

TANTRIK TEXTS

EDITED BY

ARTHUR AVALON

VOL. XII.

TANTRARĀJA TANTRA

PART II, CHAPTERS XIX—XXXVI

EDITED BY

MAHĀMAHOPĀDHYĀYA SADĀSHIVA MISHRA.

CALCUTTA
ĀGAMĀNUSANDHĀNA SAMITI.
SANSKRIT PRESS DEPOSITORY
30, CORNWALLIS STREET.

LONDON
LUZAC & CO.
46, GREAT RUSSELL STREET.

PRINTED BY A. CHOWDHURY,
MAHĀMĀYĀ YANTRA
CALCUTTA

INTRODUCTION

Chapter XIX deals with the fourteenth Vidyâ or Nityâ named Sarvamangalâ (All-beneficent) whose Bîja is (as given in Ch. III. v. 63) Svaung. By Sâdhanâ of this Nityâ the Sâdhaka becomes Khechara (One who moves across the firmament; Shiva). Vv 4-8 give the Dhyâna of the Devî and some rules of worship (Śaparyâ). She is of golden colour, decked with pearls and rubies and bears a ruby crown on her head. Her eyes full of mercy are Sun and Moon. She has two arms and is seated on a lotus which has (in its inner circle) eight petals (then in the middle circle) sixteen petals and (in its outer circle) thirty-two petals. This is surrounded by a Bhûpura, square in shape with a door in each of the four sides. In her right hand she holds a Mâtulunga (pomegranate or may be lemon) and with her left hand she gives wealth and the like to her devotees (*i. e.* by Vara-mudrâ). She is surrounded on all sides by her Shaktis who are like herself and by others 76 in number who have originated from the solar, lunar, and fiery letters.

Vv. 9-17. There are eight Shaktis, one on each of the eight petals of the lotus. They are Bhadrâ (Propitious) Bhavânî (Existence), Bhavyâ (Futurity), Vishâlâksî (Large-eyed or whose senses are great), Suvismîtâ (Wonder-struck), Kârunâ (Pity), Kamalâ (Desireful), Kalpâ (Competency). Similarly there are sixteen Shaktis in the lotus of sixteen petals. They are Kalâ, Pûrinî, Nityâ, Amritâ, Jîvitâ, Dayâ, Ashokâ, Amalâ, Pûrnâ, Purnyâ, Bhâgyâ, Udyatâ, Vivekâ, Vibhavâ, Vishvâ, Vitatâ. They are to be worshipped on the petals in the order of Dakṣiṇâvarta. On the petals of the lotus of 32 petals the 32 Shaktis are to be worshipped. Their names are :—Kâminî, Khecharî, Sarvâ, Purânâ, Parameshvarî, Gaurî, Shivâ, Ameyâ, Vimalâ, Vijayâ, Parâ, Pavitrâ, Padminî, Divyâ, Vishveshî, Shivaballabhâ, Ashesharûpâ, Ânandâ, Ambujâksî Anînditâ, Varadâ Vâkpradâ, Vâinî, Vividhâ, Vedavîgrahâ, Vidyâ, Vâgîshvarî, Sandhyâ, Sangyâtâ, Sarasvatî, Nirmalâ, Dânarûpâ. These Shaktis in the three lotuses are "what their names signify" (Anvartha-samjnakâ), that is, represent the impulses of the human mind implied by their several names. The Shaktis Brâhmî and others who are Lokapâla Shaktis (Protecting Powers) are to be worshipped at the doors.

Vv. 18-20 deal with Purashcharana.

Vv. 21-33 give the names of the 38 Kalâs in couples (Kalârûpa-mithunîbhûtâ) which are the Shaktis of the Mâtrîkâ letters previously spoken of.

There are sixteen of these which belong to the lunar letters, *i. e.* the vowels. These are with very slight variation as given in Mahânirvâna Tantra (VI. 25).

There are twelve solar Shaktis of the Consonants (See Mahânirvâna Tantra) and ten of the Fiery letters from Ya to Kṣha which are Uśmâ (Diphthong) letters. Each of these thirty-eight Shaktis has her Consort making seventy-six Devatâs in all. There are thus not 76 Shaktis but seventy-six attendants of Sarvamangalâ who have originated from the letters. The mode of worship is similar to that which is laid down in the Mahânirvâna Tantra. But the number 76 has importance as will appear in Chapters xxv and xxvi.

Vv. 34-36 say that the Mûlavidyâ of Sarvamangalâ undergoes 9216 variations. These are got in the following way. The 36 consonants multiplied by the 16 vowels = 576 letters. By substituting in turn, in place of the vowel Au all the 16 vowels, 9216 variations result ($576 \times 16 = 9216$).

Vv. 37-42 show how 144 Yantras can be formed with these 9216 letters.

Vv. 43-46 describe how the Yantras of the other fifteen Nityâs can similarly be multiplied by arrangement of the letters forming their respective Vidyâs or Mantras.

Vv. 47-59 speak of the application (Viniyoga) of the Yantras previously mentioned. Verse 49 is missing from all the three MSS. consulted. The Commentary however gives the sense of the verses including that missing.

Vv. 60-63 refer to shortened forms of ritual.

Vv. 64-66 describe how a Chakra of 12 triangles (Dvâdashâsraka) should be made.

Vv. 67, 68 contain instructions about shortened ritual (Laghupûjâ).

Vv. 69-85 give further instructions relating to same subject.

The rest of the chapter (vv. 86-100) contains further and similar details together with the fruits gained by such ritual.

Chapter XX. This chapter deals with the 15th Nityâ Jvâlâmâlinî (Garlanded with Flames). Her Vidyâ (given in Chapter III vv. 64-71) consists of 63 letters and runs thus:— Ong Namô (Obeisance) Bhagavati (All-powerful) Jvâlâmâlinî Devadevi (Dev^{ty} of the Devas) Sarvaññitâ-sambhâarakârikê

(Who withdraws all creation into Herself) Jâtavedasi (Origin of Veda) jvalanti (Kindling) jvala jvala (Kindle Kindle) prajvala prajvala Hring Hring Hring Rang Rang Rang Rang Rang Rang Rang Jvâlâmâlîni Hâm Phat Svâhâ.

V. 3 speaks of Nyâsa with her Mantra.

Vv. 1-6 give her Dhyâna She is lustrous like flaming fire and resplendent with her ruby crown. She has six faces and twelve arms and is decked with all kinds of adornment. She holds in her hands the Pâsha (Noose), Angkusha (Goad), Khadga (Sword), Khetaka (Shield), Châpa (Bow), Vâna (Arrow), Gadâ (Mace), Dhara (Tortoise), Shûla (Spear), and Vahni (Fire). With two hands she makes the gestures of granting boons (Vara) and dispelling fears (Abhîti = Abhaya). She is surrounded by her attendant Devatâs who are like herself. Her lotus-like faces, each of which has three eyes, are illumined by a sweet smile.

Vv. 7 and 8 describe her Chakra. The Bhûpura consists of two squares, one inside the other and has four doors with projecting buttresses on either side. Inside it is a lotus of eight petals and inside it again is a figure of eight triangles (Ashâtâsra) and inside this again is a hexagon (Shatkona) and inside this last a triangle within which the Devî should be worshipped.

Verses 9-13 speak of the surrounding (Âvarana) Shaktis of five classes.

Ichchhâ, Jnâna, Kriyâ Shaktis are to be worshipped in the corners of the triangle

Dâkinî and five other Shaktis namely, Râkinî, Kâkinî, Lâkinî, Shâkinî and Hâkinî are to be worshipped in the the corners of the Shat-kona (Figure of six angles).

Ghasmarâ (Devourer), Vishvakavalâ (Universe-swallower), Lolâksî (Hungry-eyed), Lola-jihvikâ (Hungry-tongued), Sarva-bhaksî (All-devouring), Sahasrâksî (Thousand-eyed), Nîsangâ (Companionless), Samhritipriyâ (Who delights to Destroy) are to be worshipped in the Ashâtâsra (Figure of eight angles).

Achintyâ (Incomprehensible) and seven other Shaktis namely, Aprameyâ (Immeasurable), Pîrmarûpa (All-comprehending), Durâsadâ (Difficult of attainment), Sarvagâ (All-pervading), Siddhirûpâ (Image of Success), Pâvanâ (Purifying) and Ekarûpinî (Whose form is one) are to be worshipped in the lotus of eight petals.

In the corners and doors of the squares are to be worshipped the eight Shaktis Brâhmî and others.

After giving the rules relating to Purashcharana in verse 14 the text proceeds to give directions concerning ten kinds of Yantra in Vv. 15-21.

Vv. 22-80 deal with the different uses (Prayoga) of the Yantras. For instance Vv 28-34 describe how the Devî can be invoked into a child (boy or girl) who is well formed and of propitious signs, and how she speaks through the mouth of the child and answers questions relating to past, present and future. Vv. 35-36 describe how a person suffering from any ailment may be made to tell its cause and the remedy therefor. Vv. 41-50 speak of Vedhadîksâ,

V. 81 says that by drinking water into which the Vidyâ of Jvâlâmâlîni has been invoked the digestive fire (Kuksûgigô-'nala) is increased.

The rest of the chapter is devoted to an account of Homa and other rituals done for the physical welfare of the devotee.

Chapter XXI. This chapter deals with rites relating to Chitrâ the sixteenth Nityâ. Her Vidyâ given in Chapter III is not quite intelligible owing to corruption of the text.

Her Dhyâna is given in Vv. 5-7. She is herself lustrous like the rays of the rising sun, and is decked with jewels made of nine kinds of gems which are set also in her crown. She has four arms and three eyes and is clothed with a wonderful silken garment of variegated colour. A pure smile illumines her face. She is all-bliss (Sarvânandamayî) and ever-existent (Nityâ) and she grants all desires. In her four arms she holds the noose (Pâsha) the goad (Angkusha) and makes the gestures of granting boons and dispelling fear.

Vv. 8 and 9 speak of her as seated inside a figure of nine triangles, which is again within the triangle of a Yantra like that of Sarvamangalâ. This is where she should be invoked for the purposes of worship. The Nine Nâthas (see Chapter II) and her attendant Shaktis are to be worshipped in different parts of the Yantra.

Vv. 10-11 speak of the worship of the Nâthas and attendant Devatâs and V. 12 of Purashcharana.

Vv. 12-29 describe Kâmyahoma, that is, Homa for the attainment of one's desire.

Vv. 30-37 speak of Nigrahahoma, i. e. Homa to punish an enemy.

Vv. 38 and 39 caution the man who practises magic with a view to injure another (Abhichâra) that he should protect himself and explain how this is necessary.

V. 40 gives the very important and proper injunction that Abhichâra should neither be done to satisfy one's anger (Svasya roshatah) nor for hope of gain (Vittâshayâ).

Vv. 42-47 and the first line of V. 48 speak of the formation of 25 Yantras which may be formed in different ways according as the 576 letters above referred to are arranged. The second line of V. 48 and Vv. 49-53 speak of the other 27 Yantras which may be formed. They are called Vajrayantras and are shaped like a Greek cross. The arrangement of the letters in different order in the "houses" or compartments within the Yantra gives it a different character.

Vv. 54-69 show the connection between these 27 Yantras with the 27 Nakshatras or Constellations. (V. 55 is missing). Directions are given as to the ritual with each of these Yantras in its relation to the Nakshatras (Constellations).

In the eleven verses 70-80 it is said that the names of the Lords of the Vâras (Days of the week) have already been given (Ch XV. v. 70). Here the names of the Lords of the Tithis or lunar days are given. The Devatâs of the Nakshatras are also here stated. Here are also given (vv. 76-78) the names of 27 trees which are the trees of the 27 Constellations (Nakshatra-vriksâh). In Vv. 79 and 80 are given the names of 27 animals which are Nakshatra-yoni (literally meaning 'originated from the Nakshatras'). The commentary however says that the correct interpretation of this can only be known from the mouth of the Guru.

V. 81 says that by knowing the time of origin of an ailment the right time to begin a rite for its removal is determined.

Four verses (82-85) describe how the 27 Yantras are to be intently meditated upon in the six centres (Mûlâdhâra etc.) to attain the desired fruit.

Vv. 86 and 87 give an alternative method for those who are incapable of this intense meditation (Paribhâvanâ).

Vv. 88-96 speak of the sacrificial offering (Vali) to the Devi and the fifty couples (Panchâshan-mithuna) and the fruit gained thereby.

Vv. 97-100 describe what the offerings to the Mithunas should be.

Chapter XXII. This chapter speaks of the rites relating the Validevatâ (Receiver of Offerings) of the sixteen Nityâs. This Devî, Kurukullâ, is inseparable from each of the Nityâs. Her Mantra which has been given in Chap. III (Vv. 89-93) is of 25 letters. This Mantra of 25 letters can be made into two others—one of 7, another of 13 letters, by dropping out some of the letters—there are thus three Mantras of Kurukullâ. Her Vidyâ is therefore called *Trikhandâ*. Her Dhyâna is given in verses 10-12. Her hair is loose and dishevelled (*Vikirnakuntalâ*). She is naked. She is red and the embodiment of Bliss (*Ânandavigrahâ*). She holds in her four hands an arrow, a bow, a noose and a quiver (*Tâna*). She is surrounded by Shaktis who, as in the case of the Nityâs, resemble herself in form and colour and carry the same weapons. They have just had the first bath after cessation of *Pushpa* (*Ritusnâtâ*) and are quick with desire (*Sphurad-yoni*). Their eyes are red with the excitement of Bliss (*Madânandârunekshanâ*).

The commentary says that by Naked (*Nagnâ*), we are to understand that she is *Digambarâ*, that is, she is clothed with space (*Dik*=the points of the compass). She is *Ânanda-vigrahâ* because she is blissful Consciousness (*Smvid*). The Devî also has just bathed and she too is passionate. She is so described as she is *Sat Chit Ânanda*, (Being Consciousness Bliss).

Vv. 13-18 describe the worship of the Devî and her four attendants (*Âvarana-devatâs*). All these and others are to be worshipped in the Yantra described in Vv. 7 and 8.

The second line of V. 18, and Vv. 19 and 20 speak of the worship of Kurukullâ considered as part or limb (*Anga*) of *Lalitâ* the first (*Pradhâna*) of the Nityâs, and Vv. 21 and 22 state the fruit obtained by such worship.

Vv. 24 to 27 give the daily worship of, and specific to, Kurukullâ. The Mantra to be used is the same as that of *Târâ*.

Vv. 28 to 30 set out the Dhyâna of *Târâ-shakti*. She is dark hued (*Shyâma-varnâ*), has three eyes and two hands with one of which she makes the gesture of granting boons and with the other she holds a lotus. She is surrounded by Shaktis of various colours and forms. She has a smiling face and is adorned with gems and pearls. Her lotus feet rest on two jewelled footstools. This is apparently also the Dhyâna of Kurukullâ in her daily specific worship.

V. 31 speaks of the articles to be used in daily Homa, and 32 and the first line of v 33 deal with Purashcharana. The second line of 33 and V. 34 say that it is only those who have done Purashcharana who are qualified for any ritual (Prayoga) for the attainment of any desire.

Vv. 35 to 50 speak of different rituals for different specific purposes such as, obtaining control over man and animals, obtaining a good wife and so forth.

Vv 51-54 describe how a Yantra is to be drawn wherein the Mantra of 25 letters is to be used.

Vv. 54-61 state the five different purposes for which the Yantra may be used.

Ten verses (62-71) describe how a Yantra may be drawn wherein the Mantra of 13 letters is to be used and the four different purposes for which the Yantra may be employed.

Vv. 72-81 treat of the Yantra in which the Mantra or Vidyâ of 7 letters is to be used as above and the purposes for which the same may be employed.

Vv. 82 and 83 speak of eight other Yantras which may be formed by the help of the 13 letters varied by the addition of the vowel letters. By adding the different vowels (16) they can be made into 208 (16×13) letters.

Vv. 84-89 state the different purposes for which the Yantras may be employed ; such as Shânti, Krûra and other rites previously spoken of

Vv. 90-95 speak of the Vajra Yantra of 221 " Houses " and its uses.

Chapter XXIII. This chapter is devoted to Vârâhî. The Mantra of Vârâhî which is of 110 letters, is given in Chap. III, Vv. 73-88.

Vv. 13-15 give her Dhyâna in Nityapûjâ (daily worship). She should be meditated upon along with her attendants (Parivâra). She has the head of a boar (Kolâsyâ) and her body which from her throat downward is that of woman, is of the colour of molten gold. Her hair is of a burning tawny colour. She has three eyes and eight arms. She holds in her hands the Discus (Chakra), the Conchshell (Shaugkha) the Lotus (Ambuja), the Noose (Pâsha), the Mace (Musâla), the Plough (Shîra) and makes the gesture of Dispelling Fear (Abhaya) and Granting Boons (Vara) She is seated on the back of Garuda. Her Shaktis or attendants are to be meditated upon as like herself. In her worship (vv. 16-18) for

the attainment of any specific object she must be meditated upon as seated on a lion, a tiger, an elephant, a horse or *Garuḍa*. She is to be meditated upon according to the *Sādhaka's* aim as being of a dark green, red, yellow, black or smoky purple hue. Her attendants are also to be meditated upon in the same way.

V. 19 says that she is to be meditated upon as yellow in colour when Paralysing (*Stambhana*) as of dark green hue and seated on a lion (vv. 20-24) in a difficult pass (*Durgama-mārga*).

Vv. 25-29 give her *Dhyāna* for rites done to gain victory in battle. There is a serious printer's mistake in the notes in the last line of page 416. For "*Pralāpanāma jalpavishṣah*" should be read "*Palāyanadyapajayavishṣah*." The other verses up to verse 43 give different other *Dhyānas* for different purposes.

Verses 44 and 45 state what are the "poisonous hours" (*Viśha-nāḍī*) and other times such as *Mṛiti-yoga* (Death-dealing moment) and so on. The calculation is based on the position of the Constellations. The commentary quotes a text which is to some extent corrupt but of which correct copy has since been obtained. It is given in the errata.

Verses 46-60 describe propitious rites

Verses 61-100 describe eight different *Yantras* for *Stambhana* (Paralysing) and other magical rites. These *Yantras* are formed by drawing diagrams and placing the different letters of the Mantra of *Vārāhī* in different "houses" therein.

Chapter XXIV This chapter gives various *Dhyānas* of the 16 *Nityās*

Verse 3 says that for the attainment of Wealth (*Śrī*), Fame (*Kīrti*), Conquest (*Jaya*), powers of Subjugation (*Vashya*) and Attracting (*Ākarṣhana*) the *Devīs* should be meditated upon as red, clothed in red and decked with red adornments.

Similarly (v. 4) for the acquisition of Learning (*Vidyā*), Peace (*Shānti*) and Liberation (*Mukti*), they should be meditated upon as white like the moon and camphor. Whereas (v. 5) they should be thought of as black or of a smoky purple hue in the doing of rites to cause harm to an enemy. In every case the attendant *Shaktis* should also be meditated upon in the same way.

In verses 6 and 7 it is said that there are countless minor or subsidiary *Shaktis* which originate from the five "elements"

(Bhûta) *Kṣhiti* and others and the *Gunas Sattva* and others. They are in them individually or in their combinations and in this way are countless. It is only a few of them who are dealt with in this chapter.

In verses 8-11 it is said that the Earthy Ones (*Bhaumâkârâ*) are yellow in colour, raiment and ornament and paralyze (*Stambhanakârikâ*) The Water-produced Ones (*Âpyâ*) who are *Sâttvikâ*, are white and grant Knowledge (*Jnâna*), Peace (*Shânti*), Wealth (*Shrî*), Fame (*Kîrti*), Good Fortune (*Saubhâgya*) and Liberation (*Mokṣha*). The Fiery Shaktis are red and *Râjasâ* and grant the powers of Subjugation (*Vashya*), Attraction (*Âkarṣhana*) and Peace (*Shânti*). The Aerial Shaktis are smoky purple (*Dhûmrâ*) and the Etherial Shaktis (*Nâbhasâ*) are blue.

Verses 12 and 13 say that some of them have one face, some four, some nine, sixteen, twenty-five, thirty-six, forty-nine sixty-four, eighty-one and a hundred faces respectively. The number depends upon the proportion of the *Gunas* and *Bhûtas*. The commentary says that the number of arms is double that of the faces in each case.

Verses 16 to 18 speak of the relation of *Lalitâ* who is the *Pradhânâ* (chief) with the other 15 *Nityâs*. It is further said here that all this is the gross form of Meditation (*Sthûla-dhyâna*).

Verses 19-21 speak of subtle Meditation (*Sûkṣma-dhyâna*). By this also the *Sâdhaka* attains his desire. In this *Sûkṣma-dhyâna* he meditates on the *Devî* in the six bodily centres (*Mûlâdhâra* and others), as red in colour and inseparable from himself.

Verse 22 speaks of the supreme form of Meditation (*Para-dhyâna*). This is done by meditating on the *Parâ Shakti* as one, impartite and impartible whole and visualising the *Âtmâ* as a steady, motionless flame in a windless place.

Verses 23 to 24 say that good or evil aimed at is accomplished by *Sthûla-dhyâna* in manner described in this book. The Adept (*Siddha*) attains his aim by *Sûkṣma-dhyâna*. *Para-dhyâna* is for the attainment of the highest End, the Place of Rest (*Vishrântibhûmi*).

The rest of the chapter gives different *Dhyânas* appropriate for the attainment of different aims. In propitiary rites (*Shubhakarma*) the *Devî* appears with a smiling face and in rites in which evil to others is aimed at (*Ashubhakarma*) she appears fearsome of aspect and everything about her awakens fear.

Chapter XXV. In this Chapter it is stated that the 16 Nityâs along with the (36 consonant) letters which are the manifested 36 Tattvas, and the Mantras which are formed by the letters, as also the Yantras are one with Time (Kâla). The Prayogas with these are also given.

In verse 3 it is said that the vowels are the 16 Nityâs and the 35 consonants Ka to Kṣha along with the first vowel A (अ) (which is both vowel and consonant) are the thirty-six Tattvas. The nine groups into which the letters are divided are the nine Nâthas or Gurus. The 16 vowels are divided (v. 4) into two groups of 8 letters each. But the vowels make one group when they are considered in connection with the Mâtris Vashinî and others. The consonant letters are divided into seven groups of five each.

Three verses (5-7) say that by uniting each of the different Nityâs with each of the different Tattvas, the number of letters obtained is 576 (= 16 × 36). This is the complete number of letters, the complete number of Yantras and of years (i. e. they represent a cycle). Multiples of this number represent Yuga, Kalpa and other periods of time. Multiplied by 3,000 we get the duration of Kr̥ta-yuga (Satya Yuga). That is, 1,728,000 years is the duration of Satya Yuga. Three-fourths of this period (1,296,000) is the duration of Tretâ Yuga. Half of the duration of Satya (864,000) is the duration of Dvâpara and a fourth of it (432,000) is the duration of Kali Yuga.

Verses 8-10 give the letters of the four Yugas, which are Mâyâ (Aḥ), Dharâ (Um), Agni (Im) and Vâta (Am), as also directions as to the way the letters of the alphabet are to be placed in the Time Yantras (Ghaṭikâyantras).

Verse 11 states the purposes for which these Ghaṭikâyantras may be employed.

Verses 12 and 13 say that Mâtrîkâvarṇa-chakra (Chakra of the Alphabets) being based upon measures of time (Ghaṭikâtmakatvena) is identical with the Jyotiṣchakra (Sidereal Chakra).

Verses 14 to 16 contain directions for drawing the Ghaṭikâyantra and for the writing therein of the Vidyâ in the order of the Yugas and so forth.

Verses 17 and 18 classify the 576 letters into three sections representing three parts of Tripura Mantra.

After giving some rituals (verses 19-24), verses 25 and 26 give some particulars about the mode of calculation of time which is explained at great length by the commentary. It is there said on the authority of an older text that the duration of the year is 365 days, 15 *Dandas*, 30 *Palas* and $22\frac{1}{2}$ *Vipalas*, (A *Danda* = 24 minutes). The same authority says that the duration of the Kali age is 157,791,645 days, The duration in days of the other Yugas are also given by the commentator.

Verses 27 and 28 speak of the necessity of worshipping the Lords of Dhâtus (constituent parts of the body) who are *Dâkinî* and others and of the *Kshetra* (the Soil) and verses 29-37 of the way the 576 Yantras, one for each of the 576 years, are to be drawn with the aid of the 576 letters.

The uses to which these Yantras may be put is given in Verses 38-40.

Verses 41-48 give directions as to the performance of *Abhisheka* and state the fruits gained thereby.

Verses 49-53 speak of four kinds of worship (*Upâsti*) and of the fruits to be derived therefrom.

Verses 54 and 55 fix the time for particular kinds of worship according to the phase of the Moon and Verses 56-60 give some details about rituals for avoiding evils, etc.

Verses 59 and 60 hymn the greatness of the man versed in these Mantras.

Verse 61 is in praise of the Yantra. It is said here that in establishing a city and the like in any place this Yantra should be first placed there. For as verse 62 says, even the City of the Devas (*Amarâvatî*) may, without this Chakra, be annihilated.

Verses 72-78 speak of the merit or benefit gained by the repetition mentally of these *Vidyâs* a certain stated number of times. Verse 79 gives *Anganyâsa* and Verse 80 some directions about Meditation (*Dhyâna*) and Verses 81 to 88 give some directions about worship in the Yantras. Verse 89 speaks of the fruit obtained thereby.

Chapter XXVI. This Chapter deals with the world-pervading nature of the Mantras (*Mantra-vyâpti*) and of the oneness of the *Devatâs* with the *Mytrikâs*. It deals first

(verses 5-10) with the origin of sound as Nâda (See "Garland of Letters") and how from its Parâ stage it changes into Vaikharî. This passage has been quoted in the *Śhaṅchakra-nirūpana* and translated in the "Serpent Power" (P. 31).

Verses 11-16 say that by uniting each of the 16 vowels with each of the 36 consonants we get 576 letters (16×36). By uniting these letters in different ways all the Mantras, words, sentences and languages are formed. There is no one who can fully describe the greatness (Mâhâtmya) of Sound.

Verse 17 says that in each section of the nine-sectioned Chakra of Lalitâ there are 64 Koṣis Shaktis (Koṣi = ten million). Verses 18-20 speak of the formation of the Mantras (Mantroddhâra) of the Gupta-yoginîs.

In verses 30-31 it is said that bodily evils and impurities are removed by Abhisheka. By steadfast gazing (Vikṣhâna), as described in connection with Vedha-dikṣhâ (spoken of in Chapter xx), all false knowledge (Ayâthârthyam = Atasmin tad-buddhiḥ) is removed and by spiritual instruction (Upadesha) which teaches the disciple self-communion (Svâtmavimarsha) all the unconquerable longings are destroyed.

In verse 32 it is said that when all this is done then all attachment to Sangsâra arising from Mâyâ is removed and the eternal (Nitya) and pure (Shuddha) Âtmâ is realised.

Verses 36-43 show that all letters, words and sentences are Mantras.

Verses 44-48 establish the identity of all Vaisṅnava, Shaiva and Vaidika Mantras with the Mantra of Lalitâ. The commentator, among other Mantras, quotes the well-known eight-lettered Vaisṅnava Mantra.—Ong Namô Nârâyanâya and says that Nâra means collective humanity (Nara-samûha) and Nârâyana is He who pervades Humanity. Humanity is not thus worshipped as such, as a Comtist might do, but as the Body of the Lord who informs it. That being so, this Mantra means the same thing as the Mantra of Lalitâ. Some other Mantras are also quoted and discussed by the Commentator.

Verses 49-53 speak of the necessity of Faith, Devotion (Bhakti) in worship.

Verses 54 and 55 begin the subject of Amṛtेशvârî Devî and verse 56 gives her Vidyâ or Mantra. Verses 57-62 speak of the six aspects of Amṛtेशvârî-vidyâ. The Dhyâna of Amṛtेशvârî is given in verses 64-65. She is like pure

crystal. Her body is moist with the nectar flowing from the Moon on her forehead. She is dressed in pure (white) raiment, and holds in her hands a water lily, a lotus, the full moon and a jar of nectar. She is seated, decked with jewels set with pearls, in the middle of a lotus of 16 petals and is surrounded by 160 attendant Shaktis. It is to be noted that in the text all the adjective words are in the plural because the Devî has six aspects.

Verses 67-70 give some rituals and 71 and 72 the mode of worship with her Mantra (Vidyâsâdhanâ). Verses 73 and 74 speak of the mode of formation of Lotus-shaped Yantras (Padma-yantras), and Verses 75-82 of 6 kinds of Vajra-yantras and their rites. The rest of the Chapter deals with formation of other Yantras and rituals.

Chapter XXVII This Chapter treats of the identity of Prâna (Life) with the Shrichakra, the Shaktis and Time (Kâla).

The first three verses speak of the division of time into Lava and so forth as given in Prapanchasâra (See Introduction Vol. III of these Texts.)

Verses 4 and 5 say that the "Air" (Vâyû) which originates from the Mûlâbhâra is given different names such as Prâna, Apâna etc. (See "World as Power, Life") It assumes the character of the different elements (Ksîiti etc.) according to the place in which it is experienced.

Verses 6 to 12 demonstrate how the vital breath (Shvâsa) assumes the characteristics of those of or are influenced by the eight planets respectively. Râhu is left out here. Verse 13 speaks of the effect of these different characters.

Verses 14 to 17 notify what should, or should not be done, according to the characteristics of the vital breath. Verses 18 and 19 determine the time of initiation (Upadesha) according to the character of the vital breath.

Verses 20 and 21 state that a man breathes 360 times in one Nâdikâ (= Danda = 24 minutes) and as there are 60 Nâdikâs in a day he breathes 21,600 times daily.

Verses 22 to 24 describe how man's breathing affects and is affected by the five Bhûtas during the day. The verses which follow to verse 34 deal with the same subject of breathing and in greater detail.

Verses 35 to 44 have as their subject the Nâṛichakra and the place of Kundalinî therein.

Verses 45 to 47 speak of the 38 vital junctions (Marma) in the human body and the fruit gained by the operation of vital activity (Vâyudhâraṇa) in these places. By this, it is said, a man may go-out of his own body and enter that of another.

Verses 48 to 52 give the names of the ten Vâyus in the body and their functions.

Verse 53 defines Yoga. It says that the union (Yoga) of the Mind which sees no distinction between the Jîva and Âtmâ with the Paramâtmâ is Yoga. Yoga has eight limbs (Anga).

Verses 54 and 55 speak of the eight limbs of Yoga which are Yama, Niyama, Âsana and others (See "Serpent Power"),

Verses 56 and 57 speak of the six obstacles of Yoga. They are Kâma (Lust), Krodha (Anger), Lobha (Greed), Moha (Delusion), Mâna (Jealousy, Envy), Mada (Pride)

The first line of verse 56 defines Yama and says that restraint from all effort to gain objects of sense is Yama. The second line of verse 56 and verse 57 define Niyama. It consists of Ahimsâ (Harmlessness), Satya (Truth), Âstikya (Faith), Arjava (Absence of Duplicity), Samatâ (Equanimity), Dhṛiti (Firmness), Kṣamâ (Forgiveness), Dayâ (Mercy), Threefold Purity (Tridhâ Shaucham), Santosha (Contentment) and Gurusevana (Service of the Guru). By threefold purity is meant purity in mind, body and action. (See "Serpent Power").

Verse 59 speaks of four kinds of Âsana (Padma, Svastika, Vira and Bhadra) and says that these are necessary to attain steadfastness of the mind (Manah-sthairya-karam).

Verses 60-63 describe the Âsanas. Verses 64-69 speak of Prânâyâma (See "Serpent Power") and describe the three stages thereof. Verse 70 speaks of Pratyâhâra and verse 71 of Dhâranâ. Verses 72 to 80 state the fruits of Dhâranâ

Verses 75 to 77 describe the mode of leaving one's body at will (Svechchhotkrânti) and verses 78-80 the mode of entering another body. The first is done by restraining the vital airs and taking same through the Sushumnâ to the Brahmarandhra through which the escape is made.

Verses 81 and 82 give the signs of a Siddha.

Verses 83 to 100 describe the signs of approaching death so that men may prepare themselves for it when it comes. The Gaurî-kâncchalikâ Tantra which is a Medical Tantra give the signs more fully.

Among other signs given in this book the following may be noted. If a man without cause changes his nature such as a miser becomes liberal and so on, when a man cannot see the polar star, when a man on the eye balls being pressed on either side of the bridge of his nose does not see the half-moon-like lights, when on closing his ears he does not hear the sound of Kundalinî and so on.

Chapter XXVIII. This Chapter shows the identity of the Universe with the 16 Nityâs (*Shodasha-nityânâm lokâtmatvam*).

In the first four verses the reader is reminded that the oneness of the 16 Nityâs with the Letters (*Mâtrikâs*) and Time (*Kâla*) has been dealt with in the previous Chapters (xxvi, xxvii)

In verses 7 and 8 it is said that in the middle of Bhûmi (*Bhûloka*) is the Meru of gold round which Bhûmi extends to a distance of 5000 Yojanas and outside this, in their order, are the seven oceans of salt-water, sugar-cane juice, wine, ghee, curd, milk and water. These are of varying width. A Yojana is four Kroshas which is 8000 cubits.

Verses 9-11 say that enveloping these is the wheel of Time (*Kâlachakra*) moving round and round in the direction of the hands of a clock (*Prâdaksînyakramât*) which is put in motion by the Will of the Supreme Power (*Ichchhâshakti* of *Parâshakti*). This circle is divided into twelve sections by twelve shining spokes (*Tejomayadvâdashâra*).

Verse 12 speaks of the planets (*Grahas*) which are all within this circle.

In verse 13 it is said that *Lalitâ* is in the Meru in the middle with Her Light spread over all; and the fourteen from *Kâmeshvarî* to *Jvâlâmâlinî* are in the seven Islands (*Dvîpas*) and the seven Oceans and outside these is *Chitrâ*, the sixteenth Nityâ. The abode of *Chitrâ* is spoken of as the supreme Ether (*Parama-vyoma*.)

Verses 17 to 22 give other details on this matter

Verses 23 to 30 relate to some rituals. Verses 31 to 33 describe the order in which Bhûmi, *Kâlachakra* and *Mahîvyoma* are, and of the places of the planets in *Kâlachakra*.

Verses 34 to 42 describe Nityâloka and the place there of the Devî and her attendants as also of Vârâhî and Kurukullâ.

Verses 37 to 41 contain a Dhyâna of Lalitâ. She is in the garden of Kalpa trees where all the six seasons prevail. She is surrounded by countless Shaktis of Music (Sangîta-shakti) who are singing, playing on musical instruments and dancing. She is seated on a throne set with gems and in her eyes are seen her enjoyment of the dancing and music. Her face is illumined with a pure smile. Her body shows the bliss which is had on partaking of the "Natural Wine" (Sahajâsava). She regards with a kindly gaze good Sâdhakas. Around her are elephants and horses decked with variegated clothing, golden fly whisks and the like. She is surrounded by other Nityâs who are like unto Herself.

Verses 43 to 51 speak of the extent of the place where the Nityâs are and the fruit to be gained by doing Pûjâ there. Verses 52 to 71 speak of the protective amulet (Nityâ-kavacha) and the benefits derived therefrom.

Verses 72-75 deal with the identity of the planets (Grahas) with the letters (Mâtrikâs) and verses 76-89 with the Mandala necessary for the worship of the Nine planets.

Verses 90-98 give directions as to the time of worship and then of the separate Mandalas for the worship of the Moon (Chandra) and Sun (Arka) and of the materials with which the same is to be made.

Verses 99 and 100 give general rules regarding the Mandala or Chakra or Yantra of the nine planets (Navagrahamandala).

Chapter XXIX. In this chapter are given directions for making Manâpa, Kunda and the like in the daily Homa of the 16 Nityâs.

Verses 5-9 contain rules for finding out the directions (Dikparijnâna) by the position of Sun. Instruction is given here for the drawing of a diagram by which with the help of the shadow of a peg placed in its middle the point of the compass can be ascertained.

Verses 10-12 give general rules regarding the making of the Manâpa and also the places where the altar (Vedî) and Kunda are to be made and verses 20-22 give the measurements.

Verses 23-27 speak of the making of the square-shaped *Kunda* and other *Kundas* within it and verses 28-31 give other details. Verses 32 and 33 describe the semicircular, verses 34 and 35 the triangular, verses 36-39 the *Yoni Kunda*, verses 40-41 the five-sided (pentagonal), verses 42-43 the six-sided (hexagonal), verses 44-46 describe the seven-sided and verses 47-51 the octagonal (*Ashlāsra*) *Kundas* respectively

Verses 52-57 give the dimension of the *Kunda* for making ten million Homas (*Koṭhomakunda*), the number of priests required therefor and other details and Verse 58 speaks of the depth (*Khâta-mâna*) of the *Kundas* and verses 59-61 give the measure of the sacrificial String (*Mekhalâ-mâna*). Verses 62-66 speak of the *Svarûpa* of the *Yoni-kunda* and how to make it. The *Yoni* is in shape like the leaf of the *Ashvattha* tree (*Ficus religiosa*). It is said here that the *Yoni* is the great place (*Pada*) of the *Tattva* which is the Cause (*Kâraṇa-bhûta*) and therefore the oblations should be made into it. The word *Pada* is defined by the Commentator to mean the place of origin (*Udaya*) and absorption or rest (*Vishrânti*) and he says it is great (*Mahat*) because it is complete (*Pūrṇa*). By offering oblations into the *Yoni* full fruit is obtained within a short time.

Verses 66-68 speak of the Navel (*Nâbhi*) within the *Kunda* and how to make it and verse 69, of the two kinds of *Dhyâna* of Fire (*Agni*) It is either placid, kind (*Saumya*) or wrathful, cruel (*Kṛaura*).

Verses 70-71 give the wrathful (*Kṛûra*) *Dhyâna*. In this he has two heads and seven hands, three feet and seven tongues. He has three aspects varying according to the *Gunas*. *Sattva*, *Rajas*, *Tamas*. He has six cruel red eyes. In his four right hands he is holding the *Shakti* (his weapon) a garland of *Akṣha* seeds, the sacrificial Spoon (*Sruk*) and sacrificial Ladle (*Sruva*). In his three left hands he holds a Javelin (*Tomara*), a Palm Leaf and a golden Vessel full of Ghee. His mouths are ever wide open longing to destroy.

The rest of the Chapter deals with details of *Homa* sacrifice—the fruits to be gained thereby and the consequences of mistakes and omissions.

Chapter XXX.—This chapter deals with the *Vâstudevatâs* (*Devatâs* of the homestead) of the sixteen *Nityâs*, with their *Chakra* and mode of worship therein of the *Devî*.

Verses 4-10 give their origin. Of old there was an *Asura* by name *Vâstupuruṣa* whose form was a square (*Chaturasrakṛit*).

He was all-destructive (Sarva-nâsha-kṛit). All the Devas tried to kill him. But by reason of the boon (Vara) granted by Shakti and Shiva he could not be destroyed by them. Then the Devas came to Shiva for his destruction. They said: Tell us now of how the pride, born of the sense of indestructibility, of this Asura can be destroyed. Unless you do this the universe (Vishva) will be distressed by him. They having said this Shiva replied His destruction is difficult. He should be buried underground and fifty-three Devas should remain on him; then only will he not be able to move. From those who are averse to the worship of these Devas, they will take (the fruits of) their good acts and do them evil. Therefore these Devatâs should daily be worshipped.

Verses 11-14 describe the Chakra of the Vâstudevatâs.

Verses 15-26 enumerate the names of the 53 Vâstudevatâs. The first of these is Brahmâ. Verses 27-29 describe how the Yuga and other letters are to be placed in the Vâstu-chakra and verses 30 and 31 give the Homa to the Vâstudevatâs.

Verse 32 describes the offerings and verses 33-39 the proper time for doing Vâstupûjâ every year. Verses 40-42 contain directions about the making of Vâstuchakra and the materials to be used therefor.

Verses 43 and 44 briefly allude to Subtle (Sûkshma) and Transcendent (Para) Homa. Here it is said Sûkshma Homa is the offering as oblation, into the fire in the mouth of Kundalini in one's Mûlâdhâra, of the manifested universe (Prapancha) objective and subjective (Vâchya-vâchaka-rûpa). By this one becomes like unto Shiva and Shakti.

In Verses 47-50 it is said that this rite is what is spoken of as Prâṇâgni-hotra in the Vedas. By knowledge of this a man becomes freed from re-birth. It does not involve expenditure and labour and a man is not dependent on other's help. It is the means whereby the troubles of the mind find rest (Manah-klesha-vishrânteh sthânam). It ends all sin (Ni-shesha-kalmasam). It is all happiness (Sukhâspada). It is so, says the Commentary, because it completely dissolves the mind. It is held within one's Self (Svaga, because it has disappeared in one's Self) and because it is Knower (Chit = Jnâtri), Object of Knowledge (Vedya = Jneya) and Knowledge (Vedana = Jnâna.) It pervades the universe (Vishva-maya). This is fully dealt with in the thirty-sixth chapter.

In verses 51-55, however, something on this matter is said. It is here stated that in the Mûlâdhâra of all animals is Fire

(Pāvaka) and in the heart is Sun (Prabhākara). In the head below the Brahmarandhra is the Moon (Chandramâ) The First (Ādyâ) Nityâ (i. e. Lalitâ) pervades these three (Trayâtma). The oneness of these three along with their Lights (Tejas,) with the Mind should be meditated upon. The letters of Sun, Moon and Fire should then be offered as oblation into the Light (Tejas) which has been kindled in manner stated above.

Verses 56-60 show how this oblation should be made.

Verses 61 and 62 say that the imperishable body of Shiva and Shakti is composed of the three aforementioned forms or Tejas Other bodies (consisting of the five Bhûtas) are assumed by the will of Shiva-Shakti By Liberation (Mukti) is meant steadiness in the realisation of one's own oneness with the aforementioned three Lights. (Tanmayî-bhâvasthairya = Proktatejastraya-tâdâtmya-bhâva-sthairya)

Verses 64-69 describe Kundalî It is here said that She is within the Light (Tejas) of Fire She is the Power which constitutes the individual (Jîvashakti), sleeping like a serpent thrice-coiled. She is of boundless effulgence as she makes the universe manifest (Vishva-prakâshakatvât). Her head is Mâyâ (= Visarjanîya). Uttering a sound she moves up and up along the channel of Sushumnâ When Kundalinî moved by her own desire uncoils and straightens herself then the individual realises the whole Universe otherwise the Universe is to him like the darkness of night. He who knows Her as such knows Parama Brahma and Shiva and Shakti. It is here parenthetically stated that if a man does not hear, on closing his ears, the sound made by Kundalinî then his death is imminent.

Verses 70-72 say that such a man is liberated while living (Jîvanmukta) and then give the traits (Lakshana) of a Jîvanmukta: He cannot be affected by Merit (Punya) or Demerit or Sin (Pâpa), he is beyond Sorrow and Joy; he neither loves nor hates; he has abandoned the desire for the fruits of his action; he has all contentment; he is not moved to anything by the wish of others; he merely abides in his body; to him praise and blame are the same; to him enemy and friend are the same; he is merciful and beneficent (Kalyânaguna).

In Verses 73-80 it is said that others also may attain Siddhi after many births who worship the Devî with devotion, but fools who are proud of their learning and wealth go the downward path, birth after birth. When all sin arising from ignorance and wicked longings is destroyed when there arises devotion

(Bhakti) for the Nityâs. It is by the power of that Bhakti that a man becomes a Jivanmukta. Even Devatâs are what they are by the power of that Bhakti. The Lokapâlas derive their respective places from this. Even Shiva meditates upon Her. All Devatâs owe their existence to Her and their bodies are but of Her substance.

Verse 81 says that Supreme (Para) Homa is possible only for the Siddhas and in verse 82 it is stated that Bhakti in the Nityâs is possible only for those whose sins are all destroyed and who serve the knowers of Tat, that is, the Gurus who realise the Supreme Essence (Viditaparamârtha).

Verses 83-88 describe the character of those who are Bhaktas of Nityâ-vidyâ. They are not uncertain as regards the future life; they are contented (as for them there is nothing unattained); they are always complete (Pûrna: because time and space do not limit them); they are blissful and not dependent, always seek the True and the Good and are devoted to the feet of the Guru; they covet nothing and seek not to hoard anything; they are free from meanness and busy themselves not in other's affairs. They are merciful towards all creatures, large-hearted, undisturbed in mind whether there be gain or loss. They are pleased with, and free from anger towards all creatures and by nature they tend towards doing good and sing the praise of the good. They are averse from speaking of those who are addicted to sinful ways. They stay where and when they wish, they are not afraid of kings, thieves, wicked men or enemies; they possess the full power of enjoying life, and have all devotion towards all Devatâs and Holy Places; they are free from crookedness and helpful towards all. They are fond of music (as it is Nâda) and are the possessors of all they desire (as there is nothing separate from themselves.) Being possessed of the power of pleasing all they are honoured by women, kings, rulers and the wise. They have no envy for there are none better than they. Their desire is to be one with the Devatâ which is the highest of all desires.

In Verse 89 it is said that Para Homa is the dissolution of the mind which now accepts and now rejects (Sangkalpa-vikalpa-kârana-bhûta) into that which vascillates not (Nirvikalpa) and which is the common aim of both Gross (Sthûla) and Subtle (Sûkshma) Homas.

Verses 90-93 establish the oneness of Sthûla and Sûkshma Homa with Para Homa. <http://www.jagadgururambhadracharya.org/>

Homa offered in Sthûla Homa when burnt become one with the Fire into which they are offered. Sûkshma Homa, it is said, is the realisation of the oneness of all sound and whatever is signified thereby with the object of Knowledge, the Knower, and the act of Knowing. Para Homa is that whereby is effected the total absorption, into the Changeless (Avikâriṇi) Pure Being (Paramârthâtmani = Sattâmâtrasvarûpe), which is the Mahâshakti inseparable from one's Self and is the Light which shines without being fed by any fuel.

The remaining seven verses contain directions about Homa.

Chapter XXXI. This chapter deals with Sthûla Homa done with the object of punishing an enemy (Nigraha-homa). Verses 3-6 speak of certain things which should be known regarding the enemy before a Homa is begun.

Verse 7 tells of appropriate time for performance and verses 8 and 9 of the position of the 12 signs of the Zodiac (Râshis). Verse 10 says that Homa should be done after knowing the position of the Râshis. Verses 11 and 12 speak of the influence of the Sun on the Râshis and the influence of the Râshis on all animate beings.

In verse 14 is to be found the preliminaries of rites to be done with a doll representative of the person aimed at, and

Verses 15-21 speak of the manner of performance.

Verses 15-17 relate the position of Vishakalâ (Poisonable or Vulnerable point) which changes according to the phase of the moon.

Verse 22 speaks of the Lords or Regents of the houses of the Zodiac, and verse 23 deals with the Constellations (Nakshatras).

Verses 24-26 speak of the size of the doll to be used, and

Verses 27-29 of the materials to be used.

Verses 30 and 31 give other details about the size of the doll.

Verses 32-34 state the appropriate times for the doing of injurious acts. The times are Pâtâlayoga, Nîchayoga, Vishayoga and so on. The commentary makes quotations from a number of astronomical authorities some of which are not intelligible and it has not been possible to trace the books from which they have been taken.

The rest of the Chapter gives details of different kinds

of Homa and of the times when the same should be done and of the materials to be used therein.

Here there are a number of trees mentioned by name.

Chapter XXXII. This Chapter deals with Homa done for one's own or another man's benefit. This is called Saumya Homa. Verses 2 and 3 describe ordinary Homa (Sāmānya Homa). This is done with lotuses. Verses 4-10 describe Homa for the attainment of power and dominion (Aishvarya) and Verses 11-19, Homa for the attainment of wealth and prosperity and Verses 20 and 21 Homa for the acquisition of cows, lands, gold and so forth.

Verses 22-28 speak of articles of Homa. Other Verses to 41 deal with the same matter, verses 42 and 43 speaking of Homa for the propitiation of the Planets (Graha).

Verses 44 to the end of the book deal with details as to time of performance, articles of Homa and so on.

Chapter XXXIII deals with the Yantras of the Âdyâ Nityâ Lalitâ. There are, it is said here, 960 such Yantras.

The chapter describes the different Yantras and the different fruits gained by worshipping in the different Yantras. The principal Yantras or Chakras named are Shrî Yantra, Pûjâ-kamala Chakra, Amr̥taghaṭa, Siddhavajra, Koshta-vajra, Vajra-linga, Merulinga, Mahâlinga, Yoni, Vajra-vajraka, Mahâ-vajravajra.

Chapter XXXIV. This describes some rites of a "wonderful" character (Loka-chamatkârakara).

These are done by worshipping the different aspects of the Devîs. There are the names of twenty-four Vidyâs given in Verses 2-4. They are Siddha-sârasvata, Mr̥tyunjaya, Tripûṭâ, Gârûḍâ, Ashvârûḥâ, Annapûrnâ, Navâtma, Navâtmikâ, Devîh̥idaya, Gaurî, Lakshadâ, Nishkatrayapradâ, Ishṭadâyinî, Mâtanginî, Râjyalaksh̥mî, Mahâlaksh̥mî, Siddhalaksh̥mî, and seven aspects of Gopâla or Krishna.

Verses 5 and 6 give the Siddha-sârasvata-vidyâ

In Verses 8-10 it is said that if this Vidyâ be infused into water in the manner prescribed, and a little girl with faultless limbs be made to drink it then she speaks like Sarasvatî herself of the past, present and future.

Verse 11 gives the Mr̥tyunjayavidyâ (Mr̥tyunjaya is Shiva as Conqueror of Death) and the Dnyâna is given in

Verses 13 and 14. He is seated on a lotus the stalk, the petals and the pericarp of which are respectively, the first, second and third letters of his Vidyâ. His body is bathed with nectar. On his forehead is a Kalâ of the Moon. He is white in colour and is holding in his hands a deer, a rosary of Aksâ seeds, and a noose (Pâsha) and is making the gesture of Exposition (Chintâ = Vyâkhyâna-mudrâ) He should be meditated upon upon as one with the meditator (Svaikyena bhâvayet).

Verse 15 gives the Vidyâ of Tripuzâ and verses 15-20 her rituals and Dhyâna. She is red and gracious of aspect, carrying in her six hands a flowery arrow, a goad, two lotuses (one in each) a noose and a sugar cane bow. She has a bright gem-set crown on her head. She is surrounded by Shaktis singing sweetly, decked in love-provoking fashion (Shringâra-bhûsâ) and carrying fly whisks (Châmara), mirrors, and so forth

Verses 21 and 22 give the Gârûda Mantra. Verse 27 gives the Vidyâ of Ashvârûdhâ and 28-30 give the rituals. Verses 31-33 give her Dhyâna. She is red and seated on a red horse and gracious of aspect. In her right hand is a spear with a crescent-like head and in her left a leathern stick (or whip), with one of her other two hands she holds the enemy of the Sâdhaka tied by a golden rope and with the other strikes him with a cane of gold.

Verse 35 gives the Vidyâ of Annapûrnâ. Her Dhyâna is related in verse 37. She is smilingly looking at Shiva dancing the Tândava dance whereby the serpents are frightened, holding in her hand a golden vessel full of custard (Pâyasa).

Verses 41 and 42 give the Vidyâs of Navâtmâ and Navâtmikâ.

Verse 43 gives the Vidyâ of Devîhrîdaya. Her Dhyâna is the same as that of Sarvamangalâ. The following verses give her ritual.

Verse 48 gives Gaurî-vidyâ and the following verses the ritual.

Verses 53 and 54 give the Vidyâ of Lakshasuvarnadâ.

In this way the different Vidyâs mentioned above are given.

Verse 84 makes the important statement that Lalitâ assumed a male form (Pungrûpa) as Krishna and by enveloping all women (Sarva-mârisâsârambhâ) enchanted the whole world.

Krishna was surrounded by his Shaktis (i. e. the Shaktis of Lalitâ). He assumed six different forms (*Shoḍhīkalpayad vapuḥ*).

The names of the six forms are Siddhagopāla, Kâmarāja gopāla, Manmatha-gopāla, Kandarpa-gopāla, Makaraketana-gopāla and Manobhava-gopāla. The last five, namely, Kâmarāja, Manmatha, Kandarpa, Makaraketana, Manobhava were, it is stated in Chapter VII, vv. 23-33, created by the Dêvi Lalitâ. They are Her five arrows of desire representing Her five senses of knowledge. (Jnânâtmakân = panchendriya-jnânavigrahân).

Verse 95 gives their Dhyâna

Verses 96 to 99 speak of certain herbs by the use of which in manner prescribed Devatâs may be visualised.

Chapter XXXV. This is called the Vâsanâ-patala or the Chapter dealing with the Vâsanâ of words. The word Vâsanâ has various meanings, but in the sense it is used here and in the last Chapter of the Kulârava Tantra it means not the etymological meaning of a particular word but what the Sâdhaka does or ought to understand by it.

The Chapter begins by speaking (V. 1) of the Vâsanâ which shows the oneness of the sixteen Nityâs with the Sâdhaka's Self (Svâtmatve vâsanâm). The latter visualizes his oneness with them (Pratyakshâ tanmayatâ-siddhîḥ). The Guru is the Âdyâ Shakti who is Vimarsha. His ninefold character (Navatva) appears in the nine apertures of the body. [The Commentary adds that as through these apertures we take in what is good (Upâdeya) and throw out what is bad (Anupâdeya) so by the mercy of the Guru the Sâdhaka's mind tends towards the Truth (Artha) and abstains from untruth (Anartha). The two ears and the mouth are the Divya, the two eyes and genitals are the Siddha, the two nostrils and the anus are the Mânava Gurus respectively].

The Validevîs are (verse 3) the Shaktis who lead us astray (Unmârgapravartikâḥ shaktayah) by making us believe that which is not *That* to be *That* (Atasmin tadbuddhing janayitvâ). Panchamî (= Vârâhî) occupies the place of the Father (Janakâtmikâ) as she (as the commentary says) protects us from evil (Anabhimata) and Kurukullâ is Mother as she gives us what is good (Abhimata). The aims of human existence (Purushârthâḥ) are ocean-like on account, as the Commentary says, of their greatness and boundlessness. The body is an island

of (nine) gems (verse 5). The nine gems are Ojas, Shukra, Majjâ, Asthi, Medas, Mângsa, Roma, Tvak, Rudhira. Resolutions (Sangkalpâh) are like the wish-granting trees, for any action undertaken with resolution is fruitful. The Âdhâras (that is, the Six Chakras or centres in the body) are the Seasons. [This is so because by the Union of *Sushumnâ* with *Idâ* and *Pingalâ*, which are Moon and Sun, time may be measured in the Chakras]. Time which is *Âtmâ* (*Kâlatmâ* = *Kâlasvarûpâtmâ*) along with the Planets, the Constellations, the Zodiac (*Râshichakra*) move west (*lit.* faces west), therefore the *Sâdhaka* faces East (when he is doing *Sâdhanâ*).

The *Tâttvika* aspect (*Svarûpa*) of *Kâla* is dealt with in the 36th. Chapter. In verse 6 it is said the Knower (*Jnâtâ*) is one's Self (*Svâtmâ*) i. e. the worshipper; Knowledge (*Jnâna*) is the offering (*Arghya*); the Object of Knowledge (*Jneya*) which is the *Shrîchakra* (See *Tantrik Texts*, vol. X) is outside the Knower. The worship of the *Shrîchakra* is the unification of these three (*viz.* the Knower, the Knowledge and the Object of Knowledge). Here is shown the identity of different parts of the *Sâdhaka's* Self with different parts of the *Shrîchakra* for which see pp 5-8 of Introduction to Part I (vol. VIII of T. T.). Verses 7-11 say that the *Siddhis* (*Azimâ* etc.) in the *Shrîchakra* are the *Rasas Shringâra* and others together with *Niyati*; the six *Ûrmis* (Hunger, Thirst, Sorrow, Delusion Decay and Death) together with *Punya* (Virtue or Merit) and *Pâpa* (Sin) are the eight mothers *Brâhmî* and others. The (five) *Bhûtas*, the (ten) *Indriyas* (Senses) and Mind (*Manas*) are the (16) *Kalâs* of *Nityâ*. The functions of the five Organs (*Indriyas*) of Action (*Karma*) such as Speech (*Vachana*), Taking (*Âdâna*), Walking (*Gamana*), Emission (*Visarga*) and Bliss (*Ânanda*) together with the three *Doshas* namely *Vâyû*, *Pitta* and *Kapha*, (See Introduction to Vol III of *Tantrik Texts*) are the eight *Shaktis Ananga-kusumâ* and others. The fourteen *Nâdis* mentioned in the 27th Chapter are the fourteen *Shaktis Kshobhinî* and others. The ten *Vâyus* (*Prâna*, *Apâna*, *Samâna*, *Vyâna*, *Udâna*; *Nâga*, *Kûrma*, *Krîkara*, *Devadatta*, *Dhananjaya*) are the ten *Shaktis Sarvasiddhi-pradâ* and others. The ten Fires (seven of which are in the *Dhâtus* and three in the *Doshas*) are the *Shaktis Sarvajnâ* and others; Heat and Cold, Happiness and Pain, Wish or Desire (*Ichchhâ*) and the three *Gunas* (*Sattva*, *Rajas*, *Tamas*) are the *Shaktis Vashinî* and others. The (five) flowery Arrows are (five) *Tanmîtras*. The Mind (*Manas*) is the Sugar-cane Bow (*Iksvâkhanu*). Attachment (*Raga*) is the Noose

(Pâsha). Repulsion (Dvesha) is the Goad (Ankusha). The Text in Verse 12 then proceeds to state that Avyakta, Mahat, Ahamkrîti (Prakrîti-tattva, Buddhi-tattva, Ahamkâra-tattva) are the Devîs Kâmeshvarî, Vajreshvarî and Bhagamâlinî, and Samvit (= Sakalâtmaka-chaitanya = the supreme, all-embracing Consciousness) is Kâmeshvara. One's own Âtmâ [which remains as the one Sat after having absorbed within itself all the Vikalpas which is the world (Vishva-vikalpa)] is the Devî Lalitâ whose body is the Universe (Vishva-vigrahâ). Meditation on Her which is the same as meditation on one's Self (Tadvimarsha = Svâtma-vimarsha) is Redness (Lauhitya). Bhâskararâya in his commentary to the Bhâvanopaniṣad Rk 29 (See Tantrik Text Vol. XI pp. 54, 55) has dealt with this. Kâmeshvara he says is like crystal and therefore the part which is white (Shuklacharana). The Commentator says that attachment of mind to anything (Râga) is Redness. The Consummation of worship (Upâsti) is meditation on one's Self. Siddhi is attained when thought does not wander (from the contemplation of the identity of one's Self with the Object of worship). The Mudrâs (Yonî Mudrâ and others) signify (verse 14) faith (Bhâvanâ) in the greatness (Vaibhava) of the object of worship. For the attainment of this Bhâvanâ, what is necessary is action (Kriyâ). Though action passes (Chalatre'pi), it yet produces steadiness. Prayogas (Rites done to avert evil and induce what is good) help in the dissolution of indiscrimination (Aviveka) which is the cause of all distinctions (Vikalpa) into Vimarsha. Yantras and Mantras (verse 16) help to produce steadiness in the belief of one's unity or oneness with the Âtmâ (Svâtmatve). Worshipping or saying prayers thrice daily (Sandhyâ) rids man of the notion of beginning, middle and end (Âdimadyânta-majjana, i. e. it leads one into Timelessness). The other Shaktis (i. e. the Guptayoginîs) who dwell in the Chakra produce the belief in the multifariousness of the Universe. By Nyâsa (v. 18) the body is made like that of the Devatâs. [Nyâsas tu devatâtvena svâtmano dehakalpanam] Japa produces a sense of identity with the Devatâ. [Japas tanmayatâ-rûpabhâvanam]. By Homa is destroyed the sense of multifariousness. [The Commentator here says :—there are different kinds of ornaments made of gold but they are all gold. The Bhâvanopaniṣad, Rk 32, T T Vol X, p. 59 says that Homa is the dissolution into the Âtmâ of all Vikalpas or Distinctions such as "Thou" and "I," "Is" "Is not," "Should be done" and "Should not be done" and the like]. Tarpana is the Contentment (Trîpti) caused by the realisation of the identity of all things with one's Self. (i. e. Tarpana leads to this realisation) [Eṣâm anyonya-

sambheda-bhâvanang tarpanang smṛitam]. The Bhâvanopani-
śhad says that the Contemplation on the object thereof as one
 with one's Self (Abheda-bhâvanâ) is Tarpana. Abhisheka is
 (i. e. leads to) the final removal of the pain arising from Moha,
 Ajañña and the like [Moha is defined in the Commentary to
 mean "the absence of the knowledge of the rightness and
 wrongness (Kartavyâkartavyajñânâbhâva) of action arising out
 of overwhelming desire]. Vidyâ is Âtmâ which is the abode
 of all (Sarvâshraya) as all things are one with It. This is
 Great (Mahân) as it is All-pervading (Vibhu). Upadesha
 (instruction i. e. spiritual instruction) is (i. e. leads to) the removal
 of all attributes (Upâdhi). Dakṣiṇâ (to the Guru) is (implies)
 inseparateness (Bheda-shûnyatvam) between the two (Guru and
 Shishya). Service (of the Guru) is (i. e. causes) steadfastness
 (Sthairya) of Self-knowledge. The fifteen Nityâs are the
 fifteen lunar days (Tithis) in the evolution (Parinâma) of Time.
 The five fingers are the five Elements (Panchabhûtas). Their
 intimate connection with one another is (as appearing in Kara-
 mudrâ or Mudrâ made with the hands and fingers) indicative
 of the manifoldness (Prapanchatâ = *lit* five-foldness) of the
 Âtmâ.

Verses (24-25) which are in a wilfully disordered (Vyâkulita)
 form to ensure secrecy give the meaning of the Bîja (Hrîm),
 of Lalitâ, which is the Rûpa of the Devî. "H" stands for
 Prakâsha, because it is (the Bîja of) Âkâsha which is Sphuranât-
 maka, "R" which is (the Bîja of) Agni means Devouring
 (Grâsa) because Fire devours, "Ī" is the Vimarsha (as it leads
 to oneness in the Supreme sense: Tâdâtmya-paramârtha-
 melana). By the Bindu (M) is effected the Niphâlâna of
 Realisation of oneness of the Sâdhaka with these.

In verses 27-30 it is said that a Mantra of one letter is call-
 ed a Pinda, of two letters Kartarî, of three to nine letters Bîjaka,
 of 10 to 20 letters Mantraka, and one which exceeds this
 number is called a Mâlâ.

Verses 31-33 show in how many different ways the Mantras
 can be arranged. A Mantra of three letters can be arranged
 in six ways, one of four letters in twenty-four, and so on.

Verses 34-43 show how the Mantras can be arranged
 in a Yantra. The Commentary deals with this in very great
 detail.

Verses 44-45 contains six questions by the Devî (1) relating
 to the meaning of the five kinds of Mantras—as Sthûla, Sûkṣma
 and Para; (2) how the Sâdhanâ of these Mantras can be ad-
 equately carried out; (3) wherein lies the inefficacy of their

Sâdhanâ; (4) how inefficacy may be rectified; (5) what are signs of the Siddha; (6) what is Siddhi

Verses 46-48 state how for the ascertainment of the meaning of Mantras a diagram with fifty 'houses' therein should be drawn for the purpose of placing therein each group of letters of the alphabet classified according to the Bhûtas (Elements) to which they belong.

Verses 49 to 53 give the names of each of the ten letters in the five groups. The verses are in Vyâkultâksâra or disordered form. Verses 54-55 says that this is done to keep the names secret. The letters belonging to Air, (v. 49), Fire (v. 50), Earth (v. 51), Water (v. 52), Ether (v. 53) respectively are given in the verses stated. These verses have been set right though with some difficulty owing to incorrectness of the Text.

Verse 56 is also in Vyâkultâksâra. The second half of the second line of the verse is indecipherable. In this and the following verse Shiva says that the Dâshika (Guru) makes countless verses unintelligible to the ordinary reader. The Commentator explains how these verses are to be read.

Verses 57-60 state how a Yantra may be drawn to enable the man versed in this Tantra and Vidyâ to attain the state of the Devatâ whose Sâdhanâ he is doing.

Verses 62-63 say that Mantras are either cruel (Krûra) or benevolent (Saumya) or they are mixed (Mishra). This depends on the character of the letters they are composed of. Mantras in which the letters of Ether (Nabha) Fire (Agni) and Air (Vâyû) are in excess are cruel. Mantras in which Earth (Bhû) and Water (Toya) letters are the greater in number are benevolent.

In Verse 64-66 it is said that the meanings of Mantras are of three kinds. Upâsakas also are of three kinds. The Siddhas know the oneness of Mantras with Parâ rising as they do through different stages such as Pashyantî and the like and returning again by the very nature of their oneness (Tâdâtmya) to Parâ. The Sâdhya seek to know the meanings of Mantras according to the rules of grammar and the like. The Sâdhakas meditate on the identity in the Mantras of, on the one hand, the five Bhûtas which are that which is denoted by speech (Vâchya) and are aspects of Avyakta (Avyaktât-maka) with, on the other hand, the letters (Aksâras), which are that which denotes (Vâchaka) as they are the Shaktis of Avyaktanâda.

Verses 67-69 speak of the transcendental significance of Mantras (Mantra-vîryam = Mantrānam paramārtha-svarûpam). By a knowledge of this man becomes liberated whilst living (Jîvan-mukta). By a knowledge of this, Mantras may be made efficacious. Verses 70-72 give the thirteen causes whereby a Mantra becomes inefficacious and verses 73-75 note the traits of a man who has attained Siddhi in Mantra. He neither hates nor is attached to anything greatly. He is neither over-sorrowful nor over-joyful. He is neither over-affectionate nor envious. He is not overcome by any calamity. He makes others happy and avoids giving pain. His body is merely a vehicle for his Self. He meddles not in the affairs of others. To him loss and gain are the same and he is always contented. He can enjoy a thing and yet give it away. Verses 76-79 describe other powers of a man who is Mantra-siddha. It is here said that it is only a man of this kind who should do any rite (Prayoga). Verses 80-83 say that just as between men and men and Devas and Devas there exists enmity—so also is it between Mantras and Mantras. It shows how such enmity arises and between what Mantras. Verses 84-86 explain how owing to the fault of the Upāsaka a Mantra may become inimical and if so how this evil can be remedied. Verses 87-88 state how a Mantra may be made propitious. Verse 89 gives direction about the making of amulets and verse 90 instructs as to how to use the same. Verses 91 to 100 give the names of fifty Herbs (Ośhadhi) one for each of the fifty letters of the alphabet. These are classified in five groups of ten each. Each of such groups belongs to one of the five elements (Bhûtas).

Chapter XXXVI. This is the last Chapter. It begins with twenty questions (Vv. 1-6) by the Devî. She asks Shiva about (1) The true nature (Svarûpa) of the sixteen Nityâs, of Shiva himself, of Her own Self and of the other Devatâs. (2) How the same can be known. (3) What is the form of the Universe (Kîmâkâram vishvam). (4) What are the merits (Punyas) and demerits (Pâpas) of creatures. (5) How or by what acts are they caused. (6) What are the causes which lead to their being born. (7) What is Liberation, (Mukti). (8) What is the world of birth and death (Samsâra). (9) Who gets Mukti. (10) What is the cause of bondage. (11) How is one liberated therefrom. (12) What is the root of Samsâra. (13) What are the Tattvas. (14) What is intelligence (Dhî). (15) What are the Indriyas (Senses.) (16) What are Prânas. (17) What is Jîva. (18) What is Para, (i.e. what is beyond Jîva). (19) What is Time

(Kâla) and (20) What are the planets (Graha) The Devi ends Her questions by asking that Her questions may be answered in a manner authorised by the Vedas, the (Dharma) Shâstras, the Purânas and the Âgamas.

In verses 7 to 10 Shiva says that though these matters are of a secret character He will yet answer Her questions clearly. By listening thereto and controlling the wild longings one will fully know one's own true nature (Svasvarûpa) and conquer the evil proclivities with which one is born and thus participate in the true, pure, manifest and boundless Becoming. [Satya-shuddha-sphurâtshesha-sphurattâtma bhavet]. This is very secret and can be understood by the mercy of the Guru alone and should always and in every way be kept secret.

In verses 11 and first line of verse 12 he answers the first question. He says—there is the knowledge (Jnâna) of "This" and there is the knowledge (Jnâna) of "I" The transcendent Knowledge (Jnâna) which is Chaitanya and wherein both these are united is My Body. [The commentater says that Shiva pervades the universe as its Consciousness (Châitanya), like heat in a bar of hot iron, in the bodies consisting of the Bhûtas the Indriyas &c.] "This Body of Mine," the text proceeds, "is the Chaitanya of the sixteen Nityas, of Thee and of other beings."

The second line of verse 12 and verse 13 answer the second question. It is here said that by the annihilation of evil desires (Durvâsanâ), the unchanging (Sthira) Âtmâ manifests Itself. This Âtmâ is eternal (Nitya) true and therefore without a second and great (Mahân i. e. not limited by time and space) It may also be attained by means laid down in Nityâ-hrîdaya Tantra (i. e. Yoginî-hrîdaya) Verse 14 answers the 3rd question. Here Shiva says :—Shabda and Buddhi are of two kinds transcendental (Paramârtha-rûpa) and non-transcendental (Aparamârtha-rûpa); the latter pervades truth and untruth. The universe therefore appears to be so. Shiva answers the 4th question in the first line of verse 15 by saying "It is on account of the two fold character of Shabda and Buddhi that creatures become virtuous and sinful. Shabda and Buddhi and the Prapancha are the same in that which is true (Satya) and what is untrue".

In the second line of verse 15 and verse 16 He answers the 5th and 6th questions. He says : "That the exercise or functioning (Vyâpâra) of the senses (Indriyas) of a man who is prompted by true Jnâna is Punya. It is Pâpa when the mind takes that to be right which is not so It is from the latter that

various kinds of birth emanate." In verse 17 He answers four questions. True knowledge (Yâthârthye jnânâṁ arthânâṁ) is Mukti. The reverse of this (Tadviparitatâ) is Samsṛiti (= Samsâra). Liberation therefrom is by Buddhi. Desire is bondage.

In verse 18 the 11th question is answered, It is here said that by the destruction of Karma effected by Vedhadîkshâ by the Guru and by his word of instructions (Ukti) and also by meditating thereon (Vimarsha) is Liberation from bondage gained. In verse 19 the twelfth question is answered. The root (Kanda) of Samsṛiti (Samsâra) is Non-discrimination (Aviveka)—which is defined by the Commentary to mean the absence of a true knowledge of the difference between the body (Deha) and Âtmâ. This Aviveka the Text says is great for it pervades and rules all creation.

Verse 20 answers the thirteenth question. The Tattvas, it is said here, have been so called in all Tantras because they as Jnâtri, Jnâna, Jneya (Jnâtri-jnâna-jneya-mayâni) are in all bodies. They are so, says the commentary, as they are manifestations of and are one with Chaitanya (Chaitanyasya tâdâtmyena sphuranatvât).

The seventeen verses after this (vv. 21-37) in answering the 16th question describes the 107 qualities (Gunas) of Buddhi (Dhî) and how same are recognised. After saying that Manas, Buddhi, Ahangkâra and Chitta are but different forms of Dhî the Text proceeds to give all the other different forms such as Sthûla, Sûksma and others. In verse 35 Shiva says: "That aspect which is Tvāṁmayî (Shaktimayî) is Dhî and that aspect which is Manmayî (Shivamayî) is Chit. [The commentator says that it is Dhî or Buddhi when Chit has apprehension (Upalabdhi) of objects. It may be compared to fire actually seizing and consuming a piece of wood. Chit is the state (of Consciousness) in which there is no such apprehension. It may be compared to fire not acting upon but latent in a piece of wood.]

Verse 38 answers the 15th question. The Indriyas, it is said here, are the five Bhûta-shaktis whereby the mind functions on such objects as it wishes.

Verse 39 answers the 16th, 17th and 18th questions. The different manifestations (Vijrîmbhâna) of Chaitanya caused by the action thereon of Buddhi and the five Bhûtas are the Prânas (i e the Vâyus,—Prâna, Apâna, Samâna, Vyâna, Udâna). Jîva is the witness thereof (Tat-sâksîbhûta) [The Commentary says Jîva is that which goes not the way suggested by the body and

senses (Deha and Indriya)]. Para is Tattva (Tattvâtma) because Tat is Truth. [The Commentary says that when Buddhi which in itself is apprehension of objects (Upalabdhī-svarûpīnī) knows that the body and the senses are not the Self and is not affected thereby and thus resumes its true nature—as it were a fire which does not burn—then it is called Para].

Verses 40-47 answer the 19th question. Kâla, it is said, possesses all the qualities above enumerated as regards Buddhi. Shiva says: “Whatever the two letters in the word Kâla signify that is My Body. I cannot easily describe or show it to Thee, but will try to do so by illustration. Day succeeds night because of the movements by rotation of the sun, the moon and the other heavenly bodies. Therefore it is not right to speak of Time (Kâla) as identical with night and day (Tan-mayatâ-rûpam). Lava, Truṣi and other divisions of time are merely fractions of universal Time. The one nature (Rûpa) of Kâla is that Chit which has neither beginning nor end. Lava, Truṣi and the like are merely measures of (Anumīyate) Kâla. That is the true nature (Svarûpa) of Kâla, which is gained or known (Yat tu labhyate) by meditating thereon (Bhâvanât) according to the capacity of one’s intelligence (Svabuddhyâ) Nothing more can be said about this.”

Verses 48 and 49 answer the 20th question. The Grahas (Planets) are forms of Chit inseparable from Kâla (Kâlâprithag-rûpa-chid-rûpa). They go round and round at different times and in different places in continuous circles. By reason of this they make the Bhûtas (Elements) and others, undergo many changes. These many variations appear as the universe (Prapancha). It is by these Planets again that the Bhûtas and their modifications are destroyed.

In verses 50 to 54 the Devî says: “Lord though Thou hast answered my queries yet I have not gained a complete knowledge of the universe (Prapanchâtma-viveka)” Then She proceeds to ask twelve more questions. Who is born and who dies? Why is one born and why does he die? If the Jîva is of the formless omnipresent Âtmâ, then how and where does it exist (Kathang sthitiḥ)? How and where do Kâla and Paramâtmâ abide? Is it the Liberated or the others who are born? Where are the five Bhûtas? Are they in the bodies (Dehesku) or outside them? How does the Jîva enter the body and how does it leave the body? To these Shiva replies (Vv. 55-56) that as a result of the actions (Karma-vipâkatakḥ) caused by the variety of Buddhi (Buddhivaividhyena) about which I have spoken both birth and death take place. [The Commentator

adds that the cause of birth and death (Janana-marana-kâranam) of the Jîva is the Egoism (Abhimâna) that the body is the Self]. The relation between Supreme (Para) and the Universe (Vishva) is like fire in a piece of heated metal. Kâla and Para are one with the other (Tâdâtmya). The Liberated (Muktâh) never become Jîvas on any account, nor are any born who have not previously been born (Apûrvâh) Buddhi makes its individualising impress on the form of Jîva, just as a seal (Mudrikâ) makes its mark on a bit of bees' wax (Madhûchchhishta)

The Text (Vv. 59, 60) then deals with Earth, Water, Fire, Air and Ether, the last of which is all pervading (Sarvaga) and one with Time (Kâla-tâdrûpyatah). They are in bodies.

The coming (Âgati) of the Jîva (V. 61), into the body composed of the five Elements, is the result of the union of the Vîryas (Seeds), that is, Shukra and Shonita of the father and mother. Their union (Tâdâtmyam sangatam) manifests as the individualised Chit. When, as in the case of the Siddhas, there is a cessation (Viramâna) of that which produces the sense of I ness (Ahamiti upalabdhih) which is the result of Prârabdhakarma, death is like sleep and there is no change when they leave the body. [The Commentator says —By the Will (Svechchhayâ) of the impartite Chit (Anavachchinnachit), that which is the Svarûpa of Buddhi which is apprehension (Upalabdhisvarûpa) in bodies, becomes Jîva and goes out through the senses (Indriya-dvârâ vahirgatâ) and experiences (Anubhavati) the things of the Objective World (Vishayân) This is the Wakeful State (Jâgradavasthâ). When it detaches itself from the senses and remaining in the heart experiences whatever is therein, it is said to be in a Dreamful State (Svapnâvasthâ). When it detaches itself from the heart also and rests (Vishramyati) in the Consciousness (Chaitanya) which is the Paramârtha, it is said to be in a state of Dreamless Sleep (Susuptiyavasthâ). To the Siddha who is Chitsvarûpa, to whom birth and death are like the reflection of the Moon in water, the latter is therefore like dreamless sleep]. For they know the true relation of body and Self by the initiation (i. e. by Vedha or Drig Dîkshâ) of the good Guru. In the case of the ordinary man, (Itara = Pâmara), the Sâdhya and the Sâdhakas this is not so. [The Commentary says that the Sâdhya, though they are initiated by a good Guru (Sad-guru-katâkshâ satyapi), are yet by reason of their propensities occupied in ritual and averse from making any attempt to know the true nature of the body and the Âtmâ. The Sâdhakas although they, by the initiation of the Sad-guru, have attained some apprehension of the Paramârtha, are not fully rid of their natural propensities]. These three classes

only lose their attachment for the body when severed therefrom (by death).

Death during the six months (Vv 65, 66) beginning with Paus $\dot{h}$ a (mid December to mid January), between the 8th day of the light half of the lunar months and the 8th day of the dark half, indicates that the person so dying has gone upon a Good Path (Sugati). The Siddha has previously (to death) been freed from (attachment to) the body, the senses and the mind and whenever, wherever, and howsoever he may leave the body he goes the Good Path, for he was liberated whilst living (Jīvanmukta).

In verse 67 the Devī asks.—Lord, all creatures have bodies but why are their Buddhis so multiform? In verse 68 Shiva says.—The taste (Rasa) of water depends on the nature of the soil on which it is. The same is the case with Buddhi. This again is the result of Karma.

Verses 69-71 state, that without the help of the Sadguru and one's own efforts nothing can be gained. Through the aid of both, man realises his Svarūpa. The Devī then (V. 72) asks:—What is gained by the service of the Sad-guru? Verses 73-81 give in reply the forty-seven qualities acquired by the service of the Sad-guru which produces Self-knowledge (Ātmajnāna) Such a man looks upon all as himself (Ābhīrūpya = Sarvātmabhāva) He is free from all doubts in spite of conflicting Shrutis. He is full of contentment as he has realized himself and has a feeling of his Completeness (Parīpūrnatā). He is always merciful and free from both attachment (Rāga) and hatred (Dvesha) He is easily accessible and free from pride, and is self-controlled (Niyata-shīla). He is grateful. His concern is Truth and not the affairs of others. He is honest and humble (Ārjaya). He seeks not wealth. His attachment, to anything outside himself, is only to the extent necessary for the preservation of his body. He is free from procrastination and meanness and excessive longings.

He does not indulge in idle converse and useless pursuits, nor in harmful enjoyment. He avoids the society of the deceitful. He delights in talking of the aims of humanity (Purus $\dot{h}$ ārtha) and in thought of the same. It is not in him to take what belongs to another. He is full of faith (Āstikya) and ever thinks of the world to come (Paraloka). He is constantly engaged in worshipping, singing hymns of praise of, and in conversation regarding the greatness (Vaibhava) of, the Devatās. He avoids sin and seeks merit. He is indifferent to the praise and censure of others, and is free from all

attachment. He desires nothing and is never agitated. He regrets nothing (Anâkshepa or, if the variant reading Anap-eksâ be taken, he depends on no one or is free from partiality), He is always alert. He conceals nothing (the Âgamas and the like) from the believers, but, does conceal them from the non-believers. He praises and upholds the Guru, the Vidyâ (Mantra), the Âgamas and the customs. These are the signs of Siddhas. The ignorant calumniate them.

Verses 82 to 90 describe the daily practice of those who have realised the Âtmâ (Âtmavatâm).

Verses 91-96 explain how the Jîvanmuktas who have realised the Âtmâ do ritual worship

In verse 97 to 99 Shiva says:—By a complete knowledge of this Tantra a man attains union with Thee (i. e. Shakti) and Me (Shiva). It should not be communicated to a non-believer (Abhakta), who is not a disciple, to a hypocrite, to one who does wrong in secret, to one who does not beg for it, to an atheist (Nâstika), nor to a covetous, proud, idle or sinful man, or one who cannot keep a secret. It should not on any a^{ard} count be communicated for gain. nay
p̄ter

In verse 100 Shiva says, that the man who worships in manner enjoined herein becomes one with Himself, that is, becomes Chitsvarûpa.

Each Chapter, Thirty-six in number, of the Tantrarâja is named after one of the thirtysix Tattvas. At the end of the first chapter which deals with Descent or Revelation of the Tantra and the like (Tantrâvatârâdi), it is said that the Vyâpti herein is "Earth" (Bhûmitattva). Vyâpti means "Omnipresence" "Universal pervasion." It here means that Bhûmitattva is that which this chapter signifies and so with the other Tattvas. The text further says that, by the full understanding (Niphâlana) of this Vyâpti, complete mastery or control is obtained (Svâtma-sât-kṛtam) over that Tattva (i. e. Bhûmitattva)

The second chapter which deals with the Nâthas (i. e. the Gurus of the three classes namely the Divya, the Siddha and the Mânava—see Chapter 36) ends with a verse stating that the Vyâpti of this chapter is "Water" (Toyatattva). By its Niphâlana, that Tattva is completely mastered (Svâtma-sât-kṛtam). The third chapter which deals with Nityoddhâra (i. e. gives the formation of the Vidyâs or Mantras of the sixteen Nityâs and of Vârâhî and Kurukullâ) in its last verse states that the Vyâpti is "Fire" (Vahnitattva). The Vyâpti of the fourth chapter, which speaks of the identity of Lalitâvidyâ

with the Gurus and so forth, is "Air" (Vāyutattva); and the Vyāpti of chapter V, which speaks of the daily worship (Nityapūjā) of Lalitā, is "Ether" (Vyomatattva) Chapter VI deals with the rites which are Naimittika (occasional) and Kāmya (i. e. for gaining objects of desire). The Vyāpti of this chapter is "Smell" (Gandhatattva) which is the Guṇa of Bhūmi or Pṛithivī. Chapter VII contains ritual rules relating to the worship of Kāmeshvarī, the second Nityā, who is the first of the Nityās who are the limbs of Lalitā. This chapter is "Fluidity" (Rasatattva). The eighth chapter which gives the ritual of the third Nityā, Bhagamīlinī, is "Form" (Rūpatattva). The ninth chapter describes the rituals of Nitya-kliṇā Its Vyāpti is "Touch" (Sparsha-tattva) The tenth chapter relates to Bheruṇḍā. The Vyāpti is "Sound" (Shabdātattva) The eleventh chapter deals with Vahnivāsini The Vyāpti is the "Genital Organ" (Yonitattva) The twelfth chapter gives the rules of worship of the seventh Nityā Mahāvajreshvarī. The Vyāpti of this is "Anus" (Pāyutattva) The thirteenth chapter relates to the eighth Nityā named Dūtī. The Vyāpti is "Feet" (Pādātattva) The fourteenth chapter gives the rules relating to the worship of the ninth Nityā, Tvaritā The Vyāpti is "Hands" (Pānitattva). The tenth Nityā is Kālīsundarī The fifteenth chapter contains the rules (Vidhāna) relating to her worship. The Vyāpti is "Speech" (Vāktattva). The eleventh Nityā is Nityā The sixteenth chapter contains the rituals relating to her worship. The Vyāpti of this is "Vital" Function (Prāṇātattva). The seventeenth chapter deals with twelfth Nityā named Nilapatākā the Vyāpti of which is "Tongue" (Jihvātattva). The thirteenth Nityā is Vijayā. The eighteenth chapter contains the rules relating to her Śādhanā and the Vyāpti here is "Eye" (Netratattva). The nineteenth chapter contains the rituals of Sarvamangalā. The Vyāpti of this chapter is sense of "Smell" (Ghrāṇātattva). The twentieth chapter relates to Jvālāmālinī. The Vyāpti of this chapter is "Sense of Hearing" (Shrotratattva). The next chapter deals with the last of the sixteen Nityās by name Chitrā. The Vyāpti is "Egoism." (Ahaṅkāratattva). The twenty-second chapter contains details of the rituals relating to Kurukullā The Vyāpti is Buddhitattva The twenty-third chapter relates to Vārāhī. The Vyāpti is "Mind" (Manastattva). The twenty-fourth chapter contains various meditations (Dhyāna) of the sixteen Nityās and the Vyāpti of this chapter is Prakṛtyātmamayī The twenty-fifth is the Mātrikāpti chapter and describes how the thirty six consonant (Vyanjana) letters are thirty-six Tattvas and how the Mantras and Yantras are formed and in this way demonstrates the identity of the sixteen Nityās with the Mātrikās and

Time (Mâtrîkâtmakatva and Kâlâtmakatva). The Vyâpti of this chapter is Puruṣhâtmamayî. The twenty-sixth speaks of the Greatness (Vaibhava) of Mantra. The Vyâpti is Niyamâtmamayî. The twenty-seventh chapter demonstrates the identity of the sixteen Nityâs as also of the Mâtrîkas, the Nâthas, the Shricakra and the Shaktis with Prâna. The Vyâpti is Kâlâtattvamayî. The twenty-eighth chapter speaks of the identity of the sixteen Nityâs with Time and Space (Kâla and Loka). The Vyâpti is Râgatattvamayî. The twenty-ninth chapter contains directions relating to the mode of making of Mandapas and Kundas for doing Homa to the sixteen Nityâs and the Vyâpti of this chapter is Vidyâtattva. The Vyâpti of the thirtieth chapter which describes Vâstu-Devatâchakra of the sixteen Nityâs is Kalâtattvamayî. The thirty-first chapter contains rituals relating to crushing an enemy (Arimardana Homa) and the Vyâpti of this chapter is Mâyâtattvamayî. The Vyâpti of the thirty-second chapter is Shuddhavidyâ. The subject of the chapter is Saumya Homa, that is, Homa done with the object of attaining wealth, prosperity, a life free from trouble and the like. The thirty-third chapter speaks of some Yantras by which objects of desire may be gained. The Vyâpti is Îshvarâtmamayî. The next chapter speaks of certain rites whereby extraordinary results are obtained. The Vyâpti is Sadâshivamayî. The thirty-fifth chapter speaks of the identity of the sixteen Nityâs with the Sâdhaka. It is called the Vâsanâpatala. The Vyâpti is Shaktitattvamayî. The thirty-sixth chapter says that the Siddha in the Vidyâs of the sixteen Nityâs is one with the Paramârtha or supreme Brahman. The Vyâpti is Shivatattvamayî.

The commentary on Chapter I—XXII is by Subhagânandanâtha and that on the rest of the book is by his disciple Prakâshânanda Deshika.

OXFORD,
25th January, 1926. }

ARTHUR AVALON.

सूचीपत्रम् ।

विषयः

पृष्ठायाम्

विषयः

पृष्ठायाम्

प्रथमपटले ।

द्वितीयपटले ।

विनायकस्तुतिः	१
तन्त्रावतारक्रमः	२
पटलसंख्याक्रमेण विषयकथनम्	३
देशिकलक्षणानि	४
शिष्यलक्षणानि	५
शिष्याचारक्रमः	५
गुरुपास्त्रिक्रमः	५
मन्त्राणां अंशकादि कथनम्	७
वर्णक्रमकथनम्	८
षोडशकोष्ठाक्षरफलानि	८
साधकमन्त्रयोरुत्तमर्णाधमर्णत्वम्	१०
अक्षमालादिकम्	११
अविधिजपप्रायश्चित्तम्	१२
साधकसमाचारः	१२
साध्यकर्म्मयोजनप्रकारः	१३
मन्त्रदोषादिकम्	१३
देशिककर्त्तव्यम्	१६
अहंज्ञानान्तादात्म्यसिद्धिः	१६
नाथकृत्यम्	१७
पर्व्यादिकम्	१७
नाथस्तोत्रम्	१८

नाथोत्पत्तिस्तत्रामादि	
पादुकामन्त्रः	२१
पारम्पर्यस्याविच्छिन्नत्वम्	२२
पूजामण्डले नामाक्षरलेखनक्रमः	२३
गुरुमण्डललेखन पूजादि	२४
शिष्यपरीक्षाकालादि	२५
प्रतिष्ठेयत्वैविध्यादि	२६
श्रीचक्रप्रतिष्ठादिकम्	२६
सच्छिष्योपदेशक्रमः	३०
द्विविधाभिषेकप्रकारः	३१
सन्ध्यात्रयभजनकाम्यन्यासविशेषः	३४
अभिषेककालविशेषः	३४
गुरुपूजादि	३५
गुरुमण्डलनिर्माणद्रव्यादि	३५
गुरुमण्डलविशेषविधानम्	३६
जपकालः	३६
मातृकास्तोत्रम्	३६
स्तोत्रजपफलम्	३८

तृतीयपटले ।

पटलार्थोद्देशादि	
ललिताविद्या	१

कामेश्वरीविद्या	४२	साध्यसिद्धासनविद्या आवाहनविद्या	६६
भगमालिनीविद्या	४३	श्रीचक्रस्थशक्तीनां पूजादिकम्	६७
नित्यलिङ्गाविद्या	४८	वशिनो कामेश्वरी मोहिनी-	
भेरुण्डाविद्या	४८	विमलारुणाकूटाक्षरविद्याः	६७
वाङ्मवासिनीविद्या	५०	जयिनी सर्वेश्वरी कौलिनी-	
महावज्रेश्वरीविद्या	५०	कूटाक्षर विद्याः	६८
दूतीविद्या	५१	वशिन्यादौनां न्यासक्रमादि	६८
त्वरिताविद्या	५१	न्यासस्थानानि	६८
कुलसुन्दरीविद्या	५२	नवमुद्राणां नववोजमन्त्राः	६८
नित्याविद्या	५३	विविधमुद्राविरचनप्रकारः	७१
नीलपताकाविद्या	५३	मुद्राणां त्रैविध्यं मुद्राशब्द-	
विजयाविद्या	५५	व्युत्पत्तिश्च	७५
सर्वमङ्गलाविद्या	५५	पञ्चविधार्घ्यकल्पनप्रकारादि	७६
ज्वालामालिनीविद्या	५५	ललिताया नित्यनैमित्तिकध्यानम्	७७
चित्राविद्या	५७	परिवारशक्तिवृन्दध्यानम्	७७
वाराहीविद्या	५७	प्रथमावरणस्थितशक्त्यष्टादशकस्य	
वाराहीनामपञ्चकम्	६०	मन्त्रपूजाक्रमः	७७
कुरुकुलायाः त्रिविधविद्या	६०	द्वितीयावरणस्थितशक्तिषोडश-	
प्रपञ्चयागविद्या	६१	कस्य मन्त्रपूजाक्रमः	७८
अक्षराणां भूतात्मकत्वम्	६२	तृतीयावरणस्थितशक्त्यष्टकमन्त्रपूजा	७८
षोडशनित्यानां वलिमन्त्रः	६२	चतुर्थावरणस्थितशक्तिचतुर्दशक-	
		मन्त्रपूजा	७८
		पञ्चमावरणस्थितशक्तिदशकमन्त्रपूजा	८०
		षष्ठावरणस्थितशक्तिदशकमन्त्रपूजा	८०
		सप्तमावरणस्थितशक्त्यष्टकमन्त्रपूजा	८१
	६४	आयुधमन्त्रपूजा	८१
		नाथार्चनस्थानम्	८२
		देव्याः षोडशनित्यात्मकत्वम्	८२
	६५	अष्टमावरणस्थितशक्तित्रयमन्त्रपूजा	८२

चतुर्थपटले ।

ललिताविद्याया नित्यनैमित्तिक-

साधनक्रमः

करशुद्धिविद्यादि

६४

षडङ्गन्यासविद्या देव्या आत्मासन-

विद्या चक्रासनविद्या सर्व-

मन्त्रासनविद्या

६५

नवमावरणे देव्याः स्थूलरूपपूजनम्	८३
देव्या नवनामोपदेशः	८३
स्थूलसूक्ष्मपरत्वेन देव्यास्त्रिरूपत्वम्	८४
गुरुमन्त्रदेवतात्मैक्ययोगभावना	८४

पञ्चम पटले ।

ललितादेव्या नित्याराधनक्रमे उप- चारनिवेदन मन्त्रः	
तन्त्रसाधारण षोडशोपचाराः	८६
पूजावसानकृत्यम्	८७
नित्यक्रमोपासकस्य स्वानुभावः	८७
नवावरण चक्राणामन्वर्थनामानि	८७
नवावरण शक्तीनामन्वर्थनामानि	८८
देव्या नवावरणेषु प्रत्यावरण प्रति- नियत नवनामानि	८८
देव्याः प्रश्नपञ्चकम्	८८
साधकस्य प्रातः प्रबोधसमयकृत्यम्	८८
सपर्यासमारम्भक्रमः	८९
देवीनिवासस्थानार्चनक्रमः	८९
नवरत्ननामानि	८९
कालादिचक्रेश्वर्यन्तानां नवा- त्मकत्वम्	८९
सङ्कोचकारिकाः शक्तयः	८९
सर्वयोगिनीपादुकाभन्वाः	८९
प्राणायामकालभावनीयलौहित्य- कारणम्	८९
न्यासत्रयादिकम्	८९
देव्या नित्यपूजादिकम्	८९
जपस्य मुख्यगौणपक्षत्वम्	८९

सङ्कोचविकासरूपतः पञ्चविध- सपर्याप्रक्रिया	८८
साधनादिषडर्थं प्रस्तावना	१००
विद्यायाः साधनप्रकारः	१००
वर्जनीयकर्माणि	१०२
देवताभिमुख्यचिह्नानि	१०३
देवतानभिमुख्यचिह्नानि	१०३
सम्प्रदायशब्दस्य वासना	१०४
कूर्मस्थितिविभागादि	१०४
ग्रहादीनां नामकल्पनप्रकारः	१०६

षष्ठपटले ।

सर्वनित्यासाधारण नैमित्तिक- काम्यपूजाक्रमः	
दमनकार्त्तिक्रमः	१०८
वसन्तोत्सवः	१०८
वैशाख ज्यैष्ठाषाढ श्रावणपूजा	१०८
भाद्रपदाश्विनमासपूजा	१११
कार्तिक मार्गशीर्ष मास पूजा	११२
पुष्यमाघफालगुणमास पूजा	११३
पुष्यदिवसेषु पूजाविशेषाः	११३
काम्यपूजाकथनारम्भः	११३
षट्कर्मस्वरूपम्	११४
काम्यपूजाविधानक्रमः	११४
पूजया फलभेदाः	११४
श्रीचक्रनिर्माणोपादानादि- भेदेन फल भेदाः	११६
सप्तविधसिद्धुपायाः	११७
षडाधारसाधनेन त्रिकालज्ञत्वम्	११८

चतुर्विधपाण्डित्यसिद्धिप्रपायः	११८	तेषां मन्त्रयन्त्रकथनम्	१३१
सर्व्वव्याधिपरिहारपूजा	१२०	तन्मन्त्राणां वाणमन्त्राणाञ्च	
श्रीचक्रनिर्माणद्रव्यसप्तकम्	१२०	न्यासस्थानक्रमः	१३२
नागकन्याद्येकादशसिद्धिप्रपायः	१२१	कामानां पञ्चयन्त्राणि	१३२
पञ्चदशविध पुष्पभेदेन वाञ्छित- भेदसिद्धिः	१२१	पञ्चयन्त्राणां स्वरूपम्	१३३
काम्यफलावाप्तिकालास्तथा निवेद्यद्रव्याणि	१२२	कूटमन्त्रसमुदायात्मकं षष्ठयन्त्रम्	१३४
सर्वीपद्रवशान्धै तर्पणादिकम्	१२२	सप्तमाष्टमयन्त्रद्वयम्	१३५
देव्याः षड्विधाभिषेकद्रव्यैः	१२२	प्रोक्तयन्त्राणां ज्ञानान्तरभावनया	
सप्तविधाभिषेकः	१२२	फलावाप्तिः	१३५
देव्याः षड्विधपूजा	१२२	तदुद्यन्त्रस्थ कुम्भतोयाभिषेकफलम्	१३६
अखण्डविश्वरूपदेवतात्मभावनया जीवन्मुक्तत्वम्	१२३	द्रव्यत्रिंशद्वैयन्त्रलेखन फलानि	१३७
		विश्ववशोकरणीप्रपायः	१३७
		कामेश्वरो मन्त्रे षोडशस्वर योजन- फलानि	१३८
		कामेश्वर्या द्वात्रिंशद्यन्त्राणि	१३८
		द्वात्रिंशद्यन्त्राणामसाधारणानि फलानि	१४०
		तिथिभेदेन भजनक्रमः	१४२
		गुलिकानिर्माणम्	१४३
सप्तमपटले ।		अष्टमपटले ।	
कामेश्वरोप्रकरणम्		भगमालिनी प्रकरणम्	
विद्यान्यासक्रमः	१२५	न्यासक्रमः	१४४
कामेश्वरोध्यानम्	१२६	देव्या ध्यानम्	१४४
प्रथमावरणस्थपञ्चवाणशक्ति- नामानि	१२७	मन्त्राक्षरात्मिकाः शक्तयः	१४५
द्वितीयावरणस्थशक्तिनामानि	१२७	मदनेत्यादिशक्तिनामानि	१४५
तृतीयचतुर्थपञ्चमावरणस्थशक्ति- नामानि	१२८	नित्यपूजाक्रमः	१४६
षष्ठावरणस्थशक्त्यादिकनामानि	१२८	काम्यहोमः	१४८
नित्यपूजाक्रमः	१२८	यन्त्रलेखनद्रव्यादि	१४८
पञ्चकामस्तवन प्रस्तावः	१३०		
तेषां पञ्च नामानि	१३१		
तेषां ध्येयस्वरूपाणि	१३१		

चतुर्दशविधयन्त्रनिर्माणक्रमः	१४८
यन्त्राणां विनियोगः	१५१
त्रयस्त्रिंशद्यन्त्रनिर्माणप्रयोगादि	१५१
प्रकारान्तरेण त्रयस्त्रिंशद्यन्त्र- निर्माणं तेषां प्रयोगादि	१५२
कामेश्वर्यादि पञ्चदशाङ्गनित्यानां साधारणाचनम्	१५३
निवेद्यद्रव्यविशेषादि	१५६

नवम पटले ।

नित्यक्लिन्नाविधानम्	
षडङ्गन्यासक्रमः	१६२
नित्यपूजाध्यानम्	१६३
आवरण शक्तिनामानि	१६३
नित्यपूजाचक्रम्	१६४
नित्यपूजाक्रमः	१६४
विद्यापुरस्चरणप्रकारः	१६५
पुरस्चरणहोमतर्पणद्रव्याणि	१६५
नानाविधहोमतो नानाफलावाप्तिः	१६६
वनिताकर्षणहोमः	१६७
अन्नादिहोमफलम्	१६७
नरनारीनृपादिवशीकरणम्	१६८
काम्यतर्पणप्रयोगः	१६८
वैरिनिग्रह तर्पणम्	१७०
अविकृतमूलविद्याक्षरैः पञ्चपञ्चा- शद् यन्त्राणि	१७०
स्वरविकृतमूलविद्याक्षरैः षोडश यन्त्राणि	१७२
यन्त्रप्रयोगक्रमः	१७३

दशम पटले ।

भेरुण्डाविधानम्	
पटलार्थकथनम्	१७७
न्यासकथनम्	१७७
आवरणशक्तिनामानि	१७८
नित्यसपर्याचक्रमम्	१७८
नित्यसपर्याध्यानम्	१७८
विद्यासाधनप्रकारः	१८०
द्वितीयाक्षरादि प्रधानं यन्त्रं	१८१
तृतीयाक्षरादि प्रधानं यन्त्रं	१८२
प्रथम पञ्चमसप्तमाष्टमनवमाक्षरैः पञ्च यन्त्राणि	१८४
स्वरविकृतविद्याक्षरैर्यन्त्र निर्माणं	१८४
नवभिर्विद्याक्षरैर्वयन्त्रनिर्माणं	१८७
विषापहरणम्	१८८
तैलोक्यमोहनविद्यायोगः	१८८
तैलोक्यमोहनविद्याया अभिषेकः नवयन्त्राणां विलेखनद्रव्याणि	१८८
नवाभिषेक फलम्	१८०

एकादशपटले ।

वक्त्रिवासिनीविधानम्	
चतुर्विधन्यासः	१८२
नित्यसपर्याध्यानम्	१८३
आवरणशक्तिनाम पूजादि	१८४
नित्यसपर्याचक्रमम्	१८४
काम्यहोमः विशेषपूजाफलञ्च	१८५
पञ्चदशानां नित्यानां यथाक्रमं पञ्चदशतिथिमयत्वं	१८६

नित्यानां नित्यनैमित्तिककाम्य- विधानम्	१८८
नित्यानामन्योन्याङ्गित्वं ध्यान- विशेषश्च	१८९
विद्यामन्त्रयोर्भेदः	१९९
षोडशयन्त्राणि	१९९
षोडशयन्त्राणां प्रयोगाः	२०१

द्वादशपटले ।

महावज्रेश्वरी विधानम्	
न्यासक्रमः	२०५
नित्यसपर्य्याध्यानम्	२०५
परिवारशक्तिनामानि	२०६
नित्यपूजाक्रमः	२०७
सर्व्वविद्यासाधारणं गुणविधानम्	२०८
पुरस्चरणं विनापि प्रयोगयोग्यता	२०९
नानाद्रव्यहोमान्नानाफलानि	२०९
महावज्रादियन्त्रनिर्माणक्रमः	२१३
महावज्रयन्त्रप्रयोगफलानि	२१५
वज्रान्तरयन्त्रनिर्माणक्रमः	२१६
सौभाग्यकरयन्त्रम्	२१७
षोडश पद्मानि	२१७

त्रयोदशपटले ।

शिवदूती विधानम्	
न्यासविधिः पटलार्थाच्च	२२०
देव्याः परिवार शक्तिनामानि	२२१
देव्या ध्यानम्	२२२
देव्या नित्यपूजाचक्रम्	२२२

द्रव्यविशेषहोमात् फलविशेषः	२२३
दशयन्त्राणि	२२४
दशविधयन्त्रप्रयोगास्तत्फलानि	२२५
सर्वतन्त्रसाधारण प्राणप्रतिष्ठा	२२८
चत्वारिंशदक्षराप्राणप्रतिष्ठाविद्या	२२८
षडङ्गादिन्यासः	२२९
प्राणशक्तिध्यानम्	२२९
परिवारशक्तिनामानि	२३०

पूजामण्डलं पूजा प्रकारः	२३०
पुत्तल्यादि प्राणप्रतिष्ठाविधानम्	२३०
तद्दयन्त्रविधानादि	२३०
पुत्तलप्रादिषु साध्यजीवाद्यानयनम्	२३१
साध्यप्राणिनां जन्मनक्षत्राणि	२३२
पुत्तलीनिर्माणे गुणविधानोपदेशः	२३२
अभिचारप्रयोगे कर्त्तव्यम्	२३२
अनभिचार्याः	२३३
अभिचारकरणप्रायश्चित्तम्	२३४

चतुर्दशपटले ।

त्वरिताविधानम्	
न्यासादिकम्	२३५
नित्यसपर्य्याध्यानम्	२३६
परिवार शक्त्यादिकम्	२३६
नित्यपूजाक्रमः	२३७
नानाविधद्रव्यहोमान्नानाफलानि	२३९
अनुग्रह यन्त्रं तद्विनियोगश्च	२४१
चतुः षष्ठिकोष्ठानुग्रहयन्त्रम्	२४२
अनुष्टुभाकार श्रीविद्योद्धारः	२४२
एकाश्रौतिपदोपेतामृतकुम्भयन्त्रं	२४४

३५९ दशयन्त्रविभवनकमः
 ३६० दशयन्त्रमप्युक्तानामाभि
 ३६१ रोगावृत्तेश्च यन्त्रनिर्माणम्
 ३६२ आकारव्यवशोकरादिनाम्
 ३६३ यामन्त्रवधः
 ३६४ विविधवृत्त विविधकपादिकम्
 ३६५ वध्यादिप्रयोगाः
 ३६६ त्रितीययन्त्रसाध्यानि
 ३६७ विरिचिग्रहः
 ३६८ द्यौर्दिग्द्वयः
 ३६९ मन्त्रादिवधम्
 ३७० शक्तिरक्षणम्
 ३७१ जन्तोपशान्तः
 ३७२ वासाभूषणवापिः
 ३७३ लोककौशल्याविधिः
 ३७४ दशमयन्त्रेण प्रोक्तनवमयन्त्रेण
 ३७५ फलप्राप्ति प्रयोगादिकम्
 ३७६ दशयन्त्रेण भूमिभूकाले ग्रहदेव-
 ३७७ शान्तिः
 ३७८ नवग्रहशान्तिः
 ३७९ जठराग्निवृत्तप्रायः
 ३८० प्रोक्तयन्त्रेण भस्करादेवावृत्तकालानि
 ३८१ सर्वग्रहपूर्वाफलम्
 ३८२ शक्तिमहानम्
 ३८३ सर्वविद्यास्तु विषयभस्मापानम्
 ३८४ आनन्दयान्त्रिकनियन्त्राणि
 ३८५ नृजठराग्निवृत्तप्रयोगः

३८६ न्यासजालकमः
 ३८७ त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ३८८ आरव्युक्तयज्ञिकानामाभि
 ३८९ पुरश्चर्या विधानम्
 ३९० भाद्रकालरश्मिकानामाभि
 ३९१ सूर्यविद्यासंरूपवर्णोत्थापदेशादि
 ३९२ वयुश्चन्द्रादिशकशाशयन्त्राणि
 ३९३ शक्रयन्त्रादिशकशाशयन्त्राणि
 ३९४ नक्षत्रं लघुपूर्वा
 ३९५ धात्र्याशक्तिसंरूपवर्णोत्थापदेशादि
 ३९६ त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ३९७ धात्र्याशक्तिसंरूपवर्णोत्थापदेशादि
 ३९८ प्रोक्तयन्त्रेण भस्करादिना पञ्चमशादि
 ३९९ कौशिकयन्त्रेण विष्णुशान्ति
 ४०० सर्वग्रहकालविद्याजपफलम्
 ४०१ विद्याजपानादिना पञ्चमशादि
 ४०२ त्रिशापदेले ।
 ४०३ जालानामाभिनीलियाविधानम्
 ४०४ पटलाद्याः
 ४०५ कदाङ्गत्यासु
 ४०६ त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ४०७ त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ४०८ त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ४०९ त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ४१० त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ४११ त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ४१२ त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ४१३ त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ४१४ त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ४१५ त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ४१६ त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ४१७ त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ४१८ त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ४१९ त्रिचूर्णसाध्यानाम्
 ४२० त्रिचूर्णसाध्यानाम्

४१४ प्रयोगासुदे खानसुदेकयनम्
 ४१४ देव्या खानम्
 ४१४ पुरश्चराम्
 ४१२ नित्यपुत्रावकम्, पुत्राविधानञ्च
 ४१२ षडङ्क्यासः
 वाराहोविधानम्

पुत्रविशोधत्वे ।

४१४ मन्त्रदेवतामावनादिकम्
 ४०८ वयव्यन्त्रनिष्कारिकम्
 एकविंशत्यधिकविंशत्येव कोष्ठकपि
 ४०७ कानिष्कारम्
 खरप्रसादितलवोदांशोचरुयन्त्रादि-
 ४०५ प्रथमसुत्रविदेवता यन्त्रनिष्कारम्
 ४०४ निष्कारम्
 द्वितीयसुत्रविदेवता कोष्ठवज्रयन्त्र-
 ४०३ तस्य प्रयोगपञ्चकम्
 ४०२ सुत्रविदेवता यन्त्रनिष्कारम्
 ४०० नानाहोमानेनानाफलाभिः
 ४०० जनपुत्रश्चरुयन्त्रसुत्र प्रयोगयोग्यता
 ४०० सुत्रविदेवताः पुरश्चराम्
 ३९८ नित्यहोमरुत्याम्
 ३९८ नारायणोक्तवृत्तिसमयखानम्
 ३९८ खलन्त्रनित्यपुत्रा वलिदेवता
 ३९८ खलन्त्रपुत्राकम्
 ३९७ इत्यादिप्रसादगारावृत्तम्
 ३९६ सपत्न्याकम्
 ३९६ नित्यसपत्न्याखानम्
 ३९५ षडङ्क्यासः

३९५ कुक्कुटोत्थानित्यसपत्न्यावकम्
 ३९५ रत्नपुत्रोत्थानित्यसपत्न्यावकम्
 ३९४ कुक्कुटोत्थानः खलितोत्थानम्
 कुक्कुटोत्थानम्
 ३९५ वृत्तिसोपत्न्याम् ।

३९२ नित्यदेवतासुत्रविदेवता देव्याम्
 ३९१ प्रकाशद्वि
 देव्याः पञ्चाशदधिकविंशत्येव वलिदेवता
 ३९० प्रोक्तमावनाप्रशाक्तानां कर्तव्यानि
 ३९० विंशत्यधिकविंशत्येव फलाभिः
 सर्वप्रकारादिपददेवतावृत्तिस-
 ३९२ खरप्रसादितोत्थानित्यसमयमावनाम्
 ३९२ नित्यदेवतासुत्रविदेवतासुत्रविदेवतासुत्र-
 ३९६ नित्यदेवतासुत्रविदेवतासुत्रविदेवतासुत्र-
 ३९४ कोष्ठवज्रयन्त्रनिष्कारम् नद्विंशत्येव
 ३९२ षडङ्क्यासुत्रविदेवतासुत्र-
 ३९२ नृपत्याम्
 ३९२ अभिवादे गुणविधानम्
 ३९२ अभिवादेकर्तुःखरविधानम्
 ३९१ नित्यहोमविधानम्
 ३९० कात्याहोमविधानम्
 ३९० पुरश्चराम्
 ३९० वृत्तिसोपत्न्याम्
 ३९० नित्यसपत्न्याखानम्
 ३९६ षडङ्क्यासः
 ३९६ पदजायाः
 ३९६ विधानित्यविधानम्
 ३९६ एकविंशत्येव ।

४४८ रत्नप्रतिपद्योगोपदेशः
 ४४८ विजयप्रतिपद्योगादि
 ४४८ विजयप्रतिपद्योगम्
 ४४७ भूमिप्रत्यादिपद्योगाख्यानाम्
 ४४७ लक्ष्मीप्रतिपद्यानाम्
 ४४७ विजयवशीकराख्यानाम्
 ४४६ ख्यातविशेषो सुवर्णपरायणपद्योगः ४४६
 ४४५ समरविजयपद्योगादि
 ४४२ समरविजयख्यानादिकम्
 ४४२ मारुतिवाहनख्यानादिकम्
 ४४२ वय्याकवेषादिषु वाहनविशेषः
 ४४२ विह्वेषु वाहनख्यानाम्
 ४४१ वषाटने वाहनख्यानाम्
 ४४१ रत्नादिषु वाहनविशेषख्यानाम्
 ४४१ वाहनविशेषख्यानादिकम्
 ४४० शुभाशुभकर्मण्यु सामान्याख्यानाम्
 ४३९ आशुषधिसामान्यापविधायनादिकम्
 ४३९ पद्योगादिषु विधायकम्
 ४३८ परख्यानाम्
 ४३८ सुखाक्षपख्यानाम्
 ४३७ वाह्यशास्त्रानामाङ्गीकृतकामादि
 ४३६ ख्यानाम्
 ४३५ गुणधर्मभेदेन वर्णवर्णनाभेदे-
 ४३५ पञ्चभूतेशास्त्रिणां ख्यानाम्
 ४३५ शक्तिनामसंज्ञानाम्
 ४३४ विद्यादिप्रतिपद्योगाख्यानाम्
 ४३४ सामान्याख्यानाम्
 ४३६ ख्यानपटलम्
 ४३६ वृत्तिविशेषपटलम् ।

४३२ अखिलविहितकरयत्नम्
 ४३१ वज्रवज्राभिपद्यत्नम्
 ४२९ समकामोददमहावज्रयत्नम्
 ४२८ क्लेशानकरकोशयत्नम्
 ४२७ वृथाशास्त्रिकरयत्नम्
 ४२६ क्लेशानयत्नान्तरम्
 ४२५ सर्वक्लेशानकरयत्नम्
 ४२५ शक्तिशैलान्क्लेशानयत्नम्
 ४२५ वय्यादिकरयत्नम्
 ४२५ सुखश्यामिणिकरयत्नम्
 ४२५ मारुतपद्योगाद्यैः
 ४२५ शोभद्वयभेदेन फलभेदः
 ४२० लक्ष्मीप्रतिपद्योगादिकम्
 ४२० विवर्णाङ्गीन्यायः
 ४२० त्रिपुरमारुतपद्योगः
 ४२० त्रिपुरवज्रपुत्रविशेषः
 ४१९ क्लेशान्नीयपञ्चाङ्गीदिकम्
 ४१९ प्रकारान्तरख्यानाम्
 ४१९ अरतिशैलविजयख्यानाम्
 ४१८ त्रिपुरशैलविह्वेषम्
 ४१८ क्लेशक्लेशानख्यानाम्
 ४१८ त्रिपुरमारुतपद्योगाख्यानाम्
 ४१८ त्रिपुरमारुतपद्योगविशेषः
 ४१७ ज्वरस्य त्रिपुरमारुतपद्योगः
 ४१६ समरविजयख्यानाम्
 ४१६ दशममहावीरवैविधानम्
 ४१६ क्लेशानपद्योगः

४६८	वृषावशुभवृष्टिकर्मणः ; जलित-
६२८	सकृत्पलम
६२८	सकलाकारपदेवकाद्योनां मन्त्र-
६२८	शिवसंशयप्रतिनिवारणमन्त्र
६२८	शिवमन्त्रसंक्षारानि
६२८	प्रोक्तविद्यानां देवतानां ज्ञानानि
६२८	संख्य विद्याप्रयोगः
६२८	षट्सप्तमिनीकोत्पत्तिकपञ्चशतकोटि-
६२८	जलितपत्रकं देवतसंख्या
६२८	शब्दप्रपञ्चस्थानान्तर्वेदिकम
६२८	सर्वव्यञ्जनात्मनोव्यञ्जनम
६२८	अक्षरशब्दनिष्कृत्वनं मातृकायाः
६२८	नाटके पद्यव्यङ्ग्यनिर्दिष्टपरिचयः
६२८	विद्यादीपादेशः ; नाटोत्पत्तिः
६२८	षड्विंशतिनामन्त्रव्याप्तिरसुवैश्या-
	षड्विंशतिपटले ।
६२८	शामान्तिराष्टौ लक्षकं ज्ञापनानि
६२८	वृष्टान्तवक्रवृत्तमन्त्र
६२८	शामान्तिकरणोपायः
६२८	भजनविशेषः
६२८	वन्द्यव्यवहृदिकालसूत्रेण विद्या-
६२८	वर्णविशेषापास्तिसूत्रेण फलश्रुतिः
६२८	अभिषेकप्रकारसूत्रेण फलश्रुतिः
६२८	उक्तवक्राणां विनियोगः
६२८	नववक्रेषु वर्णविन्याससूत्रकर्मः
६२८	नानामन्त्रानां चक्राणि
६२८	षट्सप्तमन्त्रविधकपञ्चशतानां चर संख्या-
६२८	वर्णवर्णव्यवहृदिकानि

४६८	उक्तविद्यानां विनियोगानि
४६८	उक्तविद्यासंख्यानि
४६८	विद्युत्प्रतिष्ठा विनियोगः
४६८	कासा अमुमवञ्च
४६८	जानात्स्वयंस्त्रिपुरविद्या
४६८	पूर्वमन्त्रव्यवहृदिकानि
४६८	षट्कारवक्रविवरणकर्मः
४६८	व्यतिरेकज्ञान व्याप्तिकर्मः
४६८	मातृकाव्यवहृदिकस्य षट्कारकालेन
४६८	षट्कारवक्रविनियोगः
४६८	द्विजनकमान्दिकम
४६८	युगविद्युत्प्रवृत्तानां षट्कारवर्णः
४६८	युगानामसंख्या
४६८	नववक्रानामयुगकालानि
४६८	वर्णसंख्या ; नवसंख्याऽव्याप्तिः
४६८	संख्याः व्यञ्जनानाञ्च मन्त्रकयोगानां
४६८	मातृकायां नववक्र संक्षेपलक्षणं
४६८	नाटोक्तमन्त्र
४६८	वक्रः, मातृकावर्णानां नाट्यञ्च
४६८	संख्याः निर्यामिः, व्यञ्जनानां
४६८	निर्यानां कालात्मकत्वम
	षड्विंशतिपटले ।
४६८	संख्यानामं नववक्राकारितो च
४६८	सप्तविंशत्ययमयोगविशेषः
४६८	सोवन ज्ञानम
४६८	देवप्रतिष्ठाकारणसहितं निर्यादनि
४६८	संख्यानामसंख्यानामं
४६८	कर्मकामानिप्रयोगः

विद्यया व्याप्तिः	४८७	श्वासादीनामवान्तरव्याप्तिः	५१९
भक्तिप्रशंसादिकम्	४८८	नाडीचक्रस्वरूपम्	५२१
अमृतेश्वरोविद्या	५००	अष्टत्रिंशन्मर्मस्थानानि	५२३
देव्याः षड्विध रूपभेदादि	५०१	दशवायुनामानि	५२३
अमृतेश्वरोध्यानपूजादि	५०३	योगनिर्वचनम्	५२५
आवरणशक्तिपूजादि	५०४	योगाष्टाङ्गानि	५२५
विद्यासाधनविधानम्	५०५	योगप्रत्यूहाः	५२५
पद्मयन्त्रविधानम्	५०५	यमनियमस्वरूपम्	५२६
कोष्ठवज्रयन्त्रषट्कम्	५०६	अष्टविधासनस्वरूपाणि	५२६
एकषष्टिकोष्ठात्मकवज्रयन्त्रनिर्माणा		द्विविधं वीरासनम्	५२७
दिकम्	५०८	प्राणायामभेदादि	५२७
अभिचारप्रतोकारविधानम्	५१०	योगसिद्धलक्षणम्	५२८
पूर्णाभिषेकचक्रे पूज्यदेवतानां		प्रत्याहारः	५२८
षोडशक्षरमन्त्रस्वरूपत्वम्	५१०	धारणा	५२८

सप्तविंशपटले ।

नित्यानां मातृकादीनाञ्च प्राणात्मता	
श्वासानां उदयादिकम्	५१४
चन्द्रसूर्यात्मकत्वम्	५१४
चन्द्रसूर्यराहुशून्येषु कर्त्तव्यानि	५१५
शिथ्यमन्त्रोपदेशकालः	५१६
श्वासानां कालात्मत्वम्	५१७
प्राणोदयनिरूपणम्	५१७
श्वासानां वामदक्षिणोभय प्रवाह- काले वलाधिक्यम्	५१८
भूतानां राशीनाञ्च श्वासक्रमाद- न्योन्यव्याप्त्यकारत्वम्	५१८
घटिकाक्षराणां श्वासात्मकत्वं तथा	
श्वासेषु भूताक्षरोदयक्रमः	५१८

धारणासिद्धिफलानि	५२८
आकाशगमनादि सिद्धुपायः	५२८
स्वेच्छोत्क्रान्त्युपायद्वयम्	५२८
परकायप्रवेशनादि	५३०
योगसिद्धलक्षणानि	५३०
आसनमृत्युचिह्नानि	५३०

अष्टाविंशपटले ।

षोडशनित्यानां लोकात्मत्वम्	
नित्यायाः कालविग्रहत्वम्	५३३
महानित्याया अपरिच्छिन्नकाला- त्मकत्वं अन्यासां तदवयवभूत- कालात्मकत्वञ्च	५३४
लोकरूपं तन्मानञ्च	५३५
कालचक्रपरिहृत्तिकारणादिकम्	५३६

कालचक्रे सप्तग्रहलोकस्थितिः	५३७	अष्टास्रकुण्डनिर्माणम्	५६५
नित्यानां मेरुद्वीपादि षोडशविध-		अष्टास्रयन्त्रकुण्डादिकल्पना	५६६
देशेषु परिवृत्तिक्रमः	५३८	कोटिहोमकुण्डप्रमाणादि	५६६
नित्यानां कालचक्रमयत्वादि	५३९	कुण्डानां खातमानम्	५६७
देशकालतिथिप्राप्तनित्यापूजनादि	५४०	सर्व्वकुण्डमेखलामानं योनि-	
सप्तद्वीपनामादि	५४१	निर्माणञ्च	५६८
कालचक्रे ग्रहाणां स्थितिकारणम्	५४१	महाकुण्डमेखलामानम्	५६८
नित्यालोकावस्थानपूजाध्यानादिकम्	५४२	योनिस्वरूपादि	५६८
नित्यालोकादिमानादिकम्	५४३	सर्व्वकुण्डमध्ये नाभिनिर्माणम्	५७०
नित्याकवचं तत्फलञ्च	५४४	अग्नेः सौम्यध्यानम्	५७०
ग्रहाणां मातृकात्मकत्वम्	५४७	अग्नेः क्रूरध्यानम्	५७१
ग्रहपूजासुमण्डलविशेषनिर्माणादि	५४८	जिह्वाव्यतिरिक्ताङ्गेषु होमैप्रत्यवायः	५७१
चन्द्रार्कपूजामण्डलनिर्माणादि	५५१	जिह्वासप्तकार्चनम्	५७१
ग्रहमण्डललेखनस्थानं ग्रहाणां		दक्षिणवक्त्रजिह्वाचतुष्टयनामानि	५७१
नित्यात्मकत्वञ्च	५५३	वामवक्त्रजिह्वात्रयनामानि	५७१

एकोनविंशपटले ।

नित्यहोममण्डलादि		इतरजिह्वाषट्के क्रूरहोमः	५७२
शङ्खुच्छायया दिक्परिज्ञानक्रमः	५५५	नित्यहोमद्रव्याणि	५७२
मण्डपनिर्माणक्रमादि	५५७	क्रूरहोमद्रव्याणि	५७२
अङ्गुल्यादिमानं कुण्डमानवासनाच	५५८	एकाहुतिद्रव्यपरिमाणम्	५७३
चतुरस्रकुण्डनिर्माणक्रमादि	५६०	सर्व्वमङ्गलहोमः	५७३
वृत्तकुण्डनिर्माणक्रमादिकम्	५६१	क्रूरहोमानन्तरं तच्छान्तिहोमः	५७६
अर्द्धवन्द्राकारकुण्डनिर्माणम्	५६२		
त्रिकोणकुण्डनिर्माणम्	५६२		
योनिकुण्डनिर्माणम्	५६३		
पञ्चास्रकुण्डनिर्माणम्	५६३		
षडस्रकुण्डनिर्माणम्	५६४		
सप्तास्रकुण्डनिर्माणम्	५६४		

विंशपटले ।

नित्यानां वासुदेवतापूजादि		वासुदेवतोत्पत्तिस्तत्कारणादि	५७८
वासुदेवतोत्पत्तिस्तत्कारणादि	५७८	वासुदेवताचक्रनिर्माणम्	५७९
वासुदेवताचक्रनिर्माणम्	५७९	वासुदेवतानामानि	५८०
वासुदेवतानामानि	५८०	वासुचक्रे युगादिवर्णन्यासः	५८२
वासुचक्रे युगादिवर्णन्यासः	५८२	वासुदेवता होमकुण्डादिकं	५८३
वासुदेवता होमकुण्डादिकं	५८३		

लक्ष्मीप्राप्तिकरहोमे पुष्यपञ्चकम्	६३१	चक्रपूजन फलम्	४६४
सम्पत्करहोमभेदाः	६३१	श्रीचक्रनिर्माणे चतुर्दशारादिचक्रस्य	
सम्पत्करपुष्यहोमविधानम्	६३१	मानम्	६४४
विचित्रवासःसिद्धिकरहोमः	६३२	सकलशक्त्याद्यधिष्ठित पूजाचक्रम्	६४६
सितवासो मुक्तादिसिद्धिकरहोमः	६३२	अमृतघटाख्ययन्त्रम्	६४७
वाञ्छितकरादि होमविधानम्	६३२	श्रीवक्रो समर्चनफलम्	६४७
अभोटवर्णवासःसिद्धिकरहोमः	६३२	जर्म्मिकादिषु सर्वरक्षाविधानम्	६४८
वनितापुरुषाद्याकर्षणादिहोमः	६३२	तडागादिषु अमृतघटाख्ययन्त्रस्य	
वश्यसिद्धिकरहोमः	६३३	स्थापनादि	६५०
केवलाज्यहोमफलम्	६३३	सिद्धवज्रयन्त्रनिर्माणादि	६५०
साधक कर्त्तव्यतादि	६३४	कोष्ठवज्रयन्त्रनिर्माणादि	६५१
पूर्णास्वर्कवारेषु च लक्ष्मीप्राप्तिकर-		प्रोक्त यन्त्रफलानि	६५३
होमः	६३५	वज्रलिङ्गाभिधान यन्त्रनिर्माणादि	६५३
सम्पत्प्राप्तिकरपुष्यहोमः	६३५	मेरुलिङ्गनिर्माणादि	६५७
सितोपेतनवनीतहोमफलम्	६३६	महालिङ्गयन्त्रनिर्माणादि	६५८
किंशुकपुष्यादिहोम फलम्	६३६	योनिचक्रनिर्माणादि	६६१
निजवाञ्छितसिद्धिकरहोमः	६३६	वज्रवज्र यन्त्रनिर्माणादि	६६२

त्रयस्त्रिंशत्पटले ।

ललितायाः स्वरूपभेदसमुत्प-

यन्त्राणामुपदेशः

अभिषेकनित्यपूजादि	६३८
रत्नादिषु श्रीचक्रविनिर्माणे माना-	
दिकम्	६३८
श्रीचक्र कर्णिकान्तर्गतत्रिचत्वारिंश-	
द्योान्यात्मकं मध्यचक्रद्वयम्	६३८
श्रीचक्रवाह्यस्यष्टष्ट्यात्मक-	
पद्मद्वयम्	६४१
ललिताचक्रस्य सद्गुरुप्रसाद-	
लभ्यत्वम्	६४२

चतुस्त्रिंशत्पटले ।

यन्त्राणां लोकचमत्कारकर	
प्रयोगोपदेशः	
सिद्धसारस्वतविद्यास्वरूपम्	६६८
विद्यानामङ्गध्यानयोः परिभाषा	६७०
विद्यासाधन प्रकारः	६७०
मृत्युञ्जयविद्यास्वरूपम्	६७१
मृत्युञ्जयविद्याध्यानस्वरूपम्	६७१
त्रिपुटाविद्यास्वरूपम्	६७२

त्रिपुटाविद्यायाः षडङ्गादिकम्	६७२
गारुडमन्त्र स्वरूपम्	६७३
गुरुसिद्धमन्त्रस्य प्रयोगध्यानादि	६७३
सकल भुजङ्गमविषनाशजन्मोषधम्	६७४
अश्वारूढाविद्या तस्या अङ्गादि च	६७५
अन्नपूर्णाविद्या	६७५
अन्नपूर्णायाः षडङ्गानि ध्यानं साधन-	

प्रकारश्च

६७६

नवात्मविद्याध्यानम् स्वरूपञ्च	६७६
देवीहृदयविद्यास्वरूपम्	६७७
देवो हृदय ध्यानादि	६७७
गौरीविद्यास्वरूपम्	६७८
गौरीविद्या साधनं ध्यानादि	६७८
लक्ष्मणप्रदा विद्या	६७९
तदङ्गानि ध्यानं साधनक्रमश्च	६७९
निष्कण्ठप्रदा विद्या	६८०
तद्विद्यायाः साधनादि	६८०
अमीष्टवादिनी विद्या	६८०
मातङ्गेश्वरी विद्यास्वरूपम्	६८०
तद्विद्याक्षरसंख्या ध्यानादि	६८०
राज्यलक्ष्मीविद्यास्वरूपम्	६८१
महालक्ष्मी विद्या	६८२
तद्ध्यानसाधनादि	६८२
सिद्धलक्ष्मीविद्यास्वरूपादिकम्	६८३
अस्या अङ्गानि ध्यानादिकञ्च	६८३
नित्यार्चनचक्रनिर्माणादिकम्	६८४
ललिताविद्याया गोपाल-	
स्वरूपत्वम्	६८५
सिद्धगोपाल मन्त्रः	६८५

षड्विधगोपालमन्त्राः	६८६
तेषां यन्त्राणि	६८६
तेषां ध्यानम्	६८७
सकलदेवतानामपरोक्षोपायोषधयो-	
गादिविधानम्	६८७
खेच्छोत्क्रान्तिः	६८७

पञ्चविंशपटले ।

षोडशनित्यादीनां तत्तत्परिवार	
शक्त्यादीनाञ्च स्वात्मत्वेन वास-	
नादिकम्	६८८
ज्ञातज्ञानज्ञेयानि	६८०
अङ्गुशादयः	६८२
ललिताविद्याया अक्षरवाच्योऽर्थः	६८५
पिण्डादिमालान्तानां मन्त्राणां	
त्रैविध्यम्	६८६
त्र्यक्षरादिनवाक्षरावधिमन्त्रजातस्य	
अक्षरसन्दर्भजनितसंख्याक्रमः	६८६
तेषां प्रस्तारक्रमाः	६८७
पञ्चाशत् कोष्ठचक्रम्	७०२
प्रत्येकं दश दश भूतनामानि	७०३
गद्यपद्यादिभाषात्मनां सन्दर्भाणां	
ऐकाकारोपायः	७०४
मन्त्राणां निर्माणप्रकारः	७०५
सकलमन्त्राणां क्रूरत्वं सौम्यत्वं	
मिश्रत्वञ्च	७०६
सकलमन्त्रविद्यागणस्य स्वरूपम्	७०७
मन्त्रविद्यादीनां त्रयोदशविधा-	
संयुक्तकारणम्	७०८

मन्त्रसिद्धानां षोडश लक्षणानि	७०८	तत्प्रकारश्च	७२०
मन्त्रसिद्धेश्वतुर्दशविधत्वम्	७१०	संस्कृतेः परमकारणमविवेकः	७२१
मन्त्रविद्यादीनामन्योन्य वैरम्	७१०	ज्ञातृज्ञानज्ञेयानां तत्त्वात्मकत्वम्	७२१
उपासकदोषैर्मन्त्राणां देवतानाञ्च		दुद्धेः सप्ताधिकशतगुणभेदाः	७२१
वैरीकरणम्	७११	धीचितोः पार्थक्यम्	७२४
गुरुमन्त्रदेवतानां सम्यग्भजन-		प्राणानां जीवस्य च स्वरूप-	
क्रमः	७१२	कथनम्	७२५
तन्त्रोक्तमन्त्रविद्यादीनां सम्यक्सिद्धि-		कालस्य स्वरूपादि कथनम्	७२५
करमन्त्ररौषधिगुलिकारूपम्	७१२	लघुत्व्यादिकालभेद कथनम्	७२६
गुलिकाविनियोगक्रमः	७१२	ग्रहाणां स्वरूपादि कथनम्	७७२
अकारादिज्ञानानां वर्णानां दश-		देवीकृतज्ञादशविध प्रश्नाः	७७२
दशौषधिविधानानि	७१३	जननमरण कारणम्	७२८
—		कालपरमात्मनोः स्थितिकथनम्	७२८
षट्विंशपटले ।		मुक्तानामपुनराविर्भावः	७२८
षोडशनित्याविद्यासिद्धानां तत्तत्-		इतरेषां पूर्वं सन्भावित्वम्	७२८
परमार्थस्वरूपादिकोपदेशः		भूतानां स्थितिप्रकार कथनम्	७२८
परमार्थस्वरूपादि प्रकाशे		जीवानामागति कथनम्	७३०
देवोप्रश्नाः	७१५	सिद्धानां मरणं निद्रया समम्	७३०
पृष्ठार्थकथन पीठिकापुरःसरं		साध्यसाधकसिद्धशब्दानामर्थ-	
तदुपक्रमत्वम्	७१७	कथनम्	७३१
देवोक्तप्रश्नानां उत्तरकथनम्	७१८	मरणे सुगतित्वज्ञापककालः	७३२
परमार्थतः स्वरूपोपदेशः	७१८	दुद्धेर्वैविध्य कारण प्रश्नः	७३२
परमार्थ स्वरूपप्रकाशोपायः	७१८	तद्वैविध्यकारण कथनम्	७३२
प्रपञ्चप्रकाशकारणादिकम्	७१८	गुरुमुखादेवात्म ज्ञानसंप्राप्तिः	७३३
प्राणिनां पुण्यपापात्मकत्वम्		आत्मवतां सप्तचत्वारिंश-	
जन्मकारणञ्च	७१८	लक्षणानि	७३३
मुक्तिशब्दार्थः तद्धेतुश्च	७२०	आत्मज्ञानवतां समाचार क्रमः	७३४
संस्कृतिशब्दार्थः	७२०	जीवन्मुक्तानां ललिता पूजाक्रमः	७३७
मुक्तौ हेतुः	७२०	तन्त्रार्थवेदिनः फलम्	७३८

शुद्धिपत्रम् ।

एतत् पुस्तकमुद्राङ्कणान्तरं प्राप्तिपुस्तकान्तरे ये ये अधिका न्यूना विभिन्नाकारा
वा पाठा लभ्यन्ते तेष्वत्र शुद्धिपत्रे सन्निवेशिता इति ।

अशुद्धः ।	शुद्धः	पत्रे	पङ्क्तौ
पूज्यं	पूज्ये	६	४
सिद्धे	सिद्धः	१०	१
निः फालना	निफालना*	१८	१
षष्ण	षष्	३३	८
पयसाक्षरवर्गिणीं	पयशाक्षरवर्गिणीम्	३८	१
मात्राष्टकं	मात्रष्टकं	३८	१
न्ये नैका	येनैका	७६	८
निष्फालना	निफालना	८५	४
सुर	पुर	८८	८
श्रीमा	श्रीर्मा	८८	१०
मेवच	मे वद	८८	४
मूर्त्तिष्टे न्यस्तविग्रहाः	मुत्तिष्ठेत्रस्तविग्रहः	८८	६
योगिनो	योगिनीः	८२	१०
स्त्रीस्र	स्त्रीषु	१०२	८
श्वेचि	श्वेति	१०४	६
जिष्ठे	ज्यैष्ठे	१०८	७
पीताश्वेता	पीतश्वेता	११४	७
स्वकीयविवेकैः	स्वकीयाविवेकैः	१२३	१८
द्वितीय तृतीया	द्वितीया	१२७	२४
विधोधः	विधोः	१२८	२३
दुक्रमेण	दुक्तक्रमेण	१६४	१४
सन्देहित्ये	सन्देहिति	१८८	११

* प्रतिपदं पदसमसात्मिकालि "निफालनात्" इति पाठो ज्ञेयः ।

न्यासत्रैव समीरितम्	न्यासएव समीरितः	१८३	४
दधाना साधुकाभीष्ट	दधानां साधकाभीष्ट	२२२	७
साधकम्	साधकः	२३१	१
माहकाचराः	माहकाचरजाः	३३८	१५
मतानी	मनान्यग्निदेवतानी	३३८	१७
तेषु स्थानेषु	अतः परम् "अस्त्रीं आ स्त्रीं इ स्त्रीं इत्यादि चः स्त्रीं		
इत्यन्तं ५७६ अस्त्रं अस्त्रां अस्त्रिं अस्त्रुं अस्त्रुं अस्त्रुं अस्त्रुं अस्त्रुं	अस्त्रं अस्त्रां अस्त्रीं अस्त्रीं अस्त्रीं अस्त्रीं अस्त्रीं अस्त्रीं अस्त्रीं		
अस्त्रं अस्त्रीं अस्त्रीं अस्त्रं अस्त्रं अस्त्रं अस्त्रं अस्त्रं अस्त्रं	अस्त्रां अस्त्रां अस्त्रिं अस्त्रिं अस्त्रिं अस्त्रिं अस्त्रिं अस्त्रिं अस्त्रिं		
इत्यधिकः ।		३४०	१८
एवं पूर्वोक्त	एवं पूर्वपूर्वोक्त	३४१	१८
तथा लक्ष्मी	तथा यथा लक्ष्मी	३४४	२१
शत्यधिक	शत्याद्यधिक	३४८	१५
चित्ते	चित्ते	३५४	८
अष्टास्रः	अष्टास्रतः	३५६	१८
कोणि	कोरेषु	३५६	२४
षडष्टासान्तरालेषु	अतः परम् "षट्कोणान्तरालेषु		
साध्या	अष्टकोणान्तरालेषु" इत्यधिकः	३६०	२२
मतः	सा साध्या	३६२	१८
लोहैर्विचितपट्टे	मनः	३६४	१३
इदमेव	तिलोहविरचिते पट्टे	३६६	१८
मप्युक्तः	दरदमेव	३६७	१७
कूलय	मप्युक्तः	३६८	१८
वाप्तम्	कूलय	३७०	१८
मूलदेवताया	वासरम्	३७१	२५
प्रोक्ते	मूलदेवतया	३७२	१४
परितना	प्रोत्थे	३७३	१३
योन्येव	परितनीपरितना	३७५	१४
कोण	योन्येव	३७७	१४
हृतं	विकीर्ण	३८३	८
	हृतं	३८३	१६

समरेखं	समत्रिरेखं	३८३	१८
शतिस	शतिम	३८४	१३
वज्र	वर्ज	३८५	८
इत्येकस्य	इत्येकैकस्य	३८८	२१
भिन्नान्न	सुदृगभिन्नान्न	३८२	१७
मिथुनानां	प्रयोगवलिप्रदाने च मिथुनानां	३८३	६
तन्मध्ये स्थल	तन्मध्ये वृत्त	३८५	२४
मन्वा	अंशा	३८७	१६
यद्वा	यद्वा	३८७	१८
संख्येषु कोष्ठेष्वित्यर्थः	संख्यानि कोष्ठानि मर्जयेदित्यर्थः	४०८	२७
ध्यानं	प्रयोगेषु च ध्यानं	४१४	२६
रन्ताभिः	रनन्ताभिः	४१६	४
प्रलापनाम जल्पविशेषः	पलायनाद्यपजय विशेषः	४१६	२६
दामैः	वामैः	४१७	१४
चतुर्थजस्थ	चतुर्थभुजस्थ	४१७	२२
सहित	यामसहित	४२०	१४
पदा३२दष्टादशा१८त् खाग्ने ३०र्नखा१०त्ततः	पदात्३२खाग्ने३०र्नखा१० दष्टादशा१८त्ततः	४२०	१८
कहोम	करहोम	४२३	११
अष्टकोणे	अष्टकोण कोणे	४२५	१८
त्सकं	ष्टकं	४२५	२२
कृत्वा	अतःपरं 'तदन्तरालेप्रागवत् समत्रिरेखं त्रिकोणं कृत्वा-पुनस्त्रिकोणवाह्य वृत्ताद्वह्निस्तद्वृत्तविष्कम्भाद्ध- मानेन वृत्तं कृत्वा' इत्यधिकः	४२६	११
स्तम्भय	स्तम्भय स्तम्भय	४२८	२४
वोथ्यां	अतःपरं "प्राङ् मध्यकोष्ठात् रेखायाणि वाह्यवृत्त- गतैकादशसंख्यानीतिशेषः । साध्यञ्च मध्यतः इत्यत्र चकारेण कर्णिकायां सर्ववाह्यवीथि" इत्यधिकः	४३३	१०
सर्वाः परि	सर्वाः सपरि	४३५	२७

(११०)

सुष्ट्वा	स्वच्छा	४३६	८
स्थप्रोः प्राग्	स्थयोः वामदक्षक्रमेण चापसायकौ		
शेषः ।	तदधः स्थयोः प्राग्	४४०	१२
	अतःपरं “कोदण्डनिवहमित्यनेन प्रतिभुजं कोदण्ड- मित्यर्थः । अन्यैर्दक्षिणभुजैर्नवभिरिति शेषः । शरभिन्नकलेवरां शरभिन्न शरीरां । प्रोक्तं प्राग्वदरि- सेनाविनाशादिप्रकारेण । अथवा पक्षान्तरे । नवभिर्भुजैरिति शेषः । अन्यैर्दक्षिणभुजैर्नवभिरिति शेषः ।” इत्यधिकः	४४२	२६
शक्र	चन्द्र	५८१	१३
वर्गं	वर्गेषु	५८८	२१
दिगक्रः	द्विगक्रः	५८७	२३
लग्न	लग्ने	६००	२१
स्थित्य	स्थिति	६८२	२०
व्यनक्तोऽव	व्यनक्तोऽव	७३२	२

समाप्तमिदं शुद्धिपत्रम् ।

जनविंशपटलम् ।

अथ षोडशनित्यासु या प्रोक्ता तु चतुर्दशी ।
एकाक्षरा सा कथिता विद्या सा सर्वमङ्गला ॥१॥
न्यासक्रमं ध्यानविधिं शक्तीरावरणस्थिताः ।
पूजाक्रमं साधनञ्च विनियोगादिकान् क्रमात् ॥२॥
मूलविद्याक्षरैर्दीर्घस्वरभिन्नैः षडङ्गकम् ।
तानि तत्स्वरभिन्नानि न्यसेत् स्वेषु मनोऽवधि ॥३॥
सुवर्णवर्णरुचिरां मुक्तामाणिक्यभूषणाम् ।
माणिक्यमुकुटां नेत्रद्वयप्रेङ्खद्याभराम् ॥४॥

पूर्वस्मिन्नष्टादशे पटले त्रयोदश्या विजयानित्याया विधानमुपदिश्यानन्तरं चतुर्दश्याः सर्वमङ्गलानित्याया विधानमुपदिशति अथ षोडशेत्यादिना अपि चेत्यन्तेन श्लोकशतरूपेण एकोनविंशेन पटलेन । तत्र अथ षोडशेत्यादिना क्रमादित्यन्तेन श्लोकद्वयेन पटलार्थानुपदिशति । तत्र कथिता तृतीये पटले । विनियोगादिकान् यन्त्रादीनामिति शेषः ॥ २ ॥

मूलविद्येत्यादिना श्लोकेन न्यासजातक्रममुपदिशति । तत्र मूलविद्याक्षरैर्मूलविद्यायाः सकारवकारविन्दुभिः पिण्डीभूतैरित्यर्थः । अत्र बहुवचनं अवान्तरत्रयापेक्षया दीर्घस्वरभिन्नैः प्राग्बत् । एतदुक्तं भवति स्वां इत्यादि क्रमेण मूलविद्यया दीर्घस्वरयुजा सजातिकयाक्षरन्यासपूर्वकमङ्गन्यासं कुर्यादिति । तानि दीर्घस्वरयुक्तषड् विधविद्यास्वरूपाणि स्वेषु श्रोत्रादिषु ज्ञानेन्द्रियेषु पञ्चसु । मनोऽवधि मनः षष्ठेतित्यर्थः । तत्र श्रोत्रादिषु चतुर्षु इन्द्रस्थानेष्वपि प्रतिइन्द्रमेकमेकमक्षरं न्यसेदित्यर्थः । तत्र त्वचि न्यासः प्राग्बत् । सर्वन्यासजातस्यानन्तरं व्यापकं प्राग्बत्त्यसेदिति सम्प्रदायः ॥ ३ ॥

सुवर्णेत्यादिभिः स्थिता इत्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैर्देव्याः सपरिवाराया नित्यसपर्यामण्डलनिर्माणगर्भं नित्यपूजाध्यानादिकमुपदिशति । तत्र नेत्रद्वयप्रेङ्खद्या-

द्विभुजां स्वासनां पद्मे त्वष्टषोडशतद्वयैः ।
 पत्रैरुपेतै सचतुर्द्वारभूसद्भयुग्मगे ॥५॥
 मातुलुङ्गफलं दत्ते दधानां करपङ्कजे ।
 वामेन निजभक्तानां प्रयच्छन्तीं धनादिकम् ॥६॥
 स्वसमानाभिरभितः शक्तिभिः परिवारिताम् ।
 षट्सप्ततिभिरन्याभिरक्षरोत्याभिरन्विताम् ॥७॥
 प्रयोगेष्वन्यदा नित्यसपर्यासूक्तशक्तिकाम् ।
 ताः शक्तीः शृणु देवेशि या नित्यावरणे स्थिताः ॥८॥
 भद्रां भवानौ भव्याच्च विशालाक्षीं सुविस्मिताम् ।
 करुणां कमलां कल्पां पूजयेदष्टपत्रके ॥९॥

भरां रक्ताक्षकाक्ष्यभरसूर्यामृतांशुनेत्रद्वयां इत्यर्थः । स्वासनां पद्मे वक्ष्यमाणरूपे
 मण्डले सुखस्थितां इत्यर्थः । अष्टषोडशतद्वयैः पत्रैः तद्वयैरिति षोडशद्वयैरिति
 यावत् । द्वात्रिंशत्पत्रैरित्यर्थः । एतदुक्तं भवति आन्तरक्रमादष्टपत्रैः षोडशपत्रैः
 द्वात्रिंशत्पत्रैरुपेत इति । सचतुर्द्वारभूसद्भयुग्मगे चतुर्दिक्षु चतुर्द्वारयुतचतुरस्र-
 द्वयमध्यगे इत्यर्थः । तन्नित्यसपर्यामण्डलनिष्क्रान्तमो यथा । यथामानमन्तर्वहि-
 र्विभागरूपं चतुर्दिग्गतचतुर्द्वारोपेतं समचतुरस्रद्वयं कृत्वा तन्मध्ये द्वात्रिंशदलं पद्मं
 तदन्तः षोडशदलं पद्मं तदन्तरष्टदलं च पद्मं कृत्वा तत्कर्षिकायां देवीमष्टपत्रादिषु
 परिवारशक्तीश्चावाह्यं पूजयेदित्यर्थः । वामेन करपङ्कजेनेति शेषः । शक्तिभिः
 नित्यावरणशक्तिभिः । षट्सप्ततिभिः अष्टत्रिंशन्मिथुनरूपाभिः । अन्याभि-
 रित्यक्षरोत्याशक्तिविशेषणम् । अक्षरोत्याभिः वक्ष्यमाणाभिरमृताद्याभिः सोम-
 सूर्याग्निरूपाक्षरशक्तिभिः अन्विताम् । प्रयोगेष्विति सम्बन्धः । अन्यदा नित्यसपर्या-
 स्विति सम्बन्धः । उक्तशक्तिकां वक्ष्यमाणभद्रादिशक्तिकां स्मरेदिति प्रकरणशेषः ।
 शक्तीः नित्यपूजावरणशक्तीः । एतदुक्तम् भवति नित्यसपर्यायां भद्रादिशक्ति-
 सहितामेव प्रयोगादिषु ताभिश्च वक्ष्यमाणाभिरमृतादिभिर्मातृकाक्षरोत्याभिः
 सोमसूर्याग्निकलाख्याभिरष्टत्रिंशन्मिथुनरूपतः षट्सप्ततिभिः शक्तिभिश्चान्वितां
 प्रोक्तरूपतो ध्यात्वा पूजयेदिति ॥ ८ ॥

भद्रामित्यादिभिः षट्सप्ततिभिः अष्टत्रिंशन्मिथुनरूपतः षट्सप्ततिभिः शक्तिभिश्चान्वितां प्रोक्तरूपतो ध्यात्वा पूजयेदिति ॥ ८ ॥

प्राक्तव्यथाः सर्वेषु विशिष्टाशक्तौ पुनश्चैतिल्यः । तिल्यातिल्यापदलोकार्थ-
 द्वित्वयो भवति तेनाद्यदा वनस इत्यनन्तवर्षानियतिकाशयोप वच्यते ।
 चतुर्षु प्रतिद्वारं वनसः वनसश्च पुनश्चैतिल्यः । वनस इति शब्दस्याष्टव्यवथा-
 श्लोकाः इति पाठ्यद्वयमद्विषु पञ्चमादिवनसः पञ्चमादिविद्विभक्तवद्वि-
 तिल्यः । प्रथमे पदद्विभक्त्यादित्येकपदात्वा इत्यद्विभक्त्या अद्विभक्त्याः
 श्लोकानामष्टाशक्तवत् तत्पुनर्जातिकाद्यपि । तत्र षोडशद्वय इति षोडश-
 क्यपि । तत्र वगणित्वमिति समविभक्त्याशक्तानाम् । तिल्यातिल्यादित्या-
 क्यपि । वदत्तमित्यादिना श्लोकानामष्टाशक्तौ इदं प्रथमाशक्त्या-
 तिल्यादित्या । पवित्रमित्यादिना श्लोकानामष्टाशक्तौ इदं प्रथमाशक्त्या-
 तिल्यादित्या । कात्तिल्यादित्या श्लोकानामष्टाशक्त्यादित्या श्लोकानामष्टाशक्त्या-
 तिल्यादित्या । तत्र शक्त्यादित्या पुनश्चैतिल्यः । तत्र शक्त्यादित्या-
 शक्त्यादित्या । तिल्यातिल्यादित्या श्लोकानामष्टाशक्त्यादित्या श्लोकानामष्टाशक्त्या-
 शक्त्यादित्या । कलाशक्त्यादित्या श्लोकानामष्टाशक्त्यादित्या श्लोकानामष्टाशक्त्या-
 शक्त्यादित्या । तत्र शक्त्यादित्या श्लोकानामष्टाशक्त्यादित्या श्लोकानामष्टाशक्त्या-

प्राक्तव्यथाः सर्वैः कमादेव्युसंज्ञकाः ॥ १५ ॥

तिल्यात् इति षोडशद्वयः ।

विद्यां वगणित्वं सत्यां संयातौ संस्वर्गौ ॥ १४ ॥

वदत्तं वक्तव्यं वक्तुं विद्यां वदत्तं वदत्तं ।

अष्टाशक्त्यादित्या श्लोकानामष्टाशक्त्यादित्या ॥ १३ ॥

पवित्रं पवित्रं तिल्यां तिल्यां तिल्यां तिल्यां ।

गौरं शिवसंज्ञां तिल्यां तिल्यां तिल्यां तिल्यां ॥ १२ ॥

कात्तिल्यां तिल्यां तिल्यां तिल्यां तिल्यां ।

पुनश्चैतिल्यः शक्त्याः प्रादित्यादित्या ॥ ११ ॥

तिल्यां तिल्यां तिल्यां तिल्यां तिल्यां ।

अष्टाशक्त्यादित्या श्लोकानामष्टाशक्त्यादित्या ॥ १० ॥

कलां तिल्यां तिल्यां तिल्यां तिल्यां ।

ब्राह्मणाद्या लोकपालाख्याः शक्तीर्द्धारेषु पूजयेत् ।
 पश्चिमादिचतुर्दिक्षु चतस्रः प्रोक्तविग्रहाः ॥१६॥
 वलिद्वयञ्च होमञ्च कुर्यात् प्राग्वत् समापनम् ।
 जपन्तु नित्यशः कुर्यादग्रे तस्याः सहस्रकम् ॥१७॥
 प्राग्वत्तां साधयेद्विद्यां द्वाविंशत्तन्त्रमानतः ।
 होमं दशांशतः कुर्यादन्नाज्याभ्यां घृतेन वा ॥१८॥
 एवं संसिद्धविद्यस्तु कुर्यात् प्रोक्तानशेषतः ।
 प्रयोगानन्यथा तस्य नैष्कल्यमयशो मृतिम् ॥१९॥
 विदध्यात्तेन तां प्रोक्तक्रमेणाराध्य भक्तितः ।
 संसाध्य पश्चात् कुर्वीत मङ्गलान्मङ्गलोदितान् ॥२०॥

वञ्चतुरस्रदिगतद्वारपार्श्वस्थानगा इत्यर्थः । एतदुक्तं भवति ब्राह्मणाद्यष्टमातृ
 रिन्द्राद्या ईशान्ता अष्टलोकपालशक्तीः एवं सम्भय षोडशशक्तीश्चतुरस्रद्वार-
 चतुष्टये प्रतिद्वारं चतस्र इति क्रमेण पूजने तु ब्राह्मणाद्यष्टौ पश्चिमद्वारदक्ष-
 पार्श्वीदितहामपार्श्वान्तं अष्टसु पार्श्वेषु पूजयित्वा ततश्चतुरस्रपूर्वद्वारोत्तरपार्श्वी-
 दुत्तरपार्श्वीपार्श्वीवसानम् इन्द्रादिलोकपालशक्तीरष्टौ समभ्यर्च्य ततोऽनन्तब्रह्म-
 नियतिकालशक्तीश्चतुरस्रान्ते यादीशान्तेषु कोणेष्वर्चयेत् । एवं त्रिरावर्तनात्
 पूजने कृते प्रतिदिशं पश्चिमादिचतुर्दिगतद्वारेषु चतस्रश्चतस्रः कोणादिषु
 एकैका चैवं विंशतिशक्तयस्तिष्ठन्तीति । वलिद्वयं प्राग्वत् समापनम् । प्राग्वत्तेज-
 स्त्रयभावनादिना । तस्या देव्याः ॥ १७ ॥

प्राग्वदित्यादिभिरुदितानित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः पुरश्चरणविधानं कृतपुरश्चरणस्य
 प्रयोगविधानयोग्यतां अन्यथाकरणे प्रत्यवायादिकमुपदिशति । तत्र प्राग्वत्
 कृतसन्ध्यात्रयपूजनादिभिः । वा विकल्पे अन्यथा प्रोक्तसाधनादीनामकरणे तस्य
 साधकस्य नैष्कल्यादिकं विदध्याद्विद्येति शेषः । तेन कारणेन तां मूलविद्याम्
 आराध्य नित्योपासनादिभिः संसाध्य पुरश्चर्ये पश्चात् साधनादेः मङ्गलान् प्रयोगा-
 निति शेषः । मङ्गलोदितान् सर्वमङ्गलोक्तान् । एतत्सर्वमङ्गलापटलोक्तात्मङ्गलान्
 प्रयोगानित्यर्थः ॥ २० ॥

प्रयोगार्था वर्णशक्तीर्वच्ये देवीः शृणु प्रिये ।
 सोमसूर्याग्निरूपाश्च तास्त्वष्ट्रविंशदेव ताः ॥२१॥
 अमृता मानदा पूषा तुष्टिः पुष्टी रतिर्धृतिः ।
 शशिनी चन्द्रिका कान्तिर्ज्योत्स्ना श्रीः प्रीतिरङ्गदा ॥२२॥
 पूर्णा पूर्णामृता कामदायिन्यः सखराः कलाः ।
 एताः षोडश चन्द्रस्य कलाः कल्पद्रुमोपमाः ॥२३॥
 तपिनी तापिनी धूम्रा मरोचिर्ज्वालिनी रुचिः ।
 सुषुम्ना भोगदा विप्रवा बोधनी धारणी क्षमा ॥ २४ ॥
 एताः स्युः शक्तयः प्रोक्ताः क्रमाद्द्वादशभानुगाः ।
 भकारादि डकारान्तवर्णीचारो विलोमतः ॥२५॥

प्रयोगेत्यादिभिर्भवेदित्यन्तैस्त्रयोदशभिः श्लोकेरष्टत्रिंशत्कलारूपमिथुनीभूताः
 प्राक् प्रसुता मातृकाक्षरशक्तीः प्रयोगार्थमुपदिशति । तत्र प्रयोगार्थाः । पूर्वप्रयोगे
 त्वित्यन्तं स्मारयति । वर्णशक्तीः मातृकायाः ताः पूर्वोक्तरूपसंख्या मिथुनरूपतः
 सोमसूर्याग्निरूपाः मातृकाया वक्ष्यमाणक्रमाः अक्षरविभागतः तद्रूपास्ता मिथुनी-
 भूताः शक्तीः ॥ अमृतत्व्यादिना श्लोकेन षोडशसु सोमकलासु चतुर्दशशक्तीरुप-
 दिशति । तत्र पूषेति टावन्ता । पुष्टीरतिः पुष्टिः रतिः इति पदच्छेदः ॥ पूर्णे
 त्यादिना श्लोकेन शिष्टकलाद्वयनामनी तासामिकैकस्याः षोडशस्वराणामिकैकस्य
 क्रमाद्द्वयोजनादिकमुपदिशति । तत्र कामदायिन्यः इष्टप्रदाः । अत्र बहुवचनं
 षोडशत्वापेक्षया । सखराः स्वराणां षोडशानामिकैकस्य क्रमेणादौ योजनातः ॥
 तपिनीत्यादिना श्लोकेन सूर्यकलाद्द्वादशनामान्युपदिशति । क्रमाद्दृष्टादिलोमतः
 भादिडान्तानि द्वादशाक्षराणि विलोमरूपाणि तासां मूलोक्तक्रमाणां आदौ प्राग्-
 द्योजयेदित्यर्थः ॥ धातेत्यादिना श्लोकेन द्वादशाकारनामसु दशनामान्युपदिशति ।
 तत्र समनन्तरः नवमस्य दशम इत्यर्थः । त्वष्टेत्यादिना श्लोकेन शिष्टनामद्वयं तदक्ष-
 राणि चोपदिशति । तत्र कादिठान्तार्णतनवः अनुलोमतः ककारादिठकारान्ताक्षर-
 द्वादशकं तन्नामादौ योजयेदित्यर्थः । तत्र तन्मन्त्रयोजनाक्रमः पूर्वोक्ततपिन्यादि-
 शक्तिरुपदिशति । Dयशाक्रमं कं कं धातुतपिनीभ्यां षोडशसु षोडश्यादयः टं डं विष्णु

धातार्थ्यमा च मित्रश्च वरुणः शौभगस्तथा ।
 विवस्वानिन्द्रपूषार्काः पर्जन्यः समनन्तरः ॥२६॥
 त्वष्टा विष्णुरिति प्रोक्ता द्वादशार्काः क्रमेण वै ।
 कादिष्ठान्तार्णतनवः सर्वगाः सर्वसिद्धिदाः ॥२७॥
 धूम्रार्चिरुष्मा ज्वलिनी ज्वालिनी विस्फुलिङ्गिनी ।
 सुश्रीः सुरूपा कपिला हव्यकव्यवहे अपि ॥२८॥
 यादिष्ठान्ताक्षरमयाः शक्तयो दश कीर्तिताः ।
 तेषां दशानां नामानि वासनोक्तानि ते शिवे ॥२९॥
 कादिष्ठान्ताक्षराणान्तु द्वाविंशन्मिथुनानि वै ।
 प्रोक्तक्रमेण संपूज्य विधिं युञ्ज्यात्तु सर्वतः ॥३०॥
 स्वराणान्तु स्वतन्त्रत्वात् स्वतन्त्राः शक्तयस्तथा ।
 तासां नाथास्तत्सदृशनामरूपाः समीरिताः ॥३१॥

क्षमाभ्यां नमः इत्यन्ता द्वादशमन्त्रा एवं द्वादशमिथुनरूपेणार्ककलादेवताश्चतुर्विं-
 शतिः ॥ धूम्रं त्यादिना श्लोकेन वङ्गिकलादशकनामान्युपदिशति । तत्र हव्यकव्यवहे
 हव्यवहा कव्यवहा च । यादिष्ठान्ताक्षरमयाः यकारादिच्छकारान्ताक्षरदशकपूर्वा
 इत्यर्थः । तेषां दशानां वङ्गीनां वासनोक्तानि पञ्चत्रिंशे वासनापटले अग्निर्वङ्गि-
 रित्यादिनोक्तानि । एतदुक्तं भवति यकारादिच्छकारान्ताक्षरदशकं क्रमेण वङ्गि-
 कलानामिकैकस्या आदाविकमेकं वङ्गिनामानि च तद्वत् योजयेदिति । तन्मन्त्रा
 यथा यं अग्निधूम्रार्चिर्भ्यां नमः इत्यादयः चं यासकव्यवहाभ्यां नमः इत्यन्ता
 दशमन्त्राः एवं वङ्गिकलादेवतामिथुनदशकरूपत्वात् विंशतिः द्वाविंशन्मिथुनानि
 सौराणि द्वादश आग्नेयानि दश एवं सभृत्य कादिष्ठान्ताक्षराणां द्वाविंशन्मिथु-
 नानौत्थर्थः । प्रोक्तक्रमेण तत्र क्रमोऽस्माभिर्दर्शितः । स्वतन्त्रत्वात् स्वयं राजन्ते इति
 निर्वचनात् स्वतन्त्राः स्वतन्त्रत्वात् तत्सदृशनामरूपाः शक्तिनामानि पुमन्तानि
 योजयेदित्यर्थः । एतदुक्तं भवति स्वराणां स्वतन्त्रत्वात्तदधिष्ठात्रस्तु शक्तयः सोम-
 कलाः पूर्वाक्ता अमृताद्याः षोडश स्वतन्त्राः तेन तत्पतयस्तत्सदृशरूपनामानः
 तस्माच्छक्तिनामानि पुमन्तानि योजयेदित्यर्थः । एतदुक्तं भवति स्वरादिकानि

मिथुनान्येवमुक्तानि त्रिंशदष्टक्रमेण वै ।
 तानि संपूज्य तत्तेजस्त्रयात्मनि जले शिवे ॥३२॥
 प्रोक्तानि देवतारूपाख्यावाह्याभ्यर्च्य तैर्जलैः ।
 अभिषिक्तान्तु तत्तेजस्त्रयं देव्यात्मता भवित् ॥३३॥
 वाताद्यैर्यासमायान्तैः षट्सप्ततियुतैः शतैः ।
 पञ्चभिर्योजयेन्नित्यां विद्यां तां सर्वमङ्गलाम् ॥३४॥
 ततस्त्रया बलस्थाने खरान् षोडश योजयेत् ।
 ततः सहस्रैर्नवभिर्द्विंशतेन च षोडश ॥३५॥

तानि खप्रत्नान्येव योजनीयानि । तन्मन्त्रा यथा अं अमृतामृताभ्यां नम इत्या-
 दयः अः पूर्णांमृतपूर्णांमृताभ्यां नम इत्यन्ताः षोडश । एतानि सोमकला-
 मिथुनानि सर्वमिथुनानामादौ पूज्यानि । अत्र सूर्यकलाशक्तिमिथुनानां प्रत्येकं
 वर्षद्वयालकत्वं तन्मिथुनं भेदविवक्षयोपपन्नम् । अन्येषां मिथुनानामिकाक्षराल-
 कत्वं मिथुनैक्यविवक्षया चोपपन्नम् । त्रिंशदष्टौ अष्टत्रिंशदित्यर्थः । एतदुक्तं
 भवति सोमकलाशक्तिमिथुनषोडशकेन सूर्यकलामिथुनद्वादशकेन वक्रिकला-
 दशकेन चैवमष्टत्रिंशत्किथुनैः षट्सप्ततिः कला माढकाक्षराः सन्ति । तान्युक्त-
 क्रमेण विनियुञ्ज्यादिति तत्तेजस्त्रयात्मनि प्रोक्तमिथुनार्चनतः । शिवे इति
 सखुद्धिः । प्रोक्तानि सर्व्वतन्त्रेषूक्तानि स्वाभिमतानीत्यर्थः । अभ्यर्च्य तत्क्रमतः
 तत्तेजस्त्रयं देव्यात्मता सर्व्वदेवतानां सोमसूर्याग्निमयमाढकाक्षररूपत्वात् तत्तद्देव-
 तात्मतैत्यर्थः । अभिषिचस्येति शेषः ॥ ३३ ॥

वातत्यादिभिर्वदाभि ते इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः मूलविद्यायाः स्वरूपवाङ्मुख्योप-
 देशं तद्विनियोगप्रस्तावञ्च करोति । तत्र वाताद्यैर्यासमायान्तरकाराद्यैः क्षकारान्तैः
 माढकाविसराक्षरैः प्रोक्तसंख्यैरित्यर्थः । शतैः पञ्चभिः पञ्चशतैरित्यर्थः । एतदुक्तं
 भवति अकारादीनां षोडशानां खराणां ककारादिक्षकारान्तानां पञ्चत्रिंशताञ्च
 प्रत्येकं षोडशस्वरयोजनतः षोडशानां षोडशानाञ्चैवं सम्भूय षट्सप्तत्यधिक-
 पञ्चशतसंख्यानां माढकाविसराक्षराणां मूलविद्याया आदौ क्रमशः प्रत्येकं योज-
 नतः षट्सप्तत्यधिकपञ्चशतसंख्यानि विद्यारूपाणि भवन्ति इति । तस्या बल-
 स्थानि मूलविद्यायाश्चतुर्दशस्वरस्थानि खरान् षोडश योजयेत् । षोडशस्वरान् क्रमशः

रूपाणि नित्याविद्याया जायन्ते परमेश्वरि ।
 तैर्यन्त्राणि प्रयोगांस्तु फलानि च वदामि ते ॥३६॥
 वृत्तद्वयं विधायास्य वहिः षट्कोणमालिखेत् ।
 तद्वहिश्रृष्टपत्राजं तद्वहिसूत्रयं तथा ॥३७॥
 कृत्वा तेषु न्यसेद्विद्याकूटान्युक्तक्रमेण तु ।
 तेष्व्वाद्यं मध्यतः साध्यसमेतं विलिखेद्वह्निः ॥३८॥
 वह्निः कोणेषु चत्वारि प्रत्येकं विलिखेत्ततः ।
 अष्टच्छेदेषु प्रत्येकं पञ्च पञ्च समालिखेत् ॥३९॥
 वह्निर्वृत्तान्तरयुगे मातृकां माययान्विताम् ।
 विलोमामनुलोमाञ्च स्वेन सम्यक् समालिखेत् ॥४०॥

प्रत्येकं योजयेत् । नित्याविद्यायाः सर्व्वमङ्गलानित्याविद्यायाः । एतदुक्तं भवति
 पूर्व्वोक्तैर्विद्यादियोजितैः षट्सप्तत्यधिकपञ्चशतसंख्यैर्मातृकाविसराक्षरैस्तसंख्य-
 रूपभेदाया अन्ये प्रत्येकं क्रमात् षोडशस्वरयोजनतः सषोडशद्विशताधिकनव-
 सहस्रसंख्याविद्यातत्स्वरूपाणि भवन्तीति । तैः प्रोक्तसंख्यैर्विद्यारूपैः प्रयोगान्
 यन्त्रैरिति शेषः ॥ ३६ ॥

वृत्तद्वयमित्यादिभिः क्रमादित्यन्तैः षड्भिः श्लोकैः प्रोक्तसंख्याविद्यारूपैरैकैका
 वृत्तितत्तत्तुश्चत्वारिंशदधिकशतयन्त्राण्युपदिशति । तत्र अस्य वृत्तद्वयस्य । तद्वह्निः
 षट्कोणाद्वह्निः । तद्वह्निः अष्टपत्राजाद्वह्निः । तत्रयं वृत्तद्वयं कृत्वेति सर्व्वत्रान्वयः ।
 तेषु स्थानेषु विद्याकूटान् भूलविद्यायाः प्रोक्तसङ्केतरूपानित्यर्थः । उक्तक्रमेण वक्ष्य-
 मानक्रमेण । तेष्व्वाद्यं प्रोक्तसंख्येषु कूटेष्व्वाद्यं मध्यतः सर्व्वमध्यतः साध्यसमेतं सकार-
 स्याधस्तादकारमालिख्य तयोर्मध्यान्तरालप्रदेशे च साधकादित्यं लिखेदित्यर्थः ।
 वह्निर्मध्यात् चत्वारि चत्वारि प्रतिकोणं तानि च मध्यलिखिताक्षरादीनि सम्भूय षट्-
 कोणलेखनीयाक्षराणि चतुर्विंशतिः । वह्निः षट्कोणात् प्रत्येकं पञ्च पञ्च प्रतिदलं
 पञ्च पञ्चाक्षराणि लिखेदित्यर्थः । सम्भूयाष्टपत्रलेखनीयाक्षराणि चत्वारिंशत् ।
 एवं सम्भूय चास्मिन् यन्त्रे लेखनीयाक्षराणि चतुःषष्टिः । वह्निः अष्टपत्रात् । वृत्ता-
 न्तरयुगे अष्टपत्रवाह्यगतवृत्तद्वयान्तरालवैथीद्वये । मायया विसर्जनीयेन ।
 स्वेन विन्दुना । अन्तःषड्भ्यसंख्यैर्विद्यारूपैः प्रोक्तसंख्यैर्विद्यारूपैः प्रयोगान् यन्त्रैरिति शेषः ॥ ३६ ॥

अन्तःषडन्तरालेषु पर्यायदिनसम्भवे ।

नित्ये लिखेदग्रतस्तु प्रादक्षिण्येन सर्वतः ॥४१॥

एवं यन्त्राणि जायन्ते तैः कूटैरुक्तभेदतः ।

शतञ्च चत्वारिंशच्च चत्वारि च ततः क्रमात् ॥४२॥

एवमन्यानि कूटानि प्रोक्तानि विलिखित् क्रमात् ।

मध्ये नामसमेतानि तदन्यान्यभितो लिखित् ॥४३॥

नित्ये प्रत्येकमक्षरत्रयात्मकतया षडक्षररूपे विद्ये । सर्वतः यन्त्रस्य सर्वस्थानेषु । एवमुक्तयोगत इत्यत्रान्वयः । उक्तयोगत इत्येतदुक्तं भवति पूर्वपूर्वलिखिताक्षरचतुःषष्टिकादुपरितनमुपरितनं चतुःषष्टिकं वहिर्वहिरिवं क्रमेणोक्तसंख्यविद्याक्षरैरिकावृत्तितः प्रोक्तसंख्यानि यन्त्राणि जायन्त इति । यन्त्रविरचनाक्रमो यथा— प्रागुक्तमानतः षट्कोणं वृत्तद्वयगर्भं कृत्वा तद्वहिः अष्टदलं पद्मं कृत्वा तद्वाह्य-वृत्तद्वयाद्वह्निर्वृत्तद्वयं विधाय सर्वमध्ये सषोडशद्विशताधिकनवसहस्रसंख्येषु माटकाविसरस्वरसंयोगादुत्पन्नयोगसञ्जातेषु विद्यारूपेष्व्याद्यं प्राग्वत् सनामकमालिख्य तद्वहिः षट्कोणेषु प्रतिकोणं मध्यलिखिताक्षरादीनि चत्वारि चत्वार्यक्षराणि सम्भूय चतुर्विंशत्यक्षराण्यलिख्य तद्वहिरष्टपत्रेषु प्रतिपत्रं षट्कोणाभिलिखितचतुर्विंशतिकादुपरितनानि पञ्चपञ्चाक्षराणि सम्भूय तत्र चत्वारिंशदक्षराण्यलिख्यैव सम्भूय चतुःषष्टिसङ्ग्रान्यक्षराण्यलिख्य तद्वह्निर्वृत्त-त्रयान्तरालवैधीह्ये माटकां विलोमां सविसर्जनीयामन्तर्वीथ्यामालिख्य तद्वाह्य-वोथ्यामनुलोमां सविन्दुकामालिखेत् । एतत् प्रथमं यन्त्रम् । एवं पूर्वोक्तयन्त्र-लिखितचतुःषष्टिकादुपरितनमुपरितनं चतुःषष्टिकम् एवं क्रमेणोक्तसङ्ग्रानां विद्या-क्षराणामिकावृत्तितो वहिर्वहिलेखनतश्चतुश्चत्वारिंशदधिक शतसंख्यानि यन्त्राणि जायन्त इति ॥ ४२ ॥

एवमित्यादिभिर्वदेदित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः पूर्वोक्तानां चतुश्चत्वारिंशदधिक-शतसंख्यानां यन्त्राणामेवाक्षरान्यासस्थानभेदेन जातानां यन्त्राणां संख्यामन्यनित्या-पञ्चदशकस्याप्येवं क्रमेण यन्त्राणि सम्भवन्तीति चोपदिशति । तत्र एवमुक्तप्रकारेण अन्यानि कूटानि प्रोक्तानि पूर्वेषां पूर्वोक्तसंख्यानां यन्त्राणां मध्यलिखितकूटाक्षरा-

त्रयोदशमितैर्लक्षैः सप्तविंशतिसंख्यकैः ।

सहस्रैश्च शतेनापि चतुर्भिस्तानि संख्यया ॥४४॥

यन्त्राणि देवि जायन्ते तैश्चासौ सर्व्वं मङ्गला ।

एवमासान्तु नित्यानां यन्त्राणि स्युः पृथक् पृथक् ॥४५॥

दुपरितनमुपरितनं कूटाक्षरमुपरितनानां प्रोक्तसंख्यानां यन्त्राणां मध्ये मध्ये लिखेदित्यर्थः । तदन्यानि तत्तत्प्रथमप्रथमयन्त्रेषु मध्यमध्यलिखिताक्षरादीनि चतुःषष्टिसंख्यानि । सप्तविंशतिसंख्यकैः सहस्रैः सप्तविंशतिसहस्रैरित्यर्थः । तैर्यन्त्रैः । एतदुक्तं भवति यथा पूर्वोक्तानां चतुश्चत्वारिंशदधिकशतानां यन्त्राणां प्रथमस्य यन्त्रस्य मध्ये सषोडशदशताधिकनवसहस्रसंख्यानां विद्यारूपकूटाक्षराणां प्रथमं मध्ये विलिख्य तद्वह्निः स्थानेषु प्रोक्तेषु लिखितैर्मध्यलिखितप्रथमाक्षरादिकैश्चतुःषष्टिकूटैः प्रथमं यन्त्रम् । द्वितीयं पञ्चषष्टितमकूटादिकैर्वह्निलिखितैश्चतुःषष्टिकैः एवं क्रमेण सर्वप्रथमकूटे कर्णिकास्य एवोक्तसंख्यानि यन्त्राणि लिखितानि । तथा द्वितीयं कूटं तत्प्रथमस्य यन्त्रस्य मध्ये विलिख्य वह्निस्तदादिकैश्चतुःषष्टिकैश्चतुःषष्टिकैर्लिखितैश्चतुश्चत्वारिंशदधिकशतसंख्यानि यन्त्राणि जायन्ते । एवं तेषां तेषां तथा तथा एकैककूटमध्यस्थ एव लेखनात् प्रोक्तसंख्यानि यन्त्राण्येवमेव । मध्यतः प्रोक्तसंख्यानां सर्वेषां कूटानां क्रमात् यावत्तत्तत्क्रमेण कूटसंख्यावृत्तिलेखनतः । सषोडशदशताधिकनवसहस्रसंख्ययन्त्राणां चतुश्चत्वारिंशदधिकशतकं सम्भूय त्रयोदशलक्षं चतुरक्षरशताधिकसप्तविंशतिसहस्रोत्तरं यन्त्राणि भवन्तीति । तत्र पूर्वपूर्वचतुश्चत्वारिंशदधिकशतयन्त्रप्रथमप्रथमयन्त्रमध्यमध्यलिखितकूटात् पूर्वपूर्वकूटाक्षराणि तत्तच्चरमचरमयन्त्रस्य चरमचरमाक्षराणि भवन्ति इति ॥ एवमासान्तु नित्यानां यन्त्राणि स्युः पृथक् पृथक् । एतदुक्तं भवति षोडशानां नित्यानां प्रत्येकं ह्रस्वेखावतीनां दशानां तस्यां ह्रस्वेखायामिव सर्व्वमङ्गलावदाद्यन्तयोर्मातृकाविसरस्वरषोडशकयोजनतः सर्व्वमङ्गलोक्तसंख्यानि तस्या रूपाणि भवन्ति । तैस्तद्गतसंख्यानि यन्त्राणि च विधेयानि । ह्रस्वेखाविहीनानां यन्त्राणां पञ्चानां सर्व्वमङ्गलावदाद्यक्षराणामाद्यन्तयोर्मातृकाविसरस्वरयोजनतस्तत्संख्यानि रूपाणि तैस्तत्संख्यानि च यन्त्राणि भवन्ति । ततस्त्वैस्तैस्ताः सिद्धयश्च भवन्तीति । तत्र भेदाद्याहुस्तन्त्रोक्तानि नित्ययोराद्या-

तल्लोयनवकं सौदादौनि नव नवलाणि एवं यावत् फलवासापरितनोषु नवकेषुणि
 नवसु कस्येणानिषन्त्यादौनि नव नवलाणि तिलोयनवकं सवदादौनि नव नवलाणि
 नास्युक्तकसं नवयन्त्याणि लिखितित्यर्थः । तेषु नवसु यन्त्रेषु तास्यराणि प्रथमेषु
 नवसु प्रागदिगतपङ्क्तिस्वकोष्ठवयमस्यकोष्ठमरस्य मस्यमस्यकोष्ठान् प्रादक्षिण्ये
 कोष्ठानि कथ्यन्ति । प्रागदिमस्यपथ्यन् प्रादक्षिण्यसमाये लिखेत् । नवानि
 कसं । यथा प्राकप्रत्ययादक्षिण्योदकं च चरुभिः स्रुः समान्तरान्तरास्मान्तिनैव-
 विद्यालस्यवित्यासं प्रतिकोष्ठं यन्त्रविनमनीययोग्यमस्यविकाराय विधाय नवकोष्ठ-
 विनियोगां कथ्यते । तेन षोडशभिः षोडशभिः नवकैर्विनियोगां कथ्यन्ति । नवकैः
 निम्नं विनिम्नं सस्यः । पूर्वविभक्तं नवकं षोडशकं षोडशकं विभक्त्यर्थः । षोडश-
 निःशेषत्वात् तानि यन्त्राणि नवकसुमित्या नवकं नवकं विभक्त्यर्थः । षोडश-
 योगप्रकारानुपदिशति । तत्र नायात्मकानि येन नवसंख्याया आङ्कितं यन्त्राणि
 नायात्मकानि यानिपदिशन्ति तन्निर्णयार्थं यानिः शौकैः प्राक्तयन्त्याणि विनि-

अहमपि वर्कं न प्रकीर्तयित्वा ॥ ४६ ॥

यत्किञ्चिदेकदेशतः । अतः कः शेषतो वदेत् साकल्येन तन्नाख्यानि कथ्याणि
 नित्याभिः असाख्यानि कथ्याणि कदाचित् काले क्वचित् काले व तेषु काय्येषु
 रक्षस्यमपि नायाशया स्रुं विविच्य समुच्चानसंज्ञकसमाभिः । आभिः पञ्चदश-
 खान् प्रत्येकं षोडशस्वरयोगान् तन्तर्गम्यन्नां स्यात्प्रादक्षिण्यपदेशः । एवमवगति-
 वरस्य इत्यंशालनात्वात् साहकारिवसरमादि कला तस्य विद्यास्वरस्य

प्राडै वा भूतले वापि पूजयेत् प्रोक्तवसरसं ॥ ५० ॥

यदयद्विवाञ्छितं कसं तन्तुं विनियोजयेत् ।

* * * * *

प्रागदिमस्यसंयुक्तं नाथान् देवैश्च तत्कामात् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

विद्यालस्यवित्यासं विधाय नवकोष्ठकसं ।

निम्ना षोडशधा देवि विद्विष्यन्विनियोगकसं ॥ ४७ ॥

नायात्मकानि येन सुखेन तानि नवकसुः ।

विद्यान्ते तेषु यत्किञ्चिद्व्यक्तं कः शेषतो वदेत् ॥ ४६ ॥

तस्मादोमिभरसाख्यानि न कदाचित् क्वचित् ।

ततः प्राप्ते वाञ्छितार्थं स्वात्मन्युद्वास्य देवताः ।
 चक्रं प्रक्षाल्य तत्तोर्यं केदारादिषु निक्षिपेत् ॥५१॥
 एवमन्यानि यन्त्राणि प्रोक्तानि क्रमतः शिवे ।
 विनियुञ्जादभीष्टेषु कार्येषु क्रमतः शिवे ॥५२॥
 परसंख्यासमेतानि तेषु तेष्वप्ययं विधिः ।
 सर्वतः सौम्यकर्माणि सिध्यन्त्येवानया ध्रुवम् ॥५३॥
 वशेषु ज्ञानसंप्राप्तौ सर्वप्रत्यूहशान्तिषु ।
 लक्ष्मीप्राप्तौ तथारोग्यसिद्धौ रोगार्तिशान्तिषु ॥५४॥
 विजयाय समस्तापत्तारणायामिसिद्धये ॥
 पुत्राप्तौ सर्वरक्षायै पूजयेत्तेषु तत्क्रमात् ॥५५॥
 गजाश्वगोखरोष्ट्राणां महिषाणां विद्धये ।
 तेषां रोगादिपीडासु तच्छान्त्यै च यथाक्रमात् ॥५६॥

सर्वत्र कार्येषु नक्षत्राणि नव क्रमेण पुनःपुनर्लिखेत् । सप्तम्या विभक्त्या सप्तमी-
 विभक्त्यन्तं नक्षत्रलेखनमिति यावत् । नाथानिकस्मिन्नेकमेकं देवीरिति यन्त्र
 बाहुल्यापेक्षया बहुवचनम् । नाथान्देवीः पूजयेदित्युरत्र श्लोकेनान्वयः । तत्क्रमात्
 प्रागादिक्रमात् प्रोक्तवासरं मण्डलानि तानि देवताः प्राग्वद्बहुवचनम् । केदारादिषु
 केदारमिति क्षेत्रमुच्यते । आदिशब्दः उद्याननिष्कुटादिविषयः । एवमित्यादिभि-
 र्क्तार्थः । सौम्यकर्माणि वक्ष्यमाणवश्यादीनि । अनया प्रोक्तप्रक्रियेत्यर्थः । पर-
 संख्येत्यादिना एतदुक्तं भवति । सर्वमङ्गलामेतामन्तरेणान्यासां पञ्चदशानां
 नित्यानां प्रोक्तक्रमतो निर्मितानां परसंख्यापूर्वोक्तसंख्यासमेतानां यन्त्राणामप्युक्त-
 क्रमतोऽयमेव विनियोगक्रम इति । तथा लक्ष्मीप्राप्तौ तेषु यन्त्रेषु तत्क्रमात्
 प्रागुक्तक्रमतः षोडासु सतीषु तच्छान्त्यै षोडाशान्त्यै यथाक्रमं नवनवक्रमतः
 तेषु तेषु यन्त्रेषु वश्यादिषुक्तेषु अन्येष्वपि चेत्यर्थः । नवप्राकारयुक्तानि षोडश-
 षोडशनवकानीत्यर्थः । प्रथमादिषु तिथिषु पूजयेदित्युत्तरत्वान्वयः । प्रथमे नवके

नाथात्मकत्वं षोडशानिध्यात्मकत्वं चैवामिदं समुदायः ॥ ५८ ॥

देषिककथारूपेण नव संख्यामयान्तरं निःशेषा भवति परसंख्यापि नष्टं । तेन
सर्वकलावामिसकरो सर्वसङ्गतिः । अत्र परसंख्यावान्तरसंख्यावृत्तिव्यतिरिक्त-
एवं यावत् फलापि नर्तयति नान्यापि नवकथाद्वयकात्यानित्यं तिष्ठति पूजनार्थं
तिष्ठ पञ्चदशसु नवकथेष्वप्यु सर्वसु तिष्ठति पूर्वसामुदायिनात्परममनवकथेष्वपि
पदादिपञ्चदशसु तिष्ठति पञ्चदशसु तिष्ठति पञ्चदशसु तिष्ठति पञ्चदशसु तिष्ठति पञ्चदशसु
नवकथाद्वयक प्रयुक्तनवकथासु षोडशकौष्ठ मण्डले प्रयुक्तकथेषु तिष्ठति पञ्च-
ननवसुत्वं नर्तयन्त्यावृत्तिकां यावत् फलावामि कथ्यते । किञ्च प्रयुक्तयन्त्रनव-
ननवामि ननवामिसङ्घितानिध्यात्मकत्वं पुनः पुनर्विचित्रित्वोपरि ननवकथेषु
नर्तयन्त्रस्य समसामुदायित्वान्तर्यामिनात्पञ्चदशसु तिष्ठति नवकथाद्वय-
नव नव यन्त्राणि पूर्वोक्तनवकथासमूहे प्रयागदिप्रदेशेषु तिष्ठति यन्त्रेषु तिष्ठति
कथ्यतेति । समुदायैर्न भवति प्रोक्तत्वात् नवकथासु तिष्ठति शेषतया
नवसु कौष्ठे प्रयागदिप्रदेशेषु प्रवृत्तयान्या मन्थान्तरेषु समानेषु सर्वत्र यन्त्राणि
नवनव कौष्ठानि कला तेषु षोडशसु तिष्ठति मन्थान्तर्यामिनात्पञ्चदशसु तिष्ठति (नवसु
षोडशसु कौष्ठेषु प्रत्येकं मन्थं मन्थं तिष्ठति) इति समान्तर्यामिनात्पञ्चदशसु तिष्ठति
प्राकप्रत्येकदिशि पञ्चसु यन्त्राणि संवृत्तानां समान्तर्यामिनात् कला तेषु
एषा सर्वसङ्घाता षोडशयन्त्रनवकथित्वान्तर्यामिनात्पञ्चदशसु तिष्ठति । यथा

एवमेवामिसङ्घिकरो पूजावामिदं ॥ ५८ ॥

पूजयित्वा तेषु प्रथमे सर्वदोषान् ।

तिष्ठति प्रोक्तत्वात् न च तं सर्वसङ्घातम् ॥ ५८ ॥

नवप्रकारयुक्तानि षोडश प्रथमादिषु ।

तेषु तेषु कौष्ठेषु तत्र तं समुदायिहैतत् ॥ ५९ ॥

निर्माय नव यन्त्राणि तत्र तत्रावृत्तिवामि ।

लघुमन्त्रक्रियाञ्चासां पूजां सर्वार्थसिद्धिदाम् ।
 पूर्णामनतिविस्तारं मङ्गलां ब्रूहि मे शिव ॥६०॥
 देवर्षिसिद्धगन्धर्वयज्ञदेवाङ्गनाश्रयाम् ।
 पूजां वक्ष्यामि ते देवि ! गुह्यां शृणु मनोहरे ॥६१॥
 विद्यया कुलसुन्दर्या कराङ्गन्यासपूर्वकम् ।
 अर्चितया विधायथ पीठे चक्रं विधाय तत् ॥६२॥
 चन्दनागुरुकर्पूररोचनादरदादिषु ।
 एकेन तत्र ताः सम्यगुक्तरूपमथार्चयेत् ॥६३॥
 रत्नादिषूक्तेष्वालिख्य प्रतिष्ठाप्यात्र पूजयेत् ।
 वृत्तस्यायामविस्तारद्वये त्वेकतुरीयतः ॥६४॥

लघुमन्त्रेत्यादिभिः पूजयेदित्तन्त्रैरध्यङ्गैश्चतुर्भिः श्लोकैस्तत्प्रश्नोत्तररूपप्रस्ताव-
 पूर्वं वक्ष्यमाणायाम् लघुमन्त्रक्रियायां पूजायां षोडशनित्यासाधारणायाम् कराङ्ग-
 न्यासमर्घविधानं यन्त्रलेखनद्रव्याधिष्ठानादिकञ्चोपदिशति । तत्र लघुमन्त्रक्रियायां
 लघुमन्त्रां लघुक्रियाञ्चेत्यर्थः । आसां षोडशनित्यानां पूर्णां लघुत्वपरिहाराय
 मङ्गलां मङ्गलकरीं गुह्यां दिव्यत्वात् । तथा कुलसुन्दर्या चक्रं वक्ष्यमाणद्वादश-
 कोणरूपं । तदिति चक्रविशेषणम् । एकेन द्रव्येण विधायेति पूर्व्वत्वान्वयः ।
 तत्र चक्रे ताः नित्याः उक्तरूपं वक्ष्यमाणरूपं यथा रत्नादिषूक्तेषु प्रधाननित्या-
 काम्योक्तेषु प्रतिष्ठाप्य चक्रमिति शेषः । अत्र चक्रे ॥ ६३ ॥

वृत्तस्येत्यादिना समासकामित्यन्तेनार्द्धाद्येन श्लोकद्वयेन द्वादशाक्षचक्रनिर्माण
 क्रममुपदिशति । अत्र आयामविस्तारद्वये त्वेकतुरीयतः आयामविस्तारयोरन्य-
 तमस्य चतुर्थांशमानत इत्यर्थः । तेषु चिह्नेषु सूत्राणि द्वादशेति शेषः । त्रयं
 चिह्नानां द्वादशकोणचक्रमिति शेषः । तेषां मर्मसु सूत्राणां द्वादशानां रेखाद्वय-
 सङ्गतिस्थानेषु मध्ये सर्व्वमध्ये योनिं स्वाभिसुखं त्रिकोणम् । एतदुक्तं भवति
 अभीष्टमानेन भ्रमेण वृत्तं निष्पाद्य तस्य व्यासाङ्गं चतुर्विंशतिधा विभज्य तेष्वंशेषु

वृत्तं विधाय चिह्नानि तेषु सूत्राणि पातयेत् ।
 त्रयमन्तरतो मुक्ता तेन द्वादशकोणकम् ॥६५॥
 तेषां मर्मसु मध्ये च विदध्याद्बृत्तयुग्मकम् ।
 मध्यवृत्तस्य मध्ये तु योनिं कुर्यात् समास्रकाम् ॥६६॥
 प्राग्वत्तिस्रोऽर्चयेन्नित्यास्तत्कोणेषु प्रदक्षिणम् ।
 अन्या अन्येषु कोणेषु पूजयेद्द्वादश क्रमात् ॥६७॥
 अग्रात् प्रदक्षिणं पश्चाद्वलिं दद्याद्यथाविधि ।
 सप्ताक्षर्यां केवलया केवलां ललितां यजेत् ॥६८॥

वृत्तात् सममांशादन्तस्तदन्तः । षष्ठांशादन्तश्च वृत्तद्वयं कृत्वासर्ववाह्यवृत्तस्य
 मध्यव्यासस्थायामविस्तारयोरन्वयतमस्य चतुरंशीकृतस्य चतुर्थांशतः सर्ववाह्यवृत्ते-
 ऽभितो द्वादशचिह्नानि विधाय तेषु चिह्नेषु त्रिचिह्नान्तरितं चिह्नाचिह्नमित्येवं
 क्रमेण द्वादशसूत्राण्यस्फाल्य सर्वमध्यवृत्तमध्ये प्राग्वत् समत्रिरेखां स्वाभि-
 मुखां योनिं कुर्यात् । एवं कृते तन्मर्मद्द्वादशकमध्ययोनिवृत्तोपेतं सर्वमध्य-
 वृत्तान्तर्गतयोनिकं प्रोक्तरूपं द्वादशास्त्रं चक्रं भवतीति ॥ ६६ ॥

प्राग्वदित्यादिना यजेदित्यन्तेन श्लोकद्वयेन तच्चक्रे प्रोक्तशेषां लघुपूजासुप-
 दिशति । तत्र प्राग्वन्मध्यस्थायाम् उपरितनाः तत्कोणेषु सर्वमध्यस्थत्रिकोणत्रये
 प्रदक्षिणम् अग्रादि । अन्याः तिसृभ्यो नित्याभ्यः । अन्येषु वाह्यस्थेषु कोणेषु द्वादशसु
 द्वादश नित्या इति शेषः । क्रमात् यथाक्रमं अग्रात् प्रदक्षिणमिति पूर्वत्र
 सम्बन्धः । वलिं दद्यात् पूजान्त एव यथाविधि अन्नादिद्रव्यैर्मुद्रया च सप्ताक्षर्यां
 केवलया कुरुकुल्लयेति शेषः । अस्य पदस्य वलिं दद्यात् इत्यत्रान्वयः । पूजान्तरा ।
 केवलां ललितां ललितानित्यायाः तृतीयखण्डस्यापि ललितेति नाम तामित्यर्थः ।
 एतत्प्रधाननित्यायामङ्गित्वपूजने अन्यासां पञ्चदशानामङ्गित्वपूजने तत्तद्विद्यां
 जपेदित्यर्थः । ललिताविद्यायास्तृतीयखण्डात्मकत्वमन्यस्य खण्डद्वयस्य तृतीयपटले
 स्वयमेवोपदिष्टवान् । एवमुक्तं भवति प्रागुक्ते द्वादशास्त्रे चक्रे मध्ययोनिमध्ये
 ललितां विद्यातृतीयखण्डेनाभ्यर्च्य तद्योनिकोणत्रये अग्रादिप्रादक्षिण्यात् तिस्रः

नित्यासमाञ्चरिणि सर्वासां नवावरयोजनमादौ सम्यदाचारं सर्वासां प्रत्येकं
 तद्विषयपटलं षोडशविधापदेश्यं प्रत्याः त्रिपुरसुन्दरीत्यादिषु यथासं प्राप्तं तत्रादत्तं
 प्रागवत् इत्यादिना वयं इति शेषः । एतदुक्तं भवति षोडशानां नित्यानां
 इत्यादि पदत्वयं त्रिधापदत्रिधाशेषं प्राप्तं तत्रादशाञ्चरिणि । एकादेश्यं । इत्यादि तत्र
 तानि नानुसङ्गानि नित्येषु । त्रिधातयस्त्रिधापि देशपञ्चकमिमांशतयः । पञ्चक्या
 नयाः पूर्वोपरयोरन्वयः । नून इति प्राक्प्रकारत्रिधायाः स्थित्यर्थः । सञ्चरेत् नित्यं
 सतिः । नित्या समञ्चरिणि स्थः । नित्या इत्यवरवयं प्रायिकसमाञ्चरिणि स्थित्यर्थः
 चक्रे पूजाविधानश्चापि इति । तत्र नामवसुंतीयपटलप्रकाशितपुरसुन्दरीत्यादिना-
 रूपात्रिधाः प्रत्येकं तदन्तरसंख्यास्तानि नानुसङ्गत्रिधासिद्धं तस्मिन् इत्यादिना
 नित्यानामित्यादिभिश्चेदिति इत्यन्तः पञ्चमिः श्लोकैर्नित्यानां षोडशानां नाम-
 मयस्यां पूजयेदिति ॥ ६२ ॥

वलिं तस्यां नत्तद्विधायां जपुं । तत्र पूजने अन्तर्देश्ये अन्तः इत्यादिना
 नित्या यथाक्रमं इत्यादिनाषु नत्तद्विधायाभिरत्र त्रिधा सर्वासां क्रिक्रैश्च समाञ्चर्या
 इतिपूजनेषु तदपरिगतनस्त्रिधासिद्धं तद्विधायाभिः प्रागवत्तदन्वयं तदपरिगतना इत्यादि-
 शब्दां वलिसन्तं तस्यां कवचतद्विधाषु जपुं । अन्त्यासां पञ्चदशानां अङ्का-
 ण्कियादौः इत्यादिनाषु यथाप्राप्तं तद्विधायाभिरत्र नत्तद्विधायाभिरत्र इति । क्रिक्रैश्च समा-
 कामञ्चर्यावन्तं तदुपमात्तानां समाख्या तत्राद्विधायाभिरत्या इत्यादिना नित्या

इत्यादिनाषु तद्विधायाः पञ्चदशानां क्रिक्रैश्च ॥ ७२ ॥
 तदुपमात्तानां षोडशानां पञ्चदशानां
 इत्यादिनाषु यथाप्राप्तं तद्विधायाभिः ॥ ७१ ॥
 प्रथमायाञ्च सप्तम्या त्रिधा स्यात् षोडशाञ्चरिणि ।
 तद्विधायाभिरत्रान्यथा वक्ष्ये यथाक्रमं ॥ ७० ॥
 तानिः षोडशविधाभिनित्यासाः षोडशाञ्चर्या ।
 नित्यासमाञ्चरिणिः स्थित्याः पूजासि सञ्चरेत् ॥ ६२ ॥
 नित्यानां वलिनादानां षोडशानाञ्च नामभिः ।

पञ्चम्याश्च नवम्याश्च तयोदश्यास्त्रयोदशी ।
 एकादश्यास्तु साष्टम्याः षोडश्या द्वादशोदिताः ॥७३॥
 अस्मिन्नेवार्चयेच्चक्रे चतुर्विंशतिभिस्तथा ।
 सविंशतिशता विद्या जपेत्तास्ताश्च सिद्धये ॥७४॥
 अन्या विंशत् सप्तशतं तैर्यन्त्रैर्न च पूजनम् ।
 आसां पूजाजपाद्येषु यन्त्रेषु च समीरितम् ॥७५॥
 एतल्लघुप्रकारन्ते यन्त्रं सर्वार्थदायकम् ।
 तेन तन्त्रोक्तमखिलं साधयेद्वज्ररूपिणा ॥७६॥

क्रमेण प्रणवहृल्लेखायोजनञ्च कुर्यात् । तासां तत्रोदितनामाक्षरसंख्यामनुष्टुप्
 वाक्यरूपेणैव व्याख्यायतेऽस्माभिः । यथा :— सामस्तीभवनासङ्गभूतागीतावता-
 चलैः । इत्यमरैः षोडशभिः संख्या नामार्णगाः क्रमात् ॥ इति । एवं प्रोक्तसंख्या-
 क्षरनाम विद्या षोडशमीच्यते पूर्वविद्या स्वस्वनामरूपाभिः प्रोक्तद्वादशरचक्रे
 पूर्वोक्तक्रमेण षोडशनित्याः समर्चयेदिति ॥ ७३ ॥

अस्मिन्नित्यादिना समीरितमित्यन्तेन श्लोकद्वयेनोपरिष्ठाद्व्यवहाराणांभिः प्रध-
 माङ्गिनित्याया ललिताया विद्यायास्तत्खण्डाक्षराणां षसां चतुरक्षरभेदजनिताभि-
 श्चतुर्विंशतिभेदजनिताभिश्चतुर्विंशतिभिर्दाङ्गिविद्याभिस्तत्पञ्चाक्षरप्रभेदस्थाभिर्विंश-
 त्यधिक-शतसंख्याभिर्विद्याभिस्तत्-षडक्षरजनिताभिर्विंशत्यधिक-सप्तशतसंख्याभि-
 र्विद्याभिश्चास्मिन्नेव द्वादशर प्रोक्ते चक्रे तस्या ललितायाः समाराधनमुपदिशति ।
 तत्र तास्ता याभिर्विद्याभिरर्चितैस्त्वैर्विद्यास्वरूपभेदैः । यन्त्रेषु तत्तत्पटलव्यवहारेषु ।
 आसां प्रोक्तसंख्याविद्यानाम् । पूजाजपाद्येषु आद्यशब्दस्तर्पणहोमादिविषयः ।
 समीरितं विधानमिति शेषः । आसां विद्यानां उक्तसंख्यानां पूजनादिषु यन्त्रेषु
 च विधानमुक्तमित्यर्थः । अत्र यन्त्रेष्विति द्विरूपादानं संज्ञेपविवरणरूपम् । एत-
 दुक्तं भवति प्रधाननित्याया ललितायास्तद्वादशरचक्रमध्ये पूजाविधौ तद्विद्या-
 तार्तीयखण्डाक्षरप्रभेदजनिताभिः प्रोक्तसंख्याभिर्विद्याभिश्चारचयेत् । आभिर्यन्त्र-
 पटलव्यवहारेण यन्त्रेष्वपि पूजादिकं कुर्यात् ॥ ७५ ॥

एतदित्यादिभिः कोणत इत्यन्तरष्टभिः श्लोकैः षोडशनित्यानामविद्याभिः

तद्वज्रं द्विविधं प्रोक्तं कोष्ठकोणात्मभेदतः ।
 कोणात्मवज्रनिर्माणप्रयोगाः परतः शिवे ॥७७॥
 तयोस्तु कोष्ठरूपन्तु वज्रं वक्ष्ये यथाविधि ।
 यत्साधकार्थितावाप्तौ सुराङ्घ्रिपसमो भवेत् ॥७८॥
 प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक्क चतुर्विंशतिसूत्रतः ।
 नवविंशतिभिः पञ्चशतं कोष्ठानि तेन वै ॥७९॥
 कोणेषु मार्जयेत् षड्भिः षष्टिकोष्ठानि पूर्ववत् ।
 शिष्टेषु वकोच्चष्टानि पञ्चषष्ट्या शतद्वयम् ॥८०॥

ललिताचतुर्विंशतिभेदैश्च कोष्ठरूपवज्रयन्त्रनिर्माणक्रममुपदिशति । तत्र एतद्-
 वक्ष्यमाणं ते वक्ष्यामीति शेषः । तेन यन्त्रेण तन्त्रोक्तमखिलं साधयेत् । षोडश-
 नित्याविद्याक्षरमयत्वात् । परतः यन्त्रपटले । तयोः कोष्ठकोणात्मकयोः यद्यन्त्रं
 सुराङ्घ्रिपसम इति स्वातन्त्र्यं सममित्यर्थः । तेषु कोष्ठेषु नवविंशत्यधिकपञ्चशत-
 संख्येषु कोणेषु कोणदिक्षु । षड्भिः सहितानोति शेषः षट्षष्टिकोष्ठानी-
 त्यर्थः । पूर्ववत् मध्ये वज्ररूपं यथा भवेत्तथेत्यर्थः । तेषु पञ्चषष्ट्यधिकद्विशत-
 संख्येषु कोष्ठेषु च चतुष्टयैः प्रतिदिशं अधोमध्यवाह्यारम्भात् सर्वाधःस्थपङ्क्ति-
 स्थ-कोष्ठपञ्चकमध्यकोष्ठरूपवाह्यकोष्ठादारभ्य चित्रादिललितान्तिकं नामस्विद्या-
 क्षराणि सन्भूय पञ्चविंशत्यधिकद्विशतसंख्यानीत्यर्थः । अवशिष्टेषु चतु-
 र्विंशतिकोष्ठेष्वित्यर्थः । ललितार्णचतुर्भेदजनितामित्यस्य चतुर्विंशतिमित्य-
 त्त्वान्वयः । नामशक्तियुक् तत्चतुर्विंशतिगतहृल्लेखोदरे प्राग्वन्नाम लिखेदि-
 त्यर्थः । ललितां तार्त्तीयां साध्यगर्भां प्राग्वत् हृल्लेखागतसाध्यां । मध्यकोणतः
 मध्ये च त्रिकोणेष्वित्यर्थः । तेन प्रतिलोमतश्चतुर्विंशतिरूपां विद्यां लिखेदित्यर्थः ।
 एवं कृते अनुलोमरूपाश्चतुर्विंशतितया लिखिता मध्ये भवन्तीति यावत् । तामिव
 त्रिकोणचतुष्टयेषु च लिखेदित्यर्थः । एतदुक्तं भवति प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक्कसमान्-
 रालानि चतुर्विंशतिसूत्राख्यास्फाल्य नवविंशत्यधिकपञ्चशतकोष्ठानि सम्प्राप्य तेषु
 चतसृषु कोणदिक्षु प्रतिकोणदिशं षट्षष्टिषट्षष्टिसंख्यानि च एवं सन्भूय
 चतुःषष्ट्यधिकद्विशतसंख्यानि कोष्ठानि मध्ये वज्ररूपेण मार्जयित्वा मध्ये वज्र

तीषु प्राग्वलिकोणानि चतुर्दिक्षु चतुष्टयैः ।
 कोष्ठैर्विधायार्धो मध्ये वाह्यारम्भात् प्रदक्षिणम् ॥८१॥
 प्रवेशगत्या विलिखिच्चिवादि ललितान्तकम् ।
 मध्येऽवशिष्टे खण्डाणंचतुर्विंशतिमालिखित् ॥८२॥
 ललितार्णचतुर्भेदजनितां नामशक्तियुक् ।
 ललितां साध्यगर्भान्तु विलिखिन्मध्यकोणतः ॥८३॥
 एवं यत्नं समालिख्य शिलालोहवयादिषु ।
 संस्थाप्य कुवच्चित् स्थाने पूजयेद्वाञ्छिताप्रये ॥८४॥
 यस्मिन् देशे वच्चयत्नं स्थापितं योजनावधि ।
 मङ्गलान्येव जायन्ते नामङ्गलकथा भवेत् ॥८५॥

रूपावशिष्टेषु पञ्चषष्ठ्यधिकद्विशतेषु कोष्ठेषु प्राग्वच्चतुर्दिक्षु कोष्ठचतुष्टयमेव
 सम्भूय षोडशकोष्ठानि मार्जयित्वा तत्र समतिरेखं त्रिकोणचतुष्टयं कृत्वा शिष्टे-
 ष्वेकोनपञ्चाशदधिकद्विशतसङ्ख्याकोष्ठेषु सर्वाधिःस्थपङ्क्तिकोष्ठपञ्चकमध्यकोष्ठ
 मारभ्य प्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या सुक्तक्रमं चिवादि ललितान्तानि षोडशनित्यानामरूप-
 विद्याक्षराणि पञ्चविंशत्यधिकद्विशतसङ्ख्यानि यावत्सङ्ख्यापरिसमाप्त्वा विलिखा-
 न्तरावशिष्टेषु चतुर्विंशतिकोष्ठेषु पूर्वलिखितानन्तरकोष्ठायमुपात्तं प्रदक्षिणप्रवेश-
 गत्या ललिताचतुरक्षरभेदजनितं तत्तत् ह्रस्वे खोदरस्थसाधकादित्रयसहितं विद्या-
 चतुर्विंशतिकमनुलोमरूपा तत्प्रथमभूता ललिता मध्ये यथा भवेत्तथा विलोमतः
 समालिख्य सर्व्वमध्यगतानुलोमरूपललिता ह्रस्वे खोदरे प्राग्वत् नामत्रयं लिखित्वा
 तामिव चतुर्दिगतत्रिकोणचतुष्टयेऽपि साध्यगर्भां समालिखेत् इति ॥ ८३ ॥

एवमित्यादिना भवेदित्यन्तेन श्लोकद्वयेन पूर्वोक्तयन्त्रप्रयोगफलान्युपदिशति ।
 तत्र लोहवयादिषु आदिशब्दो रत्नादिविषयः । संस्थाप्य निधाय प्राणप्रतिष्ठादि-
 पुरःसरं अमङ्गलकथा अमङ्गलमिति शब्दस्त्वस्मिन्निति शेषः ॥ ८५ ॥

पूजाचक्रे च तासान्तु नामानि प्रतिकोणके ।
 विलिख्य मध्ये ललितां साध्यागर्भां समालिखेत् ॥८६॥
 वह्निर्वृत्ते मातृकाञ्च तच्चक्रं स्थापयेद्भुवि ।
 तेनापि पूर्व्ववत् प्रोक्तं देशे न स्यादभव्यकम् ॥८७॥
 तस्मिन् सर्वत्र संलिख्य तां विद्यां सर्वमङ्गलाम् ।
 मधेय साध्याक्षरोपेतां स्थापयेत्तत्फलाप्तये ॥८८॥
 प्रागुक्तवज्रयन्त्रे वा द्वादशारेऽपि वा शिवे ।
 संस्थाप्य कुम्भं तद्वर्णभूरुहक्वाथपूरितम् ॥ ८९ ॥
 विद्याया विधिवज्रैरभिषिञ्चेज्जलैः शुभैः ।
 जन्मर्क्षेषु विशेषेण समस्तलयशान्तये ॥ ९० ॥
 पूर्व्वसम्पत्समृद्धौ च ग्रहरोगादिशान्तये ।

पूजाचक्रेत्यादिना अभव्यकमित्यन्तेन श्लोकद्वयेन पूर्व्वोक्तद्वादशकोणचक्रे षोडश-
 श्लोकैः प्रागुक्तपूजाक्रमेण प्रोक्तस्थानेषु प्रतिस्थानमेकैकनाममन्त्रलेखनं तद्वह्नि-
 र्वृत्तवीथ्यां मातृकालेखनगतस्वस्वविनियोगमुपदिशति । तत्र एतदुक्तं भवति
 द्वादशारे चक्रे सर्व्वमध्ये ललितां प्राग्वत् ससाध्यामभिलिखान्येषु स्थानेषु
 पञ्चदशनित्यानां नामविद्याः पूजाक्रमतो लिखित्वा सर्व्ववाह्यवृत्तवीथ्यां मातृका-
 मनुलोमां सविन्दुकामालिख्य पूर्व्वोक्तदेशे स्थापनात् पूर्व्वोक्तफलसिद्धिरिति ॥ ८७ ॥

तस्मिन्नित्यादिना श्लोकेन प्रागुक्तद्वादशकोणे चक्रे सर्व्वस्थानेषु सर्व्वमङ्गला-
 विद्यालेखनतो विनियोगात् पूर्व्वोक्तफलसिद्धिरित्युपदिशति । तत्र मध्यासाध्याक्षरो-
 पेतां नान्यत्रेति यावत् ॥ ८८ ॥

प्रागुक्तेत्यादिना शान्तये इत्यन्तेनाध्यर्क्षेन श्लोकद्वयेन प्रागुक्तवज्रयन्त्रद्वादश-
 कोणचक्रयोरभिषेकविधानतो वा भव्यानि फलान्युपदिशति । तत्र तद्वर्णभूरुहं
 तदङ्गिविद्यावर्णप्रोक्तौषधिर्द्वादशकोणे वज्रे वा ललिताया एव विद्याया अङ्गिरूप-
 तया जन्मर्क्षेषु त्रिजन्मसु पूर्व्वसम्पत्समृद्धौ पूर्व्वोक्तफलसमृद्धये ॥ ९१ ॥

तथान्यदपि देवेशि प्रयोगं सर्वपावनम् ॥ ६१ ॥
 दारिद्र्यवनदावाग्निं पापाश्विवड्वानलम् ।
 सङ्कोचध्वान्तमार्त्तगडं सन्तोषाश्विविधूद्यम् ॥ ६२ ॥
 प्रागुक्ताक्षरसम्भिन्नां विद्यां नित्यां समाहितः ।
 मौनौ जपेत् प्रसूनैश्च पूजयेत् सौरभान्वितै ॥ ६३ ॥
 तर्पयेत् सलिलैः सिन्धुगामिनीसम्भवैः शिवैः ।
 सौरभाद्यैस्तिलैः शुभ्रैस्तण्डुलैर्विधिवद्भुनेत् ॥ ६४ ॥
 संस्थाप्य कुम्भं प्रोक्ताम्बुपूर्णं संजप्य भक्तितः ।
 समस्तं तत्क्रमादेकवारं तैरभिषेकतः ॥ ६५ ॥
 घोराभिचारकृत्यादिदुःखेभ्यो मुच्यते क्षणात् ।
 भूतप्रेतपिशाचाप * * * ॥ ६६ ॥
 कुमारा गुह्यका वीरा डाकिन्याद्याश्च दारुणाः ।
 विमुच्य तत्क्षणाद्भीताः प्रयान्ति चान्यतः क्षणात् ॥ ६७ ॥

तथान्यदपीत्यादिभिः क्षणादित्यन्तैरर्द्धाद्यैः षड्भिः श्लोकैः सर्वमङ्गलानित्याया
 आद्यन्तयोर्मातृकाविसरषोडशस्वरयोजनतो जनितानां प्रोक्तसंख्यानां विद्यानां
 जपादिना फलमुपदिशति । तत्र प्रयोगे वक्ष्यामीति शेषः । दारिद्र्यवनदावाग्निं
 दारिद्र्यं नामातुष्टिः । पापो नामाविमृश्यकारिता । सङ्कोच इति दुर्वासना ।
 सन्तोषः स्वरूपानुभवः । प्रागुक्ताक्षरसम्भिन्नां मातृकाविसरषोडशस्वरैराद्यन्तयोः
 सम्भिन्नामिति । विद्यां सर्वमङ्गलां च करोति भिन्नक्रमः । पूजयेच्च सर्वमङ्गलां
 नित्यां सौरभाद्यैः सलिलैरिति पूर्वत्वान्वयः । शुभ्रैरिति तिलतण्डुलयोर्विशेषणम् ।
 संस्थाप्य द्वादशगुणितादिष्वन्यतम इत्यर्थः । प्रोक्ताम्बुपूर्णं मूलविद्याक्षरौषधिकाथा-
 म्बुभिः । समुद्रगावहत्सलिलसरिदम्बुभिर्वा पूर्णं समस्तं तत्प्रोक्तसंख्यारूपमेक
 वारं एकावृत्तितः संजप्येत्यान्यतः । तैर्जलैर्घोराभिचारकृत्यादिदुःखेभ्यः । आदि-
 शब्दो ग्रहादिविषयः । तम अभिषिक्तम् ॥ ६७ ॥

समुद्रगासरिक्तये ताः समावर्त्तयेत् स्थितः ।
 कण्ठमात्रे मज्जनात्तु १ प्राग्जन्माद्यैर्विमुच्यते ॥६८॥
 तथैव घृतहोमेन तर्पणैः शुद्धवारिभिः ।
 एवं सकलकल्याणसंप्रोक्ता सर्वमङ्गला ॥६९॥
 नामानुरूपं भजतां कृपया फलमानतः ।
 क्षिप्रप्रसादतो नित्यं हर्षोत्पादनतोऽपि च ॥१००॥
 घ्राणतत्त्वमयी व्याप्तिरिति सम्यक् समीरिता ।
 अस्या निफालना चित्ते तत्तत्त्वस्वात्मसात् कृतम् ॥१०१॥
 इति षोडशनित्यातन्त्रे कादिमते एकोनविंशति पटलं
 परिपूर्णं परामृष्टम् ।

समुद्रगेत्यादिभिरपिचेत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः सर्वमङ्गलायाः प्रोक्तसङ्ख्याविद्या-
 जपादितः पापनाशादिकं फलमुपदिशति । तत्र प्राग्जन्माद्यैश्चिरतनं दुर्वा-
 सनाभिः । तथैव प्राग्जन्माद्यैर्मुच्यत इत्यर्थः । एवमुक्तप्रकारतः । सकलकल्याणा
 सकलैर्मङ्गलरूपा इत्यर्थः । कृपयेति पूर्वोत्तरत्वान्वयः । फलदानत इत्यादिना
 सिद्धानां पदानां नामानुरूपेत्यत्वान्वयः । हर्षोत्पादनतः स्वरूपानुभवतः ॥ १०० ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसार-सिंह-
 राजप्रकाशाभिधानेन सुभगानन्दनाथेन विरचितायां मनोरमाख्यारा्यां

व्याख्यारायां सर्वमङ्गलानित्याविद्याविधानप्रकाशनपर-

मेकोनविंशपटलं परिपूर्णं परामृष्टम् ॥१६॥

ग्रन्थसंख्या—ऊनविंशे तु पटले व्याख्याग्रन्थशतत्रयम् ।

अध्यर्षाष्टादश श्लोकाः संख्याताः सम्यगीक्षणात् ॥

अत्र यन्त्राणि लक्षाणि त्रयोदश तथा पुनः ।

षडुत्तरशतेनापि सहस्रमुनिविंशकम् ॥

विंशपटलम् ।

अथ षोडशनित्यासु पञ्चदश्यादिता तु या ।
 तद्विधानं शृणु प्राज्ञे ज्वालामालिन्युदाहृता ॥ १ ॥
 न्यासं ध्यानं तथा शक्तीः पूजामपि च साधनम् ।
 यन्त्राणि विनियोगांश्च फलानि च शृणु क्रमात् ॥ २ ॥
 एकद्वयचतुःपञ्च चतुष्टयदशाक्षरैः ।
 कुर्यादङ्गानि मूलाणैरादितः षट् कराङ्गयोः ॥ ३ ॥
 ज्वलज्ज्वलनसङ्काशां माणिक्यमुकुटोज्ज्वलाम् ।
 षड् वक्त्रां द्वादशभुजां सर्वाभरणभूषिताम् ॥ ४ ॥

(२६ ल २७ स १ शहीश्रीः) पूर्वस्मिन्नेकोनविंशे पटले चतुर्दश्याः सर्व-
 मङ्गलानित्याविद्याया विधानमुपदिश्यानन्तरं पञ्चदश्या ज्वालामालिनीनित्याया
 विधानमुपदिशति । अथ षोडशनित्येत्यादिना वैभवादितीत्यन्तेन श्लोकशतरूपेण
 विंशेन पटलेन । तत्र अथ षोडशेत्यादिना क्रमादित्यन्तेन श्लोकद्वयेन पटलार्थानु-
 द्दिशति । तत्र ज्वालामालिन्युदाहृता तृतीये पटले ज्वालामालिनीविद्योपदिष्टे-
 त्यर्थः । शक्तीः आवरणगाः । विनियागान् तेषां यन्त्राणामिति शेषः । क्रमात्
 प्रोक्तक्रमादित्यर्थः ॥ २ ॥

एकेत्यादिना श्लोकेन कराङ्गन्यासमुपदिशति । तत्र आदितः मूलविद्यायाः ।
 एतदुक्तं भवति मूलविद्याया आदिभूतेन प्रणवाक्षरेण हृदयं तदुपरिगतेनाक्षर-
 द्वयेन शिरस्तदुपरिगताक्षरचतुष्केण शिखां तदुपरिगताक्षरपञ्चकेन कवचं तदु-
 परिगताक्षरचतुष्टयेन नेत्राणि तदुपरिगताक्षरदशकेनास्त्रं एवंप्रक्रमेण भिन्नेः
 सजातिभिः मूलविद्याक्षरेष्वादितः सम्भूय षड्विंशत्यक्षररूपैः षड्भिर्मन्त्रैः षड्-
 ङ्गानि करन्यासपूर्वं न्यसेदिति ॥ ३ ॥

ज्वलदित्यादिभिरन्वितामित्यन्तैः त्रिभिः श्लोकैर्देव्याः सपरिवाराया नित्य-
 सपर्याध्यानमुपदिशति । अत्र षड् वक्त्रां ऊर्ध्वपरचतुर्दिगन्तानि एतानि । द्वादश-

पाशाङ्कुशौ खड्गखेटौ चापवाणौ गदाधरौ ।
 शूलवङ्गी वराभीती दधानां करपङ्कजैः ॥ ५ ॥
 स्वसमानाभिरभितः शक्तिभिः परिवारिताम् ।
 चारुस्मितलसद्वक्त्रसरोजां त्रीक्षणान्विताम् ॥ ६ ॥
 ध्यात्वैवमुपचारैस्तैरर्चयेत्तान् नित्यशः ।
 चतुरस्रद्वयं कृत्वा चतुर्द्वारसमन्वितम् ॥ ७ ॥
 सशाखमष्टपत्राजं अन्तरष्टास्रकं ततः ।
 षट्कोणं मध्यतस्त्रास्रं विधायात्र शिवां यजेत् ॥ ८ ॥
 इच्छाज्ञानक्रियाशक्तीरर्चयेत्त्रास्रगाः क्रमात् ।
 डाकिन्याद्याश्च षट्कोणे अष्टास्रे घस्मरादिकाः ॥ ९ ॥
 घस्मरा विश्वकवला लोलाक्षी लोलजिह्विका ।
 सर्वभक्षा सहस्राक्षी निःसङ्गा संहृतिप्रिया ॥ १० ॥

भुजां प्रतिवक्त्रं द्विद्विक्रमात् । अत्रायुधक्रमस्तु वामोर्द्धादिदक्षिणाधरान्तं एकैक-
 व्यत्यासे सति निबोद्धव्यः । त्रीक्षणान्वितां प्रतिवक्त्रमिति शेषः । ध्यायेदिति
 शेषः ॥ ६ ॥

ध्यात्वैवेत्यादिना यजेदित्यन्तेन श्लोकद्वयेन निगमनपुरःसरं नित्यसपर्याचक्र-
 निर्माणमुपदिशति । तत्र एवमुक्तप्रकारतः । तैः षोडशभिः । तां मूलदेवतां ।
 सशाखं चतुर्षु द्वारेषु शाखाद्वयसहितमित्यर्थः । अन्तः यन्वान्तः ततः अष्टास्रः
 अन्तरिति शेषः । मध्यतः सर्व्वमध्ये इत्यर्थः । एतदुक्तं भवति प्राग्बदन्तर्वह्नि
 विभागेन चतुरस्रद्वयं सशाखाद्वयद्वारचतुष्टयोपेतं विधाय तदन्तः सवृत्तद्वयमष्टपत्रं
 पञ्चं तदन्तरपि सवृत्तद्वयमष्टास्रं प्राग्बदन्तरपि सवृत्तद्वयं प्राग्बत् षडस्रं तदन्त-
 रपि सवृत्तद्वयं समद्विरेखं त्रस्रञ्च यथामानं कृत्वा तत्रार्चयेत् ॥ ८ ॥

इच्छेत्यादिभिः समीरितमित्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैः नित्यसपर्यायां पञ्चावरणशक्तिं
 तत्पूजाञ्चोपदिशति । तत्र क्रमात् अद्यादिप्रादक्षिण्येन षट्कोणे षट्कोणकोणेषु
 नित्यानित्यापटलोक्तवृत्तित्यादिदिशात्कोणकोणेषु घस्मरादिकाः अनन्तरश्लोके

वह्निरष्टच्छुद्धेष्वेताः पूजयेच्च प्रदक्षिणम् ।
 अचिन्त्यामप्रमेयाञ्च पूर्णरूपां दुरासदाम् ॥ ११ ॥
 सर्वगां सिद्धिरूपाञ्च पावनामेकरूपिणीम् ।
 वह्निर्द्वारेषु कोणेषु पूजयेत् प्रागुदौरिताः ॥ १२ ॥
 प्राग्वत् कृताच्च श्चक्रे तामुक्ते प्रोक्तक्रमाद् यजेत् ।
 वलिहोमावसानान्तमिति सम्यक् समौरितम् ॥ १३ ॥
 अष्टलक्षं हविष्याशी जपेद्विद्यां जितेन्द्रियः ।
 तदृशांशं तर्पणञ्च होमं कुर्याच्च गोघृतैः ॥ १४ ॥
 एवं संसिद्धमन्वस्तु कुर्याद् यन्वाण्यनुक्रमात् ।

वक्ष्यमाणघस्मरेत्यादिना श्लोकेनाष्टास्त्रेषु पूज्या अष्टशक्तीरुपदिशति । तत्र
 अग्रादिप्रादक्षिण्येन पूजनम् । वह्निरष्टास्त्राद् वह्निरष्टच्छुद्धेष्वेता वक्ष्यमाणा अचि-
 न्त्याद्याः । प्रदक्षिणम् अग्रादि । एतत् डाकिन्यादिवज्रं सर्वसाधारणम् । अचिन्त्या-
 दिना एकरूपिणीमित्यन्तेनार्द्धवयेनाष्टपत्रेषु पूज्याः शक्तीरुपदिशति । वह्नि-
 र्द्वारेषु चतुरस्रद्वारेषु । प्रागुदौरिताः एतदुक्तं भवति नित्यानित्याया विधानपटले
 प्रोक्तब्राह्मप्रादीरष्टाविन्द्रादीशान्ता लोकपालशक्तीरष्टावनन्तब्रह्मनियतिकालशक्ती-
 श्वतस्त्रचतुरस्रे तत्रोक्तारम्भक्रमेण पूजयेदिति । प्राग्वत् अङ्गमृलाभ्याम् । चक्रे
 प्रागुक्ते । तां देवीं प्रोक्तक्रमात् अभ्यन्तराहाह्यनिर्गमनगत्या अग्रादिप्रादक्षिण्य-
 क्रमतः वलिहोमावसानान्तम् । एतदुक्तं भवति आदौ षोडशक्षरेणान्ते कुरु-
 कुक्कासप्ताक्षर्या वलिं दत्त्वा प्रोक्तक्रमतो होमञ्च कुर्यादित्यर्थः । समौरितं पूजन-
 मिति शेषः ॥ १३ ॥

अष्टलक्षमित्यादिना श्लोकेन विद्यायाः पुरश्चरणक्रमसुपदिशति । तत्र हवि-
 ष्याशी प्राग्वत् । जितेन्द्रियः स्त्रीसेवनालापादिराहित्यात् । ततो जपसंख्याया-
 स्तर्पणञ्च चकारेण दशांशमित्याकृत्यते । गोघृतैः अजादिष्टतनिवृत्त्यर्थं गोश्र-
 णम् ॥ १४ ॥

एवमित्यादिभिर्ध्रुवमित्यन्तैः सप्तभिः श्लोकैर्दशयन्त्रनिर्माणोपदेशं तद्विनि-

पूजाचक्रे वह्निभूतं चतुरस्रे त्वखण्डिते ॥ १५ ॥
 विधाय तत्र विलिखेदक्षराणि यथाविधि ।
 सर्वमध्ये तारगर्भे शक्तिमाख्यासमन्विताम् ॥ १६ ॥
 यन्त्रञ्च त्रिषु कोणेषु षट्सु षट्कमथाष्टसु ।
 अष्टकं वहिरप्येवं वाञ्छे दिक्षु नव क्रमात् ॥ १७ ॥
 एवं मूलाक्षरैः कृत्वा यन्त्रं तेनैव साधयेत् ।
 समस्तं वाञ्छितं पूजाधारणं स्थापनैः शिवे ॥ १८ ॥
 अकारादिक्षकारान्तवर्णेषु स्वरयोगिषु ।
 चतुष्टयं प्रोक्तयन्त्रे वर्णैस्तत्स्थानतो लिखेत् ॥ १९ ॥

योगादिप्रस्तावञ्च करोति । तत्र यन्त्राणि वक्ष्यमाणानि । चतुरस्रे त्वखण्डिते
 विधाय चतुर्द्वारस्थान्तरेखाखण्डनमन्तरेण चतुरस्रद्वयं विधायेत्यर्थः । तत्र यन्त्रे
 अक्षराणि ज्वालामालिनीविद्यायाः । यथाविधि वक्ष्यमाणविधिना । सर्वमध्ये
 त्रिकोणमध्ये । तारगर्भे विद्यादिभूतप्रणवमध्ये । शक्तिं मूलविद्यापञ्चत्वारिंश-
 दक्षररूपां हृल्लेखात्रयं विद्याद्वितीयाक्षरादि । त्रिषु कोणेषु त्रिकोणस्थेत्यर्थः ।
 षट्सु कोणेष्विति शेषः । षट्कं पूर्वोक्तत्रयादुपरितनम् । अष्टसु कोणेष्वित्यन्वयः ।
 अष्टकं प्रागुक्तषट्कादुपरितनं वहिरप्येवम् । अष्टपत्रेषु प्रागुक्ताष्टकादुपरितन-
 मष्टकं लिखेदिति यावत् । वाञ्छे दिक्षु नवक्रमात् चतुरस्रे प्रतिदिशं नवनवक्रमेण
 चतुर्दिक्षु सम्भूय षट्त्रिंशदक्षराणि प्रागुक्तषट्चत्वारिंशत्तमाक्षरहृल्लेखाविधुराणि
 लिखेदित्यर्थः । मूलाक्षरैस्त्रिषष्टिसंख्यैः । तेन यन्त्रेण । अकारादीत्यादिना सम-
 न्वितमित्यन्तेनाञ्छेन श्लोकेन एतदुक्तं भवति अकारादिक्षकारान्तैः षट्त्रिंशत्-
 संख्यैरक्षरैः प्रत्येकं षोडशस्वरयोगतः षट्सप्तत्यधिकपञ्चशतसंख्यैर्मातृकाविसराक्षरैः
 चतुर्वर्गाक्षरचतुःषष्टिक्रमतः प्रागुक्तयन्त्रे विद्याक्षरसमेतं तत्तत्स्थानलिखितै-
 स्त्रिषष्टिभिः सर्वमध्यलिखितचतुःषष्टितमलेखनतश्च नव यन्त्राणि प्रागुक्तैः केवल-
 मूलविद्याक्षरैरेकं यन्त्रं सम्भूय दशयन्त्राणि संजातानीति । तेषां यन्त्राणां । विनि-
 योगाद् यन्त्राणामित्यन्वयः । फलावाप्तिं विनियोगात् । यैर्विनियोगैः ।

शिष्टमेवं लिखेन्मध्ये साध्याच्चरसमन्वितम् ।

एवं यन्त्राणि जायन्ते दश तेषामनुक्रमात् ॥ २० ॥

विनियोगात् फलावाप्तिं प्रवक्ष्यामि शृणु प्रिये ।

यैरिष्टमखिलं प्राप्नोत्ययत्नात् साधको ध्रुवम् ॥ २१ ॥

दशयन्त्रविरचनक्रमो यथा अन्तर्वह्निर्विभागेन अखण्डितं चतुरस्रद्वयं यथामानं कृत्वा तदन्तरष्टदलपद्मं सप्तचक्रं कृत्वा तदन्तः कृत्वा तदन्तर्हस्तादिगविदिक-
स्पष्टारष्टकोणमष्टकोणं प्राग्वत् कृत्वा तदन्तः सप्तचक्रं प्राग्वत् षट्कोणं कृत्वा तदन्तः सप्तचक्रं त्रिकोणं समन्वितं कृत्वा तत्र सर्वमध्यत्रिकोणमध्यं मूलविद्याया आद्याच्चरं प्रणवमालिख्य तदुदरे विद्यायाः षट्चत्वारिंशत्समा-
चररूपां हृत्क्षेत्रां नामगर्भमालिख्य त्रिकोणस्य त्रिकोणेष्वयादिप्रादक्षिण्येन विद्याहितीयाच्चरादीनि त्रीयच्चराख्यालिख्य तदुदरह्रिः षट्कोणस्य कोणेषु षट्-
स्वयादिप्रादक्षिण्येन पूर्वलिखितोपरितनानि षड्चरानि समालिख्य तदुदरह्रि-
रष्टकोणस्याष्टकोणेषु प्राग्वत् क्रमेण षट्कोणलिखिताच्चरादुपरितनान्यष्टा-
च्चराख्यालिख्य तदुदरह्रिष्टदलपद्मस्याष्टसु पत्रेषु अयादिप्रादक्षिण्येन पूर्वलिखि-
ताच्चरादुपरितनान्यष्टाच्चराख्यालिख्य सर्ववाह्यागतचतुरस्रद्वयान्तरवीथ्यां पूर्व-
लिखिताच्चरादुपरितनान्यच्चरानि मध्यलिखितहृत्क्षेत्रावर्जं पश्चिमादिप्राग्वत्
प्रतिदिशं नव नव क्रमेण चतस्रसु दिक्षु षट्त्रिंशदक्षराख्यालिख्य एवं मूल-
विद्यायास्त्रिषष्टिसंख्यान्यच्चराख्यालिख्य तेन यन्त्रेण सर्ववाञ्छितानि साधयेत् ।
एतत् प्रथमं यन्त्रम् । प्रागुक्तयन्त्रस्यमूलविद्याच्चरैः साईं षट्सप्तसप्त्यधिकपञ्चशत-
संख्यमाहकाच्चरैश्चादितच्चतुर्वर्गच्चरानि चतुःषष्टिसंख्यानि विद्याच्चरस्थानेषु
द्विषष्टिसंख्येषु त्रिराद्विषष्टिसंख्यानि मध्ये पुनरपि शिष्टमेकमच्चरं लिखेत् । एवं
कृते मध्ये हे अच्चरं दृश्येते । एतद्वितीयं यन्त्रम् । एवमन्यान्यपि माहकाविस-
राच्चरानि पूर्वलिखितचतुर्वर्गच्चरचतुःषष्टिकोपरितनोपरितनचतुर्वर्गच्चरचतुः-
षष्टिकालिखनतो यावत्परिसमाप्तिं पूर्वीक्ताभ्यां यन्त्राभ्यां सह दश यन्त्राणि सन्ध-
वन्ति तैरिष्टेषु विनियोगान् कुर्यादिति ॥ २१ ॥

द्वितीयादीनि यन्त्राणि मातृकार्णयुतानि वै ।
 क्रमान्नवग्रहाणां स्युस्तत्तद्वारिषु तद्दिशि ॥ २२ ॥
 तेषु देव्यर्चनात् प्रीतास्वनिष्टं ते न कुर्वते ।
 राहुर्क्षित् स्थितौ यत्र तद्वाग्र्यधिपवारक्षे ॥ २३ ॥
 षडष्टास्त्रान्तरालिषु ग्रहनाम द्वितीयया ।
 विभक्त्या भाजने सम्यक् प्रीणयामीति संलिखेत् ॥ २४ ॥
 आद्ये तु यन्त्रे संलिख्य प्रोक्तक्रममथाच्च येत् ।
 सर्वेष्वपि च वारिषु सर्वेषां प्रीतिसिद्धये ॥ २५ ॥
 अनिष्टशान्त्यै नियतमर्चयेत्तान् ग्रहान् प्रिये ।
 एवं यन्त्रेषु दशसु पूजिता नित्यया सह ॥ २६ ॥

द्वितीयेत्याद्यैर्विधानत इत्यन्तैरैकोनषष्ट्या श्लोकैः प्रोक्तानां दशानां यन्त्राणां प्रयोगविशेषानुपदिशति । तत्र द्वितीयादीत्यादिभिर्वितन्वत इत्यन्तैः षड्भिः श्लोकैः ज्वालामालिनीनित्यया सह नवग्रहाणां तत्तद्वारिषु पूजनादृश्यं यन्त्रेषु प्रयोगानुपदिशति । तत्र द्वितीयादीनि केवलविद्याच्चरचितप्रथमयन्त्रविधुराणि नव यन्त्राणीत्यर्थः । मातृकार्णयुतानि प्रागुक्तमातृकाविसराच्चरोपेतानि । तद्दिशि अष्टविंशत्पटलवच्च्यमाणक्रमान्त्ये रविः प्रागादिप्रादन्त्रिखेन महादिक्षु चन्द्रादिशुभग्रहान् वज्रगदीशान्तासु चतसृषु विदिक्षु कूटग्रहानित्यर्थः । तेषु नवसु यन्त्रेषु मध्यगतहस्तैखोपरिस्थानिष्विति शेषः । देव्यर्चनात् ज्वालामालिनीपूजनात् । ते नवग्रहाः । राह्वित्यादिना श्लोकोत्तरार्द्धेनैतदुक्तं भवति । यस्मिन् यस्मिन् राशौ राहुर्केतु तिष्ठतः तत्तद्वाग्र्यधिपवार एव तयोर्वारः तेन तस्मिंस्तस्मिन् वारि तत्तद्वारिषुपूजनानन्तरं तत्तद्याग्रे यन्त्रे तयोः पूजां कुर्यादिति । षडष्टास्त्रान्तः रालिषु च ग्रहनाम प्रत्यन्तरालिमिति शेषः । भाजने समालिखेदित्यन्वयः । एतदुक्तं भवति षट्कोणान्तरालिषु अष्टकोणान्तरालिषु च प्रत्यन्तरालं तत्तद्वागधिपलः प्राप्तग्रहनाम द्वितीयान्तं सम्यक् प्रीणयामीति वाक्यान्तं विलिखेदिति ॥ २४ ॥

आद्ये मातृकाविसराच्चररहिते । प्रोक्तक्रमं प्रागुक्ततत्तद्ग्रहमाप्तदिविलिखन मध्ये देवोपूजनादिकं । सर्वेषां नवानां ग्रहाणाम् । तान् ग्रहान् तत्तन्नामालिखनस्था-

प्रीताः क्रूरा अपि क्रूरस्थानस्था अपि सर्वदा ।
 सौम्याः सौम्यगतानान्तु फलान्येव वितन्वते ॥ २७ ॥
 दशस्वपि च यन्त्रेषु दरदैर्गैरिकैस्तु वा ।
 लिखितेष्वर्चिंतेष्वेवं कुमारं कन्यकान्तु वा ॥ २८ ॥
 सुशुभावयवाम्मुग्धां स्नातां धौताम्बरां शुभाम् ।
 तथाविधं कुमारं वा संस्थाप्याभ्यर्च्य विद्यया ॥ २९ ॥
 स्पृष्ट्वा शीर्षं जपेद्विद्यां शतवारं तथार्चयेत् ।
 प्रसूनैररुणैः शुभ्रैः सौरभाद्यैरथापि वा ॥ ३० ॥
 दद्याद् गुग्गुलधूपञ्च यावत् कार्यावसानकम् ।
 ततो देव्या समाविष्टे तस्मिन् संपूज्य यत्नतः ॥ ३१ ॥

नेषु नित्यया ज्वालामालिन्या । क्रूरा आदित्याङ्गारकशनिराहुकेतवः पञ्च क्रूरः
 क्रूरस्थानस्थाः जन्मदादशाष्टमादिस्थाः । एतन्नवग्रहसाधारणम् । सौम्याः प्रागुक्तपञ्च-
 ग्रहेतराश्चत्वारः सौम्यगतानां तेषामिति शेषः । सौम्यस्थानानि एकादशादीनि ।
 एतदुक्तं भवति प्रोक्ततत्तद्दिग्गतेषु द्वितीयादिषु नवसु यन्त्रेषु तत्तद्वारेषु प्रोक्तस्थानेषु
 तत्तद्वाराधिपग्रहनाम प्रोक्तक्रमेणालिख्य सर्व्वमध्ये देवीमभ्यर्च्य नामालिखन-
 स्थानेषु तत्तदग्रहान् संपूज्य नित्यावरणशक्तीस्तत्तत्स्थानेषु पूजयेत् । प्रथमं
 यन्त्रं सर्वेषु वारेषु तत्तद्दिग्गतं कृत्वा तत्तदग्रहनाम पूर्वीक्तस्थानेषु प्राग्बदालिख्य
 तत्र प्रतिवारमेकैकग्रहार्चनात् सर्व्वमध्ये देव्यर्चनाच्च प्रोक्तफलसिद्धिरिति ॥२७॥

दशस्वित्यादिभिः सुखीत्यन्तैः सप्तभिः श्लोकैः प्रोक्तदशयन्त्रैः स्वस्थाविश-
 प्रकारादिकमुपदिशति । तत्र दशस्वपि च एकस्मिन्नेकस्मिन्निति शेषः । अर्चितेषु
 तत्तद्वारेषु तद्विद्यात्तरादिकैः । वा विकल्पे । मुग्धाम् स्वलितेन्द्रियां । तथाविधं
 सुशुभावयवस्वलितेन्द्रियत्वादियुक्तं । विद्यया ज्वालामालिन्याः शतवारमभ्य-
 र्च्यैत्यर्थः । स्पृष्ट्वा शीर्षं आवेश्य तथार्चयेत् शतवारं पूर्वीक्तार्चनाप्रकार एव । अथा-
 पिषेति विकल्पार्थः । यावत् कार्यावसानकं देवतायाः समावेशावधि तस्मिन्
 देवता समाविष्टाधिकरणद्वये तां देवतामुपचारैः सम्पूज्येति पूर्व्वत्वान्वयः । प्रागुक्तैः
 षोडशभिः । विद्यया मूलविद्यया उपचारमन्त्रभूतया प्रजपन् विद्यामिति शेषः ।

ततस्वामुपचारैस्तैः प्रागुक्तैर्विद्यया वशी ।
 पूजयेत्तां ततः पृच्छेदभीष्टं कथयेच्च सा ॥ ३२ ॥
 भूतं भवद्भविष्यञ्च यदन्यन्मनसि स्थितम् ।
 जन्मान्तरायतीतानि सर्वं संपूजिता वदेत् ॥ ३३ ॥
 ततस्तां प्राग्वदभ्यर्च्य स्वात्मन्युद्वासा तां जपेत् ।
 सहस्रवारं स्थिरधीः पूर्णात्मा विचरेत् सुखी ॥ ३४ ॥
 तथा षट्कोणकोणेषु मध्ये वालिख्य दाहकम् ।
 तत्र संस्थाप्य गदिनम् अभ्यर्च्यौदीरितक्रमात् ॥३५॥
 आविश्य रोगिणं रोगं पृच्छेत्तत्कारणं शमम् ।
 प्रोक्त्वा तत् सकलं तस्य निदिशादप्रयाति च ॥ ३६ ॥

तां देवतां । सा देवता । अन्यदुवाञ्छितं सा देवता । तां देवतां प्राग्वत् षोडशोप-
 चारैः सम्पूज्येति शेषः । तां विद्यां पूर्णात्मा देवताल्लेखेन । एतदुक्तं भवति
 प्रोक्तेषु दशसु यन्त्रेषु अन्यतमस्मिन् प्राग्वत् सम्पूजिते मध्ये प्रोक्तरूपं कुमारं
 कन्यकां वा संस्थाप्य मूलविद्ययाभ्यर्च्यं शतवारं प्रोक्तेः पुनर्गन्धादिभिश्च
 तच्छिरः सृशन् मूलविद्यां शतवारं जपित्वा पुनरपि प्राग्वदभ्यर्च्यं गुग्गुलुघूपं
 देवतासमावेशावधि दत्त्वा देवतासमाविष्टे तस्मिन्नधिकारणद्वये अन्यतमस्मिंस्तां
 देवतां षोडशभिरुपचारैर्मूलविद्ययाभ्यर्च्यं तां विद्यां जपेत् तां देवतामात्मनोऽभीष्टं
 भूतं भवद्भविष्यञ्च पृच्छेत् तथा सर्वस्मिन् प्रश्नजाते कथिते सति प्राग्वदुपचारै-
 रस्यर्च्यं प्राग्वत् स्वात्मन्युद्वासा पूर्णाशयः सुखी विचरेदिति ॥ ३४ ॥

तथेत्यादिना अप्रयाति चेत्यन्तेन श्लोकद्वयेन रोगविशार्थं षट्कोणयन्त्रनिर्माणं
 तत्रप्रयोगादिकमुपदिशति । तत्र दाहकं विद्यागतं सप्तकल्बः प्रोच्चार्यमाणं
 रेफम् । तत्र षट्कोणमध्ये गदिनं रोगिणं उदीरितक्रमात् विद्यायन्त्र-
 लिखिताक्षरसप्तकाभ्यां रोगमावेश्येत्यन्वयः । तत्कारणं रोगकारणं तत्स्वविश-
 कारणं । तस्य मन्त्रिणः । अप्रयाति रोग इति शेषः । एतदुक्तं भवति अभीष्टमान-
 भ्रमेण वृत्तं निष्पाद्य तत्र प्रागुक्तक्रमात् षट्कोणं कृत्वा तन्मध्ये षट्सु कोणेषु च
 मूलविद्यागतं रेफसप्तकमालिख्य तैर्विद्यया च तदयन्त्रमभ्यर्च्यं तत्र मध्ये रोगिणं

प्रथमं स्त्रीकपालस्य मध्यस्थं तापयेन्निशि ।
 जपन् विद्यां स्मरन् साध्यां सद्यः आकृष्यतेऽथ सा ॥ ३७ ॥
 भीतिलज्जाभिमानादिरहिता वेपिताङ्गका ।
 निरस्तेतरसद्भावा मन्मथार्त्ताभियाति सा ॥ ३८ ॥
 तत् यन्त्रं पुं कपालस्थं तापयेत् प्रजपेत्तथा ।
 राजानो राजपुत्रा वा तथान्ये चापि क्वेचन ॥ ३९ ॥
 विवेकविधुरा मूढास्वत्कजातिकुलक्रमाः ।
 वशगा दासवद्भूमौ तिष्ठन्त्यामरणाद् ध्रुवम् ॥ ४० ॥
 सर्वासामपि नित्यानामुपदेशेऽथ तं गुरुः ।
 तत्तच्चक्रस्य मध्यस्थं वैष्टविद्याजपान्वितम् ॥ ४१ ॥

संस्थाप्य शतवारं मूलविद्ययाभ्यर्च्यं तामिव तच्छिः सृष्टिकया शतवारं जपित्वा
 रोगिणं तं रोगमावेश्य तदावेशकारणं पृष्ट्वा तेन तस्मिन् कारणे कथितं अपेक्षेति
 साधकस्यादेशेन स रोगोऽपयातीति ॥ ३६ ॥

प्रथममित्यादिभिर्भ्रुवमित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः प्रथमयन्त्रेणाकार्षणवशीकरणादिक
 सुपदिशति । तत्र प्रथमं यन्त्रं स्त्रीकपालस्य मध्यस्थं प्रागुक्तैर्द्रव्यैः स्त्रीकपालमध्ये
 प्रथमं यन्त्रं लिखित्वेत्यर्थः । तापयेत् अङ्गारे प्राणप्रतिष्ठाविद्याशतवारजपयुरः-
 सरमङ्गारे तापयेत् इति सम्प्रदायः । विद्यां जपन् तापनकाले स्मरन् साध्यां
 तदपि तल्लाल एव । साध्या निरस्तेतरसद्भावा अनन्यचित्ता अभियाति स्वयमेवाभि-
 सरतीत्यर्थः । सा साध्या । तत् प्रथमं पुं कपालस्थं प्राग्वत्तापयेत् । प्राग्वत्
 प्राणप्रतिष्ठादिसहितं प्रजपेद्विद्यां । तथा यथा स्त्रीकपालस्थं । तेनैतदुक्तं भवति
 पुं कपाललिखितं तदयन्त्रं ज्ञातप्राणप्रतिष्ठादिकं निशि अङ्गारे विद्यां जपन् साध्यं
 स्मरन् तापयन् वक्ष्यमाणान् वशयतीति । दासवद्भूत्वा अस्य साधकस्य राजादयः
 साध्यवर्गाः ॥ ४० ॥

सर्वासामित्यादिभिस्तत इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैर्वक्ष्यमाणरूपस्य वेधद्वयस्य साधा-
 रणरूपं यामलवेधमुपदिशति । तत्र सर्वासां षोडशानां नित्यानामुपदेशे विद्या-
 देवतयोरैकरूप्यात् । तं शिष्यं तत्तच्चक्रस्य तत्तन्नित्यसपथ्याचक्रस्य वा भ्रतृक्त-

वङ्गज्वालापरीताङ्गं भावयन्निन्द्रियाण्यपि ।
 मनःषष्ठानि चाकर्षेन्मनसा प्राग्वदात्मनि ॥४२॥
 एवं कृते क्षणादेवं विसञ्जो निपतेद् भुवि ।
 ततस्तमुत्थाप्य मुखे क्षिप्तार्घ्याम्बु वदेत्ततः ॥४३॥
 एष वेधस्त्रिधा प्रोक्तः सद्यः प्रत्ययकारकः ।
 शाक्तशाम्भवभेदाभ्यां द्वयोरैक्यात्मयामलात् ॥ ४४॥
 शिष्यस्य मूलाधारादिस्थानेषु ब्रह्मरन्ध्रके ।
 स्मर दाहार्णकान् सप्तैत्युक्त्वा प्राग्वदुदीक्षणात् ॥४५॥

दशयन्त्वेष्वन्यतमस्य वेत्यर्थः । अत्र नित्यसपर्याचक्रस्योपादानं गुरोर्भावनासिद्धित्व
 शिष्यविषयम् । विद्याजपान्वितम् तत्तन्नित्यानां । वङ्गज्वालापरीताङ्गं भावयेत्
 नित्यसपर्याचक्रगतश्चेत्तं केवलाग्निज्वालावृत्तरूपं शिष्यं प्रोक्तयन्त्रदशकान्यतम-
 गतश्चेत्तद्गतरेफसप्तकरूपवङ्गज्वालावृत्तरूपं च भावयन् इत्यर्थः । इन्द्रियाणि
 ज्ञानरूपाणि श्रोत्रादीनि पञ्चमतः षष्ठानि मनो येषां षष्ठन्तानीति । मनसा भाव-
 नया प्राग्वत् प्राणप्रतिष्ठोक्तप्रक्रियया स्वात्मन्याकृष्य ततो विसञ्जं भुवि निपातितं
 तन्मुखेऽर्घ्यजलं क्षिप्त्वा समुत्थाप्य ततः प्रागुक्तप्रक्रिययाधारत्रये विद्यान्तेजस्वरूप-
 रूपिणीं स्वान्तादावाह्य संस्थाप्य तज्जीवकर्णे विद्यां वदेदिति ॥ ४३ ॥

एष इत्यादिभिः सप्त इत्यन्तैः सप्तभिः श्लोकैः त्रिविधे वेधे द्विवेधरूपादिक-
 मुपदिशति । तत्र एषः पूर्वोक्तसामान्यरूपो यामलवेधः । त्रिधा प्रोक्तरूपेण
 स्वात्मना वक्ष्यमाणाभ्यां च प्रत्ययकारकः गुरुदेवतात्मैक्यविश्वासकारकः । द्वयोः
 शाक्तशाम्भवयोः । ऐक्यात्मयामलात् प्रोक्तरूपयोर्द्वयोः शाक्तशाम्भवयोरैक्यात्मरूपाद्
 यामलादित्यर्थः । मूलाधारादिस्थानेषु षट्स्थिति शेषः । ब्रह्मरन्ध्रके एवं सम्भूय
 सप्तसु स्थानेष्वित्यर्थः । स्मर दाहार्णकान् सप्तैत्युक्तेति शिष्यस्य स्वभावनीयगुरुप-
 देशतः । दाहार्णकान् मूलविद्यागतररेफसप्तकं प्राग्वदग्निज्वालावृत्ताङ्गत्वादितः ।
 एतत् सर्ववेधसाधारणं विदध्यादुक्तरूपतः । सिद्धविद्यया उपदेष्टव्यया । एत-
 दुक्तं भवति प्रागुक्तयन्त्रमध्यगतं शिष्यं गुरुर्मूलाधारादिब्रह्मरन्ध्रान्तस्थानसप्तके
 विद्यागतररेफसप्तकं स्मरैत्युक्त्वा प्राग्वदुपदेष्टव्यविद्यया वीक्ष्य भावनादिना भुवि

विद्ध्याच्छाक्तवेधन्तु देशिकः सिद्धविद्यया ।
 शाम्भवन्तु शृणु प्राज्ञे वेधमद्भुतविग्रहम् ॥४६॥
 तूष्णीं संस्थापितं शिष्यं तत्तच्चक्रे तदात्मना ।
 स्वयं प्रविश्य तद्देहमेकीभूत्वा पुनः स्वके ॥४७॥
 समागत्यात्मरूपेण तदात्मानं विभाव्य वै ।
 कृतन्यासजपार्चस्तु तत्तनुं वङ्गिना दहेत् ॥४८॥
 स्यादेष शाम्भवो वेधः प्रोक्तः प्रागेव यामलः ।
 इति वेधत्रयं प्रोक्तं त्वद्भावसिद्धिसूचकम् ॥४९॥
 यामले तु विशेषोऽयं सिद्धः पश्चाद् गुरोः श्रुतम् ।
 ज्ञानमन्यच्च सकलं संक्रमेत्तेन तत् समः ॥५०॥

निपातितं प्राग्वदुत्थाप्य तत्तद्दिव्यां वदेत् । एष शाक्तवेध इति । तत्र शाम्भवमित्या-
 दिभिः सम इत्यन्तैः शिष्टैरर्द्धादिसञ्चतुर्भिः श्लोकैरपुनरावृत्तिद्वारां शाम्भववेधं यामल-
 वेधफलञ्चोपदिशति । तत्र शाम्भवं वक्ष्यमाणरूपमद्भुतविग्रहं सद्यः अपुनरावृत्ति-
 करत्वात् । तूष्णीं संस्थापितं प्रागुक्तशाक्तवेधभावनादिराहित्येन । तत्तच्चक्रे निश्च-
 सपर्याचक्रादिषु । तदात्मना शिष्यात्मरूपेण । स्वयं गुरुः प्रविश्य सर्वात्मभावनया
 तद्देहं शिष्यदेहं प्रविश्येत्यन्वयः । एकीभूत्वा शिष्यात्मादिभिः पुनः स्वात्मादिभिः
 शिष्यात्मादीनामेकीकरणस्थैर्यः नन्तरं स्वके देहे गुरुरिति शेषः समागत्य स्वके
 इत्यत्रान्वयः । आत्मरूपेण स्वात्मरूपेण स्वात्मविलापनेनेत्यर्थः । तदात्मानं
 शिष्यात्मानं कृतन्यासजपार्चः स्वात्मनस्तत्तनुं शिष्यतनुम् मृतामित्यर्थः । वङ्गिना
 दहेन्मृतत्वादग्निसात् कुर्यादित्यर्थः । शाम्भवो वेधः प्रोक्तरूपः । एतदुक्तं भवति
 तत्तच्चक्रादिषु सदगुरुः प्रागुक्तभावनाविरहितं तूष्णीं शिष्यं स्थापयित्वा तदात्म-
 रूपेण तद्देहं सर्वात्मभावनया प्रविश्य तदात्मादिभिरेकीभूत्वा पुनः स्वशरीरमागत्य
 स्वात्मनि शिष्यात्मानं निःशेषं विलीनं विभाव्य कृतन्यासादिकः शिष्यशरीरं मृतं
 भ्रमशानं नीत्वाग्निसात् कुर्यादित्यर्थः । एष शाम्भवो वेधः केवलमोक्षेच्छोरिति ।
 प्रोक्तः प्रागेव विसंज्ञो निपतेदित्यादिना । वेधत्रयं वेधस्तु स्वात्मना सच्चिदानन्द-
 स्फुरणरूपपरिपूर्णपराहृतात्मना शिष्यात्मनः सङ्गन्तिरूपस्य एकीकरणतः पूर्वोक्त-

रक्तचन्दनपङ्केन लिखित्वा प्रथमं शिवे ।
 लोहैर्विरचिते पट्टे फलकायां शिलातले ॥५१॥
 भूमौ वा सुसमे शुद्धे लोष्टाङ्गारविवर्जिते ।
 देवीमावाञ्च तत्रैव पूजयेच्छक्तिभिर्युताम् ॥५२॥
 दिनं दिनत्रयं सप्तवासरं सप्तमेव वा ।
 मासं मण्डलमित्येवं क्रमादिष्टमवाप्नुयात् ॥५३॥
 वश्यमाकर्षणं स्तम्भं निग्रहं लाभमौष्णितम् ।
 अन्यच्च सकलन्विष्टमवाप्नोत्यर्चनाद्भुतम् ॥५४॥
 तदा प्रोक्तान् गदान् सर्वान् जयेदन्यानि चाखिलान् ।
 साधयेत् प्रथमेनैव यन्त्रेण यत्नतः शिवे ॥५५॥

पराहन्ताख्यस्वात्मीयकरणम् । एषामेतानि त्रीणि शास्त्रवादीनि नामानितत्तत्
 सिद्धान्तसिद्धानि । भावनासिद्धिसूचकं १ गुरोः इति शेषः । यामलेत्यादिना एतदुक्तं
 भवति यामलरूपे वेधे शिष्यात्मनः समाकृत्य चात्मनैकीकृत्य प्रतिष्ठापनतो विद्धे
 पुनश्च तत्तद्देहे तस्मिन् गुरुगतं ज्ञानादिकं सकलं संक्रमेत् । तेन गुरुसमः शिष्य
 इत्येष विशेषो भवति इतराभ्यामस्येति ॥ ५० ॥

रक्तचन्दनमित्यादिभिः साधयेदित्यन्तैः त्रयोविंशत्या श्लोकैर्दशभिर्यन्त्रैः वश्यादि-
 प्रयोगानुपदिशति । तत्र रक्तचन्दनेत्यादिभिः शिवे इत्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैः तेषु
 प्रथमयन्त्रेण साध्यान्युपदिशति । तत्र प्रथमं यन्त्रमिति शेषः । लोहैर्विरचिते पट्टे
 तत्रापि कुचन्दनमेव द्रव्यं फलकाशिलातलयोरपि तदेव । वा विकल्पे । तत्र यन्त्र-
 मध्ये । शक्तिभिः नित्यपूजावरणोक्तादिभिः । दिनम् एकमिति शेषः । मण्डलं
 प्राग्वत् इष्टं वक्ष्यामाणवश्यादिकं । ईप्सितं लाभमित्यन्वयः । अन्यत् प्रोक्तेभ्यः
 अर्चनान्निलोक्तकमतः । प्रोक्तान् षष्ठपटले काम्यप्रकरणप्रोक्तान् वक्ष्यमाणान् प्रमे-
 हार्दींश्च । अन्यानि चाखिलान् अखिलान् अन्यानीति सामानाधिकरण्यमागमत्वा-
 दर्शनीति शेषः । शिवे इति देवीसम्बुद्धिः ॥ ५५ ॥

द्वितीयं दरदे कृत्वा प्रोक्तेषूच्चं गते रवौ ।
 पूजयेत् प्रोक्तकालेन फलान्युक्त्वा न्यवाप्नुयात् ॥५६॥
 विलिख्य राजते पट्टे जपित्वा दिनशः स्पृशन् ।
 सहस्रवारं तन्नित्याविद्यां तद्वासिताम्बुभिः ॥५७॥
 स्नानं पानं पाकजातं कुर्यादुक्तदिनं ततः ।
 प्रमेहैस्त्रिविधैर्घोरसूत्रकच्छैः सुदारुणैः ॥५८॥
 अशरीसूत्रपाल्या १ दिरोगैर्मुक्तः सुखी भवेत् ।
 जीवच्च सुचिरं भूमौ नीरोगः स्वस्थमानसः ॥५९॥
 तृतीयं गौरिकैः कृत्वा वैरिनञ्जवह्वज्जे ।
 तले भूमौ ततः खात्वा तवाग्निं ज्वालयेत् सदा ॥६०॥
 प्रोक्तैस्त्रैर्वासरैर्वरी दाहज्वरगदादिभिः ।
 तच्चोत्क्षिप्य सलिले न प्रक्षिपेच्चेद्दिनश्यति ॥६१॥

द्वितीयमित्यादिभिर्मानस इत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैर्द्वितीययन्त्रसाध्यान्मुपदिशति ।
 तत्र द्वितीयं यन्त्रं । प्रोक्तेषु प्रथमयन्त्रप्रोक्तलोहादिषु तेष्वपि दरदमेव द्रव्यम् । उच्चं
 गते उच्चराशिभूतमेषुष्ये आदित्ये चैत्रमास इत्यर्थः । तत्रापि उच्चकाले पूजयेद्देवीं
 नित्यपूजाक्रमत इति शेषः । प्रोक्तकालेन दिनादितः । उक्तानि वश्यादीनि ।
 विलिख्य द्वितीयं यन्त्रं तत्रापि इदमेव द्रव्यं स्पृशन् यन्त्रं । नित्याविद्यां ज्वाला-
 मालिनीविद्यां । तद्वासिताम्बुभिः यन्त्रोषितजलैः । पाकजातं अन्नादि । उक्तदिनम्—
 अत्यन्तसंयोगी द्वितीया प्राग्वद्दिनानि । त्रिविधैर्दोषितयानुबन्धात् । सूत्रपालीति
 तत्राकारमेहवारिको रोगविशेषः । स्वस्थमानसः आधिराहिल्यात् ॥५८॥

तृतीयमित्यादिना विनश्यतीत्यन्तेन श्लोकद्वयेन तृतीययन्त्रप्रयोगेण वैरिनिग्रह-
 मुपदिशति । तत्र तृतीयं यन्त्रं । तले फलकायामित्यर्थः । तत्र यन्त्रखननप्रदेशे ।
 प्रोक्तैर्दिनादिभिः । तत् यन्त्रं । सलिले न जलाशये विनश्यति तदा दाहज्वरेण
 रिपुर्नित्यर्थः ॥ ६१ ॥

चतुर्थं रोचनापङ्कैरालिख्योक्तप्रपूजनात् ।
 प्राप्नोति विजयं प्रोक्तेष्वखिलेषु मुनिञ्चितम् ॥६२॥
 वादेषु द्विविधे द्यूते ग्रहेष्वन्येषु सर्वतः ।
 सर्वदा जयिनः सर्वे भवन्त्येतस्य वैभवात् ॥६३॥
 पञ्चमं कुङ्कुमैः कृत्वा तत्र तत्पूजनाद्दिनैः ।
 वशे भवन्ति मनुजा दन्तिनो वाजिनः स्त्रियः ॥६४॥
 षष्ठं हरिद्रयालिख्य कर्पटे नामसंयुतम् ।
 मन्दोच्चे स्थापयेत् क्वापि सुवङ्घ्रिण्विष्टकापुटे ॥६५॥
 शचोर्जिह्वां गतिं शेषं दिव्यं राज्ञां समुद्यमम् ।
 वादेच्छां सकलञ्चान्यदनिष्टं स्तम्भयेत् ध्रुवम् ॥६६॥
 सप्तमं चन्दनैरिन्दुमिलितैरालिखेत्तथा ।
 तत्तार्चयेन्नित्यशस्तां सन्ध्यासु भवने निजे ॥६७॥

चतुर्थमित्यादिना वैभवादित्यन्तेन श्लोकद्वयेन चतुर्थयन्त्रप्रयोगेण द्यूतादिषु
 जयसुपदिशति । तत्र चतुर्थं यन्त्रं । उक्तप्रपूजनादित्युक्तिरधिकरणसपरिवार-
 देवतादिवससंख्याविषया । तत्राधिकरणादीनि प्रथमयन्त्रप्रोक्तानीति सम्प्रदायः ।
 प्रोक्तेषु वचनमाणेषु वादादिषु ग्रहेषु पणबन्धेषु । एतस्य पूजितस्य यन्त्रस्य ॥६३॥

पञ्चमित्यादिना श्लोकेन पञ्चमयन्त्रप्रयोगेण मर्त्यादिवश्यसुपदिशति । तत्र तत्र
 यन्त्रे अधिकरणादीनि प्राग्वत् । तत् पूजनान्नित्यक्रमतः । दिनैः प्राग्वत् ॥ ६४ ॥

षष्ठमित्यादिना ध्रुवमित्यन्तेन श्लोकद्वयेन षष्ठयन्त्रप्रयोगेण शत्रुस्तम्भनसुप-
 दिशति । तत्र षष्ठं यन्त्रं नामसंयुतम् एतत् सर्वयन्त्रसाधारणं । मन्दोच्चे शनौ
 त्क्षाराशिस्थिते तत्रापि तदुच्चकाल इति सम्प्रदायः । सुवङ्घ्रं विष्टकापुटे इष्टकामध्ये
 यन्त्रसन्निवेशानुरूपं रम्भं तदिष्टकोत्सेधार्द्धखातमानं कृत्वा इष्टकान्तरेण
 श्लङ्घां वैष्टितया सुवङ्घ्रया दृढतरमावद्धमित्यर्थः । दिव्यं समुद्यमम् ॥ ६६ ॥

सप्तममित्यादिना शक्तय इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन सप्तमयन्त्रप्रयोगेण लक्ष्मीप्राप्ति-

तद्दिनैरिन्दिरा तस्य सर्वलोकातिशायिनी ।
 भवत्येव महेशानि विचित्रा यन्त्रशक्तयः ॥६८॥
 अष्टमन्त्रगुरुक्षोदैरालिखेत् फलकापुटे ।
 पीठे वा तत्र तां देवीं गुरावुच्चं गते दिने ॥६९॥
 तदुच्चकाले सुरभिप्रसूनैरर्चयेत्तथा ।
 वासांसि च विचित्राणि भूषणान्यप्यवाप्नुयात् ॥७०॥
 मृगस्वेदैस्तु नवममालिख्याभ्यर्च्य तत्र ताम् ।
 तदालिप्तो व्रजेत् यत्र कुत्रापि जनसंसदि ॥७१॥
 सर्वे तं गुरुवद्बुद्ध्वा वश्याः स्युर्वनिता यदि ।
 तदिष्टसाधिका यावज्जीवमस्यानुभावतः ॥७२॥
 विलिखेद्दशमं प्रोक्तद्रव्यैः सर्वैस्तथैकशः ।
 यद्दयत्तैरौरितं सर्वं कार्यमेतत् सुसाधयेत् ॥७३॥

मुपदिशति । तत्र सप्तमं यन्त्रं । तथा प्रागुक्ताधिकरणपूजाक्रमत इत्यर्थः । तत्र
 यन्त्रे तां देवीं तद्दिनैः प्रागुक्तदिनादिभिः । महेशानीति देवीसम्बुद्धिः ॥ ६८ ॥

अष्टममित्यादिना अवाप्नुयादित्यन्तेन श्लोकद्वयेनाष्टमयन्त्रप्रयोगेण वासो-
 भूषणावाप्तिमुपदिशति । तत्र अष्टमं यन्त्रम् । अगुरुक्षोदैः अगुरुपङ्क्तैः । तत्र यन्त्रे
 गुरावुच्चं गते ब्रह्मस्यतौ कर्कटस्थे । तदुच्चकाले तद्राशौ नभोमध्यं गते । एवमर्का-
 दीनामप्युक्तः कालः । तथा नित्यक्रमतः ॥ ७० ॥

मृगस्वेदैरित्यादिनानुभावत इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन नवमयन्त्रप्रयोगेण लोक-
 स्त्रीवश्यासिद्धिमुपदिशति । तत्र नवमं यन्त्रमालिख्य प्रागुक्ताधिकरणेषु अभ्यर्च्य
 नित्यक्रमतः तां ज्वालामालिनीं । तदालिप्तो व्रजेत् पृजान्ते तदयन्त्रं मार्जयित्वा
 तन्मृगस्वेदालिप्तः । सर्वे तत्रस्था जनाः । तं साधकं वनिता यदि साध्या । अस्य
 प्रयोगस्य ॥ ७२ ॥

विलिखेदित्यादिना श्लोकेन दशमयन्त्रेण प्रागुक्तनवमयन्त्रवाच्यफलान्यनेन
 प्राप्तं प्रयोगादिकमुपदिशति । तत्र प्रोक्तद्रव्यैः सर्वैः प्रथमयन्त्रप्रोक्तकुचन्दजादिभि-
 Downloaded from https://www.holybooks.com

प्रोक्तेषु दशसु प्रोक्तद्रव्यैरालिख्य तेषु तु ।
 संस्थाप्य कुम्भं विधिना जपित्वोग्रे ग्रहे तदा ॥७४॥
 अभिषिञ्चेत्तद्ग्रहस्य दोषस्थानगतं फलम् ।
 न भवेच्च भवेदेवं वश्यो यन्त्वेष्वशेषतः ॥७५॥
 तथा तदुच्चे तत्पूजां होममन्वाज्यपायसैः ।
 निवेद्यञ्च प्रणम्यार्च्यं दद्याच्छिवत्मवाप्नुयात् ॥७६॥
 तत्तद्ग्रहार्तिषु क्षिप्रं ते ग्रहास्तत्प्रभावतः ।
 एकादशस्यफलदा नित्यशो यजनादपि ॥७७॥
 सुवर्णे रजते वा तद्ग्रहन्त्वेष्वन्यतमं शिवे ।
 विलिख्याभ्यर्च्यं तद्विद्याविदे दद्यात् सुपूजितम् ॥७८॥

नैवमयन्तुप्रोक्तसृगस्त्रेदान्तैर्नवभिर्द्रव्यैः समेतैरित्यर्थः । एकशः विकल्पार्थः एके-
 नैकेन वा । तैर्नवभिर्न्यस्तैः । सर्वमध्ये नामाक्षरविन्यासभेदतः । एतद्ग्रहमं-
 यन्त्रम् ॥ ७३ ॥

प्रोक्तेष्वित्यादिना अशेषत इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन प्रोक्तेषु दशसु यन्त्रेषु अभिषेक-
 विधानाद् ग्रहदोषशान्तिमुपदिशति । तत्र दशसु यन्त्रेष्विति शेषः । विधिना अष्ट-
 त्रिंशत्कलामिथुनार्चनादिपुरःसरं । जपित्वा विद्यां । उग्रे प्रतिकूले । तद्ग्रहस्य
 अशेषतः एवं सर्वयन्त्रेष्वित्यर्थः । एतदुक्तं भवति प्रोक्तेषु दशसु यन्त्रेषु प्रागुक्तक्रमात्
 तत्तद्ग्रहे प्राप्ते यन्त्रे तत्तद्ग्रहप्रातिकूल्यप्रोक्तक्रमाभिषेकात्तत्तद्ग्रहप्रातिकूल्य-
 शान्तिरिति ॥ ७५ ॥

तथेत्यादिना अपीत्यन्तेन श्लोकद्वयेन प्रोक्तेषु यन्त्रेषु प्रागुक्तक्रमतो नवग्रहाणां
 प्रातिकूल्यशान्तिकरं पूजनमुपदिशति । तत्र तदुच्चे प्रतिकूलग्रहोच्चे । तत्पूजां प्रति-
 कूलग्रहपूजां । निवेद्यं चकारिण पायसैरित्याकृत्यते । ते प्रतिकूलाः नित्यशो यजना-
 दपि कालयजनमन्तरेणापि । एतदुक्तं भवति प्रोक्तेषु दशसु यन्त्रेषु तत्तद्ग्रहस्य
 प्रागुक्तक्रमप्राप्ते यन्त्रे तत्तत्केवलप्रतिकूलग्रहोच्चकाले तत्कालमन्तरेण नित्यशस्तद्-
 ग्रहपूजनेन देवीपूजामन्तरेण तत्तन्नाममन्त्रैः अन्नाज्यपायसैर्होमेन च तन्निवेद्ये-
 नार्घ्यपुरःसरेण च तत्तद्ग्रहाः प्रीताः सद्यः अनुकूला भवन्तीति ॥ ७७ ॥

सुवर्णेत्यादिभिर्विधानमन्त्रैः प्रोक्तैः शिवैः । प्रोक्तैः शिवैः सुवर्णपट्टादिदानेन तत्

षोडश द्वादश नव षट् त्रिनिष्कप्रकल्पितम् ।
 नित्यार्चकस्य नित्यानामेकां पूजयितुं तु वा ॥७६॥
 दद्याद् गन्धादिनाचैतं प्रणम्य ग्रहविग्रहम् ।
 पश्चिमामुखमासीनं तस्मै प्रोक्तविधानतः ॥८०॥
 विद्याजपाम्बुपानेन वर्द्धते कुक्षिगोऽनलः ।
 भुक्ते च जठरस्पर्शजपादपि सुनिश्चितम् ॥८१॥
 मेषादिराशिगे भानौ मासेषु द्वादशस्वपि ।
 प्रोक्तेषु दशयन्त्रेषु प्रत्येकञ्च त्रिवासरम् ॥८२॥
 पूजयेद्देवीमन्त्रेण धनधान्यगृहादिभिः ।
 समृद्धौ जीवति चिरमरोगः सुमना भुवि ॥८३॥

फलावाप्तिमुपदिशति । तत्र तदयन्त्रेषु दशस्विति शेषः । अन्यतमं तत्तद्गृहप्राप्तं
 अभ्यर्च्य विद्याविदे तद्विद्याविदे ज्वालामालिनीविद्याविदे । सुपूजितं यन्त्रं षोडश-
 द्वादशोत्तरहीनमानमशक्तविषयम् । एकां पूजयितुः षोडशनित्यासु वा विकल्पे ।
 दद्यादिति द्विरुक्तिः प्रस्तारविस्तारार्थत्वाददोषः । पश्चिमामुखं गृहरूपत्वात् ।
 तस्मै विद्याविदे गृहरूपाय । एतदुक्तं भवति प्रोक्तयन्त्रेषु तत्तद्गृहप्राप्तं यन्त्रं
 प्रोक्तकाले सुवर्णादिपट्टे विकीर्य तदयन्त्राङ्कितं सुवर्णपट्टं विद्वया पूजितं ज्वाला-
 मालिनीनित्याविद्वयाविदं वा षोडशनित्याविदं वा एतास्वन्यतमनित्याविदं वा
 पश्चिमाभिमुखं मूमौ विलिखिते तदयन्त्रे संस्थाप्य गन्धादिभिस्तद्विद्वयाभिस्तद्गृह-
 रूपं ध्यात्वाभ्यर्च्य तस्मै दद्यादिति ॥ ८० ॥

विद्येत्यादिना श्लोकेन जठराग्निवृद्ध्युपायमुपदिशति । तत्र विद्वया जप्ताम्बु-
 पानेन ज्वालामालिन्याः । तत्र जपसंख्या अष्टोत्तरशतम् ॥ ८१ ॥

मेषादीत्यादिना भुनीत्यन्तेन श्लोकद्वयेन प्रोक्तेषु दशसु यन्त्रेषु एकस्मिन्नेकस्मिन्
 यन्त्रे त्रिवासरं क्रमात् द्वादशसु मासेषु भास्करादिदेवतार्चनादवाप्यानि फला-
 न्युपदिशति । तत्र मेषादिराशिगे भानावित्युक्त्या चैत्रमासमारभ्येति प्रत्येकं
 त्रिवासरम् एकस्मिन् एकस्मिन् यन्त्रे त्रिदिनमित्यर्थः । एवं प्रतिमासमेकावृत्ति-
 र्भवति । पूजयेत् भास्करादिदेवतार्चनादवाप्यानि प्राग्वादिति ॥८३॥

यद्राशौ यो ग्रहस्तिष्ठत्येको द्वौ वहवोऽथवा ।
 तद्दिनेषु तदुच्चेषु कालेषु च तदर्चनात् ॥८४॥
 तत्तद्ग्रहाः सुसंप्रीताः पालयन्तानिश्च तम् ।
 तथा तर्पणहोमाभ्यां जपदानादिनापि वा ॥८५॥
 नवस्त्रपि च यन्त्रेषु नवग्रहमयत्नतः ।
 तत्तत् क्षीभं विलिख्यान्तः पूजयेद्वै रिमर्दने ॥८६॥
 रिपुनामयुतान्युक्तान्यालिख्य रविचन्द्रयोः ।
 उपरागे समे भूमौ दिनशो जयमाप्नुयुः ॥८७॥
 विद्याक्षरौषधानान्तु प्रत्येकं कर्षमर्पितम् ।
 भाण्डे नवे पञ्चगव्ये खारिमाणे पचेच्च तत् ॥८८॥

यद्राशावित्यादिना अपि विल्यन्तेन श्लोकद्वयेन तेषु यन्त्रेषु सर्वग्रहसमाराधनात्
 फलमुपदिशति । तत्र अथवा विकल्पे दिनेषु तत्तद्वाशितत्तद्ग्रहावस्थानदिनेषु
 तत्तद्द्वारिष्वित्यर्थः । तदुच्चेषु कालेषु प्रागुक्तेषु । तदर्चनात् तत्तद्ग्रहान्तेषु तत्तद्ग्रहैः
 समं देवतार्चनात् । अस्मिन् प्रकरणे सर्वग्रहार्चनेषु मूलदेवताया साङ्गं पूजनम् ।
 तम् उपासकं जपदानादिना पूर्वोक्तक्रमतः । दानं सुवर्णपट्टस्य यन्त्राङ्कितस्य ॥८५॥

नवस्त्रित्यादिना आप्नयुरित्यन्तेन श्लोकद्वयेन प्रोक्तेषु द्वितीयादिनवयन्त्रेषु प्राग्-
 वद्ग्रहपूजया शत्रुमर्दनमुपदिशति । तत्र तत्तत् क्षीभं विलिख्यान्तः साध्यस्य शत्रोः
 प्रतिकूलं ग्रहं कर्णिकास्थाने देवदत्तम् आदित्यः क्षीभयत्वित्यादि । वैरिमर्दनप्रयोगे
 उपरागे ग्रहणे रविचन्द्रयोरित्यन्वयः । आप्नयुः शत्रवः ॥८७॥

विद्येत्यादिभिर्विभञ्जकमित्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैः सर्वविद्याक्षरौषधभस्म-
 साधनतद्विनियोगादिकमुपदिशति । तत्र कर्षं निष्कत्रयम् एतन्मानमपुनरुक्तानां
 विद्याक्षरौषधानां पुनरुक्तानान्तु प्राग्वत्तदाप्तसंख्यागुणिताः । भाण्डे नवे तत् औषधं
 विद्यया संस्कृते तन्मूलविद्यया संस्कृते तदुदरोत्थिते भाण्डोदरोत्थिते वज्रौ हुत्वा
 सहस्रवारादहोर्न । तत्र भस्मनि । तत्र भस्मगते यन्त्रे । देवीं तां तथा नित्या-
 क्रमतः अर्चयेत् । तद्भस्म सर्वाभिः षोडशनित्याभिः । तद्ग्रहं भस्माधिष्ठिते ।
 श्रीखण्डाद्यैः चन्दनकुङ्कुमादैः । एतदुक्तं भवति नवे भाण्डे खारिमाणं पञ्चगव्यं
 सर्वं समांशं तत्तदुपास्यमन्त्रविद्यादिभिर्नित्यं तत्र सर्वमन्त्रविद्या पुनरुक्ता-
 क्षरौषधानि तत्तद्विद्याजपसहितं प्रैक्तमानयो निश्चिद्य तत्तद्विद्या संस्कृते वज्रो

विद्यया संस्कृते वङ्गौ ततस्तदुदरोत्थिते ।
 घृतेन विद्यया हुत्वा तद्भस्मादाय तत्र वै ॥८६॥
 यन्त्राणि दश निष्पाद्य तत्र देवीं यजेत्तथा ।
 ततस्तद्भस्म संगृह्य निदध्याद्दिनशोऽर्चयेत् ॥८७॥
 तद्भस्म सर्वरक्षाकृत् सर्वाभिरपि साधयेत् ।
 गदचोरग्रहारिष्टक्लेशा न स्युश्च तद्गृहे ॥८८॥
 नित्यशो धारणां देहे श्रीकण्ठाद्यैर्विलेपनम् ।
 भक्षणं सर्वकृत्यादि दुरितार्त्तविभञ्जकम् ॥८९॥
 वङ्गाक्षरेषु दशसु व्यञ्जनैः सप्तभिः पृथक् ।
 स्वरत्रयं क्रमाद् युञ्ज्यात्तेन तान्येकविंशतिः ॥९०॥
 त्रिकोणद्वयमालिख्य वाह्याभ्यन्तरयोगतः ।
 तदन्तर्वृत्तमध्यस्थं षडक्षञ्च विधाय तु ॥९१॥

दृढपिहितभाण्डमुखं पाच्य ततस्तद्भाण्डोदरप्रोक्ते वङ्गौ तत्तद्विद्यया सहस्रवारा-
 दहीनं हुत्वा पश्चात्तद्भस्मादाय तदनु अस्यष्टभूतलमाकाश एव गोमयं गृहीत्वा
 तेन तद्भस्म विलोढ्य पिण्डीकृत्य संशोष्य सकरीषं दग्ध्वा पश्चात्तत्रौषधसहितं पिण्ड-
 भस्मादाय पटलोद्धिते तस्मिंस्तस्या दशयन्त्राणि निष्पाद्य अन्यासां तत्तन्नित्य-
 सपर्यायन्त्राणि निष्पाद्य तत्र तत्तद्देवतामावाह्य नित्यक्रमतोऽभ्यर्च्य सहस्रवारं
 जप्त्वा तद्भस्म समुद्रके निधाय प्रतिदिनं तत्तद्विद्यया पुष्पाञ्जलिं विधाय प्रोक्तविधा-
 नतः प्रोक्तफलसिद्धिरिति ॥८२॥

वङ्गाक्षरेष्वित्यादिभिरित्यन्तैरष्टभिः श्लोकैः पञ्चभूतप्रोक्तान्नेयाक्षरदशक-
 स्थान्योन्यमेलितजनितसंख्याक्षरैरेकविंशतियन्त्राणि तैर्जठराग्निवृद्धिप्रयोगादिक-
 सुपदिशति । तत्र वङ्गाक्षरेषु पञ्चभूताक्षराणां मध्ये इत्यर्थः । तानि ईकारादि-
 क्षकारान्तानि दश । सप्तभिः आदिगतस्वरत्रयरहितैः खकारादिवर्गद्वितीयरेफक्षा-
 क्षरैः । पृथक् प्रति व्यञ्जनं । स्वरत्रयं इ ई ऐ इति तदादिभूतमक्षरत्रयं । तानि
 स्वरत्रयसहितानि व्यञ्जनानि तद्रूपाणि यथा खिं खीं खँ इत्यादीनि चिं
 चीं चैं इत्यन्तानि । तदन्तः त्रिकोणद्वयान्तः । नाम्ना सह इति शेषः साध्यादीना-

नाम्नाद्यं विलिखेन्मध्ये षट्कोणेषु च षट् क्रमात् ।
 विलिखिदयमारभ्य प्रादक्षिण्येन पार्वति ॥६५॥
 त्रिकोणान्तरतो लिख्य चतुर्दश तथा क्रमात् ।
 शिष्टे साध्याक्षरत्वग्रे लिखित् पञ्चदशस्वपि ॥६६॥
 क्रमेण मध्ये त्वन्येषां निवेशदिकांशति ।
 भवन्ति यन्त्राणि तथा तैः कुन्ध्यग्निः प्रवर्त्तते ॥६७॥
 त्रिकोणाकारके पट्टे ताम्रे तानि विलिख्य वै ।
 स्पृशन् विद्यां जपेस्त्रयं तद्वर्णकृतसम्पुटम् ॥६८॥

मिति । आद्यं खिं इत्यक्षरं स्वरत्रययुक्तेषु एकविंशतिसंख्येषु आग्नियव्यञ्जना-
 क्षरेषु आद्यं । क्रमात् एकस्मिन्नेकस्मिन्नेकैकक्रमात् । पार्वतीति सखुद्धिः । चतु-
 र्दश तथा क्रमात् स्वस्य वामपाश्वे^र अधरादि ऊर्ध्वान्तच्चैकैकं पञ्चकं दक्षिणपाश्वे^र
 ऊर्ध्वाधरान्तं पञ्चकमग्रे दक्षिणादिवामान्तच्चतुष्टयं तदन्ते पञ्चदशमस्थाने साध-
 कादित्त्रयं वा (च) लिखित् । पञ्चदशस्वपि विंशतियन्त्रेषु पञ्चदशस्थानेष्वित्यर्थः ।
 अन्येषां द्वितीयादीनामक्षराणां । तैरेकविंशतिभिः । त्रिकोणाकारके पट्टे कुन्ध्यग्नि-
 वर्द्धनप्रयोगार्थमेकविंशतियोग्याधिकरणरूपे इत्यर्थः । तानि यन्त्राणि । तद्वर्णकृत-
 सम्पुटं प्रागुक्तैकविंशत्यक्षराणि विद्याया आद्यन्तयोरनुलोमरूपेण योजयित्वा
 जपेदित्यर्थः । तद्व्यक्त्युपदं जपपूजितं उक्तरूपया विद्यया । पाकः प्राग्बदनादिभिर्भवति
 प्रदीप्तित्यत्रान्वयः । प्रागजन्माद्यक्षयेण पूर्वजन्मपापनाशात् अभिविकादिक्कतात् ।
 जायते प्रदीप्तर्जायते इति निगमनरूपं । नित्यानामित्युक्त्या एष प्रयोगः सर्वसाधा-
 रण इत्यर्थः । इति प्रोक्ता इति शेषः । एकविंशतियन्त्रविरचनप्रयोगाक्रमो यथा पञ्च-
 भूताक्षरेषु वक्त्ररक्षराणि अन्योन्यसम्बन्धेन जनिताः त्रिकोणसंख्यानि । प्रोक्तरूपाख्य-
 क्षराणि त्रिकोणाकारके ताम्रपट्टे वाह्याभ्रान्तरयोगात् समन्त्रिरेखं त्रिकोणसंख्य-
 प्रागग्रमालिख्य तदन्तर्हत्तमन्तर्गतत्रिकोणरेखात्रयस्यष्टासृष्टं विधाय तदन्तः
 प्रागुक्तमानेन षट्कोणं विधाय तत्र लिखेत् यथा सर्वमध्ये आद्याक्षरं नामगर्भं समा-
 लिख्य तद्वह्निः षट्सु कोणेषु अग्रादिप्रादक्षिण्येन षडक्षराख्यालिख्य तद्वह्निकोण-

सतीयभाण्डे दिनशो निक्षिपेज्जपपूजितम् ।

तत्तोयेनान्नपाकाभिषेकतो भवति ध्रुवम् ॥६६॥

प्रदीप्तिर्जठराग्नेस्तु प्राग्जन्माघक्षयेन वै ।

जायते परमेशानि नित्यानां वैभवादिति ॥१००॥

श्रोत्रतत्त्वमयी व्याप्तिरिति सम्यक् समीरिता ।

अस्या निष्फालनाच्चित्ते तत्तत्त्वं स्वात्मसात् कृतम् ॥१०१॥

इति षोडशनित्यातन्त्रे श्रीकादिमते

विंशतिपटलम् ।

इयान्तरालवीथ्यां स्वस्य वामपार्श्वधोभागमारभ्य तदूर्ध्वभागान्तपञ्चकं दक्षिण-
पार्श्वीर्ध्वभागादितदधोभागान्तपञ्चकं अग्रे दक्षिणपार्श्वीदि वामपार्श्वान्तं चतुष्टयं
तत्र तदन्ये पञ्चदशमस्थाने साध्याक्षरम् । एवं साध्याक्षरान्तानि शिष्टानि चतु-
र्दशाक्षराण्यालिख्य एवं सम्भूयैकविंशत्यक्षराणि लिखेत् । एतत् प्रथमं यन्त्रम् ।
अस्मिन्नेव यन्त्रे सर्वमध्ये द्वितीयादीनां विंशाक्षराणां निवेशादितरेषां मध्ये मध्य-
लिखिताक्षरोपरितनादीनां तत्तत्पूर्वपूर्वाक्षरान्तानां विंशत्यक्षराणां वह्निः प्रागुक्त-
क्रमनिवेशनाच्च पूर्वोक्तेन यन्त्रेण सार्द्धमेकविंशतियन्त्राणि सम्भवन्ति । एष्वन्यतमं
यन्त्रं विद्यया तद्वर्णपुटितया सप्राणप्रतिष्ठं लक्षवारजप्तपूजितं दिनशः शतवाराद-
ह्नीनं विद्यया तद्वर्णपुटितयाभिजप्तपूजितं तोयभाण्डे निक्षिप्य तैर्जलैः कृताः
पानपाकाभिषेकाः अस्य चिरन्तनपापानि नाशयित्वा जठराग्निवृद्धिकराणि
भवन्तीति ॥१००॥

इति श्रीषोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसार-

सिंहराजप्रकाशाभिधानेन सुभगानन्दनाथेन विरचितायां मनोरमाख्यायां

व्याख्यायां ज्वालामालिनी-नित्याविद्याविधानप्रकाशनपरं

विंशतितमं पटलं परिपूर्णंपरामृष्टम् ॥२०॥

ग्रन्थसंख्या:—यन्त्राणि विंशे पटले द्वाविंशद्व्याक्रिया कृता ।

अर्धवर्षपादरहितं त्रिंशतं ग्रन्थसंख्यया ॥

एकविंशपटलम् ।

अथ षोडशनित्यासु या चित्रा षोडशी शिवे ।
प्रोक्ता तत्कल्पमधुना शृणु सर्वार्थसिद्धिदम् ॥ १ ॥
विद्या प्रागेव कथिता तद्ङ्गन्याससंयुतम् ।
ध्यानं शक्तीः पूजनञ्च साधनं तत्फलानि च ॥ २ ॥
होमदर्पणयन्त्रार्चाभावनाः कथयामि ते ।
उपायैः पञ्चभिस्त्रैः साधयेदखिलेप्सितम् ॥ ३ ॥
विद्याद्यवायुना कुर्याद्दीर्घस्वरयुजा क्रमात् ।
षडङ्गानि यथापूर्वं माहकां विद्यया न्यसेत् ॥ ४ ॥

पूर्वस्मिन् विंशे पटले पञ्चदश्या ज्वालामालिनीनित्याविद्याया विधानमुप-
दिश्यानन्तरं षोडश्याश्चित्रानित्याविद्याया विधानमुपदिशति अथ षोडशेत्यादिना
अग्रणीरित्यन्तेन श्लोकशतरूपेणैकविंशेन पटलेन । तत्र अथ षोडशेत्या-
दिभिरीप्सितमित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः पटलार्थानुपदिशति । तत्र शिवे इति
सम्बुद्धिः । तत्कल्पं तद्विधानं । प्रागेव तृतीयपटले । शक्तीः आवरणस्थाः । साधनं
पुरस्चरणं । तत्फलानि सिद्धविद्यस्य फलानि । एतैर्हीमादिभिः ॥ ३ ॥

विद्येत्यादिना श्लोकेन षडङ्गन्यासोपदेशं माहकान्यासातिदेशञ्च करोति ।
तत्र विद्याद्यवायुना विद्यादिभूतचकारेण । दीर्घस्वरयुजा प्राग्बत् । चां चीं
इत्यादिरूपेण । यथापूर्वम् एतत् काकाक्षिवत् अर्थवशात् पूर्वापरयोरन्वेति तेन
पूर्वत्वान्वये जाते सहितं न्यसेदित्यर्थः परत्वान्वये तत्तत् स्थानेषु प्रागुक्तेषु
न्यसेत्त्यर्थः । विद्यया प्रागुक्तन्यासक्रमातिदेशेनैकेनाक्षरेणान्ते युतामिति
शेषः । न्यसेत् कुलसुन्दरीपटलोक्तक्रमादित्यर्थः ॥ ४ ॥

उद्यादादित्यविस्वाभां नवरत्नविभूषिताम् ।
 नवरत्नकिरीटाच्च चित्रपट्टांशुकोज्ज्वलाम् ॥ ५ ॥
 चतुर्भुजां विनयनां शुचिस्मितलसन्मुखीम् ।
 सर्वानन्दमयीं नित्यां समस्तोष्णितदायिनीम् ॥ ६ ॥
 चतुर्भुजां भुजैः पाशमङ्कुशं वरदाभये ।
 दधानां मङ्गलापद्मकर्णिकानवयोनियाम् ॥ ७ ॥
 तच्छक्तिभिस्तु तच्चक्रे तथैवाच्च नमीरितम् ।
 नवयोनोवष्टवर्गयुता ब्राह्म्यादिका यजेत् ॥ ८ ॥

उद्यादादित्यविभूषितामिति स्त्रियैः स्त्रीकैः सविशेषनित्यसपथ्यामण्डला-
 विदेशगर्भे देव्या नित्यसपथ्याध्यानमुपदिशति । तत्र चित्रपट्टांशुकोज्ज्वलां चित्र-
 पट्टांशुकपरीधानमित्यर्थः । सर्वानन्दमयीं आनन्दरूपविग्रहवतीं । चतुर्भुजा-
 मिति पुनरुक्तिरगुधधारणप्रस्वारार्थत्वादभुपगन्तव्या । अत्रागुधक्रम ऊर्ध्वादिवा-
 मदक्षिणक्रमेण । मङ्गलापद्मकर्णिकानवयोनियां सर्व्वमङ्गलानित्या नित्यपूजा-
 चक्रादस्याधिक्यं कर्णिकामध्यगतनवयोन्येव । एतदुक्तं भवति तदोक्तं
 चतुर्द्वारसहितं चतुरस्रहयं तदन्तः द्वाविंशहलं पद्मं तदन्त षोडशदलं पद्मं
 तदन्तरष्टदलं पद्मं तत्कर्णिकायां नवयोनं प्रोक्तमानिन कुर्यादिति ॥ ७ ॥

तच्छक्तिभिरित्यादिना अत्तिके इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन देव्या नित्यसपथ्याक्रमं
 षड्धारणमुपदिशति । तत्र तच्छक्तिभिः सर्व्वमङ्गलावरणचतुष्टयशक्तिभिः ।
 तथैव १ अभ्यन्तराद् बाह्यनिर्गमनक्रमेणाष्टवर्गयुताः अकचतपयशादिवर्गोष्ट-
 कपूर्वाः । तेन ब्राह्म्यादीनां द्विरवनमायातं । परितः मध्यत्रिकोणाद्द्वहिरित्यर्थः ।
 तद्भुजात्तिके दक्षिणाधरभुजादि वामाधरभुजात्तं प्रादक्षिण्येनेत्यर्थः । एतदुक्तं
 भवति पूर्वोक्तसर्व्वमध्यकर्णिकागतनवयोनिसम्यक्विष्टे सर्व्वमङ्गलानित्यपूजाचक्रे
 सर्व्वमध्ये चित्तानित्यामावाह्योपचारस्यञ्चैत्र तत्पृष्ठभागे प्रायुक्तात्तराले
 नवनाथपंक्तिं प्राग्वत्त्रिक्रमतोऽभ्यर्च्य सर्व्वमध्ययोनिकोणेषु तदिच्छाज्ञानक्रिया
 शक्तीस्तद्द्विष्टव्यास्तद्भुजात्तिके दक्षिणाधरादि वामाधरान्तं प्रादक्षिण्यत्त-
 दायुधान्यभ्यर्च्य तद्द्वहिरष्टसु कोणेषु अत्रादिप्रादक्षिण्येन वर्गोपिता ब्राह्म्यादीर-

इच्छाज्ञानक्रियाशक्तीरर्चयेन्मध्यकोणतः ।
 हेतीश्च परितो १ देव्याः पूजयेत्तद्गु जान्तिके ॥६॥
 सर्वासामपि नित्यानां नाथान् देव्यास्तु पश्चिमे ।
 पूजयेत्तदाकारांस्तत्तन्मन्त्रैर्यथाविधि ॥ १० ॥
 गुरुमण्डलपूजादि साधारणमुदीरितम् ।
 सर्वासामपि नित्यानां यदाद्यास्यन्दजा इमाः ॥ ११ ॥
 साधनञ्च तथा प्रोक्तं तदङ्गहवनन्तथा ।
 एवं संसाधिता विद्या विनियोगाय कल्पते ॥ १२ ॥

भ्यर्च्य तद्विस्तृतदृष्टपत्रेषु सर्वमङ्गलापटलोक्ता भद्राद्यष्टशक्तीरभ्यर्च्य तद्विस्तृत
 षोडशपत्रेषु तत्रोक्ताः कलायाः २ षोडशशक्तीरभ्यर्च्य तद्विस्तृतद्वात्रिंशद्वह्लेषु ३
 तत्रोक्ताः कामिन्यादिद्वात्रिंशच्छक्तीः समभ्यर्च्य तद्विस्तृतुरस्त्रे प्राग्वत्तत्रोक्ताः
 पश्चिमद्वाराद्वाह्वरादीः पूर्वद्वारादिन्द्रादिका आग्नेयाद् ४ नन्तादिकाश्च पूजये-
 दिति । तत्र बलिद्वयं पूजासमाध्यादि प्राग्वत् ॥ ६ ॥

सर्वासामित्यादिना इमा इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन सर्वासां नित्यानां साधारणं
 नवनाथार्चनोपदेशं तत्तन्मण्डलादिषु प्रतिपर्व्व तदर्चनातिदेशं च कारोति । तत्र
 तत्तदाकारान्मध्यमध्यदेवीसदृशरूपादिकान् । तत्तन्मन्त्रैः [ऽत्रि] द्वितीयपटलोक्तेः ।
 यथाविधि त्रित्रिक्रमपंक्तितः । आद्यास्यन्दजाः आद्यायाः ललितायाः स्वेच्छोक्तास-
 रूपत्वात् । आसां सर्व्वगुरुमण्डल सपर्यादिकं तत् समानमेवेत्यर्थः ॥ ११ ॥

साधनमित्यादिना श्लोकेन पुरश्चरणमुपदिशति । तत्र तथा यथा ललि-
 तायाः । तदङ्गहवनं साधनाङ्गो होमः । तथा प्राग्वत्तेनाक्षरत्रिलक्षं कृतयुगे
 द्वादशलक्षं जपं दशांशमन्त्राज्यादिभिर्हीमञ्च कुर्यादित्यर्थः ॥ १२ ॥

१ । पुरत इति वा पाठः ।

२ । कलायाः ।

३ । तद्वात्रिंशद्वह्लेषु ।

४ । आग्नेयाद्यनन्ता ।

काम्यहोमविधिं वक्ष्ये शृणु सर्वार्थदायकम् ।
 येनातिमन्दभाग्योऽपि श्रीमान् भोक्ता सुखी भवेत् ॥ १३ ॥
 मधुरवयसंसितैररुणैरम्बुजैः श्रियम् ।
 प्राप्नोति मण्डलाद्भोमात् सितैस्त्रैश्च महायशः ॥ १४ ॥
 द्वीद्राक्षैरुत्पलैरक्षैर्हवनात् प्रोक्तकालतः ।
 सुवर्णं समवाप्नोति निधिं १ वा च सुधानु वा ॥ १५ ॥
 क्षीराक्षैः करवैर्हीमात् प्रोक्तकालमवाप्नुयात् ।
 धान्यानि विविधान्याशु सुभगः स भवेन्नरः ॥ १६ ॥
 आज्याक्षैरुत्पलैर्हीमाद्वाञ्छितं समवाप्नुयात् ।
 तदक्षैरपि कङ्कारैर्हवनाद्वाजवह्मभः ॥ १७ ॥
 पलाशपुष्पैस्त्रिस्तादुयुक्तैस्तरकालहोमतः ।
 चतुर्विधन्तु पाण्डित्यं भवत्येव न संशयः ॥ १८ ॥
 लाजैस्त्रिमधुरोपैस्तरकालहवनेन वै ।
 कान्यकां लभते यत्नात् समस्तगुणसंयुताम् ॥ १९ ॥
 नालिक्षिलफलक्षोदं ससितं सगुडन्तु वा ।
 द्वीद्राक्षां जुहुयात्तद्वदयत्नाद्धानदोपमः ॥ २० ॥

काम्यहोममित्यादिभिश्चेतन इत्यन्तैः सप्तदशभिः श्लोकैर्नाना होमद्रव्यैस्त्रिं-
 शत्संख्यान् मङ्गलरूपान् होमविधीनुपदिशति । तत्र येन विधिना । तैरम्बुजैरुत्-
 पलैः । रक्षैरक्षकुमुदैरित्यर्थः । करवैः सितैरिति शेषः । उत्पलैर्नीलोत्पलैः ।
 तदक्षैराज्याक्षैश्चतुर्विधं प्राग्ब्रह्मादित्वाकवित्त्ववजृत्वञ्जात्बलतः । लभते यत्नाद-
 यत्नादिति पदच्छेदः । ससितं खण्डशर्करामिलितं । वा विकल्पे । तद्वदिति
 च विकल्पार्थे तथैव धनदोपम इत्यर्थः । तद्वत् प्राग्ब्रह्माज्यात्बलतः सुखसर्वीरण-
 पुष्पवन्मूकपुष्पहोमाद्धानदोपमो भवतीत्यर्थः । सितरक्षैः पुष्पैः । गुड, च्याः प्राग्ब-

तथैवान्नाज्यहोमिन सतगण्डुलतिलैरपि ।
 प्रसूनैररुणैस्तद्वत्तथा वन्धूकसम्भवैः ॥ २१ ॥
 सितैः प्रसूनैर्वाक्सिद्धिं हवनात् समवाप्नुयात् ।
 सितरक्तैस्तु मिलितैरायुरारोग्यमाप्नुयात् ॥ २२ ॥
 दूर्वाविकैस्त्रिमध्वक्तैर्हवनात् जयट् गदान् ।
 तथा गुडु च्या होमिन पायसेन तिलेन वा ॥ २३ ॥
 श्रीखण्डपङ्ककर्पूरमिलितैः शतपत्रकैः ।
 हवनाच्छ्रियमाप्नोति सा तदन्वयगा भवित् ॥ २४ ॥
 कुङ्कुमं हिमतोयेन पिष्ट्वा कर्पूरसंयुतम् ।
 तत्पङ्कमदितैर्हीमात् कङ्कारैर्विकचैः शुभैः ॥ २५ ॥
 राजकल्पः श्रिया भूयाञ्जीवद्वर्षशतं भुवि ।
 निःसप्तो निरातङ्को निर्दन्दो निर्मलाशयः ॥ २६ ॥
 इक्षुकाण्डस्य सकलैर्हवनाद्वस्त्रमाप्नुयात् ।
 तथैव कारवीरोत्थैः प्रसूनैररुणैः सितैः ॥ २७ ॥
 क्षौद्राक्तैः पाटलीपुथैर्हवनाद्वश्येद्वधूः ।
 तथैव चम्यकैर्हीमाद्रूपोजीवा वशं नयेत् ॥ २८ ॥
 सरूपवत्सासितगोः क्षीराक्तसितहोमतः ।
 लभतेऽनुपमां लक्ष्मीमपि पापिष्ठचेतनः ॥ २९ ॥

दम्बतालतया चकारेण गदाच्छयेदित्याक्षयते । श्रीखण्डं चन्दनं । शतपत्रकैः तन्नाम
 गुरुमुखादवगन्तव्यं । सा लक्ष्मीः तदन्वयगा शान्तां श्रियमवाप्नोतीर्थः । शुभैः
 पुण्यक्षतादिरहितैः अखण्डितैः । निर्द्वन्द्वः निरुपमः । तथैव वस्त्रमाप्नुयादित्यर्थः ।
 रूपोजीवाः वेश्याः । सितहोमतः शर्कराहोमतः । पापिष्ठचेतनः श्रविविकी
 तस्य लक्ष्मी दुष्प्रपत्न्यात् ॥ २९ ॥

सौवीराक्तैस्तु कार्पासवीजैस्तत्कालहोमतः ।
 अर्धेन्दुकुण्डे नियतं विद्विष्टा रिपवोऽम्बिके ॥ ३० ॥
 अरिष्टपत्रैः(१)स्तद्वीजैस्तत्तैलाक्तैस्तथा हृतैः ।
 मृत्युवीजैर्निम्बतैलसिक्तैर्हीमात्तु दन्तिनः ॥ ३१ ॥
 रागाक्तैस्तुरगास्तद्वत्पञ्चाङ्गैर्हुतैर्ध्रुवम् ।
 अक्षवीजैस्तु तैलाक्तैर्हीमः सर्वविनाशवान् ॥ ३२ ॥
 करञ्जवीजैस्तत्सिक्तैर्हीमाद्देरिविनाशनः ।
 तथैवाक्षतरुद्भूतपञ्चाङ्गहवनादपि ॥ ३३ ॥
 निम्बतैलाम्लतैरक्षद्रुमवीजैस्तु होमतः ।
 तद्दिने स्यादपस्मारी वैरो भवति निश्चितम् ॥ ३४ ॥
 अरातेर्जन्मनक्षत्रवृक्षैश्च न गतैस्तले (२) ।
 तद्योनिपिशितैस्तैश्च हवनं मृत्पाकद्रिपोः ॥ ३५ ॥
 यक्षाक्षवीजैः सर्षपतैलाक्तैर्हवनात्तथा ।
 जायन्ते वेरिणः कुष्ठरोगा देहविलापकाः ॥ ३६ ॥
 मरीचैः सर्षपैर्हीमात्तैलाक्तैर्मध्यरात्रिके ।
 दाहज्वरेण ग्रस्तः स्यादरातिस्तद्दिनैर्ध्रुवम् ॥ ३७ ॥

सौवीरेत्यादिभिर्ध्रुवमित्यन्तैरष्टभिः श्लोकैर्नवसंख्यं नियहहोममुपदिशति ।
 तत्र अर्धेन्दुकुण्डे वक्ष्यमाणे । तद्वीजैः अरिष्टवीजैः । तत्तैलाक्तैर्निम्बतैलाक्तैः । तथा
 विद्विष्टा भवन्तीत्यर्थः । तद्वत् यद्वत् दन्तिनः । तत्पञ्चाङ्गैः मृत्युपञ्चाङ्गैः । तदक्तै-
 र्निम्बतैलाक्तैः । सर्वविनाशवान् सर्वजन्तुविनाशकरः । तत्सिक्तैर्निम्बतैलाक्तैः ।
 तद्दिनेर्मण्डलादिभिः । तद्योनिपिशितैः शत्रुनक्षत्रयोनिमांसेः । तैश्च नक्षत्रवृक्षैः ।
 यक्षाक्षवीजानि गुरुमुखादवगन्तव्यानि । तैलाक्तैस्तिलसम्भवतैलाक्तैः ॥३७॥

(१) अरिष्टयन्त्रैः । (२) नगतेतले ।

एवं निग्रहहोमेषु स्वरक्षायै तथान्वहम् ।
 स्निग्धैः सम्प्राप्तसद्विद्वैर्जपहोमादि कारयेत् ॥ ३८ ॥
 मृत्युञ्जयेन वा तद्वत् प्रयोगस्ताभिरेव च ।
 विद्याभिरन्यथा सिद्धं मन्त्रमप्याशु नाशयेत् ॥ ३९ ॥
 प्रागुक्तानान्तु कुर्वीत निग्रहं स्वस्य रोषतः ।
 वित्ताशया वा न कदाप्याचरेद्भूतिकामुकः ॥ ४० ॥
 नित्यक्तिन्नाविधौ प्रोक्तैस्तर्पणैस्तानि साधयेत् ।
 अनया विद्याया कर्माण्यग्नेषाणि महेश्वरि ॥ ४१ ॥
 अथ यन्त्राणि वक्ष्यामि नानाभीष्टप्रदानि वै ।
 यैः सर्वे सर्वदा सर्वसमीहितमवाप्नुयुः ॥ ४२ ॥
 स्वरयुक्तलिपित्रातगर्भां विद्यां समालिखेत् ।
 सर्वत्रोक्तेषु विधिवत् स्थानेषु परमेश्वरि ॥ ४३ ॥

एवमित्यादिना नाशयेदित्यन्तेन श्लोकद्वयेनाभिचारकर्तुः स्वरक्षाविधान-
 क्रममुपदिशति । तत्र स्निग्धैः आत्मसमसुखदुःखैः । मृत्युञ्जयेन चतुस्त्रिंशत्पटल-
 वक्ष्यमाणेन । वा विकल्पे । अन्यथा स्वरक्षाविधानवैपरीत्येन ॥ ३९ ॥

प्रागुक्तेत्यादिना श्लोकेनाभिचारेण गुणविधानमुपदिशति । तत्र प्रागुक्तानां
 त्रयोदशपटले नवतितमादिश्लोकत्रयोक्तानामिवेत्यर्थः । आचरेन्निग्रहम् अभि-
 चार्याणां तत्रोक्तानामित्यर्थः ॥ ४० ॥

नित्यक्तिन्नेत्यादिना श्लोकेन तर्पणान्युपदिशति । तत्र तानि तत्रोक्तानि ॥ ४१ ॥
 अथ यन्त्राणीत्यादिभिर्विचक्षण इत्यन्तैरर्द्धाधिकैः षड्भिः श्लोकैर्विद्याया
 आद्ये मालकाविसराक्षरयोजनात् सञ्जातेषु षट्सप्तत्यधिकपञ्चशतसंख्येषु
 रूपेष्वदितः षोडशाधिकचतुःशतसंख्यैस्तैः वर्गक्रमतः षड्विंशतिविधानि यन्त्राण्यु-
 पदिशति । तत्र सर्वे साधकाः । स्वरयुक्तलिपित्रातगर्भां अकारादिचकारान्तानि
 षट्सप्तत्यधिकपञ्चशतान्यक्षराणि विद्याया आदौ एकमेकं योजयेत् । तेन
 तत्संख्यानि विद्यारूपाणि सम्भवन्तीत्यर्थः । उक्तेषु वक्ष्यमाणेषु । परमे-
 श्वरोति देवोसम्बुद्धिः । तद्विद्विः षट्कारादिविद्विः । तत्त्रयं वृत्तत्रयं ।

त्रिकोणं वृत्तयुग्मञ्च षट्कोणं तद्वयन्तथा ।

तद्वह्निः षड्दलं पद्मं तत्तत्त्रयञ्च संलिखेत् ॥ ४४ ॥

आद्यकूटं लिखेत् साध्यं गर्भे मध्ये विधानतः ।

त्रिकोणेषु च षट्कोणे षट्पत्रेषु समालिखेत् ॥ ४५ ॥

कूटान्यन्यानि चोक्तानि तत्र पञ्चदशान्यपि ।

अन्तर्वृत्तान्तरद्वन्द्वे भूतार्णांश्च क्रियोचितान् ॥ ४६ ॥

त्रिकोणेषु यन्त्रस्य सर्वमध्यत्रिकोणत्रये इत्यर्थः । अन्यानि द्वितीयादीनि । तत्र पञ्चदशसु स्थानेष्वित्यर्थः । अन्तर्वृत्तान्तरद्वन्द्वे कोणवाह्यवृत्तद्वयवीथ्यां षट्कोणवाह्यवृत्तवीथ्याञ्चेत्यर्थः । क्रियोचितान् स्तम्भनवश्यादिक्रियोचितान् पार्थिववर्णादीन् । तत्र लेखनक्रमः प्रतिवीथिकं दशदशक्रमात् । ससाध्यकर्म्मवर्णैश्च अन्ते सहितमिति शेषः । मायाविन्दुयुक्तां क्रमोत्क्रमात् । एतदुक्तं भवति प्रत्यक्षरं विसर्जनीययुक्तां प्रतिलोमां माहकां सर्ववाह्यवृत्तान्तरवीथीद्वये अन्तर्वृत्तवीथ्याम् अभितः समालिख्य प्रत्यक्षरं विन्दुयुक्तामनुलोमामिव वह्निर्वीथ्यामभितः समालिखेदिति । एवं षड्विंशतिविधं । क्रमोत्क्रमात् वर्गक्रमतः । षड्विंशतियन्त्रविरचनाक्रमो यथा । इष्टप्रमाणभ्रमात् वृत्तं सम्पाद्य तदनन्तरैकैकाङ्गुलमानेन वृत्तद्वयं कृत्वा तदन्तरं चतुरङ्गुलमानेन हृतं कृत्वा तत्र षड्दलानि कृत्वा तदन्तरे एकाङ्गुलमानेन वृत्तं सम्पाद्य तद्वृत्तव्यासार्द्धमानतः प्राग्वत् षट्कोणं कृत्वा तदन्तरस्तत्सन्धिसृष्टासृष्टवृत्तं विधाय तदन्तरैकाङ्गुलमानेन वृत्तं निष्पाद्य तद्वृत्तरेखासृष्टवृत्तसं समरेखं त्रिकोणं विधाय तत्र सर्व्वमध्ये मूलविद्याया आदौ माहकाविसरसंयोगसञ्ज्ञातेषु षट्सप्तत्यधिकपञ्चशतसंख्येषु कूटरूपेष्वद्यं कूटं ससाध्यनामकमालिख्य त्रिकोणस्य त्रिकोणेषु अग्रादिप्रादक्षिण्येन द्वितीयादीनि त्रीणि कूटाक्षराण्यालिख्य तद्वह्निः षट्सु कोणेषु अग्रादिप्रादक्षिण्येन पञ्चमादीनि षट्कूटाक्षराण्यालिख्य तद्वह्निः षट्सु यन्त्रेषु एकादशाक्षरादीनि षट्कूटाक्षराणि संलिख्य एवं षोडशाक्षराण्येकवर्गजाति समालिख्य त्रिकोणवाह्यवृत्तद्वयान्तरवीथ्यां षट्कोणवाह्यवृत्तद्वयान्तरवीथ्याञ्च कर्म्मोचितानि भूताक्षराण्यग्रादिप्रादक्षिण्येन दशदशालिख्य पद्मवाह्यवृत्तत्रयान्तरवीथीद्वये विन्दुविसर्जनीययुक्तामनुलोमप्रतिलोममाहकाञ्चान्ते सांख्यादिसहितां वाह्यवीथीरभ्रमत् प्राग्वहिलिख्य प्रथमं यन्त्रं सम्पाद्यानन्तरमस्मिन्नेव

ससाध्यकर्मवर्गेषु बहिर्वृत्तान्तरद्वये ।
 साटकां विलिखेन्मायाविन्दुयुक्तां क्रमोत्क्रमात् ॥ ४७ ॥
 एवं षड्विंशतिविधं यन्त्रं कुर्याद्विचक्षणः ।
 परस्तात् शतेनापि षष्ठ्या कूटैर्लिखेत् पविम् ॥ ४८ ॥
 प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक्क सूत्राण्यष्टादश क्षिपेत् ।
 तैस्तु कोष्ठानि जायन्ते नवाशीतिशतद्वयम् ॥ ४९ ॥
 तत्र कोणेषु कोष्ठानि द्वात्रिंशन्मार्जयेत्तथा ।
 ततो वज्रं भवेन्मध्ये त्वेकषष्ट्या शतात्मकम् ॥ ५० ॥
 तस्य दिक्षु विकोणानि विदध्यादिककोष्ठतः ।
 मध्यकोष्ठे लिखेद्विद्यां साध्याख्याकर्मसंयुताम् ॥ ५१ ॥
 विकोणेषु तु तत् कूटान्यालिखेत् साध्यवन्ति च ।
 प्राग्वादारभ्य विलिखेत् प्रादक्षिण्यप्रवेशतः ॥ ५२ ॥

यन्त्रे वर्गक्रमतः प्रत्येकं यावत् षड्विंशतिसवर्गषोडशाक्षरलेखनतः पूर्वोक्तेन
 यन्त्रेण साङ्घं षड्विंशतिसंख्यानि यन्त्राणि सम्भवन्तीति ॥ ४७ ॥

परस्तादित्यादिभिः शुभमित्यन्तैः अर्द्धद्विः पञ्चभिः स्त्रीकैः मूलविद्यायाः
 प्रागुरुषड्विंशतियन्त्रविनियुक्ताशिष्टैः कूटरूपैः षड्यधिकशतसंख्यैः कोष्ठवज्र-
 यन्त्रनिर्माणं तदनुभाववञ्चोपदिशति । तत्र परस्तात् विनियुक्तकूटरूपेभ्यः । पवि-
 र्वज्रं । तैः सूत्रैः । द्वात्रिंशत् प्रतिकोणमिति शेषः । तथा यथा विषमवज्राकारं
 मध्येऽवशिष्टं भवेत् । तद्वैषम्यमेतदयन्त्ररचनाख्यानि व्याख्यास्यामः ।
 यतात्मकं शतकोष्ठात्मकमित्यर्थः । एककोष्ठतः प्रतिदिशं । विद्यां शुद्धरूपां
 मूलविद्यां । तत्र साध्याक्षरलेखनं ककारोदरे प्राग्वात् । कूटानीति सप्तविंशति-
 मवर्गप्रथमाक्षरादि प्रोक्तेषु (१) उक्तसंख्येषु आदितश्चत्वार्यर्थाक्षरयुक्तोणात्
 प्रादक्षिण्याक्षरुषु कोणेष्वलिखेदित्यर्थः । प्राग्वादारभ्य अत्रलिकोणोर्षपंक्ति-
 कोष्ठपञ्चके मध्यकोष्ठमारभ्य विकोणद्विकोणचतुष्कलिखिताक्षरचतुष्टयौ-
 परितनानीत्यर्थः । एतत् प्रोक्तरूपं (२) । एतत्कोष्ठवज्रयन्त्रविरचनक्रमो
 यथा । प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक्कसमान्तरालमाष्फालितैरष्टादशभिः सूत्रैर्कोनवज्र-

एतद्वज्रं महद्व्यन्त्रं समस्तापन्निवारणम् ।

समस्ताभीष्टदं सर्व्वविजयश्रीप्रदं शुभम् ॥ ५३ ॥

धिकद्विशतसंख्यानि कोष्ठानि निष्पाद्य तत्र परितः सर्व्ववाह्यपङ्क्तिं मार्जयित्वा ततश्चतसृषु दिक्षु सर्व्वमध्यपंक्तिपर्यन्तपंक्तिद्वयवाह्यरेखाद्वयायाणि त्रिकोणाकाराणि कृत्वा ततस्तदन्तश्चतुर्षु कोणेषु प्रतिकोणं दृश्यमानवाह्यवीथ्यां नव नव-कोष्ठानि मार्जयित्वा ततस्तदन्तश्चतुर्षु कोणेषु प्रतिकोणं दृश्यमानवाह्यवीथ्यां पञ्च पञ्च कोष्ठानि मार्जयित्वा ततस्तदन्तश्चतुर्षु कोणेषु प्रतिकोणं दृश्यमानवाह्यवीथ्यां त्रीणि त्रीणि कोष्ठानि मार्जयित्वा सम्भूयैवं प्रतिकोणे द्वात्रिंशत् द्वात्रिंशत् कोष्ठानि सम्भूयास्मिन् यन्त्रे त्रिकोणवज्रमष्टविंशत्यधिकशतकोष्ठानि मार्जयेत् । एवं कृते चतसृषु दिक्षु प्रतिदिशं त्रिकोणचतुष्टयान्तालस्थानान्तरालस्थपंक्त्या पञ्च पञ्चकोष्ठानि तदन्तरालस्थानान्तरालस्थपंक्तिद्वये प्रतिदिशं सप्त सप्त कोष्ठानि तदन्तरालस्थपंक्तौ प्रतिदिशं तत् कोष्ठसप्तकादधिकं चतुर्षु कोणेषु चत्वारि कोष्ठानि प्रतिकोणमेकैकक्रमेण पृथक् निर्गतानि भवन्ति । ततस्तदन्तरः असमचतुरस्रस्थानि (१) एकोनपञ्चाशत् कोष्ठानि चैवं सम्भूय सर्व्ववाह्यगतत्रिकोणचतुष्टयेन सार्द्धमेकषष्ट्यधिकशतसंख्यानि विषमेऽस्मिन् वज्रे यन्त्रे सम्भवन्ति । अस्य वज्रस्य मूले पूर्व्वोक्तं तथाशब्दाभिप्रेतं वैषम्यं तु (२) चतसृषु दिक्षु वाह्यतो द्वितीयतृतीयपंक्तयोः समसंख्यकोष्ठत्वं । तत्र सर्व्वमध्यकोष्ठे शृङ्गां विद्यां प्रागृत् ककारोदरगतसाध्यादित्रयाख्यावतीमालिख्य सर्व्ववाह्यदिग्गतकोणचतुष्टये अग्रादिप्रादक्षिण्येन प्रागुक्तसंख्येषु मूलविद्यास्वरूपेषु पूर्व्वोक्तवर्गक्रमजनितषड्विंशतियन्त्रलिखितषड्विंशतिवर्गात्मषोडशधिकचतुःशताक्षरेभ्योऽवशिष्टेषु दशवर्गात्मसु षष्ट्यधिकशतसंख्येष्वदित (३) चत्वारि कूटरूपाक्षराणि प्रागवत् साध्यगर्भाणि समालिख्य तदुपरिगतपञ्चकूटादीनि षट्पञ्चाशदधिकशतसंख्यानि कूटाक्षराणि शिष्टेषु तत्संख्येषु कोष्ठेषु अग्रत्रिकोणोर्द्धस्थपंक्तिगत (४) कोष्ठपञ्चकमध्यकोष्ठमारभ्य प्रादक्षिण्य-प्रवेशगत्या (५) युक्तक्रमं विद्यागर्भं सर्व्वमध्यकोष्ठवर्जमालिखेदिति । एतद्विषमं महद्वज्रयन्त्रं प्रोक्तफलसिद्धिप्रदमिति ॥ ५३ ॥

१ । असमचतुरस्रस्थानि ।

२ । वैषम्यं तु ।

३ । आहित ।

४ । गति ।

सप्तविंशतिरुक्तानि यन्त्राख्येवं महेश्वरि ।

सप्तविंशति नक्षत्रसमान्येतानि चेदपि ॥५४॥

* * * * * ॥५५॥

फलानि तेषां क्रमशो वदाभ्युक्तक्रमेण वै ।

विनियोगक्रमञ्चैव सुस्फुटं परमेश्वरि ॥ ५६ ॥

प्रथमेनार्चितेन स्याद्रोगा नश्यन्त्यशेषतः ।

स्ववैश्वानि विधायैतत् पीठे भूमितलेऽपि वा ॥ ५७ ॥

प्रोक्तद्रव्याणि संपिष्य तत्पङ्केनाथ सुस्फुटम् ।

विरावं सप्तरावं वा सप्तविंशतिरावकम् ॥ ५८ ॥

सम्पूज्य तत्र कुम्भन्तु विद्वीषधिजलान्वितम् ।

निधायाम्बुच्चर्चं गटिनमभिषिञ्चेत्ततः सुखी ॥ ५९ ॥

एवमन्यानि यन्त्राणि प्रोक्तेषु विनियोजयेत् ।

तेषां विलिखनद्रव्याख्याकरण्य वदामि ते ॥ ६० ॥

कुचन्दनं चन्दनञ्च सिद्धरं सेन्दुरोचनम् ।

काश्मीरमगुरुं कुष्ठं एलाककूलजातिभिः ॥ ६१ ॥

स्वर्चवृद्धैर्द्वादशभिर्हिमासु परिपिषितैः ।

जलैर्नक्षत्रवृद्धौल्यैः शुभैर्ब्बा सृक्ष्मपिषितैः ॥ ६२ ॥

द्वितीयं विजयं प्राप्तौ प्राप्ता विदध्यात् प्रोक्तरूपतः ।

वादे विवादे समरे द्यूतेषु च जयी भवेत् ॥ ६३ ॥

सप्तविंशतीत्यादिभिराप्तुयादित्यन्तैः षोडशभिः श्लोकैः सम्भूय सप्तविंशतियन्त्रैः सप्तविंशतिनक्षत्रेषु तदात्मना समर्चनार्दिकं वारेषु च तथाच्चर्चं ततस्त्रिंशत्समर्चनादिक्रमं चोपदिशति । तत्र सप्तविंशतियन्त्राणि अन्तर पूर्वोक्तेन सह सप्तविंशति यन्त्राणीत्यर्थः । तेन कारणेन तान्येव सप्तविंशतिनक्षत्राख्येव विभक्त्या सार्द्धमिति शेषः । तान्येवित्यत्र एवास्यान्वयः । साध्यं प्राग्वक्तानि यन्त्राणि । तच्चर्चिनेषु तत्तद्-यन्त्रप्राप्तेषु अश्विन्यादिनक्षत्रेषु । तेषां यन्त्राणाम् । परमेश्वरैरिति सम्बुद्धिः । स्यात्

तृतीयाद्येषु नवसु ग्रहान्नव समर्चयेत् ।

देव्यात्मरूपात्तेनास्य तैर्बिधा न भवेद्ध्रुवम् ॥ ६४ ॥

स्नान्मयेद्वादशेनाशु प्रोक्तक्रमविधानतः ।

संग्रामगमनं वर्षामुद्योगं वाचमाग्रहम् ॥ ६५ ॥

त्रयोदशाद्यैर्वेञ्चान्तैर्यन्त्रैस्तिथिमयैरपि ।

तत्तत्तिथिषु तैः प्राग्वद्वाञ्छितानापुयाद् ध्रुवम् ॥ ६६ ॥

तेषु तेषु तु यन्त्रेषु तत्तत्तिथिदिनाधिपान् ।

वारेशानपि संपूज्य तत्तत् फलमवाप्नुयात् ॥ ६७ ॥

कार्योद्योगेषु जातेषु वाञ्छितेष्वितरेष्वपि ।

वारर्चतिथिसंप्रोक्तयन्त्रे तां तैश्च दैवतैः ॥ ६८ ॥

आवृत्तामर्चयेद्ग्निरक्षोवाय्वीशदिग्गतैः ।

रोगशान्तिं समुद्योगफलाभौष्टान्यवाप्नुयात् ॥६९॥

अथयमिदमाख्यातप्रक्षेपकमवधारणार्थं । वा विकल्पे । प्रोक्तद्रव्याणि वक्ष्यमाणानि कुचन्दनादीनि । वा विकल्पे । तत्र यन्त्रे निधाय प्रोक्तदिवसपूजानन्तरं । सुखी गदीति शेषः । प्रोक्तेषु क्रमान्नक्षत्रेषु कार्येषु च वक्ष्यमाणेषु प्रोक्तेषु सेन्दुं सकर्पूरं । द्वादशभिः कुचन्दनादिनक्षत्रवृत्तौर्जलैः । शुभैः शुद्धरूपैः । वा विकल्पे सूक्ष्मपेषितैर्द्रव्यैरिति शेषः । द्वितीयं यन्त्रमिति शेषः । प्रोक्तरूपतः तत्तन्नक्षत्रादिषु तत्तद्दिनपूजनाभिषेकतः । तृतीयाद्येषु तृतीययन्त्राद्येषु नवसु यन्त्रेषु एकादशान्तेष्विति शेषः । देव्यात्मरूपात् देवीमयविग्रहात् तेन कारणेन । अस्य साधकस्य । तैर्ग्रहैः । एतद्ग्रहार्चनं तत्तद्द्वारेषु कर्त्तव्यमिति सम्प्रदायः । राहु-केत्वोर्वारौ प्राग्वत् । द्वादशेन प्रोक्तनवकात् परेण यन्त्रेणेति शेषः । प्रोक्तक्रमविधानतः तत्प्राप्तनक्षत्रतद्दिनार्चनादितः । त्रयोदशाद्यैः पूर्वोक्तात् परैः तिथिमयैः पञ्चदशसंख्याविशिष्टत्वात् । प्राग्वत् समर्चितैरिति शेषः । तिथिदिनाधिपान् वक्ष्यमाणरूपान् । वारेशान् कुलसुन्दरीपटलोक्तान् द्विविधान् । तां देवीं । तैर्दैवतैः तिथ्यादीनामग्निरक्षोवाय्वीशदिग्गतैः तिथिनक्षत्रवारिशङ्खपूज्यरूपैः प्रोक्तक्रमदिग्गतैः दैवतैरित्यत्रान्वयः । रोगशान्तिं प्रागुक्तां समस्ताम् । समुद्योगफलानि प्राग्ब्रह्मण्यकारणानि ॥६९॥ www.holybooks.com

वाराणामधिपाः प्रोक्तास्तिथिनक्षत्रदेवताः ।
 ऋक्षवृक्षांस्तथा योनीर्निगदे (१) परमेश्वरि ॥ ७० ॥
 वङ्गिर्दक्षावमा विघ्नो भुजङ्गा घन्मुखो रविः ।
 मातरश्च तथा दुर्गा दिशो धनदक्षेश्वरौ ॥ ७१ ॥
 यमो हरः शशी चेति तिथीशाः परिकीर्तिताः ।
 नक्षत्रदेवताश्चापि शृणु वक्ष्ये यथाविधि ॥ ७२ ॥
 अश्विनौ च यमो वङ्गिर्धाता चन्द्रः शिवोऽदितिः ।
 गुरुः सर्पाश्च पितरः अर्थ्यमा भग एव च ॥ ७३ ॥
 दिनकृच्च तथा त्वष्टा मारुतेन्द्राग्निमित्काः ।
 इन्द्रो निऋतितोयाख्यौ विश्वेदेवा हरिस्तथा ॥ ७४ ॥
 वसवो वरुणः पञ्चादज एकपदस्तथा ।
 अहिर्ब्रह्मस्तथा पूषा प्रोक्ता नक्षत्रदेवताः ॥ ७५ ॥

वाराणामित्यादिभिर्गजा इत्यन्तैरेकादशभिः श्लोकैः प्रागुक्तवारदेवता-
 स्मरणपुरःसरं तिथिनक्षत्रवृक्षनक्षत्रदेवतानक्षत्रयोनीश्वोपदिशति । तत्र प्रोक्ता
 कुलसुन्दरोपटले । तथा योनीर्नक्षत्रयोनीरित्यर्थः । वङ्गीत्यादिना श्लोकेन
 तिथिदेवतासु पञ्चदशसु द्वादशदेवता उपदिशति । यम इत्यादिना श्लोकेना-
 वशिष्टास्तिस्रस्तिथिदेवताः समुपदिश्य नक्षत्रदेवताप्रस्तावञ्च करोति ।
 अश्विनावित्यादिना श्लोकेन सप्तविंशतिनक्षत्रदेवतासु तत्संख्यातासु
 द्वादशनामान्युपदिशति । तत्र शिवोऽदितिः शिवः अदितिरिति पदच्छेदः ।
 दिनकृदित्यादिना श्लोकेन शिष्टासुपञ्च दशसंख्यासु तासु दशदेवतानामान्यु-
 पदिशति । तत्र इन्द्राग्नी इत्येकस्य नक्षत्रस्य देवते । वसव इत्यादिना
 श्लोकेन प्रोक्तावशिष्टदेवतापञ्चकनामोपदेशं प्रोक्तनिगमनञ्च करोति । कार-
 स्कार इत्यादिना श्लोकेन सप्तविंशतिनक्षत्रवृक्षेषु तत्संख्येषु दशवृक्षनामान्यु-
 पदिशति । आमलकोदुम्बर इति दिव्यत्वात् सन्धिः आमलक उदुम्बर
 इत्यर्थः । पलाशेत्यादिना शिष्टेषु सप्तदशसंख्येषु तेषु एकादशवृक्षनामान्युपदिशति ।

कारस्कारश्चामलकोदुम्बरो जम्बुकस्तथा ।
 खदिरः कृष्णवंशौ च पिपपलो नागरोहिणौ ॥ ७६ ॥
 पलाशप्लक्षकाम्बष्ठविल्वार्जुनविकङ्कताः ।
 वकुलः सरलः सर्जो वञ्जुलः पनसस्तथा ॥ ७७ ॥
 अर्कः शमी कदम्बश्च चूतो निम्ब स्तथाऽन्तिमे ।
 मधूकश्चेति संप्रोक्ता वृक्षा भानां क्रमादमी ॥ ७८ ॥
 अश्वगजमजसर्पसर्पिणीश्वविडालिकाः ।
 अजामार्जारसूषाश्च सूषिका वृषमाहिषी ॥ ७९ ॥
 व्याघ्रश्च महिषो व्याघ्री मृगौ मृगशुनी कपिः ।
 गोकर्णी (१) वानरौ सिंही तुरगा सिंहगोगजाः ॥ ८० ॥
 यदा रोगादि दुःखार्तिर्भवेत्तदईकैर्दिनैः ।
 भूङ्क्तैः संख्ययाहोभिः शान्तिः स्याद्द्विगुणेन वा ॥ ८१ ॥

अर्क्यादिना श्लोकेन प्रोक्तावशिष्टषड्वृत्तनामोपदेशं प्रोक्तनिगमनञ्च करोति ।
 अत्र अन्तिमे मधूक इत्यन्वयः । रेवत्यां मधूक इत्यर्थः । भानां नक्षत्राणाम् ।
 अश्वमित्यादिना श्लोकेन सप्तविंशतिनक्षत्रयोनिषु तत् संख्यासु त्रयोदशयोनि-
 नामानि उपदिशति । तत्र श्वविडालिका श्वा च विडालिका चेत्यर्थः । वृष महिषी
 वृषश्च महिषी चेत्यर्थः । व्याघ्र इत्यादिना श्लोकेन शिष्टयोनिनामान्युपदिशति ।
 तत्र महिषव्याघ्री महिषश्च व्याघ्री चेत्यर्थः । मृगशुनी मृगशुन्याविति उत्तरार्द्ध-
 पदम् । अत्र तिथिदेवतादिनक्षत्रयोन्यन्तानां सर्वेषां नामानि गुरुमुखादवगन्त-
 व्याप्ति ॥ ८० ॥

यदेत्यादिना श्लोकेन ज्वरादिरोगारम्भे समयज्ञानेन रोगशान्तिसमय-
 ज्ञानोपायमुपदिशति । तत्र एतदुक्तं भवति यदा ज्वरादिरोगारम्भस्तदा यस्मिन्नक्षत्रे
 यावत्संख्याघटिकागतास्तत्संख्यैरहोभिर्वा तदईकसंख्यैरहोभिर्वा रोगमुक्तिं
 जानीयादिति । अत्र सौम्येषु तक्षत्रेषु रोगारम्भश्चेत् प्रोक्तक्रमतो रोगशान्तिः ।
 क्रूरेषु नक्षत्रेषु चेद् रोगिणो देहत्याग इति सम्प्रदायः ॥ ८१ ॥

आधारे पञ्च यन्त्राणि स्वाधिष्ठाने चतुष्टयम् ।
 प्रोक्तेषु भावयेत्तानि तावन्ति मणिपूरके ॥ ८२ ॥
 अनाहते ततः पञ्च यन्त्राणि परिभावयेत् ।
 विशुद्धाख्ये च चत्वारि पञ्चान्नायामिति क्रमात् ॥ ८३ ॥
 तत्तत्तिथिदिनेष्वेवं भावयेत् षोडशीं शिवाम् ।
 तत्तच्चक्रगताः सर्वा भावयेत् सर्वसम्पदे ॥ ८४ ॥
 आधारादिषु चक्राणि भावयेदुक्तयोगतः ।
 नतु सर्वत्र सर्वाणि भावयेन्न कदाचन ॥ ८५ ॥
 भावनायामशक्तानां तत्तद्यन्त्राद्वहिस्तथा ।
 प्रोक्तान्याधारपद्मानि कृत्वा तत्रार्चयेच्छिवाम् ॥ ८६ ॥
 एवं दिनेषु वारेषु नक्षत्रेषु त्रिषु क्रमात् ।
 संपूज्य देवमिष्टानि प्राप्नुयात् प्रोक्तवासरैः ॥ ८७ ॥

आधारेत्यादिभिः कदाचनेत्यन्तैश्चतुर्भिःश्लोकैः प्रोक्तानां सप्तविंशतिसंख्यानां यन्त्राणां मूलाधारादिषु षट्स्वाधारेषु उक्तविभेदक्रमप्राप्तं यन्त्रं विभावयतः फलावाप्तिमुपदिशति । तत्र प्रोक्तेषु सप्तविंशतिसंख्येषु । तावन्ति चत्वारि इत्यर्थः । इति क्रमात् प्रथमयन्त्रादिक्रमतः । तत्तत्तिथिदिनेषु यन्त्रप्राप्तेषु । एतदुक्तं भवति प्रथमादीनां यन्त्राणां प्रोक्तसंख्याविभिन्नानां तत्तद्यन्त्रप्राप्ततिथिदिनेषु मूलाधारादिषु प्रतिदिनमेकैकस्य भावनमिति । षोडशीं चित्रानित्यां शिवां ध्यायतः । नतु सर्वत्र सर्वाणि सर्वाधारेषु सर्वाणि यन्त्राणि स्वेच्छया प्रोक्तसंख्याविभागेन भावनीयानि । उक्तं प्रथमादिविभेदक्रमतः प्रोक्तेषु प्रोक्तान्येव भावनीयानि ॥ ८५ ॥

भावनायामित्यादिना वासरैरित्यन्तेन श्लोकद्वयेनाधारेषु भावनायामशक्तानां वहिस्तत्तदाधारपद्मानि प्राग्वत् कृत्वा तत्तन्मध्ये तत्तत्प्राप्तं यन्त्रमालिख्य तत्तत्तिथिवारनक्षत्रेषु देवीं समाराध्य प्रोक्तवासरैः प्रागुक्त सप्तविंशत्या दिनेः । (१) प्रोक्तानि फलान्यवाप्नुयादित्युपदिशति ॥ ८७ ॥

वलिञ्च दद्यात्तेष्वेव वासरेषु यथाविधि ।
 पञ्चाशन्मिथुनानाञ्च प्रोक्तचक्रेऽईरावके ॥८८॥
 मध्याङ्के सन्ध्योश्चापि चक्रस्थानामपीश्वरि ।
 मिथुनोक्तक्रमे शक्तिमन्त्रवच्चक्रगामिनाम् ॥८९॥
 कूटानां मन्त्ररूपाणि प्रोक्तानि स्फुटसौश्वरि ।
 तैस्त्रैषां तेषु कालेषु वलिं दद्यात्तथैरितैः ॥९०॥
 देव्यास्त्वनुग्रहप्रोक्तनिर्वैद्यैः शिक्षकं महत् ।
 विधाय तस्य मध्ये तु कृत्वा दीपं घृतासुतम् ॥९१॥
 विधाय तत्तन्मन्त्रैस्तु विदध्यात्तान्यनुक्रमात् ।
 प्रत्येकं देवतानां वा मिथुनानामथापि वा ॥९२॥
 दद्यादपूपनसमोचाष्टतगुडान्वितम् ।
 कुल्माषपायसान्नेन व्यञ्जनं छागमांसयुक् ॥९३॥
 इत्थं कार्यस्य गुरुतालाघवापिचया दिनैः ।
 साधयेत् सप्तभिः पञ्चान्मासान्मण्डलतोऽपि वा ॥९४॥
 मिथुनानां वलिं दद्यात् प्रतिमासं गृहेऽर्चयेत् ।
 प्रत्यब्दं वा गृहे मन्वी जीविदाद्यामहोदयः ॥९५॥

वलिमित्यादिभिर्नरा इत्यल्लैनवभिः श्लोकैर्द्वयाः प्रायुक्तपञ्चाशन्मिथुनानाञ्च
 वलिदानप्रकारं तत्फलानि चोपदिशति । तत्र तेष्वेव वासरेषु प्रोक्तयन्त्रप्रयोग-
 वासरेषु । अन्यदपि मङ्गलार्थं अमङ्गलप्रतिघातार्थञ्च नित्यशश्च पञ्चाशन्मिथुन-
 वलिप्रदानं कुर्यादिति सम्प्रदायः । पञ्चाशन्मिथुनानां षोडशपटलोक्तानां प्रोक्त-
 चक्रे तत्रैवोक्ते । एतदुक्तं भवति षोडशपटले अष्टनवतितमश्लोकोक्तचतुःषष्टि-
 पदे चक्रे मध्यतश्चतुष्कोष्ठान्येकीकृत्य तत्र दिननित्यां साध्यगर्भमालिख्य वह्निर-
 ग्रादिप्रादक्षिण्यनिर्गमन घटिकाक्रमतो मिथुनानामर्चनवलिप्रदानादि कुर्यादिति ।
 सन्ध्योः प्रातःसायन्तन्योः । चक्रस्थानां कूटविद्याशक्तीनां मूल (१) शक्तिसहितानां
 वलिं दद्यादित्यत्रान्वयः । ईश्वरोति देवीसम्बुद्धिः । शक्तिमन्त्रवत् मिथुनोक्त-

एवं कालात्ममिथुनवलिदानेन पूजनात् ।
 स्मरणात् कौर्त्तनात् सर्ववाञ्छितानाम्पुनर्राः ॥६६॥
 मिथुनानां वलिद्रव्याख्याकर्णय महेश्वरि ।
 यैस्तुष्टिं प्राप्य तान्याशु प्रयच्छन्त्यभिवञ्छितम् ॥६७॥
 दशानां पायसं दद्याद्दशानान्तु गुडोदनम् ।
 पञ्चानां मुद्गभिन्नाङ्गं पञ्चानां दधिभक्तकम् ॥६८॥
 दद्यादपूपं पञ्चानां पञ्चानां क्षौरशर्करे ।
 पञ्चानां नारिकेलस्य फलक्षोदं गुडान्वितम् ॥६९॥
 पञ्चानां सितभक्ताभ्यां मोचाफलमुदीरितम् ।
 मिथुनार्च्यारतो नित्यं योऽसौ स्यान्मान्त्रिकाग्रणीः ॥१००॥

शक्तिमन्त्रवत् । चक्रगामिनां कूटानामित्यत्रान्वयः । एतदुक्तं भवति—पूर्वं पञ्चा-
 शन्मिथुनशक्तिविद्यावदत्रोक्तयन्त्रगतविद्याकूटशक्तीनामपि प्रोक्ताभिः प्रत्येकं
 पञ्चदशाक्षराभिः कूटसंहिताभिर्विद्याभिः पूजनं वलिदानञ्च कुर्यादिति । ताः
 विद्या यथा प्रथमं बीजद्वयपूर्वं तत्तत्कूटमुच्चार्य ततो रूपिणीशक्तीत्युक्त्वा ततः
 सप्ताक्षरीं वदेत् तेन पञ्चदशाक्षर्यः षट्सप्तत्यधिकपञ्चशतविद्याः सम्भवन्ति ।
 तैर्मन्त्रैस्तेषु कालेषु प्रागुक्तसन्ध्यात्रयादिषु । ईरिते र्दध्यमाणैर्देव्याश्चित्तानित्यायाः
 अनुग्रहप्रोक्तनैवेद्यैः षोडशे पटले नवतितमञ्चोक्तपायसान्नगुडान्नभिन्ना-
 हरिद्रान्नतिलान्नकेवलशुद्धान्नैरित्यर्थः । शिक्थकं पिण्डमित्यर्थः । प्रत्येक-
 मित्यादिनैतदुक्तं भवति प्रधानदेवताया एव षड्भिः समितैर्वा तस्यास्तत्
 परिवाराणामपि वा तस्यास्तत्परिवाराणां मिथुनानामपि युग्मस्य एकमेकं वा
 पृथक् पृथगिति वा वलिदाने पञ्चत्रयचतुष्टयमुक्तं भवतीति । अपूपदिद्रव्य-
 नवकं पूर्वोक्तनिवेद्यद्रव्यसहितं भवति । तन्नामानि गुरुसुखादवगन्तव्याणि ।
 अपि वा विकल्पे । वा विकल्पार्थः । स्मरणान्मिथुनानां कालरूपित्वानु-
 सन्धानात् ॥६६॥

मिथुनानामित्यादिभिरग्रणीरित्यन्तेश्चतुर्भिः श्लोकैर्मिथुनवलिद्रव्याणि नित्यं-
 देयानि तदर्चनफलं योषादिभिरिति from तत्र वलिद्रव्याणि नित्यं देयानि प्रयोगदेयानि

अहङ्कारमयी व्याप्तिरिति सम्यक् समीरिता ।

अस्या निफालनाच्चित्ते तत्तत्त्वं स्वात्मसात् कृतम् ॥१०१॥

इति नित्यातन्त्रे श्रीकादिमते एकविंशति-

पटलं परिपूर्णम् ।

च । दधिभक्तकं दधिमिश्रमन्नमित्यर्थः । सितभक्ताभ्यां मोचाफलं शर्करा-
मिलितान्नकदलोफलानोत्थर्यः । एतान्येव नित्यवलिप्रदाने च मिथुनानां
द्रव्याणि । असौ अर्चकः ॥१००॥

इति षोडशनित्यातन्त्रे श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसारसिंह-

राजप्रकाशाभिधानेन सुभगानन्दनाथेन विरचितायां मनोरमाख्यायां

व्याख्यायां चित्रानित्याविद्याविधानप्रकाशनपरमेकविंशतितमं

पटलम् परिपूर्णं परामृष्टम् ॥ २१ ॥

ग्रन्थसंख्या—सप्तविंशतियन्त्राणि व्याख्याग्रन्थाः शतद्वयम् ।

पादाधिकाद्युत्तराः सुप्रः पटले त्वेकविंशके ॥

स्मिन् समदायः ॥ ४ ॥

रौकलात् । तत्र तस्याः समवस्थानं दृष्ट्वापश्चिमकोणदिक् प्रदेशे लज्जिताभिमुख-
तस्य सवृत्ता प्रथमत्वात् । “इद्विसगगवर्जजायां वाराही यज्ञोदिते प्रकृतौ । तत्र तन्मूर्ते इद्विसगगवर्जोद-
तस्य लज्जिताया अङ्गभूतौमिपुत्रिनपटववस्थमाणाविधानमस्याः कुर्येकैश्याः पूर्व-
प्रति । तत्र त्रिखण्डिनोदनान्दनां सङ्गीतादिभिः । तन्मूर्त्यादिना शौकपुर्ववर्जित प्रसङ्ग-
श्रुत्यादिपटवतयप्रोक्तार्पणप्रकारमस्मान् अत्र अस्याः कुर्येकैश्याः तदङ्गत्वमभि-
द्विखण्डितानां त्रैपण्यलिकामित्यन्तन अथर् शौकेन सवर्गङ्गिनिख्याया लज्जिताया-

तन्मूर्त्यवच्छेद इत्यर्थः । सा कुर्येकैश्या ॥ ३ ॥

लिकपुस्तौ । तत्रैव तन्मूर्त्यपटल एव । तन्मूर्त्या सा सा खण्डद्वयमूर्त्त्युत्पत्त्या विद्या-
खण्डप्रकृतिकया तन्मूर्त्यवच्छेदमूर्त्ता मूर्त्तित्वत्वात् । सैव पश्चिदिशात्पूर्व । त्रिखण्डा-
विद्यात्परोदिते तन्मूर्त्ये पटले इति शेषः । तत्र पश्चिदिशात्प्रा प्रथमद्वितीय-
प्रत्येकं तन्मूर्त्तासमवस्थानं नूदवताया वाञ्छादादित्यलङ्घ्योपदिशति । तत्र पश्च-
कैश्याविद्यायास्तन्मूर्त्यपटलौकिकत्वेप नैविष्यं तेषां तेषां खण्डानां (१)
पटलेन । तत्र अथ षोडशालादिभिरमूर्त्तौ षोडशैः शौकैः कुर्ये-
विधानमपुदिशति अथ षोडशानिखण्डानां तदित्यन्तन शौकप्रयत्नकृत्वा इति शेषेन
सवर्गानां निखण्डानां वलित्वेवतायाः खण्डान् खण्डान् अथशयान्मूर्त्तायाः कुर्येकैश्याया
पूर्वैस्त्रैश्वकविशेषे पटले षोडशानिखण्डानिख्याया विधानमपुदिश्यान्तन्म-

द्वीपे तां लज्जितां त्रिखण्डिनोदनान्दनां यज्ञोदिते ॥ ४ ॥

इतिरौद्रिणतर्पणार्थमभ्युग्न नवरत्नैः ।

एवं सा त्रिभिरलौकैर्विद्याकैर्परमौष्ठे ॥ ३ ॥

तन्मूर्त्या सा पश्चिदिशात्प्रा सकलैष्ठे ॥

सप्तभिः प्रथमा प्राक्ता तयोदशयुता पुनः ॥ २ ॥

सैव त्रिखण्डा तत्रैव प्राक्ता विद्या तु संख्याया ।

सा विद्या कुर्येकैश्यायाः पश्चिदिशात्प्रा ॥ १ ॥

अथ षोडशानिखण्डानां या प्राक्ता वलित्वेवता ।

इतिविशेषपटलम् ।

तत्तीरे पूजयेद्देवीं पञ्चमीं तीरपालिकाम् ।

तत्सागरेषु परितो रत्नपोतचरीं यजेत् ॥ ५ ॥

तदाज्ञया रत्नपोतं तन्नाम्नैव समर्चयेत् ।

वलिचक्रञ्च तेनैव तन्मध्ये च समर्चयेत् ॥ ६ ॥

पूर्वपश्चिमदिग्द्वारसंयुतं चतुरस्रकम् ।

कृत्वा तदन्तः पद्मञ्च साष्टपदं सकर्णिकम् ॥ ७ ॥

कर्णिकायां चारु कृत्वा नवयोनिं समर्चयेत् ।

षडङ्गं बालया कृत्वा तेनार्घ्यमपि साधयेत् ॥ ८ ॥ ६ ॥

तत्सागरेष्वित्यादिना समर्चयेदित्यन्तेनार्द्धाद्येन श्लोकेनास्याः कुरुकुलायाः पूजाप्रस्तावपूर्वकं तत्र रत्नपोतवलिचक्रार्चनमुपदिशति । तत्र तत्सागरेषु पञ्चम्यधिष्ठित तत्तीरसागरादिषु । रत्नपोतचरीं कुरुकुलां । तत्र तदाज्ञया तीरपालिकायाः पञ्चम्याः समनुज्ञया सागरेषु तस्याः कुरुकुलायाः पूजनं समवस्थानमिच्छु-सागरे उत्तरपश्चिमकोणे । रत्नपोतचरीमितुक्त्या साधकाभिमुखमिति सम्प्रदायः । तत्तु दक्षिणपश्चिमकोणे पञ्चम्याः समवस्थानात् । रत्नपोतं रत्ननिर्मितप्रवहणरूपं अद्यतनप्रवहणस्वरूपवदिति सम्प्रदायः । तन्नाम्नैव रत्नपोतनाम्नैव नमोऽन्तेन वक्ष्यमाणविसर्जनीयहृत्खेखापूर्वेण । यथा ह्योः रत्नपोताय नमः इति समर्चयेत् । वलिचक्रञ्च वक्ष्यमाणरूपं । तेनैव नाम्नैव प्राग्बद्धमोऽन्तेन विसर्जनीयशक्त्याद्येन । यथा ह्योः वलिचक्राय नमः इति समर्चयेत् । तन्मध्ये रत्नपोतमध्ये ॥ ६ ॥

पूर्वत्यादिना समर्चयेदित्यन्तेनार्द्धेन श्लोकेन देव्याः कुरुकुलायाः नित्य-सपर्याचक्रमुपदिशति । तत्र पूर्वपश्चिमदिग्द्वारसंयुतमित्यत्र शाखानिष्ठाणा-नुक्तावपि उत्तरत्र दक्षशाखादोतुक्त्या प्रतिहारं शाखाद्वयोपेतत्वं चतुरस्रस्योक्त मिति सम्प्रदायः । चारु यथामानं । एतदुक्तं भवति प्राक्पश्चिमतः सशाखा-द्वयद्वारयुग्मं समचतुरस्रद्वयं कोणेषु दिक्षु च देवतास्थानचिह्नितं विधाय तन्मध्येस्थलद्वयोपेतमष्टदलं पद्मं कृत्वा तस्य कर्णिकायां नवयोनिचक्रं प्रागुक्त-चतुस्त्रिपञ्च चतुरंशैः विधाय तन्नाममन्त्रेण तदर्चयेदिति ॥ ८ ॥

षडङ्गमित्यादिना श्लोकोत्तरार्द्धेन षडङ्गन्यासमर्घ्यसाधनञ्चोपदिशति । तत्र बालया कुलसुन्दरीविद्यया सजातिकयेति शेषः । तेन षडङ्गेन मूलविद्यया पञ्चविंशत्यक्षरया त्रिबाराण्यक्षेपमर्घ्यसाधयेत् ॥ ९ ॥ www.hqjybooks.com

त्रिखण्डमुद्रया मूलमन्त्रेणाद्येन चावहेत् ।
 ध्यात्वेत्यं परिवारैस्तां देवीं गन्धादिभिः क्रमात् ॥ १० ॥
 विकीर्णकुन्तलां नग्नां रक्तामानन्दविग्रहाम् ।
 दधानां चिन्तयेद्वाणं चापपाशतुण्डीः करैः ॥ ११ ॥
 तत् समानायुधाकारवर्णां देव्यस्तु वाह्यगाः ।
 ऋतुस्नाताः स्फुरद्योन्यः सदानन्दारुणेक्षणाः ॥ १२ ॥
 हृल्लेखया स्थापनादीनुपचारान् समाचरेत् ।
 ततस्तदान्नया रोहे भ्रामिणीं द्राविणीं यजेत् ॥ १३ ॥
 पश्चिमद्वारमारभ्य दक्षशाखादि पूजयेत् ।
 सूर्यसोमं तिथिवारं योगर्क्षकरणान्यपि ॥ १४ ॥

त्रिखण्डेत्यादिभिरीक्षणा इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैरावाहनमुद्रामन्त्रपुरःसरं देव्याः
 सपरिवाराया नित्यसपर्याधानमुपदिशति । तत्र आद्येन सप्ताक्षररूपेण मन्त्रेणेति
 शेषः । इत्थं वक्ष्यमाणरूपतः । गन्धादिभिर्यजेदिति शेषः । नग्नां दिगम्बरां
 देव्या दिगम्बरत्वकथनं सच्चि (म्बि) दानन्दमयत्वात् । अनावृतत्वमित्यपस्करः सम्प्र-
 दायार्थः । आनन्दविग्रहां सच्चिदानन्दरूपत्वात् । आयुधक्रमस्तु स्वदक्षिणाधरा-
 दित उत्तरान्तं अप्रादक्षिण्यात् । ऋतुस्नाताः स्फुरद्योन्यः एतद्देव्या अपि साधारणं
 तस्याः ऋतुस्नातत्वस्फुरद्योनित्वकथनं प्रागुक्तसच्चिदानन्दमयत्वमित्योल्लासाति-
 शयत्वमिति सम्प्रदायः । अस्या ललिताङ्गत्वपूजनेऽपि तदेव ध्यानं नतु तत्समान
 मिति च सम्प्रदायः ॥ १२ ॥

हृल्लेखेत्यादिभिः पूजयेदित्यन्तैरध्वजैः षड्भिः श्लोकैर्देव्या उपचारपूर्वं सावरण-
 चतुष्टयनित्यसपर्याक्रममुपदिशति । तत्र हृल्लेखया सविसर्जनोययेति सम्प्र-
 दायः । तथा तत्तन्मन्त्रादिगतया अत्र सर्वशक्त्यैर्यजेदिति । स्थापनादीन्
 आदिशब्दः सन्निरोधादिविषयः । उपचारान् अर्घ्यपाद्यादीन् । तदान्नया देव्या-
 न्नया । भ्रामिणीं द्राविणीं यजेत् । तयोरवस्थानन्तु रत्नपोतपूर्वपश्चिमकोट्योः ।
 दक्षशाखादि देव्याः पश्चिमामिमुखाया दक्षिणपार्श्वशाखादिप्रादक्षिण्याच्च ।
 यक्षिणीश्वेत्यत्र बहुवचनान्तं तासां षट्त्रिंशत् संख्याविशिष्टत्वात् । तन्मन्त्रो यथा ।
 स्त्रीः यक्षिणीरूपिणीशक्तिपादुकाः पूजयामि इति । अन्यासी तत्तन्नामान्ते पादुकां

यच्चिणीश्च तथा तारां पूर्वद्वारस्य शाखयोः ।
 व्योमवाय्वग्नितोयक्ष्मारूपिणौशक्तिसंयुतम् ॥ १४ ॥
 शब्दस्पर्शञ्च रूपञ्च रसगन्धञ्च पूर्ववत् ।
 घ्राणान् बुद्धिं तथाशक्तिमष्टपदेषु पूजयेत् ॥ १५ ॥
 तदन्तरष्टकोणेषु वाग्देव्यष्टकमर्चयेत् ।
 ततो वाणान् धनुःपाशमङ्कुशञ्चाभितो यजेत् ॥ १६ ॥
 मध्यत्रिकोणकोणेषु सेच्छाज्ञानक्रियात्मिकाः ।
 शक्तीर्यष्टाय तन्मध्ये सन्धिदासनमर्चयेत् ॥ १७ ॥
 ततस्तां पञ्चविंशार्णमूलमन्त्रेण पूजयेत् ।
 ततस्तदाज्ञया प्रोतपरीतं द्वोपमागतः ॥ १८ ॥
 पश्चिमं पुष्परागञ्च संप्राध्यावतरेत् क्रमात् ।
 परीयमाणे दिक्ष्वेतानर्चयेत्तत्र तत्र वै ॥ १९ ॥
 इक्ष्विराष्टतदुग्धाब्धीन् पश्चिमादि विलोमतः ।
 नमोऽन्तेर्नामभिः पूर्वं पूजयेद्गन्धपुष्पकैः ॥ २० ॥

पूजयामीति स्त्रीः व्योमरूपिणौशब्दशक्तिपादकां पूजयामीत्यादयः शब्दादीनां
 मन्त्रा बोद्धव्या इति । पूर्ववत् अग्रादिप्रादक्षिण्येन तथा रूपिणौशक्त्यादिसहितम्
 अर्चयेत् । अग्रादिप्रादक्षिण्येन अभितः प्राग्बन्ध्यात्रिकोणाद्वहिरभितस्तत्तद्भुजान्ति-
 केष्वप्रादक्षिण्येन यदा प्राग्वत् क्रमात्तन्मध्ये त्रिकोणमध्ये । सन्धिदासन-
 मिति देवताया भक्तृभूतं सन्धिदात्मकं पुरुषमिति सम्प्रदायः । तत्र देवता-
 स्थानप्रकाररूपावरणशक्तीनामवस्थानप्रकारश्च गुरुमुखादेवावगन्तव्यः । तन्मन्त्रो
 यथा स्त्रीः सन्धिदासनाय नमः इति । पञ्चविंशार्णमूलमन्त्रेण खण्डहयप्रकृति
 भूतेन तृतीयेनेत्यर्थः ॥ १८ ॥

तत इत्यादिना पुष्पकैरित्यन्तेनाहुर्व्येन श्लोकहयेन देव्याः प्रधानदेवतारूप-
 ललिताङ्गत्वेन स्थितिभिर्द्वादिसागरपूजाञ्चोपदिशति । तत्र तदाज्ञया कुरुकुक्षा-
 ज्ञया परोतं भवेदिति शेषः । पश्चिमं पुष्परागमिति ललितादेव्या नित्यपूजा-
 पटलोक्तनवरत्नद्वोपायखण्डस्य पुष्परागमस्यत्वात् तत्र स्मारयति । परीयमाणे परितो

नवरत्नमयं द्वीपमित्यादि प्रागुदीरितम् ।
 एवं समर्चितं देव्या ललितायाः प्रियङ्करम् ॥ २१ ॥
 एवं देवी पूजयितुः शीघ्रं बहु मनीषितम् ।
 प्रसीदति यत्तस्मिन् प्राग् पूजयेदेवमीश्वरि ॥ २२ ॥
 देवीनां कुरुकुलान्तु तोयादुपरि पूजयेत् ।
 पञ्चविंशार्णभूलिन पृजान्ते परमेश्वरि ॥ २३ ॥
 देव्या वलिः समाख्यातस्ताराशक्तेस्तु विद्यया ।
 तां शृणु त्वं प्रिये वच्मि ताराविद्यां दशाक्षरीम् ॥ २४ ॥
 भूः स्वेन मरुता युक्तो रयो दाहश्चरान्वितः ।
 रयो धरान्वितः पञ्चाद्रययुग्मं मरुद्युतम् ॥ २५ ॥
 एतत्तृतीयं षष्ठं स्याच्चतुर्थं सप्तमं भवेत् ।
 षष्ठं तदष्टमं विद्यात् हृदम्बुमरुदन्वितम् ॥ २६ ॥

भ्रास्यमाणे तत्र तत्र प्रदेशे इति शेषः । पश्चिमादि विलोमतः प्रोक्तक्रमेण
 इक्षुसागरादीन् नमोऽन्तेर्नामभिः पूर्वं पूर्वमिति वीजद्वयं स्मारयति वीजद्वयं
 नामभिरादी संयोज्य तैरित्यर्थः । तन्मन्त्रा यथा ङीः श्रीः इक्षुसागराय नमः
 इत्यादयः ॥ २० ॥

नवरत्नमयमित्यादिना ईश्वरीत्यन्तेन श्लोकद्वयेन ललिताया देव्याः समागधन
 विशेधे फलविशेषमुपदिशति । तत्र प्रागुदीरितं ललितानित्यपूजनोपदेशे
 प्रोक्तरूपतः । एवं प्राग्वत् । प्रसीदति प्रयच्छति देवी इति शेषः । ईश्वरीति
 देवीसम्बुद्धिः ॥ २२ ॥

देवीनामित्यादिना श्लोकेन कुरुकुलाया देव्याः स्वतन्त्रपूजाक्रममुपदिशति ॥ २३ ॥
 देव्या इत्यादिभिः परमेश्वरीत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैर्देव्याः कुरुकुलायाः
 स्वतन्त्रनित्यपूजायां वलिं तद्विद्यां दशाक्षरीं तथा वलिदानञ्चोपदिशति । तत्र
 देव्याः कुरुकुलायाः भूः स्वेन युक्तेति शेषः ॐ इति । मरुतां युक्तो रयः
 ता इति । दाहश्चरान्वितः रे इति । रयो धरान्वितः तु इति । रययुग्मं मरुद-
 युतं ता इति । एतत्तृतीयं षष्ठं स्यात् । पञ्चाद्रययुग्मं मरुद्विद्यायाः रे इति तृतीय-

हंसश्च मरुता युक्तः प्रोक्ता विद्या दशाक्षरी ।
 अनयास्या वलिं दद्याद्विद्यया परमेश्वरि ॥ २७ ॥
 ध्यानं देव्याः शृणु प्राज्ञे समस्तापन्निकृन्तनम् ।
 अस्यास्तोत्रेषु सर्व्वत्र वाधो न भवति स्मृतेः ॥ २८ ॥
 श्यामवर्णां त्रिनयनां द्विभुजां वरपङ्कजे ।
 दधानां वह्नुवर्णाभिर्व्वहुरुपाभिरावृताम् ॥ २९ ॥
 शक्तिभिः स्मेरवदनां रत्नमौक्तिकभूषणाम् ।
 रत्नपादुकयोः न्यस्तपदाम्बुजयुगां स्मरेत् ॥ ३० ॥
 होमं कुर्यान्नित्यशस्तु घृताक्तैरक्तपुष्पकैः ।
 सुगन्धिभिः सितैः पुष्पैरन्नाज्याभ्यां घृतेन वा ॥ ३१ ॥
 प्राग्वह्वृतयुतो विद्यां पञ्चविंशति लक्षकम् ।
 जपित्वा पूजयेत् सन्ध्यास्वथ तर्पणहोमकम् ॥ ३२ ॥

मन्त्रमेवास्याः षष्ठमक्षरं स्यादित्यर्थः । चतुर्थं सप्तमं । अस्या एव विद्यायाश्चतुर्थं
 तुकाराक्षरमेवास्याः सप्तममक्षरं भवेदित्यर्थः । षष्ठं तदष्टमं । अस्या एव
 विद्यायाः षष्ठं रेफं रे इत्यक्षरमेवस्या अष्टममक्षरं विद्यात् जानीयादित्यर्थः ।
 ह्रदम्बुमरुदन्वितं स्वा इति नवममक्षरं । हंसश्च मरुता युक्तः हा इति दशममक्षरं
 भवति । अनया प्रोक्तया दशाक्षर्या अस्याः, कुरुकुलायाः वलिम् अतएव
 विद्यया । ताराशक्तेः सर्व्वपूजादौ षोडशार्णेन वलिरिति सम्प्रदायः । परमेश्वरोति
 देवीसम्बुद्धिः ॥ २७ ॥

ध्यानमित्यादिभिः स्मरेदित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैर्बलिदेवतायाः ताराशक्ते-
 र्वलिमयध्यानमुपदिशति । तत्र अस्यास्ताराशक्तेः यस्मात् कारणात् स्मृतेः
 वक्ष्यमाणध्यानादित्यर्थः । वरपङ्कजे वामदक्षिणाभ्यां । शक्तिभिः आहृतामिति
 पूर्व्वतान्वयः । न्यस्तपादाम्बुजयुगां वलिग्रहणार्थमभिसुखमायान्तौमित्यर्थः ॥ ३० ॥

होममित्यादिना श्लोकेन देव्याः कुरुकुलाया नित्यहोमद्रव्याण्युपदिशति ।
 तत्र वा विकल्पे ॥ ३१ ॥

प्राग्वदित्यादिना क्रियामित्यन्तेनाध्यर्जनैकेन श्लोकेन पञ्चविंशत्यर्णाया मूल-

कुर्यान्नित्योदितेष्वन्यतमेन हवनक्रियाम् ।
 एवं संसिद्धविद्यस्तु नित्यार्चानिरतस्तथा ॥ ३३ ॥
 प्रयोगानाचरद्भक्त्या काम्यान् प्रोक्तक्रमेण वै ।
 होमिन पूजया यन्ब्रह्मभवनन च तान् शृणु ॥ ३४ ॥
 घृताक्तैः सर्षपैर्होमाद्दशयेद्वनिताजनम् ।
 सर्षपस्नेहसंसिक्तैर्म र्चिचैरानयेच्च ताः ॥ ३५ ॥
 तैलाक्तैस्तु तिलैर्होमान्मध्यरात्रे यथाविधि ।
 नारौनरनृपानन्यान् वशयेत् यावदायुषम् ॥ ३६ ॥
 अजाघृताक्तैर्बभ्रूकुसुमैर्मध्यरात्रिके ।
 हवनाद्वनिताः सर्वा मीहयेत् प्रेमकौतुकेः ॥ ३७ ॥
 क्षौराक्तैर्मल्लिकापुष्पैर्हवनाद्ब्राह्मणान्नृपान् ।
 वशयेच्छतपत्रैश्च तथा विचार्किलैः शुभैः ॥ ३८ ॥
 सवत्ससितगोदुग्धसमेतैर्नारिकेलजैः ।
 फलक्षौदैः सितयुतैर्हवनात् स्वर्णमाप्नुयात् ॥ ३९ ॥
 नारिकेलफलक्षौदैर्गुडक्षौद्रघृताहुतैः ।
 प्रागुक्तकालतो विचत्तनिचयं समवाप्नुयात् ॥ ४० ॥
 कदलौफलहोमिन स्यादाद्योऽम्बुजहोमतः ।
 कङ्कहारहोमतोऽभीष्टं लभते कुमुदद्वयैः ॥ ४१ ॥

विद्यायाः पुरश्चरणमुपदिशति । तत्र व्रतं संकल्पः । विद्यां पञ्चविंशत्यक्षरां
 नित्योदितेष्वन्यतमेन नित्यहोमोक्तेषु रक्तपुष्पादिष्वन्यतमेन ॥ ३२ ॥

एवमित्यादिना शृङ्खिलक्तेनार्द्धाद्यैर्नैकेन श्लोकेन कृतपुरश्चरणस्यैव प्रयोग-
 योग्यतां प्रयोगप्रकाराश्चोपदिशति । तत्र नित्यार्चानिरतः पुरश्चरणान्तरमपि ।
 तान् प्रयोगान् ॥ ३४ ॥

घृतत्यादिभिः कुमुदद्वयैरित्यन्तैः सप्तभिः श्लोकैः चतुर्दशभिर्द्रव्यैर्होमात्
 नानाफलप्राप्तिमुपदिशति । तत्र ता वनिताः । तैलाक्तैस्त्रिलक्षे हातैः । अन्यान्

उत्पलैः पूजयेद्देवि समस्तापद्विमुक्तये ।
 पद्मैः सितैर्लोहितैश्च पूजयेदिन्दिरामये ॥ ४२ ॥
 कुमुदाभ्यां यजेद्वित्तलाभकामनया तथा ।
 जपावन्मूककुसुमैस्तथा दाडिमजैरपि ॥ ४३ ॥
 सौगन्धिकैर्विचकिलैः कुटजैः शतपत्रकैः ।
 पुन्नागजैः पाटलैश्च चम्पकोत्थैर्यजेच्छिवे ॥ ४४ ॥
 सप्तभिः सप्तवारिषु भास्करादिषु पूजयेत् ।
 प्रोक्तकालिषु वित्ताख्यो धराधान्यांशुकादिमान् ॥ ४५ ॥
 चन्द्रनैरर्चयेन्नित्यं समस्तमपि वाञ्छितम् ।
 लभते प्रोक्तकालेन तथा कालागुरुद्रवैः ॥ ४६ ॥
 कुङ्कुमैर्नित्यशः पूजां कुर्यात् सौभाग्यसिद्धये ।
 कर्पूरैरायुषः सिद्धौ वश्यस्त्रीधनसिद्धये ॥ ४७ ॥
 मृगस्त्रे दमदाभ्याञ्च पूजयेन्मासमावकम् ।
 कन्दर्पसमसौभाग्यो वनितासु नरो भवेत् ॥ ४८ ॥
 एलालवङ्गकक्कोलजातिभिर्नित्यशो यजेत् ।
 अद्दमावं ततो लोके विश्रुतः स्यात् स वैभवैः ॥ ४९ ॥
 कर्पूरशकलैः पूजा सर्वाभौष्टप्रदा भवेत् ।
 पूजितैस्तैस्तु जग्धैः स्यान्नरो यात्यखिलप्रियः ॥ ५० ॥

सामन्तादोनपि । प्रेमकौतुकेः प्रणयात्कण्ठाभिः । ब्राह्मणान् विप्रान् । वश्येदित्य-
 न्वयः । तथा विकल्पं । सितयुतः शंकरासंमिलितः । प्रागुक्तकालतः मण्डला-
 दितः । आद्यः अम्बुजकङ्कारयोरपि विषयः । कुमुदद्वयैः रक्तसितैः ॥ ४१ ॥

उत्पलैरित्यादिभिः प्रिय इत्यन्तेर्नवभिः श्लोकैर्नानाद्रव्यैः पूजनैर्नानाफल-
 प्राप्तिमुपदिशति । तत्र सितैः पद्मैरित्यन्वयः । लोहितैस्तद्वत् कुमुदाभ्यां
 प्राग्बज्जपादिभिरपि श्रीलाभाय । सौगन्धिकैः कङ्कारैः सप्तभिः सौगन्धि-
 कादिभिः । तथा समस्ताभोष्टलाभ इत्यर्थः । वशास्त्रीधनसिद्धये कर्पूरैरित्य-

वृत्तत्रयं तथाष्टारमजं तन्मध्यतस्तथा ।

नवयोनिं विधायात्र मध्ये मायां ससाध्यकाम् ॥ ५१ ॥

आलिख्याष्टसु कोणेषु मन्त्राणांष्टकमालिखित् ।

वह्निर्दलेष्वपि तथा लिखेद्विद्विक्रमेण वै ॥ ५२ ॥

वह्निर्मातृकया मायास्वगया प्रतिलोमया ।

क्रमेण चाभिसंवेष्ट्य तेन यन्त्रेण साधयेत् ॥ ५३ ॥

समस्तवाञ्छितं पूजाधारणस्थापनादिभिः ।

यन्त्रं रोचनयालिख्य भूर्जे वा चौमखण्डके ॥५४ ॥

न्ययः । ऋगस्वेदमदाभ्यां ऋगस्वेदेन ऋगमदेन चेत्यर्थः । ततः यजनतः । तैः कर्पूरादिभिः । जग्धैर्भक्षितैः ॥ ५० ॥

वृत्तत्रयमित्यादिभिः स्थापनादिभिरित्यन्तैरध्यर्द्धैस्त्रिभिः श्लोकैः पञ्चविंशत्यक्षरया तृतीयया मूलविद्यया यन्त्रनिर्माणोपदेशं तद्विनियोगप्रकारप्रस्तावं च करोति । तत्र तन्मध्यतः अष्टदशराजमध्यतः । तथा कुलसुन्दरीपटलोक्तप्रक्रियया । अत्र मध्ये सर्वमध्ययोनिमधेर । मायां प्राग्वत् हृत्तेखां सविसर्जनोयां पञ्चविंशत्यक्षरविद्यायामेकादशक्षरभूतां । अष्टसु कोणेषु मध्यकोणविधुरेषु मन्त्राणांष्टकं प्रथमद्वितीयखण्डप्रकृतिभूतपञ्चविंशत्यक्षरमूलविद्याक्षरपञ्चविंशकेषु आदितोऽक्षराष्टकमित्यर्थः । आलिखेत् अग्रात् प्रादक्षिण्यमिति सम्प्रदायः । वह्निः नवयोनिः । तथा प्रागुक्तक्रमसूचकः । द्विद्विक्रमेण प्रतिदलञ्च योनिलिखितविद्याक्षरनवकादुपरितनानि षोडशक्षराणीति शेषः । वह्निः अष्टपत्रपद्माद्वह्निर्गतवृत्तत्रयान्तरालवीथीद्वये । मायया स्वगया विसर्जनोययुक्तया विन्दुयुक्तया च । क्रमेण अनुलोमेन च । स्थापनादिभिरित्यत्रादिशब्दोऽभिषेकादिविषयः । यन्त्रविरचनाक्रमो यथा—अभौष्टमानभ्रमतोऽन्तर्बह्विर्विभागेन वृत्तत्रयं समध्यसूत्रं निष्पाद्य तत्राष्टदलं पद्मं विधाय तत्कर्णिकायां प्राग्वत् नवयोनिचक्रं विधाय तत्र सर्वमध्यस्थयोनिमध्ये प्रथमद्वितीयखण्डप्रकृतिभूतपञ्चविंशत्यक्षरतृतीयमूलविद्यायामेकादशक्षरभूतां सविसर्जनोयां हृत्तेखां साधकादितययुक्तामालिख्य बाह्यकोणेष्वष्टसुग्रादिप्रादक्षिण्योत्तन्मूलविद्याक्षरैश्चादितोऽष्टौ संलिख्य तद्वह्निरष्टदलेषु प्रागुक्तक्रमात् सर्वमध्यलिखितहृत्तेखाविधुरं शिष्टाक्षरषोडशकं प्रतिदलं द्विद्विचक्रं

गुलिकीकृत्य सिक्थस्य मध्यगं तद्विधाय तु ।
 तापयेद्रात्रिषु दिनैः प्रागुक्तैः स्त्रियमानयेत् ॥ ५५ ॥
 दरदेन विलिख्यैतत् पटे वा फलकोदरे ।
 तत्र देवीं समावाह्य पूजयेत्तैर्दिनैर्भवेत् ॥ ५६ ॥
 वशे त्रिभुवनं सर्वं नरनारीन्द्रपादिकम् ।
 गजवाजितरक्षादितिर्यग्जातौरपि ध्रुवम् ॥ ५७ ॥
 तद्यन्त्रं सिन्धुतीरे वा नदीतीरेऽथवा लिखित् ।
 गौरक्षेण समावाह्य देवीं तत्रैव पूजयेत् ॥ ५८ ॥
 समस्तरोगदुःखार्त्तिशान्तिः स्यादुदितैर्दिनैः ।
 लाभाश्च पूजनात्तत्र पशुदासौधनादिनाम् ॥ ५९ ॥
 तद्यन्त्रं चन्दनैः कृत्वा पीठे तद्दिनपूजनात् ।
 पुत्रपौत्रकलत्राज्ञाधनधान्यादिमान् भवेत् ॥ ६० ॥
 तद्यन्त्रं हेमरूप्ये वा भूर्जे वालिख्य धारणात् ।
 समस्तरोगदुःखार्त्तिरहितो वर्द्धते सुखी ॥ ६१ ॥

अन्तर्वीथ्यां मातृकया विसर्जनीययुक्तया प्रतिलोमया प्राग्वत् संवेद्य तद्वाह्यबोधा-
 मनुलोमया अनया विन्दुयुक्तया च तथा प्राग्वत् संवेद्य वक्ष्यमाणपूजादि-
 क्रमेण विनियोगात् सर्वफलसिद्धिरिति ॥ ५४ ॥

यन्त्रमित्यादिभिः सुखी इत्यन्तैरर्द्धाद्यैः सप्तभिः श्लोकैस्तस्य यन्त्रस्य
 प्रयोगपञ्चकमुपदिशति । तत्र यन्त्रं प्रोक्तं । आलिख्येति पदच्छेदो वा विकल्पे ।
 सिक्थस्य मधुच्छिष्टस्य । गुलिकीकृत्य यन्त्रं । प्रागुक्तैर्मण्डलादिभिः । दरदेन
 प्राग्वत् । एतद् यन्त्रं । वा विकल्पार्थः । तत्र यन्त्रमध्ये पूजयेन्नित्यक्रमतः ।
 तैः प्राग्वत् वशे भवेदिति पूर्वत्र सम्बन्धः । तरक्षः व्याघ्रः तिर्यग्जातीश्चतुष्पदी
 चातीः वशयेदिति शेषः । सिन्धुतीरे समुद्रतीरे । वा विकल्पार्थः । अथवेति
 च तद्वत् आलिखेत् । तत्र तत्र सुसमे भूतले इति शेषः । तत्र यन्त्रे पूजयेत्
 प्राग्वत् । उदितैः प्राग्वत् तत्र पूजनादित्यन्वयः । तत्रेति सिन्धुतीरादिविषयः ।

संततयुतेशुक एकदेशात्सर्वेषां सविषजनीयां हृषीकां प्राग्वत्
 त्रिधा त्रिधाकाठयुतेशुक सर्वमप्यकाठसप्यं त्रयोदशोदरहितोयसुतत्रिधा-
 काठानि सभयं द्वादशकाठानि सप्यं त्रयं यथा भवन्त्या मातृ
 त्रिधात् तेषु कोष्ठेषु प्रतिकाम् प्रतिकाम् त्रिधा त्रिधा
 प्राकप्रत्ययादंविद्योदकक समान्तरालानि षट्संज्ञास्त्रिधात्प्रतिकोठानि
 द्वादशावत् । तस्मिन् यन्त् पञ्चदशानि शेषः । यन्त्विषजनीयां यथा-
 सप्तकाठानां । ततः सप्यकाठतः त्रिधात् शेषः । त्रिधां सप्यकाठसंज्ञाविषयं
 सप्तकाठयुतेशुकसर्वमप्यविषजनीयाहृषीकां यथा भवति तथा इत्यर्थः । आख्यां
 मातृनि च पूर्वोक्तानां नाम अत्र प्राग्वत् हृषीकाया मातृनि नाम तत्र विद्याया-
 रथाया ईकारस्यापि नाम अत्र सप्यदयात् प्रकरणात् विषजनीयस्य नाम
 तस्याप्यं यन्त्स्य सर्वमप्यकोठे । शक्तिमायाख्यां शक्तिरिति विषजनीय हृषी-
 तत्र त्रिधा प्रतिकामिति शेषः । शेषः कोष्ठस्ययुतेशुतत्रिधात्प्रतिकोठः ।
 सर्वत्रिधाया काठवर्जयन्त्प्रतिकाम् तत्र यन्त्स्य प्रयोगवद्विषयश्चापिदंशति ।
 प्राकप्रत्ययात्प्रतिकामिः सविषजनीया इत्यन्तुदंशतिः शोकेष्वयुतेशुत्प्रिया हितोयया
 त्रिकाम्याः ॥ ६१ ॥

धनादीनां नामाञ्चिनि चान्यथः । आद्यावत् वलात्तवनीयवचनतः । वद्वत्

त्रिधां त्रयोदशानि त्रिधावत् । त्रिधाः त्रिधा ॥ ६६ ॥
 त्रिधासं त्रिकोणं त्रिधावत् । त्रिधासं त्रिकोणं त्रिधावत् ॥ ६५ ॥
 षट्संज्ञास्त्रिधात्प्रतिकामिचिकपययुतसं ॥ ६५ ॥
 त्रिधावत् त्रिधा वत् सप्यं पत्रिधाः ।
 त्रिधावत् त्रिधात् मानकजलजानि त्रिधात् ॥ ६४ ॥
 त्रिधावत् त्रिधात् त्रिधावत् त्रिधावत् ।
 त्रिधावत् त्रिधात् त्रिधावत् त्रिधावत् ।
 त्रिधावत् त्रिधात् त्रिधावत् त्रिधावत् ।
 त्रिधावत् त्रिधात् त्रिधावत् त्रिधावत् ।
 त्रिधावत् त्रिधात् त्रिधावत् त्रिधावत् ।

तद्विलिख्य नखाग्रेण नारिकेलदले स्मरन् ।
 तद्रूपं फणिनं विद्याजपपूर्वं नखादिना ॥ ७६ ॥
 पीडनात् पाटनाद्भोगी पीडितः पाटितो भवेत् ।
 एवं सर्व्वं विप्रकारं गरलं नाशयेद्विदम् ॥ ८० ॥
 वालुकामु समालिख्य यन्त्रमभ्यर्च्य देवताम् ।
 तत्र तैर्विष्टयेत् सप्त भोगिनं न ब्रजेद्वहिः ॥ ८१ ॥
 अनावृत्तानि विद्यायामक्षराणि त्रयोदश ।
 तैः षोडशस्वरोपेतैः संख्याष्टौ च शतद्वयम् ॥ ८२ ॥

देहगमिति विषविशेषणं त्रिविधं प्राग्वत्तत्स्थावरजङ्गमकृत्रिमात्मकम् ।
 एतदुक्तं भवति यन्वाभिवासिताभिजप्तं जलं पीतं जठरगतविषं देहगतं
 त्रिविधञ्च नाशयेदिति । तद् यन्त्रं । तद्रूपं यन्त्रं लिखितनालिकेरपत्ररूपं
 स्मरन्नित्यत्रान्वयः । पीडितं पाटितमिति दिव्यत्वादङ्गीकरणीयं यन्त्रपीडनात्
 पाटनात् पीडितः पाटितश्चेत्यर्थः । एवमुक्तरूपतः । विप्रकारं । प्राग्वत् इदं यन्त्रं
 वालुकामु सिकताषु । यन्त्रं प्रोक्तम् तत्र यन्त्रं तैः ताभिरित्यर्थः । वालुका-
 विशेषणत्वात् । अत्रापि दिव्यत्वादचिन्त्रं ब्रजेत् । प्रबुद्धोपि भोगी वह्निः
 वालुकाविष्टनात् ॥ ८१ ॥

अनावृत्तानीत्यादिना महेश्वरीत्यन्तेन श्लोकद्वयेन पञ्चविंशाक्षरायां खण्ड-
 द्वयप्रकृतिभूतायां तृतीयायां मूलविद्यायां प्राग्वदपुनरुक्तस्त्रयोदशभिरक्षरैः स्वर-
 प्रसारणादष्टोत्तरद्विशतसंख्यैस्त्रैर्यन्त्राष्टकमुपदिशति । तत्र विद्यायां सर्व्वप्रकृति-
 भूतायां पञ्चविंशाक्षरायां मूलविद्यायां त्रयोदश तानि तु ककार उकार रेफ
 लकार यकार ओकार हकार सकार वकार जकार नकार शकाराक्षराणि ।
 अवाप्तस्त्रयोदशेषुपि प्रागुक्तप्रयोजकातिलङ्घनेन संयुक्तस्यापि स्वरस्य ग्रहणे
 त्रयोदशेतुप्रकृतिप्रावल्यात् तयोरक्षरयोरनावृत्तत्वमस्यैव । तैः अनावृत्ताक्षरैः ।
 तानि अष्टोत्तरद्विशतसंख्यान्यक्षराणि । पूर्व्वोद्यन्त्रे पूर्व्वोक्तेषु यन्त्रेष्वुद्यन्त्रे ।
 अस्मिन्नेव पटले पूर्व्वत्र वृत्तत्रयमित्याद्येकपञ्चाशत्तन्माद्येन श्लोकत्रयेण प्रोक्ते ।
 मध्यतः सर्व्वमध्यतो द्वयं । अक्षरयोः । वह्निर्मध्ययोनितः । प्राग्वद्विलिखेदिति
 सम्बन्धः । तैः अष्टोत्तरद्विशतसंख्यैरक्षरैः । अष्टौ सम्भूय । महेश्वरीति

तथा वारिषु तेभूक्तान्यालिव्याभारच्चैच्छिवाम् ।
 वाञ्छितेषु समस्तेषु तैर्दिनैस्तान्यवाप्नुयात् ॥ ८८ ॥
 रोगशान्तिं जयं लाभं नानाभौष्टार्थविग्रहम् ।
 शत्रुभङ्गं वः नारीन्द्रपमर्त्यादिजन्मिनाम् ॥ ८९ ॥
 प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक्कसूत्राण्यास्फालयेत् क्रमात् ।
 द्वाविंशतिं ततश्चैकचत्वारिंशच्चतुःशतम् ॥ ९० ॥
 तेषु कोणेषु परितो मार्जयेत् पूर्ववत् क्रमात् ।
 पञ्चपञ्चाशदन्यानि कोष्ठवच्च महेश्वरि ॥ ९१ ॥
 शतद्वयं चैकविंशं तेषु दिक्षु त्रिकोणकम् ।
 मध्येऽवशिष्टनवकमध्ये नामोदरां लिखेत् ॥ ९२ ॥

साधयेति अक्षराख्यधरादूर्ध्वान्तमालिखेदिति । आद्ययन्त्रतः अष्टस्त्रिति शेषः ।
 प्रोक्तक्रमेणेति विधिनेत्यस्य विशेषणम् । स विधिस्तु प्राणप्रतिष्ठापुरःसरं आधार-
 स्थापनादिः । अर्चनतः तत्र देवोपूजनतः । तथेति समुच्चये पूजितम् । तत्तत्-
 प्राप्तवारिषु नाशयन्तीति यन्त्रसप्तकसंख्यापेक्षया बहुवचनम् । शिवे इति देवी-
 मन्त्र द्विः । तेष्विति वारविशेषणम् । उक्तानि यन्त्राणीति शेषः । तैः प्राग्-
 वन्मण्डलादिभिः । तानि रोगशान्त्यादीनि वच्यमाणानि । मर्त्तृणादिजन्मि-
 नामित्यादिशब्दः अमात्यसामन्तादि सकलप्राणिजातविषयः ॥ ८८ ॥

प्राक्प्रत्यगित्यादिभिः शिवे इत्यन्तैः षड्भिः श्लोकैः प्रागुक्तैः स्वरप्रसा-
 रितैरष्टोत्तरद्विशतसंख्यैर्मुलविद्याक्षरैरविकृतमूलविद्याक्षरपञ्चविंशतिकैश्चैकविंश-
 त्यधिकद्विशतकोष्ठरूपवज्रयन्त्रनिर्माणं तद्विनियोगांशोपदिशति । तत्र क्रमा-
 द्वाविंशतिं प्राक्प्रत्यग्दवाविंशतिं दक्षिणोदक्कद्वाविंशतिमिति एवं क्रमादित्यर्थः ।
 तत आस्फालनतः । तेषु एकचत्वारिंशदधिकचतुःशतसंख्येषु कोष्ठेषु । कोणेषु
 चतुर्षु । पूर्व्वेवन्मध्ये वज्राकारं यथा भवति । क्रमात् पञ्चपञ्चाशत् प्रतिकोणं पञ्च-
 पञ्चाशत् कोष्ठानि इत्येवं क्रमादिति यावत् । संभूय चतुर्षु कोणेषु विंशत्यधिक
 द्विशतसंख्येषु कोष्ठेष्वित्यर्थः । चतुःकोष्ठैः प्रतिदिशमेकैककोष्ठमार्जनत
 इत्यर्थः । अन्यानि मार्जनावशिष्टानीति शेषः । तेषु एकविंशत्यधिकद्विशत-
 संख्येषु कोष्ठेष्वित्यर्थः । चतुःकोष्ठेषु प्रतिदिशं एकैककोष्ठमार्जनत इत्यर्थः ।
 प्राड्मध्येतः प्राग्दिग्मध्येतः पूर्व्वेवन्मध्येतः पूर्व्वेवन्मध्येतः । तानि अष्टोत्तर

मायां तदभितो मन्त्रवर्णांस्त्रिस्त्रिःक्रमेण वै ।

त्रिकोणेषु च साध्यानि लिखेद्वज्रमितीरितम् ॥ ६३ ॥

तद्वज्रयन्त्रे तु पटे चौमे वा सुसिते शुभे ।

विलिख्याभाच्चर्त्तुं तद्व्यन्त्रं पोते रक्षति वारिधौ ॥ ६४ ॥

प्रागुक्तानि समस्तानि साधयेद्वज्ररूपिणा ।

यन्त्रेणानेन कालेन प्रोक्तेन सततं शिवे ॥ ६५ ॥

द्विशतसंख्याति स्वरविकृतमूलविद्याक्षराणि लिखेत् । यावदक्षरपर्यवसानतः । मध्ये यन्त्रस्येति शेषः । नवकमध्ये नवकमध्यकोष्ठ इत्यर्थः । नामोदरं साधकादिनामगर्भं । मायां पञ्चविंशार्णमूलविद्याया एकादशाक्षरभूतां । तदभितः तदन्तर्गतमध्यकोष्ठानन्तरप्राक्पङ्क्तिमध्यकोष्ठमारभ्य प्रादक्षिण्यनिर्गमनगत्या त्रिःत्रिःक्रमेण मध्यकोष्ठवर्जं प्रतिकोष्ठमिति शेषः । त्रिकोणेषु चेत्यत्र चकारा-
चतुर्षु त्रिकोणेष्वपि साध्याक्षराणि मायास्थानि लिखेदिति । तद्व्यन्त्रं वक्ष्यन्त्र-
मिति शेषः । यन्त्रविरचनाक्रमो यथा—प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदकसमान्तरालानि
द्वाविंशति द्वाविंशति सूत्राख्यास्फाल्य तेनैकचत्वारिंशदधिकचतुःशतसंख्यानि
कोष्ठानि निष्पाद्य तेषु चतुर्षु कोणेषु प्रतिकोणं पञ्चपञ्चाशत्कोष्ठानि सम्भूय विंश-
त्यधिकद्विशतसंख्यानि काष्ठानि प्राग्वन्मध्ये वज्राकारं यथा भवति तथा तथा
मार्जयित्वा ततश्चतुर्षु दिक्षु प्रतिदिशमेकैक कोष्ठमार्जनतश्चत्वारि त्रिकोणानि
कृत्वा शिष्टेषु समदशधिकद्विशतसंख्येषु कोष्ठेषु सर्वप्राचीनपङ्क्तिस्थकोष्ठत्रये
मध्यकोष्ठमारभ्य प्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या युक्तक्रममष्टोत्तरशतद्विशतसंख्यानि
स्वरविकृतमूलविद्याक्षराणि यावदक्षरपर्यवसानमालिख्य ततो मध्यतः शिष्टेषु
नवसु कोष्ठेषु सर्वमध्यस्थकोष्ठमध्ये पञ्चविंशार्णमूलविद्याया एकादशाक्षरभूत-
हृल्लेखां साध्यगर्भमालिख्य शिष्टेष्वष्टसु कोष्ठेषु मध्यकोष्ठानन्तर प्राचीनपङ्क्ति-
मध्यकोष्ठमारभ्यायुक्तक्रमं प्रादक्षिण्यनिर्गमनगत्या प्रतिकोष्ठं पञ्चविंशाक्षर-
मूलविद्याक्षराणि हृल्लेखाविधुगणि त्रौणि द्वौष्यालिख्य चतुर्दिग्गत त्रिकोण
चतुष्केष्वपि मध्यकोष्ठवत् ससाध्यां हृल्लेखामालिख्य तेन यन्त्रेण वक्ष्यमाणान्
विनियोगान् कुर्यादिति । वा विकल्पे । सुसिते इति चौमविशेषणम् ।
रक्षति यन्त्रमित्यत्रान्वयः । तेन कर्त्तृभूतं यन्त्रमिति । प्रागुक्तानि अत्र प्रोक्तानि
कार्याणि । प्रोक्तेन प्रागुक्तव्यक्तमदिति । शक्तिः प्रोक्तः प्रोक्तः स्वु द्विः ॥ ६५ ॥

यथा: स्युः साहृपादेकवत्तारिशास्त्रलक्ष्याम् ॥

यथासंख्या । इदंशोक्तानि यन्त्राणि इतिवशां अत्रियानात् ।

यानपरं इतिवशात् पटलम् परिपूर्णं परास्त्रम् ।

आख्यायां षोडशानिख्यारिख्यदेवनाक्षरकृष्णविद्याविद्यानपका-

राजपकाशोभितानि न्यूनीकृतानि न्यूनीकृतानि न्यूनीकृतानि न्यूनीकृतानि

इति षोडशानिख्यारिख्यदेवनाक्षरकृष्णविद्याविद्यानपका- १ पञ्च-सप्त-रि-३

ने इति देवो नित्येति । यत्र लक्षणविद्युत्कृतानि । ततः कारणात् ॥१००॥

स्वयमेव देवनाक्षरविद्युत्कृतानि । अतः विद्या अपन विद्यायति । एवं प्राक्तनपतः ।

भवति साधु मन्त्रात्तद्विद्युत्कृतानि । परीतं तत्र स्वदेवनाक्षरविद्युत्कृतानि ।

संख्या । न्यायिषां स्वदेवनाक्षरविद्युत्कृतानि । स्वयमेव अक्षरविद्युत्कृतानि ।

विद्या जपदेव्याः । मन्त्रात्तद्विद्युत्कृतानि । मन्त्रात्तद्विद्युत्कृतानि ।

अथवा पञ्चविद्युत्कृतानि । मन्त्रात्तद्विद्युत्कृतानि । मन्त्रात्तद्विद्युत्कृतानि ।

पदस्यास्य शोकात्तद्विद्युत्कृतानि । मन्त्रात्तद्विद्युत्कृतानि । मन्त्रात्तद्विद्युत्कृतानि ।

द्विधा । तत्र तन्निख्यारिख्यदेवनाक्षरकृष्णविद्याविद्यानपका- १ पञ्च-सप्त-रि-३

ने विद्या । तस्याः कृष्णविद्याविद्यानपका- १ पञ्च-सप्त-रि-३

नामिख्यारिख्यदेवनाक्षरकृष्णविद्याविद्यानपका- १ पञ्च-सप्त-रि-३

इति षोडशानिख्यारिख्यदेवनाक्षरकृष्णविद्याविद्यानपका- १ पञ्च-सप्त-रि-३

अस्यां विद्याविद्युत्कृतानि । तत्र स्वयमेव अक्षरविद्युत्कृतानि ।

विद्युत्कृतानि । तत्र स्वयमेव अक्षरविद्युत्कृतानि ।

लक्षणविद्युत्कृतानि । तत्र स्वयमेव अक्षरविद्युत्कृतानि ।

एवं सा कृष्णविद्याविद्यानपका- १ पञ्च-सप्त-रि-३

स्वयमेव अक्षरविद्युत्कृतानि । तत्र स्वयमेव अक्षरविद्युत्कृतानि ।

मन्त्रात्तद्विद्युत्कृतानि । तत्र स्वयमेव अक्षरविद्युत्कृतानि ।

प्राक्तनपका- १ पञ्च-सप्त-रि-३

अथवा सा विद्युत्कृतानि । तत्र स्वयमेव अक्षरविद्युत्कृतानि ।

साधु नरो यत्र स्वयमेव अक्षरविद्युत्कृतानि । तत्र स्वयमेव अक्षरविद्युत्कृतानि ।

एवं स्वयमेव अक्षरविद्युत्कृतानि । तत्र स्वयमेव अक्षरविद्युत्कृतानि ।

आकृष्णविद्याविद्यानपका- १ पञ्च-सप्त-रि-३

ना देवो पाशसम्बद्धं साधुमन्त्रं शोकात्तद्विद्युत्कृतानि ।

मानः षटकोः विषय नकायनः सितस्त्रिसुदस्तासुत्त्रे त्रिन विषय
 अकारणवृद्धिर्मितामिकाङ्कालात् त्रिनस्य विषय तदनर्तकमस्य प्रायतः
 मिलस्य विषयम् । तिलपूजावकाविवनकामोयथा - अमीडमान (प्रमाणा
 इवपूजाविधान तिलमजजकम नवकजवापरिद्रष्टि । तत्र समन्वितं चक-
 तिकोत्प्लातिरमितरनालनः षट्तिः शाकटुल्या तिलपूजावका सावरस्य-
 इत्यस्य नमः इत्यादिभिः षट्तिभिः । अन्वित क्रियाविशेषामनर्त् ॥ ३ ॥
 युगान षट्तिभिरुत्तः प्रागेभ्यः षट्तिभिरुत्तः । जगतिभिः
 संख्याक्रममित्त्रुल्लिखितद्वारायासादिनः सम्य्ये त्रिचत्वारिंशतीभिः । षट्-
 कला इत्यन्तत्तथाऽत्रोत्तरार्धात्तन्पूर्वज्युतिरालभ्यः । सर्वान्विषयमा-
 अङ्गानाल्यादिना शौकान षडङ्काल्यासमन्वितवुपरिद्रष्टि । अत्र अङ्गानि षट्-
 तत्र पूर्वं तनीये पटले । साधनं विद्याया इति शेषः ॥ २ ॥
 तत्र अथ षडङ्गाल्यादिना सिद्धये इत्यन्तेण शौकद्वयं न पटलायावुपरिद्रष्टि ।
 सुपरिद्रष्टि । अथ षडङ्गाल्यावनेत्यानशौकप्रान्तेण तद्विचक्षणं पटलेन ।
 विधानस्यपरिद्रष्टानन्तरं षडङ्गाल्याङ्कमूर्तायाः पञ्चाल्याया वाराष्ट्या विधान
 पूर्वखाने त्रिविधं पटले षडङ्गाल्यानां वलिदेवनयाः ऊककेषया

विषयै चकं तत्रैव संनासावज्ञे पूजयेत् ॥ ४ ॥
 त्रिकोवतषट्कोत्प्लितइयसमन्वितम ।
 दशाभिः सपभिः सप्तसल्लोत्रातिमितरनम् ॥ ३ ॥
 अङ्गानि कला मन्त्राः सपभिः षट् युगान च ।
 इन्द्रीयन्तैश्च वक्ष्यामि समन्वितमिष्टिसिद्धये ॥ २ ॥
 साधनं सिद्धमन्त्रस्य प्रयोगख्यानपूर्वकः ।
 तद्विधा कथिता पूर्वं तदङ्गानि च पूजनम् ॥ १ ॥
 अथ षडङ्गाल्यानामङ्कमूर्ता तु पञ्चमा ।

अथोत्रपटलम् ।

दशोत्तरशताक्षर्या वाराहीविद्यया प्रिये ।
 सर्वमध्ये समभार्च्च्यं वामदक्षायकोणतः ॥ ५ ॥
 क्रोधिनीं स्तम्भिनीं चण्डोच्चण्डाञ्चैव स्वनामभिः ।
 आद्यवैजान्तरसप्राणैरुपेतामथ पूजयेत् ॥ ६ ॥
 षट्सु कोणेषु स्वाद्यादिब्राह्मणाद्या वामतोऽर्चयेत् ।
 वृत्ते चैव महालक्ष्मीं पञ्चमीं मध्यतस्तथा ॥ ७ ॥
 वलिन्तु षोडशार्णेन कृत्वाभार्च्च्योपचारकैः ।
 तदग्रे तां जपेद्विद्यां सहस्रमथवा शतम् ॥ ८ ॥
 होमञ्च कुर्याद्दिनशः सुशुद्धैस्त्रिलतण्डुलैः ।
 घृतेन वा ततो विद्या सिद्धा स्यादष्टतस्ततः ॥ ९ ॥

तन्मध्ये प्राग्वत् समत्रिरेखं त्रिकोणं यथोपदेशं विधाय तत्र देवीमावाह्य
 वक्ष्यमाणक्रमेण पूजयेदिति । स्वनाम्नावाह्यं सविन्दुकृत्स्नखाद्येन नाम्ना ।
 द्वितीयान्तेन क्रियायुक्तेन । तन्मन्त्रो यथा—ऋीं वाराहीमावाह्यामीति
 पूजयेत् । वक्ष्यमाणक्रमतः दशोत्तरशताक्षर्या तृतीयपटलोक्तया । प्रिये इति
 देवीसम्बुद्धिः । सर्वमध्ये चक्रस्य सर्वमध्येत्रिकोणमध्ये इत्यर्थः । वामदक्षाय-
 कोणतः देव्याः । चण्डोच्चण्डामितुक्त्वा स्वस्वनामभिः अस्याः परिवारशक्ती-
 र्नामोऽन्तेर्नाममन्त्रैश्चतुर्थ्यन्तैः पूजयेदिति सम्प्रदायः । आद्यवैजान्त्यसप्राणै-
 रित्यनेनैतदुक्तं भवतीति । क्रोधिनीं स्तम्भिनीञ्च तत्तन्नामादाक्षरे सविन्दुके
 क्रोः इति स्तः इति चोच्चार्य्यं ततस्तन्नामभ्यां चतुर्थ्यन्ताभ्यां नमोन्ताभ्यामर्च-
 यित्वा ततश्चण्डोच्चण्डान्तु मातृकान्याक्षरभूतक्षकारस्य ओंकारप्रकरणप्राप्त
 विन्दुश्च तैः संयुतं चोः इत्युच्चार्य्यं तदनन्तरं पारम्पर्य्यप्रोक्तं क्रोमिति चो-
 च्चार्य्यं ततश्चण्डोच्चण्डायै नम इतुक्त्वावर्चयेदिति । अत्र क्रोधिण्यादिशक्ति-
 त्रयस्य हृत्स्नखावैधुर्य्यं स्वस्ववैजादादत्वादिति सम्प्रदायः । वामतः अप्रादक्षिण्येन
 अर्चयेत् । हृत्स्नखादैनर्मोन्तेर्नामभिः । अत्रासां शक्तीनां सप्तानां हृत्स्नखा-
 दत्वं स्वस्ववैजादराहिव्यादिति च सम्प्रदायः । वृत्ते सर्ववाह्यगतवृत्तद्वय-
 वोथ्यां । तदग्रे देव्या अग्रे । अभिमुखं चामरतालवृत्तसङ्गीतादिव्याह-
 ताभिरनन्ताभिः शक्तिभिर्वृत्तद्वयवोथ्यां परितः स्थिताभिर्महालक्ष्म्यादिभिरिति सम्प्र-

जितेन्द्रियो हविष्याशी मौनी सन्ध्यासु पूजयन् ।
विद्यां जपेन्नक्षसंख्यां तद्दशांशेन तर्पणम् ॥ १० ॥
अर्चनं हवनं कृत्वा सिद्धमन्त्रो दयान्वितः ।
गुरुभक्तः सुसन्तुष्टः शान्तचित्तः क्षमान्वितः ॥ ११ ॥
प्रयोगानाचरेद्भक्ता यैरिष्टमखिलं क्षणात् ।
सिधाययन्नतो देव्याः प्रसादाद्बैभवाद्दपि ॥ १२ ॥
ध्यायेच्च देवीं कोलास्यां तप्तकाञ्चनसन्निभाम् ।
आकराणं वनितारूपां ज्वलत्पिङ्गशिरोरुहाम् ॥ १३ ॥

दायः । पञ्चमीं वाराहीं मूलदेवतां । मध्यतः प्राग्वत् । तथा मूलविद्यया त्रिवाराद-
हीनमिति शेषः । अर्चयेदिति पूर्ववानयः । एतदुक्तं भवति चक्रमध्ये देवी-
मावाह्य तदनन्तरं सविन्दुकया हृल्लेखया विधुरैर्नमोन्तैर्नामभिरभर्च्य (१) तद्विहिः
षट्सु कोणेषु ब्राह्म्याद्याश्चामुण्डान्ताः षट्शक्तीश्च सर्ववाह्यवृत्तद्वयवीथ्यां देव्य-
ग्रमभिमुखमासीनां प्रोक्तराज्यचिह्नपरिवारां महालक्ष्मिञ्चैव सन्भूय सप्तशक्ती-
स्तन्नाममन्त्रैः हृल्लेखाद्यैर्नमोन्तैरर्चयित्वा पुनरपि मध्ये देवीं तद्विद्यया
त्रिवारादहीनमर्चयेत् इति । वलिन्तु षोडशार्णेन षोडशाक्षरेण वलिमन्त्रेण
पूजारम्भावसानसमये वलिं प्राग्वत् कुर्यादित्यर्थः । सर्वत्र वलिद्वयप्रदानं
मूलदेवताग्रभागे इति सम्प्रदायः । उपचारकैः षोडशभिः । आवाहनाद्यनन्तरं
पूजान्ते च अत्रार्घ्यस्थापनमनुक्तमपि पूर्वमेव साधारणोक्तत्वात् । षडङ्ग
मूलाभ्यां प्राग्वत् स्थापयेदिति मुख्यागमः । तां दशोत्तरशताक्षरीं । अथवा
विकल्पार्थः । वा पञ्चान्तरे इति प्रोक्तमित्यभजनतः ॥ ८ ॥

जितेन्द्रिय इत्यादिभिर्वैभवादपीत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैर्मूलदेवतायाः पुरश्चरणं
कृतपुरश्चरणस्य प्रयोगार्हत्वञ्चोपदिशति । तत्र जपेन्नक्षसंख्यं केवलमर्चनं
हवनं जपदशांशंतर्पणं हवनं च कुर्यादिति सर्वमन्त्रसामान्यं । सिद्धमन्त्रः
प्रोक्तरूपतः दयान्वित इत्यादिसिद्धमन्त्रलक्षणं । वैभवात् देव्या वैश्वरूप्यात् । अपिः
समुच्चये ॥ १२ ॥

ध्यायेदित्यादिभिर्विश्रुत इत्यन्तैश्चतुस्त्रिंशता श्लोकैः देव्याः सपरिवारायाः
स्वतन्त्रमित्यपूजासु ध्यानं आवाहनञ्चोपदिशति । तत्र ध्यायेदित्यादिभिः शिवे

विनेत्रामष्टहस्ताञ्च चक्रशङ्खमथाम्बुजम् ।
 पाशञ्च मुशलं शीरमभयं वरदं तथा ॥ १४ ॥
 दधानां गरुडस्कन्धे सुखासौनां विचिन्तयेत् ।
 नित्यपूजासु तच्छक्तौस्तत्समानाः स्मरेच्छिवे ॥ १५ ॥
 प्रयोगेषु स्मरेद्देवों सिंहस्थां व्याघ्रगामपि ।
 गजारूढां हयारूढां तार्क्ष्यारूढाञ्च शक्तिभिः ॥ १६ ॥
 श्यामामप्यरुणां पीतामसितां धूम्रविग्रहाम् ।
 तत्प्रयोगेषु च तथा ध्यायेत्तदवाप्तये ॥ १७ ॥
 अरुणामरुणाकल्पामरुणाभिश्च शक्तिभिः ।
 आह्वतां पञ्चमौं ध्यायन् जपेद्दश्याप्तयेऽनिशम् ॥ १८ ॥

इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैर्देव्याः स्वतन्त्रनित्यपूजासु क्वचित्प्रयोगेषु च ध्यानावाहन-
 विशेषादिकमुपदिशति । तत्र ध्यायेच्च देवीमित्यत्र चकारेण देव्याः सपरिवाराया
 ललिताङ्गपूजायां तत्समानायुधाकारात्मकध्यानमन्त्रेण च स्वतन्त्रनित्यपूजा-
 दिषु वक्ष्यमाणक्रमेण ध्यायेदिति सम्प्रदायार्थः । कोलास्यां वराहमुखीं आकण्ठ-
 वनितारूपामित्यन्तेन कण्ठादधोरूपविग्रहस्य वराहात्मकत्वं प्रमादेनापि न चिन्त-
 नीयमिति परिहरतीति यावत् । ज्वलत्पिङ्गशिरोरूढां ज्वलदिव ऊर्ध्वाग्रपिङ्गल-
 केशां ॥ १३ ॥ अत्रायुधक्रमस्तु अष्टभुजेषूर्ध्वादिदक्षिणवामक्रमेण । दधानां भुजै रिति
 शेषः । शीरं हलं विचिन्तयेदिति नित्यपूजासु । वक्ष्यमाणगरुडैतरवाहनध्यान
 परिवारार्थत्वान्न पुनरुक्तिदोषः । तच्छक्तौः परिवारशक्तौः स्मरेदिति नित्य-
 पूजास्विति पूर्वतान्वयः ॥ १५ ॥

प्रयोगेष्वित्यादिना अवाप्तये इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन सर्वप्रयोगेषु सामान्येन
 वाहनवर्णादिकमुपदिशति । तत्र शक्तिभिः परिवारशक्तिभिः । सहेति शेषः ।
 वक्ष्यमाणक्रमेण ॥ १७ ॥

अरुणामित्यादिना श्लोकेन तस्या एव ध्यानमुपदिशति । तत्र अरुणाकल्पां
 पद्मरागादिभिः कृताकल्पाम् ॥ १८ ॥

पीतां पीताम्बरां पीतभूषणस्त्रग्विलेपनाम् ।
 पीतशक्त्यावृतां ध्यायेत् स्तम्भनेषु तु सच्चंदा ॥ १९ ॥
 श्यामाञ्च दुर्गमे मार्गे सिंहस्थां भौमविग्रहाम् ।
 शक्तिभिः स्वसमानाभिरन्ताभिः समायुताम् ॥ २० ॥
 चिन्तयन् प्रजपन् विद्यां यजेत्तच्छक्तिमध्यतः ।
 स्वात्मानं भावयन्मन्त्रौ ब्रजेदक्लिष्टवैभवः ॥ २१ ॥
 सिंहर्चद्द्वीपिशरभशृङ्गिकुक्कुरशूकरैः ।
 गवयैर्भुजगैर्भीमैर्दन्तिभिर्मर्मदमन्यरैः ॥ २२ ॥
 चौरैः क्रूरप्रहरणैः क्रूरैरन्यैर्भयावहैः ।
 भूतप्रेतपिशाचाद्यैराकुलेऽरण्यसङ्घटे ॥ २३ ॥
 अलब्धमार्गे विपिने गिरिशृङ्गे तथाविधे ।
 स्मरेद्देवोमुक्तरूपां निरातङ्को ब्रजेत् सुखी ॥ २४ ॥
 समरेष्वपि भौमेषु पतत्सु रथदन्तिभिः ।
 सङ्घटेषु दुरन्तेषु स्मृत्वेत्यं विजयी भवेत् ॥ २५ ॥

पीतामित्यादिना श्लोकेन स्तम्भनप्रयोगमुपदिशति । तत्र पीतशक्त्यावृतां
 पीतवर्णाभिः शक्तिभिरावृताम् ॥ १९ ॥

श्यामामित्यादिभिः सुखी इत्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैर्दुर्गममार्गं रक्षाविधान-
 मुपदिशति । तत्र अनन्ताभिः प्रत्येकमसंख्याताभिः क्रोधिन्त्यादिभिरावरण-
 स्थाभिः । अक्लिष्टवैभवः अध्वश्रान्तादिभिरप्यक्लिष्टपरिच्छेदादिश्रुतः । भौमैरिति
 सिंहदोनां सर्वेषां विशेषणम् । अन्यैः शाखाशृङ्गादिभिः । आकुले निविडे ।
 अरण्यसङ्घटे अरण्यैः पिहितमार्गे । अलब्धमार्गे इतः पूर्वममानुष्यगोचरतयेति
 शेषः । तथाविधे इति पूर्वत्र गिरिशृङ्गे इत्यनेनान्वयः । उक्तरूपां श्यामा-
 मित्यादिना श्लोकेनेति शेषः । निरातङ्कः नितरां क्रोशरहितः । ब्रजेदिति प्रोक्तोप-
 संहारार्थत्वात्पुनरुक्तिदोषः ॥ २४ ॥

समरेष्वित्यादिभिर्मदोद्धतैरित्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैः समरविजयध्यान-
 मुपदिशति । तत्र दुरन्तेषु दुरावरणनिरोधनेप्रसन्नपद्माम्बुजव्यविशेषः (?) । इत्यं

सुप्रदंशितः । तत्र भाग्यमखिलं तद्विदुः । पूर्वोक्तानां प्रमाणं ।
विदुः श्रुत्वा । ननु भाग्यमखिलं तद्विदुः । तत्र भाग्यमखिलं तद्विदुः ।
श्रुत्वा । ननु भाग्यमखिलं तद्विदुः । तत्र भाग्यमखिलं तद्विदुः ।

सर्वं देवमिति शेषः ॥ २८ ॥

तद्विदुः श्रुत्वा । ननु भाग्यमखिलं तद्विदुः । तत्र भाग्यमखिलं तद्विदुः ।
श्रुत्वा । ननु भाग्यमखिलं तद्विदुः । तत्र भाग्यमखिलं तद्विदुः ।
श्रुत्वा । ननु भाग्यमखिलं तद्विदुः । तत्र भाग्यमखिलं तद्विदुः ।
श्रुत्वा । ननु भाग्यमखिलं तद्विदुः । तत्र भाग्यमखिलं तद्विदुः ।

सप्ततन्त्रप्रयोगेनैवैतन्मन्त्रं तद्विदुः ॥ ३१ ॥

कारणं तत्र तद्विदुः श्रुत्वा । तद्विदुः श्रुत्वा ।

तद्विदुः श्रुत्वा । ननु भाग्यमखिलं तद्विदुः ॥ ३० ॥

भाग्यमखिलं तद्विदुः । तत्र भाग्यमखिलं तद्विदुः ।

तद्विदुः श्रुत्वा । ननु भाग्यमखिलं तद्विदुः ॥ २९ ॥

तद्विदुः श्रुत्वा । ननु भाग्यमखिलं तद्विदुः ।

तद्विदुः श्रुत्वा । ननु भाग्यमखिलं तद्विदुः ॥ २८ ॥

तद्विदुः श्रुत्वा । ननु भाग्यमखिलं तद्विदुः ।

तद्विदुः श्रुत्वा । ननु भाग्यमखिलं तद्विदुः ॥ २७ ॥

तद्विदुः श्रुत्वा । ननु भाग्यमखिलं तद्विदुः ।

तद्विदुः श्रुत्वा । ननु भाग्यमखिलं तद्विदुः ॥ २६ ॥

तद्विदुः श्रुत्वा । ननु भाग्यमखिलं तद्विदुः ।

सनामित्यनुनास्यः । अथाने अतिमात्रे ॥ ३६ ॥
 सुपदिशति । तत्र तां देवीं । तास्य गणोद्दामपयसामनसिच्छित्तमित्यस्य चतस्र
 तास्यैकैर्दमित्यतिना अथानित्यन्तनासाहोषिकेन शौकेन विपुषे नानिर्देवाय ॥
 समदयादुः ॥ ३५ ॥
 इत्येनाजस्य तदेतिव्यासिजस्यस्यस्येन प्रहस्य प्रानवर्तयेत्पाटयन्तीं अथानिदिति
 सास्यजिह्वाहृदद्व्यजोपाटनादिना अत्र देवीं चतुर्भुजां सास्यं कर्षुवांसस्यस्य-
 तथाविधमित्यतिना शौकेन क्रोधस्यभनस्यनस्यपदिशति । तत्र तथाविधां
 जपन् शूलं मारुतिदिति समदयादुः ॥ ३४ ॥
 तस्य हृदयस्य जनिमरेय तस्य जिह्वाजोपाटयन्तीं धूमवर्णां देवीं संचिन्त्य
 सुतानाशानिन् भूमौ निपात्य तर्ददेत्कण्ठयोः पाटयन् विन्त्यस्य एकैकं कर्त्तव्यं
 जिह्वाहृदद्व्यज इतिव्यासिहवचनस्येन । यमं सत्यं । एतदुक्तं भवति सास्यं विपु-
 षिजमित्यतिना शौकेन विपुमारण्यपयसास्यनस्यपदिशति । तत्र सास्य-
 मातजलापयया पयान्तरिदिति । वासिहतं जले सन् विपुमिति शेषः ॥ ३३ ॥
 प्रसूतः । प्रायवर्षं कण्ठमात्रं जले तत्रादित्यैः समदित्यैः तिरिदित्यैः । तत्र कण्ठ-
 क्रमः क्रोधा क्रव्यादाः पिशाचाद्याः कुर्कुरः सारसभयः मय्यमाणां पूर्वोक्तैः फल-
 दिशति । तत्र देव्याः धोदंशकारयुधनीलवर्णादिति विष्टादिविष्टया इति शेषः ।
 देव्या इत्यादिना समुत्तरित्यन्तेन शौकद्वयेन विपुमारण्यपयसास्यनस्यपदिशति ॥

इतीं तास्य गणोद्दामपयसामनसिच्छित्तमित्यस्य ॥ ३६ ॥
 तास्यैकैर्द्वेष तां तास्य गणोद्दामपयस्य शक्तिभिः ।
 क्रोधं संशयशुद्धादे विवदं समदिति च ॥ ३५ ॥
 तथाविधां पुनवर्णां सौत्वा संजलय वृत्तिः ।
 चतस्रं पाटयन्तीं संचिन्त्य जपन् शूलं यमं नयेत् ॥ ३४ ॥
 विपुषां धूमवर्णां सास्यजिह्वाहृदद्व्यजं ।
 प्रायवर्षावदिवृत्तिरिदं सौत्वा समुत्तरं ॥ ३३ ॥
 मय्यमाणां जपद्विद्यां तिरिदं संचिन्त्य स्थितः ।
 त्रिपुटं सारं फलककण्ठक्यादेर्कुर्कुरैः ॥ ३२ ॥
 देव्याः सपतिवाराया इतिभिः शकलीकृतम् ॥

स्मृत्वा जयेद्विपोः सेनां दूरतो द्रावयेत् क्षणात् ।
 तथैवाष्टभुजैः खड्गान् दधानां शक्तिभिर्वृताम् ॥ ३७ ॥
 तथैवारातिपृतनां समरे नाशयेत् क्षणात् ।
 विकीर्य केशानरुणवारवाणधरो ह्यैः ॥ ३८ ॥
 तरक्षकेशरिकपिकोलर्क्षगरुडस्थितैः ।
 शक्तिवन्दैस्त्रिशूलाग्रप्रोतपक्ष्मवारणैः ॥ ३९ ॥
 क्रौडाविनोदां माणिक्यमण्डपे सिंहविष्टरे ।
 ध्यायन्नरातिः पृतना नाशयेत् स्वैर्वलैर्नृपः ॥ ४० ॥
 पीतप्रसूनैः पीताभामर्चयेत् स्तम्भनाय वै ।
 प्रागुक्तैर्मण्डलाद्यैस्तु वासरैः परमेश्वरि ॥ ४१ ॥
 अरातीनां गतिं सेनां मतिं जिह्वां समुद्यमम् ।
 द्रष्टमन्यच्च सकलं स्तम्भयेत् साधकः क्षणात् ॥ ४२ ॥

तथैवेत्यादिना क्षणादित्यन्तेनाङ्गद्वयेनारातिसेनाविनाशध्यानमुपदिशति । तत्र
 तथैव गरुडस्कन्धाधिरूढां । शक्तिभिस्ताक्षराधिरूढाभिरिति शेषः । तथैव
 जपादिना । क्षणात् प्राग्वत् ॥ ३७ ॥

विकीर्येत्यादिना नृप इत्यन्तेनाङ्गद्वयेन श्लोकद्वयेनारिसेनाविनाशनध्यान-
 मुपदिशति । तत्र अरुणवारवाणधरः अरुणकञ्चुकधरः । इत्यस्य उत्तरत्र नृप
 इत्यनेनान्वयः । ह्यैः सहित इति शेषः । त्रिशूलाग्रप्रोतपक्ष्मवारणैरिति
 शक्तिवन्दविशेषणम् । सिंहविष्टरे स्थितां देवीमिति शेषः । एतदुक्तं भवति
 तरक्षादिषड्वाहनारूढैः शक्तिवन्दैः स्वस्वकरस्थशूलाग्रप्रोते रिपुसेनापक्ष-
 मवारणैर्दर्शितक्रौडाविनोदां माणिक्यमण्डपान्तः सिंहासनस्थां देवीं ध्यायन्न-
 रणकञ्चुकधरः स्वकेशान् विकीर्य हयवन्दसहितो हयारूढो नृपः शत्रुसेनां
 स्ववलेनाशयेदिति ॥ ४० ॥

पीतेत्यादिना क्षणादित्यन्तेन श्लोकद्वयेन पूजासु पुष्पादिविशेषेण स्तम्भनोय-
 पञ्चाङ्गादिकं चोपदिशति । तत्र पीताभां देवीमिति शेषः । स्तम्भनाय अभि-
 मतानामिति शेषः । अरातीनामित्यस्य गत्यादिभिः पञ्चभिः प्रत्येकमन्वयः ।
 क्षणात् प्राग्वत् ॥ ४२ ॥

अरुणामरुणैः पुष्पै रच्चयेन्मध्यरात्रतः ।

निहन्तुकामः सर्वांस्तु रिपुं कुर्याद्वशे ध्रुवम् ॥ ४३ ॥

विषनाडां दग्धयोगे मृतियोगे सनाशके ।

यमकण्ठककाले वा कृष्णपुष्पैस्तथाविधाम् ॥ ४४ ॥

पूजयंस्तद्दिनैः शत्रून् जीवितेशपुरं नयेत् ।

श्यामाञ्च सौरभाद्यैस्तैः पुष्पै रभ्यर्च्य वासरैः ॥ ४५ ॥

उदितै र्निन्दिराद्यैः स्यादरोगः सुमना वशी ।

मुखं जीवति भूमौ स शतवर्षाणि विश्रुतः ॥ ४६ ॥

अरुणामित्यादिना श्लोकेन रिपुवश्यार्थं पुष्पविशेषात् पूजाविशेषमुपदिशति । तत्र अरुणां अरुणवर्णां देवीं धरात्वेति शेषः । अरुणैः अरुणवर्णैः मधरात्रतः मधरात्रे ॥ ४३ ॥

विषनाडामित्यादिना नयेदित्यन्तेनार्द्धाद्येन श्लोकेन कालविशेषेषु पूजाविशेषेण रिपुमारणप्रयोगमुपदिशति । तत्र सनाशके नाशयोगसहिते यमकण्ठककाले रव्यादिसप्तवारेषु क्रमेण पञ्चमचतुर्थतृतीयद्वितीयप्रथमसप्तमषष्ठसंख्यार्द्धसहितकाले । विषनाडाश्च यथा—अश्विनीनक्षत्रस्य पञ्चाशत्घटिकानन्तरं चतस्रो नाड्यः विषनाडिकाः । एवमग्रे पि । तथाचोक्तं—

अश्वादीनां क्रमाज्ज्ञेयाश्चतस्रो विषनाडिकाः ।

खाद्या ५० जिनात् २४ विन्दुगुणा ३०त् खाद्ये ४० रिन्द्रात् १८ कुपद्धतः २१ ।

खाग्ने ३० नखात् १० पदा ३२ दष्टादशा १८त् खाग्ने ३० नखा १० त्ततः ।

कुदस्रः २१ विंशतेः २० खेन्दो १० रिन्द्रात् १४ खेन्दो १० शत्रुर्द्देशात् १४ ।

षट्पञ्चतो ५६ जिना २४ द्विंशात् २० दिशः १० पङ्क्तेः १० स्मृतेः १८ नृपात् १३ ।

जिना २४ त्तथा च खाग्नेश्च ३० ता नाड्यः परतः स्थिताः ॥ इति ॥

कृष्णैः कृष्णवर्णैः । तथाविधां कृष्णवर्णां । तद्दिनैः प्रागुक्तमण्डलाद्यैः ॥ ४५ ॥

श्यामामित्यादिना विश्रुत इत्यन्तेनार्द्धाद्येन श्लोकेन पूजापुष्पादिविशेषेण लक्ष्मीप्राप्तिप्रयोगादिकमुपदिशति । तत्र श्यामां श्यामवर्णां । तैः श्यामवर्णैरुदितैर्वासरैरिति पूर्वत्वान्मन्त्रान्तरात् ।

होमं कुर्यात्तथा रात्रौ चतुरस्रे ऽथ कुण्डके ।
 हरिद्रामिलितैरन्नैस्त्रिलैर्माषैः सतण्डुलैः ॥ ४७ ॥
 पीतैः पुष्पैस्तथा पीतैः फलैस्तालदलैरपि ।
 सकलीकृत्य लिखितसाध्यवर्णसमन्वितैः ॥ ४८ ॥
 निशाघृतसमोपेतैः स्तम्भयेत् प्रागुदीरितान्
 निशाचूर्णैर्घृताक्तैस्तु होमः स्तम्भयते तथा ॥ ४९ ॥
 अर्द्धरात्रे ऽरिवृक्षेऽवङ्गौ तद्योनिदेहजैः ।
 मांसैस्तद्देहसम्भूतस्नेहाक्तैर्हवनाद्दिनैः ॥ ५० ॥
 मारयेद्वैरिणं रोगशस्त्रशृङ्गफणीजलैः ।
 दहनैर्व्यारणैरन्यैः प्रमादैः कण्टकादिभिः ॥ ५१ ॥
 निर्घाततरुकुडादिपतनाद्विषभक्षणात् ।
 शत्रुभिर्वा प्रयोगामी न भवन्तरेव भङ्गुराः ॥ ५२ ॥

होममित्यादिभिः भूतल इत्यन्तैश्चतुर्दशभिः श्लोकैर्होमद्रव्यादिकविशेषैः फल-
 विशेषादिकमुपदिशति । तत्र होममित्यादिभिस्तथेत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः स्तम्भन-
 होमद्रव्यविशेषानुपदिशति । तत्र तथा रात्रौ मधरात्रे इत्यर्थः । चतुरस्रे कुण्डपटल-
 वक्ष्यमानलक्षणे । हरिद्रामिलितैः हरिद्राचूर्णसहितैः एतदन्नादिचतुर्णां द्रव्याणां
 विशेषणम् । सकलीकरणं साध्यादिनामविलेखनादिकं तालपत्राणामेव निशा-
 घृतसमोपेतैर्हरिद्राचूर्णघृतसमोपेतैः तालदले रिति पूर्वत्वान्वयः । ईरि-
 तान् अरातिगत्यादिपञ्चकं । निशाचूर्णैः घृताक्तैर्घृतपरिप्लुतैः । तथा मण्ड-
 लादिभिः ॥ ४८ ॥

अर्द्धरात्र इत्यादिभिः भङ्गुरा इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैर्मारणप्रयोगहोमविशेषं
 तेन तत्र साधारणमारणप्रकारविशेषांश्चोपदिशति । तत्र अरिवृक्षेऽवङ्गौ शत्रु-
 नक्षत्रवृक्षसमुद्भूतकाष्ठप्रदोऽवङ्गौ । तद्योनिदेहजैः शत्रुनक्षत्रयोनिदेहसमुद्भूतैः ।
 तद्देहसम्भूतस्नेहाक्तैः साधयोनिसमुद्भूत स्नेहाप्लुतैः । दिनैः प्राग्वन्मण्डलादिभिः ।
 अन्यैर्व्याघ्रादिभिः । प्रमादैरनवधानैः । कण्टकादिभिरित्यत्रादिशब्दः शङ्कादिविषयः ।
 निर्घातः अशनिः । प्रयोगामी प्रयोगाः अमीति दिव्यत्वात् पदच्छेदः । भङ्गुराः
 निष्फलाः ॥ ५२ ॥

धूमां कङ्कसमारूढां नखराद्यायुधैर्युताम् ।
 ध्यायन् रिपोरष्टमे तु राशौ छागघृताद्भुतैः ॥ ५३ ॥
 मरीचैः सर्षपैर्हीमैस्तद्दिनैर्मरयेद्विपून् ।
 तीव्रदाहज्वरग्रस्तं विसंज्ञं विकृताङ्गकम् ॥ ५४ ॥
 वालार्काभां स्मरन्नाद्यहेतिभिः संयुतां शिवाम् ।
 सरूपवत्सारुणगोघृताक्तैररुणैः शुभैः ॥ ५५ ॥
 प्रसूनैः किंशुकोद्भूतैस्तथा वन्धूकसम्भवैः ।
 जपाप्रसूनैः पालाशैः करवीरसमुद्भवैः ॥ ५६ ॥
 कङ्कारैरुत्पलैरक्तैः कमलैः पाटलोद्भवैः ।
 अशोकजैः कुसुम्भात्पर्यैः पुष्पैश्च लोहितैः ॥ ५७ ॥
 हवनान्नृपतुल्यः स्यादैश्वर्य्येणाज्ञया धनैः ।
 अन्येरपि च तत्सक्तपरैरङ्गैः मुनिश्चितम् ॥ ५८ ॥

धूमामित्यादिना विकृताङ्गकमित्यन्तेन श्लोकद्वयेन मारणहोमविशेषमुप-
 दिशति । तत्र धूमां धूमवर्णां । नखराद्यायुधैर्युतां पूर्ववन्नखरमित्यादि-
 षट्त्रिंशत्श्लोकप्रोक्तषोडशभुजस्यैरिति शेषः । छागः अजविशेषः । मरीचैः
 सर्षपैः । एतद्वयं घृताद्भुतैरित्यस्य विशेष्यं । तद्दिनैः प्राग्वत् विकृताङ्गकं
 अस्वाधीनाङ्गम् ॥ ५४ ॥

वालार्कामित्यादिभिः मुनिश्चितमित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैरैश्वर्य्यप्राप्तिकरण-
 होममुपदिशति । तत्र आद्यहेतिभिः संयुतां स्वतन्त्रनित्यपूजाक्तायुधाष्टक-
 संयुतां शिवां पञ्चमीं । सरूपवत्सारुणगोघृताक्तैः निजसदृशवत्सारुणवर्णगोघृता-
 द्भुतैः । शुभैः मुकुलपतितम्हानशीर्षजन्तुदूषितम्राताङ्गस्यृष्टरहितैः प्रसूनैः इत्ये-
 तत् पूर्ववत्सारुणैरित्यस्य विशेष्यं कर्त्तव्यं । करवीरसमुद्भवैः अरुणैरिति शेषः ।
 रक्तैरित्येतदुत्पलकमलपाटलानां विशेषणम् । अङ्गैः कृत्रचामरादिभिः परि-
 ष्कृतैः ॥ ५८ ॥

अरुणां नखराद्यैस्तु युतां ध्यायन् समाहितः ।
 मध्यरात्रे हुनेत् साध्यद्विङ्मुखो मरिचैस्तथा ॥ ५६ ॥
 प्रोक्तैर्द्विनैर्दृपो नारौनरलोकोऽपि वा वशे ।
 भवेत् कीर्त्तीन्द्रिरायुक्तश्चिरं जीवति भूतले ॥ ६० ॥
 विलिख्य भूपुरं मध्ये निजसाध्यं समालिखेत् ।
 भौमाक्षराणि तद्वाह्ये दशाग्रादभितो लिखेत् ॥ ६१ ॥
 वहिरष्टदलं पद्मं कृत्वा तत्र लिखेत् क्रमात् ।
 मन्वाक्षराणि ऋतुशस्तद्वह्निर्वृत्तयुग्मकम् ॥ ६२ ॥
 तत्रापि पार्थिवानर्णान् वहिः षट्कोणमालिखेत् ।
 तत्कोणेष्वन्तरालेषु मन्वार्यान् भूदशान्वितान् ॥ ६३ ॥

अरुणामित्यादिना भूतल इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन वश्यादिकहोमविधान-
 मुपदिशति । तत्र नखराद्यैः पूर्वत्रास्मिन् पटले षट्त्रिंशच्छ्लोकोक्तनखराद्या-
 युधषोडशकेन । समाहितः अनन्यचित्तः । प्रोक्तैर्द्विनैः प्राग्बन्धुङ्गलादिभिः
 अपिवा अपिचेत्यर्थः ॥ ६० ॥

विलिख्येत्यादिभिरानयेदित्यन्तैश्चत्वारिंशता श्लोकैरेतद्विद्याक्षरजनितानि
 स्तम्भनादिकराणि अष्ट यन्त्राणि विद्यावैभवञ्चोपदिशति । तत्र विलिख्येत्या-
 दिभिर्वाहिनौमित्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैर्लोकपालस्य शत्रुसेनायाश्च स्तम्भनकरं
 यन्त्रमुपदिशति । तत्र मध्ये भूपुरस्य । तद्वाह्ये भूपुरवाह्ये । भौमाक्षराणि पद्म
 षष्ठतयोदशस्वरपुरःसरकादिवर्गद्वितीयाक्षराणि सविन्दूनि दशसंख्याणि । अभितः
 प्रादक्षिण्येन [वहिः भौमाक्षरवेष्टनात् तत्र तेषु दलेषु क्रमात् अग्रादिप्रदक्षिण्य-
 क्रमात् । ऋतुशः षट्षडक्षराणि प्रतिदलमिति शेषः । तद्वह्निः पद्माद्वह्निः । तत्र
 वृत्तवीथ्यां । पार्थिवानर्णान् प्राग्वत् । वह्निर्वृत्तयुग्मात् । तत्कोणेषु षट्कोणेषु
 अन्तरालेषु कोणान्तरालेषु षट्सु । मन्वार्यान् भूदशान्वितान् अष्टदललिखित-
 शिष्टान् प्रागुक्त भूतदशार्णसहितान् मूलविद्यावर्णान् । प्राग्वत् प्रतिस्थानं
 षट्षट्क्रमेण । अभितः अग्रादिप्रदक्षिणं वह्निः षट्कोणात् । तत्र वीथ्यां । न्यस्य
 विलिख्य । वह्निः वृत्तयुग्मात् । कृत्वेति पूर्ववान्वयः मूलविद्यया सहेति शेषः ।

विलिखेत् प्राग्वदभितो वह्निर्वृत्तद्वयं लिखेत् ।
 विलोममाटकां तत्र न्यस्य भूमिपुरं वह्निः ॥ ६४ ॥
 कृत्वानुलोममालिख्य माटकां मूलविद्यया ।
 पूजयन्नखिलं लोकं स्तम्भयेदरिवाहिनीम् ॥ ६५ ॥

पूजयन् नित्योक्तक्रमतो देवीमिति शेषः । अरिवाहिनीं शत्रुसेनां । चकारोऽ-
 वाधग्राहार्थः । अयं यन्त्रविलेखनक्रमः । अभीष्टमानेन प्रोक्तलक्षणं भूपुरं
 विलिख्य तद्वह्निस्तत्कोणाग्रसृष्टासृष्टिकया वृत्तं कृत्वा तद्वह्निकाङ्गुल षड्-
 ङ्गुलमानान्तरालं वृत्तद्वयं कृत्वा तत्र बाह्यविषाणवीथ्यामष्टदलं पद्मं
 विधाय बाह्यवृत्ताद्वह्निः वृत्तमेकाङ्गुलमानेन वृत्तं कृत्वा तद्वह्निस्तद्वृत्तमध्य-
 विष्कम्भाद्मानेन वृत्तं कृत्वा तदन्तराले प्राग्वत् षट्कोणं विधाय षट्कोणाग्र-
 वृत्ताद्वह्निकाङ्गुलमानेन वृत्तं कृत्वा तद्वह्निकाङ्गुलमानेन चतुरस्रं कृत्वा
 सर्वमध्यस्थभूपुरमध्ये साध्यसाधककर्माण्युपर्यधोन्तरालक्रमेण लिखित्वा तद्वह्नि-
 भूपुरवाह्यवृत्तद्वयवीथ्याग्रदिप्रादक्षिणेन] भीमानि उं ऊं ओं गं जं डं
 दं वं लं व्वं इति दशाक्षराणि समालिख्य तद्वह्निः पद्मदलेष्वष्टावग्रादिप्राद-
 क्षिणेन मूलविद्याक्षरेषु दशोत्तरशतसंख्येषु प्रतिदलं षट्षट्क्रमेणाष्टचत्वारिं
 शदक्षराण्यालिख्य तद्वह्निर्वृत्तवीथ्यां प्राग्वत् क्रमेण भीमाक्षरदशकमालिख्य तद्वह्निः
 षट्कोणेषु प्राग्वदग्रादिप्रादक्षिणेन पूर्वमष्टदललिखितमूलविद्याक्षरशिष्टेषु
 अक्षरेषु द्विषष्टिसंख्येषु षट्त्रिंशदक्षराणि प्रतिकोणं षट् षट्क्रमेणालिख्य तत्
 षट् कोणान्तरालेषु षट्सु च प्रत्यन्तरालं प्राग्वत् क्रमेणाग्रकोणोत्तरपार्श्वदि-
 दक्षिणपार्श्वान्तं षट्कोणलिखितविद्याक्षरशिष्टाक्षरषड्विंशतिकं भीमाक्षर-
 दशकञ्च सम्भूय षट्त्रिंशदक्षराणि षट्षट्क्रमेणालिख्य तद्वह्निर्वृत्तवीथ्यां
 अग्रादिप्रादक्षिणेन विलोमां माटकां सविसर्जनीयामालिख्य तद्वह्निर्वृत्त-
 भूपुरान्तरालवीथ्यामीशादीशान्तं प्रादक्षिणेन माटकाक्षराख्येकपञ्चाशत्-
 सविन्दूनि मूलविद्याक्षरदशोत्तरशतकं च सम्भूयैकषष्ट्युत्तरशताक्षराणि प्रतिदिशं
 चत्वारिंशत् चत्वारिंशदक्षराणि उत्तरस्यां दिश्येकचत्वारिंश दक्षराणि
 चालिख्य तत्र देवीमावाह्य स्वतन्त्रनित्यपूजाक्रमेण पूजयन् प्रोक्तं फलं प्राप्नो-
 तीति ॥ ६५ ॥

वृत्तं त्र्यस्रं पुनर्वृत्तं षडस्रं वृत्तयुग्मकम् ।

अष्टास्रं तद्वहिव्वृत्ते इति कृत्वात्र विन्यसेत् ॥ ६६ ॥

एकं मध्ये वहिः कोणेष्वन्तरालेषु च क्रमात् ।

त्रयं त्रयं समालिख्य वहिः शिष्टन्तु पार्थिवैः ॥ ७० ॥

विलिख्य मध्ये नामापि जपित्वाभ्यर्च्य साधकः ।

स्थापयेत् क्वापि तत्रैव नित्यशश्च वलिं क्षिपेत् ॥ ७१ ॥

वृत्तमित्यादिभिः क्षिपेदित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः स्तम्भनयन्वान्तरमुपदिशति । तत्र अत्र यन्त्रे एकं मध्ये सर्वमध्ये मूलविद्याप्रथमाक्षरं त्रिकोणाकारं लिखेदिति सम्प्रदायः । मध्ये सर्वमध्ये प्रथमाक्षररूपत्रिकोणमध्ये । क्वापि भित्त्वादिषु । तत्रैव स्थापितप्रदेशे । अयं यन्त्रविरचनाक्रमः—अभीष्टमानेन भ्रमेण वृत्तं कृत्वा तद्वहिस्तद्वृत्तविष्कम्भाङ्गमानं वृत्तं कृत्वा तदन्तराले प्राग्वत् षट्कोणं कृत्वा तद्वहिरैकाङ्गुलमानेन वृत्तं कृत्वा तद्वहिः प्राग्वत् अष्टास्रं कृत्वा तद्वहिस्तत्कोणाग्रसृष्टासृष्टिकया वृत्तं कृत्वा तद्वहिरैकाङ्गुलमाने च वृत्तं कृत्वा तत्र सर्वमध्ये वृत्तमध्ये मूलविद्याक्षरप्रथमाक्षरं त्रिकोणरूपं च ससाधकादित्रयमुपरि सविन्दुकं समालिख्य तद्वहिस्त्रिकोणकोणेषु त्रिषु मूलविद्याया द्विनोयाक्षरादिदंशमाक्षरान्तं प्रतिकोणं त्रयं त्रयमग्रादिप्रादक्षिण्येन नवाक्षराख्यालिख्य तत्कोणान्तरालेषु त्रिषु एकादशाक्षरादीनि एकोनविंशाक्षरान्तानि प्राग्वत् त्रिविक्रमेणाग्रकोणोत्तरपार्श्वीदितद्वहिरपार्श्वीन्तं नवाक्षराख्यालिख्य तद्वहिः षट्कोणकोणेष्वग्रादिप्रादक्षिण्येन विद्याविंशतितमाक्षरादीनि सप्त विंशाक्षरान्तानि प्रतिकोणं त्रिविक्रमेणाष्टदशाक्षराण्यालिख्य तत्कोणान्तरालेषु च प्राग्वदष्टत्रिंशाक्षरादीनि पञ्चपञ्चात्तमाक्षरान्तान्यष्टदशाक्षराण्यालिख्य तद्वहिरष्टास्रकोणाष्टके षट्पञ्चाशत्तमाक्षरादीन्येकोनविंशतितमाक्षरान्तानि चतुर्विंशत्यक्षराणि प्राग्वत्त्रिविक्रमेणालिख्य तदन्तरालाष्टके चाशीतितमाक्षरादीनि त्र्यधिकशततमाक्षरान्तानि चतुर्विंशत्यक्षरान्तानि प्राग्वद्वारभक्रमादालिख्य चतुरधिकशततमाक्षरादीनि शिष्टमूलविद्यासप्ताक्षराणि तदन्ते भौमदशाक्षराणि च सम्भूय सप्तदशाक्षराणि अष्टकोणवाह्यवृत्तद्वयान्तरालवीथ्यां प्राग्वदभितो विलिख्य तत्र देवीमावाह्यं प्राग्वत् संपूज्य तद्वयन्त्रं शरावादिमंपुटितं कृत्वा भित्त्वादिषु संस्थाप्य तत्र प्रतिदिनमभ्यर्च्य तत्र वलिं दत्त्वा पूर्वोक्तफलं प्राप्नोतीति ॥ ७१ ॥

कृत्वा षडष्टकोणानि षट्कोणानि पृथक् पृथक् ।
 क्रमात्त्रिकोणवृत्तान्तरालान् षट्कोणसंयुतान् ॥ ७२ ॥
 वाह्यात् क्रमेण मध्यान्तं नक्षत्रतिथिवारयुक् ।
 विलिखेल्लिपिशः सर्वां मातृकां शक्तिसंयुताम् ॥ ७३ ॥
 सार्धं सप्तसु मध्येषु विलिखेच्च प्रदक्षिणम् ।
 मायामध्यगतं देवि धारयेत् सर्वसिद्धये ॥ ७४ ॥
 भूतप्रेतपिशाचादिशान्त्यै सर्वार्त्तिशान्तये ।
 गजवाजिखरोष्ट्रादिरोगशान्त्यै च धारयेत् ॥ ७५ ॥

कृत्वाद्यादिभिर्द्वारयेदित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः सर्वरोगशान्तिकरं यन्त्र
 सुपदिशति । तत्र षडष्टकोणानि षट्कोणानि अष्टकोणानि अष्टकोणांशानि पदच्छेदः ।
 अन्तः षट्कोणानि वह्निः अष्टकोणानि चैत्यर्थः । पृथक् पृथक् क्रमात्
 त्रिकोणवृत्तान्तरालान् षट्कोणयुतान् पूर्वलिखितषट्कोणाष्टकोणयोः षट्
 कोणसंयुतान् त्रिकोणवृत्तान्तरालप्रदेशान् पृथक् पृथक् प्रत्येकं षट्
 कोणानि कुर्यादिति ग्रन्थयोजनाक्रमः । वाह्यात् क्रमेण मध्यान्तं वाह्याष्ट-
 कोणकोणादिसर्वमध्यगतषट्कोणं कोणमध्यान्तं । नक्षत्रतिथिवारयुक् साध्या-
 च्चरलेखनस्थानेष्विति शेषः । लिपिश इत्यस्य शक्तियुतामित्यत्रान्वयः ।
 मातृकां विसर्जनीयरहितां पञ्चाशदक्षरवतीं प्रत्यक्षरं विसर्जनीययोगान्त-
 द्राहित्वं । शक्तिसंयुतामित्यस्याक्षरद्वयमाराध्यसुखादवगतं लिख्यते—यथा विस-
 र्जनीयसहितां मूलविद्याक्षरसहिताञ्चेति । सप्तसु मध्येषु षट्कोणसप्तकस्य
 सप्तसु मध्येष्वित्यर्थः । विलिखेच्च चकारेण पूर्वोक्तयन्त्रवद्विद्याशिष्टाक्षरदशकं
 भौमाक्षरदशकञ्च वाह्यवृत्तवैथ्यां विलिखेदित्येकोऽर्थः । समाकृष्यत इति
 सम्प्रदायार्थः । प्रदक्षिणं सर्वाणि उक्ताक्षराणि मायामध्यगतं हृल्लेखया
 क्रोडीकृतम् । भूतप्रेतपिशाचादिशान्त्यै आदिशब्देनापस्मारादयः । तैः कृत-
 पीडाशान्त्यै गजवाजिखरोष्ट्रादि इत्यत्रादिशब्देन गोमहिषाजादयश्चतुष्पदा
 उच्यन्ते । अयमत्र विलेखनक्रमः—अभीष्टमानेन भ्रमेण वृत्तं कृत्वा तत्र-
 नित्यानिन्यापटले प्रोक्तानुग्रहचक्रक्रमेण षट्कोणसप्तकमालिख्य तद्वह्निः प्राग्-
 वदष्टकोणं कृत्वा तद्वह्निः षट्कोणसप्तकमालिख्य तद्वह्निः प्राग्-
 वदष्टकोणं कृत्वा तद्वह्निः षट्कोणसप्तकमालिख्य तद्वह्निः प्राग्-

प्राक्प्रत्यगृह्णोदकरेखाद्वादश संलिखेत् ।

रेखाग्रे सर्व्वतः शूलास्तन्मध्याग्रे च पार्श्वयोः ॥ ७६ ॥

स्तम्भयेति समालिख्य मध्यकोष्ठे ऽरिनाम च ।

परितो विलिखेन्मन्त्रवर्णान् भौमसमन्वितान् ॥ ७७ ॥

भूजे' वा कर्पटे लोहे शिलायां वा समालिखेत् ।

गृहपट्टनयोर्लोहदृशदोरिष्टसिद्धिदम् ॥ ७८ ॥

मानेन हतं कृत्वा तत्र वाह्याष्टकोणेष्वग्रीकाणादि प्रादक्षिण्येन सविसर्जनीयान्मातृकावर्णानादितोष्टौ समालिख्य तेष्वेव कोणेषु मूलविद्याया आदितः षोडशाक्षरेषु प्रतिकोणमेकमेकं चैवमष्टाक्षराणादितः समालिख्य तत्कोणान्तरालेषु अष्टसु मातृकाया विद्यायाश्च नवमाक्षरादीनि षोडशाक्षरान्तमष्टाक्षराणि प्राग्वत् क्रमादालिख्य तदन्तः षट्कोणमारभ्य प्रादक्षिण्येन प्रतिषट्कोणं षट्सु षट्सु कोणेषु तदन्तरालेषु च षट्सु षट्सु च संभूय चतुरशीतिसंख्येषु स्थानेषु मातृकाया विद्यायाश्च सप्तदशाक्षरादानि पञ्चाशत्तमाक्षरान्तानि चतुस्त्रिंशदक्षराणि चतुस्त्रिंशत्स्थानेष्वालिख्य शिष्टेषु पञ्चाशत्स्थानेषु पुनरप्यकारादीनि विसर्जनीयरहितानि क्षकारान्तानि प्रत्यक्षरं विसर्जनीययुक्तानि मातृकाक्षराणि पञ्चाशत् संख्यानि मूलविद्यैकपञ्चाशत्तमाक्षरादिभिः शततमाक्षरान्तैः पञ्चाशद्द्विर्क्षरैः सह प्राग्वत् क्रमेण समालिख्य विद्याशिष्टाक्षरदशकं भौमार्णदशकञ्च प्राग्वत् सर्ववाह्यहत्तवीथयामालिख्य षट्कोणसप्तकमध्यसप्तके तत्तत्प्रयोगदिवसप्राप्तनक्षत्रतिथिवारान् सप्तम्यन्तानालिख्य तत्तदुपरि साधकादित्रयं प्राग्वदालिख्य तत्सर्वं यन्त्रं हस्तरेखाया उपरिगतचतुर्थस्वरेण क्रोडोक्त्य तत्र देवीमावाह्याभ्यर्च्य प्रोक्तक्रमसम्भारणात् प्रोक्तफलसिद्धिरिति ॥ ७५ ॥

प्राक्प्रत्यगित्यादिभिर्हयोरित्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैः स्तम्भनकर कोष्ठयन्त्रमुपदिशति । तत्र तन्मध्याग्रे च पार्श्वयोः तत्तच्छूलं मध्यरेखाग्रे तत्तच्छूलमध्यरेखापार्श्वयोश्च स्तम्भय इति त्र्यक्षराणि यथाक्रमं त्रिशूलमध्यरेखाग्रे तद्वृत्तिणवामपार्श्वयोश्च मध्यकोष्ठे सर्वमध्यस्थकोष्ठमध्ये सर्वमध्येकोष्ठाद्यः पङ्क्तिमध्यकोष्ठमारभ्य निर्गमनगत्येत्यर्थः । भौमसमन्वितान् भौमवर्णसमन्वितान् मन्त्रवर्णान् गृहपत्तनयोर्निर्माणस्तम्भने तद्गतामङ्गलस्तम्भने वा इति शेषः । लोहदृशदोः पूर्वीक्ताधिकरणचतुष्टयस्य मध्ये तालेन हरितालेन शुभं मनोहरं क्रमतः प्रशास्त्रदिक्पुष्टनामस्य, www.jagadgururambhadracharya.org, कृष्णवासिस्तावत् कुर्वीति

गौरक्षिणाय शिलायां तालेन विलिखेच्छुभम् ।
 स्थापयेद्विक्तिमध्ये च भूमौ च क्रमतः शिवे ॥ ७९ ॥
 नित्यशः पूजयेत् पुष्पैः सुगन्धैः प्रजपेत्तथा ।
 यावत्फलाग्निं कुर्वीत नियतं सन्ध्योर्द्वयोः ॥ ८० ॥
 प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक् कुर्व्यात् सूत्राणि षोडश ।
 तैस्तु कोष्ठानि जायन्ते पञ्चविंशैः शतद्वयम् ॥ ८१ ॥
 तेषु कोणेषु परितो मार्जयेत् प्राग्वदौष्वरि ।
 अष्टाविंशति कोष्ठानि ततः शिष्टेषु दिक्ष्वपि ॥ ८२ ॥
 प्राग्वदेकैकतः कुर्व्यात्त्रिकोणानि यथाविधि ।
 मध्ये त्रिषु तु कोष्ठेषु साध्यसाधककर्म्म च ॥ ८३ ॥
 उपर्यधो मध्यतश्च शेषेषु प्राग्वदालिखेत् ।
 मन्त्रार्णानग्रमारभ्य विलिखेदभितः शिवे ॥ ८४ ॥

जपार्चनादिकमित्यर्थः । नियतं प्रतिदिवसं । यन्त्रविरचनाक्रमो यथा—
 प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक् द्वादश द्वादश रेखाः समालिख्यैकविंशत्यधिकशतसंख्यानि
 कोष्ठानि निष्पाद्य तत्तद्रेखाग्राष्टत्वारिंशत्कोष्ठपरितः प्रत्येकं त्रिशूलं कृत्वा
 तत्र सर्व्वमध्यस्थकोष्ठमध्ये साधकादित्रयं प्राग्वदालिख्य तत्कोष्ठधःपङ्क्ति-
 स्थमध्यकोष्ठमारभ्य प्रादक्षिण्यनिर्गमनगत्या यावदक्षरसमाप्तिं मूलविद्याचराणि
 विलिख्य शिष्टकोष्ठदशके भौमाक्षरदशकमालिख्य वाह्यगतत्रिशूलेषु मध्यगत-
 त्रिशूलेषु मध्यगतरैखाग्रतद्दक्षवामपार्श्वयोश्च स्तम्भय स्तम्भयेति त्र्यक्षरं प्रति-
 त्रिशूलमालिखैतद्व्यन्त्रं भूर्जाद्यधिकरणचतुष्टयाद्यन्तमस्थं प्रोक्तद्रव्येण विलिख्य
 प्राणप्रतिष्ठादिकं कृत्वा तत्र देवीमावाह्याभ्यर्च्य प्राग्वच्छूरावादिपुटितं कृत्वा
 प्रोक्तस्थानयोः संस्थाप्य तत्र सन्ध्याद्वयेपि प्रतिदिवसं गन्धसुपुष्पैरिष्टसिद्धप्रवधि
 पूजयन्नभीष्टं फलमाप्नोतीति ॥ ८० ॥

प्राक्प्रत्यगित्यादिभिर्भुवमित्यन्तैरष्टभिः श्लोकैः समस्ताभीष्टफलप्रदं महावज्र-
 यन्त्रमुपदिशति । तत्र तैः सूत्रैः । तेषु कोष्ठेषु अष्टाविंशतिकोष्ठानि प्रतिकोण-
 मिति शेषः । शिष्टेषु त्रयोदशाधिकशतसंख्येषु । एकैकतः एकैककोष्ठात् ।

एतद्वज्रं महायन्त्रं समस्ताभीष्टसाधकम् ।
 यत्रैतत् स्थापितं लोहशिलादिलिखितं शिवे ॥ ८५ ॥
 तत्र चौरग्रहव्याधिरिपुसर्पसमुद्भवाः ।
 भूतप्रेतपिशाचादिकोपजाश्चापुत्रपुत्रवाः ॥ ८६ ॥
 न भवन्ति कदाप्यत्र सम्भवन्ति च सम्पदः ।
 वास्तुमर्मादिदुःखादि शमयेद् गृहगञ्च तत् ॥ ८७ ॥
 यस्मिन् गृहे स्थापितन्तु यन्त्रं तद्देहवर्त्तिनाम् ।
 कृत्याभिचारबुद्धादि पीडा न भवति ध्रुवम् ॥ ८८ ॥

साध्यसाधककर्म च साध्यसाधककर्माणीत्यर्थः । अग्रमारभ्य विलिखेदित्यने-
 नान्वयः । उपर्यधो मध्यत इति पूर्वत्वं साध्यसाधककर्म चेत्यनेनान्वयः । तस्मै-
 स्वनप्रकारास्तूपरि कोष्ठे साधकमधः कोष्ठे साध्यं मध्यकोष्ठे कर्म चेति ।
 शेषेषु दशोत्तरशतसंख्येषु । प्राग्बत् प्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या दशोत्तरशतान्तरान्
 मन्त्राणां लिखेदित्यनेनान्वयः । शिलादीत्यत्रादिशब्देन भूर्जपत्रपटतालान्यु-
 च्यन्ते । पिशाचादीत्यत्रादिशब्देऽपस्मारादिविषयः । उपभ्रवाः उपद्रवाः न
 भवन्तीति पूर्वत्वनान्वयः । मर्मादीत्यादिशब्दे द्वारभित्तिभागादिविषयः । गृह-
 गञ्ज तत् गृहस्थापितं तदयन्त्रमित्यर्थः । बुद्धादीत्यादिशब्दः पिशाचादिविषयः ।
 अग्रमत्र विलेखनक्रमः—प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक्क षोडशसूत्रास्मालनेन पञ्चविंशत्य-
 धिकशतहयकोष्ठानि निष्पाद्य तेषु कोष्ठेषु चतुर्षु प्रतिकोणमष्टाविंशत्य-
 ष्टाविंशतिकोष्ठानि सम्भूय द्वादशशधिकशतसंख्यानि कोष्ठानि प्राग्बन्मध्ये वज्रा-
 कारं यथा भवति तथा मार्जयित्वा तथा शिष्टेषु त्रयोदशशधिकशतसंख्येषु कोष्ठेषु
 चतसृषु दिक्षु प्रतिदिशमैकैकं कोष्ठं सम्भूय चत्वारि कोष्ठानि मार्जयित्वा तत्र
 त्रिकोणानि प्राग्बत् समबिरेखानि कृत्वा तत्र सर्वमध्यकोष्ठे कर्म तदुपरितन-
 कोष्ठे साधकं तदधःस्थितकोष्ठे साध्यञ्चालिख्य शिष्टेषु चतुर्दिगतत्रिकोण-
 चतुष्टयसहितेषु दशोत्तरशतसंख्येषु कोष्ठेषु अग्रत्रिकोणादिप्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या
 तत्संख्यानि सूत्रविय्याचाराणि विलिख्य एतद् यन्त्रं प्रोक्ताधिकरणान्यन्तमगतं
 कृत्वा प्रोक्तेषु देशेषु प्राणप्रतिष्ठादिपुरःसरमभ्यर्च्य स्थापनात् प्रोक्तफलसिद्धि-
 रिति ॥ ८८ ॥

वायुनिर्नैऋतेश्च कुट्याद्वादशसूचकम् ।
 तैर्व्वञ्चरूपकोष्ठानि एकविंशशतम्भवेत् ॥ ८६ ॥
 तेषु मध्ये समालिख्य साध्यनाम ततो वह्निः ।
 अग्रादभित एवान्यान्यक्षराणि समालिखेत् ॥ ८७ ॥
 निर्गमिन् महीवर्णपूर्वाणि क्रमतः शिवे ।
 स्थापितं लोहशिलादिलिखितं पूजितन्तु वा ॥ ८१ ॥
 रोगभूतग्रहोन्मादपिशाचापस्मृतिर्द्विषः ।
 अन्यानि क्षेत्रकारौणि यानि तानि विनाशयेत् ॥ ८२ ॥

वाखिलादिभिर्भूतलइत्यन्तैः सप्तभिः श्लोकैर्वज्रव्याभिधं यन्त्रं तद्विनियोगा-
 दिकञ्चोपदिशति । तत्र तैः सूत्रैस्तेषु वज्ररूपकोष्ठेषु । मध्ये सर्वमध्यस्थवज्र-
 कोष्ठे । साध्यनाम साधककर्माणि अग्राध्यकोष्ठाधःस्थकोष्ठाभ्यतः । अभितः
 प्रादक्षिणेन । अन्यानि कोष्ठानि । अक्षराणि मूलविद्याक्षराणि अन्येषु कोष्ठेषु
 अक्षराणि लिखेदित्यर्थः । महीवर्णपूर्वाणि पूर्वं भौमाक्षराणि विलिख्य शेषेषु
 कोष्ठेषु विद्याक्षराणि लिखेदित्यर्थः । शिवे इति सम्बुद्धिः । शिलादोत्य-
 तादिशब्दे मूर्जं पत्रपटादिविषयः । अन्यानि शतुस्थापितकृत्याकालभस्मादीनि
 प्रोक्तेषु रोगादिषु आर्त्तिसु पीडासु प्रोक्तरोगादिसञ्जातासु पीडास्वित्यर्थः ।
 तद्वज्रं वज्रवज्रं मध्ये सर्वमध्यस्थकोष्ठमध्ये तुर्विंशेषः । क्षीरद्रुक्त्वाथपूरितं
 अश्वत्थीदुस्वरस्रक्षवटानां चतुर्णां क्षीरवृक्षाणां लवणभिः सह क्वाथितैः प्रशमितोऽथैः
 खारिमाणैस्तोयैः पूरितम् । निधाय इत्यस्य पूर्ववान्वयः । देवीं पञ्चमीं ।
 सलिले कुम्भस्थे इति शेषः । आत्मवान् अधिगतः । तैर्जलैर्यन्त्र-
 विद्यादिशक्तिसंक्रमतः कलितानुभावैः । अथमत्र विलिखन क्रमः—इष्टमानन्त्रमिण-
 हृतं निधाव्य तत्र प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोत्तरश्च तद्दुत्तावधि ब्रह्मसूत्रद्वयमास्ताल्य
 प्राक्प्रत्यग्ब्रह्मसूत्रस्य प्राग्ग्राह्क्षिणोत्तरब्रह्मसूत्रदक्षिणाग्रान्तं तदग्रात् प्राक्पश्चिम
 ब्रह्मसूत्रपश्चिमाग्रान्तं तदग्राह्क्षिणोत्तरब्रह्मसूत्रोत्तराग्रान्तं तदग्रात् प्राक्पश्चिम-
 ब्रह्मसूत्रप्राग्गान्तं ज्यारूपं सूत्रचतुष्टयमास्ताल्य ब्रह्मसूत्रद्वयस्य हृत्तस्य च
 मार्जनादिगतकोणचतुष्टयं समचतुरस्रं विधाय वायुदिकस्थरेखादिवह्निदिकस्थ-
 रेखान्तं नैऋतदिकस्थरेखादि ईशदिकस्थरेखान्तं च समान्तरालदशसूत्रास्फालनिन
 वज्रव्याकारमेकविंशत्यधिकशतसंख्यवज्ररूपकोष्ठसहितं यन्त्रं विधाय तत्र

प्रोक्तेष्वार्त्तिषुपि तथा तद्वज्रं गौरकैर्भुं वि ।
 विलिख्य मध्ये कुम्भन्तु क्षीरद्रुक्काथपूरितम् ॥ ६३ ॥
 निधाय देवीं सलिले समावाच्याभिपूज्य च ।
 स्पृशञ्जलं जपेद्विद्यां सहस्रत्रयमात्मवान् ॥ ६४ ॥
 तैर्जलैरभिषिञ्चेत्तं गदिनं प्राङ्मुखं ततः ।
 तैः क्लेशैर्मुक्तादेहस्तु सुखी जीवति भूतले ॥ ६५ ॥
 विद्याप्राप्ताभिषेकन्तु वञ्चेऽस्मिन् कोष्ठवञ्चके ।
 सैकविंशशते वापि कुम्भं संस्थाप्य सेचयेत् ॥ ६६ ॥
 वेदाङ्गुलपरिभ्रान्त्या वृत्तं कृत्वा ततो वहिः ।
 द्वाङ्गुले द्वाङ्गुले कुर्यादेकादश ततः क्रमात् ॥ ६७ ॥
 तेषु द्वाङ्गुलमानेषु तिर्य्यक् सूत्राणि प्रातयेत् ।
 एकादश ततस्तेषु प्राङ्मध्यात् प्रदक्षिणम् ॥ ६८ ॥
 भूदशांशुस्तु तां विद्यामालिखेन्निर्गमक्रमात् ।
 रेखाग्राणि च शूलानि कृत्वा साध्यञ्च मध्यतः ॥ ६९ ॥

सर्वमध्यस्थकोष्ठमर्धं साधकसाध्यकर्माणि प्राग्वदालिख्य तदधःस्थवञ्चकोष्ठमारभ्य
 प्रादक्षिण्यनिर्गमनगत्या भौमाक्षरदशकं वञ्चकोष्ठदशके विलिख्य शेषेषु दशोत्तर-
 शतसंख्यवज्ररूपकोष्ठेषु तत्संख्यानि मूलविद्याक्षराणि विलिख्यैतद्यन्त्रं प्रोक्ताधि-
 कारणीष्वन्यतमगतं कृत्वा स्थापनेन पूजनेन च तद्यन्त्रे प्रोक्तक्रमाभिषेकेन वा
 प्रोक्तफलसिद्धं भवतीति ॥ ६५ ॥

विद्येत्यादिना श्लोकेन प्रोक्तेषु सप्तसु यन्त्रेषु यन्त्रत्रयं विद्याप्राप्तप्रभिषेके
 अप्यतिदिशति । अत्र च त्रिविंशेषे । वञ्चेऽस्मिन् अनन्तरपूर्वोक्तवज्रवज्राभिषे-
 सप्तमे यन्त्रे । कोष्ठवज्रके कोष्ठवज्ररूपे षष्ठे यन्त्रे । सैकविंशशते सैकविंशशत-
 संख्यकोष्ठरूपे पञ्चमे यन्त्रे । वा विकल्पे तेषु त्रिषु अन्यतमं यन्त्रे इत्यर्थः ॥ ६६ ॥

वेदाङ्गुलेत्यादिभिरनयेत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैरखिलसिद्धिकारं यन्त्रं विद्या-
 वैभवञ्चोपदिशति । तत्र वेदाङ्गुलपरिभ्रान्त्या प्रतिदिशं चतुरङ्गुलमानपरि-
 भ्रान्त्या । ततस्तदङ्गुलान्दादङ्गुलको द्वाङ्गुले द्वाङ्गुलान्द्वारं चतुरङ्गुलमाने एकादश-

तद्यन्त्रं प्राग्वदखिलविनियोगेषु योजितम् ।
 नासाध्यमस्ति भवने विद्यया सिद्धयाऽनया ॥ १०० ॥
 मनस्तत्त्वमयी व्याप्तिरिति सम्यक् समीरिता ।
 अस्या निफालनाच्चित्ते तत्तत्त्वं स्वात्मसात्कृतम् ॥

इति श्रीषोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमते
 त्रयोविंशपटलं परिपूर्णम् ॥

वृत्तानोति शेषः । तेषु वृत्तेषु तत् इन्द्रजलमानेषु स्वैकादशांशसहितेष्विति शेषः ।
 एतन्मानमन्तर्वृत्तस्यैवोक्तम् । तिर्यक् सूत्राणि सर्वमध्यवृत्तात् सर्ववाह्यवृत्तान्तग-
 रूपाणोत्यर्थः । तेषु कोष्ठेषु । प्राङ्मध्यात् सर्वमध्यवृत्तान्तर्भूतप्रदेशरूपकर्णि-
 काया वह्निस्तदनन्तरवीथ्यां प्राङ्मध्यकोष्ठोत्तरकोष्ठे च साधकसाध्यकर्माणि
 लिखेदिति सम्प्रदायार्थः । प्राग्वत् प्राणप्रतिष्ठापुरःसरमर्चनधारणस्थापना-
 दिभिः । अखिलविनियोगेषु प्रोक्तेष्विति शेषः । अयमत्र विलेखनक्रमः—
 प्रतिदिशं चतुरङ्गुलमानभ्रमेण वृत्तं निष्याद्य तद्वह्निद्वर्गुलद्वयङ्गुलमानेन
 प्राग्वदेकादशवृत्तानि निष्याद्य तत्र सर्वमध्यवृत्ते तत्सर्ववाह्यवृत्ते च तत्त-
 द्विष्कम्भमानं त्रिगुणीकृत्य तत्तन्मानमेकादशधा विभज्य तत्तद्देशेष्वेकादश
 चिह्नानि पश्चिमादिविधाय तत् सर्वमध्यवृत्तस्थचिह्नैकादशकमारभ्य तत्
 सर्ववाह्यवृत्तस्थचिह्नैकादशचिह्नमध्ये एकादश सूत्राण्यस्फाल्य तत्सर्ववाह्य-
 वृत्तस्थैकादशरेखायं किञ्चित् प्रसार्य प्रत्येकं शूलाकारं कृत्वा एवं मध्य-
 कर्णिकाया वह्निकविंशतुत्तरशतकोष्ठसहितं वृत्ताकारं वह्निः शूलोपेतं
 यन्त्रं निष्याद्य तत्र तत्कर्णिकायां साधकादीनि प्राग्वदालिख्य तदनन्तरवाह्य-
 वृत्तवीथ्यां प्राङ्मध्यकोष्ठमाराभ्य उक्तक्रमात् प्रादक्षिण्यनिर्गमनगत्या दशोत्तर
 शतसंख्येषु कोष्ठेषु विद्याचाराणि तत्संख्यानि विलिख्य शिष्टकोष्ठैकादशके
 भौमाक्षरदशकमालिख्य शिष्टे चैकस्मिन् प्राग्वत् साधकादित्यमालिखैतत्प्रोक्ता-
 धिकरणेष्वन्यतमगतं कृत्वा प्राग्वत् प्रोक्तप्रयोगेषु प्राणप्रतिष्ठापुरःसरमर्चना
 दिभिः प्रोक्तफलसिद्धिर्भवेदिति ॥ १०० ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसार-सिंह
 राजप्रकाशभिधानेन श्रीसुभगानन्दनाथेन विरचितायां मनोरमाख्यायां
 व्याख्यायां षोडशनित्याङ्गभूतपञ्चमीविद्याविधानप्रकाशनपरं
 त्रयोविंशं पटलम् परिपूर्णं परामृष्टम् ॥ २३ ॥

ग्रन्थसंख्या । त्रयोविंशे तु पटले यन्त्राणि मुनिसंख्रया ।

व्याख्याग्रन्था नेत्रशतमेकाशीतिस्तथाङ्कम् ॥

चतुर्विंशपटलम् ।

अथ षोडशनित्यानां ध्यानानि विविधानि ते ।
 कथयामि शृणु प्राञ्चे वाञ्छितार्थसुरद्रुमान् ॥ १ ॥
 एकैकमङ्गाङ्गित्वेन तासां तच्छक्तिभिस्तथा ।
 प्रयोगेषु समस्तेषु वाह्याभ्यन्तरतः क्रमात् ॥ २ ॥
 श्रियै कीर्त्यै जयावाप्त्यै वश्याकर्षणसिद्धये ।
 ध्यायेद्देवीः समस्ताश्च लोहिताकारमण्डनाः ॥ ३ ॥
 विद्याप्तौ शान्तिके मुक्ताविन्दुकपूरसन्निभाः ।
 विद्मे षोडशनिधननिग्रहेष्वसिताः स्मरेत् ॥ ४ ॥
 धूम्रा वा चिन्तयेत् सर्वाः प्रोक्तद्देषादिसिद्धये ।
 सर्व्वत्र स्वसमाकारवर्णशक्तिभिरावृताः ॥ ५ ॥

पूर्वस्मिंस्त्रयोविंशे पटले षोडशनित्यानामङ्गभूताया वाराह्या विधानमुप-
 दिश्यानन्तरं षोडशनित्यानां विविधानि ध्यानानि तासां प्रत्येकमङ्गाङ्गित्व
 क्रमतः प्रयोगादिकञ्चोपदिशति — अथ षोडशेत्यादिना सिद्धिकृदित्यन्तेन श्लोक-
 शतरूपेण चतुर्विंशेन पटलेन । तत्र अथ षोडशेत्यादिना क्रमात् इत्यन्तेन
 श्लोकद्वयेन पटलार्थानुपदिशति । तत्र सुरद्रुमान् सुरद्रुमसदृशानि अभि-
 मतार्थप्रदानादिष्वमोधतयेति यावत् । एकैकं एकैकक्रमेण तासां नित्यानां
 तच्छक्तिभिः तत्तत्परिवारशक्तिभिः सहेति शेषः । वाह्याभ्यन्तरतः स्थूलसूक्ष्म
 भेदतः । ध्यानानीति पूर्व्वान्वयः ॥ २ ॥

श्रियै इत्यादिना श्लोकेन श्रीकीर्त्तिजयवश्याकर्षणेषु सामान्यध्यानमुपदिशति ।
 तत्र वश्याकर्षणसिद्धये च वश्यसिद्धये आकर्षणसिद्धये च । समस्ताः षोडश
 नित्याः सपरिवारा लोहिताकारमण्डना इत्यत्र मण्डनशब्दो वसनभूषणमाख्यानु-
 लेपनादिष्वयः ॥ ३ ॥

विद्याप्तावित्यादिना श्लोकपूर्वाद्धेन विद्याप्राप्तिकरं शान्तिकरं मुक्तिसिद्धिकरं
 सामान्यध्यानमुपदिशति । तत्र इन्दुकपूरसन्निभाः इन्दुसन्निभाः कपूरसन्निभाश्च
 कान्तिवर्णाभ्यामिति शेषः ॥ विद्मे षेत्यादिना वृता इत्यन्तेनार्द्धाद्येन श्लोकेन

क्षित्यादिभूतैः सत्त्वादिगुणैरेकैकसंहतैः ।
 एकद्वयादिसमारब्धैर्वर्णाकारैस्तु शक्तयः ॥ ६ ॥
 असंख्याता भवन्त्यासां कात्स्न्याद्धानन्तु को वदेत् ।
 को वा शृणोति साकल्यात् ततः किञ्चिद्ददामि ते ॥ ७ ॥
 भौमाकाराः पीतवर्णाः सर्वाः स्तम्भनकारिकाः ।
 आप्याः सत्त्वगुणाः सर्वाः सिताकाराः समीरिताः ॥ ८ ॥
 ताः सर्वा ज्ञानशान्तिश्रीकौर्त्तिःसौभाग्यमुक्तिदाः ।
 आग्नेया राजसाः सर्वा लोहिताकारसंयुताः ॥ ९ ॥

विद्द्वेषोच्चाटननिधननिग्रहेषु सामान्यध्यानमुपदिशति । तत्र असिताः आकार-
 वसनमाल्यभूषणानुलेपनादिभिरिति शेषः । धूम्राः प्राग्वादकारादिभिरिति
 शेषः । वा विकल्पे । सर्वा नित्याः । सर्वत्र प्रोक्तेषु ध्यानभेदेषु ॥ ५ ॥

क्षित्यादीत्यादिना वदामि ते इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन परिच्छिन्नरूपायाः परायाः
 शक्तेः परिच्छिन्नाकारतया विविधवर्णान्युपलब्धिकारणं तत्तदुपलब्धशक्तीनाम-
 संख्यातत्वादिकञ्चोपदिशति । तत्र क्षित्यादिभूतैः पृथिव्यप्तेजोवायाकाशैः ।
 सत्त्वादिगुणैः सत्त्वरजस्तमोभिः एकैकसंहतैः पृथक् पृथक् सम्बद्धैः परस्पर-
 मिति शेषः । एकद्वयादिसमारब्धैः भूतानां पृथक् पृथक् सम्बद्धगुणाना-
 मेकद्वयादिसमसमांशविषमविषमांशपरिकल्पितैर्वर्णाकारैः संजाता इति शेषः ॥
 आसां शक्तीनां कात्स्न्येन ध्यानन्तु को वदेत् कोवा शृणोति साकल्यात् वक्तॄणां
 श्रोतॄणाञ्चानित्यत्वादिति यावत् ततस्तस्मात् किञ्चिदितुप्रतिस्तेषु शक्तिभेदेषु
 मन्त्रेषु वक्ष्यमाणरूपस्यैकदेशत्वात् । एतदुक्तं भवति सत्त्वादिगुणैः पृथक्
 पृथक् नित्यसम्बन्धानां क्षित्यादिभूतानामेकद्वयादिसमविषमांशपरिकल्पनाभेद-
 भिन्नवर्णाकाराणां शक्तीनामसंख्यातत्वात्तासामाकारमेदमनुभावञ्च वक्तुं श्रोतुं
 वाऽशक्यत्वात्तेषु शक्तिभेदेषु विश्वपरित्वाणार्थं शक्तितः किञ्चिद्ददामीति ॥ ७ ॥

भौमाकारा इत्यादिभिः स्मृता इत्यन्तै रर्द्धाधिकैस्त्रिभिः श्लोकैरेकैकगुण-
 युक्तानां पञ्चभूतशक्तीनां क्रमेण ध्यानं तत्प्रयोगाञ्चोपदिशति । तत्र भौमाकारा
 भूमिस्वरूपाः । पीतवर्णाः विग्रहवसनभूषणानुलेपनमाल्यादिभिरिति शेषः ।
 सर्वाः परिवारा नित्याः स्तम्भनकारिकाः । भूमिरचलात्मकत्वात् । आप्या जला-
 त्मिकाः शक्तयः । सत्त्वगुणाः सत्त्वगुणयुक्ताः । राजसाः राजसगुणयुक्ताः । तामसाः तामसगुणयुक्ताः । सिताकाराः प्राग्-

वश्याकर्षणशान्तिश्रीसौभाग्यविजयप्रदाः ।

वायुरूपा धूम्रवर्णा सर्वा द्वेषादिकारकाः ॥ १० ॥

नाभसा नीलवर्णास्ता मारणोत्सादयोः स्मृताः ।

आसां मुखभुजादेहविधानं शृणु पार्वति ॥ ११ ॥

एकवक्त्राश्चतुर्वक्त्रा नववक्त्रास्तथा पराः ।

षोडशस्याः पञ्चविंशद्वदना अपि काञ्चन ॥ १२ ॥

षट्त्रिंशद्वदना कापि चत्वारिंशन्नवाननाः ।

चतुःषष्टिमुखास्तद्वदेकाशीतिशताननाः ॥ १३ ॥

वद्विग्रहादिभिः । ताः सर्वा जलरूपाः शक्तयः । जलशक्तीनां ज्ञानादिप्रदत्वं सुष्वा-
त्मकत्वात् । लोहिताकारसंयुताः प्राग्वद्विग्रहादिभिः । आग्नेयानां शक्तीनां
वश्यादिप्रदत्वं आसाद्यात्मकत्वात् । वायुरूपाः शक्तय इति शेषः । धूम्रवर्णाः
प्राग्वद्विग्रहवसनादिभिः । द्वेषादिकारका इत्यादिशब्द उच्चाटनादिविषयः
वायोरुच्चाटनादिकारकत्वं चलनात्मकत्वात् । नाभसा आकाशात्मिकाः शक्तयः ।
नीलवर्णाः प्राग्वद्विग्रहादिभिः । ताः सपरिवारा नित्या मारणोत्सादनयोः
उत्सादो नाम ऋतवत् अकिञ्चित्करत्वं तयोः कर्मणोरिति शेषः । स्मृता
धराताः । आकाशात्मकशक्तीनां निधनसिद्धिकरत्वमाकाशस्याविग्रहत्वात् वायु-
नभसोराजसगुणात्मकत्वमस्तीति सम्प्रदायः ॥ १० ॥

आसामित्यादिनोत्तरार्द्धेनैकद्वयादिसमविषयमांशयोगसंजातानां तासां शक्तीनां
मुखभुजादेहस्वरूपभेदविधानं प्रस्तौति । तत्र पार्वतीतिस्मृद्धिः ॥ ११ ॥

एकवक्त्रा इत्यादिना शतानना इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन गुणानां भूतानामेकद्वयादि
समसमांशगुणयोगात्तासां वक्त्रसंख्याभेदध्यानमुपदिशति । तत्र एकवक्त्रा एक-
वदनयुक्ताः । चतुर्वक्त्राः प्राग्वत् । अपरा अन्याः शक्तय इति शेषः । षोडशस्याः
षोडशमुखाः काञ्चन प्राग्वत् शक्तयः । कापि प्रयोगविशेषे चत्वारिंशन्न-
वाननाः एकोनपञ्चाशदाननाः । एकाशीतिशताननाः एकाशीत्याननाः शता-
ननाश्च भूतानामेकद्वयादिदशान्तानामंशानां गुणानामेकद्वयादिदशान्तरंशैः
समसंख्यांशक्रमेण संगुणनादेवं संजातसंख्यवक्त्राः शक्तयो दशविधा दर्शिता
भवन्ति । तासां सुखदामस्तु काञ्चनोपि एकवक्त्रं चतुर्वक्त्रपक्षे तु

बहुना किं मुखभुजसंख्यासाधनवाञ्छया ।
 तथापि दर्शितं किञ्चिद्वक्त्रे भुजद्वयं द्वयम् ॥ १४ ॥
 नामरूपातिगा येन तेन साऽनन्तविग्रहा ।
 वसन्ति नानारूपाश्च भवेयुस्तत्र वाञ्छया ॥ १५ ॥
 आद्याया ललिताया स्युरन्याः पञ्चदशाङ्गगाः ।
 ललिताङ्गित्वरूपेण सर्वासामात्मविग्रहाः ॥ १६ ॥
 तेन तासान्तु सर्वासां स्वान्तान्ताः परिचारिकाः ।
 तत्तद्वर्णायुधाकारवाहनैश्च सुसंयुताः ॥ १७ ॥
 तथाविधैः स्वस्वशक्तिवृन्दैश्च वेष्टिता अपि ।
 इति तासां ध्यानभेदाः स्थूलाः प्रोक्ता महेश्वरि ॥ १८ ॥

प्रथमवक्त्रोपरि तिर्यग्रूपेण वक्त्रद्वयं तेन सह चतुर्वक्त्रम् । नववक्त्रपक्षे तु तदुपरि
 च तिर्यक्पङ्क्तिरूपेण पञ्चवक्त्रं तैः सह नववक्त्रम् । एवमुत्तरत्रापि
 उपरि उपरि सप्तनवैकादशत्रयोदशपञ्चदशसप्तदशैकोनविंशतिसंख्यान्तं वक्त्रं
 परिकल्पनात् प्रोक्तसंख्यवक्त्रा भवन्ति इति च सम्प्रदायार्थः ॥ १३ ॥

बहुनेत्यादिना वाञ्छयेत्यन्तेन श्लोकद्वयेन नामरूपातिगाया ललितायाः प्रोक्त-
 क्रमेषोत्तरत्रापि भूतांशानां गुणांशानां समसंख्यगुणनादेकद्वयादिदशदशांश
 गुणनाच्च संजातानां शक्तौनामसंख्यरातत्वात्तासां मुखभुजादिभेदपरिकल्पितविग्र-
 हादेः साधकाभिमतानुगुणत्वमुपदिशति । तत्र बहुना विग्रहविशेषपरः शतेन च ।
 वक्त्रे वक्त्रे भुजद्वयं प्रोक्तानां मुखसंख्यानानामेकैकस्य मुखस्य द्विदिभुजक्रमेण यावत्
 संख्यं कल्पयेदिति यावत् । नामरूपातिगा नाम्नां रूपाणाञ्चापरिच्छिन्नत्वात्
 परायाः शक्तेर्वहुत्वाच्चेति शेषः । आसां नित्यानाम् ॥ १५ ॥

आद्याया इत्यादिभिर्महेश्वरोत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः षोडशनित्यानामङ्गाङ्गित्व-
 क्रमादिकमुपदिशति । तत्र अङ्गगा मध्यनित्याङ्गगाः । आत्मविग्रहाः तत्तन्नित्या-
 विग्रहाः । स्वान्तान्ताः तत्तन्नित्यान्ताः शेषनित्यान्ताः । तत्तद्वर्णायुधाकारवाहनैः
 मध्यस्थमध्यस्थनित्यावर्णायुधाकारवाहनैः । तथाविधैः तत्तद्वर्णायुधाकारवाहनैः ।
 महेश्वरोति सम्बुद्धिः । एतदुक्तं भवति षोडशनित्यानामङ्गाङ्गित्वध्यानेष्वङ्गि-
 रूपेण मध्ये स्थिताया ललितायाः कामेश्वर्यादिपञ्चदशनित्याः परिवारत्वेन

सूक्ष्मरूपाणि च तथा कथयामि तवानघे ।
 येन ते साधकाः सर्वे वाञ्छितं प्राप्नुयुः क्षणात् ॥ १९ ॥
 प्रोक्तेष्वधारपद्मेषु लोहितात्मैक्यविग्रहाम् ।
 विभाव्य तेजोनिचये तत्र सिद्धिञ्च चिन्तयेत् ॥ २० ॥
 तेन सर्वमभीष्टन्तु समवाप्नोत्ययत्नतः ।
 पूजातर्पणहोमादिरहितं भावनेन वै ॥ २१ ॥
 परन्तु ध्यानमुदितमखण्डात्मविमर्शतः ।
 निर्वातदोपसङ्काशमात्मनात्मसमीक्षणत् ॥ २२ ॥

वहिर्ललितासदृशविग्रहायुधवाहनादियुताः । कामेश्वरीनित्याया अङ्गित्वे तु
 कामेश्वरीविग्रहादियुता ललितैवमित्येतदात्मकत्वेनाङ्गिरूपेण स्थिता । तदनन्तरं
 भगमालिन्यादिचित्रान्ताश्चतुर्दशनित्याश्च तदन्ते कामेश्वरी च सम्भूय पञ्चदश
 नित्याः परिवारत्वेन वहिः स्थिताः । एवं भगमालिन्यादीनामङ्गित्वेपि तत्त-
 न्नित्याविग्रहा ललितैव मध्याङ्गित्वेन तद्वह्निस्तदनन्तरानित्यास्तत्तन्नित्यान्ताः पञ्च-
 दश नित्यास्तत्तदाकाराः परिवारत्वेन स्थिताश्च ध्येया भवन्तीति ॥ १८ ॥

सूक्ष्मरूपेत्यादिभिर्भावेन वै इत्यन्तै स्त्रिभिः श्लोकैः प्रस्तावादिपुरःसरं सूक्ष्म-
 रूपध्यानं तेन प्रयोगादिकञ्चोपदिशति । तत्र सूक्ष्मरूपाणि तासां ध्यानानि
 इति शेषः । अनघे इति सम्बुद्धिः । येन सूक्ष्मध्यानानुसन्धानेन । प्रोक्तेषु
 नित्यानित्यापटले इति शेषः । लोहितात्मैक्यविग्रहां लोहिताकारत्वेन
 स्वैक्यविग्रहवत्तां । तत्र तेजोनिचये । सिद्धिं अभिमतामिति शेषः । तेन भाव-
 नेनेत्यनेनान्वयः । एतदुक्तं भवति प्रोक्तेष्वधारपद्मेषु लोहिताकारं स्वस्माद्-
 पृथग्भूतं तेजोनिचयं विभाव्य तत्तेजोमध्ये साध्यसाधककर्मणां स्वरूपेण
 भाषनया समीहितफलं प्राप्नोतीति ॥ २१ ॥

परमित्यादिना श्लोकेन परध्यानमुपदिशति । तत्र अखण्डात्मविमर्शतः
 कटकमुकुटायखिलभूषणादिविशेषेष्वपृथक्त्वेन तत्तदाकारतया स्थितकनकसत्ता-
 मात्रवदिदमाकारतया प्रतीतेषु सकलपदार्थेष्वपृथक्त्वेन तत्तदाकारतया स्थित
 परशक्तिविमर्शतः । निर्वातदोपसङ्काशं देशकालाद्यपरिच्छिन्नतया निश्चलपूर्ण-
 प्रकाशरूपमुपलब्धमिति शेषः । साक्षात्तत्समीक्षणत्वेन अनन्यप्रकाशरूप-

स्थूलेन साधयेत्तत्तदिष्टञ्चैव शुभाशुभम् ।
 प्रोक्तक्रमेण देवेशि सततं साध्यसाधकैः ॥ २३ ॥
 सिद्धस्तु सूक्ष्मरूपेण ध्यानेन सकलेष्मितम् ।
 साधयेत् पररूपन्तु साध्यं साधनसिद्धये ॥ २४ ॥
 ब्रूहि देव महेशान स्थूलसूक्ष्मस्वरूपयोः ।
 ध्यानयोः कर्मणा सिद्धिं विविधां फलयोगतः ॥ २५ ॥
 तासां तत्तत्करेपूक्ते ध्वायुधान्यप्यशेषतः ।
 शृणु वक्ष्ये महेशानि क्रमेण तव साम्प्रतम् ॥ २६ ॥
 वामदक्षिणयोः स्यातां द्विभुजे तु वराभये ।
 पाशाङ्कुशौ चतुर्बाहौ षड्भुजे चापसायकौ ॥ २७ ॥

त्वादात्मन इत्यर्थः । एतदुक्तं भवति अखण्डात्मविमर्शतः आत्मनात्मसमीक्षणा
 दुपलब्धं निर्वातदीपसङ्गाशस्वरूपं परध्यानमिति ॥ २२ ॥

स्थूलेत्यादिना सिद्धये इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन प्रोक्तत्रिविधध्यानेषु साध्यादीर्मा
 प्रयोगादिषु ध्यानविभागक्रममुपदिशति । तत्र स्थूलेन ध्यानेनेति शेषः । साध-
 येत् साधयेतामित्यर्थः । तुर्विशेषे । पररूपं विमर्शात्मकमिति यावत् । तुर्विशेषे ।
 साधनं प्राप्यं उपपेयंरूपं विश्रान्तिभूमिरित्यर्थः । अष्टयुक्तभावनेति शेषः । अपरि-
 च्छिन्नायां परायां शक्ती स्वस्मादष्टयुक्तेन सिद्धायामप्यपरप्राप्याभावादात्मलाभाच्च
 परं विद्यत इति वचनाच्च तदेव प्राप्यमिति यावत् ॥ २४ ॥

ब्रूहीत्यादिना श्लोकेन स्थूलसूक्ष्मध्यानयोः कर्मणा सिद्धिक्रमं देवी पृच्छति ।
 तत्र फलयोगतः समीहितफलं प्राप्नोति ॥ २५ ॥

तासामित्यादिना श्लोकेन वक्ष्यमाणायुधविशेषान् पृष्टार्थकथनञ्च प्रस्तौति ।
 तत्र अपिशब्देन त्वत्पृष्टविधकर्मसिद्धीञ्च वक्ष्ये इतुक्तमिति सम्यग्दायः ।
 महेशानीति सम्बुद्धिः । क्रमेण द्विसंख्यचतुःसंख्यभुजादिक्रमेण ॥ २६ ॥

वामेत्यादिना वज्रद्वयेत्यन्तेन श्लोकद्वयेनायुधसामान्यपरिमाणाक्रमादिकमुप-
 दिशति । तत्र वामदक्षिणयोः करयोरिति शेषः । द्विभुजे द्विभुजध्याने । वराभये
 वराभयसंज्ञे मुद्रे एतत् प्रथमाद्विवचनं । पाशाङ्कुशौ चतुर्बाहौ चतुर्भुज-
 ध्याने । वज्रभुजवामदक्षिणौ पाशाङ्कुशौ इतरयोः प्राग्वत् वराभयमुद्रे चेत्यर्थः ।

चर्मं खड्गी चाष्टभुजे गदाशूलौ दशोदिते ।
 मुखपाण्ड्यायुधानान्तु रूपसंख्यादिवाञ्छया ॥ २८ ॥
 यस्मिन् कर्मणि तां देवि यथा स्मरति साधकः ।
 तथा तस्याग्रतो भूत्वा पालयति तमाद्रात् ॥ २९ ॥
 सर्व्वं व स्मै रवदनयनाः शुभकर्मसु ।
 दंष्ट्रोप्रा भीमनयनवदनाः क्रूरकर्मसु ॥ ३० ॥
 शुभेषु कर्मस्वासीना स्थिता वाहनगा अपि ।
 शुभेतरेषु ताः सर्वाः प्रयोगेषु तु सर्व्वदा ॥ ३१ ॥
 वलयैरङ्गदै रत्नमयैरप्यङ्गुलीयकैः ।
 विराजमानास्ताः सर्वा दिव्यांशुकधरा अपि ॥ ३२ ॥

षड्भुजे चापसायकौ षड्भुजधाने प्राग्वत् जड्भुजयोः पाशाङ्गुशौ तद-
 धःस्थयोः प्राग्वद्बराभयसुद्रे च । चर्मं खड्गी अष्टभुजे अष्टभुजधाने प्राग्व-
 द्दृङ्भुजयोः पाशाङ्गुशौ तदधःस्थयोः प्राग्वच्चापसायकौ तदधस्थयोर्वीम-
 दक्षिणक्रमेण चर्मं खड्गी तदधःस्थयोः प्राग्वद्बराभयसुद्रे । गदाशूलौ दशोदिते
 दशभुजधाने प्राग्वद्दृङ्भुजयोः पाशाङ्गुशौ तदधस्थयोश्चापसायकौ तदधस्थयो-
 र्चर्मं खड्गी तदधःस्थयोर्वीमदक्षिणक्रमेण गदाशूलौ तदधःस्थयोः प्राग्वद्बराभय-
 सुद्रे च । रूपसंख्यादीत्यादिशब्दः प्रोक्तविषयसंख्येतरविषयः ॥ २८ ॥

यस्मिन्नित्यादिना श्लोकेनाभिमतकर्मणि तासामभिमतसिद्धिप्रदत्वमुप-
 दिशति । तत्र तस्य साधकस्य । भूत्वा इत्यस्य तथा इत्यनेनान्वयः । आवि-
 भूयेत्यर्थः ॥ २८ ॥

सर्व्वेत्यादिभिर्महेश्वरीत्यन्तै रध्यङ्गैश्चतुर्भिः श्लोकैः शुभाशुभकर्मसु सामान्य-
 ध्यानमुपादिशति । तत्र सर्व्वं इत्ये तत्तन्त्रसामान्यं । सर्व्वेत्याद्यङ्गेन शुभ-
 कर्मसु ध्यानं । दंष्ट्रोप्रा इत्युत्तरार्द्धेनाशुभकर्मसु ध्यानम् ॥ ३० ॥

शुभेष्वित्यादिना श्लोकेन श्लोकपूर्वार्धस्याद्यपादेन शुभकर्मसु ध्यानं । स्थिता
 इत्यादिना श्लोकावशिष्टपादत्रयेण तदितरध्यानम् । अपि अपित्यर्धः । रत्न-
 मयैरित्येतद्वलयादिव्याणां विशेषणम् । दिव्यांशुकधरा इत्यत्र दिव्यत्वं तत्त्व-
 वेदिभिः कौञ्चिद्गुशा दृष्टत्वात् । सर्वाः सपरिवारा नित्याः । अत्र भूषणानां

हारग्रैवेयरत्नादिमुद्रिका नूपुरादिभिः ।
 नवरत्नमयैः सर्वास्तवकैश्चोपशोभिताः ॥ ३३ ॥
 एवं सामान्यमुदितं ध्यानं तासां महेश्वरि ।
 विशेषं शृणु वक्ष्यामि तत्तत्कर्मसु सिद्धिदम् ॥ ३४ ॥
 गजवाजिरथारुढा(१) विमानस्थाश्च सिंहगाः ।
 व्याघ्रतार्क्ष्यसमारुढा ध्येया रक्षासु सर्वदा ॥ ३५ ॥
 समरेषु जयावाप्तौ नृपराष्ट्रादिरक्षणे ।
 पिशाचचोरव्यालादिदुर्गमैऽरण्यवर्त्मनि ॥ ३६ ॥
 ध्यायेत्ता देवताः सर्वाः सर्वशक्तिभिरावृताः ।
 एकैकशः समस्ता वा सुखी भवति निश्चितम् ॥ ३७ ॥
 ऋक्षवानरभङ्गूकखरसौरिभवाहनाः ।
 उच्चाटनेषु सर्वास्ता भीमा ध्येयाः सुदारुणाः ॥ ३८ ॥

नामान्याराध्यपादादवगन्तव्यानि । एतानि भुषणानि सर्वप्रयोगसाधारणानि ।
 महेश्वरोति देवीसम्बुद्धिः ॥ ३३ ॥

विशेषमित्यादिभिः समीगिता इत्यन्तैरर्द्धाद्यैः सप्तभिः श्लोकैर्विशेषध्यान-
 प्रस्तावपूर्वं प्रयोगविशेषेषु सामान्यवाहनभेदध्यानादिकमुपदिशति । तत्र विशेष
 मित्याद्यङ्गेन विशेषध्यानं प्रस्तौति । तत्र विशेषं सामान्येन प्रोक्तरूपादिति
 शेषः ॥ ३४ ॥

गजेत्यादिभिर्निश्चितमित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकै रक्षादिषु वाहनविशेषध्यानादिक-
 मुपदिशति । तत्र रक्षासु आत्मरक्षास्विति शेषः । राष्ट्रादीत्यत्रादिशब्दः पुर-
 ग्रामनगरपत्तनखर्वटगृहादिविषयः । व्यालादीत्यत्रादिशब्दः सिंहतरक्षादिविषयः ।
 एकैकशः समस्ता वा नित्यासु षोडशस्वभोष्टां नित्यां स्वपरिवारादिसहितां सर्वाः
 स्वस्वपरिवारसहिता वा । निश्चितमित्यन्ते नामोघफलत्वमुच्यते ॥ ३७ ॥

ऋक्षेत्यादिना श्लोकेनोच्चाटने वाहनभेदध्यानमुपदिशति । तत्र भीमा
 विग्रहादिभिरिति शेषः । सुदारुणाः कर्माणीति शेषः ॥ ३८ ॥

कङ्कश्ये नवक्रौञ्चकाककौशिकवाहनाः ।

विद्वेषणेषु सर्वास्ता घोरप्रहरणाकुलाः ॥ ३९ ॥

खङ्गगोमायुशल्लौगवयाहरिणाश्रवगाः ।

चिन्तयेत् सकलाः सर्व्वक्षुद्रकर्मसु साधकः ॥ ४० ॥

पिशाचवेतालगता ध्येयाः सर्व्वत्र मारणे ।

द्वृति वाहनभेदेन फलभेदाः समीरिताः ॥ ४१ ॥

सर्वास्ताद्यर्गता वङ्गिवायुहस्तद्वयान्विताः ।

द्विनेत्रास्वेकवदना दंष्ट्रोया भीमविग्रहाः ॥ ४२ ॥

दहन्यो वैरिनिवहं ध्येयाः स्वाकारशक्तिभिः ।

भौमरावाभिरभितो वेष्टिता रणमूर्द्धनि ॥ ४३ ॥

विजयी भवति क्षिप्रं वैरिसेनाविनाशतः ।

पलायनोत्सगहनात् पादयोः पतनेन वा ॥ ४४ ॥

कङ्कल्यादिना श्लोकेन विद्वेषणेषु वाहनभेदध्यानमुपदिशति । तत्र कौशिकः दिवाभीतः । घोरप्रहरणाकुला घोरायुधनिविडाः ॥ ३९ ॥

खङ्गल्यादिना श्लोकेन वश्याकर्षणादिकर्मसु वाहनविशेषमुपदिशति ॥ क्षुद्रकर्मसु वश्याकर्षणादिषु ॥ ४० ॥

पिशाचेत्यादिना श्लोकेन मारणकर्मसु वाहनभेदध्यानादिकमुपदिशति । तत्र वाहनभेदेन ध्यानेनेति शेषः ॥ ४१ ॥

सर्वा इत्यादिभिः षोडश इत्यन्तैः पञ्चविंशतिभिः श्लोकैर्वाहनवक्त्रायुधादिभेदेन समरविजयादिध्यानादिकमुपदिशति । तत्र सर्वा नित्याः सपरिवाराः । वङ्गिवायुहस्तद्वयान्विता इत्यत्र दक्षिणवामहस्तयोर्वङ्गिवायुक्रमेणेति यावत् । दहन्तः स्वस्वकारस्थश्चापायुधसंधुक्षितेन वङ्गिनेति यावत् । भौमरावाभिर्भीमरावं कुर्वन्तोभिः । वेष्टिता इत्येवं तत्पूर्वत्र सर्वा इत्यनेनान्वयः । वा विकल्पे । वैरिसेनाया विनाशपलायनसंव्याहनपादपतनेष्वन्यतमेनेति यावत् । छिन्दन्त्यः मर्ह्यन्त्यः । उक्तक्रमेणारिसेनाविनाशादिचतुर्ष्वन्यतमप्रकारेण । तद्विगुणमुजा अष्टादशमुक्तविकल्पे/मन्त्रासौर्भुजैर्भवतिरिति शेषः । तत्र-

चतुर्भुजा अष्टभुजा छिन्दन्ताः महतीं चमूम् ।
 विभाव्य वा जयं युद्धे प्राप्नोतुक्तक्रमेण वै ॥४५॥
 नवाननास्तद्विगुणभुजा वा भीमविग्रहाः ।
 वामैः कोदण्डनिवहमन्यैः खड्गञ्च विभ्रतीः ॥ ४६ ॥
 ध्यात्वारिसेनां सकलां शरभिन्नकलेवराम् ।
 वमद्द्रुधिरधाराञ्च विजयं प्रोक्तमाप्नुयात् ॥ ४७ ॥
 अथवा नवभिः खिटमन्यैः खड्गञ्च विभ्रती ।
 चतुरङ्गरिपोः सेनां छिन्दतीस्तरवारिभिः ॥ ४८ ॥
 चिन्तयित्वा जयं युद्धे भीमाकारे सुदुर्जये ।
 पक्षाश्वभरथाटोपवाद्यनिःशनसङ्कुले ॥ ४९ ॥
 प्राप्नोत्यथन्नतः क्षिप्रं प्रागुक्तक्रमयोगतः ।
 अथवा नवभिर्हस्तैर्गदा वामैस्तथेतरैः ॥ ५० ॥
 नखरान् पाणिभिर्भीमा दधतीः समरे स्मरन् ।
 तद्भिन्नचतुरङ्गाञ्च सेनां विजयमाप्नुयात् ॥ ५१ ॥
 तथा शूलकुठारौघैः पातयन्तीर्द्विषां वलम् ।
 विजयी भवति प्रोक्तक्रमाहारे रणाङ्गणे ॥ ५२ ॥
 तथैव चर्मच्छूरिकानिवहैर्निघ्नतीर्वालम् ।
 ध्यात्वा वा विजयी भूयात् समरे रोमहर्षणे ॥ ५३ ॥

वारिभिः स्वस्वदक्षिणकरस्थैः खड्गैः चिन्तयन्नित्यस्य पूर्वत्र छिन्दन्ता इत्यनेनान्वयः ।
 आटोपः संरम्भः । प्राप्नोतौत्यस्य पूर्वत्र विजयमित्यनेनान्वयः । प्रागुक्तक्रमयोगतः
 वैरिदिनाशादिष्वन्यतमेन । अथवा प्राग्वत् पक्षान्तरे तथा प्राग्वद्रिपु-
 विनाशादिना । इतरैर्दक्षिणैः पाणिभिरित्यस्य पूर्वत्रेतरेरित्यनेनान्वयः । भीमा
 विग्रहादिभिः । तद्विन्नचतुरङ्गान्तासां शक्तीनां दक्षिणकरनिवहस्थनखरैर्भिन्न
 चतुरङ्गां । विजयमाप्नुयादित्यस्य पूर्वत्र तथा इत्यनेनान्वयः । तथा प्राग्व-
 द्दामदक्षिणभुजनिवहक्रमेण । शूलकुठारौघैः शूलौघैः कुठारौघैश्च । प्रोक्त-

निद्रातिमिरहस्ता वा मोहयन्ती द्विषां वलम् ।
 ध्यात्वा विजयमाप्नोति नियतं समरे नृपः ॥ ५४ ॥
 पिशाचसर्पहस्ता वा तैः सेना मृदतीः स्मरन् ।
 विजयं समरे शश्वदश्रुते शङ्करोपमः ॥ ५५ ॥
 पाशकर्त्तरिकाभिर्व्वा निघ्नतीः पृतनां रणे ।
 स्मृत्वा विजयमाप्नोति नृपः प्रोक्तक्रमाद् ध्रुवम् ॥ ५६ ॥
 अङ्कुशक्रकचाभ्याञ्च दारयन्तीश्चमूः क्षणात् ।
 चिन्तयन् समरे मीमे विजयी स्यात् सुनिश्चितम् ॥ ५७ ॥
 हलैश्च मुशलैर्नित्यं प्रहरन्तीर्द्विषां वलम् ।
 स्मरन् प्रविजयं युद्धे प्राप्नोति ध्यानवैभवात् ॥ ५८ ॥
 तथा षोडशवक्त्रास्ता द्वाविंशैर्व्वाहुभिर्युताः ।
 प्राग्वत् प्रमथितारातिपृतनाञ्चिन्तयन् जपेत् ॥ ५९ ॥
 पञ्चविंशतिवक्त्रा वा पञ्चाशद्भुजसंयुताः ।
 तथैकादशभिर्भैदेरायुधैर्निघ्नतीर्बलम् ॥ ६० ॥

क्रमात् सेनाविनाशान्यतमप्रकारेण । तथैव वामदक्षिणभुजक्रमेण चर्मच्छुरिका-
 निवहैः चर्मनिवहैः च्छुरिकानिवहैश्च । वलं रिपूनामिति शेषः । वा
 विकल्पे । रोमहर्षणे वीराणामिति शेषः । निद्रातिमिरहस्ता वामदक्षिणक्रमे
 नेत्यर्थः । पिशाचसर्पहस्ता वामदक्षिणहस्तक्रमेणेति शेषः । अश्रुते
 प्राप्नोति । पाशकर्त्तरिकाभिः वामदक्षिणहस्तनिवहस्थाभिः । प्रोक्तक्रमात्
 प्राग्वहै र्रिसेनाविनाशान्यतमेन । अङ्कुशक्रकचाभ्यां वामदक्षिणहस्तनिवह-
 स्थाभ्यामिति शेषः । हलैः वामभुजनिवहस्थैरिति शेषः । मुशलैः
 दक्षिणभुजनिवहस्थैरिति शेषः । तथा प्रागुक्तवक्त्रिवायादिषु हल-
 मुशलान्तेष्वैकादशविधायुधद्वन्द्वयुक्तहस्तक्रमेण दधाना इति यावत् । ताः
 शक्तीः । प्राग्वहै र्रिसेनाविनाशादिष्वन्यतमेन । एकादशभिर्भैदैः वक्त्रि-
 वायादिभिरिति शेषः । वलं रिपूनामिति शेषः । विचिन्त्य इत्यस्य पूर्वत्

विचिन्त्य जयमाप्नोति समरे सर्वदा नृपः ।
 तथा स्मरणसंयुक्तैः पूजयेत्तास्तदाऽऽग्रहे ॥ ६१ ॥
 षट्त्रिंशद्वदना देवीर्द्विसप्ततिकराः स्मरेत् ।
 तथैव दशरूपैस्तैर्वारैः प्रहरणैर्युताः ॥ ६२ ॥
 एकोनपञ्चाशदक्ता हस्तैस्तद्विगुणैर्युताः ।
 प्रहरन्तीस्तथारातीन् स्मृत्वा जयमवाप्नुयात् ॥ ६३ ॥
 चतुःषष्टिमुखा देवीः करैस्तद्विगुणैर्युताः ।
 प्रहरन्तीः स्मरेत् युद्धे जयी भवति निश्चितम् ॥ ६४ ॥
 एकाशीतिमुखा देवीस्तद्वै गुण्यभुजैर्युताः ।
 तथाविधैः प्रहरणैः स्मरन् युद्धे जयी भवेत् ॥ ६५ ॥
 शतवक्त्रास्तद्विगुणकरास्तद्वेतिभिर्युताः ।
 स्मृत्वा विजयमाप्नोति समरे ताश्च षोडश ॥ ६६ ॥
 एवं वक्त्रकरैर्युक्तास्त्वनेकैरिष्टरूपतः ।
 तथा तैर्हृतिनिवहैर्व्याकुलक्रमहस्तकैः ॥ ६७ ॥
 असंख्याता भवेयुस्ताः साधकाभीष्टसिद्धिदाः ।
 एवमुद्दामसमरसंकटादिषु चिन्तयन् ॥ ६८ ॥

निम्नतोरित्यनेनान्वयः । तथा स्मरणसंयुक्तैः पूजयेत्ताः प्रोक्तरूपरूपध्यान
 संयुक्तैः साधकैस्तद्विग्रहादिभिरुपलक्षितानां तासां नित्यानां पूजां कारये-
 दित्यर्थः । तदा समरकाले । तथा प्राग्बहिरसेनाविनाशादिष्वन्यतमेन ।
 तद्विगुणैरष्टनवतिसंख्यैः । तद्विगुणैरष्टाविंशत्प्रत्तरशतसंख्यैः । तद्वै गुण्यभुजै-
 र्युताः द्विषष्ट्युत्तरशतसंख्येर्भुजैर्युताः । तथाविधैः दहनादिभिः । तद्विगुण-
 कराः शतद्वयसंख्यभुजाः । तद्वेतिभिः पूर्वोक्तैकादशविधद्वन्द्वहेतिभिः ॥ ६६ ॥

एवमित्यादिभिर्निश्चितमित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः प्रोक्तसंख्यामन्तरणाधि-
 वाञ्छितसंख्यवक्त्रभुजादिविशेषसहितेन व्याकुलक्रमायुधादिध्यानेन समर-
 विजयप्रयोगं तत्र साधकविशेषांशोपदिशति । तत्र पुनः प्रोक्तक्रमेण । व्याकुलक्रम-

महेश्वरुणित सवर्षिः ॥ ७६ ॥

समानाभिः दिनयनादिदिव्यद्वेषुवृत्तितु शेषः । तानि तिलानि । आसौ तिलानि ।
प्रकारेण । हिर्मजामुदधतिरिकाः हिर्मजामुदधतिरिकाः देवानाः । ख-
समिद्धवर्षादिभिः । अन्वेषु आख्यातिकादिपत्रयामकेशु । इत्यं वक्ष्यमाणान्-
विषयः । विविधैः सहजप्रकाशनाद्युः । विद्वेषुः सहजप्रकाशनाद्युः ।
सर्वप्रकारान्तरात्मिपदिशालि । तत्र चोपदिशङ्कट इत्यत्रादिशङ्कटं आर्षादि
चोपदिशालिदिशि मूहेश्वरुणितुः षड्भिः शलाकुकुण्डलानां स्थानविशेषेषु
समोदमवकरोरयुषादिशेषतः । मङ्गलं पराजयम् ॥ ७० ॥
वाद्युद्वेषङ्कटदिशेषतः । देवैः इत्यत्र पूर्वतल विन्तयविन्तयनान्यतः । इत्यं-
इत्युक्तैः वासनपत्रप्रकाशकप्रकारेणितु शेषः । उद्देश्यसमसमसकटादिद्विषयानादिशङ्कटं

नासाभ्यामस्ति भुवनं स्थानादेसां महेश्वरुणि ॥ ७६ ॥

आयवद्विभक्तं सर्वमायु याने शोडशापि ताः ।

गायन्तुभिश्च इत्येषु वनमालाभिस्त्वित्तः ॥ ७५ ॥

स्वसमाजाभिस्त्वित्तः शक्तिभिः परिवारितः ।

सपदिक्ताः समानेन सर्वभूतार्थभूषिताः ॥ ७४ ॥

पञ्चवक्त्रा हिर्मजाः साधकाभूदधतिरिकाः ।

स्मरन्निव जयते सर्वा विपदा स्थानवृथवात् ॥ ७३ ॥

अन्वेषु विविधेषु महानेषु ।

प्रियावर्णाकानुवन्दवक्ष्यराजस्युक्ति ॥ ७२ ॥

वर्षादिभिर्भूतानामस्मारावससङ्कटं ।

विद्वेषुवृत्तितुः शक्तैः राजभूषिता ॥ ७१ ॥

चोपदिशङ्कटरेणु गिरिदेवैः सवर्षिणि ।

न कदापि चोपदिशङ्कटं महामार्गानि तिलानि ॥ ७० ॥

प्रियावो वा युद्धको वा सिद्धो वा देवानुषेवा ।

देवो वा राजसो यतः किञ्चनो वा भुजङ्गसः ॥ ६९ ॥

देवोसाकारित विप्रसपादो मन्त्रिणोऽपि ।

अलङ्कृतहयारूढाः शक्तिभिश्च तथावृताः ।
 स्मरे राननाश्च गायन्तीः स्मृत्वा विश्वं वशं नयेत् ॥ ७७ ॥
 तथाविधा गजारूढास्तथा शक्तिभिरावृताः ।
 सङ्गीतासक्तमहिलावृन्दसंकुलमध्यगाः ॥ ७८ ॥
 स्मृत्वा लक्ष्मीमवाप्नोति राजमान्यामतिस्थिराम् ।
 नानाभोगसमोपेतां प्रख्यातनिजवैभवाम् ॥ ७९ ॥
 तथाविधरथारूढास्तथाशक्तिभिरावृताः ।
 तथा सङ्गीतसंसक्तशक्तिवृन्दसमन्विताः ॥ ८० ॥
 स्मरन् भुवमवाप्नोति राजा वै वैरिमण्डलम् ।
 एवं तन्निविधध्यानात् सौभाग्यमतुलं यशः ॥ ८१ ॥

अलङ्कृत्यादिना श्लोकेन विश्ववशीकरणध्यानमुपदिशति । तत्र शक्तिभिश्च
 तथावृताः अलङ्कृतहयारूढाभिः शक्तिभिः परिवृताः ॥ ७७ ॥

तथेत्यादिना वैभवामित्यन्तेन श्लोकद्वयेन लक्ष्मीप्राप्तिप्रयोगध्यानमुपदिशति ।
 तत्र तथाविधाः प्रागुक्तदिनेत्रादिविग्रहविशिष्टाः । गजारूढा अलङ्कृतगजारूढाः
 तथा शक्तिभिरावृताः अलङ्कृतगजारूढाभिः स्वस्वसमानविग्रहाभिः शक्तिभि-
 रावृताः । सङ्गीतासक्तमहिलावृन्दं नाम संगीतासक्तयोगिनीवृन्दम् । अतिस्थिरां
 राजचौराद्यप्रधृष्टां । नानाभोगसमोपेतां नानाभोग्यैर्द्रव्यविशेषैस्तत्तद्भोग-
 शक्त्यादिभिश्च समोपेतां । प्रख्यातनिजवैभवां आकार(१)गुणविद्यादर्पणैरुषादिभि-
 रिति शेषः ॥ ७८ ॥

तथाविधेत्यादिना यश इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन भूमिप्राप्त्यादिकप्रयोगध्यान-
 मुपदिशति । तत्र तथाविधरथारूढाः प्राग्वदलङ्कृतरथारूढा इत्यर्थः । तथा
 शक्तिभिरावृताः अलङ्कृतरथारूढशक्तिभिरावृताः । तथा सङ्गीतसंसक्तशक्तिवृन्द-
 समन्विताः अलङ्कृतरथारूढा संगीतादिरतशक्तिवृन्दसमन्विताः । भुवं अभीष्टा-
 मिति शेषः । वैरिमण्डलं शत्रुराज्यं । एवं तन्निविधध्यानात् प्रीतिक्रमालङ्कृत-
 हयगजरथारूढध्यानात् । अतुलं निरुपमम् ॥ ८१ ॥

कदलीकाननेऽरग्ये निर्जने तास्तथा स्मरन् ।
 पादुकासक्तचरणा आगच्छन्ति स्वशक्तिभिः ॥ ८२ ॥
 मण्डलं मासमर्द्धं वा जपन् विद्यां ततो विशेत् ।
 निधिं संप्राप्य भुवने भोगी स्याद् यावदायुषम् ॥ ८३ ॥
 पूगारामे तथा स्मृत्वा निधिमाप्नोत्यथत्ततः ।
 एवं चम्पकपुन्नागनमेरुवकुलिष्वपि ॥ ८४ ॥
 तथा पर्वतकुञ्जेषु ताः स्मृत्वा वित्तमाप्नुयात् ।
 राजतो धनितोऽन्यस्माद् येनासौ स्यात् सुखी चिरम् ॥ ८५ ॥
 समुद्रतीरेऽरग्येषु तथा नित्यं स्मरन् धिया ।
 प्राप्नोत्यनर्घरत्नानि वह्नि ध्यानदैभवात् ॥ ८६ ॥
 समुद्रगासरिन्मध्यतरुवाटीषु तास्तथा ।
 स्मरन् कनकमाप्नोति वर्णीत्कृष्टमसंख्यकम् ॥ ८७ ॥

कदलीत्यादिना आयुषमित्यन्तेन श्लोकद्वयेन निधिप्राप्तिप्रयोगध्यानमुपदिशति ।
 तत्र ता नित्याः । तथा पूर्वोक्तद्विनेत्रादिविग्रहविशिष्टशक्तिभिः सहेति शेषः । मण्डलं
 प्राग्वदेकपञ्चाशद्दिनानि (१) । अर्द्धं मण्डलमासयोः । वा विकल्पे यावत्
 सिद्धीत्यर्थः । विद्यां नित्याविद्यास्वभौष्टामित्यर्थः । यावदायुषं यावज्जीवम् ॥ ८३ ॥

पूगेत्यादिना श्लोकेन प्रोक्तध्यानेन निधिप्राप्त्यामु ध्यानपञ्चकविशेषानुपदिशति ।
 तत्र तथा अनन्तरपूर्वोक्तप्रकारेण ॥ ८४ ॥

तथेत्यादिना श्लोकेन पूर्वोक्तध्यानेन वित्तप्राप्तिप्रयोगादिविशेषमुपदिशति ।
 तत्र तथा प्रोक्तप्रकारेण । पर्वतकुञ्जेषु पर्वतगुहासु । ता नित्याः । राजतः
 राजसकाशात् । येनासौ स्यात् सुखी चिरं यावता धनेन साधकः चिरं सुखी
 स्यात्तावद्धनमित्यर्थः ॥ ८५ ॥

समुद्रेत्यादिना श्लोकेन पूर्वोक्तध्यानेनानर्घ्यरत्नप्राप्तिप्रयोगमुपदिशति । तत्र
 तथा पूर्वोक्तध्यानप्रकारेण ॥ ८६ ॥

समुद्रगोत्यादिना श्लोकेन पूर्वोक्तध्यानेनासंख्यातोत्तमकनकप्राप्तिप्रयोगमुप-
 दिशति । तत्र तथा प्राग्वत् ध्यानप्रकारेण ॥ ८७ ॥

निर्जने विपिने स्मृत्वा प्राप्नोति महिलाः शुभाः ।
 रूपयौवनशीलाढ्याः प्रेमनिघ्नास्तूनन्यगाः ॥ ८८ ॥
 उक्तेषु तेषु स्थानेषु हयारूढाः स्मरन्नरः ।
 नृपतिं कुरुते वश्यं मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ ८९ ॥
 तेषूक्तेषु गजारूढाः स्मृत्वा नारौरनरानृपान् ।
 वशीकरोति भुवने प्राणिनश्चा विशेषतः ॥ ९० ॥
 तथा तेषु रथारूढाः स्मृत्वा देवीस्तथोदिताः ।
 वाञ्छितं समवाप्नोति मुक्तः स्यान्निगडादितः ॥ ९१ ॥
 शतवक्त्रास्तद्विगुणभुजास्तेष्वायुधान्यपि ।
 वाञ्छितानि लिखित्वा ताः पटेषु नवसु स्फुटम् ॥ ९२ ॥
 पटांस्तान्मध्यपर्यन्तद्वये संस्थापयेत्तथा ।
 रथदन्तिहयानान्तु तिरस्करणिकायुतान् ॥ ९३ ॥
 प्रतिसैन्याभिसुख्ये तु तांस्तु सम्यक् प्रदर्शयेत् ।
 वज्रालिखितनिशानभेरीपणवमईलान् ॥ ९४ ॥

निर्जनेत्यादिनः श्लोकेन पूर्वोक्तध्यानेन महिलाप्राप्तिप्रयोगध्यानमुपदिशति ।
 तत्र स्मृत्वा प्रोक्तप्रकारेणेति शेषः । प्रेमनिघ्नाः प्रेमपरवशाः ॥ ८८ ॥

उक्तेष्वित्यादिमिरादित इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैर्नृपादिवशीकरणसहितं निग-
 डादिमोचनध्यानमुपदिशति । तत्र उक्तेषु तेषु स्थानेषु अनन्तरपूर्वोक्तेषु
 कदलीकाननादिषु निर्जनविपिनान्तेषु तेषु दशसु स्थानेषु । तेषु उक्तेषु प्राग्वत्
 स्थानेषु । प्राणिनश्चा विशेषतः सुरनरमृगपक्षिमरीचपाद्यविशेषेण सर्वान् प्राणिनश्च ।
 तेषु प्राग्वत् स्थानेषु । निगडादित इत्यत्रादिशब्दो राजादिभिः कृतवन्धनविशेषादि-
 विषयः ॥ ९१ ॥

शतत्यादिभिरनघे इत्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैः समरविजयप्रयोगविशेषमुप-
 दिशति । तत्र वाञ्छितानि स्वपरिचिन्तितानि । तानित्याः । नवसु नव-
 संख्येषु । स्फुटं सुव्यक्तं मध्यपर्यन्तद्वये संस्थापयेत् । तथा रथदन्तिहया-
 नान्तु । तेषु नवसु

आहत्य वह्यन् शृङ्गशङ्खकाहलकादिकम् ।
 वज्रादभिमुखं वैरी धावत्याशु पराजितः ॥ ६५ ॥
 तत्सेनासंमुखा पञ्चान्न जातु भवति ध्रुवम् ।
 इति ध्यानान्यशेषेण कथितानि तवानघे ॥ ६६ ॥
 सूक्ष्मध्यानेन सिद्धानां साधकानां फलोदयः ।
 अतस्तच्छृणु वक्ष्यामि सर्वाभीष्टाभिकारकाः ॥ ६७ ॥
 दाडिमिकेसरप्रख्यतेजोरूपां स्मरन् धिया ।
 तन्मध्ये साध्यरूपञ्च निजवाञ्छानुरूपकम् ॥ ६८ ॥
 समस्तमिष्टमाप्नोति शुभानप्यशुभानपि ।
 तथा सुषुम्नान्तस्तच्च चिन्तयेद्वा गमागमम् ॥ ६९ ॥
 तेनाखिलं निजेष्टन्तु प्राप्नोति ध्यानवैभवात् ।
 साधकश्च तथा सिद्धस्तयोरेवाशुसिद्धिदत् ॥ १०० ॥

पर्यन्तद्वये च त्रीन् त्रीन् संस्थापयेत् । तिरस्करणिकायुतान् तिरस्करणीभिः
 सहेति शेषः । तिरस्करणिका नाम प्रावरणपटी प्रतिसेन्यामिमुख्ये । तान् नव
 पटानिति शेषः । वज्रालिखितनिशानभेरीपणवमर्हलान् विजयानित्यापट-
 लोक्तसमरेष्वित्यादिचतुर्नवतितमादिश्लोकत्रयप्रोक्तप्रकारवज्रयन्त्रेषुलिखित निशान-
 भेरी पणवमर्हलनिवहान् । काहलकादिकमित्यत्रादिशब्दे भेर्यादिविषयः । तत्-
 सेना वैरिसेना । अनघे इति सम्बुद्धिः ॥ ६६ ॥

सूक्ष्मध्यादिभिः सिद्धिदित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः प्रस्तावपुरःसरं सूक्ष्मध्यानं
 तेन प्रयोगादिकमुपदिशति । तत्र तत् सूक्ष्मध्यानम् आधारेष्विति शेषः ।
 तन्मध्ये नित्यानिवहात्मकतेजोमधरे । निजवाञ्छानुरूपकं स्वसमीहितकर्मानु-
 गुणम् । तथा तत्तेजोरूपतया । सुषुम्नान्तः सुषुम्नाणाडीमधरे । तत्निजवाञ्छानु-
 रूपं स्वसाधरम् । वा विकल्पे । गमागमं मूलाधारादिब्रह्मरन्ध्रान्तं ब्रह्मरन्ध्रदि-
 मूलाधारान्तं मुहुर्मुहुरारोहावरोहक्रमेणेत्यर्थः । तेन प्रोक्तोभयप्रकारेण ।
 तयोरेव इत्यत्र एवकारेण साधरस्य सूक्ष्मरूपध्यानप्रयोगेऽनधिकार-
 त्वमुच्यते ॥ १०० ॥ Downloaded from https://www.holybooks.com

प्रकृत्यात्ममयी व्याप्तिरिति सन्धक् समीरिता ।
अस्या निफालनाच्चित्ते तत्तत्त्वं स्वात्मसात्कृतम् ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रे श्रीकादिमते चतुर्विंशति
पटलं परिपूर्णं परामृष्टम् ।

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसारसिंह-
राजप्रकाशाभिधानेन श्रीसुभगानन्दनाथेन विरचितायां मनोरमाख्यायां
व्याख्यायां षोडशनित्याध्यानप्रपञ्चप्रकाशनपरं चतुर्विंशं
पटलम् परिपूर्णं परामृष्टम् ॥ २४ ॥

ग्रन्थसंख्या । पटलेऽस्मिंश्चतुर्विंशे यन्त्राणि न भवन्ति च ।
व्याख्याग्रन्थाः षोडश स्युरधिकास्ते शतहयात् ॥

पञ्चविंशपटलम् ।

अथ षोडशनित्यानां षट्त्रिंशत्तत्त्वविग्रहैः ।

वर्णैस्तज्जनिर्तैर्मन्त्रैर्यन्त्रैः कालात्मतां क्रमात् ॥ १ ॥

कथयामि प्रयोगांश्च नानाभौष्टाप्तिकारणान् ।

यज्ज्ञानोपास्तिभेदाभ्यां मन्त्राः सिध्यन्ति वर्णिनः ॥ २ ॥

स्वराः षोडश नित्याः स्युः कादिक्षान्ताः स्वरान्विताः ।

तेषु तत्त्वानि षट्त्रिंशद्द्वर्गा नायनवात्मिकाः ॥ ३ ॥

पूर्वस्मिन् चतुर्विंशे पटले षोडशनित्यानां प्रयोगेषु ध्यानादिकमुपदिश्या-
नन्तरं षोडशनित्यानां षट्त्रिंशत्तत्त्वस्वरूपेर्व्याप्त्याविभूतवर्णैस्तत्तद्योगभूत-
भेदीत्पत्रैर्मन्त्रैर्यन्त्रैश्च कालात्मकत्वं तैः प्रयोगादिकञ्चोपदिशत्यथषोडशे
त्यादिना शिव इत्यन्तेन श्लोकशतरूपेण पञ्चविंशेन पटलेन । तत्र अथेत्यादिना
वर्णिन इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन पटलार्धांस्तदनुभावञ्चोपदिशति । तत्र षोडश-
नित्यानां षोडशस्वराणां षट्त्रिंशत्तत्त्वविग्रहैः षट्त्रिंशद्द्वर्गनाक्षरैः व्याप्तेरिति
शेषः । वर्णैर्वच्यमाणसंख्यैः संजातैरिति शेषः । तज्जनितैः तेषां संयोग-
भेदजातैः । कालात्मतां कालस्वरूपतां । यज्ज्ञानोपास्तिभेदाभ्यां आभ्यन्तरानु-
सन्धानभेदेन वाह्यपूजाभिषेकहोमादिभेदेन च वर्णिनः वर्णवत्तामात्राः ।
वासनापटलवच्यमाणाः सत्त्वादिविहोनाः ॥ २ ॥

स्वरा इत्यादिना श्लोकेन षोडशस्वराणां षोडशानित्यामिः षट्त्रिंशद्द्वर्गनाम्नां
षट्त्रिंशत्तत्त्वैः मातृकानववर्गानां नवनाथैश्च तादात्म्यमुपदिशति । तत्र स्वरा-
न्विताः अकाराक्षरसंयुताः । ककारादिक्षकारान्तानां पञ्चत्रिंशदक्षराणां
खरेण सह (१) षट्त्रिंशत्तत्त्वात्मकत्वेनोभयात्मकत्वात्तादात्मकस्य प्रथमस्वरस्यापि
स्वरव्यञ्जनात्मकत्वेनोभयात्मकत्वमस्तीतुरपस्करसंप्रदायाच्च (१) स्वरसंज्ञया प्रथम-
स्वर एवात्र विवक्षित इति यावत् । तुरवधारणे । एतदुक्तं भवति—ये
षोडश स्वरास्त एव षोडश नित्याः स्युः । ये षट्त्रिंशद्द्वर्गनाम्नां स्त एव
षट्त्रिंशत्तत्त्वानि स्युः । ये मातृकाया नवात्मका वर्गास्त एव नवात्मका
नाथाः स्युरिति ॥ ३ ॥

१ । षट्त्रिंशत्तत्त्वात्मतोपदेशात् प्रथमातिक्रमे कारणाभावादितिन्यायेन च महानित्यायाः शिवशक्त्यात्मक-
त्वेनोभयात्मकत्वात् तदात्मकस्य प्रथमस्वरस्यापि स्वरव्यञ्जनात्मकादिबोभयात्मकत्वमस्तीतुरपस्कर सम्प्रदायाच्च ।

अष्टावष्टौ स्वरैः वर्गः परतः पञ्च पञ्च वै ।
 मातृणान्तु स्वरैरेको वर्गः पूर्ववदुत्तरम् ॥ ४ ॥
 नित्यानां तत्त्वसंयोगे वर्णसंख्याः समीरिताः ।
 षट्सप्तत्या पञ्चशतं तत्संख्याद्देशु पूर्णता ॥ ५ ॥
 तत्संख्यानाञ्च यन्त्राणां तावदद्देशु पूर्णता ।
 पूर्णकालसमावृत्तिर्युगकल्पादिनामभाक् ॥ ६ ॥
 त्रिसहस्रसमावृत्त्या प्रोक्तः कृतयुगावधिः ।
 तस्य तुर्यांशतुर्यांशहान्या वेतादिसम्भवः ॥ ७ ॥

अष्टावित्यादिना श्लोकपूर्वाङ्गेन मातृकाया नववर्गस्वरूपमुपदिशति । तत्र
 अष्टावष्टौ स्वरैः वर्गः । अष्टभिरष्टभिरक्षरैः स्वरैश्चैको वर्गो भवति । मातृणा-
 मितुपत्तराङ्गेन वशिण्यादीनां मातृणामष्टवर्गव्याप्तिं मातृकाक्षराणां अष्टवर्ग-
 स्वरूपञ्चोपदिशति । तत्र मातृणां वशिण्यादीनां । तुरवधारणे । स्वरैः षोडश-
 भिरिति शेषः । पूर्ववदुत्तरं कादिचान्ताक्षरेषु पञ्चतिंशत्संख्येषु व्यञ्जनेषु वर्ग-
 प्रोक्तरूपेण पञ्चभिः पञ्चभिरैको वर्गो भवति ॥ ४ ॥

नित्यानामित्यादिना नामभागित्यन्तेन श्लोकद्वयेन स्वराणां व्यञ्जनानाञ्च प्रत्येक-
 योगजातां वर्णसंख्यां तद्वर्णानां तत्संख्यानां मातृकाचक्राणाञ्च तत्संख्याद्देश्याभिं
 तत्संख्यानामद्धानामावृत्तेरवान्तरयुगकल्पादिसंज्ञाञ्चोपदिशति । तत्र नित्यानां
 तत्त्वसंयोगे प्रत्येकं षोडशस्वराणां प्रत्येकमकारादिचकारान्तैः षट्त्रिंशद्व्यञ्जनाक्षरैः
 संयोगे पूर्णता तेषामुक्तसंख्यानां वर्णानामिति शेषः । यन्त्राणामस्मिन् पटले
 वृत्तमित्यादिना समीरिता इत्यन्तेनार्द्धाश्लोकद्वयेन प्रोक्तानां तत्संख्यानां चक्राणा
 मित्यर्थः । एतदुक्तं भवति कृतादियुगेषु प्रतियुगमारभ्य षट्सप्तत्यधिकपञ्चशत-
 (५७६) संख्यानां वर्णानां तत्संख्यानां मातृकाचक्राणाञ्च तत्तदात्मकत्वेन तत्-
 संख्यैस्तत्संख्यैरद्देशैः पूर्णता भवतीति । युगकल्पादिनामभाक् युगकल्पादिसंज्ञा
 भवति ॥ ६ ॥

त्रिसहस्रेत्यादिना श्लोकेन प्रोक्तमण्डलाब्दसमावृत्तिभिः कृतादिचतुर्युगानाम-
 द्धानां संख्यामुपदिशति । तत्र तस्य कृतयुगस्य । एतदुक्तं भवति पूर्णकाला-
 द्धानां षट्सप्तत्यधिकपञ्चशतानां सहस्रत्रयावृत्तिजनितसंख्याष्टाविंशतिसहस्रा-

मायाधराग्निवातस्त्रैः कृताद्यर्णाः समीरिताः ।
 तान् दिनाक्षरसंयुक्तान्मध्योनौ समालिखेत् ॥ ८ ॥
 दिनार्णेषु स्वरा न्यासे विन्दुरूपा अनुक्रमात् ।
 वामोर्ध्वदक्षपार्श्वेषु पञ्च पञ्च समीरिताः ॥ ९ ॥
 तत्तद्युगार्णास्तत्स्थाने स्वरूपेण व्यवस्थिताः ।
 व्यञ्जनेषु तु सर्व्वं तु सुस्निष्टाः स्वेन संयुताः ॥ १० ॥

धिकसप्तदशलक्षवर्षैः (१७२०००) कृतयुगो भवति । कृतयुगस्य तुर्यांश-
 हान्या द्वात्रिंशत्सहस्राधिकचतुर्लक्षविहीनैस्तत्कृतयुगाब्दैः षष्ठवतिसहस्रोत्तर-
 द्वादशलक्षमितैर्वर्षै (१२८६०००) स्वेता युगो भवति । पुनः कृतयुगतुर्यांश-
 प्रोक्तवर्षविहीनैस्वेतायुगवर्षैश्चतुःषष्टिसहस्रोत्तराष्टलक्षमितैर्वर्षै (८६४०००) द्वीपर-
 युगो भवति । पुनश्च तत् कृतयुगवर्षैस्तुर्यांशविहीनैस्तद्द्वीपरवर्षैस्तद्वर्षमितैर्वर्षै
 द्वीत्रिंशत्सहस्राधिकचतुर्लक्षमितैर्वर्षैः (४३२०००) कलियुगो भवति । तेषां सम्भूय
 विंशति सहस्राधिकत्रिव त्वारिंशलक्षवर्षै (४३२००००) रेकश्चतुर्युगो भवतीति॥७ ॥

मायेत्यादिभिः संयुता इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः कृतादियुगविग्रहवर्णान् तद्वर्णानां
 अस्मिन् पटले वक्ष्यमाणघटिकाचक्रेषु वक्ष्यमाणघटिकावर्णैः सह लेखनक्रमादिक-
 च्छोपदिशति । तत्र मायाधराग्निवातस्त्रैः माया विसर्जनीयः, धरा उकारः,
 अग्निरिकारः, वातः अकारः, स्वं विन्दुः । एतदुक्तं भवति अः उं इं अं इति
 चतुर्वर्णाः क्रमात् कृतादिचतुर्युगविग्रहा भवन्तीति । तान् युगार्णान् दिनाक्षर-
 संयुक्तान् घटिकानां दिवसावयवत्वात् । वक्ष्यमाणघटिकाक्षरसंयुक्तानित्यर्थः ।
 मध्योनौ वक्ष्यमाणघटिकायन्त्राणामिति शेषः । दिनार्णेषु प्राग्वत् घटिकार्णेषु ।
 स्वराः विसर्जनीयरहितवक्ष्यमाणघटिकात्मकपञ्चदश स्वराः । विन्दुरूपाः विन्दा-
 कारलिखितरूपाः । वामोर्ध्वदक्षपार्श्वेषु प्राग्वद्वक्ष्यमाणघटिकायन्त्राणां मध्योनौ
 देवताया इति शेषः । तत्स्थाने सर्व्वमध्योनिमध्ये प्राग्वत् । एतदुक्तं भवति
 वक्ष्यमाणघटिकाक्षरयन्त्रेषु घटिकाक्षरत्वेन कदाचित् स्वरूपाक्षरं लेखनीये सति
 तद्यन्त्राणां मध्योनौ देवताया वामपृष्ठदक्षपार्श्वेषु पञ्च पञ्च चाङ्गीकृतेषु तान्
 वर्णान् वामपार्श्वस्थांशमारभ्य अकारादीनां पञ्चदशस्वराणां स्थानं परिकल्प्य
 घटिकाक्षरत्वेन तत्कालायातस्वरांशे एकविन्दुं तद्वात्मकत्वेन विलिख्य

सर्वत्र यन्त्रविन्यासप्रतिष्ठाञ्चानुग्रहे ।
 निग्रहे वास्तुविन्यासे गर्भन्यासेष्टसिद्धिदत् ॥ ११ ॥
 आरभ्य भानोरुदयमेकशो घटिकाक्रमात् ।
 एकैकं माढकावर्णपञ्चाशत्परिवृत्तितः ॥ १२ ॥

तदा तत्कालायातयुगाच्चरं मध्ये देवतास्थाने स्वरूपेण लिखेत् । व्यञ्जनेषु घटिकाच्चरत्वेन लेखनीयेष्विति शेषः । सर्वत्र अस्मिन् पटले घटिकाच्चरयुगाच्चरयोर्विलेखने स्वरूपेण लिखेत् । व्यञ्जनेषु सुस्तिष्टाः सुस्तिष्टसम्बन्धाः तत्तत्प्राप्तसन्धिकार्थवर्गाः अविभक्तरूपा इति यावत् । एतदुक्तं भवति अस्मिन् पटले सर्वत्र घटिकाच्चरयुगाच्चरयोर्विलेखने घटिकाच्चरं स्वरूपञ्चेत् प्रोक्तरूपप्रकारेण वामादिपांशेषु स्वरूपघटिकाच्चरं स्वांशे विन्दुरूपं लिखित्वा मध्ययोनिमध्ये युगाणं स्वरूपेण लिखेत् । व्यञ्जनं चेतन्मध्ययोनिसमध्ये तेन घटिकाच्चररूपेण व्यञ्जनेन युगाणं प्राग्वात् सुस्तिष्टसम्बद्धं कृतयुगे सविसर्जनीयमितेषु सविन्दुकं लिखेदिति ॥ १० ॥

सर्वत्रेत्यादिना श्लोकेन घटिकाचक्राणां विनियोगं तत् फलानि च उपदिशति । तत्र गर्भन्यासेष्टसिद्धिदत् गर्भन्यासे इष्टसिद्धिददिति पदच्छेदः । आगमानां सन्धिदिव्यत्वादस्माभिर्न विचारणीयः ॥ ११ ॥

आरभ्येत्यादिना प्रवर्त्तत इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन माढकावर्णचक्रस्य घटिकाचक्रत्वेन ज्योतिश्चक्रेण व्याप्तिक्रममुपदिशति । तत्र भानोरुदयं लङ्कायामिति शेषः । पञ्चाशत्परिवृत्तितः अकारादिचकारान्तानामन्यस्वरवर्जितानां वर्णानां पञ्चाशत् परिवृत्तितः । तस्याः परिवृत्तिरूपिण्या माढकायाः । एतदुक्तं भवति प्रतियुगं युगप्रथमदिवसे लङ्कावर्कोदयमारभ्यैकैकघटिकाक्रमेण माढकाया अकारादिचकारान्तानि विसर्जनीयस्वरहितानि पञ्चाशदक्षराणि पञ्चाशद्भिः घटिकाभिरुच्यन्ति । अ ए च त य इति पञ्चमाढका घटिकापारायणे ज्ञेयाः । पुनरपि प्रथमदिवसशिष्टघटिकाभिर्दशभिरकारादिल्लकारान्तानि दशाक्षराणि समुच्यन्ति । द्वितीयदिवसे प्राग्वद्वर्कोदयादेकादशाक्षरमेकारस्मारभ्य शिष्टचत्वारिंशदक्षराणि चत्वारिंशदघटिकाभिः समुच्यन्ति । पुनर्द्वितीयदिवसे शेषघटिकाभिर्विंशतिभिरकारादिल्लकारान्तानि विंशत्यक्षराणि समुच्यन्ति । पुनस्त्र्तीयदिवसे तदनन्तरं

दिवसैः पञ्चभिस्तस्याः षड्वाहृत्या उदीरिताः ।

एवं युगादिमारभ्य कालात्मार्णैः प्रवर्तते ॥ १३ ॥

योनौ त्रिकोणमालिख्य तस्मिन् योनिं समालिखेत् ।

तेषु पर्यायनित्यार्णवर्णानालिख्य वाह्यतः ॥ १४ ॥

युगार्णं घटिकार्णेन मध्ये विन्दस्य तत्र वै ।

नित्याः षोडश देवेशि पूजयेन्नित्यमर्चकः ॥ १५ ॥

चकारादि त्रिंशदक्षराणि अकारादि ण कारान्तानि त्रिंशदक्षराणि च समुद्यन्ति । चतुर्थे दिवसे तदनन्तरं तकारादिविंशत्यक्षराणि अकारादिमकारान्तानि चत्वारिंशदक्षराणि च समुद्यन्ति । पञ्चमे दिवसे तदनन्तरं यकारादिदशक्षराणि अकारादिद्विकारान्तानि पञ्चाशदक्षराणि च समुद्यन्ति । एवं क्रमात् पञ्चभिः पञ्चभिर्दिवसैः मातृकायाः प्रोक्तपरिवृत्तिक्रमरूपिण्याः षट्षड्वाहृतयः सम्भवन्तीति ॥ १३ ॥

योनावित्यादिभिरयोग्यतेत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैर्घटिकाचक्रविरचनाक्रमं तत्र युगपर्यायदिवसघटिकाभेदतो विद्यालेखनक्रमं तच्चक्रे षोडशनित्याचनेनस्यावश्यकर्त्तव्यतां तदकरणे साधकस्यायोग्यताञ्चोपदिशति । तत्र योनौ स्वाभिमुखाय त्रिकोणमध्ये । त्रिकोणं खानभिमुखाग्रत्रिकोणं । तस्मिन् तन्मध्ये । योनिं प्राग्वत् । तेषु वाह्यावरणमध्यमावरणयोरीनित्रिकोणरूपयोस्त्रिषु कोणेषु । पर्यायनित्यार्णवर्णान् अनन्तरवच्छमाणसंख्यासु विद्यासु गतपर्यायसंख्याप्राप्तविद्यार्णत्रयं दिनप्राप्तविद्यार्णत्रयञ्च । वाह्यतः वाह्यावरणमारभेति शेषः । मध्ये मध्यस्थयोनिमध्ये । नित्यं प्रतिदिवसम् । उत्तमा नित्यनित्यमित्युक्त्या प्रतिदिवसमर्चनस्यावश्यकर्त्तव्यतामुपदिशति । पर्वपर्वणि उक्तेषु पर्वसु प्रतिपर्वेति यावत् । मासमात्रेण तेषु पर्वसु प्रतिमासमन्यतमस्मिन् पर्वणि । अत्र मध्यमाधमपक्षयोर्विधानं राष्ट्रक्षोभदुर्भिक्षव्याध्यादिकृच्छ्रेष्वेव अयोग्यता द्वितोये पटले सहस्रमित्या दिना समतितमश्लोकोत्तरार्द्धेनोक्तप्रायश्चित्तमकृत्वा नित्यभजनादिषु साधकस्येति शेषः । अयमत्र घटिकाचक्रविरचनाक्रमः । इष्टमानभ्रमेण वृत्तं निष्याद्य तत्र प्राक्प्रत्यग्व ह्यसूत्रमास्फाल्य तदर्द्धमानेन प्राग्व ह्यसूत्राग्रवृत्तसन्धिमवष्टभ्य तद्वृत्तपार्श्वं योश्चिह्नयुगं कृत्वा तच्चिह्नयुगताग्रयुगं तिर्थ्यकसूत्रमास्फाल्य तद-

उत्तमा नित्यनित्यं हि मध्यमा पर्वपर्वणि ।

अधमा मासमात्रेण मासादूर्ध्वमयोग्यता ॥ १६ ॥

पूर्णमण्डलवर्णाः स्युः प्रथमे त्वादितः क्रमात् ।

षट्त्रिंशत्तत्त्ववर्णास्तद्वितीया मरुता क्रमात् ॥ १७ ॥

द्वितीया सर्वतो वङ्गिरेवं विद्यासु त्वाक्षराः ।

त्रिपुराः सर्वसिद्धानामाकराः कथिताः क्रमात् ॥ १८ ॥

ग्रहयादारभ्य ब्रह्मसूत्रपश्चिमाग्रावधि सूत्रद्वयं विन्यस्य योनिं निष्पाद्य तद्योनि-
वामदक्षिणपार्श्वरेखामध्यगताग्रहयां तिर्य्यग्रेखां कृत्वा तदग्रहयात्तद्योनिः तिर्य्य-
ग्रेखामध्यान्तसूत्रद्वयविन्यासात्त्रिकोणं निष्पाद्य तत्रिकोणपार्श्वद्वयमध्यगता-
ग्रहयं तिर्य्यक् सूत्रं कृत्वा तदग्रहयादारभ्य तत्रिकोणतिर्य्यग्रेखामध्यान्तं सूत्र
द्वयास्फालनेन मध्ययोनिं कृत्वा ब्रह्मसूत्रवृत्तञ्च मार्जयित्वा एवं घटिकाकालात्मकं
चक्रं निष्पाद्य तत्र वाह्ययोनेरग्राद्यप्रादक्षिण्येन कोणत्रयेषु पूर्वाक्तविद्यागत
पर्यायात्तत्तद्विद्याक्षरत्रयं विलिख्य तदन्तर्गतत्रिकोणकोणेषु पूर्वाग्राद्यप्रादक्षिण्येन
नित्याविद्याक्षरत्रयं विलिख्य तदन्तर्गतयोनिमध्ये तत्तद्घटिकार्येण प्रागुक्तप्रकारेण
सहितं युगार्थं विलिख्य तत्र कालात्मके चक्रे नानाज्ञानं मनोमत्स्थं तद्विद्वि
इत्येकादशाक्षरवाक्यजनितसंख्या (८४६७५०५००००) भेदाभिन्ने प्रोक्तकाले
षोडश नित्याः समर्चयेदिति ॥ १६ ॥

पूर्णमण्डलेत्यादिना क्रमादित्यन्तेन श्लोकद्वयेन पूर्णमण्डलवर्णेष्वक्षरयोग-
विशेषप्रक्रियावशेन जातास्त्रपक्षरास्त्रिपुराविद्यास्तासामनुभावञ्चोपदिशति ।
तत्र पूर्णमण्डलवर्णाः अ आ इत्यादीनि चं चः इत्यन्तानि षट्सप्तत्यधिक
पञ्चशतसंख्यान्यक्षराणि । प्रथमे प्रथमान्यक्षराणि विद्यानामिति शेषः ।
वाग्भवेन भवतीत्यर्थः । आदितः क्रमात् अकारादिक्रमतः षट्त्रिंशत्तत्त्व-
वर्णाः प्रागुक्ता अकारादयः चान्तवर्णाः । तद्वितीया वर्णाः कामराजात्मकाः मरुता
आकारेण कृतसन्धिका इति शेषः । द्वितीया लिपिरिति शेषः । तासां
विद्यानां द्वितीया लिपिः सर्वतः वक्ष्यमाणसंख्यास्वाप्तु विद्यासु वङ्गिः
वङ्गिसंज्ञालिपिः इकारः तासां विद्यानां शक्तिवीजत्वेन स्थिता इत्यर्थः । एवं
उक्तप्रकारेण त्रिपुराः संज्ञया स्वरूपेणेति शेषः । एतदुक्तं भवति अस्मिन् पटले

एताः पुस्तकमारोप्य पीठे संस्थाप्य पूजयेत् ।
 यत्र तत्र गदालक्ष्मीग्रहदुर्भिक्षशात्रवाः ॥ १९ ॥
 भूतापमृत्युकृत्याद्या न भवन्ति पुरादिके ।
 अभीष्टतानि सिध्यन्ति तस्य योऽर्चति नित्यशः ॥ २० ॥
 षट्त्रिंशत्तत् सप्तशतं सहस्राणि च विंशतिः ।
 तासां संख्या समाख्याता तदावृत्तिस्तदाप्तिकृत् ॥ २१ ॥

षट्त्रिंशदित्याद्येकविंशतितमेन श्लोकेन वक्ष्यमाणसंख्यानां प्रत्येकशः त्र्यक्षरा-
 ल्भकानां त्रिपुराविद्यानामुद्धारं प्रथमाक्षरत्वेन प्रोक्तेषु पूर्णमण्डलवर्णेषु यथा-
 क्रममेकमेकं प्रथममुच्चार्यानन्तरं तद्विद्वितोयाक्षरत्वेन क्रमात् प्रागुक्तानि षट्त्रिंश-
 त्त्त्र्यक्षरान्यक्षराण्यकारेण कृतसन्धिकानि समुच्चार्यानन्तरं तत्तृतीयाक्षरत्वेन
 सर्वत्र ईकारमुच्चारयेत् । तेन पूर्णमण्डलवर्णेषु एकमेकमक्षरं षट्त्रिंशत्
 षट्त्रिंशद्विद्यानामाद्यमाद्यमक्षरं भवति । तेन वक्ष्यमाणसंख्या विद्याः
 सम्भवन्तीति ॥ १८ ॥

एता इत्यादिना नित्यश इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन तासां त्रिपुराविद्यानां विनियोगं
 फलानि चोपदिशति । तत्र एता विद्याः । आरोप्य विलिख्य । पीठे पूजयेदित्यत्रा-
 न्वयः । संस्थाप्य प्रतिष्ठां कृत्वा । शात्रवाः शत्रव इत्यर्थः । कृत्याद्या इत्यत्रा-
 द्यशब्दः हत्यादिविषयः । पुरादिके इत्यत्रादिशब्दो ग्रामपत्तननगरखेटखर्वट-
 गृहादिविषयः । तस्य अर्चकस्य ॥ २० ॥

षट्त्रिंशदित्यादिना श्लोकेनोक्तविद्यानां संख्यां तदनुसन्धातुः फलं तेन तन्त्रेण
 पर्यायनित्यादिकं चोपदिशति । तत्र तदावृत्तिस्तासां विद्यानां वक्ष्यमाणक्रमेण
 परिवृत्तिः । तदाप्तिकृत् देव्यात्मत्वं करोति इति यावत् । अत्राद्युपस्तरः सम्प्रदा-
 यार्थो नाथाद्यथा लिख्यते । आसां विद्यानां देव्यात्मकत्वात्तच्छब्देन विद्योच्यते ।
 तस्माद्दिननित्यात्मकत्वेन तासामावृत्तिः तासां दिननित्यानामेकैकस्या एव विद्यायाः
 पर्यायात्मकत्वेन प्राप्तिं करोतीति यावत् । किञ्च तासां विद्यानां पर्यायात्मकत्वेना-
 वृत्तिश्च । तासामेकैकस्या एव विद्यायाः पर्यायात्मकत्वेन च प्राप्तिं करोति ।
 घटिकाचक्रादिषु पर्यायविद्यालिखनस्थानेष्वेव पर्याये पर्यायात्मिकां विद्यां तत्तत्
 पर्यायविद्यया सह विलिखेत् । युगान्तेषु यदा दिननित्यात्वेन विद्याद्वयं भवति
 तदा तद्वयं तत् स्थानेष्वेव लिखेत् ॥ २१ ॥

स्वभनाद्येषु तद्वर्णास्त्रूपा हेतिवाहनैः ।
 एतद्ग्रन्थितजापिन मन्त्राः सिध्यन्ति वर्णिनः ॥ २२ ॥
 नाथावृत्तिर्मेन्वराशौ द्विसहस्रं शतद्वयम् ।
 चत्वारि चेति विज्ञेयास्तत्त्वावृत्तिरुदीरिताः ॥ २३ ॥
 पूर्णमण्डलसंख्यैव नित्यावृत्तिः सहस्रतः ।
 द्विशतं षस्रवत्यञ्च निःशेषं समुदीरिताः ॥ २४ ॥
 कृतादीनां युगानानु दिनेष्वेकैकशः क्रमात् ।
 ता विद्यास्तत्स्वरूपिण्यः शेषास्त्वन्ते द्विशः स्मृताः ॥ २५ ॥

स्वभनाद्येष्वित्यादिभिः समुदीरिता इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैस्तासां प्रोक्तसंख्यानां
 विद्यानां विनियोगप्रकारं नवनाथव्याप्तिक्रमं षट्द्विशतस्त्वव्याप्तिक्रमं षोडशनित्या-
 व्याप्तिक्रमञ्चोपदिशति । तत्र स्वभनाद्येषु आद्यशब्दश्चतुर्विंशत्पटलोक्तषट्-
 कर्मादिविषयः । तद्वर्णास्तत्तद्विद्यावर्णाश्चतुर्विंशतिपटलोक्तपीतादिवर्णाश्च ।
 तद्रूपाः पञ्चद्विशत् पटलवस्त्रमाणाषड्भेदरूपाः । एतैः प्रथमभेदरूपैर्मेन्वैर्ग्र-
 न्थितजापिन एकान्तरितजापेन मन्त्राः सर्वे इति शेषः । वर्णिनः प्राग्वत् । एत-
 दुक्तं भवति नित्याविद्यासु मनीषितां विद्यामाभिर्विद्याभिरैकैकविद्यान्तरितं
 जपेत् । एष जपप्रकारः उक्तप्रकारेण सर्वाचराणां नित्यात्मकत्वात् सर्व्व-
 मन्त्राणां अक्षरात्मकत्वाच्च सर्व्वमन्त्रसाधारण इति । अस्य रहस्यार्थस्वाराध्य-
 मुखादेवभन्तव्यः । नाथावृत्तिः नवसंख्यावृत्तिः । तत्त्वावृत्तिः षट्द्विशत् संख्या-
 वृत्तिः । पूर्णमण्डलसंख्या वृत्तिः निःशेषं समस्तव्यधिकानि पञ्चशतानि । नित्यावृत्तिः
 षोडशषोडशसंख्यावृत्तिः निःशेषं समस्तव्याप्तिः ॥ २४ ॥

कृतादीनामित्यादिना सिद्ध्ये इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन कृतादिषु चतुर्युगेष्वहर्गाना-
 नामुक्तविद्याव्याप्तिक्रमं प्रयोगेषु तत्तद्दिनपूर्जावश्यकत्वं तथा तत्फलानि
 चोपदिशति । तत्र एकैकशः एकैका विद्याः । तत्स्वरूपिण्यः प्रत्येकं तत्त्वाचराः ।
 प्रत्येकमक्षरत्रयात्मकतया ज्ञातज्ञानत्रेयात्मकत्वाच्चाशेषविद्यानामिति शेषः ।
 अन्ते युगानामिति शेषः । द्विशः प्रतिदिनं द्वे द्वे विद्ये । एतदुक्तं भवति कृता-
 दिषु चतुर्युगेषु परिवृत्तितः प्रोक्तसंख्या विद्या एकैकस्य दिवसस्य यथाक्रममेकैका
 विद्या भवति । तत्तद्व्युगान्तेषु केषुचिद्दिनेषु प्रतिदिनं द्वे द्वे विद्ये भवतः ।

प्रयोगेषु तु सर्व्वं तत्तद्दिनप्रपूजनम् ।

विशेषतो विधातव्यं जयारोग्यादिसिद्धये ॥ २६ ॥

तत् सर्व्वमालिख्यते । यथा कृतयुगे प्रोक्तक्रमेण सप्तत्रिंशदधिकचतुःशतोत्तरत्रिंशत्-
सहस्र (३०४३७) संख्येषु पर्यायेषु गतेषु अनन्तरपर्याये चतुःषष्ट्युत्तरद्विशता-
धिकनवसहस्रसंख्यासु (८२६४) दिननित्याविद्यासु गतासु अनन्तरं ताटाई
इतिरूपिणीं विद्यामारभ्य तत्पर्यायशेषमनन्तरपर्यायञ्च प्रतिदिनं विद्या इयं
इयं भवति । सम्भूय कृतयुगे पर्याया एकोनचत्वारिंशदधिकचतुःशतोत्तरत्रिंशत्
सहस्रसंख्या (३०४३८) भवन्ति । त्रेतायुगे च प्रोक्तक्रमेणाष्टाविंशत्यधिकाष्ट-
शतोत्तरद्वाविंशतिसहस्रसंख्येषु (२२८२८) पर्यायेषु गतेषु अनन्तरपर्याये
अष्टचत्वारिंशदधिकनवशतोत्तरषट्सहस्रसंख्यासु (६८४८) दिननित्या-
विद्यासु गतासु अनन्तरं ठाटाई इतिरूपिणीं विद्यामारभ्य तत्पर्यायशेषं
अनन्तरपर्यायशेषञ्च प्रतिदिनं विद्याइयं इयं भवति । सम्भूय त्रेतायुगपर्याया
एकोनत्रिंशदधिकाष्टशतोत्तरद्वाविंशतिसहस्रसंख्या (२२८२९) भवन्ति ।
द्वापरयुगे च प्रोक्तक्रमेणाष्टदशोत्तरशतद्वयाधिकपञ्चदशसहस्रसंख्येषु (१५२१८)
पर्यायेषु गतेषु अनन्तरपर्याये द्वाविंशदधिकषट्शतोत्तरचतुःसहस्रसंख्यासु
(४६२२) दिननित्याविद्यासु गतासु अनन्तरं जडाई इति रूपिणीं विद्या-
मारभ्य तत्पर्यायशेषमनन्तरपर्यायञ्च प्रतिदिनं हे हे विद्ये भवतः । सम्भूय
द्वापरपर्याया विंशत्यधिकशतद्वयोत्तरपञ्चदशसहस्रसंख्या (१५२२०) भवन्ति ।
कलियुगे च प्रोक्तक्रमेण नवाधिकषट्शतोत्तर सप्तसहस्रसंख्येषु (७६०८) पर्यायेषु
गतेषु अनन्तरपर्याये षोडशधिकशतद्वयोत्तरसहस्रद्वयसंख्यासु (२३१६) दिन-
नित्याविद्यासु गतासु अनन्तरं घटाई इति रूपिणीं दिननित्याविद्यामारभ्य तत्
पर्यायशेषमनन्तरपर्यायञ्च प्रतिदिनं हे हे विद्ये भवतः । सम्भूय कलियुगे
पर्याया दशोत्तरषट्शताधिकसप्तसहस्रसंख्या (७६१०) भवन्ति । सम्भूय चतुर्युग-
पर्यायाः साष्टनवतिषट्सप्तसहस्रसंख्या (७६०८८) भवन्तीति । युगानामन्ते
प्रतिदिनं दिननित्याविद्याइयमभजनवासना पूज्यपादमुखादवगन्तव्या । युगदिन-
संख्यापि ज्योतिःशास्त्रे सिद्धान्तशिरोमणौ द्रष्टव्या । “पञ्चाङ्गरामास्तियथः
खवङ्गी सार्धद्विदसार्कदिनाख्यमब्दैः” । अस्यार्थः एकस्मिन् सौरवत्सरे पञ्च-
षष्ट्यधिकशतद्वयं दिनानि (३६५०) सप्तसहस्रसंख्या (७६०८८) दिनान्पलाः (३०) सार्धद्वा-

विंशतिर्विपलाः (२२।३०) भवन्तीति । तत्र द्वात्रिंशत्सहस्राधिकचतुर्लक्षवर्षसंख्ये (४३२०००) कलियुगे दिनसंख्यापञ्चषष्ट्यधिकशतत्रयदिनसम्बन्धीनि अशोति-सहस्राधिकषट्सप्ततिलक्षोत्तरपञ्चदशकोटिसंख्यानि (१५७६८०००००) दिनानि भवन्ति कलियुगे पञ्चदशदण्डसम्बन्धशोतिसहस्राधिकचतुःषष्टिलक्षदण्ड-सम्बन्धीनि अष्टसहस्राधिकलक्षसंख्यानि (१०८०००) दिनानि भवन्ति कलियुगे एव त्रिंशत्पलसम्बन्धिषष्टिसहस्राधिकत्रयोविंशत्लक्षोत्तरकोटिसंख्यपलसम्बन्धीनि षट्शताधिकसहस्रत्रयसंख्यानि (३६००) दिनानि भवन्ति कलियुगे सार्द्ध-द्वाविंशतिविपलसम्बन्धि विंशतिसहस्राधिकसप्तनवतिलक्षसंख्ये (८७२००००) विपलसम्बन्धीनि पञ्चचत्वारिंश (४५) दिनानि भवन्ति अत्र कलियुगे दिन-सम्बन्धीनि दिनानि (१५७६८०००००) दण्डसम्बन्धीनि दिनानि (१०८०००) पल-सम्बन्धीनि दिनानि (३६००) विपलसम्बन्धीनि दिनानि पञ्चचत्वारिंश (४५) चैवं सम्भूय पञ्चचत्वारिंशदधिकषट्शतोत्तरैकनवतिसहस्राधिकसप्तसप्ततिलक्षोत्तर-पञ्चदशकोटि संख्यानि (१५७७८१६४५) कलियुगदिनानि भवन्ति । ततः षट्त्रिंश-दधिकसप्त शतोत्तरविंशतिसहस्रसंख्यानां (२०७३६) मन्वाणां नवाधिकषट्शतो-त्तरसप्तसहस्रावृत्तिभिः (७६०८) चतुर्विंशत्यधिकशतद्वयोत्तराशोतिसहस्राधिक-सप्तसप्ततिलक्षोत्तरपञ्चदशकोटिसंख्यानि (१५७७८०२२४) दिनानि भवन्ति तदनन्तरं दशमावृत्तौ अवशिष्टेषु एकविंशत्यधिकचतुःशतोत्तरैकादशसहस्रसंख्येषु (११४२१) दिनेषु षडुत्तरैकविंशतिशतसंख्येषु (२१०६) दिनेषु एकैका विद्या भवति । पञ्चदशाधिकशतत्रयोत्तरनवसहस्रसंख्येषु (८३१५) दिनेषु द्वे द्वे विदेः भवतः । तेन दशमपर्यायपूर्तिरिति । हापरादि द्वैगुण्यादिना जह्नोयमिति । अङ्गतो यथा ३१५५८३२८० हापरदिनानि ४७३३७४८३५ त्रेतायुगदिनानि ६३११६६५८० सत्ययुगदिनानि । अत्रैते संग्रहश्लोकाः—

पञ्चा (५)ङ्ग (६)रामा(३)स्तिथयः(१५)खा(०)ग्निर(३) सार्द्धाक्षि(२)चक्षुषी (२) ।

दिनादिर्विपलान्तश्च कालः सौरि तु वत्सरे ॥

वाण (५) वेदो (४) च्छि (६) रात्रौश (१) ग्रह (८) भूधर (७) भूधरे (७) ।

वाण (५) चन्द्रः (१) कलियुगे दिनसंख्याः समीरिताः ॥

पर्याया स्तत्र विज्ञेयाः ख (०) चन्द्र (१) रस (६) भूधराः (७) ।

नव (८) शून्या(०) ङ्ग (६) पाताल (७) पर्यायदिवसाः पुनः ॥

वेद(४) द्वि(२)नेत्र(२)खा(०)ष्टा (८)ख(७)मुनी(७)षु (५) शशि(१)संख्यया ।

शिष्टेषु चन्द्र (१) नेत्रा (२) ब्धि (४) भू (१) भू (१) संख्या दिनेषु च ॥

धातुक्षेत्रेशयोः पूजां कुर्यात्तत्तद्वाप्तये ।
 तत्प्रकारः प्रयोगानां पटले साधु वक्ष्यते ॥ २७ ॥
 तेषु पञ्चाशद्वर्णानां पञ्चाशन्मिथुनानि वै ।
 घटिकाक्रमयोगेन भजन्ते परिवर्त्तनम् ॥ २८ ॥
 अथ यन्त्राणि वक्ष्यन्ते प्रोक्तसंख्यान्यनुक्रमात् ।
 वृत्तं षट्त्रिंशदस्रञ्च तद्वदष्टादशास्रकम् ॥ २९ ॥

पर्याये त्वङ्ग (६) शून्ये (०) न्दु (१) नेत्र (२) संख्ये दिने गते ।
 एकैकस्मिन् दिने द्वे द्वे विद्वे च्चेये क्रमादिति ॥
 वर्षे दिनादिकं बुद्ध्या युगवासरकादिकम् ।
 हापरादिषु तत्सर्व्वं द्विगुणत्रिगुणादिकम् ॥ इति ।

प्रयोगेषु प्रयोगदिनेषु तत्तद्दिनेषु तत्तद्दिनप्रपूजनं यस्मिन् यस्मिन् दिवसे
 प्रयोगाः क्रियन्ते तत्तद्दिनपतीनां पूजनं । तेन तद्दिनपतयः दिननित्या च
 तिथिनित्या च तिथ्यधिपो वासरेशौ नक्षत्रेशश्च षड्विधाः । तेषां दिन-
 नित्यासमञ्चनमस्मिन् पटले वक्ष्यति । तत्तत्तिथिनित्यार्चनं तत्तत्पटले प्रोक्तं ।
 तिथीशनक्षत्रेशयोर्नामार्चने चित्तानित्यापटले प्रोक्ते वारेशद्वयनामार्चने कुल-
 सुन्दरोपटले विशेषतः प्रोक्ते । तदकरणे नैष्कल्यं कर्त्तृपीडाप्रसङ्गात् । एतदुक्तं
 भवति प्रयोगदिवसेषु प्रोक्तषड्विधदिनपतीनां प्रोक्तक्रमात् पूजनमवश्यं
 विधातव्यमिति ॥ २६ ॥

धात्वित्यादिना परिवर्त्तनमित्यन्तेन श्लोकद्वयेनोत्तरत्र प्रयोगपटले वक्ष्यमाण-
 प्रकारेण धातुक्षेत्रेशयोरर्चनमपि प्रयोगदिवसेषु अवश्यकर्त्तव्यतया माहका-
 व्याप्ती प्रस्तौति । तत्र धात्वौशाः डाकिन्यादयः । प्रोक्ताः क्षेत्रेशाः । परिवर्त्तनं
 मण्डलीकरणम् ॥ २८ ॥

अथ यन्त्राणीत्यादिभिरन्यवदित्यन्तेर्नवभिः श्लोकैः षट्सप्तत्यधिकपञ्चशत-
 पूर्णमण्डलाक्षरैस्तावत्संख्यातानामध्यानां प्रत्यब्दमेकैकशस्तावत्संख्यातानि
 चक्राण्युपदिशति । तत्र प्रोक्तसंख्यानि षट्सप्तत्यधिकपञ्चशतसंख्यानीत्यर्थः ।

द्वादशासं नवासं वा खरे चासं नवासकम् ।
 चतुरस्रमथ द्वात्रिंशति भेदा नव क्रमात् ॥ ३० ॥
 एतानि वर्णविन्यासभेदात् प्रत्येकमष्टधा ।
 तेन द्वासप्ततिर्भेदास्तेषु नित्यार्णभेदतः ॥ ३१ ॥
 प्रत्येकमष्टधेव्येवमुक्तसंख्याः समीरिताः ।
 एतेष्व्याद्यस्य वृत्तस्य विन्यासीनान्यदुन्नयेत् ॥ ३२ ॥
 षडङ्गुलपरिभ्रान्त्या वृत्तमेकन्तु वर्त्तयेत् ।
 एवं पुनः पुनः कृत्यादिकैकाङ्गुलतो वह्निः ॥ ३३ ॥
 यदा सप्तदशाभुवंस्तदा तद्विभजेदरैः ।
 षट्विंशद्भिस्तस्मैषु न्यसेदर्णान् तथादितः ॥ ३४ ॥

वृत्तमित्यादिना श्लोकोत्तराङ्गेन चक्रत्रयं द्वादशास्त्रमित्यङ्गेन चक्रचतुष्टयं तत्र
 खरे षोडशारे चक्र इत्यर्थः । चतुरस्रमित्यादिना श्लोकोत्तराङ्गद्विद्वयार्थेन
 चक्रद्वयं । एतानि प्रोक्तानि नव चक्राणि । वर्णविन्यासभेदात् अस्मिन् पठले
 अनुलोमित्यादिना पञ्चविंशेन श्लोकेन वक्ष्यमाणतत्त्वाणंविन्यासभेदेन । तेषु
 द्वासप्ततिभेदेषु । नित्यार्णभेदतः षोडशखरविन्यासभेदेन । उक्तसंख्याः षट्सप्तत्य-
 धिकपञ्चशतसंख्याः । एतदुक्तं भवति प्रोक्तानां वृत्तादीनां अस्वान्तानां नवानां
 चक्राणां च वक्ष्यमाणप्रकारेण तत्त्वाक्षरनित्याक्षरविन्यासभेदात् प्रत्येकं
 चतुःषष्टिरूपत्वात् सभूय प्रोक्तसंख्या भवन्तीति । एतेषु नवसु चक्रेषु । वृत्तस्य
 वृत्तरूपस्य चक्रस्य । अन्यत् वृत्तेतरं चक्रं । उन्नयेत् अष्टारविन्यासतन्मानादिकं
 कुरुषुपटले वक्ष्यमाणप्रकारेणोहयित्वा लिखेदित्यर्थः । षडङ्गुलपरिभ्रान्त्या प्रति-
 दिशमिति शेषः । वर्त्तयेत् भ्रमयेत् यदा सप्तदशाभुवन् वृत्तानीति शेषः ।
 तत्रक्रान्तेषु पूर्णमण्डलसंख्याषु कोष्ठेषु । अर्णान् पूर्णमण्डलवर्णान् । आदितः
 अ आ इत्यादिकमतः जं च इत्यन्तः । चक्रविरचनाक्रमो यथा—समे तस्मै
 हंसपदं विधाय तत्सन्दंशस्थानमध्यभेदेन प्राक्प्रत्यग्बृह्मसूत्रं कृत्वा तदवष्टभेन
 षडङ्गुलप्रमाणसूत्रंभ्रमेण वृत्तं निष्पाद्य तद्वह्निरिकैकाङ्गुलान्तरालं षोडश-
 वृत्तानि सभूय सप्तदशवृत्तानि विधाय एकोनविंशत्पटले वक्ष्यमाणक्रमेण

अनुलोमविलोमी च वाह्याभ्यन्तरसंपुटे ।

वाह्याभ्यन्तःपरावृत्तौ तथा व्याकीर्णमित्यपि ॥ ३५ ॥

परितः षट्त्रिंशदरान् समान्तरालान्निष्पाद्य ब्रह्मसूत्रं मार्जयित्वा तद्दीधीगतेषु कोष्ठेषु पूर्णमण्डलसंख्येषु वक्ष्यमाणक्रमेण तत्संख्यानं वर्णान् विन्यस्य वृत्तरूपेऽस्मिन्नेव चक्रे चतुःषष्टिचक्राणि सम्पादयेत् । षट्त्रिंशदस्त्रादिसर्व-चक्रेषु प्राग्वत् सर्वमङ्गलापटलोक्तप्रकारेण तत्तदुक्तारसंख्यचिह्नानि परितो वृत्तेषु विधाय विह्नाच्चिह्नं ज्यारूपेण सूत्राख्यास्फाल्य तद्वृत्तखण्डमार्जनात्तत्त-दस्त्रात्मकं चक्रं भवति । अष्टास्रं चक्रं सप्तत्रिंशद्विर्वृत्तैः प्राग्वत् षोडशरैश्च कुर्यात् ॥ ३४ ॥

अनुलोमित्यादिना श्लोकेन तेषु नवषु चक्रेषु वर्णविन्यासभेदक्रमसुपदिशति । तत्र अनुलोमविलोमी च चकारः समुच्चयार्थः । तेनैव स्वराणां विन्यासभेदा आकृत्यन्ते । वाह्याभ्यन्तरसंपुटौ वाह्याभ्यन्तरार्द्धयोः स्थानभेदादन्योन्य-संपुटद्वयं वाह्याभ्यन्तरपरावृत्तौ प्राग्वदूर्ध्वद्वयस्य मध्यकोष्ठद्वयादुभयतः प्रति-लोमानुलोमेन द्विधा लेखनं । तथा वाह्याभ्यन्तरस्थानभेदतः । एतदुक्तं भवति प्रोक्तेषु नवसु चक्रेषु वाह्यात् कर्णिकावधि प्रत्येकं षोडशकोष्ठात्मिका वीथयः षट्-त्रिंशत्संख्याः परितः सम्भवन्ति । ताश्च वीथयोऽनुलोमानुलोमात्मकेषु प्रतिचक्रमष्ट-स्वष्टसु भेदेष्वग्रादि प्रादक्षिण्येन तत्तत्तत्त्वाक्षराणां विलेखनवीथयो भवन्ति । तासु वीथीष्वग्रवीथोस्थकोष्ठषोडशके वाह्यादाभ्यन्तरप्रवेशगत्या षोडशस्वरान् विलिख्य प्रादक्षिण्यक्रमयोगात्तदनन्तरवीथीगतकोष्ठषोडशके ककारस्य षोडशस्वरभिन्नरूपाणि प्राग्वद्विलिखैवं प्रादक्षिण्यक्रमेण वीथीषु खादिचान्तानामक्षराणां षोडशस्वरयो-जनेन भिन्नानि रूपाणि प्रतिवीथिकं षोडशसु कोष्ठेषु प्राग्वद्विलिखेत् । अयमनु-लोमानुलोमक्रमः । एतच्चक्रं पूर्णमण्डलाख्ययुगेषु प्रथमवत्सरात्मकं । अस्मिन् एवं चक्रे षट्त्रिंशत्तत्त्वाक्षराणां प्रत्यक्षरं षोडशस्वरभिन्नानि रूपाणि पूर्णानि । तत्तदनुलोमक्रमवीथिस्थितादेश्वेवाभ्यन्तरकोष्ठारम्भतो वाह्यकोष्ठान्तं विलेखना-दनुलोमविलोमाख्यं तद्व्युगदितीयसम्बत्सरात्मकं चक्रम् । अस्मिन्नेव चक्रे तासु वीथीष्वेव षट्त्रिंशत् तत्त्वाक्षराणां प्रत्यक्षरं स्वरभिन्नेषु रूपेषु वाह्यकोष्ठा-दिषु क्रमादष्टसु कोष्ठेषु प्रवेशगत्याष्टौ रूपाख्यनुलोमतो लिखित्वा ततः सर्वा-भ्यन्तरकोष्ठादिनिर्गमनगत्या शेषेष्वष्टसु च कोष्ठेषु शेषरूपाष्टकानि क्रमादि-

कर्णिकायां मरुद्वङ्गिनाम्ना संलिख्य सर्व्वतः ।

योजयेद्वाह्यकोष्ठस्थैः प्रागुक्तविधिना क्रमात् ॥ ३६ ॥

लिखेत् । एतच्चक्रमनुलोमवाह्यसंपुटाख्यं प्रोक्तयुगलतृतीयसम्बत्सरात्मकं चक्रं भवति । अस्मिन्नेव चक्रे तासु वीथीष्वेव तत्त्वाक्षराणां प्राग्वत् षोडशसु रूपेषु आदितः क्रमादष्टौ रूपाणि सर्वाभ्रन्तरकोष्ठादिष्वष्टसु कोष्ठेषु निर्गमनगत्या च शेषरूपाष्टकं क्रमाद्वाह्यकोष्ठारम्भतः प्रवेशगत्या च लिखेत् । एतदनुलोमाभ्रन्तरसंपुटाख्यं तद्युगचतुर्थवत्सरात्मकं चक्रम् । अस्मिन्नेव चक्रे तास्वेव वीथीसु प्रागुक्ताक्षराणां प्राग्वत् षोडशसु रूपेषु आदितः क्रमादष्टौ रूपाणि अष्टमकोष्ठादिसर्व्ववाह्यकोष्ठान्तम् अष्टसु कोष्ठेषु निर्गमनगत्या च नवमकोष्ठादिसर्वाभ्रन्तरकोष्ठान्तमष्टसु कोष्ठेषु शेषरूपाष्टकं क्रमात् प्रवेशगत्या च विलिखेत् । एतदनुलोमवाह्यपराहृत्ताख्यं प्रोक्तयुगपञ्चमसंवत्सरात्मकं चक्रं भवति । अस्मिन्नेव चक्रे तास्वेव वीथीषु तत्त्वाक्षराणां तेषु षोडशस्वररूपेषु आदितः क्रमादष्टौ रूपाणि नवमकोष्ठारम्भतः सर्वाभ्रन्तरकोष्ठान्तमष्टसु कोष्ठेषु प्रवेशगत्या चाष्टमकोष्ठादिसर्व्ववाह्यकोष्ठान्तं शिष्टेष्वष्टसु कोष्ठेषु निर्गमनगत्या शेषरूपाष्टकानि विलिखेत् । एतदनुलोमाभ्रन्तरपराहृत्ताख्यं तद्युगषष्ठसम्बत्सरात्मकं चक्रम् । अस्मिन्नेव चक्रे प्राग्वत्तत्त्वाक्षराणां षोडशरूपाणि प्रतिवीथिकं षोडशसु कोष्ठेषु प्रथमे षोडशे द्वितीये पञ्चदशे तृतीये चतुर्दशे चतुर्थे त्रयोदशे पञ्चमे द्वादशे षष्ठे एकादशे सप्तमे दशमे ऽष्टमे नवमे च कोष्ठे आदितः क्रमाद्विलिखेत् । एतदनुलोमवाह्यव्याकीर्णख्यं प्रोक्तयुगसप्तमसंवत्सरात्मकं चक्रं भवति । अस्मिन्नेव चक्रे तास्वेव वीथीषु प्रोक्ततत्त्वाक्षराणां प्रोक्तानि रूपाणि प्रतिवीथि षोडशसु कोष्ठेषु षोडशे प्रथमे पञ्चदशे द्वितीये चतुर्दशे तृतीये त्रयोदशे चतुर्थे द्वादशे पञ्चमे एकादशे षष्ठे दशमे सप्तमे नवमे अष्टमे च कोष्ठे आदितः क्रमाद्विलिखेत् । एतदनुलोमाभ्रन्तरव्याकीर्णख्यं तद्युगाष्टमसम्बत्सरात्मकं चक्रं भवति । अस्मिन्नेव षट्त्रिंशदरसप्तदशहृत्तात्मके चक्रे प्रतिवीथिकं षोडशकोष्ठात्मिकासु षट्त्रिंशत्सु वीथिषु अग्रवीथ्यां चकारस्य षोडशस्वरभिन्नानि रूपाणि वाह्यकोष्ठारम्भादाभ्रन्तरप्रवेशगत्या क्रमाद्विलिख्य प्रादक्षिण्यक्रमायाततदनन्तरवीथ्यादिषु पञ्चत्रिंशत्सु वीथिषु ल्यादोनां शेषतत्त्वाक्षराणां षोडशस्वरभिन्नानि रूपाणि प्राग्वद्विलिखेत् । एतद्विलोमानुलोमाख्यं

तद्युगनवमसम्बत्सरात्मकं चक्रं भवति । अस्मिन्नेव चक्रे प्रागुक्तप्रक्रियाभिस्तत्त्वाक्षराणां स्वरभिन्नानां रूपाणां क्रमाद्विलेखनतो विलोमविलोमाख्यं विलोमवाह्यसंपुटाख्यं विलोमाभ्रन्तरसंपुटाख्यं विलोमवाह्यपरावृत्ताख्यं विलोमाभ्रन्तरपरावृत्ताख्यं विलोमवाह्यव्याकीर्णाख्यं विलोमाभ्रन्तरव्याकीर्णाख्यं तद्युगदशमसम्बत्सरादिषोडशसम्बत्सरात्मकं यथाक्रममेकैकवत्सरात्मकं चक्रं भवति । भूयोऽपि तस्मिन्नेव प्रागुक्तरूपे चक्रे अग्रवीथ्यां अकारस्य षोडशरूपाणि वाह्यतोऽभ्रन्तरप्रवेशगत्या विलिख्य प्रदक्षिणक्रमायाततदनन्तरवीथ्यादिषु सप्तदशसु वीथीषु ककारादिथकारान्तानां सप्तदशाक्षराणां प्रत्यक्षरं षोडशस्वरभिन्नानि रूपाणि प्राग्वद्विलिख्य तत्तत्क्रममायाततदनन्तरैकोनविंशवीथ्यादिषु शिष्टास्वष्टादशसु वीथीषु क्षकारादिदकारान्तानामष्टादशाक्षराणां प्राग्वत् स्वरभिन्नानि रूपाणि प्राग्वद्विलिखेत् । एतदाह्यसंपुटानुलोमाख्यं तद्युगसप्तदशवत्सरात्मकं चक्रं भवति । अस्मिन्नेव चक्रे तेषां तत्त्वाक्षराणां प्राग्वत् षोडशस्वरसहितानां रूपाणां प्रागुक्तप्रक्रियाभिर्विलेखनतो वाह्यसंपुटविलोमाख्यम् वाह्यसंपुटवाह्यसंपुटाख्यम् वाह्यसंपुटाभ्रन्तरसंपुटाख्यम् वाह्यसंपुटवाह्यपरावृत्ताख्यम् वाह्यसंपुटाभ्रन्तरपरावृत्ताख्यम् वाह्यसंपुटवाह्यव्याकीर्णाख्यम् वाह्यसंपुटाभ्रन्तरव्याकीर्णाख्यञ्च तद्युगाष्टादशवत्सरादिचतुर्विंशवत्सरान्तमेकैकवत्सरात्मकं चक्रं भवति । अस्मिन्नेव चक्रे प्रोक्तरूपेऽग्रवीथ्यां दकारस्य प्राग्वत् षोडशरूपाणि प्राग्वदाह्यादभ्रन्तरप्रवेशगत्या विलिख्य प्रदक्षिणक्रमायाततदनन्तरवीथ्यादिषु सप्तदशसु वीथीषु धकारादीनां क्षकारान्तानां सप्तदशाक्षराणां प्रत्यक्षरं षोडशस्वरभिन्नानि रूपाणि प्राग्वद्विलिख्य तत्तत्क्रममायाततदनन्तरैकोनविंशवीथ्यादिषु अष्टादशसु वीथीषु थकारादीनामकारान्तानामष्टादशाक्षराणां प्राग्वत् स्वरभिन्नानि रूपाणि प्रोक्तक्रमात् विलिखेत् । एतदाभ्रन्तरसंपुटानुलोमाख्यम् तद्युगपञ्चविंशवत्सरात्मकं चक्रं भवति । अस्मिन्नेव चक्रे तत्त्वाक्षराणां प्राग्वत् षोडशस्वरभिन्नानां रूपाणां प्रागुक्तप्रक्रियाभिर्विलेखनादाभ्रन्तरसंपुटविलोमाख्यम् आभ्रन्तरसंपुटवाह्यसंपुटाख्यम् आभ्रन्तरसंपुटाभ्रन्तरसंपुटाख्यमाभ्रन्तरसंपुटवाह्यपरावृत्ताख्यमाभ्रन्तरसंपुटाभ्रन्तरपरावृत्ताख्यमाभ्रन्तरसंपुटवाह्यव्याकीर्णाख्यमाभ्रन्तरसंपुटाभ्रन्तरव्याकीर्णाख्यम् च तद्युगषड्विंशवत्सरादिहात्रिंशवत्सरान्तमेकैकवत्सरात्मकं चक्रं भवति । भूयोऽपि तस्मिन्नेव प्रोक्तरूपे चक्रेऽग्रवीथ्यां थकारस्य प्राग्वत् षोडशरूपाणि वाह्यादभ्रन्तरप्रवेशगत्या विलिख्य

अन्येषामरविन्यासः षट्त्रिंशत् समुदीरितः ।

अष्टास्रं षोडशाराः स्युः षट्त्रिंशद्दृत्तमन्यवत् ॥ ३७ ॥

प्रदक्षिणक्रमायाततदनन्तरवोथ्यादिषु सप्तदशसु वीथीषु तकारादीनामकारान्तानां सप्तदशाक्षराणां प्राग्वत् षोडशरूपाणि प्राग्वद्विलिख्य तत्क्रमायाततदनन्तरै-
कोनविंशवोथ्यादिषु अष्टादशसु वीथीषु दकारादीनां क्षकारान्तानां प्राग्वत्
षोडशरूपाणि विलिखेत् । एतद्वाह्यपरावृत्तानुलोमाख्यं तद्युगत्रयस्त्रिंशद्दृ-
त्सरात्मकं चक्रं भवति । अस्मिन्नेव चक्रे तेषां तत्त्वाक्षराणां प्राग्वत् षोडश
रूपाणां प्रागुक्तप्रक्रियाभिर्विलिखनतो वाह्यपरावृत्तविलोमाख्यं वाह्यपरावृत्त-
वाह्यसंपुटाख्यं वाह्यपरावृत्ताभ्यन्तरसंपुटाख्यं वाह्यपरावृत्तवाह्यपरावृत्ताख्यं
वाह्यपरावृत्ताभ्यन्तरपरावृत्ताख्यं वाह्यपरावृत्तवाह्यव्याकीर्णाख्यं वाह्यपरा-
वृत्ताभ्यन्तरव्याकीर्णाख्यम् च तद्युगचतुस्त्रिंशद्वत्सरादिचत्वारिंश (४०)
-वत्सरात्तं यथाक्रममेकैकवत्सरात्मकं चक्रं भवति । पुनश्च तस्मिन्नेव चक्रे-
ऽग्रवोथ्यां क्षकारस्य प्राग्वत् षोडशरूपाणि वाह्यादाभ्यन्तरप्रवेशगत्या विलिख्य
प्रदक्षिणक्रमायाततदनन्तरवीथ्यादिषु सप्तदशसु वीथीषु लकारादीनां दकारान्तानां
सप्तदशानामक्षराणां प्राग्वत् षोडशरूपाणि प्राग्वद्विलिख्य तत्क्रमायात तदनन्त-
रैकोनविंशवीथ्यादिषु अष्टादशसु वीथीषु अक्षरादीनां थकारान्तानामष्टादशा-
क्षराणां प्राग्वत् षोडशरूपाणि विलिखेत् । एतदाभ्यन्तरपरावृत्तानुलोमाख्यमेक-
चत्वारिंशद्दृत्सरात्मकं चक्रं भवति । अस्मिन्नेव चक्रे तेषां तत्त्वाक्षराणां
प्राग्वत् षोडशरूपाणां प्रागुक्तप्रक्रियाभिर्विलिखनादाभ्यन्तरपरावृत्तविलोमाख्यं
आभ्यन्तरपरावृत्तवाह्यसंपुटाख्यमाभ्यन्तरपरावृत्ताख्यमाभ्यन्तरसंपुटाख्यमाभ्यन्तर-
परावृत्तवाह्यपरावृत्ताख्यम् आभ्यन्तर-परावृत्तवाह्यव्याकीर्णाख्यमाभ्यन्तर-
परावृत्ताभ्यन्तर-व्याकीर्णाख्यं च तद्युगद्विचत्वारिंशद्वत्सराद्यष्टचत्वारिंश
वत्सरात्तमेकैकवत्सरात्मकं चक्रं भवति । पुनरपि तस्मिन्नेव चक्रेऽग्रवीथ्यां
प्राग्वत् अकारस्य षोडशरूपाणि वाह्यादाभ्यन्तरप्रवेशगत्या विलिख्य प्रदक्षिण
क्रमायाततदनन्तरवीथ्यादिषु पञ्चत्रिंशत्सु यथाक्रमं चकलख ह्रगसघ षड्
शच वङ्ग लज रभ्र यञ मट भठ बड फठ पण नत धथ द्द्वत्येषां अक्षराणां पञ्च-
त्रिंशानां प्रत्यक्षरं प्राग्वत् स्वरभिन्नानि रूपाणि प्राग्वद्विलिखेत् । एत-
द्वाह्यव्याकीर्णानुलोमाख्यं तद्युगैकोनपञ्चाशद्दृत्सरात्मकं चक्रं भवति । अस्मि-

त्रेव चक्रे तेषां तच्चाक्षराणां षोडशस्वरभिन्नानां रूपाणां प्रागुक्तप्रक्रियाभिर्विलेखनतो वाह्यव्याकीर्णविलोमाख्यं वाह्यव्याकीर्णवाह्यसंपुटाख्यं वाह्यव्याकीर्ण-
 भ्यन्तरसंपुटाख्यं वाह्यव्याकीर्णवाह्यपरावृत्ताख्यं वाह्यव्याकीर्णभ्यन्तरपरावृत्ताख्यं
 वाह्यव्याकीर्णवाह्यव्याकीर्णख्यं बाह्यव्याकीर्णभ्यन्तरव्याकीर्णख्यं च तद्युग-
 पञ्चाशदत्सरादिषट्पञ्चाशदत्सरान्तं यथाक्रममेकैकवत्सरात्मकं चक्रं भवति ।
 पुनरपि तस्मिन्नेव चक्रेऽग्रवीथ्यां वाह्यपरादभ्यन्तरप्रवेशगत्या चकारस्य षोडश-
 रूपाणि विलिख्य प्रदक्षिणक्रममायाततदनन्तरवीथ्यादिषु पञ्चत्रिंशत्सु वीथिषु
 यथाक्रमं अल्लकहखसगघशङ्भ्रवमचभटवलफडटपनणधतछवठ ? इत्येषाम-
 च्चराणां पञ्चत्रिंशतां प्रत्यक्षरं षोडशरूपाणि प्राग्वद्विलिखेत् । एतदाभ्यन्तर-
 व्याकीर्णानुलोमाख्यं तद्युगसप्तपञ्चाशदत्सरात्मकं चक्रं भवति ।
 अस्मिन्नेव चक्रे तेषां तच्चाक्षराणां प्राग्वत् षोडशस्वरभिन्नानां रूपाणां प्रागुक्त-
 प्रक्रियाभिर्विलेखनादाभ्यन्तरविलोमाख्यम् आभ्यन्तरव्याकीर्णवाह्यसंपुटाख्यम्
 आभ्यन्तरव्याकीर्णभ्यन्तरसंपुटाख्यम् आभ्यन्तरव्याकीर्णवाह्यपरावृत्ताख्यम्
 आभ्यन्तरव्याकीर्णभ्यन्तरपरावृत्ताख्यम् आभ्यन्तरव्याकीर्णवाह्यव्याकीर्णख्यम्
 आभ्यन्तरव्याकीर्णभ्यन्तरव्याकीर्णख्यं च तद्युगाष्टपञ्चाशद्वत्सरादि-
 चतुःषष्टितमवत्सरान्तं यथाक्रममेकैकवत्सरात्मकं चक्रं भवति । एवं
 सभूय तस्मिन्नेव वृत्तात्मके चक्रे तद्युगप्रथमचतुःषष्टिवत्सरात्मकानि चतुःषष्टि-
 चक्राणि भवन्ति । एवं षट्त्रिंशदस्त्रादीनां त्रस्रान्तानां अष्टानां चक्राणां
 प्रोक्तप्रकारलेखनभेदैः प्रतिचक्रं यथाक्रमं तद्युगचतुःषष्टिवत्सरात्मका-
 न्येवं सभूय पूर्णमण्डलाख्यतद्युगवत्सरात्मकानि षट्सप्तत्यधिकपञ्चशतसंख्यानि
 चक्राणि भवन्ति । तत्राष्टास्रचक्रे तु षोडशसु वीथिषु प्रतिवीथिकं षट्त्रिंशत्
 कोष्ठात्मिकासु अग्रवीथ्यां वाह्यपरादभ्यन्तरप्रवेशगत्या अकखादीनां चान्तानां षट्-
 त्रिंशत्तत्त्वात्मकानामक्षराणां प्रत्यक्षरं षोडशस्वरूपेष्व्याद्यस्वरभिन्नानि रूपाणि
 विलिख्य प्रदक्षिणक्रममायाततदनन्तरवीथ्यादिषु पञ्चदशसु वीथिषु शेषपञ्चदशस्वर-
 भिन्नानि तेषां रूपाणि षट्त्रिंशत्संख्यानि प्रागुक्तक्रमप्रवेशगत्या
 विलिखेत् । एतदष्टास्रे चक्रे प्रथमं चक्रं भवति । एवं व्यञ्जनाक्षरस्वराक्षर-
 विलेखनस्थानविनिमयेन पूर्वोक्तप्रकारभेदैरेवावशिष्टानि त्रिषष्टिचक्राणि परि-
 कल्पयेदिति । कर्णिकायां प्रोक्तानां पूर्णमण्डलचक्राणामिति शेषः । मरुदङ्गी
 आकारङ्गीकारावकृतसन्धिकाविति शेषः । नाम्ना सहितं साधकसाध्यकर्षणा-
 मिति शेषः । तद्विलेखनानु-
 ईकारस्योदरे प्राग्वत्प्रोक्तिकं लिखेदिति सम्म-

एतत् पटे समालिख्य वह्निरष्टच्छदाम्बुजम् ।
 कृत्वा दलेषु क्रमशो वाग्देव्यष्टकमालिखेत् ॥ ३८ ॥
 प्रोक्तरूपं ततस्त्वस्य प्रतिष्ठा सम्यगौगिता ।
 विधाय पूजयेन्नित्यं पुस्तपूजोक्तसिद्धये ॥ ३९ ॥
 उभयं यः प्रकुरुते तस्य वंशे स्थिरा रमा ।
 न कदाचिच्छ्रियो हानिर्भविष्यति च तत्कुले ॥ ४० ॥

दायार्थः । सर्वतः सर्वचक्रसर्ववीथिषु योजयेत् । मरुद्दह्नी इत्यन्वयः । वाह्य-
 कोष्ठस्थैः षट्त्रिंशत्तत्त्वाक्षरैरिति शेषः । प्रागुक्तविधिना क्रमात्
 प्रोक्तचतुःषष्टिभेदविधिना अग्रादिप्रादक्षिण्यक्रमात् । एतदुक्तं भवति प्रोक्तेषु
 चक्रेषु कर्णिकामध्ये साधकादिसहितम् आ ई इत्यक्षरद्वयम् कृतसन्धिकं
 विलिख्य तत्तच्चक्राग्रवीथिवाह्यकोष्ठस्थाक्षरादिभिः सर्ववीथिवाह्यकोष्ठस्थैरक्षरैः
 प्रागुक्तचतुःषष्टिभेदभिन्नैः कर्णिकागताक्षरद्वयं क्रमादुजयेदिति । अष्टासु-
 तु अग्रवीथिकोष्ठानि वाह्यानि कल्पयेदित्यानुश्रविकोऽर्थः । अन्यवत् यथा अन्य
 चक्रेषु चतुःषष्टिभेदभिन्नाः पारायणमन्त्रयोजनक्रमस्तथेत्यर्थः । अस्मिन्
 श्लोके अन्यत् सर्वं पूर्वमेवास्माभिव्याख्यातम् ॥ ३७ ॥

एतदित्यादिभिः कुल इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैस्तेषां प्रोक्तानां चक्राणां साधारणं
 शेषरूपं तद्विनियोगांस्तत्फलानि चोपदिशति । तत्र एतदिति प्रति चक्र-
 विषयं । वह्निस्तच्चक्राणां प्रत्येकं प्रोक्तरूपाद्वह्निरित्यर्थः । अष्टच्छदाम्बुजं
 अष्टपत्रमम्बुजमिति यावत् । अम्बुजमित्युक्त्या तदम्बुजस्य कर्णिकामध्ये प्रोक्त-
 चक्राणां विनिर्माणतच्चक्रवाह्ये कर्णिकार्थमेकवृत्तं विलिख्य तद्वह्निरष्टपत्राणि
 विलिखेदित्यर्थः । क्रमशः अग्रादिप्रादक्षिण्यक्रमतः । वाग्देव्यष्टकं वशिन्त्या-
 दीनां मन्त्राष्टकं प्रोक्तरूपं विलिखेदिति पूर्वत्वान्वयः । ललिताचर्चनायामिति
 शेषः । बीजद्वयतत्तद्द्वर्गबीजनाम सप्ताक्षरीयुक्तमित्यर्थः । तस्य इति प्राग्बत्
 प्रतिचक्रविषयः । ईरितं द्वितीयपटल इति शेषः । एतदुक्तं भवति प्रतिष्ठायो
 द्वितीये पटले प्रोक्तरूपे प्रोक्तचक्रेषु सर्वमध्ये कर्णिकामध्ये देवतामावाह्य
 गन्धादिभिरभ्यर्च्य देवतापृष्ठभागे श्रीनाथशक्तीः प्रोक्तप्रक्रियया पञ्चदश
 नित्याश्च समभ्यर्च्य परितो हेतीश्च वह्निर्वशिन्त्यादीः समभ्यर्च्य षट्त्रिंशदधिक-

वर्षा षधिकाथजलैरापूर्य्य कलशं महत् ।
 तत्र देवीं समावाह्य संपूज्य विधिवन्निशि ॥ ४१ ॥
 नित्यानां तत्त्वविद्याश्च जपित्वाऽन्येद्युरासने ।
 संपूज्य शिष्यं संस्थाप्य शक्ता तमभिषेचयेत् ॥ ४२ ॥
 एवं जन्मानुजन्मादि पौर्णमासीषु साधकः ।
 कुर्यात् कर्षसुवर्णस्य मुद्रिकां गाश्च दक्षिणाम् ॥ ४३ ॥
 एवं निरन्तरं वर्षं योऽभिषिक्तः स साधकः ।
 पार्थिवस्तस्य वन्द्यो वा भविष्यति न संशयः ॥ ४४ ॥
 वर्षद्वयाभिषेकेन तस्य वंशे स्थिरा रमा ।
 वर्षत्रयाभिषेकेण सिद्धिर्वैद्याधरी भवेत् ॥ ४५ ॥

सप्तशतोत्तरविंशतिसहस्रसंख्यान् (२०७३६) मन्वांस्तच्चक्रोद्धृतक्रमादर्चयेदिति ।
 नित्यं प्रतिदिवसं एतदनुलोमादिमङ्गलप्रदचक्रविषयम् । इतरेषां चक्राणां
 तत्तत्कार्यकाले प्रतिष्ठार्चनादि कृत्वा तत्कार्यपरिसमाप्तौ देवतां सपरिवारा-
 सुहास्य पटगतं तच्चक्रं मार्जयित्वा प्रोक्तप्रायश्चित्तादि कुर्यात् । पुस्तक-
 पूजोक्तसिद्धये पूर्वोक्तपुस्तकलेखनपूजाफलसिद्धये । उभयं मातृकाचक्रार्चनं
 पुस्तकार्चनञ्च ॥ ४० ॥

वर्षोषधीत्यादिभिराप्रुयादित्यन्तरष्टभिः श्लोकैस्ताभिर्द्विद्यादिभिरभिषेक-
 प्रकारं तत्फलवाप्तिसञ्चोपदिशति । तत्र वर्षोषधिकाथजलैः पञ्चत्रिंशे पटले
 वक्ष्यमाणाक्षरौषधिकाथितजलैः । महत् खारीमानतीयपूरणीयम् । तत्र जले
 विधिवत् पूर्वोक्तचक्रविधानप्रक्रियया । निशि पूर्व्वेद्युरिति शेषः । नित्यानां तत्त्व-
 विद्याः स्वराणां षट्त्रिंशत्त्वाक्षरयोगजातविद्याः । आसने संस्थाप्येत्युत्तरत्वान्वयः ।
 शक्त्या देवतात्वेन वृतया योषिता सहति शेषः । तं शिष्यं । जन्मानुजन्मादि पौर्ण-
 मासीषु आदिशब्दो विषुवायनयुगादिविशेषदिवसविषयः । पौर्णमासीशब्दः
 शेषपर्वविषयः । कर्षः निष्कतयं । मुद्रिकां अङ्गुलीयकं । दक्षिणां अभिषेकुरिति
 शेषः । एवं प्रोक्तप्रकारेण । निरन्तरं उक्तकालानतिलङ्घनेन । वर्षं अत्यन्तसंयोगे

चतुर्वर्षाभिषेकेण खेचरीमेलनं भवेत् ।
 पञ्चवर्षाभिषेकेण पञ्चत्वं नाधिगच्छति ॥ ४६ ॥
 षड्वर्षाभिषेकेण लोकपालसमो भवेत् ।
 सप्तवर्षाभिषेकेण दिवाकरसमो भवेत् ॥ ४७ ॥
 अष्टवर्षाभिषेकेण चन्द्रमःसदृशो भवेत् ।
 नववर्षाभिषेकेण देवीसारूप्यमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥
 जयाय विद्याः षट्विंशदेकपञ्चाशदेव वा ।
 आह्वत्तीर्जपहोमार्चात्तर्पणैः साधु साधयेत् ॥ ४९ ॥
 तेन जित्वा रिपून् सब्धिनिधति तपनो यथा ।
 तथोत्पत्तेषु सब्धेषु तथा रोगाद्युपद्रवे ॥ ५० ॥

द्वितीया । तस्य बन्धः पार्थिवस्य बन्धः । एतद्ग्राह्णजानिविषयं । तस्य अभिषेचस्य
 खेचरीमेलनं आकाशचरयोगीनिसंलापादि पञ्चत्वं स्वस्वरूपापरिज्ञानं । षड्व-
 र्षं प्राग्वह्मितीया । लोकपालसमः तत्तद्गुणवैभवेन । दिवाकरसमः प्रतापादितः ।
 चन्द्रमःसदृशः आह्लादकरत्वादिना । देवीसारूप्यं पराहन्तात्मताम् ॥ ४८ ॥ ॐ ॥

जयायेत्यादिभिः सम्प्रदायत इत्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैश्चतुर्विधोपास्त्रिभेदेन
 फलावाप्तिं प्रपञ्चस्य तत्तच्चक्ररूपत्वं तज्ज्ञानसिद्धौ सर्वाणि फलानीष्टानि सिध्य-
 न्त्येति चोपदिशति । तत्र विद्याः प्रोक्तसंख्याः कालनित्याः । षट्त्रिंशत् एक-
 पञ्चाशदिति तासामावृत्तिविशेषणं । वा विकल्पे । साधु अनन्यगतचित्तं यथा तेन
 साधनेन सर्वान् सहजप्राकृतकृत्विमान् एधते दीप्यति यथा इवेत्यर्थः । अस्मिन्
 प्रकारेण तथाशब्दः पूर्वोक्तप्रकारजपादिविषयः । सर्वेषु भौमान्तरोच्चदिव्येषु ।
 रोगादीत्यत्रादिशब्दो भूतवैतालप्रेतपिशाचापस्मारादिविषयः । कृत्यानिवारेण
 परोत्थापितकृत्याप्रतिनिवर्तनं । कृत्यासमुत्पत्तौ स्वात्मरक्षार्थमिति शेषः । इत्यमिति
 प्रोक्तविषयः । एतच्चक्रारमास्थाय ग्रहर्चादि प्रवर्त्तते आदिशब्दो राश्यादि-
 विषयः । एतदुक्तं भवति ज्योतिष्यकं प्रत्येकतत्तद्रेक्काणाम्कदादशराशिमयं
 भवति तेन तत्तच्चक्राणि च प्रत्येकमारतयात्मकदादशराशिमयानि भवन्ति ।
 तस्माद् यथा द्वादशराश्यात्मके ज्योतिष्यके ग्रहर्चादि काले प्रवर्त्तते तथा

तथा वाञ्छितसिद्धार्थं तथा कृत्यानिवारणे ।
 तथा कृत्यासमुत्पत्तावित्यं सर्वार्थसिद्धिदम् ॥ ५१ ॥
 एतच्चक्रारमास्थाय ग्रहर्चादि प्रवर्त्तते ।
 एतच्चक्रारविन्यासरूपा भूमिश्च दृश्यते ॥ ५२ ॥
 तस्मादेतन्मयं सर्वमेतस्य भजनेन च ।
 सर्वे मनोरथाः सिद्धा भजनं सम्प्रदायतः ॥ ५३ ॥
 कालप्राप्तक्रमं पूर्वंमावर्त्तान्यक्रमं भजेत् ।
 कृष्णपक्षेषु शुक्लेषु क्वैवलोक्तक्रमं भजेत् ॥ ५४ ॥
 जपतर्पणहोमार्चास्नापनेष्वप्ययं क्रमः ।
 असुं ज्ञात्वा विधातव्यमन्यथानर्थमावहेत् ॥ ५५ ॥

एतेषां ज्योतिश्चक्रमयत्वादेतेषु चक्रेष्वेकस्मिन्नेकस्मिन्नेव प्रत्यरं ग्रहनक्षत्रादीनि
 माहकाक्षरमयानि तत्तद्युगवर्षभेदक्रमेण प्रवर्त्तत इति भूमिः । भूचक्रस्य
 द्वादशराश्यात्मकत्वात् प्राक्प्रतिपादितक्रमतस्तदपि तत्तच्चक्रात्मकं भवतीति
 यावत् । एतन्मयं माहकाचक्रमयं सर्वं दृश्यं । एतस्य प्रोक्तचक्रान्यतमस्य
 भजनेनेति पूर्वमेवोक्तं । भजनं सम्प्रदायतः कर्त्तव्यमिति पुनरुक्तिदोषो न
 भवतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥

कालप्राप्तेत्यादिना आवहेदित्यन्तेन श्लोकद्वयेन तासां विद्यानां चन्द्रक्षयवृद्धि-
 कालभेदेन भजनविशेषं तदवश्यकर्त्तव्यतां तदकरणे प्रत्यवायञ्चोपदिशति ।
 तत्र कालप्राप्तक्रमं प्रागुक्तसम्बत्सरचक्रदर्शितानुलोमानुलोमादिप्रकारभेदेषु
 तत्तत्सम्बत्सरप्राप्तप्रकारभेदक्रमं । अन्यक्रमं तत्तत्कर्मात्तं क्वैवलोक्तं क्रमं ।
 तत्तत्कालप्राप्तक्रमवर्जतत्तत्कर्मानुगुणक्रमं । एतदुक्तं भवति कृष्णपक्षे काम्य-
 कर्मभारभे नित्योपासनारभे च तत्तत्संवत्सरात्मकचक्रप्रदर्शितक्रमं पूर्वमावर्त्थं
 पश्चात्तत्तत्कर्मात्तक्रमं भजेत् । शुक्लपक्षे तु तत्तत्कर्मात्तक्रममेव
 भजेदिति । अयं कृष्णपक्षशुक्लपक्षभेदः प्रदर्शितः । असुं पक्षभेद-
 प्रदर्शितं क्रमं । विधातव्यं नित्यकर्म काम्यकर्म वेति शेषः । अन्यथा
 तत्प्रकाराकरणे ॥ ५५ ॥

कृत्योत्पत्तौ शत्रुभङ्गे निग्रहे प्रतिलोमकम् ।
 कालेन प्राप्तमन्यत्र सर्वत्र समुदीरितम् ॥ ५६ ॥
 वशीकरणरक्षासु सम्पुटद्वितयं क्रमात् ।
 रोगशत्रुजये प्रोक्ते परावृत्तक्रमेण वै ॥ ५७ ॥
 गोभूहिरण्यवाहादिलाभेषु च समीरितः ।
 उच्चाटनेषु व्याकीर्णं तेषु शान्त्यै क्रमं यजेत् ॥ ५८ ॥
 एतद्विधाननिष्णातं प्रणमन्ति सुरासुराः ।
 तस्मिन्नरिकृताः पौडाः कृत्याद्या नैव सम्मुखाः ॥ ५९ ॥
 प्रत्युतैव परावृत्ताः कर्त्तारं नाशयन्ति वै ।
 यत्रासौ निवसत्येष तत्क्षेत्रं तत्तपोवनम् ॥ ६० ॥

कृत्योत्पत्तावित्यादिभिर्यजेदित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः प्रतिलोमानुलोमजेषु
 कृत्योत्पत्तिशत्रुभङ्गादिरूपाणि फलानि तद्विधानप्रायश्चित्तञ्चोपदिशति ।
 तत्र कालेन प्राप्तं प्रतिलोमाद्यमङ्गलयोग्यानि अनुलोमादिमङ्गलयोग्यानि च
 सर्वत्र सर्वकर्मसु वक्ष्यमाणेषु । एतदुक्तं भवति कृत्योत्पत्त्याद्यमङ्गलप्रद
 प्रतिलोमादिकक्रमभजनतो मङ्गलेषु कर्मसु क्रियमाणेषु तत्तत् कालप्राप्तक्रम
 इत्यवश्यककर्त्तव्यतया भजनात्तत्तदमङ्गलप्रदो न भवति । एवमनुलोमादिकमङ्गल
 फलप्रदक्रमभजनतः अमङ्गलकर्मसु क्रियमाणेषु कालप्राप्तक्रमभजनावश्यककर्त्तव्य-
 तया भजनात्तत्तदमङ्गलफलविनाशको न भवति । संपुटद्वितयं स्वरव्यञ्जनयो-
 र्वाङ्गाभ्रान्तरभेदतः । परावृत्तौ प्राग्वद्भेदतः चकारः प्रागुक्तपरावृत्तक्रमद्वय-
 समुच्चयार्थः । समीरितः परावृत्तक्रमद्वितयक्रम इति शेषः । व्याकीर्णः
 प्राग्वद्भेदतः । तेषु प्रोक्तेष्वमङ्गलेषु परप्रयुक्तेष्वपि क्रमं अनुलोमात्मकं नित्य-
 भजनक्रमं एतेष्वनुलोमादिष्वष्टसु भेदेषु स्वरव्यञ्जनयोरिकप्रकारं अनुलोमानु-
 लोमादिको भेदः । तत्तत्कर्मसु शीघ्रफलप्रदो निश्चितममोघश्च भवति ।
 एतस्मिन् पटले उत्तरत्र सर्वव्याकीर्णेत्यादिना व्याकीर्णव्याकीर्णचक्रस्थामोघत्व-
 प्रतिपादनात् सम्प्रदायाच्च ॥ ५८ ॥

एतदित्यादिना तपोवनमित्यन्तेन श्लोकद्वयेन एतासु विद्यासु निष्ठातश्च

श्मशाने पर्वते शून्ये विपिने क्षुद्रपौडने ।
 प्रतिष्ठिते यन्वराजे तत् स्याज्जनपदं महत् ॥ ६१ ॥
 सर्वव्याकीर्णचक्रेण स्थापितेनामरावती ।
 उच्चाटिता पुनर्देवि मयापि च न रक्षते ॥ ६२ ॥
 शिलायां ताम्रपट्टे वा राजते हेमनिर्मिते ।
 विलिख्य भूमौ निखनेद् ग्रामराष्ट्रपुरादिषु ॥ ६३ ॥
 कृत्वा देवालयं तत्र चक्रं संस्थाप्य तस्य वै ।
 कर्णिकामध्यगे वेरं कुर्यात् सान्निध्यसिद्धये ॥ ६४ ॥

वैभवमुपदिशति । तत्र निष्णातं साधकं । तस्मिन् साधके कर्त्तारं प्रयोक्तारं ।
 असौ साधकः । एष इत्यस्य असावित्यत्रान्वयः । क्षेत्रं पुण्यक्षेत्रम् ॥ ६० ॥

श्मशाने इत्यादिना श्लोकेन श्मशानादिशून्यभूमिषु ग्रामनगरपत्तनादिकरणो-
 पायमुपदिशति । तत्र क्षुद्रपौडने कालभस्मादिक्षुद्रोपद्रवभूयिष्ठे देशे यन्वराजे
 अनुलोमानुलोमाख्ये चक्रे तस्य सर्व्वयन्त्रकारणत्वादयन्वराजत्वं । तदिति
 जनपदविशेषणम् । स देशो जनपदं भवतीत्यर्थः ॥ ६१ ॥

सर्व्वव्याकीर्णेत्यादिना श्लोकेनोच्चाटनचक्रवैभवमुपदिशति । तत्र सर्व्वव्याकीर्ण-
 चक्रेण खरव्यञ्जनाभ्यां वाह्याभ्रन्तरभेदजातानि चत्वारि चक्राणि सर्व्वशब्द-
 विषयाणि । उच्चाटिता उन्मूलयितसकलदेवजातिः । मया ईश्वरेण अपिशब्देन
 किंपुनरल्पसामर्थ्याद्वैरित्यर्थः ॥ ६२ ॥

शिलायामित्यादिभिः सिद्धिदायकमित्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैर्ग्रामादिषु रक्षार्थं
 तच्चक्रस्थापनविधानं तच्चक्रस्थापनेन सर्व्वदेवतासान्निध्यसिद्ध्यादिकञ्चोपदिशति ।
 तत्र वा वकल्पे । विलिख्य अमुलोमानुलोमाख्यचक्रमिति शेषः । निखनेत्
 अस्मिन् पृथले ग्रामादीत्यादिपञ्चषष्ठितमश्लोकादिभिस्त्रिभिः श्लोकैर्वच्यमाण
 प्रकारेण रक्षार्थमिति शेषः । पुरादिष्वित्यत्रादिशब्दो नगरखर्वटपत्तनादिविषयः ।
 तत्र देवालये । चक्रं अनुलोमानुलोमात्मकं मातृकाचक्रमित्यर्थः । संस्थाप्य
 देवतास्थापनस्थाने एकस्मिन्नेव वच्यमाणप्रकारेण तस्य चक्रस्य कर्णिकामध्यगे
 स्थान इति शेषः । वेरं अभीष्टदेवतायाः कुर्यात् प्रतिष्ठापयेदित्यर्थः । सान्निध्य-

ग्रामादिरक्षणे तत्र मध्ये चाष्टसु दिक्षुपि ।
 खात्वावटं पुनस्तेषु पाषाणैर्घटितं दृढम् ॥ ६५ ॥
 समावाह्याभिपूज्याय स्थापयेन्मूलविद्याया ।
 पाषाणेन तदाच्छाद्य पीठं कृत्वोपरि स्थिरम् ॥ ६६ ॥
 नित्यशः पूजयेद् गन्धपुष्पधूपादिभिः समम् ।
 त्रिसन्ध्यमेवं कुर्वीत नान्यथा सिद्धिदायकम् ॥ ६७ ॥

सिद्धये देवताया इति शेषः । एतदुक्तं भवति प्रोक्तेषु वास्तुष्वभोष्टदेशे अभीष्ट-
 देवतालयं कृत्वा तत्र देवतास्थापनस्थानमध्ये एकमवटं खात्वा तं वक्ष्यमाण-
 प्रकारेण शिलाभिरावध्य तत्र प्रोक्तमनुलोमानुलोमात्मकचक्रं शिलादिदूक्तेष्वधि-
 करेषूप्रत्यूर्णं प्राग्वत् कृतप्राणप्रतिष्ठादिकं संस्थाप्याभ्यर्च्य तत्पाषाणेनाच्छाद्य
 तत्र कर्णिकामध्यस्थानोपरि तत्तद्देवताविरप्रतिष्ठापनात् तस्मिन् वीरे तत्त-
 देवतासान्निध्यसिद्धिरिति । ग्रामादिरक्षणे पूर्वप्रसुते आदिशब्दः प्राग्वत् ।
 तत्र तस्मिन् (तस्मिन्) मध्ये सर्वमध्ये अवटं गतम् । मध्ये च प्रतिदिश-
 च्चेति शेषः । तेषु अवटेषु घटितं तत्तदन्तस्थले इति शेषः । समावाह्य
 प्रोक्तचक्रकर्णिकामध्ये अभीष्टनित्यामिति शेषः । अभिपूज्य तन्नित्यार्चनक्रमेण
 तच्चक्रगतविद्याक्रमेण रेत्यर्थः । अन्तः शिलाघटितावटानामिति शेषः ।
 स्थापयेत् प्रतिष्ठितं चक्रं मूलविद्याया अभीष्टनित्यायाः तत् अवटगतं चक्रं
 पीठं शिलादिभिर्घटितं धिष्ट्याकारं । उपरि आच्छादिततलोपरि । स्थिरं शिला-
 दिभिर्घटितत्वात् । पूजयेत्तस्मिन् धिष्ट्ये चक्रसमावाहार्ता नित्यां । एवं उक्तप्रकारं
 गन्धादिभिः । अन्यथा प्रोक्तप्रक्रियाव्यतिरेकेण । एतदुक्तं भवति ग्रामपुर-
 नगरखेटखर्वटपत्तनादिवास्तुरक्षणे तस्मिंस्तस्मिन् वास्तुप्रदेशे सर्वमध्येऽष्टसु दिक्षुपि
 एवं नवसु स्थानेषु नवावटान् खात्वा तेषामन्तःस्थलानि पाषाणैरावध्य
 प्रोक्ताधिकरणेष्वन्यतमे रूपे अधिकरणनवके उभयानुलोमात्मकं उभयसम्पुटं
 वा चक्रनवकमुत्कीर्य कृतप्राणप्रतिष्ठादिके तस्मिन् अभीष्टा नित्यासमावाह्य
 तत्तन्नित्याक्रमेणभार्थं तत्तत् चक्रभेदादिभिः कालनित्याभिस्त्राभार्थं एवं दिन-
 त्रयादहोत्रं सम्पूज्य तत्तच्चक्रनवकमेकमेकमेकस्मिन्नेकस्मिन्नवटे संस्थाप्यावटो-
 परि तच्छिलाभिराच्छाद्य तत्तलोपरि शिलादिभिर्दृढतराणि पीठरूपाणि नव

तत्कालोक्तानि कुण्डानि नव होमेषु सर्वतः ।
 होट्टृणां दक्षिणा वस्त्रभूषादासगोधनैः ॥ ६८ ॥
 यद्यन्निजेष्मितं तत्तद्दुष्करं सुकरन्तु वा ।
 जपतर्पणहोमैर्व्यां सेकैः संसाधयेत् स्थिरः ॥ ६९ ॥
 नैताभिः सदृशी कापि विद्या लोकेषु विद्यते ।
 तस्मात्तदाभिरुपायैः साधयेत् सर्वमीष्मितम् ॥ ७० ॥
 पञ्चाशदारमावर्त्तं विद्याभक्तिसमन्वितः ।
 मुच्यते निगडैः कृच्छ्रैर्वैरिरोधैः सुदारुणैः ॥ ७१ ॥
 शतवारं समावर्त्तं विद्याविविधवैभवाः ।
 लभन्ते तनयान् वन्ध्या अपि सर्वगुणान्वितान् ॥ ७२ ॥

धिष्ठ्यानि कृत्वा तत्र तत्र धिष्ठ्ये प्रतिदिनं प्रोक्तक्रमात्त्रिसन्ध्यार्चनात् प्रोक्तग्रामादि-
 रक्षासिद्धिः । एतत्समं चक्रान्तरं न विद्यत इति ॥ ६७ ॥

तत्कालेत्यादिना श्लोकेन प्रागुक्ते चक्रे व्याप्तिक्रमप्राप्तकालदर्शितनवविध-
 कुण्डेषु होमविधानं होट्टदक्षिणाञ्चोपदिशति । तत्र तत्कालोक्तानि कुण्डानि
 नव । तत्तत्संवत्सरोक्तानि वृत्तादीनि नव चक्राणि कुण्डाकाराणि कुर्या-
 दित्यर्थः । सर्वैतः नित्यनैमित्तिककाम्यकर्मसु । गोधनैर्गोभिर्धनैश्च । एतदुक्तं
 भवति पूर्णमण्डलसंख्येषु युगवत्सरेषु चतुःषष्टिवत्सरेषु प्रोक्तवृत्तादिषु द्विंश-
 दस्त्रादिचक्रनवकाकाराणि नवकुण्डानि कुण्डपटलवच्यमाणक्रमात् द्वितीय-
 वृत्तादिवृत्तान्तराक्षरन्यासवर्जं कल्पयित्वा तत्तत्संम्वत्सरप्राप्ते कुण्डे सर्व-
 कर्मसु होमं कारयित्वा होतृणामुक्तानि द्रव्याणि दक्षिणां दद्यादिति ॥ ६८ ॥

यद्यदित्यादिना ईप्सितमित्यन्तेन श्लोकद्वयेण ताभिरुक्ताभिर्विद्याभिः पञ्च-
 विधोपासनेन समोहितसिद्धिं विद्यावैभवादिकञ्चोपदिशति । तत्र तत्तत् समी-
 हितं दुष्करं अति महता यत्नेन साध्यमपि । तुरवधारणे । वा समुच्चये । स्थिरः
 फलत्येवेति निश्चितवुद्धिः । एताभिर्विद्याभिः । आभिः विद्याभिः । उपायैस्तेः
 प्रोक्त पञ्चविधसाधनैः ॥ ७१ ॥

पञ्चाशदित्यादिभिरवाप्रयादित्यन्तैरध्यङ्गैः सप्तभिः श्लोकैस्तासां विद्यानां

अर्धशतवारन्तु विद्या आवर्त्ता भक्तितः ।
 गुणरूपादिसम्पन्नां भार्यां विन्दन्त्यत्नतः ॥ ७३ ॥
 तावदावर्त्ता कन्या वा पतिं सर्व्वगुणान्वितम् ।
 लभन्ते पुत्रपौत्राद्यैरेधन्ते सम्पदन्विताः ॥ ७४ ॥
 द्विशतं ताः समावर्त्ता दारिद्र्यान्मुच्यते ध्रुवम् ।
 त्रिशतैर्भूमिशस्याद्यश्चतुर्भिस्तु शतैर्धनी ॥ ७५ ॥
 पञ्चभिस्तु शतैर्भूपो भवेत् षड्भिः शतैर्नृपः ।
 सप्तभिस्तु शतैरस्य न मुञ्चत्यन्वयं रमा ॥ ७६ ॥
 अष्टभिस्तु शतैरासां नृपाः सर्व्वस्य किङ्कराः ।
 नवभिस्तु शतैरेष कन्दर्पो वनिताजने ॥ ७७ ॥
 एवं नवशतं जप्त्वा सर्व्वान् कामानवाप्नुयात् ।
 आसान्तु विद्यानित्यानामङ्गानि शृणु सुन्दरि ॥ ७८ ॥

पञ्चाशद्वारादिनवशतवारान्तमावृत्त्याधिकेन फलाधिक्यमुपदिशति । तत्र विद्या
 इति पदच्छेदः । कच्छैर्व्यसनेः । विद्याः प्राग्वद्विविधवैभवाः फलवैविध्यात् । अर्धश
 शतवारं पञ्चाशदुत्तरशतवारमित्यर्थः । गुणरूपादीत्यत्रादिशब्देनाभिजनादि
 प्रोच्यते । विन्दन्ति लभन्ते साधका इति शेषः । तावत् पञ्चाशदुत्तरं शतवारं ।
 कन्या इति प्रथमावहुवचनम् । वा समुच्चये । एधन्ते वर्द्धन्ते । सम्पदन्विता इत्येतत्
 कन्या इत्यस्य विशेषणं । ताः विद्याः । दारिद्र्यादकिञ्चनत्वादसन्तोषादित्यर्थः ।
 त्रिशतैर्वारैः । चतुर्भिस्तु शतैश्चतुर्भिःशतैरित्यन्वयः । तुः मसुच्चये प्राग्वत् शेषः ।
 पञ्चभिस्तु शतैः प्राग्वदन्वयशेषावित्यर्थः । भूपः भूमीशः षट्शतैः प्राग्वत्
 शेषः । नृपः दासदासीभृत्यादिभिराद्यः । तुः प्राग्वत् शेषश्च । अस्य साधकस्य ।
 तुः प्राग्वत् शेषश्च । आसां विद्यानां । नृपाः प्रागुक्ताः । अस्य साधकस्य । एष
 साधकः । एवमित्यादिनैतदुक्तमभवति नवशतवारावृत्त्यास्मिन् प्रकरणे उक्तान्यन्यानि
 दुर्लभान्यभौष्टानिःसिध्यन्तीति ॥ ७८ ॥

अष्टपत्राम्बुजं मध्ये नवयोनौ च तां यजेत् ।

अङ्गावृत्तिं मध्ययोनावन्तरे त्वायुधावृत्तिम् ॥ ८२ ॥

पृष्ठतो गुरुपंक्तिञ्च कोणेष्वष्टसु च क्रमात् ।

वह्निर्दलेष्वपि तथा यजेद्वर्णैर्विलोमतः ॥ ८३ ॥

रूपिणीशक्तिसहितैर्माया सप्ताक्षरीयुतैः ।

ब्राह्म्यादिशक्तौस्तद्वाह्ये चतुरस्रद्वये यजेत् ॥ ८४ ॥

चतुरस्रद्वयमित्यादिभिः स्मरन् धियेत्यन्तैर्द्वीद्वैश्वतुर्भिः श्लोकैस्तासां देवतानां
नित्यपूजाचक्रस्य सर्वसाधारणरेखा रूपविन्यासरूपमनन्तरवच्यमाणविशेष-
विभिन्ने तस्मिन् तस्मिन्नित्यपूजाचक्रे तत्तद्देवतापूजाक्रमविधानञ्चोपदिशति ।
तत्र चतुरस्रद्वयमन्तर्वह्निर्विभागेन द्वारद्वयविभूषितम् पूर्वपश्चिमयोर्द्विशोरिति
शेषः । मध्ये अन्तर्गतचतुरस्रस्येति शेषः । नवयोनौ च चकारेण पूर्वगते
मध्ये इतिशब्दमाकर्षयति । तेन तदष्टदलाम्बुजमध्यकर्णिकायां लिखित-
नवयोनौ । ताः तद्देवताः । मध्ययोनौ नवयोनिक्रममध्यत्रिकोणमध्ये प्रागुक्तवाह्या-
दिक्रमेण । अन्तरे प्राग्मध्ययोनैर्वह्निरभितः । पृष्ठतः मध्यदेवतायाः । चकारः
समुच्चये क्रमाद्वच्यमाणान्तरलेखनक्रमात् । तथा वच्यमाणप्रकारेण । विलोमतः
अथाद्यप्रादक्षिणेन । रूपिणीशक्तिसहितैः रूपिणीशक्ति इति पञ्चाक्षरसहितैः
माया हल्लेखा सप्ताक्षरी प्राग्वत् । एतदुक्तं भवति हल्लेखां प्रथममुच्चार्य
ततस्तद्विद्यामव्याक्षरस्य षोडशस्वरभिन्नेषु रूपेष्वेकमेकं यथाक्रममुच्चार्य
तदनु रूपिणीशक्ति इति पञ्चाक्षराण्युच्चार्य ततः सप्ताक्षरीं योजयेत् । सर्वे मन्त्रा-
श्चतुर्दशाक्षरात्मका भवन्तीति । मन्त्रा यथा—ऋषीं अरूपिणीशक्तिपादुकां पूजयामि
ऋषीं आरूपिणीशक्तिपादुकां पूजयामीत्यादय इति । तथा प्राग्वत् । तन्मन्त्रा
यथा—ऋषीं ब्रह्मणीपादुकां पूजयामीत्यादय इति । अत्र पूजाचक्रे सर्वसाधारणे
रेखारूपविन्यासप्रकारो यथा—अन्तर्वह्निर्विभागेन प्राग्वत् चतुरस्रद्वयमुत्-
पाद्य तन्मध्ये ऽष्टपत्रमम्बुजं कर्णिकायां नवयोनिं कुलसुन्दरीपटलोत्तप्रकारेण
कृत्वा तत्रामिन् पटले अनन्तरश्लोकादिभिर्वच्यमाणक्रमादङ्गान् विलिख्य तत्र
ताः प्रत्येकं प्रोक्तक्रमादभ्यङ्गयेदिति । वलिप्रदानञ्च करांतु पूजान्त इति शेषः ।
चकारेणास्मिंस्तन्त्रे सर्वसाधारणेन षोडशाक्षरेण पूजादौ वलिं प्रदद्यादित्य-

आसां वलिप्रदानञ्च करोतु कुरुकुल्लया ।

सप्ताक्षर्यां केवलया प्रोक्तरूपां स्मरन् धिया ॥ ८५ ॥

विलिख्य नाम्ना विद्यान्तु मध्ये वाह्येष्टयुग्मके ।

तन्मध्याणं स्वरैर्भिन्नं लिखित्वास्त्रिषु मायया ॥ ८६ ॥

हंसेलायासमालिख्य निःकृत्यादिविलोमतः ।

वाताद्यणं हृदन्तं स्याद्द्वादश द्वादश क्रमात् ॥ ८७ ॥

सुमर्थं समुच्चयति । कुरुकुल्लया सप्ताक्षर्यां आद्यया विद्यया । केवलया द्वितीय-
तृतीयवैधुर्येण । प्रोक्तरूपां तत्पटलध्यानोक्तरूपां । अत्रासां कालनित्यानां
षोडशनित्यासाधारणवलिद्वयविधानात् ताभिस्तादात्मं दर्शयतीत्याराध्यपाद-
मुखादवगतोऽर्थः ॥ ८५ ॥

विलिख्येत्यादिभिः समुहसेदित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैस्तासां विद्यानां पूर्वोक्त-
साधारणरेखारूपे पूजाचक्रे पूर्वप्रस्तुतविशेषभूतेन विद्याक्षरन्यासेन रूपभेदं
तत्तद्विनियोगं पूजापरिसमाप्तिञ्चोपदिशति । तत्र नाम्ना विद्यान्तु साध्यादि-
त्रिकस्य सहेति शेषः । नित्यपूजाचक्रे विद्यां कालनित्यास्वन्यतमां । विद्यालेखन-
मेव नित्यपूजाचक्रे कर्तव्यमित्युक्तं भवति । मध्ये नवयोनिमध्यगतयोन्यां वाह्ये ।
अष्टयुग्मके सर्वमध्ययोन्या वद्विर्भूताष्टकोणेषु तद्वद्विर्भूताष्टदलेषु च । तन्मध्याणं
तत्तन्मध्ययोनिगतविद्यामध्यमाक्षरं । स्वरैर्भिन्नं प्राग्वत् षोडशस्वरविकृतं लिखित्वा
अग्राद्यप्रादक्षिणेन । अस्त्रिषु वृत्तचतुरस्रान्तरालगतास्त्रिषु मायया हंसेन यासं
हकारं लकारं चकारं हृल्लेखाञ्च । निःकृत्यादिविलोमत इत्येतत् पूर्वापरयोः
काकाक्षिन्यायेनान्वेति । तत्र पूर्वत्वान्वये निःकृतिवक्त्रीशवायुकोणे यथाक्रमं
हकारादि प्रोक्तं चतुष्टयं विलिखेदिति । परत्वान्वये वक्ष्यमाणान्यक्षराणि
बक्ष्यमाणप्रकारेण चतुरस्रवोच्यां निःकृत्यादितदन्तर्विलोमतो लिखेदिति ।
वाताद्यणं हृदन्तं स्यात् । वातादि अकारादि अणं अर्णां ह्यर्थः । हृदन्तं
सकारान्तं स्यात् स्युरित्यर्थः । मातृकायां पूर्वलिखितहंसाद्यक्षरत्रयशिष्टा-
नीति शेषः । तत्रार्णमिति नपुंसकोक्तिर्वचनव्यत्यासश्च दिव्यत्वात् ।
द्वादशद्वादशक्रमात् अकारादिसकारान्तान् वर्णान् अष्टचत्वारिंशत् चतुरस्र-
वोच्यां प्रतिवोधिकं द्वादश द्वादश वर्णान् विलिखेदित्यर्थः । तैर्द्वितीयपटलोक्तै-

साधयेदौषितं सर्व्वं षट्कर्मात्मकमौष्वरि ।

स्तुत्वा द्वादशभिः श्लोकैस्तेः स्वान्ते ताः समुद्दिसेत् ॥ ८८ ॥

एतासां चक्रमध्यस्थो जपेद्विद्यां यदा वशी ।

तदैव देवताचक्रसाम्यमस्य भविष्यति ॥ ८९ ॥

महाचक्रस्य मध्यस्थं कृत्वा श्रीचक्रमुज्ज्वलम् ।

तत्रैव देवीमावाह्य पूजयेत् सर्व्वसिद्धये ॥ ९० ॥

गणेशेत्यादिभिः । स्वान्ते हृदये । ताः मूलदेवताः परिवारदेवताश्च । एतदुक्तं भवति पूर्व्वोक्तसर्व्वसाधारणे रेखारूपे नित्यपूजाचक्रे नवयोनिमध्यस्थयोनि-मध्ये कालनित्याविद्यास्वन्यतमामिव नित्यपूजासु विलिख्य काम्यकर्मसु चैतां साध्यादित्रिकनामसंयुतां विलिख्य तद्विद्यामध्यमाक्षरस्य षोडशस्वरविकृतानि रूपाणि तन्नवयोनिचक्राष्टकोणेष्वष्टदलेषु चाग्राद्यप्रादक्षिण्येन यथाक्रमं विलिख्य तद्विद्वितुरस्त्रद्वयान्तरालवीथ्यां परितो निर्ऋत्यादितदन्तःप्रादक्षिण्येन अकारादिसकारान्तान्यष्टचत्वारिंशदक्षराणि प्रतिदिशं द्वादशद्वादशक्रममालिख्य तदन्तः पद्मवाह्यप्राकारचतुरस्रान्तरालानि निर्ऋत्यादीशान्तं हकारादिशेषवर्णत्रयं विलिख्य वायुकोणे ह्रस्वेखाञ्चालिख्य पूर्व्वोक्तप्रकारेणावाह्य ध्यात्वा भ्यर्च्य द्वादशश्लोकां स्तुत्वा सपरिवारां तां स्वान्ते समुद्दिसेत् । एवं काम्यकर्मस्वपुत्रपासनेन तत्तत्फलसिद्धिः । तत्र विशेषो विद्यया सह मध्ये नामत्रयलेखनं तेन चण्डी सुनेत्रेति पञ्चाक्षरवाक्यजनितसंख्यानि चक्राणि भवन्तीति ॥ ८८ ॥

एतासामित्यादिना श्लोकेन प्रोक्तसंख्येषु कालनित्याचक्रेषु भजनविशेषेण फलविशेषमुपदिशति । तत्र विद्यां षोडशनित्यानां कालनित्यानाञ्च । अस्य साधकस्य । एतदुक्तं भवति षोडशनित्याविद्याभजने तत्तद्दिनप्राप्तनित्याभजने च तत्तद्दिनप्राप्तकालनित्याचक्रस्थो जपेत् । कालनित्याविद्यास्वन्यतमभजने तच्चक्रमध्यस्थ एव नित्यशः २०७३६ जपेत् । कालनित्याविद्यासमुदाय-भजने षोडशनित्याभजने च तत्तत्सम्बन्धत्वरकालप्राप्तान्यतमचक्रेऽनुलोमानुलोमेषु चक्रेषु सर्व्वकालचक्रकारणे वृत्ताकारानुलोमानुलोमचक्रे वा स्थित्वा जपेत् । तेन प्रोक्तफलसिद्धिरिति ॥ ८९ ॥

एवं कृत्वा प्रतिष्ठाप्य विधानेनार्चयेद्यतः ।
 तवाज्ञासिद्धयो लोके प्रकाशन्ते महाद्भुताः ॥ ६१ ॥
 तथा च कृत्वा तन्मध्ये लोहितां लोहिताम्बराम् ।
 सुन्दरीं युवतीं तत्र संस्थाप्याभ्यर्चयेत् क्रमैः ॥ ६२ ॥
 प्रत्यद्भवेवं कुर्वीत मौनस्थे भास्करे विधौ ।
 पूर्णे तु दिवसे तेन देवी तुष्टेष्टदा भवेत् ॥ ६३ ॥

महाचक्रस्येत्यादिभिर्भवेदित्यन्तेश्चतुर्भिः श्लोकैः प्रागुक्तेषु महाचक्रमध्ये
 ललितार्चाचक्रं तत्र तत्पूजां तत्फलं तत्रैव कालविशेषे पूजाविशेषेण फल-
 विशेषञ्चोपदिशति । तत्र महाचक्रस्य प्रागुक्तपूर्णमण्डलयुगवत्सरात्मकानाञ्च-
 क्राणां प्रथमरूपस्य वृत्ताकारानुलोमानुलोमात्मकस्य तत्तत्सम्बन्धस्य वा ।
 श्रीचक्रं ललितार्चाचक्रम् त्रयस्त्रिंशो पटले वक्ष्यमाणं । उज्ज्वलं सुव्यक्ताकारं
 तेन महाचक्रस्य कर्णिकाव्यासविकाशमुपपन्नमिति सम्प्रदायः । तत्र महाचक्रस्य
 मध्यस्थश्रीचक्रमध्ये । एतदुक्तं भवति प्रागुक्तचक्रेषु तत्तत्सम्बन्धस्य वा
 वा केवलानुलोमानुलोमात्मकवृत्ताकारं चक्रं वा ललिताचक्रनिर्माणयोग्य-
 कर्णिकाविकाशं कृत्वा तत्कर्णिकायां वक्ष्यमाणलक्षणोपेतं ललितार्चनश्रीचक्रं
 विधाय तत्र देवार्चनात् सर्वाभौष्टसिद्धिरिति । एवम् उक्तरूपमध्यस्थश्रीचक्रं
 महाचक्रमित्यर्थः । कृत्वा रत्नत्रिलोहदृशत्स्वन्यतमेऽधिकरणे विधानेन द्वितीय-
 पटलोक्तप्रक्रियया । अभ्यर्चयेत् सपरिवारां देवीमिति शेषः । यतः यत्र देशे
 इत्यर्थः । तत्र देशे आज्ञासिद्धयः चराचरस्य जगतो निदेशवर्तित्वं । तथा च
 कृत्वा पूर्ववत् महाचक्रस्य मध्यस्थं श्रीचक्रं कृत्वेत्यर्थः । तन्मध्ये महाचक्रस्य
 श्रीचक्रमध्ययोनिमध्ये । क्रमैः ललितानित्यार्चनक्रमैः । मौनस्थे भास्करे सौरि
 फाल्गुने मासि विधौ पूर्णे पौर्णमास्यामित्यर्थः । तुरङ्गधारणे । तेन पूजनेन । देवी
 ललिता । एतदुक्तं भवति प्रोक्ते सौरफाल्गुनमासे पूर्णायां सिन्दूरादिविरचित
 प्रोक्तमहाचक्रमध्यस्थश्रीचक्रमध्ययोनिमध्ये प्रोक्तवर्णाम्बरविभूषणां सुन्दरीं
 युवतीं निवेश्य तस्यां परदेवतामावाह्य नित्यार्चनक्रमेण प्रतिवत्सरमर्चयेत् ततो
 ललिता देवी तुष्टाभौष्टप्रदा भवेदिति ॥ ६३ ॥

नखरं क्षुरिकां खड्गं चापशूलगदाशरान् ।
 अन्यद्वा शस्त्रमखिलं महाचक्रस्य मध्यगम् ॥ ६४ ॥
 कृत्वाभिपूज्य विद्याभिः साध्ययोनिवलिं पुरः ।
 दत्त्वा तैः समरे शत्रून् हत्वा विजयमाप्नुयात् ॥ ६५ ॥
 दिनतो वारतः पक्षान्मासात् षट्त्रिंशता दिनैः ।
 जपन्तो वारमेकन्तु विद्या नित्यात्मिकास्तु ताः ॥ ६६ ॥

नखरमित्यादिना आप्रयादित्यन्तेन ह्येकहयेन तन्महाचक्रमध्येष्वायुध
 पूजनात् समरविजयमुपदिशति । तत्र नखरं असि धेनुं अन्यत् कुन्तप्राशल-
 गुडादि । महाचक्रस्य श्रीचक्रविरचितेषु प्रोक्तसम्बत्सरात्मकेषु चक्रेषु तत्तत्-
 सम्बत्सरात्मकस्य परावृत्तपरावृत्तात्मकचतुष्टयस्य । कृत्वा मध्यगमिति पूर्व-
 श्लोकान्यपादेनान्वयः । विद्याभिः तच्चक्रक्रमप्राप्ताभिः कालनित्याभिरिति शेषः ।
 साध्ययोनिं पूर्वत्र साध्यनक्षत्रप्रोक्तयोनिं । पुरः अग्रे समावाहितदेवतायाः । दत्त्वा
 प्राग्बत् क्षिण्तीति शेषः । तैः देवतात्मभिः चक्रगास्त्रैः । एतदुक्तं भवति
 प्रोक्तेषु सम्बत्सरात्मकाचक्रेषु तत्तत्सम्बत्सरात्मके वा जयप्रोक्तपरावृत्त-
 परावृत्तात्मकषट्त्रिंशच्चक्रेष्वन्यतमे केवलानुलोमानुलोमात्मकवृत्तरूपचक्रे वा ।
 नखरादीनि सर्व्याणि शस्त्राणि निवेश्य तेष्वभीष्टां नित्याभावाच्च तां सपरिवारां
 तत्तत्क्रमैरभ्यर्च्य तत्तच्चक्रप्राप्तक्रमरूपाः कालनित्याश्चाभ्यर्च्य साध्यशतुनक्षत्रप्रोक्त-
 योनिं प्रोक्तलक्षणां प्रोक्तप्रकारिण तच्छस्त्ररूपदेवताये क्षिण्दन् प्रोक्तवलिमन्त्रेण
 वलिं निवेद्यैवं साध्यशत्रुवलगुरुलघुतापेक्षया सप्तदिनादहीनं कृत्वा तैस्तैर्देव-
 तात्मभिः युद्धे सर्वशत्रून् हत्वा विजयं प्राप्नोतीति । ६५ ॥

दिनत इत्यादिभिः कल्पत इत्यलैस्त्रिभिः श्लोकैः प्रागुक्तविद्यागशेरावृत्ति
 कालविशेषेण फलविशेषं ललिताया विद्याया आभिः सर्वविद्याभिः सत्सम्प्रदाय
 वत्सादिकञ्चोपदिशति । तत्र दिनतः वारमेकमित्यत्रान्वयः । प्रागुक्तविद्याः
 प्रतिदिनमेकवारं जपेदित्यर्थः । एवं वारपक्षमासषट्त्रिंशद्विसैः प्रत्येकमेकैकं
 वारमित्यर्थः । वारेचरावृत्तौ प्रथमं भास्करवारि वशिनीकामेश्वरीवर्गोत्था
 विद्याः । अन्येषु षट्सु प्रतिवारं मोदिन्यादिमाहकावर्गषट्कोत्थविद्याश्च

सिद्धिप्राप्तिसुखं प्रकृतं न भवेत् । तत्र न भवेत् कालव्यतिथिः ।
 जप इत्यादिना शिव इत्यनेन शोकवदन तद्विद्याराशोपसर्जनः सकलमन्त्र
 भवन्तीति ॥ ८८ ॥

कमरिहलं कर्मजनस्य साधकस्य कालान्तरे पुत्रपुत्रादिषु वा सर्वसम्पदाया
 भवति । शोकात्पण्यजनवृद्धयुं भजनस्य विच्छिन्नत्वादेनैव कर्मविवर्धनसम्भ-
 विद्यानां पूर्वोक्त्यापि उपपन्नानां पापसमाप्तये । अविच्छिन्नत्वात् सर्वसम्पदाया
 पुत्रपुत्रादिषु वा । एतदुक्तं भवति श्रीमद्विद्यासिः कालव्यतिथिः । जन्मान्तरे
 भजनसमाप्तौ । कर्मणो अस्मदपदेनैव न भवति । जन्मान्तरे कालान्तरे
 असम्पदायत्वात् युगादिरेवमन्त्रसमाप्तौ न भवति । अन्तरेण कर्मणो अस्मदपदेनैव न
 सम्पदायत्वात् असम्पदायत्वादिना पदेनैव । अन्तरेण कर्मणो अस्मदपदेनैव न
 पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण कर्मणो अस्मदपदेनैव न पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण
 पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण कर्मणो अस्मदपदेनैव न पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण
 निश्चयः । अन्तरेण कर्मणो अस्मदपदेनैव न पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण
 कालादुत्थिता विजयनकर्मणो । जन्मन् इत्यस्य पूर्वोक्त्यान्वयः । कालव्यतिथिः । अन्तरेण
 कर्मणो अस्मदपदेनैव न पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण कर्मणो अस्मदपदेनैव न
 जपेति सम्पदायः । अन्तरेण कर्मणो अस्मदपदेनैव न पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण
 पदेनैव न पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण कर्मणो अस्मदपदेनैव न पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण
 जपेति । पदेनैव न पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण कर्मणो अस्मदपदेनैव न पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण
 निश्चयः । अन्तरेण कर्मणो अस्मदपदेनैव न पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण कर्मणो अस्मदपदेनैव न
 पदेनैव न पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण कर्मणो अस्मदपदेनैव न पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण
 पदेनैव न पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण कर्मणो अस्मदपदेनैव न पारम्यमभ्युपगमनात् । अन्तरेण

तन्नाशरणाः सिद्धिदायकाः ॥ ८९ ॥
 जपपुण्यहेमाक्षिकसिद्धिदायकाः ।
 कर्म जन्मान्तरे सम्पदायत्वात् ॥ ९० ॥
 अन्तरेण सम्पदायत्वात् जपपुण्यहेमाक्षिकसिद्धिदायकाः ।
 जन्मन् कालव्यतिथिः सम्पदायत्वात् भवेत् ॥ ९१ ॥
 आदिपुण्यहेमाक्षिकसिद्धिदायकाः ।

तासामुपासितुर्लोकं नास्ति साधनदुष्करम् ।
 नृपाणामङ्गनानाञ्च वल्लभो जायते शिवः ॥ १०० ॥
 पुरुषात्ममयी व्याप्तिरिति सम्यक् समीरिता ।
 अस्या निफालनाच्चित्ते तत्तत्त्वं स्वात्मसात् कृतम् ॥
 इति षोडशनित्यातन्त्रे श्रीकादिमते मातृकाव्याप्तिर्नाम
 पञ्चविंशतिपटलम् ॥ २५ ॥

मिति शेषः । सिद्धत्वात् तादात्म्येन सिध्यन्ति भजनवैधुर्येणापि । अशीषतः
 सर्वे । आसां कालनित्याविद्यानां । उपासितुः साधकस्य । असांध्यं अशक्यं ।
 दुष्करं कर्तुमशक्यं । शिवः परिपूर्णाहन्तात्मा ॥ १०० ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसार-

सिंहराजप्रकाशाभिधानेन सुभगानन्दनाथेन विरचितायां

मनोरमाख्यायां व्याख्यायां षोडशनित्यामातृकाकाल-

व्याप्तिप्रकाशनपरं पञ्चविंशपटलं परिपूर्णं

परामृष्टम् ॥ २५ ॥

यन्त्रसंख्या— यन्त्राणि रम्यगमप्रार्थनामसूक्तिविधिस्थितेः ।

८४६७५०७१३१२ ।

रुद्रार्णवाक्यसंख्यानि विना श्रीचक्रयोगतः ॥

व्याख्याग्रन्थाः पञ्चशतनवत्या सप्तयुक्तया ।

सार्द्धमेवं समुद्दिष्टाः पटले पञ्चविंशके ॥

षड्विंशपटलम् ।

अथ षोडशनित्यानां विद्याव्याप्तिस्वरूपतः ।
मन्त्राणां वैभवं वक्ष्ये शृणु देवि यथाविधि ॥ १ ॥
नादोत्पत्तिञ्च तद्रूपं स्थानाग्रा तस्य वर्णताम् ।
ततः पदानि वाक्यानि मन्त्ररूपाणि कानिचित् ॥ २ ॥
तत्संख्यां विद्यया स्वात्मसंस्कारस्य क्रमं तथा ।
अमृतेश्वरिदेव्यास्तु वर्णस्तैर्भिद्युनैरपि ॥ ३ ॥

पूर्वस्मिन् पञ्चविंशे पटले षोडशनित्यानां मातृकाकालव्याप्तिमुपदिश्यानन्तरं षोडशनित्यानां व्याप्तिवैभवप्रकाशिकां मन्त्रव्याप्तिं तन्मयामृतेश्वरीविद्यादिकं चोपदिशत्यथ षोडशेत्यादिना सचराचरमित्यन्तेन श्लोकशतरूपेण षड्विंशेन पटलेन । तत्र अथ षोडशेत्यादिभिरशेषत इत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः पटलार्थानुपदिशति । तत्र षोडशनित्यानामित्यस्य द्विरन्वयो भवति । यथा विद्याव्याप्तिस्वरूपतः इत्यत्र वैभवमित्यत्र च । विद्याव्याप्तिस्वरूपतः मन्त्राणां सर्वमन्त्राणां आभिर्विद्याभिर्व्याप्तिस्वरूपत इत्यर्थः । वैभवं षोडशनित्यानाम् । एतदुक्तं भवति षोडशनित्यानां विद्याभिः सर्वमन्त्राणां व्याप्तिस्वरूपतः तासां नित्यानां व्याप्तिस्वरूपतो वैभवं वक्ष्ये इति । तत्र मन्त्रवैभवं नादोत्पत्तिं अत्रैव पटले वक्ष्यमाणां । तद्रूपं नादस्य पश्यन्त्यादिरूपं स्थानाग्रा कण्ठादिस्थानयोगिन । तस्य नादस्य । ततः वर्णैरित्यर्थः । वाक्यानि पदैरिति शेषः । मन्त्ररूपाणि मन्त्राणां रूपाणि तानि तु वर्णैः पदैश्च वाक्यैश्च भवन्ति । कानिचित् तेषु वर्णजानि मन्त्ररूपाणि षट्सप्तत्युत्तरपञ्चशतकोटिः कानिचिदित्युक्तिर्वर्णादिजातानां मन्त्राणामसंख्यातत्वात् प्रोक्तसंख्याया एकदेशत्वात् । तत्संख्ययन्त्राणां तत्सप्तकोटिसंख्याविद्यया स्वात्मसंस्कारस्य क्रमं स्वाभिलषितया विद्यया अभिषेकादिभिरात्मसंस्कारस्य क्रमममृतेश्वरिदेव्या अमृतेश्वरीदेव्या इत्यर्थः । क्रममित्यत्रान्वयः । वर्णैस्त्वैरमृतवर्णैः । मिथुनैः नित्यानित्यापटलप्रोक्तैः सार्धमिति

व्याप्तिं प्रयोगांस्तैः सम्यगभीष्टप्राप्तिहेतवे ।
समुद्दिष्टक्रमेणैव सर्व्वमेतदशेषतः ॥ ४ ॥
स्वात्मेच्छाशक्तिघातेन प्राणवायुस्वरूपतः ।
मूलाधारे समुत्पन्नः पराख्यो नादसम्भवः ॥ ५ ॥
स एव चौर्द्ध्वांतां नीतः स्वाधिष्ठाने विजृम्भितः ।
पश्यन्त्याख्यामवाप्नोति तथैवोर्द्ध्वं शनैः शनैः ॥ ६ ॥

शेषः । व्याप्तिं नित्यानां । तैः प्रणवादिसर्व्वमन्तैः ५७६००००००० संख्यातैर्मन्तैः
प्रयोगानित्यत्रान्वयः ॥ ४ ॥

स्वात्मेत्यादिना श्लोकेन नादोत्पत्तिमुपदिशति । तत्र स्वात्मेच्छाशक्तिघातेन
आत्मनः पररूपस्य स्वेच्छाशक्त्या कालमय्या घातेन प्रेरणेन । प्राणवायुस्वरूपतः
प्राणाख्यस्य षट्त्रिंशत्पटलवच्यमाणवायोरेकाकारतः । मूलाधारे नित्यानित्या-
पटले प्रोक्तरूपे प्राणिनामिति शेषः । नादसम्भवः नादस्योत्पत्तिः प्रथमावस्थे-
त्यर्थः । नादरूपमाराध्यपादमुखादवगन्तव्यम् । एतदुक्तं भवति सर्व्वप्राणिनां
नित्यानित्यापटलप्रोक्तरूपे मूलाधारे परायाश्चिन्मात्रायाः शक्तेः स्वेच्छारूपया
कालशक्त्या प्रेरितप्राणवायुस्वरूपा परासंज्ञा नादविन्दुप्रथमावस्था सञ्जायत
इति ॥ ५ ॥

सएवेत्यादिभिः क्षकावधौत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः प्रोक्तसंज्ञस्य नादस्य पश्यन्तप्रादिवै-
खर्य्यन्तावशिष्टावस्थात्रयकथनपूर्व्वकमकारादिक्षकारान्तानामेकपञ्चाशद्वर्णानामुत्-
पत्तिस्थानान्युपदिशति । तत्र स परावस्थो नादः । तथा इच्छाशक्त्या ।
स्वाधिष्ठाने मेट्रमूले । तथैव यथा स्वेच्छाशक्त्या ऊर्द्ध्वनीतो नादः स्वाधिष्ठाने
जृम्भितः पश्यन्तप्राख्यो भवति । अनाहते हृदयदेशे । वृद्धितत्त्वसमेतः तस्मिन् स्थाने
बुद्धेरूपलब्धिः । तथा यथा अनाहते । तथा प्राग्बुद्ध्या । विशुद्धौ कण्ठदेशतः
विशुद्धिसंज्ञे कण्ठदेशे इत्यर्थः । ततः वैखर्य्यवस्थानन्तरं । जिह्वामूलाग्रपृष्ठस्थः
जिह्वामूलस्थो जिह्वाग्रस्थो जिह्वापृष्ठस्थश्चेत्यर्थः । जिह्वापृष्ठस्थस्तु लकाराक्षरो
भवति । क्रमात् प्रोक्तात् कण्ठतात्त्वोश्च स्थित इति शेषः । कण्ठीष्ठात् व्यवलोपे
पञ्चमी कण्ठीष्ठात् स्थित इत्यर्थः । दन्तीष्ठद्वयतः दन्तीष्ठद्वये स्थित इत्यर्थः ।

अनाहते वृद्धितत्त्वसमेतो मध्यमाभिधः ।
 तथा तयोर्द्वानुन्नः स विशुद्धौ कण्ठदेशतः ॥ ७ ॥
 वैखर्याख्यस्ततः शीर्षकण्ठताल्बोष्ठदन्ततः ।
 जिह्वामूलाग्रपृष्ठस्थस्तथा नासाग्रतः क्रमात् ॥ ८ ॥
 कण्ठताल्बोष्ठकण्ठीष्ठादन्तौष्ठद्वयतस्तथा ।
 समुत्पन्नान्यक्षराणि क्रमादादिक्षकाबधि ॥ ९ ॥
 आदिक्षान्तरतेषामक्षरत्वमुदीरितम् ।
 तेषु स्वराः स्वतन्त्राः स्युस्तैर्व्यञ्ज्याद्वाञ्जनं भवेत् ॥ १० ॥

एतदुक्तं भवति प्रोक्तस्थानेषु पराद्यवस्थाचतुष्टयात्मको नादः स्वेच्छावशाच्छ्लीर्षादि
 प्रोक्तस्थानयुक्तोऽकारादिक्षकाबध्यै कपञ्चाशदक्षरात्मा भवतीति ॥ ९ ॥

आदिक्षान्तेत्यादिभिस्तद्दिशा इत्यन्तैरध्यर्द्धैः षड्भिः श्लोकैरक्षरशब्दनिर्वचन-
 पुरःसरं मातृकायाः स्वरव्यञ्जनात्मनावस्थानं तयोरन्योन्यसंश्लेषजनितरूप-
 विशेषास्तैः शब्दप्रपञ्चस्थानन्तत्वादिकञ्चोपदिशति । तत्र आदिक्षान्तरता
 प्रागुक्तपाररूपा मातृका । एषामक्षराणां । तेषु अक्षरेषु । स्वतन्त्रा व्यञ्जनवैधुर्ये-
 णाप्यक्षरस्वरूपनिष्पत्तेः । तैः स्वरैः । व्यञ्ज्यात् अक्षरत्वपूर्त्तैः प्रकाश्यमानत्वात् ।
 तद्रूपाणि मातृकापटलोक्तपूर्णमण्डलाक्षररूपाणि । तुरवधारणे । संख्यया
 उत्तरत्रान्वयः । तैः उक्तसंख्यैरक्षरैस्तैः पदैः मन्त्राश्च वर्णपदवाक्यैरिति शेषः ।
 वेदभाषान्यभेदतः अन्यशब्द आर्षादिविषयः अस्य वाचका इत्यत्रान्वयः ।
 व्याकरणादीनां नियमादियुताः । अत्र प्रथमादिशब्दो निरुक्तादिविषयः । द्वितीया-
 दिशब्दो व्याकरणाद्यनियतसंज्ञाशब्दकूटमन्त्रादिविषयः । तेषामक्षरा-
 णामेकयुग्मतः त्रिभिः एकेन जाता भेदाः पूर्णमण्डलसंख्या एव ५७६ ह्यभ्यां
 जाता भेदा एतानेव पूर्णमण्डलसंख्यया संगुण्य तस्थौ साका वाला इति
 ३३१७७६ षडक्षरवाक्यजनितसंख्या भवतीति । त्रिभिरक्षरैर्जाता भेदा एतानेव
 पूर्णमण्डलसंख्यया संगुण्य तस्थौ धोरो नित्याकलङ्क इति १८११०२८७६ नवा-
 क्षरवाक्यजनितसंख्या भवतीति । एवमुत्तरत्रापि तत्तद्भेदान् पूर्णमण्डलसंख्यया
 संगुण्य एवं पूर्णमण्डलसंख्याबधि संगुणनादनन्ता भेदा भवन्ति । तद्रूपाणां

षोडशानां स्वराणाञ्च षट्त्रिंशद्वाञ्जनैः क्रमात् ।
 संयोगेनैव जायन्ते तद्रूपाणि तु संख्यया ॥ ११ ॥
 षट्सप्ततियुतं पञ्चशतं तैः स्युः पदानि वै ।
 तैर्वाक्यानि च मन्वाश्च वेदभाषान्यभेदतः ॥ १२ ॥
 वाचका विश्वरूपस्य प्रपञ्चस्यात्मनस्तथा ।
 शब्दव्याकरणादीनां नियमादियुतास्तथा ॥ १३ ॥
 तेषामन्योन्यसम्भेदजातानामेकयुग्मतः ।
 त्रिभिरित्यादिरूपाणां संख्या कर्तुं न शक्यते ॥ १४ ॥
 अनन्तत्वादचिन्तात्वात्तद्रूपाणां न कीर्तनम् ।
 एवं शब्दस्य माहात्म्यं वक्तुं कस्यापि नास्ति हि ॥ १५ ॥
 शक्तिस्तथापि ते किञ्चिद्वदामि शृणु तद्दिशा ।
 ललिताचक्रनवके प्रत्येकं शक्तयः प्रिये ॥ १६ ॥
 चतुःषष्टिमिताः कोव्यस्ताः सम्भूय पुरोदिताः ।
 कोव्यः स्युस्तत्क्रमात्तासां विद्या वक्ष्यामि ताः क्रमात् ॥ १७ ॥

प्रागुक्तप्रकारयोगवर्णयोगजनितसिद्धयोगिनीमन्त्रशब्दादिरूपाणां । शक्तिः सामर्थ्यं
 अस्य पूर्वश्लोकेनान्वयः । दिशा उपायेन ॥ १५ ॥

ललितेत्यादिना क्रमादित्यन्तेनार्द्धाद्येन श्लोकेन ललिताचक्रस्य देवताबृन्द-
 संख्यां तासां तत्संख्या विद्या उपदेष्टुं प्रस्तौति । तत्र ललिताचक्रनवके
 वक्ष्यमाणरूपस्य श्रीचक्रस्य त्रैलोक्यमोहनचक्रादिसर्वानन्दमयचक्रान्तचतुरस्रादि
 सर्वमध्यान्तचक्रनवके । प्रत्येकं प्रतिचक्रं । शक्तयः गुप्तसंज्ञाः । ता गुप्तसंज्ञाः शक्तयः
 पुरोदिताः कोव्यः स्युः षट्सप्ततिकोव्यधिकपञ्चशतकोव्यः (५७६००००००) ।
 तत्क्रमाच्चक्रनवकक्रमात् । तासां उक्तकोटिसंख्यानां शक्तीनां । क्रमात् यथा-
 क्रमम् ॥ १७ ॥

षट्सप्तत्या पञ्चशतं प्रथमान्यक्षराणि वै ।
 द्वितीयानि च तान्येव क्रमेण स्युरथादितः ॥ १८ ॥
 तृतीयानि च तान्येव योजयेदादितः क्रमात् ।
 चान्तैः षट्विंशदशैस्तैः समायैरुक्तसंख्यकाः ॥ १९ ॥

षट्सप्तत्येत्यादिभिस्त्रिचतुरर्णका इत्यनैस्त्रिभिः श्लोकैस्त्रिचतुरक्षरा विद्या उपदिश्य तास्त्रेकाराभिर्विद्याभिर्विना षट्सप्ततिकोव्याधिकपञ्चशतकोटिसंख्याता विद्या उपदिशति । तत्र षट्सप्तत्या पञ्चशतं प्रथमान्यक्षराणि वै । एतदुक्तं भवति अथा इत्यादि चं चः इत्यन्तानि षट्सप्तत्यधिकपञ्चशतान्यक्षराणि वक्ष्यमाणक्रमाज्जनितसंख्याविद्यानां प्रत्येकमाद्यक्षराणि भवन्तीति । द्वितीयानि च तान्येव क्रमेण स्युरथादितः । एतदुक्तं भवति तान्येव षट्सप्तत्यधिकपञ्चशतं प्रथमान्यक्षराणि वक्ष्यमाणसंख्यानां तासां विद्यातृतीयाक्षराणि भवन्तीति । योजयेदादितः क्रमात् चान्तैः षट्विंशदशैः । एतदुक्तं भवति अकारादिद्विकारान्तैः षट्विंशताक्षरैः प्रोक्तसंख्यानि द्वितीयाक्षराणि तेषामादितो योजयेदिति । तैः समायैरुक्तसंख्याका विद्या भवन्ति । एतदुक्तं भवति प्रोक्तप्रकारोद्भूतैस्तैर्विद्यारूपैरन्ते विसर्जनीयसहितैः प्रोक्तकोटिसंख्या एकाकारवर्णा विद्या भवन्तीति । शिष्टाः स्युरेकारासु तैः । एतदुक्तं भवति प्रोक्तप्रकारप्रोद्भूतासु विद्यासु शिष्टा विद्यास्तै रक्षरैरकारा भवन्तीति । विना ताभिरकाराभिर्विनैत्यर्थः । तत्कोटिसंख्याकाः प्रोक्तकोटिसंख्यास्त्रिचतुरर्णकाः चतुरक्षररूपास्तैपुरा भवन्तीत्यर्थः । तासु मध्यस्थाभ्यां मध्यस्थाभ्यामक्षराभ्यां एकमेकं कूटं परिकल्पयेत् । आसां प्रागुक्तगुप्तयोगिनीविद्यानां अत्र मन्त्रप्रोद्धारप्रकारः । अकारादीनां पूर्णमण्डलाक्षराणामिव प्रथमद्वितीयतृतीयाक्षरात्मनावस्थितत्वात्तेषु प्रथमाक्षरत्वेन स्थितानामक्षराणामेकैकस्य कोटिकोटिसंख्याविद्यानामाद्यक्षरत्वं भवति । तत्तत्कोटिषु तृतीयाक्षरत्वेनावस्थितानामक्षराणां प्रत्येकं विसर्जनीययोजनात्तेषु सविसर्जनीयानि तानि षट्विंशदक्षराणि सर्व्वासां विद्यानां विसर्जनीयान्त्वविधानात् चतुर्णां विद्वन्तानि षट्विंशदक्षराणि विसर्गान्तानि षट्विंश-

तासामपि तु सर्वासां ध्यानार्चायन्त्रपूजनैः ।
 पुरुषार्थास्तु सिध्यन्ति तदुक्तं माहकायुधैः ॥ २१ ॥
 संस्कारान् शृणु देवेशि गुरुणा शिष्यरक्षणे ।
 समानत्वेऽपि देहादेर्व्यापारे गुरुशिष्ययोः ॥ २२ ॥
 पूज्यपूजकभावत्वकारणैः प्रत्ययं तथा ।
 प्रत्यक्षं यैस्तु दृष्टान्तेराशु ते दर्शयाम्यहम् ॥ २३ ॥

क्षरसंमुणनात् चण्डिकापूर्वत्र तस्यौ धीरो नित्याकलङ्क इति वाक्यजनितसंख्यां
 तत्त्वाक्षरैः संगुणय्य तुङ्गः पथन्नः साधुः सदोच्चे इति ६८७८७०७१३६
 दशाक्षरवाक्यजनितसंख्यासु विद्व्यासु एकाकारविद्व्यात्यागात् प्रोक्तासंख्या
 भवन्तीति । चण्डिका सनाथार्चकायोयमिति १११८७०७१३६ दशाक्षर-
 वाक्यजनित संख्यानि रूपाणि एकाकारत्वेन त्यक्तव्यानि भवन्तीति । अत्र भेद-
 विद्व्यास्वरूपं किञ्चित् प्रदर्शयतेऽस्माभिः । यथा—स्वरतस्त्व योगपरित्यागात् प्रथम-
 विद्व्यापञ्चत्रिंशत्कस्य अत्रकत्रः अत्रखत्रः इत्यादीनि अत्रकत्रः इत्यन्तानि
 तद्वितीयपञ्चत्रिंशतिकविद्व्यारूपाणि अत्रकत्रः अत्राखत्रः अत्रागत्रः इत्यादीनि
 अत्रकत्रः इत्यन्तानि भवन्तीति ॥ २० ॥

तासामपोत्यादिना श्लोकेनासामुक्तसंख्याविशिष्टानां विद्यानां तद्देवतानां
 च ध्यानं सावरणं पूजनं प्रत्येकं यन्त्रादिप्रयोगांश्च प्रागुक्तानेवातिदिशति ।
 तत्र तासां विद्यानाञ्च तद्देवतानाञ्च ध्यानार्चायन्त्रपूजनैः ध्यानेनार्चया यन्त्रैश्च
 तत्पूजनेन च । तत्र यन्त्राणि तत्तद्विद्यायां तत्त्वाक्षरैः स्वरभिन्नैः । तत्र
 ध्यानादि माहकापटले । एतदुक्तं भवति प्रोक्तसंख्यानां विद्यानामिकैकस्या
 विद्व्याया भजने आसां चतुरक्षरविद्यानां मध्याक्षरमध्याक्षरद्वयमेकाक्षररूपं
 परिकल्प्य प्राग्वत् द्विरुक्त्या षडङ्गानि च विन्यस्य तत्तत् पूजायन्त्रनिर्माणे माहका-
 पटले कालनित्याप्रोक्तानि चतुरस्रद्वयाष्टपत्राभुजनवयोनिरूपाणि चक्राणि
 विधाय तत्तद्वयोनिमध्ययोनिमध्ये तत्तद्विद्यां प्राग्वत् ससाध्यां विन्यस्यतद्विद्विः
 कोणाष्टके तद्विद्विर्दलाष्टके मध्याक्षरोपेततत्त्वाक्षरस्य स्वरभिन्नानि प्राग्वद्विन्यस्य
 शेषं प्राग्वत् कृत्वा तन्मध्ये प्राग्वदावाञ्च प्राग्वत् ध्यात्वा प्राग्वत् समर्थ्य प्राग्वत्
 वलिद्वयं दृष्ट्वा प्रागुक्तान् प्रयोगांश्च कृत्वा प्रागुक्तानि फलान्याप्नोतीति ॥ २१ ॥

संस्कारो मन्वयन्वाच्चाभिषिक्वाद्यैस्तुनोर्यदि ।
 सा जरारोगमरणक्लेशैर्न स्पृश्यतेऽन्यथा ॥ २४ ॥
 प्राणस्य वै तदारभ्य नित्यता स्यात्तु देहिनाम् ।
 आत्मनश्चेदरूपस्य संस्कारो नैव युज्यते ॥ २५ ॥
 इन्द्रियाणां यदि भवेत्तदा प्राणसमानता ।
 वृद्धेच्चेदात्मना सास्यात् कस्य स्याद् गुरुवीक्षणम् ॥ २६ ॥
 इत्यादिसंशयैः खिन्नचित्तानां क्षीणपापमनाम् ।
 सेकीचणोपदेशैस्तु गुरुणा क्रियते तु यत् ॥ २७ ॥

संस्कारानित्यादिभिर्वीक्षणमित्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैः देशिकेन शिष्यस्य क्रियमाणं मन्वसंस्कारं तत्तत् कर्मादि प्रस्तावपुरःसरमाह्वयति । तत्र संस्कारान् अभिषेककटाक्षोपदेशान् अस्मिन् पटले वर्णान्तरवन्धमाणात् । गुरुणा शिष्यस्य रक्षणे शिष्यानुग्रहे गुरुणा क्रियमाणान् । संस्कारानित्यवान्वयः । देह्यादेर्व्यापार आदिशब्दः प्राणोन्द्रियबुद्ध्यादिविषयः । व्यापारः षडूर्ध्वीरूपवुभुक्षापिपासाशोकमोहजराभरणानि द्विद्विक्रमेण प्राणबुद्धिदेहधर्मादिरूपे तस्मिन् पूज्यपूजकभावत्वकारणैः दृष्टान्तरित्यवान्वयः । प्रत्ययं विख्यासं । एतदुक्तं भवति गुरुशिष्ययोर्देहेन्द्रियप्राणबुद्ध्यादियुक्तस्य समानत्वेऽपि गुरोः प्रणामादिभिः पूज्यत्वे शिष्यस्य तैः पूजकत्वे चोपपत्तिकारणभूतैः निदर्शनैः प्रत्यक्षं प्रत्ययमुत्पत्तिनिश्चयं दर्शयामि इत्युपदिशतीति । संस्कारः वस्तुनः कस्यचित् स्थाभाविकासद्गुणापनयनेन क्रियाविशेषेण सद्गुणविशेषाधिष्ठाकरणः । तेन शिष्यसंस्कारो दुर्वासनापनयनेन परमार्थज्ञानप्रतिष्ठा । मन्वयन्वाच्चाभिषिक्वाद्यैः । आद्यशब्दः कटाक्षोपदेशादिविषयः । तनोः शरीरस्य शिष्यस्येति शेषः । सा शिष्यतनुः । अन्यथा सृश्वत एवेत्यर्थः । प्राणस्य शिष्यस्येति शेषः । चेत् संस्कार इत्याह्वयते । नित्यता स्यात्तु देहिनां कृतसंस्काराणामिति शेषः । आत्मनः जीवरूपस्य । प्राणसमानता नित्यता आत्मना सास्यात् अरूपत्वसाभ्यात् । कस्य प्रोक्तव्यतिरेकेण ॥ २६ ॥

इतोत्यादिभिर्भवेदित्यन्तैर्नवभिः श्लोकैः स्वयमाह्वितं अर्थं सनिदर्शनं समा-

एवं कृते बुद्धिवृत्तेः संसाराज्ञानरूपिता ।

विनाशो नित्यशुद्धात्मस्वरूपालम्भ इत्युभे ॥ ३२ ॥

भवतस्तत्र दृष्टान्तं प्रत्यक्षं पश्य पार्वति ।

शस्यानां वीजरूपस्य वङ्गिस्पर्शात् प्ररोहिता ॥ ३३ ॥

न भवत्येव तत्रास्य शक्तिरेव तु दह्यते ।

तथास्याज्ञानजन्मादि कारणं यत्तथैव तत् ॥ ३४ ॥

भवति देहेन्द्रियमनःप्राणसंघातात्मकोपाधिषूपलब्ध्या जलचन्द्रवत्तत्तदीपाधिकान्यगुणानस्वगुणत्वेनानुभवविमोहितस्य जीवात्मनश्चिद्रूपस्य तत्त्वविदा गुरुणा गुणसंस्कारकरणं नाम प्रोक्तरूपेणाभिषेकेण प्राक्तनजन्मादिप्राप्तौपाधिकाशुभनिराकरणं तत्कटाक्षेण बुद्धेः स्वभावप्रवृत्तिरूपान्यथाज्ञाननाशमुपदेशेन पुनः पुनरुपदिष्टप्रकारस्वात्मविमर्शेन च सुचिरारूढदुर्वासनाविनाशनञ्च भवेत् । एवं कृते स्वभावतो वह्निर्विषयप्रवृत्ताया बुद्धिवृत्तेस्तद्विषयवृत्त्यभावरूपो विनाशः । तेनास्याः प्रत्यङ्मुखप्रवृत्तौ स्वरूपस्य वियधभूतत्वात्तस्मिन्नेव तादात्म्येन विश्रान्तिरूपो विनाशश्च इत्युभौ भवत इति । तत्र प्रतिपादितरूपतो गुरुकृतसंस्कारादिभिर्वुद्धेर्दुर्वासनाविनाशे स्वानुभवसिद्धौ च तत्र प्ररोहणाभावे अस्य वीजरूपस्य शक्तिः प्ररोहणशक्तिः न वीजरूपमित्यर्थः । तथास्याज्ञानजन्मादि अत्रादिशब्दो जरामरणादिविषयः । अन्यथाज्ञानसंसिद्धजन्मजरामरणादि । यथा वङ्गिस्पर्शात् शस्यानां वीजरूपस्याप्ररोहिता तथा शिष्यस्याज्ञानजन्मादि न भवतीत्यर्थः । कारणं यत्तथैवतत् यथा वङ्गिस्पर्शाद्वीजरूपे पूर्वस्थितेऽपि तत्प्ररोहस्य कारणभूता शक्तिर्दह्यते तथा अज्ञानजन्मादीनां दुर्वासनारूपं कारणं यत्तदपि दह्यत इत्यर्थः । किञ्च संस्कारादिना स्वात्मप्रकाशकारणं निदर्शनान्तरात् दृश्यत इत्यर्थः । तत्प्ररोहः कार्पासवीजप्ररोहः । पुष्पादि आदिशब्दः फलमूलादिविषयः । तथा लाक्षारगारुणवर्णं भवतीत्यर्थः । एतदुक्तं भवति यथा शस्यानां वीजस्य वङ्गिस्पर्शमात्रेण तत्प्ररोहकारणभूतशक्तिविनाशात् कार्यरूपः प्ररोहश्च न भवति तथा तस्य शिष्यस्य संसारादिप्रवृत्तिजन्मभूतस्य मनसो गुरुकृतसंस्कारात्तस्य मनसः संसृतिप्रवृत्तिवीजकारणभूतदुर्वासनाविनाशात्तत्कार्यभूतसंसृत्यादिप्रवृत्तिरपि च न भवति । यथा च कार्पास

किञ्च कार्पासवौजानि लान्नया रञ्जितानि तु ।
 दृश्यते तत्प्ररोहश्च पुष्पादि च तथा भवेत् ॥ ३५ ॥
 रहस्यं परमं सर्व्वसिद्धिचिन्तामणिस्थिरम् ।
 सुसाध्यं सद्गुरुप्राप्तमघानां सङ्गवर्ज्जितम् ॥ ३६ ॥
 पुरश्चरणहोमार्चातर्पणस्तुतियन्त्रकैः ।
 रहितं ते वदाम्यद्य मन्त्रविद्यास्त्वनन्तकाः ॥ ३७ ॥
 ताः शृणु त्वं महेशानि सर्वाभीष्टाप्तयेऽनिशम् ।
 साधकानाञ्च सिद्धानां नेतरेषां कथञ्चन ॥ ३८ ॥
 वेदभाषेतरात्मत्वविभेदानामशेषतः ।
 सद्वासनां साध्वसाधुचिन्ताविरहितं सदा ॥ ३९ ॥

वीजस्य लान्नया कृतसंस्कारस्य प्ररोहपुष्पादि तत् लान्चारागरूपवत् दृश्यते
 तथा तस्य शिष्यस्य मनसो गुरुकृतसंस्कारादिना संस्कृतस्य प्रवृत्तिर्गुरुक्तिरूप
 खानुभूतिस्वरूपिणी भवतीति ॥ ३५ ॥

रहस्यमित्यादिभिः सदा इत्यन्तैरष्टाभिः श्लोकैः सकलान्तरपदवाक्यादीनां
 मन्त्रस्वरूपत्वमुपदिशति । अत्र परममित्यादीनां रहितमित्यन्तानां षष्ठां
 द्वितीयान्तानां पदानां रहस्यमित्येतद्विशेष्यं वदामीत्यत्रान्वयः । मन्त्रविद्या-
 स्त्वनन्तकाः मन्त्राश्च विद्याश्च प्रागुक्तप्रकारेणैकद्वयादियोगादनन्ता विद्वान्ते
 इत्यर्थः । ता मन्त्रविदयाः । साधकानाञ्च सिद्धानां इत्यस्याभीष्टाप्तये इत्यत्रान्वयः ।
 नेतरेषां न साध्यानामित्यर्थः । कथञ्चन केनापि प्रकारेण तेषां तद्विज्ञाना
 भवात् । इतरात्मकत्वमार्थात्मकत्वं । सद्वासनां साध्वसाधुचिन्ताविरहितं सदा
 शब्दानां साधुत्वासाधुत्वयोः सांकल्पिकत्वात् । त्वदात्मकं शक्तिरूपमित्यर्थः ।
 समुदयं नादस्य प्रागुक्तपरापश्यन्त्यादिस्वरूपाणां । विश्रान्तिः पूर्व्वोक्तानामिव ।
 मदात्मकं शिवरूपम् । उभयात्मकम् उदयविश्रान्तिरूपशिवशक्त्यात्मकम् ।
 आत्मस्वरूपं प्रागुक्तमहमितिरूपं । तैरक्षरैः सहेति शेषः । कालेन
 क्रमेण अन्यत्वदुःखार्त्तिवासनानाशतः भेदात्मकदुःखोत्पन्नार्त्तिवासनाविलयनात्
 पराहन्तामयं परिपूर्णज्ञानात्मकम् । सर्वस्वरूपत्वात्तद्विद्युत्तं सर्वपदार्थस्वरूपाणि

त्वदात्मकं समुदयं विश्रान्तिश्च मदात्मकम् ।
 उभयात्मकमात्मस्वरूपं नादस्य तस्य तैः ॥ ४० ॥
 कालेनान्यत्वदुःखार्त्तिवासनानाशतो ध्रुवम् ।
 पराहन्तामयं सर्वस्वरूपस्वात्मविग्रहम् ॥ ४१ ॥
 सदात्मकं स्फुरत्ताख्यमशेषोपाधिवर्जितम् ।
 प्रकाशरूपमात्मत्वे वस्तु तद्भासते परम् ॥ ४२ ॥
 यत एवमतो लोके नास्त्यमन्त्रं यदक्षरम् ।
 वति मन्दि न्वीधेहिस दासतः वं सथावस ॥ ४३ ॥
 षडष्टद्वादशार्णानां वैष्णवानामशेषतः ।
 मन्त्राणां परतत्त्वार्थवाचकत्वादभेदता ॥ ४४ ॥

निजं रूपं विग्रहं यस्य तत् । इदंरूपाणि सकलवस्तूनि रहस्यनादरूपस्य
 तादात्म्येन सह भवन्तीत्यर्थः । सदात्मकं सद्भावरूपं स्फुरत्ताख्यं स्फुरणाख्यं
 चिदाख्यमित्यर्थः । अशेषोपाधिवर्जितं औपाधिकसर्वविकाररहितं प्रकाश-
 रूपं पदार्थानां प्रत्येकं तादात्म्यत्वेनेति शेषः । आत्मत्वे स्वरूपत्वे वस्तु यदिति
 शेषः । तद्भासते परं तत् परं भवतीत्यर्थः । यतएवं एवं भवतीति यस्मादित्यर्थः ।
 अतः अस्मात् अमन्त्रम् मन्त्रान्यभूतं यत् अक्षरं । एतदुक्तं भवति अक्षर-
 पदवाक्यादिरूपाणां सर्वेषां मन्त्राणां उदयविश्रान्तिरूपशक्तिशिवपरमार्थरूपत्वा-
 दक्षराणामुदयविश्रान्तिपरत्वादुभयात्मकस्य चिद्रूपपरमार्थस्य स्वात्मनस्तैर्मन्त्रै-
 रपृथग्भावेन भावनावेशयेन क्रमेण प्रोक्तरूपपराहन्तात्मकपरवस्तुस्वरूपत्वात्
 सर्व्वे वर्णा मन्त्रा भवन्तीति ॥ ४३ ॥

षड्विद्यादिभिराप्युत्थित्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैर्वैष्णवशैववैदिकमन्त्रैः प्रधान-
 भूतैरेकादशभिर्ललिताविद्यया व्याप्तिमुपदिशति । तत्र षडष्टद्वादशार्णानां
 षडक्षरस्याष्टाक्षरस्य द्वादशक्षरस्य च वैष्णवानाम् उक्तत्रयाणां मन्त्राणामित्यन्वयः ।
 अशेषतः पदपदार्थरूपेणापि । परतत्त्वार्थवाचकत्वात् परस्वरूपवाचकत्वात् ।
 अभेदता व्याप्तिः ललिताविद्यया अभेदतेत्यत्रान्वयः । एतदुक्तं भवति षडक्षर-
 मन्त्रेण ॐ नमो विश्वावे इतिरूपेण स्ववाच्यदेवतारूपस्य व्याप्त्यर्थं विश्वास्वरूप-

ललिताविद्यया तद्वत् प्रासादस्य त्रयात्मनः ।

तथैव च परायाश्च गायत्र्याश्चोक्तरूपतः ॥ ४५ ॥

व्याहृतीनां महावाक्यपरमात्माजपात्मनाम् ।

प्रणवस्य च तद्रूपयोगात् स्यात्तत्तदात्मता ॥ ४६ ॥

प्रतिपादनात् । अष्टाक्षरेण व्याप्तिं स्ववाच्यदेवतारूपस्य नारायणस्य नरसमु-
दायवाचकनारशब्दप्रतिपादितसकलविश्वस्यायतनत्वात् स्थानत्वात् अस्या देव-
ताया नारवाच्यविश्वान्तर्यामित्वेन स्थितत्वप्रतिपादनाच्च । इदंशाक्षरमन्त्रेण स्ववाच्य-
देवतारूपस्य भगवतो वासुदेवस्य सर्वशक्तिकारणत्ववाचकभगवच्छब्देन सर्व-
पदार्थेषु तादात्म्यनिवासवाचकवासुदेवशब्देन विभुत्वप्रतिपादनात् एवञ्च परस्वरूप-
वाचकत्वाद्देशां परस्वरूपपरमार्थया ललिताविद्यया व्याप्तिरिति । तद्वत् परतत्त्वार्थ-
वाचकत्वात् प्रासादस्य शैवतन्त्रमूलभूतस्य मन्त्रस्य त्रयात्मनः त्रयात्मकत्वा-
दित्यर्थः । त्रयात्मकत्वं नाम ज्ञातृज्ञानज्ञेयात्मकत्वं । तस्य मन्त्रस्य ज्ञातरूपो
विन्दुः ज्ञानरूपश्चतुर्दशस्वरः ज्ञेयरूपो हकारः । एतदुक्तं भवति प्रासादमन्त्रेण
स्ववाच्यदेवताया ज्ञातृज्ञानज्ञेयरूपाविकल्पपरमार्थस्वरूपत्वकथनात्तस्य ललिता-
विद्यया व्याप्तिर्भवतीति । तथैव पररूपवाचकत्वादित्यर्थः । परायाः कुल-
सुन्दरीविद्यातार्त्तीयवीजरूपायाः तस्याः परमार्थवाचकत्वं पूर्वाक्त्रैविध्यात् ।
एतदुक्तं भवति श्रीपराविद्यया प्रोक्तरूपया स्ववाच्यदेवताया ज्ञातृज्ञानज्ञे-
यात्मभिः विसर्जनीयचतुर्दशस्वरसकारैरपृथग्भूतानुत्तरपरमार्थस्वरूपकथनेन
ललिताविद्यया व्याप्तिरिति । गायत्र्याः सावित्र्याः उक्तरूपवत् । वैश्व-
मन्त्रत्रये अशेषत इति शब्देन प्रोक्तपदपदार्थरूपेणापीत्यर्थः । एतदुक्तं भवति
अनया गावत्र्या स्ववाच्यदेवतायाः सकलप्रपञ्चसवितृत्वं स्फुरत्तामात्रप्रवृत्ति-
रूपत्वं समस्तभेदज्ञानापीहनक्षमशक्तित्वं विश्वात्मत्वं चोच्यत इति । व्याहृतीनां
गायत्र्याः पादत्रयस्य कारणभूतानां तिसृणां । एतदुक्तं भवति ताभिः स्ववाच्य-
देवतायाः सन्मात्रत्वं सकलप्रपञ्चकारणत्वं तत्कारणाभेदश्चोच्यत इति । महा-
वाक्यपरमात्माजपात्मनां महावाक्यस्य परमात्ममन्त्रस्यैवाजपामन्त्रस्य च । एतदुक्तं
भवति महावाक्येन स्ववाच्यदेवतायाः सद्रूपपरमार्थत्वपृथग्ब्रह्मावरूप-
परमार्थस्वरूपमजपामन्त्रैः परमात्ममन्त्रेण स्ववाच्यदेवतायाः सकलप्रपञ्च-

तां भक्तिं तव वक्ष्यामि रहस्यामद्गुताद्गुताम् ।
 सम्यक् फलमयीं सिद्धिमलभ्यामल्पपुण्यतः ॥ ५१ ॥
 उक्तलक्षणसम्पन्ने गुरौ तत्प्रोक्तयोस्तथा ।
 विद्यानुष्ठानयोः स्थैर्यं धियः संशयनाशतः ॥ ५२ ॥
 तारकत्वाप्रमत्तत्वे भक्तिरुक्ताखिलार्थदा ।
 यया विहीना नियतमिहामुत्र च दुःखिनः ॥ ५३ ॥
 सर्वक्लेशापदभोधिपोतरूपां महाद्युतिम् ।
 आधिव्याधिमहादावप्रावृषञ्चामृतेश्वरीम् ॥ ५४ ॥
 शृणु वक्ष्ये समस्तानां प्राणिनां जीवविग्रहाम् ।
 षड्विधां जपहोमार्चातर्पणध्यानयन्त्रकैः ॥ ५५ ॥
 दावाम्बुस्वैर्भवेदाद्या त्वन्या हृद्भ्रंसमायया ।
 ज्याकं दाहवनस्वैः स्यात्तृतीया सामृतेश्वरी ॥ ५६ ॥

क्लेशदायकं साधकस्येति शेषः । यया भक्त्या । अखिलमिष्टफलं यदन्वयात्
 भक्तियोगिन । यद्वियोगे भक्तिराहित्ये । अमः अभ्यासः । पूर्वोक्तदेवतामन्त्रादीनां
 सम्यक् फलमयीं सिद्धिं सर्वफलसिद्धिकारणत्वात् । उक्तलक्षणसम्पन्ने प्रथम
 पटलोक्तसुन्दरः सुमुख इत्यादि लक्षणसम्पूर्णे । तत्प्रोक्तयोः सद्गुरुप्रोक्तयोः
 धियः संशयनाशत इत्येतत् काकाक्षिवत् पूर्व्यापरयोरन्वेति । अखिलार्थदा
 स्वरूपसिद्धिदा । यया विहीना जना इति शेषः ॥ ५३ ॥

सर्वक्लेशेत्यादिना यन्त्रकैरित्यन्तेन श्लोकद्वयेनामृतेश्वरीविद्यास्तवनपुरःसरं
 प्रस्तौति । तत्र सर्वक्लेशापदभोधिपोतरूपां सर्वक्लेशापदां भौतिकदिव्यादीनां
 पीडानां समुद्ररूपाणां पोतरूपां तारिकामित्यर्थः । महाद्युतिं निरतिशय
 वैभवाम् अमृतेश्वरीं विद्यामिति शेषः । जीवानां प्राणिनां प्राणविग्रहां अमृत-
 मयत्वात् । जपहोमार्चातर्पणध्यानयन्त्रकैः सहेति शेषः ॥ ५५ ॥

दावेत्यादिना श्लोकेनामृतेश्वरीविद्यामुपदिशति । तत्र दावाम्बुस्वैर्भवेदाद्या
 ङकारवकारविन्दुभिराद्या विद्येत्यर्थः । अन्या द्वितीया विद्येति शेषः ।

अङ्गुष्ठपृष्ठतत्सन्धिलिङ्गनाभिषु हृत्स्तने ।

गलनासाक्षिकर्णभ्रूशङ्खमूर्द्धसु वै क्रमात् ॥ ५६ ॥

दक्षवामसमारम्भात् पुंस्त्रियोरप्ययं क्रमः ।

शुक्ले पूर्णान्तमितरे मूर्द्धादिप्रतिलोमतः ॥ ६० ॥

भागद्वयस्य व्यत्यासाद्दर्शान्तेऽङ्गुष्ठगा क्रमात् ।

नित्यशो मृतगस्थानसमारम्भावसानकम् ॥ ६१ ॥

त्यर्थः । अन्यत् विसर्जनीयस्वरसंयुक्तस्वरूपं तद्गतं न्यासस्थानारम्भभूता-
मृतस्थाने न्यसेदित्यर्थः । एतदुक्तं भवति अमृतेश्वरीविद्यायाः प्रथमद्वितीय-
तृतीयकूटानां प्रतिकूटं षोडशस्वरयोजनादेकैकस्य कूटस्य षोडशरूपाणि
भवन्ति । तानि षोडशरूपाणि वक्ष्यमाणक्रामामृतस्थानमारभ्य वक्ष्यमाणामृतकला
गत्या पञ्चदशरूपाणि विन्यस्य षोडशं रूपं पुनरप्यमृतस्थाने न्यसेदिति । पृष्ठे
प्रपदे । तत्सन्धिः गुल्फजानुसन्धयोः शङ्खे भालपार्श्वस्थिति । दक्षवामसमारम्भात्
पुंस्त्रियोरप्ययं क्रमः । शुक्ले पूर्णान्तं । एतदुक्तं भवति शुक्लपक्षे पूर्वदक्षिण
पादाङ्गुष्ठमारभ्य मूर्द्धान्तं तत्तत्पार्श्वस्थेषु पञ्चदशसु प्रोक्तेषु स्थानेषु तत्प्रथमादि
-पूर्णान्तं पञ्चदशसु तिथिषु प्रतितिथि यथाक्रममारोहक्रमादमृतकलायाः स्थिति
र्भवतीति । स्त्रियास्तु वामपादाङ्गुष्ठमारभ्य मूर्द्धान्तं तत्पार्श्वस्थेषु प्रोक्तेषु पञ्च-
दशसु स्थानेषु तत्प्रथमादिपूर्णान्तं पञ्चदशसु तिथिषु प्रतितिथि यथाक्रम
मारोहक्रमादमृतकलायाः स्थितिर्भवतीति । एवं पुंस्त्रियोः शुक्लपक्षे समारम्भ-
पार्श्वक्रमव्यत्यासेऽपि स्थानक्रमव्यत्यासो न भवतीति । इतरे कृष्णपक्षे मूर्द्धादि
अङ्गुष्ठान्तं प्रतिलोमतः अवरोहणक्रमेणेत्यर्थः । भागद्वयस्य व्यत्यासात् पुं-
स्त्रियोरिति शेषः । अङ्गुष्ठगा अमृतकलेति शेषः । एतदुक्तं भवति कृष्णपक्षे
पुंसो वामपार्श्वमूर्द्धादिवामाङ्गुष्ठान्तं प्रोक्तेषु पञ्चदशसु स्थानेषु पूर्णान्तप्रतिपद-
मारभ्य दर्शान्तं पञ्चदशसु तिथिषु प्रतितिथि यथाक्रममवरोहक्रमेणामृतकला-
स्थितिर्भवतीति । स्त्रियास्तु दक्षिणपार्श्वमूर्द्धादि दक्षिणाङ्गुष्ठान्तं प्रोक्तेषु पञ्चदशसु
स्थानेषु पूर्णान्तप्रतिपदमारभ्य दर्शान्तं पञ्चदशसु तिथिषु प्रतितिथि यथाक्रम-
मवरोहक्रमेणामृतकलायाः स्थितिर्भवतीति । नित्यश इत्यादिना कल्मष इत्यन्ते-
नार्द्धाद्येनैकेन श्लोकेनैतदुक्तं भवति । अमृतेश्वरीविद्याभेदेषु षट्सु स्वभजनीयस्यै-

न्यसेत्ताः षड्विधाः प्रोक्तक्रमान्ते न तु नित्यशः ।
 न्यासेनामृतरूपी स्यात् साधकः क्षीणकलमषः ॥ ६२ ॥
 ध्यानं तासां प्रवक्ष्यामि शृणु प्रोक्तक्रमेण वै ।
 यासां स्मरणमात्रेण क्लेशा नश्यन्त्यशेषतः ॥ ६३ ॥
 शुद्धस्फटिकसङ्काशां मौलिवद्धेन्दुनिर्गतैः ।
 अभृतैराद्र्देहास्तास्त्वमलाभरणान्विताः ॥ ६४ ॥
 कुमुदं पुण्डरीकञ्च राक्तेन्दुभमृतं करैः ।
 दधानाः स्मेरवदना मुक्ताभरणभूषिताः ॥ ६५ ॥

कैकस्य भेदस्यैव कूटत्रयवतः प्रतिकूटञ्च षोडशस्वरयोजनात् जातानि षोडश
 षोडशरूपाणि एवं सभूयाष्टचत्वारिंशद्रूपाणि प्रोक्तक्रमेणामृतकलास्थितिस्थान
 मारम्य पञ्चदशसु स्थानेषु पञ्चदश रूपाणि पुनरप्यारम्भस्थानि षोडशरूपमेवं
 षोडशषोडशविभागेन त्रिगस्त्रिगः न्यसेत् । तेन साधकः प्रोक्तरूपो
 भवतीति ॥ ६२ ॥

ध्यानमित्यादिभिः परिवारिता इत्यन्तेष्वनुभिः श्लोकैरमृतेश्वरोध्यानं तत्-
 पूजां तदावरणशक्तिनिवहञ्चोपदिशति । तत्र तासां अमृतेश्वरीमूर्तिविद्याभेद-
 षट्कानां । यासां मूर्त्तीनां । क्लेशाः तापत्रयरूपाः । शुद्धस्फटिकसङ्काशां मूर्त्तिमिति
 शेषः । दधाना इत्युपरितनश्लोकोत्तरार्द्धस्य प्रथमपादेनान्वयः । मूर्त्तैरेक-
 वचनत्वं तासां षसां ऐक्यपरमार्थत्वात् । अन्विता इति बहुवचनं भेदरूपाङ्गी-
 कारेण । अत्रायुधानि ऊर्द्धादिदक्षिणवामदक्षिणवामक्रमेण । स्मेरवदनाः प्राग्बत्
 मूर्त्तिविशेषणं प्राग्बद्धाना इत्यत्रान्वयः । मुक्ताभरणभूषिताः मौक्तिक-
 मयैराभरणैरलङ्कृताः । टलमध्यगाः ताभिः षष्टिशतार्णात्मशक्तिभिः पूर्वीक्तामृता-
 च्छरषट्पुत्रशक्तिकाभिः शक्तिभिरित्यर्थः । एतदुक्तं भवति अभीष्टमानभ्रमेण
 वृत्तं निष्पाद्य वह्निरिकाङ्गुलमानेन वृत्तं कृत्वा तद्वह्निः पञ्चाङ्गुलमानेन वृत्तं विधाय
 तद्वह्निः पुनरप्येकाङ्गुलमानेन वृत्तं विधाय एवमन्तर्वह्निर्विभागेन प्रोक्तचतुष्टयेन
 सार्द्धं विंशतिवृत्तानि विधाय तासु पञ्चाङ्गुलान्तरालासु दशसु वीथिषु एकस्या-
 नेकस्यां वीथ्यां षोडश षोडश टलानि कृत्वा तत्र सर्वमध्यकर्णिकायां प्रधान-

षोडशच्छदयुक्तानां पद्मानां दलमध्यगाः ।
 ताभिः षष्टिशतार्णात्मशक्तिभिः परिवारिताः ॥ ६६ ॥
 तत्तद्विद्याक्षरोपेतं तदर्थं रूपिणीपदम् ।
 शक्तीतिद्वयक्षरं प्रोक्तसप्ताक्षर्या च संयुतम् ॥ ६७ ॥
 चतुर्दशाक्षरी विद्या कृत्वैवं ताभिरर्चयेत् ।
 वाह्यात् प्रवेशगत्यैव प्रादक्षिण्यात् सुगन्धिभिः ॥ ६८ ॥
 सितैः प्रसूनैः श्रीखण्डकूर्पूरद्रवलोलितैः ।
 पूजयेद्द्वहिरासान्तु विदध्याद्वलियुग्मकम् ॥ ६९ ॥
 निवेद्य पायसं दुग्धकदलीफलशर्कराः ।
 होमञ्च तैस्तर्पणान्तु जलैः कूर्पूरवासितैः ॥ ७० ॥

देवताममृतेश्वरीं वह्निर्दलेषु भगमालिनीपटलोक्तषष्ठ्युत्तरशतामृताक्षरात्मिकाभिः
 शक्तिभिः परिवारितां पूजयेत् । एतदन्यासां पद्मानामपि साधारणम् ॥ ६६ ॥

तत्तद्विद्येत्यादिभिर्वासितैरित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैरावरणशक्तौनां पूजाविद्याः
 देव्याः पूजाद्रव्याणि वलिहोमतर्पणानि चोपदिशति । तत्र तत्तद्विद्याक्षरो-
 पेतं पूर्वीक्तसंख्यानां प्रत्येकमाद्याक्षरत्वेन योजनीयमित्यर्थः । तदर्थं प्रोक्तसंख्येष्व-
 मृताक्षरेषु एकैकं प्रोक्तसप्ताक्षर्या द्वितीयपटल इतिशेषः । चतुर्दशाक्षरी प्रति-
 विद्यमिति शेषः । कृत्वैवं एवं प्रोङ्ग्येत्यर्थः । ताभिर्विद्याभिः । प्रादक्षिण्यात्
 अग्रादारभ्येति शेषः । एतदुक्तं भवति अमृतेश्वरीविद्यारूपभेदषट्कभजनीयस्य
 रूपस्य प्रथमकूटं पूर्वमुच्चार्यथानन्तरममृताक्षरेषु विन्दुयुक्ताशीतिषु चैवं सन्भूय
 षष्ट्युत्तरशतेषु प्रोक्तक्रमेणैकैकमक्षरमुच्चार्यथानन्तरं रूपिणीशक्तिपादुकां पूजयामीति
 द्वादशाक्षराण्युच्चार्य एवं सन्भूय प्रतिविद्यं चतुर्दशाक्षरात्मिकाभिर्विद्याभि
 र्वाह्याभ्यन्तरप्रवेशगत्याद्यादिप्रादक्षिण्येनार्चयेदिति । सुगन्धिभिः प्रसूनैरित्य-
 त्त्वान्वयः । श्रीखण्डं चन्दनं । वह्निर्नित्यपूजामण्डलतः । आसां षड्विधानाम-
 मृतेश्वरीणां । तुना आसामपि ललितात्मकत्वमुच्यते । वलियुग्मकं आद्यन्तयो-
 र्यथाक्रमं षोडशाक्षरमन्त्रेण कुरुकल्लासप्ताक्षर्या च । तैः पायसादिभिश्चतुर्भिः ॥७०॥

दशलक्षं जपेद्विद्यां पयोभक्ष्यः समाहितः ।
 एवं जपादिसंसिद्धविद्यो मन्वी यदा जलम् ॥ ७१ ॥
 समुद्रजं स्पृशन् हस्ततलेन प्रजपेच्च ताः ।
 एकैकशः शतादेवं तत्तोयं दुग्धसन्निभम् ॥ ७२ ॥
 तेष्वेव तत्तद्विद्यार्णसमेतान् षष्टिसंयुतान् ।
 शतार्णानालिखेन्मध्ये तदाद्यं मध्यतो लिखेत् ॥ ७३ ॥

दशलक्षमित्यादिना सन्निभमित्यन्तेन श्लोकद्वयेन विद्यासाधनविधानं सिद्ध-
 विद्यस्य लक्षणञ्चोपदिशति । तत्र दशलक्षं प्रतिविद्यमिति शेषः । अत्र
 तर्पणहोमौ प्रतिविद्यं तद्दशाशविति सम्प्रदायः । एवमुक्तप्रकारेण
 जपादोत्पत्तादिशब्दस्तर्पणहोमपूजादिविषयः । समुद्रजं जलमिति पूर्वश्लोकोक्त-
 पदेनान्वयः । ताः षड्विधा विद्याः । एकैकशः शतात् षड्विद्यासु तासु
 स्वसिद्धां स्वसिद्धामेकैकां विद्यां शतवारं जपेदित्यर्थः । एवमुक्तप्रकारजापेन
 तत्तोयं समुद्रजलं दुग्धसन्निभम् रसादिभिः ॥ ७२ ॥

तेष्वित्यादिना अनन्तका इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन पद्मयन्त्रविधानं तस्यानन्त-
 संख्यात्मकत्वञ्चोपदिशति । तत्र तेषु नित्यसपर्यामण्डलत्वेन प्रोक्तेष्वन्तर्वह्निर्वि-
 भागस्थितेषु प्रत्येकं षोडशदलरूपेषु दशसु पद्मेषु । तत्तद्विद्यार्णसमेतान् षड्विधा-
 मृतेश्वरोविद्यासु स्वाभिमतविद्यायामेकैककूटसमेतान् । षष्टिसंयुतान् शतार्णान्
 पूर्वोक्तामृतार्णानित्यर्थः । मध्ये कर्णिकाया इति शेषः । तदाद्यं मध्यतो लिखेत्
 साध्याक्षरसमोपेतं स्वमध्यतः साध्याक्षरसमोपेतं तत्तद्वाह्यलिखितेष्वद्यस्वरूपं
 लिखेदित्यर्थः । तेषां उक्तसंख्यानामक्षरस्वरूपाणां । अन्योन्यसम्भेदालिखनात्
 वासनापटलवक्ष्यमाणभेदक्रमालिखनात् । अनन्तकाः अनन्तानौत्यर्थः यन्वाणोति
 शेषः । अयमत्र यन्त्ररचनाक्रमः । प्रागुक्तक्रमादन्तर्वह्निर्विभागस्थितानि प्रत्येकं
 षोडशदलानि पद्मानि कृत्वा तेषु षष्ट्युत्तरशतसंख्येषु दलेषु वाह्यात् प्रवेशगत्या
 अग्राद्यादिप्रादक्षिण्येनामृतेश्वरीविद्यासु षड्विधास्वाद्यविद्याप्रथमकूटसहि-
 तानमृतार्णान् षष्ट्युत्तरशतसंख्याकान् विलिख्य तन्मध्यकर्णिकायाञ्च तेषां वाह्य
 दललिखिताक्षररूपेष्वद्यदललिखिताक्षरस्वरूपं विद्याक्षरप्रथमकूटमध्यमध्यग-
 साध्याक्षरोपेतं लिखेत् । एतत् प्रथमं यन्त्रं । अस्मिन्नेव यन्त्रे प्रोक्तेषु दशसु

साध्याक्षरसमोपेतं यन्त्रं स्यादिष्टसिद्धिकृत् ।
 तेषामन्धोन्यसम्भेदालेखनात् स्युरनन्तकाः ॥ ७४ ॥
 प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक्क कृत्वा विंशतिसूत्रकम् ।
 कोष्ठान्युत्पाद्य सुसमान्येकषष्ट्या शतत्रयम् ॥ ७५ ॥
 तत्कोणतो मार्जयौत चत्वारिंशत् सपञ्चकम् ।
 शेषं वच्चं भवेत् कोष्ठैरेकाशीतिशतेन वै ॥ ७६ ॥
 तत्र दिक्षु यथा पूर्वं चतुर्भिः स्यात्त्रिकोणकम् ।
 तेषु तास्ता लिखेद्विद्यां षट्साध्याख्यासमायुताम् ॥ ७७ ॥

पत्रेषु प्रतिपद्यममृताक्षरेषु दशसु वासनापटलवक्ष्यमाणभेदक्रमात् । षोडशस्वर-
 योजनभेदेन जाता यन्त्रसंख्या चतुर्दशाक्षरवाक्ये नोच्यते ज्ञानानन्दोदधी धीद-
 सारराट् धनराट् २०८२२३८८८८००० इत्येतेषु एकमेकं यन्त्रं वासनापटल-
 वक्ष्यमाणभेदक्रमादेतद्दशपञ्चान्तर्वह्निर्विभागस्थितदशामृतव्यञ्जनार्णभेदेन ज्ञानदो
 हरन्मृग ३६२८८०० इति सप्ताक्षरवाक्यजनितसंख्यं भवति । सम्भूय
 एककूटजनितयन्त्रसंख्यां विंशत्यक्षरवाक्ये नोच्यते अननज्ञानभावः सोमशम्भूधी-
 र्धन्यश्चिद्वरो धर्मस्थ ७५६८२१८८४५५७४४०००० इत्येवमन्यकूटद्वयस्यापि प्रति-
 कूटमेतत्संख्यानि यन्त्राणि भवन्तीति । तस्मादेकैककूटोद्भवानां यन्त्राणामेव
 परार्द्धसंख्याधिकत्वादनन्तत्वं । अन्यासामेतत्कूटयन्त्रयोर्विपर्ययजनितानां पञ्चानां
 विद्यानां कूटान्तराभावादेतान्येव यन्त्राणि भवन्ति । तेन चासां परमार्थतो
 न भेदो विद्यत इति ॥ ७४ ॥

प्राक्प्रत्यगित्यादिभिः सम्पद इत्यन्तरष्टभिः श्लोकैः कोष्ठवच्चयन्त्रषट्कं तद्वि-
 नियोगांशोपदिशति । तत्र सुसमानि प्रत्येकं परस्परं समचतुरस्राणि । तत्-
 कोणतः तस्य प्रोक्तसंख्यकोष्ठस्य यन्त्रस्य चतसृषु कोणदिक्षु । चत्वारिंशत् सपञ्चकं
 पञ्चचत्वारिंशत् कोष्ठानीति शेषः । चतुर्भिः प्रतिदिशमिति शेषः । तेषु चतुर्षु
 कोणेषु । तास्ताः स्वसिद्धाः । साध्याख्यासमायुताम् साधकसाध्यकर्माख्यायुता-
 मित्यर्थः । प्राङ्मध्यमारम्भात् सर्व्वप्रचोनपंक्तिस्थ कोष्ठपञ्चकमध्यमकोष्ठारम्भा-
 दित्यर्थः । कोणमध्यस्थपञ्चकेत्युक्त्या कोष्ठकृत्वरूपे सप्तमावरणे चतुर्दिग्गत-

प्राग्वत् प्राङ्मध्यमारम्भात् प्रादक्षिण्यप्रवेशतः ।
 विलिखेदमृताणांस्तु क्रमात् षष्टिशतं प्रिये ॥ ७८ ॥
 शेषेषु कोणमध्यस्थपञ्चकेऽभिहितक्रमात् ।
 बाह्यादिमध्यमान्तु लिखेदन्यास्तु पञ्च वै ॥ ७९ ॥
 साध्याक्षरयुतान्येव षड्भिः षड्वच्चकाणि तु ।
 यन्त्राणि तेषां सर्वत्र गदादिपरिरक्षणम् ॥ ८० ॥
 उतपातशान्तिमन्यानि मङ्गलानि च कारयेत् ।
 यस्मिन् देशे त्विदं यन्त्रषकंठके त्वेवं सुपूजितम् ॥ ८१ ॥

कोणे लिखेत् । बाह्यादिवङ्किकोणस्थकोष्ठादि अन्यास्तु पञ्चत्रिकोणलिखितस्व-
 सिद्धविद्याव्यतिरिक्तः । साध्याक्षरयुतानि तत्तद्विद्याकूटाक्षराणि षड्भिर्विद्याभिः ।
 तेषां यन्त्राणां गदादिपरिरक्षणं फलमिति शेषः । अन्यानि मङ्गलानि त्रायुः-
 औपुत्रधनलाभादीनि । तत्र देशे । मारी यावन्मण्डलमेकव्याधिना नाशकरो
 शक्तिः । अयमेव यन्त्रविलेखनक्रमः प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक्कसमान्तरालानि
 विंशतिस्तूलाख्यास्ताव्य तेनैकषष्ठ्यधिकविंशतकोष्ठान्युत्पाद्य तेषु चतुर्षु कोणेषु
 प्रतिकोणं पञ्चचत्वारिंशत्पञ्चचत्वारिंशत् कोष्ठानि सभूयाशीत्यधिकशतकोष्ठानि
 प्राग्वद्द्व्याकारं मार्जयित्वा शिष्टेष्वेकाशीत्यधिकशतकोष्ठेषु चतस्रसु दिक्षु
 प्रतिदिशं प्राग्वत् कोष्ठचतुष्टयं सभूय षोडश कोष्ठानि मार्जयित्वा तत्र तत्र
 प्राग्वच्चिकोणानि कृत्वा तेषु त्रिकोणेष्वमृतेश्वरीविद्यासु षट्सु प्रथमं स्वाभि-
 मतविद्यां साध्यादिसंयुक्तकूटत्रयगर्भामालित्य शिष्टकोष्ठपञ्चषष्ठ्याधिकशतैः
 प्राग्वत् सर्वप्राचीनपञ्क्तिस्थकोष्ठपञ्चकमध्यकोष्ठमारभ्य प्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या
 प्राग्वदमृताण्यधिकशतके षट्पञ्चाशदधिकशताक्षराणि यावत् षष्ठावरणान्तं
 विलिख्य शिष्टाक्षरचतुष्टयं सप्तमावरणकोष्ठाष्टके प्रागादि चतुर्दिग्गत कोष्ठचतु-
 ष्टये कोणकोष्ठचतुष्टयवर्जं विलिख्य वर्जिततत्कोणगतकोष्ठचतुष्टये मध्यकोष्ठे
 च सभूय पञ्चकोष्ठेषु वङ्किकोष्ठादारभ्य मध्यकोष्ठान्तं प्रादक्षिण्येन दिगन्तवि-
 कोणलिखितामृतेश्वरोविद्याशिष्टविद्यापञ्चकं प्राग्वत् ससाध्यं समालिखेत् । एतत्
 प्रथमं यन्त्रम् । एवं अमृतेश्वरोद्दितीयादिविद्यापञ्चके स्वाभिमतां विद्यां प्रत्येकं

तत्र चौरग्रहव्याधिमारौदुर्भिर्जशत्रवः ।

सदा न सम्भवन्तेषां भवन्तेषु च सम्पदः । ८२ ॥

प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदकं कृत्वा द्वादशसूत्रकम् ।

सैकविंशच्छतं कोष्ठान्यभितो मार्जयेत् क्रमात् ॥ ८३ ॥

दशपञ्चसमोपेतं शिष्टे वज्रैकषष्टिके ।

मध्ये तद्दिनजां विद्यां आलिख्याख्यासमन्विताम् ॥ ८४ ॥

तद्दिग्द्वैकैकतः कृत्वा त्रिकोणानि यथाविधि ।

प्राग्वदग्रत्रिकोणात्तु विलिखेदुदयाचरात् ॥ ८५ ॥

वह्निस्त्रिकोणेषु प्राग्वद्विलिख्य तदनन्तरादि तदन्यपञ्चकस्य तदन्यपञ्चकस्य प्राङ्मध्यकोष्ठपञ्चकविलिखनात् पञ्चयन्त्राणि सम्भूय पूर्वोक्तेन सह षड्-यन्त्राणि निष्पादय तैः प्रोक्तान् विनियोगान् कृत्वा प्रोक्तानि फलान्यवाप्नुयादिति ॥ ८२ ॥

प्राक्प्रत्यगित्यादिभिः संयुत इत्यन्तैरष्टभिः श्लोकेरेकषष्टिकोष्ठात्मकवज्रयन्त्रनिर्माणं तत्र मिथुनपूजनं तत्सामान्ये फलं द्रव्यविशेषपूजनात् फल-विशेषावाप्तिं कालविशेष पूजनात् फलविशेषं चोपदिशति । तत्र अभितः प्राग्वत् कोणचतुष्टये प्रतिकोणमित्यर्थः । दशपञ्चसमोपेतं क्रियाविशेषणमेतत् । पञ्चदशकोष्ठाणि मार्जयेदित्यर्थः । वज्रैकषष्टिके वज्ररूपयन्त्रकोष्ठैकषष्टिके इत्यर्थः । मध्ये सर्वमध्यकोष्ठे । तद्दिनजां विद्यां पञ्चदशपटले प्रोक्तासु काल-नित्याविद्यासु तत्तद्दिननित्यात्वेन प्राप्तं विद्याम् । आख्यासमन्वितां प्राग्वत् साधकादिव्ययगर्भाम् । एकैकतः कोष्ठत इत्यर्थः । प्रतिदिशमिति शेषः । यथाविधि समन्त्रिरेखमित्यर्थः । प्राग्वत् हस्तखोदरे । अग्रत्रिकोणात् पश्चिमादग्रतः त्रिकोणमारभ्येत्यर्थः । उदयाचरात् पञ्चविंशपटलोक्तक्रमात्तत्तद्दिनेष्वर्कोदय-घटिकाप्राप्ताच्चरमारभ्येत्यर्थः । क्रमतः दिवसपञ्चकषड्घटिकात् क्रमतः । मिथुनानि नित्यानित्यापटलोक्तानि । अत्र यन्त्रे । घटिकाक्रमयोगेन तत्तद्घटिकासु प्रति-घटिकं तत्तद्घटिकाप्राप्तमिथुनक्रमादित्यर्थः । तथा नित्यानित्यापटलोक्ता-दिभिरित्यर्थः । अन्यजासु भूतप्रेतग्रहाद्यत्याखिलित्यर्थः । सप्तमी बहुवचनान्यन्यानि

षष्ठ्यक्षराणि क्रमतो मिथुनान्यत्र पूजयेत् ।
 घटिकाक्रमयोगेन गन्धपुष्पादिभिस्तथा ॥ ८६ ॥
 तीव्रार्त्तिषु रणोत्थासु गदोत्थास्वन्यजासु च ।
 शीघ्रं शमं प्रयान्तेऽव क्लेशस्तत्र प्रपूजनात् ॥ ८७ ॥
 सम्पदे चार्चयेदेवमरुणैर्गन्धपुष्पकैः ।
 सितैर्वा सौरभोपेतैर्मण्डलाच्छ्रियमाप्नुयात् ॥ ८८ ॥
 पूर्णास्वेवं समाराध्य मिथुनानि यथाविधि ।
 समस्तवाञ्छितं वर्षाद्वाप्रोत्येव निश्चितम् ॥ ८९ ॥
 एवं त्रिजन्मस्वर्चातो जीवेद्वर्षशतं सुखी ।
 नौरोगो निर्गताधिश्च निवृत्तिनौतिसंयुतः ॥ ९० ॥
 क्रूरेषु चाभिचारेषु पूजयेन्मिथुनानि वै ।
 मध्ये साध्यसमोपेते वज्रयन्त्रे दिवानिशम् ॥ ९१ ॥

पदानि त्रीणि तीव्रार्त्तिषु पदविशेषणानि । तत्र यन्त्रे । मण्डलात् प्राग्वहिनैः ।
 पूर्णासु त्रिविधासु त्रिजन्मसु प्राग्वत् । एतदुक्तं भवति प्राक्प्रत्यग्दक्षिणो-
 दक् च समान्तरालानि द्वादशसूत्राख्यास्फाल्य एकविंशत्यधिकशतकोष्ठानि निष्पादा
 तेषु चतुर्षु कोणेषु प्रतिकोणं पञ्चदश पञ्चदश कोष्ठानि सभूय षष्टिकोष्ठानि
 प्राग्वह्याकारं मार्जयित्वा शिष्टेष्वेकषष्टिकोष्ठेषु चतसृषु दिक्षु प्रतिदिशमेक-
 मेकं कोष्ठं मार्जयित्वा तत्र तत्र समन्तरेखानि त्रिकोणानि विधाय तत्र
 पश्चिमदिग्गतत्रिकोणमारभ्य त्रिकोणसहितवाह्यावरणविंशतिकोष्ठेषु द्वितीया-
 वरणषोडशकोष्ठेषु ततोऽथावरणद्वादशकोष्ठेषु चतुर्थावरणष्टकोष्ठेषु पञ्चमावरण-
 चतुष्कोष्ठेषु एवं सभूय षष्टिकोष्ठेषु घटिकाक्रमात्तत्तद्दिनोदयप्राप्तघटिकाक्षरात्
 प्रवृत्तषष्टिघटिकाक्षराणि हृद्भ्रूखोदरे प्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या विलिख्य सर्वमध्य-
 कोष्ठे हृद्भ्रूखोदरे तत्तद्दिननित्याविदां साधकादिनामत्रयगर्भामालिखा तत्त-
 द्दिनादिप्रतिघटिकं तत्तद्घटिकाप्राप्तमिथुनानि नित्यानित्यापटलोक्तमन्त्रादिभिः
 प्रोक्तकालेषु प्रोक्तकालावधिपूजनात् प्रोक्तफलमिद्विरिति ॥ ९० ॥

मान्त्रिकैर्यामतो वारकल्पितैः स्वगृहे नृपः ।
 नित्याभक्तैः समीचीनैः स्निग्धैः संप्राप्तदक्षिणैः ॥ ६२ ॥
 सुदक्षिणैर्दिनैः कैश्चित् प्रयोक्तारं निहन्ति सः ।
 तथा विलोहाश्मतले कृत्वा वज्रं सुविस्तृतम् ॥ ६३ ॥
 सर्वतो विलिखेच्छक्तीस्तत्पुटे तानि संलिखित् ।
 मध्ये साध्यं समालिख्य तत् खनेद्भवनादिषु ॥ ६४ ॥
 तवानिशं सम्पदः स्युरौष्मिताश्च निराकुलाः ।
 निःसपत्ना निरुपमा नीतियुक्ता निरन्तराः ॥ ६५ ॥
 पूर्णाभिषेके याश्चक्रे पूज्याः प्रोक्तास्तु शक्तयः ।
 तासां विद्यां शृणु प्राज्ञे याभिः स्यात् सिद्धविग्रहः ॥ ६६ ॥

क्रूरेष्वित्यादिभिर्निरन्तरा इत्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैः तेनैवाभिचारप्रतीकार-
 विधानं तत्स्थापनेन गृहहरादिविधानञ्चोपदिशति । तत्र पूजयेत् प्रागुक्त
 नैवेद्यमन्त्रक्रमादिभिरिति शेषः । वज्रयन्त्रे पूर्वप्रोक्ते । यामतो वारकल्पितैः
 अहोरात्रस्य यामाष्टके एकैकयामरूपैकैकवारैर्वृत्तैरष्टभिरित्यर्थः । सुदक्षिणैः
 नित्यातन्त्रप्रोक्तप्रयोगनिपुणैः । दिनैः कैश्चित् कार्यगौरवलाघवापेक्षया एकद्वयादि-
 मण्डलादिभिः । प्रयोक्तारं अभिचारकर्तारं । सः अभिचारः । वज्रं मिथुनवज्रयन्त्रं ।
 सर्वतः तस्य यन्त्रस्यैकषष्टिपदेषु । शक्तिं हृल्लेखां । तत्पुटे हृल्लेखारिफांशे । तानि
 घटिकाक्षराणि । मध्ये घटिकाक्षरमध्ये । तद्दयन्त्रं प्राग्वत् प्राणप्रतिष्ठा
 पूजादिसहितं खनेत् मातृकापटले प्रोक्तक्रमतः । तत्र प्रदेशे । निरन्तराः
 सन्तन्यमानाः ॥ ६५ ॥

पूर्णाभिषेकेत्यादिभिश्चराचरमित्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैः द्वितीयपटलप्रोक्त
 पूर्णाभिषेकचक्रे पूज्यदेवतानां सचत्वारिंशच्चतुःशताधिकसहस्रसंख्यानं तासां
 प्रत्येकं षोडशाक्षरमन्त्रस्वरूपञ्चोपदिशति । तत्र चक्रे द्वितीयपटल प्रोक्तपे ।
 तासां शक्तौनां । याभिः शक्तिविद्याभिः । सिद्धविग्रहः देव्यान्ना भवति ।

खरोत्याभिः सहोत्याभिर्नित्याविद्याभिरेव तु ।
 समीरिता विषोढाभिः स्वरवर्जमशेषतः ॥ ६७ ॥
 सहस्रेण समायुक्तञ्चत्वारिंशच्चतुःशतम् ।
 ललिताशक्तिपूजोक्तबीजद्वयसमन्वितम् ॥ ६८ ॥
 रूपशक्तीति सहितं सप्ताक्षर्यन्तमर्चयेत् ।
 प्रत्येकं षोडशार्णाभिर्विद्याभिस्ताभिरम्बिके ॥ ६९ ॥
 एवं ते गदितं सर्वं विद्याया व्याप्तिवैभवम् ।
 यन्मयं विप्रवमखिलं दृश्यते सचराचरम् ॥ १०० ॥

खरोत्याभिः पञ्चविंशपटलोक्तकालनित्याविद्यासु वशिनीवर्गजनितनित्याविद्याभिः
 षट्सप्तत्यधिकपञ्चशतसंख्याभिः । सहोत्याभिः तासु सकारहकारजनितनित्याभि-
 स्तत्संख्याभिः नित्याविद्याभिरिति विशेष्यं । समीरिताः विद्याः विषोढाभिः
 स्वरवर्जं वशिनीवर्गवर्जं सकारहकारयोः षण्डाक्षरचतुष्टय चतुष्टयजनितचतुश्चत्वा-
 रिंशदधिकशतसंख्यानित्याविद्यारहिताभिरित्यर्थः । चत्वारिंशच्चतुःशतं चत्वारिंश-
 दधिकचतुःशतं । एतदुक्तं भवति पञ्चविंशपटलोक्त २०७३६ कालनित्याविद्यावशि-
 नीवर्गजनितषट्सप्तत्यधिक पञ्चशतसंख्या विद्यास्तासु सकारोत्यासु प्रोक्तसंख्यासु
 विद्यासु षण्डाक्षरजनितचतुश्चत्वारिंशदधिकशतसंख्या विद्यारहिताः शिष्टद्वाविंश-
 दुत्तरचतुःशतसंख्या विद्यास्तत्संख्यविषण्डहकाराक्षरविद्याश्च [चतुःशतोत्तर-
 सहस्र संख्यानित्याविद्याः] तच्छ्रौचक्राङ्गत्वेनोक्तानां विद्यानामसाधारणत्रयचररूपा
 भवन्तीति । बीजद्वयसमन्वितं मायाश्रीबीजसमन्वितं सर्वदाविति शेषः । रूप-
 शक्तीति सहितं रूपशक्ति इति चतुरक्षरोपेतं । पूर्वोक्तासाधारणरूपत्रयचर
 कालनित्याविद्यानामन्त इत्यर्थः । सप्ताक्षर्यन्तं सर्वचरमे द्वितीयपटलोक्त-
 सप्ताक्षरीविद्यासहितमित्यर्थः । एतत् सर्वमसाधारणत्रयचरनित्याविद्यारूपस्य
 विशेषणं । ताभिः पूर्वसंप्रस्तुताभिः । ता विद्या यथा—ह्रीं श्रीं अ आ इरूप-
 शक्तिपादुकां पूजयामीत्यादि ह्रीं श्रीं हः ल ई रूपशक्तिपादुकां पूजयामीत्यन्ताः ।
 ताः प्रोक्तसंख्याः शक्तयो ललिताश्रीचक्रस्थशक्तीनामणिमादिमहात्रिपुरसुन्दर्यन्तानां
 षण्णवतिसंख्यानां प्रत्येकं पञ्चदशपञ्चदशसंख्याविभागिनावरणशक्तयो भवन्तीति ।

नियमात्ममयी व्याप्तिरिति सम्यक् समीरिता ।
 अस्या निफालनाच्चित्ते तत्तच्च' स्वात्मसात् कृतम् ॥
 इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमते मन्त्रवैभवं नाम
 षड्विंशं पटलं परिपूर्णं परामृष्टम् ॥२६॥ ॐ ॥

तेन तासामणिमादीनामपि प्रत्येकं मूलदेवतावत् षोडशनित्यात्मकत्वं ।
 तस्मात्ताः सभूय षट्त्रिंशदधिकपञ्चशतोत्तरसहस्रसंख्याः प्रकटयोगिन्यो भव-
 न्तीति यावत् । विद्यायाः ललिनाविद्यायाः यन्त्रयं विद्यामयम् ॥ १०० ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसार-
 सिंहराजप्रकाशाभिधानेन सुभगानन्दनाथेन विरचितायां
 मनोरमाख्यायां व्याख्यायां षोडशनित्याव्याप्तिवैभव-
 प्रकाशकं मन्त्रस्य व्याप्तिप्रकाशनपरं षड्विंशपटलं परिपूर्णं
 परामृष्टम् ॥ २६ ॥ ॐ तत्सत् ॥

यन्त्रसंख्या—२२७७७३८५८८३६७२३२०००००० ।

ज्ञानेन निम्ना श्रीगौरीसिताङ्गा दुग्धशब्दगा ।

स्वात्मसुरश्रीरित्येकविंशार्णयन्त्रसंख्यकाः ॥

ग्रन्थसंख्याः—षड्विंशे पटले प्रोक्ता व्याख्याग्रन्थाश्चतुःशतात् ।

परमष्टयुतं त्रिंशदधिकं संख्यया स्फुटम् ॥

सप्तविंशपटलम् ।

अथ षोडशनित्यानां कालेन प्राणतोच्यते ।
मातृकाभूतनाथाद्यैः श्रोचक्रेण च शक्तिभिः ॥ १ ॥
लवादीनान्तु कालस्य दुर्लभ्यत्वात्तदीरितम् ।
एकश्वासं समारभ्य तत्संख्याभिः क्रमेण वै ॥ २ ॥
अहोरात्रस्य तद्ग्राप्तिमुत्त्वा तेनान्यदूहयेत् ।
विशेषांश्चान्तराद्वाद्यात्तत्तत्सिद्धुपपादकान् ॥ ३ ॥

पूर्वस्मिन् षड्विंशे पटले षोडशनित्यानां व्याप्तिवैभवप्रकाशनपरं मन्त्रव्याप्तिं तन्मयामृतेश्वरोविद्यादिकञ्चोपदिश्यानन्तरं षोडशनित्यानां मातृकाभूतनाथाद्यैः श्रोचक्रेण शक्तिभिश्च कालेन प्राणात्मतादिकमुपदिश्यथषोडशेत्यादिभिर्भवेदित्यन्तेन श्लोकशतरूपेण सप्तविंशेन पटलेन । तत्र अथ षोडशेत्यादिभिरुपपादकानित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः पटलार्थमुपदिशति । तत्र कालेन प्राणता प्राणात्मककालत्रयेण तदात्मता । मातृकाभूतनाथाद्यैः आदिचान्तैर्विसर्जनीयरहितैः पञ्चाशद्भिर्मातृकाक्षरैः पञ्चभिर्भूतैः नवभिर्नाथैः आद्यशब्देन षट्त्रिंशत्तत्त्वादिभिश्च । श्रोचक्रेण नवचक्रात्मकेन शक्तिभिः तत्रस्थषस्वतिभिरिकनवतिभिश्च । लवादीनान्तु कालस्य लवादित्त्वद्यन्तानां मात्रायादुर्लभ्यत्वात् ज्ञातुमशक्यत्वात्तदीरितं स्वरूपमिति शेषः । तत्संख्याभिः श्वाससंख्याभिः षटिकाहोरात्रादिरूपसंजाताभिः । क्रमेण वक्ष्यमाणक्रमेण अहोरात्रस्येत्यस्य तत्संख्याभिरिति पूर्ववत्त्वान्वयः । तद्ग्राप्तिं श्वासात्मकत्वं उक्त्वा तेनान्यदूहयेदिति । भिन्नकर्तृत्वं स्वातन्त्र्यात् । अन्यन्मासवर्षादिकालरूपं विशेषात् गतिवृत्तौ श्वासानामिति शेषः । आन्तरात् भूतोदयाद्यात्मकात् वाद्यात् दक्षवामपार्श्वीद्युद्देशात् तत्तत्सिद्धुपपादकान् शुभाशुभसिद्धिकरान् । एतदुक्तं भवति षोडशनित्यानां तदात्मकानां मातृकादीनां स्वरूपेण श्वासात्मकेन कालरूपेण सवाङ्मयान्तर-

मूलाधारोद्भवो वायुः प्राणाद्याख्यां समश्नुते ।
 स तु पञ्चविधो भूतभेदादुद्भवदेशतः ॥ ४ ॥
 नासायाः पुटयोः पार्श्वतुङ्गमध्याधरन्ध्रगाः ।
 प्राणानीलाम्बुखोत्मानः पवनाः स्युर्यथाक्रमम् ॥ ५ ॥
 गुरुकीत् मृगुकुजौ बुधाकौ चन्द्रसूर्यजौ ।
 क्रमाच्चतुर्षु भूतेषु व्योम सत्त्वात्मकं भवेत् ॥ ६ ॥
 उभयस्थो भवेद्राहुश्चन्द्रसूर्यौ पुटक्रमात् ।
 वामदक्षौ तयोस्तस्य प्रवेशो निर्गमस्तथा ॥ ७ ॥
 जीवश्चन्द्रो रविः शून्यो भागः स्त्रीपुरुषौ तथा ।
 पृथिवी सलिलं चन्द्रो रविरन्यत्तयं भवेत् ॥ ८ ॥

व्याप्तिद्वयं तेषां श्वासानां शुभाशुभफलप्रदानाङ्गच्यमाणात् वाङ्माभ्यन्तरान्
 विशेषान् वचोयुक्तं भवतीति ॥ ३ ॥

मूलाधारित्यादिना यथाक्रममित्यन्तेन श्लोकद्वयेन श्वासानामुदयं तद्गतिभेदा
 तत्तत्संज्ञाप्राप्तिं तस्य भूतात्मकत्वेनोदयविशेषक्रमञ्चोपदिशति । तत्र मूला-
 धवीद्भवः नित्यानित्यापटलोक्तरूपमुलाधारप्रदेशसमुद्भवः । प्राणाद्याख्यां आदि-
 शब्दस्त्वपानव्यानादीतरभेदविषयः । स प्रोक्तरूपो वायुरुद्भवदेशतः उपलब्धि-
 स्थानिष्यन्तारवच्यमाणनासापुटद्वयगतेषु । पुटयोः रन्ध्रयोः । पार्श्वं तुङ्गमध्याधो-
 रन्ध्रगाः तिर्यग्गूर्ध्वदण्डाधरमध्यगतप्रवाहाः । विसर्गलोपः स्वातन्त्र्यात् ॥ ५ ॥

गुर्वित्यादिभिरौरीतावित्यन्तैः सप्तभिः श्लोकैः श्वासानामुदयविशेषैः इष्टस्थान
 पञ्चकालविशेषैश्चैकादशविधचन्द्रसूर्यात्मकत्वं राह्वात्मकत्वसहितसुषुप्तिद्वयति ।
 तत्र गुरुकैवित्यादिना श्लोकैर्नैतदुक्तं भवति । उभयोरपि नासापुटयोः प्राणा-
 नीलाश्वरूपेषु चतुर्षु भूतोदयेषु वामदक्षिणपुटक्रमेण प्रवाहे प्रोक्तक्रमग्रहण्वात्म-
 कत्वं व्योमोदये राहुविधुग्रहाष्टकालकत्वं च भवतीति । उभयस्यः उभयपुटस्यः
 श्वासानामिवमेवं प्रकारप्रवाहकारणं गुरुमुखादवगन्तव्यम् । वामदक्षौवित्यस्य
 पुटाविति पूर्व्वेत्वाच्यः । तयोः पुटयोरैकैकस्मिन्नपि । तथा चन्द्रसूर्यौ जीवः

गृहेषु चन्द्रो गुर्विन्दुगुरुज्ञा भास्करः परे ।
 मातृकाञ्च तथा विद्या स्वरव्यञ्जनभेदतः ॥ ९ ॥
 अधः पृष्ठञ्च चन्द्रः स्यादूर्ध्वे दिनकृद्भवेत् ।
 शरीरेऽपि घटेरूर्ध्वं चन्द्राधो रविरीरितः ॥ १० ॥
 अस्तोति वाक्यं चन्द्रः स्यान्नास्तीतुक्तो रविः स्मृतः ।
 शुक्लकृष्णौ तथा पक्षाविति चन्द्रा दशान्तराः ॥ ११ ॥
 एवं सूर्या दश प्रोक्ता वाह्याभ्याञ्च यशस्विनि ।
 एकादशविधौ चन्द्रभास्करो सम्यगीरितौ ॥ १२ ॥
 तयोश्चन्द्राः प्रौतिकरा भास्कराः क्लेशकारिणः ।
 राहुः शून्यञ्च सर्वत्र नाशाय भवति क्षणात् ॥ १३ ॥
 सूर्येषु शस्तः सर्वत्र मृधभोजनमैथुनैः ।
 संग्रहश्चान्यदखिलं चन्द्रे सिध्यत्यत्रतः ॥ १४ ॥

भाग इत्युत्तरत्वान्वयः । तथा चन्द्रसूर्यावित्यर्थः । अन्यत्रयं अग्नोरव्योमात्मकं
 परे कुजसौरिकेत्कर्काः । तथा चन्द्रसूर्यौ ऊर्ध्वे प्रथमादिवचनमेतत् ।
 तथा चन्द्रसूर्यौ आन्तराः पक्षात्मकत्वविधुराः । एवमुक्तप्रकारेण । दशेत्यस्य
 आन्तरा इति पूर्वत्वान्वयः । वाह्याभ्यां शुक्लकृष्णरूपाभ्यां चन्द्रसूर्याभ्यां ।
 चकारः समाहारे ॥ १२ ॥

तयोरित्यादिना श्लोकेन प्रोक्तचन्द्रसूर्यराहुशून्यानां सामान्यं फलमुपदिशति ।
 तत्र भास्कराः शून्यरूपविधुराः ॥ १३ ॥

सूर्येष्वित्यादिभिः परमेश्वरीत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः चन्द्रसूर्यराहुशून्येषु कर्त्त-
 व्यानि कर्माणि प्रश्नप्रकारविशेषे फलविशेषादिकञ्चोपदिशति । तत्र सूर्येषु एका
 दशविधेषु । मृधभोजनमैथुनैः युद्धभोजनमैथुनैः सहित शेषः । संग्रह इत्यस्य शस्त
 इति पूर्वत्वान्वयः । अन्यदखिलं शिष्टमङ्गलरूपकर्मजातं । चन्द्रे एकादशविधे ।
 तथं इष्टं वानिष्टं वा निश्चित्य भवतीत्युक्तं अस्तोति निश्चित्य नास्तीति निश्चित्य

जीवे तु कथितं तथ्यं मेध्यदर्शश्च १ सिध्यति ।
 निश्चित्य भवतीतुक्तामन्यथा चेत्तदन्यथा ॥ १५ ॥
 अनिश्चिते विधौ कन्या गर्भप्रश्नेऽनातः पुमान् ।
 शून्ये गर्भविपत्तिः स्यादित्यायूह्य वदेद्दृढम् ॥ १६ ॥
 शून्ये नभसि राहौ च शुभान्येवाशुभान्यपि ।
 शुभानि तत्र सर्वाणि नश्यन्ति परमेश्वरि ॥ १७ ॥
 वामे वहति वायौ तु वदेद्देशिकशिष्ययोः ।
 तत्स्थाने स्थापयित्वा तं तत्कर्णे कथयेन्मनुम् ॥ १८ ॥
 अथवा जीवगस्थाने तत्कर्णे मन्त्रमादिशेत् ।
 अन्यथा शून्यराहोस्तु नाशाय गुरुशिष्ययोः ॥ १९ ॥

चोक्तं कार्यं भवतीति यावत् । अन्यथा चेत्तदन्यथा शून्ये कथितं चेच्छून्यं भवति ।
 अनिश्चये निश्चयरहिते गर्भप्रश्ने इत्यस्य विशेषणं गर्भप्रश्ने इति पदच्छेदः । अन्यतः
 सूर्ये शून्यत्यतिरिक्ते शून्ये शून्यरूपसूर्ये इत्यादीत्यत्रादिशब्दः निश्चितकार्यप्रश्ने
 विषयः । एतदुक्तं भवति अनिश्चिते कार्यप्रश्ने चन्द्रश्चेदयदयदभिमतं तद्वति ।
 सूर्यश्चेदयदनभिमतं तच्च भवतीति । तत्र शून्यनभोराहुषु नश्यन्ति अशुभानि
 भवन्तीत्यर्थः ॥ १७ ॥

वामे इत्यादिना शिष्ययोरित्यन्तेन श्लोकद्वयेन गुरुणा शिष्यस्य मन्त्रोपदेश-
 कालविशेषं तदकरणे प्रत्यवायञ्चोपदिशति । तत्र देशिकशिष्ययोरित्यस्य वामे
 इति पूर्वत्वान्वयः । तत्स्थाने वामभागे । तं शिष्यं तत्कर्णे वामकर्णे । अथवा
 पक्षान्तरे जीवगस्थाने वामदक्षिणभेदतः । तत्कर्णे जीवकर्णे । अन्यथा उक्त
 प्रकारद्वयवैपरोत्येन । एतद्द्वयमभ्यासजीवस्थापनं नित्याविद्याविधुरसमस्तमन्त्रोपदेशे
 नित्यानान्तु सवाराहोङ्कुरुकुम्भानां तत्तत्पूजाचक्रे स्वपुरस्थापनमस्माभिः
 पूर्वोक्तमेव । अत्र श्वासानां भूतादिस्वरूपोदयावगमनोपायान्तरमाराध्यमुखा-
 दवगन्तव्यम् ॥ १९ ॥

षष्ट्या युतैस्तु विशतैर्निप्रवासैर्नाडिका मता ।
 तासां षष्ट्या दिनं पूर्णं तद्दिनं स्यात् पुनः पुनः ॥ २० ॥
 एकस्मिंस्तु दिने श्वासाः सहस्राण्येकविंशतिः ।
 षट्शतञ्च ततस्तेषां स्वरूपं शृणु सुन्दरि ॥ २१ ॥
 आरभ्यार्कोदयं प्रातः सप्तत्या द्विशतं क्रमात् ।
 प्राणान्गौलाम्बुखानि स्युर्नवत्यानात्र संक्रमः ॥ २२ ॥
 तत्राप्येवमतोनात्राप्येवञ्च दशमक्रमात् ।
 दिनमेवं ब्रजेदादौ दर्शप्रतिपदं प्रति ॥ २३ ॥

षष्ट्यादिना सुन्दरीत्यन्तेन श्लाकद्वयेन घटिकादिनरूपेण श्वासानां संख्या-
 विशेषैः कालात्मकत्वोपदेशं तत्श्वासरूपप्रस्तावञ्च करोति । तत्र तासां
 नाडिकानां । तद्दिनं नाडिकाषष्ट्यात्मकं । पुनः पुनः परिवृत्तितः । तेषां श्वासानां ।
 सुन्दरीति देवीसम्बुद्धिः ॥ २१ ॥

आरभ्येत्यादिभिर्भवन्ति हीत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः श्वासानां पुटयोः पूर्वपक्ष-
 प्रतिपदादिभूतेषूदयकालं पुटान्तरसंक्रमणकालक्रमं प्रोक्तनिगमनविपर्ययासे फलञ्चो-
 पदिशति । तत्र सप्तत्या द्विशतं प्रतिभूतं श्वासा इति । नवत्या श्वासेरन्यत्र
 पुटान्तरे संक्रमः पुटात् पुटसंक्रान्तकालः तदुभयपुटप्रवाहितया स राहुर्भवतीति
 यावत् । तत्रापि संक्रान्तपुटान्तरेपि । एवं प्रोक्तकालावधि । अतोऽन्यत्र
 संक्रान्तपुटान्तरसंक्रम इति पूर्वोक्तकालावधि । एवं प्रोक्तप्रकारपरिवृत्त्या
 पञ्चदशपरिवृत्तयः । आदौ युगानामिति शेषः । दर्शप्रतिपदं प्रति प्रतिदर्शं
 प्रतिप्रतिपदमित्यन्वयः प्रतिशुक्लप्रतिपदमित्यर्थः । सर्वेषां जीवानां । एतदुक्तं
 भवति युगादिषु शुक्लप्रतिपदि सूर्योदयमारभ्य एकस्मिन् पुटे पञ्चाशदधिकत्रयो-
 दशशत ॥ १३५० ॥ श्वासैः पञ्चानां भूतानामुदयः । ततो नवत्या श्वासैः नाशान्तरे
 संक्रमः । एवञ्च चत्वारिंशदधिकचतुर्दशशत ॥ १४४० ॥ श्वासै रेकावृत्तिः ।
 एवं पञ्चदशावृत्तिषु षट्शताधिकान्येकविंशतिसहस्राणि श्वासा भवन्तीति
 पर्यवसितोऽर्थः । युगादिषु शुक्लप्रतिपदि प्रातरर्कोदयं प्रारभ्य पुटयोर्व्वामदक्षिण-

एवं क्रमेण सर्वेषां प्राणोदय उदीरितः ।
 एतत्क्रमविपर्ययासाद्भव्यानि भवन्ति हि ॥ २४ ॥
 वलाधिकाश्चरा वामे वलिनो दक्षिणे स्थिराः ।
 उभयत्रोभयात्मानः शुभाशुभपरीक्षणेषु ॥ २५ ॥
 सार्द्धद्वाविंशतिश्वासक्रमाद्द्वादशराशयः ।
 तत्र सार्द्धचतुष्केण भूतानि स्युरिति क्रमात् ॥ २६ ॥
 घटिकाणेषु सर्वत्र वाख्याद्ये कान्तरोदये ।
 तत्तदर्णभवाः श्वासाः षष्ट्या त्रिंशत्तमौरितम् ॥ २७ ॥

क्रमेण पञ्चभूतेषु प्रतिभूतं प्रोक्तकालावधि श्वासानां प्रवाहसंक्रमौ । प्रवाहसंक्रमा-
 वेवं पञ्चदशपरिवृत्तितो दिनमेकं भवति । अनन्तरदिने दक्षिणपुटमारभ्यैवं
 क्रमाद्भवति । एवं क्रमेण दर्शान्तं प्रतिदिनं पुटव्यत्यासारभ्रक्रमेण सर्वेषां प्राणो-
 दयो भवत्येतत् क्रमविपर्ययासे तु महान्त्यमङ्गलानि च भवन्तीति ॥ २४ ॥

वलाधिका इत्यादिना श्लोकेन श्वासानां वामदक्षिणोभयप्रवाहकाले चरा-
 दीनां वस्तूनां वलाधिक्यमुपदिशति । तत्र वामे वायौ प्रवहति दक्षिणे इत्यत्र
 प्राणवत् । उभयत्रेति च प्राग्वत् शुभाशुभपरोक्षणे । चरस्थिरोभयात्मकानां
 कर्मणामिति शेषः ॥ २५ ॥

सार्द्धत्वादिना श्लोकेन भूतानां राशीनाञ्च श्वासक्रमादन्योन्यव्याख्याकारत्व-
 मुपदिशति । तत्र सार्द्धद्वाविंशतिश्वासक्रमाद्द्वादशराशयः प्रतिराशुक्तसंख्य-
 (२२) श्वासक्रमात् सम्भूय राशिद्वादशकं (२७०) प्रागुक्तसंख्यश्वासात्मकं
 एकैकं भूतं भवतीत्यर्थः । तत्र राशिषु एकस्मिन्नेकस्मिन्निति शेषः । सार्द्धचतु-
 ष्केण श्वासानामिति शेषः । एतदुक्तं भवति प्रत्येकं प्रोक्तसंख्यश्वासात्मकेषु
 द्वादशसु राशिष्वेकस्मिन्नेकस्मिन् राशी प्रतिभूतं प्रोक्तसंख्यश्वासात्मकानि च
 भूत्वा भूतानि समुच्यन्तीति ॥ २६ ॥

घटिकाद्यादिना अक्षरैरित्यन्तेन श्लोकद्वयेन प्रतिदिनमुदयघटिकाक्षराणि तद्-
 घटिकाक्षराणां श्वासात्मकत्वं तेषु श्वासेषु भूताक्षरोदयक्रमञ्चोपदिशति । तत्र

तेषु तद्गतवर्णानां दशानामादितो दश ।
सप्ताह्वत्या ततः शेषाः प्राणानौलाम्बुखाक्षरैः ॥ २८ ॥
संख्याभिर्वासनाव्याप्तिं श्वासानां शृणु सुन्दरि ।
यथा विहितया मन्वी सदा दर्शनवान् (१) भवित् ॥ २९ ॥

सर्वत्र सर्वेषु दिनेषु वायादि एकान्तरा उदये इति पदच्छेदः । एतदुक्तं भवति सर्वेषु युगदिनेषु घटिकाणेषु विषये एकैकान्तरितं । अतएव य इति वायव्याक्षरपञ्चकं दिवसपञ्चकक्रमादुदयघटिकाक्षरत्वं प्रतिपद्यत इति । तत्तदर्णभवात्तत्तदघटिकाणल्लिकाः । एतदुक्तं भवति पूर्वीक्तप्रकारा घटिकात्मकाः श्वासास्तत्तदघटिकात्मका वर्णरूपाश्च भवन्तीति । तेषु खासिषु प्रोक्तषष्ट्युत्तरत्रिंशत्संख्येषु तद्गतवर्णानां घटिकाक्षरेषु प्रत्यक्षरं तत्तत्प्राप्तभूतवर्णानां दश-
श्वासा इति शेषः । शेषाः पञ्चाशदधिकशतत्रयसंख्याः । एतदुक्तं भवति पूर्वीक्तोदयाक्षरादि षड्यात्मकाक्षराल्लिकासु घटिकासु प्रतिघटिकं षष्ट्युत्तरत्रिंशत्संख्येषु खासिष्वदितो दशश्वासास्तत्तदघटिकाप्राप्ताक्षरप्राप्तभूताक्षरवर्णानां दशानां तदादितत्पूर्व्यन्तानां स्वरूपेण समुद्यन्ति । शेषासु पञ्चाशदुत्तरत्रिंशत्संख्याः श्वासा एवं दशदशक्रमेण तदनन्तरभूतादितदभूतात्कानां पञ्चानां प्रतिभूतं दशदशाक्षररूपानां स्वरूपेण सप्ताह्वत्तयोज्यन्ति । एवंभूते सति प्रतिघटिकं तत्तदक्षरप्राप्तभूताक्षराणां दशानामष्टावाह्वत्तयः शेषभूत चतुष्टयाक्षराणां सप्ताह्वत्तयश्चैवं क्रमेणैकैकघटिकाक्रमेण पञ्चभूतात्मकवर्णाल्लिका भवतीति ॥ २८ ॥

संख्याभिरित्यादिभिरीश्वरीत्यन्तैश्चतुर्भिः । ोकेः प्रस्तावादिपुरःसरमहोरात्रादि श्वासानां प्रोक्तसंख्यानां कालनित्यादित्रीचक्रस्थशतवन्तानमिकादशविधानामप्यवान्तरव्याप्तिं समव्याप्तिं तदनुसन्धानवैभवञ्चोपदिशति । तत संख्याभिः श्वासानामित्युत्तरत्रान्वयः । वासानाथ्याभिं वासानाश्च व्याप्तिं च वासानाल्लिकाव्याप्तिमित्यर्थः । वक्ष्यमाणानमिकादशविधानामिति शेषः । सुन्दरीति देवीसम्बुद्धिः । यथा व्याया नित्यातद्गामिविद्यानां पञ्चविंशत्तलोप्रोक्तसंख्यानां पूर्वमहोरात्र-
-श्वाससंख्यानां मध्ये एकशः प्रतिविद्यमैकेकशास इत्यर्थः । ततः पूर्वीक्तश्वास-

नित्याविद्यामित्तत्त्वानां संख्याः स्युः पूर्वमेकशः ।
 ततो दिनार्णाः सन्ध्याः स्युस्ततश्च घटिकार्णकाः ॥ ३० ॥
 राशयो द्वादश ततो ग्रहा भूतानि पञ्च वै ।
 मातृकाश्चापि पञ्चाशच्छौचक्रस्थाश्च शक्तयः ॥ ३१ ॥

संख्यायाः परमित्यर्थः । दिनार्णाः पूर्णमण्डलार्णाः । सन्ध्याः सन्ध्यात्रयप्राप्तैकषष्टि-
 संख्याः । पूर्णमण्डलश्वाससंख्यायाः परमिति शेषः । ततस्तत्संख्यायाः परं ।
 घटिकार्णकाः षष्टिसंख्या इति शेषः । द्वादशराशयो घटिकार्णसंख्यायाः परमिति
 शेषः । ततः राशिसंख्यातः । ग्रहाः नव भूतानि पञ्चसंख्यातः । मातृका
 भूतसंख्यातः परमिति शेषः । पञ्चाशद्विसर्जनीयविधुरा वर्णा इति शेषः ।
 शक्तयः मातृकासंख्यातः परमिति शेषः । सैका नवतयः आयुषाष्टकस्य
 मिथुनचतुष्टयत्वेन गृह्यमाणत्वात्मन्ध्रदेवताविधुरत्वाच्च । देवी ललिता सर्वा-
 त्मना श्वाससमष्टिरूपेण । एतदुक्तं भवति अहोरात्रात्मकानां षट्शतो-
 त्तरैकविंशतिसहस्रसंख्यानामादितः कालनित्यारूपाः षट्त्रिंशदधिकसप्तशतोत्तर-
 विंशतिसहस्रसंख्याः श्वासा भवन्ति । तच्छिष्टेषु चतुःषष्ट्यधिकाष्टशतसंख्येषु
 श्वासेषु षट्सप्तत्यधिकपञ्चशतसंख्येश्वासाः पूर्णमण्डलवर्णरूपा भवन्ति ।
 तच्छिष्टेष्वष्टाशीत्यधिकद्विशतसंख्येषु श्वासेषु सन्ध्यात्रयरूपनाथतत्त्वनित्यात्मकरूपा
 एकषष्टिश्वासा भवन्ति । तच्छिष्टसप्तविंशत्यधिकद्विशतश्वासेषु षष्टिश्वासा अहो-
 रात्रषष्टिकाक्षररूपा भवन्ति । तच्छिष्टेषु सप्तषष्ट्यधिकशतश्वासेषु द्वादश श्वासा
 द्वादश राश्यात्मका भवन्ति । तच्छिष्टेषु पञ्चपञ्चाशदुत्तरशतश्वासेषु नवश्वासा
 नवग्रहात्मका भवन्ति । तच्छिष्टेषु षट्चत्वारिंशदधिकशतश्वासेषु पञ्चश्वासाः
 पञ्चभूतात्मका भवन्ति । तच्छिष्टेष्वेकचत्वारिंशदुत्तरशतश्वासेषु पञ्चाशच्छ्वासाः
 विसर्जनीयरहिता मातृकाक्षरात्मका भवन्ति । तच्छिष्टा एकनवतिसंख्य श्वासाः
 प्रोक्तक्रमसंख्यशौचक्रस्य शक्तिरूपा भवन्ति । एवं क्रमेणाहोरात्रात्मकश्वासाः
 समष्टिरूपा (१) परिच्छिन्नविग्रहविश्वरूपा ललितात्मका भवन्ति । अत्र पूज्य-
 पादमुखादवगतोऽर्थस्तदाज्ञया लिख्यते यथा—अहोरात्रोक्तसंख्याः श्वासाः पञ्चाश-
 दक्षरात्मिकाया मातृकाया द्वात्रिंशदधिकचतुःशतात्म्या तदात्मका भवन्ति । ते

सैका नवतयः प्रोक्ता देवी सर्वात्मना स्थिता ।
 एवं विद्यां वासनां यो भावयेत् परमेश्वरि ॥ ३२ ॥
 नाडीचक्रञ्च मर्माणि देहान्तर्भरुतां क्रियाम् ।
 योगाभ्यासं तदङ्गैश्च स्वेच्छोत्क्रान्तिविधानकम् ॥ ३३ ॥
 परकायप्रवेशञ्च योगसिद्धस्य लक्षणम् ।
 आसन्नमृत्युचिह्नानि कथयामि यथाक्रमम् ॥ ३४ ॥
 प्राक्प्रोक्तमूलाधारस्य मध्यगा त्रयसमध्यतः ।
 सुषुम्ना पृष्ठवंशाख्यवौणादण्डस्य मध्यगा ॥ ३५ ॥
 मूलादिव्रह्मरन्धान्ता नासाग्राद्वादशाङ्गुले
 तदग्रात् पायुगा प्रोक्तालम्बुषाख्या तु नाडिका ॥ ३६ ॥

पुनरपि विंशत्युत्तरशतत्रयाधिकचतुःसहस्रपरिवृत्तितः पञ्चभूतात्मका भवन्ति ।
 पुनरपि ते नवनाथश्रीचक्रग्रहाणां चतुःशतोत्तरद्विसहस्रावृत्त्या तत्तदात्मका
 भवन्ति । ते पुनरपि षट्त्रिंशत्तत्त्वानां षट्शतावृत्त्या तदात्मका भवन्ति । ते
 पुनरपि षोडशनित्यात्मकस्वराणां पञ्चाशदुत्तरशतत्रयाधिकसहस्रसंख्यावृत्त्या
 तदात्मका भवन्ति । ते पुनरपि षष्टिघटिकाक्षराणां षष्ट्युत्तरत्रिंशतावृत्त्या
 तदात्मका भवन्ति । ते पुनरपि द्वादशराशीनां अष्टशतोत्तरसहस्रावृत्त्या तदात्मका
 भवन्ति । ते पुनरपि श्रीचक्रस्थानां षष्ववतिशक्तोनां पञ्चविंशत्युत्तरशतद्वया-
 वृत्त्या तदात्मका भवन्तीति । अत्रान्यद्रहस्यं पूज्यपादमुखादवगन्तव्यम् ॥ ३२ ॥

नाडीत्यादिना यथाक्रममित्यन्तेन श्लोकद्वयेन पटलशेषार्थानुपदिशति ।
 तत्र मर्माणि स्थानानीति शेषः । स्वेच्छोत्क्रान्तिर्नाम स्वेच्छया प्राणपरित्यागः ।
 परकायप्रवेशं मृतशरीरे स्वजीवप्रवेशनं तस्मात् स्वशरीरे तत्प्रवेशनं
 वा ॥ ३४ ॥

प्रागित्यादिभिः परेत्यन्तेर्देशभिः श्लोकैर्नाडीचक्रस्वरूपं तत्र कुण्डलिनी-
 स्थितिश्चोपदिशति । तत्र प्राक्प्रोक्तमूलाधारस्य नित्यानित्यापटलप्रोक्तस्य । मध्यगा
 मणौ सूत्रवन्धनभ्रूस्त्येत्यर्थः । ब्रह्मरन्धान्ता ब्रह्मरन्धावसाना सुषुम्नेति पूर्व-

त्रस्राग्रादुत्थिता नाडी कुहूर्नाम ध्वजान्तिका ।
 तद्वामदक्षपार्श्वार्थाभ्यां सविप्रखोदरवारणे ॥ ३७ ॥
 जठरान्ता सर्वगा च प्रोक्ते तद्वदनन्तरे ।
 हस्तिजिह्वायश्चिन्त्यौ तत्तदङ्गुष्ठगे पदोः ॥ ३८ ॥
 तथैवेडापिङ्गले च नासारम्भद्वयान्तगे ।
 गाम्भारी च तथा पूषा नेत्रद्वयगते क्रमात् ॥ ३९ ॥
 तथा कर्णगते शङ्खपयश्चिन्त्यौ क्रमेण वै ।
 सरस्वती तु या नाडी सा तु जिह्वाग्रगामिनौ ॥ ४० ॥
 एवं चतुर्दश प्रोक्ता नाड्यो देहे प्रधानकाः ।
 तासां सन्धिषु तत्सन्धिष्वेवं नाड्यः स्थितास्तनौ ॥ ४१ ॥

त्वान्वयः । नासाग्रात् द्वादशाङ्गुले नासाग्रमारभ्य द्वादशाङ्गुलमानावधिके स्थाने
 ब्रह्मरन्ध्रमित्यर्थः । तदग्रात् सुषुम्नारन्ध्रपुरीभागस्थानमारभ्य पायुगा गुदरन्ध्र-
 वसाना । त्रस्राग्रात् मूलाधाररूपत्रस्राग्रकोणात् ध्वजान्तिका मेहनपर्यवसाना ।
 तद्वामदक्षपार्श्वार्थाभ्यां कुहूर्संज्ञिकाया नाड्या इति शेषः । जठरान्ता विश्वोदरा
 जठरमध्यान्ता सर्वगा अधश्चोर्ध्वप्रसृता सर्वगा वारणा । प्रोक्ते इत्यस्य विश्वो-
 दरवारणेति पूर्व्व्वान्वयः । तद्वदनन्तरे तदनन्तरवामदक्षस्थिते । तत्तदङ्गुष्ठगे
 पदोः वामदक्षयोः पादयोस्तत्तदङ्गुष्ठावसानके भवत इत्यर्थः । तथैव तदनन्तर
 वामदक्षपार्श्वारम्भतः नासारम्भद्वयान्तगे । एतदुक्तं भवति मूलाधारत्रस्रमध्यस्थ-
 सुषुम्नाया वामपार्श्वमारभ्य प्रोत्थितवक्राकारा ध्वजमूले सुषुम्नाश्लेषतो दक्षिण-
 भागं गत्वा पुनस्तत्रापि वक्रगत्या नाभिप्रदेशे पुनरपि सुषुम्नाश्लेषतो
 वामभागवक्रगत्या हृदये भ्रूयोऽपि सुषुम्नाश्लेषदक्षिणभागाष्टकाश्रयवक्रगत्या
 कण्ठदेशे पुनरपि सुषुम्नाश्लेषतो वामांशजत्रमध्योर्ध्ववक्रगत्या ब्रह्मरन्ध्रप्रदेशे
 पुनरपि सुषुम्नाश्लेषतो दक्षिणवक्रगत्याधोमुखा सुषुम्ना भ्रूमध्यप्रदेशे सुषुम्ना-
 श्लेषतो वामनासारम्भपर्यवशायिनी इडासंज्ञा नाडी भवति । पिङ्गला तु प्राग्-
 दक्षिणभागरम्भा दक्षिणवामदक्षिणवामविनिमयक्रमवक्रगत्या सुषुम्नीर्ध्वश्लेषपर्य-

तासां प्रधाननाडीनां संख्या सार्द्धं त्रिलक्षकम् ।

अप्रधानाः शिरा देहे त्वसंख्या याभिरेव वै ॥ ४२ ॥

वेष्टितैर्यैर्नरः सर्वैः स्वकीयैरक्षया निशम् ।

नाडयः सुषिरा रक्तमरुत्पूर्णाश्च सर्व्वगाः ॥ ४३ ॥

सुषुम्नामध्यगा वज्रा नाडी तन्मध्येगा घरा ।

चित्राभिधाना तन्मध्ये स्थिता सा कुण्डली परा ॥ ४४ ॥

मर्म्ममध्यगा दक्षिणनासिकान्ता च भवतीति । तथा अनन्तरवामदक्षिणारम्भतः
नेत्रद्वयगते तत्तन्नेत्रद्वयपर्य्यवसिते तथा तदनन्तरवामारम्भतः कर्णगते तत्तत्
कर्णपर्य्यवसिते । सरस्वतो पूर्वोक्तनाडीद्वयावशिष्टमध्यस्था नासारम्भतः जिह्वाश-
गामिनो जिह्वाश्रपर्य्यवसिता ॥ तासां चतुर्दशानां तत्सन्धिषु प्रधाननाडीनां
सन्धिषु । तासां प्रधानचतुर्दशनाडीसंख्यारम्भानां (१) तत्संख्याख्यानाञ्च सार्द्ध-
त्रिलक्षकं पञ्चाशत्सहस्राधिकत्रिलक्षमित्यर्थः । याभिः प्रधानाभिः अप्र-
धानाभिश्च । नाडयो नाडिकाः प्रोक्तास्ताः सर्व्व्याः सुषिराः रन्ध्रवत्यः । सुषुम्नामध्यगा
सुषुम्नामध्यरन्ध्रान्तरालगता । तन्मध्येगा वज्रानाडीरन्ध्रान्तरालगता । तन्मध्ये स्थिता
चित्रानाडान्तःस्थिता सा त्रिंशे पटले चतुःषष्टितमश्लोकादिभिः षड्भिः श्लोकै-
र्वक्ष्यमाणरूपा । भूमौ त्रिकोणमालिख्य तद्वह्निस्वरङ्गुले च त्रिकोणं लिखित्वा
तयोर्मध्ये तिर्य्यक् द्वादशरेखा विलिख्य सर्व्वमध्ये सुषुम्नाया आद्यक्षरं तस्या-
धोभागे अलम्बुषाया आद्यक्षरं तत्पूर्व्वभागे त्र्यस्ययोर्मध्यकोष्ठे कुक्कुटा आद्य-
क्षरं एवं प्रादक्षिण्येन कोष्ठान्तरालेषु च नाडीनामाद्यक्षराणि वायुपौ पृषशं
संज्ञां इहयि वापि पृथसाशङ्गां पूर्वोक्तैः सह चतुर्दशक्षराणि लिखित्वा प्रदर्शये-
दिति सम्प्रदायः । अत्र संग्रहश्लोकास्तयो लिख्यन्ते ।

सुषुम्नालम्बुषामध्ये कुक्कुटक्षारणसंज्ञिका ।

पयस्विनो पिङ्गला तु सुषुम्ना सुयशस्विनी ॥

सरस्वतो शङ्खिनो च गान्धारीडा द्विपास्यगा ।

विश्वोदरेति नाड्यः स्युरयं तासां स्थितिक्रमः ॥

रन्ध्रपायुध्वजाश्लेषपन्नासानेत्रकर्णगाः ।

जिह्वाकर्णाचिनासाङ्घिजठरान्ताः प्रदक्षिणात् ॥ इति ॥ ४४ ॥

क्षीमं इति वदन्नाम । उदन् इति विज्ञानं लक्ष्मणवदन् । समान-
 प्राणापानौ प्राणापानाख्यौ । नाम इति वदन्नाम उदन् इति च देवदत्तो धनञ्जय-
 कर्तृधारागामनासकौ परस्परं शृङ्खलावत् बद्धकण्ठोपलोककाले ईष्येति शेषः ।
 देहस्थानां देशानां वदन्नां नामानि ननु किंवास्तदेवमात्राव्याप्येति । ननु
 देशानामित्यादिभिः कथ्यते इत्यन्तः पश्चिभिः आकौस्तुभप्रस्तावपुरःसर-
 शेषस्थानानि दादश सम्ययादिति शक्यमिति ॥ ४७ ॥
 कपालतः कपालेषु अद्वितीयं एतेष्वद्वितीयमस्य इत्येवमात्रानि षड्विधानि ।
 ककालाः कर्णापरिमाणान्नास्त्रावर्णनस्यैवावर्णनस्यैः । शङ्ख्याः मालापर्यायवर्णनस्यैः ।
 वायुधरत्नफलं चापदिशति । ननु सौवर्णिका मुक्कपर्यायवर्णनस्यैवावर्णनात् ननु
 समुदाहृत्यादिभिः सिद्धान्तान्तरादिभिः आकौस्तुभप्रस्तावसमस्तानि तेषु

एषां देशानामभ्यासि मकरां स्युरन्तकाः ॥ ४१ ॥
 व्यानाख्या रसमादाय व्यापयेद्विषयां ननुम ।
 समानवायुः कायात्तान् सस्यवयानि पात्रिविधं ॥ ४० ॥
 क्षीमं लक्ष्मणकनं प्रजा उदन्नापि नया विज्ञानं ।
 देवदत्तो वर्णमात्रं रवकेश धनञ्जयः ॥ ४९ ॥
 नाम उदन्नामकनं प्रजाः स्युरन्तकं ककरकसया ।
 कर्तृधारागामनासकौ प्राणापानौ सदा तौ ॥ ४८ ॥
 देशानामपि वदन्नां देहस्थानां क्रियाः श्रूया ।
 परकायाप्रवृत्तौ विज्ञानेकानि च सिद्ध्यति ॥ ४७ ॥
 अद्वितीयशक्तिं प्रजात्वेषु वायुसि धारयात् ।
 शङ्ख्याः फलवर्णनमात्तिसंख्यानास्यकपालतः ॥ ४६ ॥
 इदं वसनकण्ठसिद्धिककालाकौस्तुभसि ।
 कर्तृधारागामनासकौ पर्यायवर्णनस्यैः ॥ ४५ ॥
 समुदाहृत्यादिभिः सिद्धान्तान्तरादिभिः आकौस्तुभप्रस्तावसमस्तानि तेषु

प्रजाणां कामादीनां षष्ठां वयोनिभ्य उपरमन् यमः यमाख्यासकम् ॥ ५६ ॥
 त्वत् । आत्मपरिवेषप्रसङ्गकसुखसुखे यमां यमः । खरूपपरिवेषप्रसङ्गकसुखे-
 पदं प्रति । तत्र तत्प्रत्ययः । योऽप्रत्ययः । सञ्ज्ञानप्रकाः खरूपत्वमप्रत्यय-
 नतप्रत्ययैत्यादिना यमदत्तत्वान्नाख्यात्वं शौकेन प्रत्ययैव यमखरूप-
 युः अष्टाङ्गखरूपः । मत्प्रसमाः मन्मथः शिवरूपः ॥ ५५ ॥
 शिवदत्तानां त्रिपञ्चक कथयामाख्यात्वं तदन्वयः । कथयामि खरूपत इति शेषः ।
 प्रस्तावं तदनुभाववञ्चोपदिशति । तत्र तथा समुच्चये । अष्टाङ्गान्नाख्य कामा-
 यमुख्यादिना भवेदित्यन्तं शौकद्वयेन यामाख्यात्वं नामानि तत्रैवैक-
 रूपसुखा यान इति ॥ ५३ ॥
 एतदुक्तं भवति सुदन्तपरवत् प्रत्ययमानानां जीवमनःपरमात्मना इदन्नाविजयन-
 सम्भारस्यैव तद्विषय इति इत्यर्थः । योऽनः तदात्मसम्बन्धः । तस्य योऽस्य ।
 तत्र जीवनात्मसुदन्तपरवत् एतदुक्तं पदं मनसा भवेति शेषः । परमात्मनः
 जीवनात्मैत्यादिना शौकेन योगनिर्वचनोपदेशं तदङ्गप्रस्तुतिवञ्च करोति ।
 कौस्तुभैः विजनाङ्गत्वात् अहिवादिभिः ॥ ५२ ॥
 सम्यक् । प्रसारत् यथावत् संवसारसुखं च । वैलोक्य अथवा तथा सञ्चारपति-
 युक्तादत् । व्याख्यः वयुमिति शेषः । एवं युक्तादत् इत्येति शेषः । अथाः
 वयुः समानाख्यात्वाद्युः । कामानि जटराणि यद्विषयः खरूपः । पानिर्व-

लोभमोहौ मानसदौ वृक्षवत् सर्वलक्षणकाः ॥ ५६ ॥
 तत्प्रत्ययः षड्प्रत्ययाः कामादीनां तत्रैव ।
 कथयामि अथां प्राज्ञैः यमां यमां मत्प्रसमां भवन् ॥ ५५ ॥
 व्यानं समानाधिकार्यात्कामाख्यात्वं यथाक्रमत् ।
 प्रत्यावाप्तकथा प्रत्याहारसदृशं धारणां ॥ ५४ ॥
 यमां यमः पञ्चादौ सत् तदनन्तरम् ।
 यमां योऽस्य त्रिपञ्चकस्यैव तद्विषयं ॥ ५३ ॥
 जीवनात्मसुदन्तपरवत् मनसा परमात्मनः ।
 वैलोक्य विजनाङ्गत्वात् शौकेनियं कल्पते ॥ ५२ ॥
 तेषां प्रसारद्वैतस्य समोचोनां स्थितिभवेत् ।

आत्मापरोक्षप्रत्यूहकर्मणस्तु यमो, यमः ।
 तथैकादशरूपः स्यान्नियमः परिकीर्तितः ॥ ५७ ॥
 अहिंसा सत्यमास्तिक्यमार्जवं समता धृतिः ।
 क्षमा दया त्रिधाशौचं सन्तोषो गुरुसेवनम् ॥ ५८ ॥
 पद्मस्वस्तिकवीराख्यभद्राण्युक्तानि वै क्रमात् ।
 आसनानि मनःस्थैर्य्यकरणे साधकानि वै ॥ ५९ ॥
 ऊर्वोरुपरि विन्द्यस्य व्यत्यासात् पादयोस्तले ।
 वाह्यपार्श्वद्वयस्पर्शात्तत् पद्मासनमीरितम् ॥ ६० ॥
 तथा तयोरधोभागतदन्तः पार्श्वसङ्गमात् ।
 स्वस्तिकाकारतः प्रोक्तं तद्भद्रासनमीश्वरि ॥ ६१ ॥

तथैकादशेत्यादिना सेवनमित्यन्तेनाङ्गीयेन एकश्लोकेनेकादशविधनियम-
 स्वरूपमुपदिशति । तत्र तथा यथा यमः तथा नियमः नियमाख्यमङ्गं । समता
 लाभहान्योः । त्रिधा शौचं मनोवाक्कायरूपतः । सन्तोषः पूर्णता ॥५८॥

पद्मेत्यादिभिः स्मृतमित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैर्नामपुरःसरमष्टविधान्यासन-
 स्वरूपाण्युपदिशति । तत्र मनःस्थैर्य्यकरणे योगाभ्यास इति शेषः । साधकानि
 उपकारकानि । ऊर्वोरुपरीत्यादिना श्लोकेनैतदुक्तं भवति वामपादतलकनिष्ठा-
 सम्बन्धिपार्श्वस्य दक्षिणोरुमध्योपरि दक्षिणपादतलकनिष्ठासम्बन्धिपार्श्वस्य वाम-
 -अङ्गोपपर्याक्रमणेन वामोरुमध्योपरि चैवं व्यत्यासक्रमात् विन्यासेन वामजङ्घाया
 दक्षिणजङ्गोपपर्याक्रमणेन च पूर्व्वद्विन्यासाद्विधं पद्मासनं भवतीति । तथा
 द्विधिव्यत्यासक्रमात् । तयोर्ऊर्वोः तदन्तःपार्श्वसङ्गमात् । एतदुक्तं भवति
 वामपादतलाङ्गुष्ठसम्बन्धिदक्षिणोरोरधोभागस्य दक्षिणपादतलाङ्गुष्ठसम्बन्धि-
 पार्श्वोपरि वामोरोरधोभागस्य च प्राग्वत् व्यत्यासविन्यासात् पुनः पूर्व्ववत्
 जङ्घाद्वयोपर्य्यन्थीन्याक्रमणविन्यासात् च पादतलद्वयाङ्गुष्ठसम्बन्धिपार्श्वान्योन्या-
 क्रमेण विन्यासाच्च द्विविधं स्वस्तिकासनं भवतीति । तलान्त इत्यादिना श्लोकै-
 तदुक्तं भवति एकं पादमूर्वीरन्यतमस्याधोभागे स्वतलाङ्गुष्ठसम्बन्धिपार्श्वेन
 सङ्गतं कुर्यात् । एतच्च वामदक्षिणव्यत्यासेनैव कुर्यात् । तेनैतद्विधं भद्रासनं

तलान्तः पाप्रवंगं कुर्यादिकमन्यन्तु वाञ्छगम् ।
 ऊर्वीरधस्तथोर्ध्वं च द्विधा भद्रासनं स्मृतम् ॥ ६२ ॥
 व्यत्यस्ततलयोरूर्ध्वसंस्पर्शादुच्चजङ्घयोः ।
 पादयोर्जानुदेशे वै वीराख्यं योगपट्टतः ॥ ६३ ॥
 प्राणायामस्त्रिधा प्रोक्त उत्तमाधममध्यमाः ।
 लाघवो भूतलत्याग उत्तमे चित्तनिर्वृतिः ॥ ६४ ॥
 सर्वाङ्गे स्वेदसंघट्टिरधमे मध्यमे तथा ।
 सर्वाङ्गकम्पनं प्रोक्तमभ्यासात् कालसंयुतात् ॥ ६५ ॥
 तेषुत्तमगुणा भूयुरभ्यासात् कालयोगतः ।
 तस्मात् समभ्रसेत् प्रातः सायञ्च नियमेन वै ॥ ६६ ॥
 वामेन नासारभ्रेण पूरयेदमृतात्मना ।
 स्मरन्नम्बु मरुत् पश्चाद्दक्षिणेनापसारयेत् ॥ ६७ ॥

भवतीति । सम्भूयाष्टावासनानि । अत्र द्विधेत्युक्त्या सर्वासनद्वैविध्यमिति
 सम्प्रदायः ॥ ६२ ॥

व्यत्यस्तत्यादिना श्लोकेनैतदुक्तं भवति जङ्घोरुर्ध्वसंस्पर्शादूर्ध्वभूतं जङ्घयोर्वत्यस्त-
 तलकनिष्ठासम्बन्धिपार्श्वक्रान्तभूतलयोः पादयोर्जानुदेशे खान्तरा-
 धिमध्ये च योगपट्टवन्धनाज्जान्वोरुपरि प्रसारितवाङ्मुदण्डप्रकोष्ठविन्या-
 सात् पुनःप्राग्वज्जङ्घाद्वयवाङ्घ्राभ्यन्तरस्पर्शविन्यासभेदाच्च द्विविधं वीरासनं
 भवतीति ॥ ६३ ॥

प्राणायामेत्यादिभिस्तुरीयत इत्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैः प्राणायामभेदांस्तद्ग्रानं
 तस्य स्वरूपपट्टोपदिशति । तत्र लाघवः देहस्येति शेषः । भूतलत्यागः तूला-
 घटयोरिकैकस्यां पूर्वतः स्वसमानप्रमाणानि वस्तूनि निक्षिप्यान्वस्यां स्थित्वा
 प्राणायामेण स्वघटोन्नतिरिति सम्प्रदायार्थः । उत्तमे प्राणायामे इति
 शेषः । अधमे प्राणायामे मध्यमे प्राणायामे इति शेषः । अभ्यासात्
 कालसंयुतात् चिरकालकृतादभ्यासादित्यर्थः । उत्तममध्यमाधमाः, भूयुरिति

एवं मुसाधिते पञ्चाद्वात्रिंशन्मात्रयाहरेत् ।
 धारयेत्तच्चतुःषष्ट्या रेचयेत्तत्तुरीयतः ॥ ६८ ॥
 कम्पश्च पुलकानन्दौ वैमल्यस्थैर्यलाघवाः ।
 तद्वत् कान्तिप्रकाशौ च योगसिद्धस्य लक्षणम् ॥ ६९ ॥
 मूलाधारे मनः कृत्वा वायुनापूर्य्य मूलतः ।
 नाडीचक्रान्तरं नीत्वा सर्वाङ्गानि च चारयेत् ॥ ७० ॥
 एवं संसाधिते वायावष्टत्रिंशत्सु मर्म्मसु ।
 धारयन् वारयेदिच्छावशेनाङ्गानि सर्वतः ॥ ७१ ॥
 तथाधारगतं कृत्वा मनः पवनसंयुतम् ।
 रसाम्बुदाहव्याप्तस्रैः सहस्रैर्यापयेत्तनुम् ॥ ७२ ॥

दिव्यत्वात् भूयासुरित्यर्थः । समभ्यसेत् प्राणायामान् । अम्बु वकारं मरु-
 द्विव्यत्वान्मरुतमित्यर्थः । अस्यार्थद्वयं विद्यते एकदा यकाराक्षरं स्वरन्निति
 पूर्व्वत्रान्वयः । अन्यदा श्वासं अपसारयेदित्युत्तरत्रान्वयः । रेचयेदित्यर्थः ।
 मात्रा नाम खाङ्गुलीस्फोटाष्टककालः । चतुःषष्ट्या मात्राभिरिति शेषः । तुरी-
 यतः षोडशमात्राभिः ॥ ६८ ॥

कम्प इत्यादिना श्लोकेन योगसिद्धलक्षणमुपदिशति । वैमल्यस्थैर्यलाघवाः
 वैमल्यं मनीषियं स्थैर्यलाघवे देहविषये । प्रकाश इति स्वतेजसो वह्निः प्रकाशनं
 बीजादिवत् ॥ ६९ ॥

मूलाधारेत्यादिना श्लोकेन प्रत्याहारस्वरूपमुपदिशति । तत्र मूलतः मूला-
 धारात् ॥ ७० ॥

एवमित्यादिना श्लोकेन धारणस्वरूपमुपदिशति । तत्र चारयेत् वायुमिति
 शेषः । इच्छावशेन स्याभिमताङ्गधारणवशेन ॥ ७१ ॥

तथेत्यादिभिर्ब्रजेदित्यन्तेर्नवभिः श्लोकैर्धारणासिद्धिफलानि समाधिस्वरूप-
 सहितान्युपदिशति । तत्र तथेत्यादिना भुवीत्यन्तेन श्लोकद्वयेन समाधिना
 त्रिकालज्ञानादिसिद्धुपपायमुपदिशति । तथा प्राग्वत् । रसाम्बुदाहव्याप्तस्रैः
 सहस्रैः लकारवकाररेफयकारहकारैः प्रत्यक्षरं विन्दुसहितैः सहिति शेषः ।

एवं तैरक्षरैर्देहे वायुना तन्मयीकृते ।
 त्रिकालज्ञो विशुद्धात्मा सुखी जीवेच्चिरं भुवि ॥ ७३ ॥
 स्वेच्छाचारो व्योमगश्च ब्रजेदेवैश्च सङ्गमम् ।
 स्वेच्छया देहमध्यस्थः कुड्मगृहगतो यथा ॥ ७४ ॥
 एवं संसिद्धयोगस्तु स्वेच्छया देहमात्मनः ।
 प्राणानाकृष्य मध्यस्थसुषुम्नारन्ध्रतस्तथा ॥ ७५ ॥
 ब्रह्मरन्ध्राद्विनिर्गत्य भूयात् सर्वात्मनात्मवान् ।
 अथवोत्तरसंप्रोक्तचूर्णास्वादनतो वशी ॥ ७६ ॥
 विरक्तचित्तः स्वं देहं तेनोपायेन सन्त्यजेत् ।
 स्वेच्छोत्क्रान्तिरिति प्रोक्ता योगयुक्तात्मनां प्रिये ॥ ७७ ॥

व्यापयेत् पवनमिति शेषः । तन्मयीकृते ध्यातृध्यानध्येयविभेदसमाधिना तत्त-
 द्भूतमयीकृते । एतदुक्तं भवति प्राग्बन्धुलाधारे मनः संयोज्य तत्र वायुं सन्त्यर्थं
 प्रोक्तैर्भूताक्षरैः पञ्चभिः सह तं पवनं सर्वदेहव्यापनेन स्वदेहे तत्तद्भूतमयीकृते
 प्रोक्तफलसिद्धिरिति ॥ ७३ ॥

स्वेच्छेत्यादिना श्लोकेनाकाशगमनादिसिद्धयुपायमुपदिशति । तत्र स्वेच्छा-
 चारो अब्याहृतगतिर्गृहगतो यथा गृहगतपुरुषवत् शरीरव्यासङ्गरहितः ॥७४॥

एवमित्यादिभिः प्रिये इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः स्वेच्छोत्क्रान्त्युपायद्वयमुपदि-
 शति । तत्र देहं संत्यजेदिति शेषः । प्राणान् श्वासान् मध्यस्थसुषुम्नारन्ध्रतः
 नाडीचक्रस्येति शेषः । तथा प्राग्वत् । सर्वात्मनात्मवान् देहपरिच्छेदं संत्यज्या-
 परिच्छिन्नवहुरूपवान् । अथवा पद्मान्तरे । उत्तरसंप्रोक्तचूर्णास्वादनतः उत्तरत्र
 चतुस्त्रिंशपटले उग्रेत्याद्यात्मवानित्यन्तश्लोकरयप्रोक्तचूर्णास्वादनतः तेन चूर्णा-
 स्वादनरूपेण । एतदुक्तं भवति पूर्वावस्थानचारितान् प्राणान् मनसा सुषुम्ना-
 रन्ध्रमार्गेण निःशेषमाकृष्य ब्रह्मरन्ध्रात् विनिर्गमय वक्ष्यमाणचूर्णास्वादनसंजाता-
 नुसन्धानेन वानवच्छिन्नस्वरूपो भवतीति ॥ ७७ ॥

परकायप्रवेशन्तु वक्ष्ये देवि महाद्भुतम् ।
 कलौ दुःशाटकं प्रायो मर्त्तैः सिद्धिरपौश्वरि ॥ ७८ ॥
 अल्लेशतः परित्यज्य प्राणान् स्वकतनुं तथा ।
 परिपूर्णाङ्गसंयुक्तामग्रतो वीक्ष्य योगतः ॥ ७९ ॥
 प्रविशेत्तत्तनुं प्राणप्रतिष्ठोक्तविधानतः ।
 स्वां तनुं गोपयेत् स्वीयैस्ततस्ताञ्च तथा ब्रजेत् ॥ ८० ॥
 सिद्धस्य लक्षणान्यष्टौ योगाभासेन सर्वदा ।
 शृणु तानि महादेवि यैरन्यैर्जायते गुणैः ॥ ८१ ॥
 इन्द्रहानिः सुखावाप्तिरारोग्यं वश्यवृत्तिता ।
 जितेन्द्रियत्वमक्रोधः कृपया जनगोपिता ॥ ८२ ॥
 आसन्नमृत्योश्चिह्नानि कथयामि शृणु प्रिये ।
 यैः साध्यसाधकौ ज्ञात्वा देहत्यागमतन्द्रितौ ॥ ८३ ॥
 देवतास्वात्मभजनपरौ स्यातां ततस्तु तौ ।
 सुगतिं प्राप्य सिद्धैः तु भवतो जातमावतः ॥ ८४ ॥

परकायेत्यादिभिर्ब्रजेदित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः प्रस्तावपुरःसरं परकाय-
 प्रवेशनं तस्माद्भूयोऽपि स्वकायप्रवेशञ्चोपदिशति । तत्र दुःशाटकं दुष्करं पर-
 कायप्रवेशमिति पूर्व्ववान्वयः । अल्लेशतः क्रूरव्याध्यादिभिः कृतल्लेशाभावेन ।
 योगतः प्रविशेदित्युत्तरवान्वयः । प्राणप्रतिष्ठोक्तविधानतः दूतीनित्यापटले
 इति शेषः । स्वीयैः स्निग्धैः पुरुषैरिति शेषः । ततः तस्मात् प्रतिष्ठान्यशरोरत्तां
 स्वतनुं । तथा प्राग्वत् प्राणप्रतिष्ठाविधिना ॥ ८० ॥

सिद्धस्येत्यादिना शोचितेत्यन्तेन श्लोकद्वयेन प्रस्तावसंख्यापुरःसरं योगसिद्ध-
 लक्षणान्युपदिशति । तत्र तानि लक्षणानि । गुणैः लक्षणैरित्यर्थः । इन्द्रहानिः
 शीतोष्णसुखदुःखादिविकारहानिः । सुखावाप्तिः स्वरूपानुसम्भारिण ॥ ८२ ॥

आसन्नमृत्यादिभिर्भवेदित्यन्तैरष्टादशभिः श्लोकैः प्रस्तावज्ञानफलपुरःसरमासन्न
 मृत्युचिह्नान्युपदिशति । तत्र आसन्नमृत्योः पुरुषस्य । यैः चिह्नैः । तौ साध्य-

अकारणं निजां पूर्वां विमुच्य प्रकृतिं नरः ।
 समाश्रयेत्तस्त्वद्दान्मृतिसस्य सुनिश्चितम् ॥ ८५ ॥
 अरुन्धतीं ध्रुवं व्योम्नि नेजते च तदर्हतः ।
 दृशौ नासान्तिकान्क्रान्था चन्द्रके योङ्गयोर्न चेत् ॥ ८६ ॥
 विलोकयति तस्यार्ध्वान्मृतिमिति सुनिश्चितम् ।
 गुल्फाधः स्फुरणं नाद्योः पादयोश्चेन्न जायते ॥ ८७ ॥
 तस्याशु नाशो गदितो भानौ रुण्डं च पश्यतः ।
 निरुद्धकर्णरन्ध्रस्य न चेत् कुण्डलिनीध्वनिः ॥ ८८ ॥
 धूमो वा दृश्यते मूर्ध्नि गृहजेचादितोऽपि वा ।
 मूर्ध्नि गा विहगा लीनाः परासुं तं न को वदेत् ॥ ८९ ॥
 पश्चात्कृताकीं गण्डूषे न पश्येच्छक्रचापकम् ।
 सद्यः परासुमात्मानं जानीयात् सर्वथा नरः ॥ ९० ॥
 स्वमसककरः पश्येत् प्रकोष्ठं स्थूलमात्मनः ।
 आगुल्फोरन्तराष्टभा पश्यन्नातो विनश्यति । ९१ ॥

साधकौ । सुगतिमित्यस्य जातमात्रत इत्यस्य चार्थो गुरुमुखादवगन्तव्यः । पूर्वो
 सौम्यां ब्रूयं वा समाश्रयेत् पूर्वविपरीतामिति शेषः । ततः समाश्रयतः । ध्रुवं
 नक्षत्ररूपं । तदर्हतः षण्मासतः । नासान्तिकान्क्रान्था नासान्तिकयोरङ्गुलिहया-
 क्रान्ता । चन्द्रके मयूरविम्बमध्यस्थचन्द्रकरूपे ज्योतिषी । न चेदित्यस्य
 विलोकयति इत्युत्तरबान्वयः विलोकयतीत्यस्य चन्द्रके इति पूर्वबान्वयः ।
 तस्यार्ध्वान्मृतिसस्य गुल्फाधोनाडोद्भयम्फुरणहीनस्य । रुण्डं कवम् ।
 चकारो भिन्नक्रमः । पश्यतश्चेति पञ्चान्तरे । गृहजेत्रादिषु आदिशब्दः पुर-
 पत्तनादिविषयः । अपि धूमो दृश्यत इत्याकथ्यते । वा विकल्पे । तं पुरुषं ।
 पश्चात्कृताकीः पृष्ठीकृताकीः गण्डूषे पुरितविनिर्गमितमुखजले । चापकं
 शक्रचापसदृशं ज्योतिः । प्रकोष्ठं सूपरं । सूपरमणिवन्धयोर्मध्यप्रदेशं । तौ

श्लेषशुक्रमलानि सुर्निमग्नानि जले यदा ।
 तस्मिन् पक्षे प्रयात्येव यमं सन्त्यज्य जीवितम् ॥ ६२ ॥
 हाटकां प्रतिमां पश्यन् ध्रुवं याति यमालयम् ।
 भास्करं भगणैः पश्यन्नपि याति यमालयम् ॥ ६३ ॥
 जलादिषु तनुच्छायां विकृतां वीक्ष्य मासतः ।
 प्रयाति निधनं छिद्रं पश्यन् भानोश्च मण्डले ॥ ६४ ॥
 क्षातानुलिप्तगात्रस्य पुरः शुष्यति चेदुरः ।
 स पक्षाट्याति निधनं सर्वैरपि सुरक्षितः ॥ ६५ ॥
 गुरुमाटगणान् विप्रान् चन्द्रसूर्यौ च देवताः ।
 आस्तिकान् सततं निन्दन्नकारणत एव च ॥ ६६ ॥
 श्वास्ववैरस्य दलने परित्यागे स्वरोषतः ।
 गुरुमन्त्रपरित्यागेऽप्यचिराज्जायते मृतिः ॥ ६७ ॥
 गुरुं विद्याञ्च जनकं जननीं सर्वदेवताः ।
 सदाधिष्ठेपशापाभ्यां न्यक्कुर्वन्नाशु नश्यति ॥ ६८ ॥
 पुस्तकं निजगेहं वा विष्टरं शयनन्तु वा ।
 निष्कारणे निराकुर्वन्नाशु नश्यति मानवः ॥ ६९ ॥

जनौ । तस्मिन् पक्षे अर्द्धभासादर्वाक् । भगणैः सहिति शेषः । विकृतां कुत्सिता-
 कारां निरोजस्तां । भानो छिद्रं रन्ध्रं । सर्वैरपि ब्रह्मादिभिः । अकारणत इत्यस्य
 श्वास्ववैरस्य दलने इत्युत्तरत्वान्वयः । परित्यागे श्वास्ववैरस्य । अधिष्ठेपशापाभ्यां

दृग्देहचक्रवालानां वैवर्ण्ये मासतो मृतिः ।
 ध्याते स्वदेववैरूप्ये मासतो निधनं भवेत् ॥ १०० ॥
 कालतत्त्वमयी व्याप्तिरिति सम्यक् समीरिता ।
 अस्या निफालनाच्चित्ते तत्तत्त्वं स्वात्मसात् कृतम् ॥
 इति षोडशनित्यातन्त्रे श्रीकादिमते प्रवासरूपं
 नाम सप्तविंशं पटलम् ॥ २७ ॥

निन्दनाप्रियवचनाभ्यां । निराकुर्वन् परित्यजन् । वैवर्ण्यं रूक्षता । स्वदेववैरूप्यं
 वर्णविग्रहप्रसादादिभिरिति शेषः ॥ १०० ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य
 प्रपञ्चसारसिंहराजप्रकाशाभिधानेन श्रीसुभगानन्दनाथेन
 विरचितायां मनोरमाख्यायां व्याख्यायां षोडश-
 नित्यानां कालात्मकप्राणव्याख्यादिविधान-
 प्रकाशनपरं सप्तविंशं पटलम् परिपूर्णं
 परामृष्टम् ॥ २७ ॥ ॐ तत्सत् ॥

ग्रन्थसंख्या—सप्तविंशे यन्त्रमेकं व्याख्याग्रन्थाश्च संख्यया ।
 पादाङ्कं पञ्चपञ्चाशदधिकं द्विशतं स्मृताः ॥

अष्टविंशपटलम् ।

अथ षोडशनित्यानां लोकात्मत्वं वदामि ते ।
यन्मयं विश्वमखिलं वर्त्तते सचराचरम् ॥ १ ॥
कालमाहकयोर्व्याप्तिः प्रागेवोक्ता मया तव ।
वाच्यवाचकयोगेन माहकालोकयोरपि ॥ २ ॥
व्याप्तिमद्य प्रवक्ष्यामि सम्यक् ते काललोकयोः ।
यदायत्तमिदं विश्वं नित्यास्तत्कालविग्रहाः ॥ ३ ॥
कालस्य षोडशाकारो रूपो दृश्यत एव हि ।
वृद्धिचयाभ्यां चन्द्रस्य आद्यया कलया तथा ॥ ४ ॥

पूर्वस्मिन् सप्तविंशे पटले षोडशनित्यानां कालेन प्राणात्मकतादिकमुपदिश्या-
नन्तरं षोडशनित्यानां लोकात्मकत्वमुपदिशति अथ षोडशेत्यादिना विग्रहत्वन्तेन
श्लोकशतरूपेणाष्टाविंशेन पटलेन । तत्र अथ षोडशेत्यादिना श्लोकेन षोडश-
नित्यादीनां लोकात्मककथनप्रस्तावपुरःसरं सचराचरस्य विश्वस्य तन्मयत्वेन
वर्त्तनमुपदिशति । तत्र लोकात्मत्वं लोकतादात्म्यं । यन्मयं नित्यात्मकलोकमयं ।
वर्त्तते प्रतीयते ॥ १ ॥

कालेत्यादिना श्लोकेन पञ्चविंशपटलप्रोक्तकालमाहकयोः षड्विंशपटल-
प्रोक्तमाहकालोकयोश्च व्याप्तिं स्मारयति । तत्र प्रागेव पञ्चविंशे पटले । वाच्य-
वाचकयोगेन माहकालोकयोरपि शब्दरूपमाहकातदर्थरूपलोकयोरपृथग्भावेन
माहकालोकयोर्व्याप्तिरपि षड्विंशे पटले मया तवोक्तेत्यर्थः ॥ २ ॥

व्याप्तिमित्यादिना श्लोकेन काललोकयोर्व्याप्तिकथनादिप्रस्तावपुरःसरं
नित्यानां कालविग्रहत्वमुपदिशति । तत्र अद्य अस्मिन् पटले यदायत्तमिदं
विश्वं तादात्म्येन विश्वस्य कालपराधीनत्वात् । नित्यास्तत्कालविग्रहाः सकल-
विश्वकारणभूतः काल एव नित्यानां विग्रह इत्यर्थः ॥ ३ ॥

कालस्येत्यादिना श्लोकेन महानित्याया अपरिच्छिन्नकालात्मकत्वमन्यासां तद-

संख्यैर्विशुभान्तः संप्रपद्युं सहीमानान् प्रलोकयन्तोरुसर्गं विद्यामामः । एत-
 विषयमिः ससृष्टः । ह्यौस्वतन्तससृष्टान्तरालस्रुष्टैश्वर्यमणानामिः । तन्-
 भवति । तस्यां विष्णुश्रयोचना सञ्चलं दशमहस्रदशमहस्रयोजना भवतीति ।
 तस्य सूरः पतिनी भूमिः प्रतिपाद्यं पञ्चसहस्रपञ्चसहस्रयोजनात्मिका स्थिता
 भवति स्वतकार्त्विष्या भूमिसूत्रं हेमकृपा सूरः पञ्चस्य कर्त्तृकं तिष्ठति ।
 पदिशति । तत्र तस्य सूरः । पञ्चप्रकृतयोजनाः पञ्चसहस्रयोजना । एतदुक्तं
 हेमियादिना आद्यैर्विद्यन्तान्तरयोग्यैश्च शोकद्वयेन लोकैश्च तन्मानश्री-

संख्यादीनां नवनामिभिरु शेषः । मातृकाक्षुं मातृकात्मनः ॥ ६ ॥

नामां कवचविग्रहं तिलानां कवचात्मना स्थितिं साधकानामिति शेषः । अहंभा-
 तिलालोकस्य स्थितिं वक्ष्यमाणानिलालोकस्थितिं । मानं तिलालोकस्थितिं शेषः ।
 तद्वत् स्थितिं तयोः लोकस्य कालवक्रस्य च षोडशश्रीकाकारतयान्योन्याभ्यामि-
 तयोरन्योन्यात्तिलालोक्यामिं लोकस्य तिलालोक्यामिं कालस्य तिलालोक्यामि-
 लोकैश्च ह्यौपात्तिभ्यस्ततः । तत्प्रमाणं ह्यौपात्त्यादीनां । तदेषां मानोपनिमित्त्यः ।
 लोकाल्यादिना क्रमणं च इत्यन्तेन शोकद्वयेन षट्शेषाद्यौपदिशति । तत्र

दशान्यत्र पतिनितिलकैककर्मण्योदयवियान्तिप्रतीतिभवेतीति ॥ ४ ॥

कालात्मिकानां च तिलानां शुकप्रतिपददि पौर्णमास्यान्तं कल्पप्रतिपददि
 कालाक्षुपुपरिष्कृतकालात्मिककालाः सहीनिलयापामितरकालपञ्चदशकक्षुपुवात्तर-
 मिति शेषः । तथा समुच्चयः । एतदुक्तं भवति षोडशश्रीकालामयस्य चन्द्रविष्वक्सा-
 दस्थेन एव हि अक्षरमाद्यौपि प्रकाशत इत्यर्थः । अहंभावस्याः पञ्चदशानां कालाना-
 न्यवभूतकालात्मकत्वौपदिशति । तत्र कालस्य षट्शेषं षट्शेषं पञ्चमाक्षुपस्य ।

तस्यामिभो सहीपाद्युं पञ्चाशच्छतयोजनाः ॥ ७ ॥

हेमकृपा भूयो मय्य सतिस्थितिं पञ्च तः ।

अहंभा मातृकाक्षुं भूमिं प्रोक्तं क्रमणं च ॥ ६ ॥

तिलालोकस्थितिं मानं नामां कवचविग्रहम् ।

तयोरन्योन्यात्तिलालोक्यामिं तद्वत् स्थितिं तयोः ॥ ५ ॥

लोकैश्च तत्प्रमाणं कालवक्रस्य तादृशम् ।

लवणेक्षुसुरासर्पिर्दधिचौरजलात्मभिः ।

सिन्धुभिः सप्तभिर्द्विषैस्तत्संख्यैर्द्विगुणोत्तरैः ॥ ८ ॥

आवृता वाह्यसलिलजलधेर्व्वाह्यपार्श्वयोः ।

मध्ये विस्तारमानात्तु वहिरावृत्य तत् पुनः ॥ ९ ॥

कालचक्रं पराशक्तिमारुतेन सदैव तु ।

नूनं परिभ्रमत्येव पश्चिमाधोपसव्यतः ॥ १० ॥

दुक्तं भवति । महामेरोः परितः प्रतिपार्श्वं पञ्चसहस्रपञ्चसहस्रयोजनमिताया भूमेर्वहिरपि परितः प्रतिपार्श्वं दशसहस्रदशसहस्रयोजनात्मको लवणसमुद्रः । तद्वहिः प्राग्वत् विंशतिसहस्रविंशतिसहस्रयोजनात्मकः प्लक्षद्वीपः । तद्वहिः प्राग्वच्चत्वारिंशत्सहस्रचत्वारिंशत्सहस्रयोजनात्मक इक्षुरससमुद्रः । तद्वहिरपि प्राग्वदशीतिसहस्राशीतिसहस्रयोजनात्मकः शास्मलोद्वीपः । तद्वहिः प्राग्वत् षष्टिसहस्रोत्तरशतसहस्रयोजनात्मकः सुरासमुद्रः । तद्वहिः प्राग्वद्द्विंशति-सहस्रोत्तरशतत्रयसहस्रयोजनात्मकः कुशद्वीपः । तद्वहिः प्राग्वच्चत्वारिंशत्सहस्राधिक षट्शतसहस्रयोजनात्मको घृतसमुद्रः । तद्वहिः प्राग्वद्भूनननिदारभ्येति सप्ताक्षरवाक्यजनितसंख्ययोजनात्मकः क्रौञ्चद्वीपः । तद्वहिः प्राग्वद्भग्निनानीतः शौरिरिति (१२८००००) सप्ताक्षरवाक्यजनितसंख्ययोजनात्मको दधिसमुद्रः । तद्वहिः प्राग्वत् ज्ञानीपूतं क्रियात्माइति सप्ताक्षरवाक्यजनितसंख्ययोजनात्मकः शाकद्वीपः । तद्वहिरपि प्राग्वद्भानाज्ञानभरोनित्यमित्यष्टाक्षरवाक्यजनित-संख्ययोजनात्मकः क्षीरसमुद्रः । तद्वहिः प्राग्वत् नूनंज्ञानदोविन्दर इत्यष्टाक्षर-वाक्यजनितसंख्ययोजनात्मकः पुष्करद्वीपः । तद्वहिरपि प्राग्वत् ज्ञानिना नोता धुन भूरित्यष्टाक्षरवाक्यजनितसंख्ययोजनात्मकः सलिलसमुद्र इति । आवृते तस्य महीति पूर्व्वत्वान्वयः ॥ ८ ॥

वाह्यसलिलमित्यादिना विग्रहैरित्यन्तेन सपञ्चाक्षरत्रिपादाद्येन श्लोकद्वयेन वाह्यसलिलाब्धिकालचक्रयोर्मध्यस्थदेशभागं कालचक्रपरिवृत्तिकारणं तत् परि-भ्रमण प्रकारं तत्कच्चाभेदान् तन्मानं राशिस्वरूपञ्चोपदिशति । तत्र वाह्यसलिल-जलधेः सर्ववाह्यसलिलसमुद्रात् मध्यविस्तारमानाहिरावृत्य तत्पुनः पुनरपि

तच्च तन्मानवीथिभिर्युतमष्टभिरद्भुतैः ।

तेजोमयैर्द्वादशारैर्युक्तं मेषादिविग्रहैः ॥ ११ ॥

तेषु वीथिषु पूर्वांशामुखाः सप्तग्रहाः स्थिताः ।

राशियुक्तेन कालेन प्रोक्तेनोपर्य्यधस्तथा १ ॥ १२ ॥

तत्सप्तद्वीपसप्तसमुद्रसमवायमध्यविष्कम्भमानात् (१६३८३७००) द्वीपाद्यात्मकं भूरूपं कालचक्रं कालात्मकं चक्रं तस्य कालात्मकत्वं तत्परिभ्रमणस्य विश्वविकारकारणत्वात् । पराशक्तिमारुतेन महानित्याया इच्छाशक्तिरूपेण मारुतेनानुप्रेरितं । एवकारेण कारणान्तरं न भवतीत्यर्थः । पश्चिमाधोपसव्यतः पश्चिमाभिमुखमूर्द्धाधः क्रमात् प्रादक्षिण्येन । तत् कालचक्रं । तन्मानवीथिभिरुत्तरोत्तरं प्रतिपार्श्वं तत्तद्दिगुणद्विगुणमानवीथिभिः । अद्भुतैः सर्वाश्चर्यमयत्वात् केनापि अकृतत्वाच्च । तेजोमयैः ज्योतीरूपैः । द्वादशारैः भूमध्यादिपरव्योमान्त मूर्द्धाध्विकाशरूपैः समान्तरालैरिति शेषः । मेषादिविग्रहैः मेषादिमीनान्तराशिस्वरूपैः । एतदुक्तं भवति सर्ववाह्यसलिलजलधिवाह्यपार्श्वद्वयमध्यविष्कम्भमानं तद्वाह्यगतं तत्सर्वं क्रोडीकृत्य पराशक्तिरूपमारुतप्रेरितं पूर्वोक्तवाह्यसलिलजलधिवाह्यपार्श्ववहिर्मानात् प्रतिपार्श्वं प्राग्द्विगुणोत्तरमानवीथ्यष्टकं तदन्तरालाष्टकोपेतं ज्योतीरूपमेषादिराशिद्वादशारयुक्तं कालचक्रं पश्चिमाभिमुखमूर्द्धाधः प्रादक्षिण्यक्रमात् परिभ्रमतीति ॥ ११ ॥

तेष्वित्यादिना स्थितिरित्यन्तेनार्द्धाधिकेनैकेन श्लोकेन तत्कालचक्रवीथिषु सप्तग्रहावस्थानं तेषां स्वोक्तकालेन तच्चक्रगतराशिषु चारेण लोकस्थितिञ्चोपदिशति । तत्र तेषु वीथिषु तासु वीथिषु तेषु राशिष्वित्यर्थः । स्थिताः चन्द्रबुधशुक्रार्कभीमगुरुमन्दानां अधरोत्तरवीथिस्थितिक्रमालङ्घनेन । राशिषु तद्वीथिगतेषु । प्रोक्तेन ज्योतिःशास्त्रे । तथा पूर्वांशामुखा एव । प्रयान्ति चरन्ति । तेषां ग्रहाणां स्थितिः जननसत्ताविपरिणामवृद्धुप्रपञ्चयनाशक्तिका । एतदुक्तं भवति प्रोक्तकालचक्रगतवीथ्यष्टकं प्रोक्तक्रमालङ्घनस्थित्या स्थिताः पूर्वाभिमुखास्तत्तद्ग्रहास्तत्तद्गतराशिषु स्वोक्त चारेण लोकानामुत्पत्त्यादिरूपां स्थितिं कुर्वन्तीति ॥ १२ ॥

प्रयान्ति तेषां चारेण लोकानां भवति स्थितिः ।
 मध्यस्थमेरौ ललिता सदैवास्ते महाद्युतिः ॥ १३ ॥
 तस्याभितो जलान्तस्थाः शेषास्ताः सुशुद्धदृश ।
 तद्वहिः परमे व्योम्नि त्वेता चित्रा तु संस्थिता ॥ १४ ॥
 कृतादिवर्षादारभ्य प्रतिवर्षमिति स्थिता ।
 द्वितीयादिषु वर्षेषु क्रमात्ताः परिवृत्तिभिः ॥ १५ ॥
 षोडशब्दे परे व्योम्नि ललिता सलिलाम्बुधौ ।
 चित्रा च भवतीत्यं हि भजन्ते परिवर्त्तनम् ॥ १६ ॥

मध्यस्थेत्यादिभिः रूपतः इत्यन्तरर्द्धीद्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः षोडशनित्यानां
 मेरुद्वीपादिपरमव्योमान्तषोडशविधेषु देशेषु कृतयुगादिवर्षादारभ्य प्रति-
 युगं चतुर्युगवर्षेषु परिवृत्तिक्रममुपदिशति । तत्र सदैवास्ते सर्वदा सकला-
 त्मकेन प्रधानरूपेण तिष्ठतीत्यर्थः । महाद्युतिः देशकालादिभिरनवच्छिन्नप्रकाश
 रूपत्वात् । तस्य मेरोः । अभितः सर्वतः । जलान्तस्था मेरोरनन्तरजम्बुद्वीपा-
 द्यादिसर्ववाह्यस्थजलसमुद्रपर्यन्तं चतुर्दशस्थानस्थिताः । शेषाः कामेश्वर्यादय-
 श्चतुर्दश ज्वालामालिन्यन्ताः । तद्वहिः सर्ववाह्यसलिलजलधर्वहिः । अत्र षोडशो
 प्रतिवर्षं प्रतिकृतयुगादिवर्षं । ता नित्या ललिता भवतीत्युत्तरत्रान्वयः । चकारः
 समुच्चये । इत्यं उक्तप्रकारेण । एवमित्यस्य प्रोक्तरूपत इत्यत्रान्वयः । अन्येषु
 त्वेतादिषु । एतदुक्तं भवति मेरुजम्बुद्वीपलवणसमुद्रप्लक्षद्वीपेक्षुरससागर-
 शाख्मलीद्वीपसुरासमुद्र कुशद्वीपघृतसागर क्रौञ्चद्वीपदधिसमुद्र शाकद्वीपक्षीरसागर-
 पुष्करद्वीपसलिलसमुद्र परव्योमसंज्ञकेषु षोडशसु स्थानेषु कृतयुगादिचतुर्युग-
 प्रथमवर्षेषु ललितादिचित्रान्ताः षोडशनित्यास्तादात्मकत्वेन स्थित्वा तत्तद्-
 युगद्वितीयद्वितीयवर्षेषु जम्बुद्वीपादिमेरुपर्यन्तेषु षोडशसु षोडशसु स्थानेषु
 ललितादिचित्रान्ताः षोडश नित्यास्तिष्ठन्ति । एवं तत्तद्दुगत्ततीयादितृतीयादि
 षोडशषोडशवर्षान्तेषु चतुर्दशसु चतुर्दशसु वर्षेषु लवणसमुद्रादि परमव्योमान्तेषु
 विशिष्टेषु चतुर्दशसु वर्षेषु क्रमात् प्रतिवर्षं ललिता तिष्ठति । ललितास्थितस्थाना-
 न्तरालमारभ्य तत्तत्पूर्वपूर्वस्थानान्तमन्याः कामेश्वर्यादि चित्रान्ताः पञ्चदशनित्या-
 स्तिष्ठन्ति । एवं वर्षषोडशकवर्षषोडशकेनैकामिकां परिवृत्तिं भजन्तीति ॥ १६ ॥

एवं युगेषु चान्येषु वर्तते प्रोक्तरूपतः ।
 कालिष्वपि च मध्यादि परव्योमान्तमौश्वरि ॥ १७ ॥
 परिवृत्तिं भजन्ते ता मध्यस्था स्वांशतश्चरेत् ।
 अन्याः सर्व्वास्तत्र तत्र चरन्ति स्वयमेव वै ॥ १८ ॥
 तथा कालक्रमात्तासु भजन्ते परिवर्तनम् ।
 कालतो देशतश्चक्रादैक्यं संजायते यदा ॥ १९ ॥
 तदा भवन्ति भूपाला धार्मिकाः कालवर्षतः ।
 प्रजाश्च सुखिनो भूयुरोगाः कालमृत्यवः ॥ २० ॥

कालिष्वित्यादिभिः समुदीरितमित्यन्तैरर्थाद्यैः पञ्चभिः श्लोकैः षोडशनित्यानां कालचक्रमयत्वप्रकारं कालदेशैकाधिपत्यफलं कालचक्रस्य वाह्यवीथिरूपपरव्योमस्थितिं प्रोक्तानिगमनञ्चोपदिशति । तत्र कालेषु कालचक्रस्य चन्द्रस्य कक्षा भूयोरन्तरान्तरालदेशादिताराकक्षान्तेषु षोडशसु स्थानेषु मध्यादि चन्द्रकक्षान्त-भूतमध्यव्योमादि । ताः षोडशनित्याः । मध्यस्था ललिता । स्वांशतः स्वसमानमूर्त्यन्तरेण । अन्याः पञ्चदशनित्याः । तत्र तत्र देशे देशे काले काले च । तथा काल-क्रमात् पूर्वोक्तयुगादि वर्षादि षोडशषोडशवर्षपरिवृत्तिक्रमेण तुर्विंशेषि । कालतः परिवृत्तिकालक्रमात् । देशतः देशस्य चक्रात् कालचक्रेण । भूयुः प्राग्वत् । काल-मृत्यवः हिताय मृत्यव इत्यर्थः । वाह्यस्थवीथ्यां शनैश्चक्रकक्षावह्निर्भूतवीथिं । तारकाः नक्षत्राणि । तद्वह्निः नक्षत्रकक्षावह्निः । स्थितिः कालचक्रस्येति पूर्व्वव्याख्यः । तत्र कालचक्रे । तदन्तिका तदवधिका परव्योमान्तभूता । अपिचैत्यनिन पूर्व्व-श्लोकात् स्थितिरित्येतदाह्वयते । तत्क्रमात् पूर्व्वोक्तपूर्वोक्तयुगवर्षषोडशक्रमात् । तन्मयं नित्यामयं । एतदुक्तं भवति क्षतादिवर्तयुग प्रथम प्रथमवर्षादिवर्षषोडश-षोडशकक्रमाह्नलितादर्थश्चिदान्ताः षोडशनित्याः क्रमेण कालचक्रे चन्द्रकक्षा-भूयन्तरालप्रदेशे चन्द्रकक्षा तदन्तरालबुधकक्षा तदन्तरालशुक्रकक्षा तदन्तराल-रविकक्षा तदन्तरालभौमकक्षा तदन्तराल गुरुकक्षा तदान्तराल शनिकक्षा तदन्त-रालनक्षत्र कक्षाविभागेन षोडशसु स्थानेषु देशपरिवृत्तिपरितः परिवृत्तिक्रमतः परिवर्तन्ते । तेन क्रमेण या या नित्या चन्द्रकक्षास्थिता सा सा नित्यैव तत्काल-

कालप्राप्तां कालवकाशिन्यां । तन्मासपूर्णान्यां । एवं कृत्वा
 तद्देश्याद्यधिपयः । सत्रप्राप्तः साधकस्तत्र श्रेयः । तद्यथा देयादेनाम् ॥ २४ ॥
 तिन्यां तद्यथा वा द्योतनीं तद्विद्यन्त्यादिभ्यां । तेषु देशवर्षं तद्विषु । तस्याः
 पूर्वतः तत्कालविशेषं तत्फलवशात्पदिशति । तत्र देशवर्षं तिन्यानां देशकालवक-
 देश्यादिभिः पूर्वजादिभ्यः पश्चिभिः श्लोकैः देशकालविद्यमासनित्या-
 स्वरित्वात्तत्र एवं देशकालौ तिन्यात्सकौ भवत इत्यर्कमिति ॥ २२ ॥
 पुंस्वरित्वात्स समसपञ्चदश्यावर्षयोर्द्वौचिरे परत्यामासमर्षादंश्यावर्षयो-
 वासिनोसञ्चमर्षेण शाकद्वीपस्य षड्वर्षदंश्यावर्षयोर्वल्गवर्षात्तन्मासात्तिन्या-
 द्दंश्यावर्षयोर्षोडश्यावर्षयोर्षोडश्यावर्षयोर्वर्षा-
 द्वीपस्य तत्रोद्यकदंश्यावर्षयोर्द्वितित्यकिञ्चानोत्पत्तौ कश्चिदप्यस्य
 दंश्याः पूर्वद्वीपस्य द्वितोयदंश्यावर्षयोर्मासात्तिन्यात्तिस्य शाब्दो-
 त्पत्तिरिति । यथा अर्षद्वीपस्य कामेश्वरौजिज्जिह्वद्वयोर्कामार्त्तं प्रथमनवमयो-
 परत्यामानानामद्वानां एकैकवर्षकस्या षड्वर्षकैकनित्याधिपस्य
 वकस्याधिपः भवति । तस्मादेवं देशकालपरिवर्तितामदतो जम्बूद्वीपादीनां

कदाचिदपि द्योतयित्वा नानावर्षं सूचिते ॥ २६ ॥
 प्रत्येकमेवं कृत्वा न सूचितं रमा यथाः ।
 देशप्राप्तान् तन्मासपूर्णान्यां पूर्वोच्छिरे ॥ २५ ॥
 कालप्राप्तां यजेत् षड्वर्षमासकं तु तां ।
 महाशक्तिञ्च जायते तद्यथासुखमभवत् ॥ २४ ॥
 तेषु विद्योपदेशान् तस्यास्तत्र सतिविशुर्वत् ।
 पूर्ववत् सतिशेषं तां प्रकृष्याद्विजलापये ॥ २३ ॥
 देशवर्षं तिन्याञ्च समानादिक्रममागतम् ।
 एवं देशे च काले च तन्मयं समुदितम् ॥ २२ ॥
 तस्मिन् परमत्याम स्थितस्तत्र तदन्तिका ॥ २१ ॥
 कालवकस्य वाहास्थित्वात् तिष्ठन्ति तारकाः ।

राजभिर्भुजैस्त्रीभिरन्यैः प्राणिभिरप्यसौ ।
 मान्यते सर्वमन्त्राश्च सिद्धाः सुस्तत्र पूजनात् ॥ २७ ॥
 जम्बूः प्लक्षः शाल्मली च कुशक्रौञ्चौ यथाक्रमम् ।
 शाकश्च पुष्करश्चेति सप्तद्वीपेषु भूरुहाः ॥ २८ ॥
 तेषां नामभिरेव सुस्तत्तन्नामानि तन्मुखात् ।
 तत्तन्नामभिरभ्यर्च्य तद्वीपं तत्र पूजयेत् ॥ २९ ॥
 तां तां नित्यां तत्र तत्र काले काले तु साधकः ।
 एवं पूजयितुर्लोकैः न समोस्ति न चाधिकः ॥ ३० ॥
 मध्ये भूमिं तामभितः कालचक्रं ततो वहिः ।
 महाव्योम च निःसौमं तत्रैतद्वयसंस्थितिः ॥ ३१ ॥

पूजापहोमादिकं अन्यैः तिर्यगादिभिः । असौ साधकः । तत्र देशादि-
 सम्पातकाले । एतदुक्तं भवति सप्तद्वीपेषु तत्तद्द्वीपेश्वरीनित्यां द्वीपपूजापूर्वकं
 स्वजन्ममासपूर्णायां कालचक्रेश्वरीनित्यां स्वाव्जन्मदिवसे उभे अपि प्रति-
 पक्षतत्तत्प्राप्ततिथीश्च पूजयन् प्रोक्तफलसिद्धिभागिति ॥ २७ ॥

जम्बुव्यादिभिरधिक इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः सप्तद्वीपगतभूरुहसप्तक-
 नामभिः प्राप्तानि तत्तद्द्वीपनामानि तत्तत्पूजनं तत्र तत्राधिगतनित्यापूजनं
 तत्फलञ्चोपदिशति । तत्र भूरुहाः पादपाः । तेषां पादपानां । तत्तन्नामानि
 द्वीपनामानि । तन्मुखात् तत्तद्भूरुहप्रावीण्यद्वारा तत्तन्नामभिः मेरुद्वीपादि-
 परमव्योमान्तनामभिः प्रणवादिभिश्चतुर्थीनिमोऽन्तैः । यथा ॐ मेरवे नमः
 इत्यादि । तत्र मेरुप्रमुखेषु षोडशसु स्थानेषु यत्र स्थितस्तत्र तत्र काले काले पुनः
 स्थितं तत्र पूर्वं पूजयित्वा तद्वर्षे तस्मिंस्तस्मिन् वर्षे । एतदुक्तं भवति
 षोडशसु नित्यासु स्वभजनोया नित्या षोडशसु स्थानेषु यत्र स्थिता तत्र पूर्वं
 पूजयित्वा तत्तद्वर्षे तत्तत्स्थानगतां भावयन् तत्तन्निर्याचनक्रमात् पूजयन्
 प्रोक्तरूपप्रभावो भवेदिति ॥ ३० ॥

मध्ये इत्यादिभिर्विद्यत इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैर्भूमिकालचक्रमहाव्योमस्थिति-
 क्रमं कालचक्रे ग्रहाणां स्थितिं तत्कारणञ्चोपदिशति । तत्र मध्ये महाव्योमः

सुस्थिराया भुवो मध्ये चक्रस्य भ्रमतोऽनिशम् ।
 ग्रहाणां तत्र संवासप्रचारनियतात्मनाम् ॥ ३२ ॥
 कारणं परमेशानि तवेच्छैव तु केवलम् ।
 न त्वन्यद्वलम्बाय तयोः कुवापि विद्यते ॥ ३३ ॥
 तयोर्बहिः परे व्योम्नि क्वचिदब्धचतुष्टयम् ।
 प्रागुक्तरूपां तत्तीरे कोलवक्तान्तु पञ्चमौ ॥ ३४ ॥
 सलिले कुरुकुल्लाञ्च पोतारूढां शुचिस्मिताम् ।
 तन्मध्ये नवरत्नानि महाद्वीपञ्च तत्र वै ॥ ३५ ॥
 कल्पकोद्यानमृतुभिः षड्भिः सेवितविग्रहम् ।
 तन्मध्येऽसंख्यरूपाभिर्वृतां सङ्गीतशक्तिभिः ॥ ३६ ॥
 गीतवादिबन्ध्यादिसंसक्ताभिरनारतम् ।
 विनोद्यमानां विलसन्मदमन्यरवीक्षणाम् ॥ ३७ ॥
 रत्नमण्डपमध्यस्थरत्नसिंहासनीपरि ।
 शुचिस्मितां शक्तिवृन्दगीताकर्षणानन्दिताम् ॥ ३८ ॥

भूमिं तां स्थितामिति शेषः । ततः कालचक्रतः । निःसीमं निः सीमित्यर्थः ।
 तत्र महाव्योम्नि । एतद्व्यसंस्थितिः भूमिकालयोरवस्थानं । मध्ये महाव्योम्नः ।
 तत्र कालचक्रे संवासप्रचारनियतात्मनां स्वस्ववीथिसंवासतत्तद्गतराशिषु प्रचार-
 नियमवतां । तवेच्छा परायाः शक्तेराज्ञा । तयोर्भूमिकालचक्रयोः । एतदुक्तं
 भवति महाव्योममध्यस्थभूमिकालचक्रतद्गतभूतग्रहाणां यथाक्रमं सुस्थिरावस्था
 भ्रमणे सन्ततैकाकारप्रमाणं प्रोक्तसंवासप्रचारकारणात् तद्वलम्बनञ्च केवलं
 परायाः शक्तेरिच्छेति ॥ ३३ ॥

तयोरित्यादिभिः सुनिश्चितमित्यन्तैः नवभिः श्लोकैः नित्यालोकावस्थानं तत्र
 देव्याः सपरिवारायाः स्थितिं तत्तत्पूजयितुः फलञ्चोपदिशति । तत्र तयोः
 महीकालचक्रयोः क्वचित् प्रदेशे अब्धचतुष्टयं इक्षुसागरादि । प्रागुक्तरूपां अङ्ग-
 पूजोक्तललितामष्टशविग्रहां । कोलवक्त्रां वाराहीं चतुर्विंशतिषे पोतीस्वरूपेणेत्यर्थः ।

मानसं योजनलनीयाप्रसङ्गितयस्त्रिधादधिकप्रतयोनोरतयस्त्रिधात्प्रसङ्गसा-
 कोज्यायाम् । तन्मानास्त्रिभिः प्रत्येकं कोटियोजनविषयैश्चैत्रिभिर्ह्यन्यैर्ह्यन्यैः
 नात्र फलं परमश्रीसखरूपनिज्याद्वैभवेविविदासमुभयवच्चैर्पदिशति । तत्र समायाम्
 कोटौत्यादिभिस्तु इत्यन्यैर्नवभिः श्लोकैर्निज्याशौकादिमानं तत्र देवो पूज-
 नदिनादः सङ्कीर्नादिद्विधापरिनादः ॥ ४२ ॥
 ललितानिनि विप्रोद्यमभ्याहार्यमं नं ज्याल्लयः । नासां सपरिवारिनलानां
 विधानं भूषितानं । तथा ससुन्दरं । अत्र प्रकरणे द्वितीयैकवचनानां पदानां
 सङ्कीर्तनान्दन व उपरि स्थितानिभ्यः । सुसाधकां सर्वसम्पदादिविषयाधकां । तथा-
 दिनि पदच्छेदः । मदेत्यस्त्वौत्तया अनन्तरलनीयश्रीकावच्यमायाजानन्दतयेण
 सख्यमभ्यापयप्रप्रागवृत्तमभ्यस्तत्रमण्डपमभ्य इति यावत् । असुखरूपानि-
 सल्लो इव सारस्य तन्मभ्यं वगुरिभ्यमभ्य । तन्मभ्यं कल्पकोद्यानमभ्यस्य-
 पश्चमी श्रीवक्रकलाश्रीादिमालादकं अत्र पञ्चमीयद्वयं ललितानिविषयस्याद्यैः ।

तथा समन्वितं ज्ययवतो भवति मत्समः ॥ ४५ ॥
 कोज्यादित्यद्युतिपानलभिमितोसख्यशक्तिभिः ।
 तलद्वीपस्य मख्यलतनीयांश्च नु मण्डप ॥ ४४ ॥
 तर्तनीयांशमानस्य सहस्रादित्यतजसम् ।
 नवरत्नमयं द्वीपं तन्मानास्त्रिभिःराडितम् ॥ ४३ ॥
 कोटियोजनविश्रुत्समायाम् सहाई तम् ।
 तद्विकोदकतंसमौपनिवासी स्थानं सुनिश्चितम् ॥ ४२ ॥
 याति तासां पूजयिता तत्समाकारतां शतैः ।
 स्वसमानानिभिरभितो जित्यभिः सुवितानया ॥ ४१ ॥
 शक्तिभिर्दुष्टानानु पश्यन्तीसमितीत्सवाम् ।
 विराजमानान्तिन्देनववर्णानि तथाविधानं । ४० ॥
 परितो भूषणैश्चिह्नैः शृणुवासाकारदिभिः ।
 देयामदेकश्रीपाङ्क्तिविलोकितसुसाधकाम् ॥ ३९ ॥
 सहजासवसश्रीः संजातानन्दविप्रहाम् ।

समस्तैर्वादिभिर्मनुष्यैः कृतैः विद्यायां शीघ्रं कृतं महाप्रज्ञैः पुरःसरं

प्रकारेण । प्राक्तं पश्चिदिशतं पठते वक्ष्यते इत्यर्थः ॥ ५१ ॥

तत्रोक्तं विषयं निर्विषयानमयं । आद्यैः शक्तिप्रियैः । एवं तत्र-
परितः । सूर्यनृत्तं इति शेषः । नित्यायाः सकलनित्यत्वात् ।
नाम मनोवाक्यकर्मण्युक्तकारणं । तस्य परितः साधकस्य निवासस्थानस्य
विषयैः । तत्रोक्तं पश्चिदिशतं पठते इति । अथानं नाम दूर्वासना । अथ
साधकस्य पठते । प्राक्तं पश्चिदिशतं पठते इति शेषः । तथा प्राग्वत् । सर्वस्य
सदृशतां विष्णुं कर्तुं शक्यं । तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं
सदृशं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं
विष्णुं कर्तुं शक्यं । तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं

भूतं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं ॥ ५२ ॥

समस्तैर्वादिभिर्मनुष्यैः कृतैः विद्यायां शीघ्रं कृतं महाप्रज्ञैः पुरःसरं

स जीवन्मृतं पठते प्राक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं ॥ ५१ ॥

या वलं वसुधैव कुटुम्बकम् । तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं

व्याप्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं ॥ ५० ॥

कालवकस्य नित्यायां लोकस्य च बहिःस्थितिः ॥

पापकर्मण्युक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं ॥ ४९ ॥

तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं

जायते तस्य परितो योजनं पावनं भवेत् ॥ ४८ ॥

देशिकः स्वर्गलोकाः सख्यं समाविशतः ।

अथः पुराणश्रुतं सत्याजैवसमन्तः ॥ ४७ ॥

निष्कलं कलादेशः सुविशिनः समाविशतः ।

नरो निरसं सारसं लोकाणां जितेन्द्रियः ॥ ४६ ॥

एवं व्याख्यातुं शक्यं । परमयोग्या ।

समस्तरोगनाशाय समरे विजयाय च ।
 चोरसिंहद्वीपिगजगवयादिभयानके ॥ ५३ ॥
 अरण्ये शैलगहने मार्गे दुर्भिक्षके तथा ।
 सलिलादिमनः पोडास्वर्ध्नी पोतादिसङ्कटे ॥ ५४ ॥
 प्रजप्य नित्याकवचं सकृत् सर्व्वन्तरत्यसौ ।
 सुखी जीवति निर्हन्दो निःसपत्नो जितेन्द्रियः ॥ ५५ ॥
 शृणु तत् कवचं देवि वक्ष्ये तव तदात्मकम् ।
 येनाहमपि युद्धेषु देवासुरजयी सदा ॥ ५६ ॥
 सर्व्वतः सर्व्वदात्मानं ललिता पातु सर्व्वगा ।
 कामेशी पुरतः पातु भगमाला त्वनन्तरम् ॥ ५७ ॥
 दिशं पातु तथा दक्षपार्श्वं मे पातु सर्व्वदा ।
 नित्यक्लिन्ना च भेरुण्डा दिशं पातु सदा मम ॥ ५८ ॥
 तथैव पश्चिमं भागं रक्षेत् सा वङ्गिवासिनी ।
 महावज्रो श्वरी रक्षेदनन्तरदिशं सदा ॥ ५९ ॥
 वामपार्श्वं सदा पातु दूती मे त्वरिता ततः ।
 पालयेत्तु दिशं चान्यां रक्षेन्मां कुलमुन्दरौ ॥ ६० ॥

नित्याकवचं तत्फलञ्चोपदिशति । तत्र पिशाचादीत्यत्रादिशब्देनापस्मारादय
 उच्यन्ते । सुखाप्तये स्वरूपलाभात् । गवयादीत्यत्रादिशब्दः शरभादिविषयः ।
 भयानको भयङ्करः । अस्य मार्ग इत्युत्तरत्वान्वयः । दुर्भिक्षके मर्यादाप्राप्ताद्यप-
 कर्षे । तथा समुच्चये । पोतादीत्यत्रादिशब्दो नावादिविषयः । असौ जपिता ।
 निर्हन्धः शीतोष्णादिद्वन्द्वपीडादिरहितः अथवा निरूपमः । तदात्मकं त्वदा-
 त्मकमित्यर्थः । येन कवचेन अहमपि शिवोऽपि । सर्व्वतः वक्ष्यमाणसकलस्थानेषु ।
 सर्व्वगा विश्वमयत्वात् । पुरतः पूर्व्वस्यां दिशि । तुः समुच्चये । अनन्तरं आग्नेयीं
 दिशमित्युत्तरत्वान्वयः । तथा समुच्चये । नित्यक्लिन्ना दक्षिणपार्श्वं मे पात्विति पूर्व्वत्वा-

समुच्चय कश्चिदपि समुच्चयस्य समुच्चयः । तथा समुच्चयः । पूर्वोक्त-
 समुच्चयः सञ्जतः । सदा असञ्जयत्कृष्णं स्तुतिमन्त्रात् । अमकश्चिन्तित श्रेयः । श्रुः ।
 अपिञ्जतः समुच्चयः । पापात् अत्रिभुक्तान् सञ्जयत् । अनन्तरसञ्जयत् अञ्जनात् ।
 ज्वालामालिनो ज्वालयाः । पाजयत्तिलस्य पूर्वोक्तान्यः । तथा समुच्चयः ।
 प्राक्कादाशतद्वयं सकारं पाजयत्तिलस्य । ज्वालामालिनो ज्वालयाः ।
 काला ज्वालपतलकान्तिलयाः । अस्व अथो स पाजयत्तिलस्य । सञ्जतः ।
 देशोऽन्तिलया ज्वालयाः । सति ज्वालपतलकान्तिलयाः । ज्वालामालिनो
 श्रुः समुच्चयः । अन्तः पञ्चानां मासिन्तुर्विधेः अन्तिलयात्तिलस्य । ज्वालामालि-
 नो ज्वालयाः । ज्वालामालिनो ज्वालयाः । ज्वालामालिनो ज्वालयाः ।
 न्यः । अत्र अनन्तरं नैकैः समुच्चयः । तथा समुच्चयः । सा प्रायश्चित्तमव । अनन्त-

त्रयाक्षरं मां पाजयत्तिलस्य । सञ्जतः सञ्जतः सञ्जतः । ॥ ६७ ॥
 सिद्धिदं मां पाजयत्तिलस्य । सञ्जतः सञ्जतः सञ्जतः । ॥ ६८ ॥
 तथा द्वयसमाक्षरं : पाजयत्तिलस्य । सञ्जतः सञ्जतः सञ्जतः । ॥ ६९ ॥
 त्रिधाः पाजयत्तिलस्य । सञ्जतः सञ्जतः सञ्जतः । ॥ ७० ॥
 रत्नं मां सञ्जतः तः । त्रिधाः सञ्जतः सञ्जतः सञ्जतः । ॥ ७१ ॥
 असलकैः त्रिधाः सञ्जतः सञ्जतः सञ्जतः । ॥ ७२ ॥
 स्तुतिमन्त्रात् समुच्चयस्य त्रिधाः सञ्जतः सञ्जतः सञ्जतः । ॥ ७३ ॥
 पापात्तिलस्य : अञ्जनात् सञ्जतः सञ्जतः सञ्जतः । ॥ ७४ ॥
 कामात् क्रोधात्तया ज्वालामालिनो ज्वालयाः । ॥ ७५ ॥
 पाजयत्तिलस्य । त्रिधाः सञ्जतः सञ्जतः सञ्जतः । ॥ ७६ ॥
 देहिन्द्रेयमन्त्रः पाजयत्तिलस्य । ज्वालामालिनो ज्वालयाः । ॥ ७७ ॥
 करोति सञ्जतः सञ्जतः सञ्जतः । ॥ ७८ ॥
 त्रिधा ज्वालपतलकान्तिलयाः सञ्जतः सञ्जतः सञ्जतः । ॥ ७९ ॥
 त्रिधा सञ्जतः सञ्जतः सञ्जतः । ॥ ८० ॥

तार्क्ष्यारूढाश्च मां पान्तु तथा व्योमगता स्तथा ।
 भूगताः सर्वदा पान्तु माञ्च सर्वत्र सर्वदा ॥ ६८ ॥
 भूतप्रेतपिशाचापस्मारकृत्यादिकान् गदान् ।
 द्रावयन्तु स्वशक्तीनां भीषणैरायुर्धैर्मम ॥ ६९ ॥
 गजाश्वद्वीपियञ्चास्यतार्क्ष्यारूढाखिलायुधाः ।
 असंख्याः शक्तयो देव्याः पान्तु मां सर्वतः सदा ॥ ७० ॥
 सायं प्रातर्जपन्नित्याकवचं सर्वरक्षकम् ।
 कदाचिन्नाशुभं पश्येन्न शृणोति च मत्समः ॥ ७१ ॥
 ग्रहाणां मातृकाविद्याविग्रहं विग्रहं यतः ।
 तेन तेषान्तु पूजार्थं वक्ष्ये तद्धाममण्डलम् ॥ ७२ ॥
 सुधास्वरैर्भवेदिन्दोर्मण्डलं भास्करस्य तु ।
 सुधाव्यञ्जनरूपं स्यादितरे तन्मया यतः ॥ ७३ ॥

कामादिपञ्चम्यन्तपदषोडशकस्य रक्षन्तु मामित्यत्रान्वयः । ताः नित्याः । स्व-
 शक्तिभिः सहेति शेषः । तथा प्राग्वत् स्वशक्तिभिः सहेत्यर्थः । तरक्षगताः
 व्याघरूढा अपि स्वशक्तिभिः सहेत्यर्थः । चकारात् स्वशक्तिभिः सहेत्यर्थः
 चकारात् स्वशक्तिभिः सहेत्यर्थः । तथा व्योमगताः स्वशक्तिभिः सहेत्यर्थः । तथा
 व्योमगताः स्वशक्तिभिः सह व्योमस्था इत्यर्थः । कृत्यादिकान्मित्यत्रादिशब्दो डाकि-
 न्यादिविषयः । गदान् पीडातः । मत्समः शिवभूतः ॥ ७१ ॥

ग्रहाणामित्यादिभिः श्रेयस्करात्मकमित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैर्नवग्रहाणां मातृ-
 कात्मकत्वं तेषां तन्मयमण्डलसामान्यनिर्धारणोपदेशं चन्द्रार्कात्मकत्वं इतरेषां
 ग्रहाणाञ्च चन्द्रार्कयोर्विशेषमण्डलप्रस्तावादिके च करोति । तत्र मातृका-
 विद्याविग्रहं अकारादिक्षकारान्तमातृकाख्यविद्यास्वरूपं विग्रहं ग्रहाणा-
 मित्यर्थः । विग्रहमिति दिव्यत्वात् विग्रह इत्यर्थः । तेन कारणेन तद्धाम-
 मण्डलं तेषामावासभूतं स्वरूपं सुधास्वरैः अमृतात्मकैः षोडशस्वरैर्मण्डलं वक्ष्य-
 माणरूपं । तुर्विशेषे सुधाव्यञ्जनरूपं प्राग्वत् सुधास्वरूपव्यञ्जनरूपमित्यर्थः ।

तेन तेषां मण्डलानि तैस्तैर्वर्णैर्वर्णदामि ते ।
 तेषां नवानां पूजासु तन्मयं नवमण्डलम् ॥ ७४ ॥
 चन्द्रार्कयोः पृथक् पूजास्वभ्यर्च्यं मण्डलं तयोः ।
 क्रमेण शृणु देवेशि सर्वश्रेयस्करात्मकम् ॥ ७५ ॥
 प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक्कचतुःसूत्रनिपातनात् ।
 त्रिहस्तमात्रे जनयन्नव कोष्ठानि तेषु वै ॥ ७६ ॥
 मध्ये प्रकोष्ठयोः कृत्वा वृत्तत्रयमतिस्फुटम् ।
 तन्मध्ये तिर्य्यगूर्ध्वञ्च सूत्रद्वयनिपातनात् ॥ ७७ ॥
 विधाय नवधा मध्यमौशादि विलिखित् क्रमात् ।
 वाताद्यष्टस्वरान्मध्ये प्रणवं नभसा युतम् ॥ ७८ ॥

अस्य मण्डलमित्यस्येति पूर्व्ववान्वयः । इतरे भौमादयः । तन्मयाः चन्द्रादित्य
 मयाः । तेन हेतुना । तैस्तैश्चन्द्रसूर्यात्मकैः । नवानां पूजासु समुदायपूजासु
 तन्मयं माहकात्मकं पृथक् पूजासु स्वतन्त्रपूजासु तयोश्चन्द्रार्कयोः ॥७५॥

प्रागित्यादिभिरनुग्रहमित्यन्तैश्चतुर्दशभिः श्लोकेनैवग्रहानां समुदायपूजासु मण्डल-
 विशेषनिर्माणं तत्र तेषां पूजादिकञ्चोपदिशति । तत्र त्रिहस्तमात्रे आयामविस्ता-
 राभ्यां । तेषु कोष्ठनवके मध्यप्रकोष्ठसर्व्वमध्यकोष्ठे तद्वाह्यप्राग्दिग्गतान्तकोष्ठत्रय-
 मध्यकोष्ठे च तन्मध्ये वृत्तत्रये सर्व्वमध्यवृत्तमध्ये ईशादि ईशादिनवकोष्ठाद्युत्तर-
 कोष्ठान्तं । क्रमात् प्रादक्षिण्यक्रमाच्च वाताद्यष्टस्वरान् अकारादि ऋकारान्तानष्टौ
 स्वरान्मध्ये सर्व्वमध्यस्थकोष्ठमध्ये नभसा मकारेण वृत्तवीथ्योः वृत्तत्रयान्तरालवीथि-
 द्वयस्वरोपेतं नभः षोडशस्वरप्रसारितमकाराक्षरं । तत्र मण्डले द्वादशोदितैः
 एकोनविंशत्पले धाता इत्यादिनार्द्धाद्येन षड्विंशति श्लोकेन द्वादशधा प्रोक्तैः ।
 नमोन्तैरित्यनेन चतुर्थी विभक्त्यन्तत्वं तन्नाम्नां सूचितमेव । ते मन्त्रा यथा ॐ
 धात्रे नमः इत्यादि ॐ विष्णवे नमः इत्यन्ताः । सोमस्याद्यं सौमशब्दस्याद्य-
 मक्षरं सो इत्येतत् । स्वसंयुक्तं विन्दुसंयुक्तं । तेन अस्य तन्नाम्ना इत्युत्तरत्वा-
 न्वयः । तेन चतुर्थीनमोन्तेन तन्नाम्ना तस्य प्रोक्तनैममन्त्रेण तत्र प्राचीन-
 पंक्तिस्थकोष्ठत्रयमध्यकोष्ठगतवृत्तमध्यगतकोष्ठनवके । विलिखित् प्राग्द्वीशादि-

वृत्तवीथ्योः खरोपितं नभसा माटकां लिखित् ।
 तत्कार्कमच्च येत्तस्य नामभिर्द्वादशोदितैः ॥ ७९ ॥
 प्राणवाद्यैर्नमोनैश्च भानोः सर्व्वं च सर्व्वं डा ।
 सोमस्याद्यं स्वसंयुक्तं कृत्वा तेन तथाच्च येत् ॥ ८० ॥
 तन्नाम्ना तत्र विलिखिद्विद्वद्वाच्यञ्च स्वराष्टकम् ।
 षोडशस्वरयुक्तञ्च * माटकाञ्च स्वयोगतः ॥ ८१ ॥
 विलिखेद्दृत्तयोर्मध्ये मध्यकोष्ठे पि तं लिखेत् ।
 दाहवङ्गिस्वसहितमच्च येत्तत्र मण्डले ॥ ८२ ॥
 सोममुक्तक्रमैणैव प्रोक्तकालेषु सर्व्वं डा ।
 निवेद्या शर्करादुग्धप्रायसैञ्चोपचारकैः ॥ ८३ ॥
 सप्तसन्धेषु कोष्ठेषु कृत्वा वृत्तवयं तथा ।
 तत्तद्द्वर्गादिवर्णञ्च स्वरैस्तां माटकामपि ॥ ८४ ॥
 विलिख्य मध्यञ्च तथा कृत्वा तेषु च तत्क्रमात् ।
 तत्तद्द्वर्गाज्जराख्याद्यात्रारैरालिखेदपि ॥ ८५ ॥

विद्वद्वाच्यं ऋकारान्तं हकारं षोडशस्वरयुक्तं षोडशस्वरप्रसारितं । स्वयोगतः विन्दुयुतं ।
 मध्यकोष्ठे सर्व्वमध्यस्थकोष्ठमध्ये । तं हकारं । दाहवङ्गिस्वसहितं रेफ ईकार विन्दु-
 सहितं झीं इत्यक्षरं । प्रोक्तकालेषु ग्रहप्रातिकूल्यादिषु । उपचारैः पञ्चभिः षोडश-
 भिर्वा । अन्येषु आग्नेयादीशान्तेषु शिष्टेषु । तथा यथा मध्यप्राकोष्ठयोः । तत्तद्द्वर्गा-
 दिवर्णं भौमादिकोष्ठेषु तत्सप्तग्रहात्मक्यञ्जनवर्गसप्तकस्य कचटतपयश्च इत्याद्य-
 च्चरसप्तकं स्वरैः प्राग्वत् प्रत्येकं प्रसारितमिति शेषः । विलिख्य प्राग्वत् वृत्त-
 वीथीर्मध्यं सर्व्ववृत्तमध्यस्तद्वृत्तमर्थं । तथा कृत्वा प्राग्वद्भवधा कृत्वेत्यर्थः ।
 तेषु प्रतिमण्डलजनितकोष्ठनवके । तत्क्रमात् प्राग्वदोशाद्युत्तरान्तप्रादक्षिण्य-
 क्रमात् । तत्तद्द्वर्गाज्जराख्याद्यात्रारैः तत्तद्द्वर्गाक्षरपञ्चकं ऋक्स्मिन्नुत्तर समाप्ती-
 तितमश्लोकवच्यमाणचतुर्थीविभक्त्यन्तग्रहनामाक्षरवयमिवं सभूयाष्टावष्टावचरा-
 नीत्यर्थः । मध्ये तत्तत्कोष्ठनवकसर्व्वमध्यस्थकोष्ठमध्ये । वर्गाद्यक्षरं तत्तद्द्वर्गा-

मध्ये प्रणवगर्भस्थवर्गाद्यक्षरमालिखेत् ।

एवं कृतेषु नवसु पूजयेच्च नवग्रहान् ॥ ८६ ॥

अग्न्यादीशान्तमभितो लिखेन्नामान्यनुक्रमात् ।

त्राक्षराणि चतुर्थान्तान्यर्चयेत्तैश्च तानिति ॥ ८७ ॥

दिभूतपूर्वाक्ताक्षरसप्तकं । नवसु मण्डलेष्विति शेषः । अग्न्यादीशान्तमित्यस्य काकाक्षिवत् पूर्वपरयोरन्वयः । एकदा पूजयेदिति पूर्वत्र अन्यदा लिखेदित्युत्तरत्र । अनुक्रमात् वक्ष्यमाणक्रमात् । तैः प्रणवादिनमोन्तैर्नाममन्त्रैः । तान् ग्रहान् । इति उक्तप्रकारतः । एतैर्नाममन्त्रैः । एवं उक्तप्रकारात् । तेषु मण्डलेषु । तेषां ग्रहाणां । ते ग्रहाः । तदनुग्रहं पूजकानुग्रहं । एतदुक्तं भवति प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदकप्रत्येकमेकहस्तमान्तरालं सूत्रचतुष्टयमास्फाल्य नव कोष्ठानि निष्पाद्य तेषु कोष्ठेषु प्रत्येकं वृत्तं कोष्ठरेखाचतुष्टयस्यष्टासृष्टं कृत्वा तदन्तरेकैकाङ्गुलमानेन वृत्तद्वयं निष्पाद्य सर्वमध्यस्थवृत्तमध्यकर्णिकायां समान्तरालं सूत्रद्वयं प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदगास्फालनेन नवकोष्ठानि कृत्वा तत्र सर्वमध्यस्थकोष्ठमध्यगतवृत्तत्रयकर्णिकास्थकोष्ठनवकमध्यकोष्ठे सोऽ इत्यक्षरं साध्ययुतं विलिख्य शिष्टकोष्ठाष्टके ईशादुत्तरान्तं अं आं इं ईं उं जं ऋं कृं इत्यष्टावक्षराख्यालिख्य वाह्यवृत्तवीथिद्वयान्तःवीथ्यां प्राग्वत् षोडशस्वरप्रसारितविन्दुयुतातां मकारपंक्तिं प्रादक्षिण्यात् समालिख्य वाह्यवीथ्यां सविन्दुकां मातृकां प्राग्वत् लिखित्वा ततस्तत्प्राक्पंक्तिस्थकोष्ठवृत्तत्रयसर्वमध्यकर्णिकास्थकोष्ठनवकसर्वमध्ये कोष्ठे ह्रीं इत्यक्षरं साध्यादियुतं विलिख्य शिष्टकोष्ठाष्टके प्राग्वदोशादुत्तरान्तं लृं लृं एं ऐं आं औं अं अः इत्यष्टाक्षराणि लिखित्वा तत्र वाह्यवृत्तवीथिद्वयेन्तर्वीथ्यां स्वरविक्रतां विन्दुयुक्तां उहकारपंक्तिं प्रादक्षिण्यक्रमालिखित्वा तद्वाह्यवीथ्यां मातृकाञ्च विन्दुयुतां प्राग्वद्विलिख्य ततश्चाग्नेयादीशान्तकोष्ठसप्तकगतवृत्तत्रयमध्यकर्णिकास्थकोष्ठनवकमध्यकोष्ठे प्रणवं लिखित्वा तत्प्रणवमध्ये यथाक्रमं कं चं टं तं पं यं शं इति तत्तद्गर्गाक्षराख्येकमेकं लिखित्वा तद्वह्निरोशकोष्ठाद्युत्तरकोष्ठान्तं कवर्गं चवर्गं टवर्गं तवर्गं पवर्गं यवर्गं शवर्गं सप्ताक्षरपञ्चकपञ्चकं भौमाय बुधाय सौरये गुरवे राहवे शुक्राय केतवे इत्येतानि प्रत्येकं अक्षराणि सप्तनामानि यथाक्रममेकैकं संयोज्य एवं सम्भूयाष्टावष्टाक्षराणि लिखित्वा तत्तद्वाह्यवृत्तवीथिद्वये प्राग्वदुत्तरान्तर्वीथ्यां तत्तद्गर्गाद्यक्षराणि स्वर-

भौमं बुधं तथा सौरिं गुरुं राहुञ्च शुक्रकम् ।
 केतुमेतैस्तु सर्वत्र मन्वानुक्तौ च पूजनम् ॥ ८८ ॥
 एवं नवग्रहणान्तु मण्डलान्युदितानि वै ।
 तेष्वेव तेषामर्चातस्ते कुर्युस्तदनुग्रहम् ॥ ८९ ॥
 भास्करेन्दोश्च तद्द्वारद्वये दर्शं च पूर्णिके ।
 स्वोच्चयोः स्थितपूजाञ्च मण्डलं शृणु धार्वति ॥ ९० ॥
 विलिख्य वृत्तयुगलं तन्मध्ये तिर्य्यगूर्ध्वतः ।
 रेखाभिरष्टभिर्मध्ये त्वेकाशीतिपदे लिखेत् ॥ ९१ ॥
 ईशकोष्ठादिपरितः प्रवेशेनामृतार्णकान् ।
 मायान्ताशीतिसंख्यातान्मध्ये दावगतञ्च तत् ॥ ९२ ॥

विकृतानि यथाक्रममेकैकपंक्तिक्रमादालिख्य तत्तद्वाह्यवाह्यवीथ्यां प्राग्वन्मातृकां
 लिखित्वा एवं नवमण्डलानि निष्पाद्य प्रोक्तक्रमाणां ग्रहाणां प्रोक्ततत्तत्प्राति-
 कूल्यादिषु प्रणवादिचतुर्थीनमोन्तेर्नाममन्त्रैरर्कस्योक्तद्वादशभिः चन्द्रस्य सों
 सोमाय नमः भौमादीनान्तु जं भौमाय नमः इत्यादिभिः जं केतवे नमः
 इत्यन्तेश्च प्रोक्तद्रव्यादिभिरर्चनात् प्रोक्तफलसिद्धिः । एवं क्रमेण शुभग्रहा महा-
 दिक्षु अशुभग्रहा विदिक्षु च भवन्तीति ॥ ८८ ॥

भास्करेत्यादिभिरोश्वरीत्यन्तैर्नैवभिः श्लोकैः पूजाकालं तत्प्रस्तावपुरःसरं
 चन्द्राक्षयोः पृथक् पूजामण्डलं तन्निर्माणद्रव्याणि तत्र पूजनञ्चोपदिशति । तत्र
 तद्द्वारद्वये यथाक्रमं रविवारे सोमवारे च । पूर्णिके पूर्णायामित्यर्थः । स्वोच्चयोः
 स्थितयोः आदित्ये मेषराशौ दशमभागस्थे मध्याह्नगते ऋषभराशौ तृतीय-
 भागगते चन्द्रे नभोमध्यं गते । तन्मध्ये वृत्तयुगलान्तर्द्वृत्तमध्ये रेखाभिरष्टभिः
 संजायेत इति शेषः । अस्य एकाशीतिपदे इत्यत्रान्वयः । मध्ये तत्तत्कोष्ठ-
 मध्ये इत्यर्थः । अमृतार्णान् अष्टमे पटले ज्याकमित्यादि षट्त्रिंशत्श्लोकोत्तरार्द्ध-
 प्रोक्तान् जकार भकार ठकार वकार सकारान् षोडशस्वरविकृतान् । मायान्ता-
 शीतिसंख्यातान् विसर्जनीयान्तान् अशीतिसंख्यातान् । मध्ये सर्वमध्यस्थकोष्ठ-

वृत्तयोरन्तरा कृत्वा माहकां ग्रथिताञ्च तैः ।
 पञ्चभिश्च लिखेत्तत्र विम्बे सोमं समर्चयेत् ॥ ६३ ॥
 कापूर् रचन्दनाभ्यान्तदालिखेदिन्दुविम्बकम् ।
 रक्तचन्दनसिन्दूरौरकैरेकतो रविः ॥ ६४ ॥
 कृत्वा विम्बं तत्र तच्च पूजयेत् प्रोक्तरूपतः ।
 द्विदृत्तान्तस्त्रिगूर्धाः कृत्वा रेखाः समान्तरम् ॥ ६५ ॥
 एकोनविंशं तन्मध्ये ष्वाल्लिखेत् प्राग्बदौरितान् ।
 प्राणादिकान्नभोऽन्तांस्तु स्वैरुपेतान् स्वरैर्युतान् ॥ ६६ ॥

मध्ये । दावगतं ठकारमध्येस्थं तत्पूर्व्यं चन्द्रमण्डलकोष्ठमध्यप्रोक्तस्त्रीकारं
 क्लृप्तेति भिन्नक्रमः ग्रथितं क्लृप्त्यर्थः । ग्रथितां एकान्तरितां । तैः विसर्जनी-
 यान्तरुपेताः पञ्चभिः स्वरविकारविधुरैः एकतः अन्यतमेन रवेः कृत्वा विम्बं
 रवेरिति पूर्व्यत्वान्वयः । तत्र विम्बे तं रविं प्रोक्तरूपतः प्रोक्तमन्वोपचाराद्यैः ।
 द्विदृत्तान्तः वृत्तद्वयं कृत्वा तदन्तरित्यर्थः । एकोनविंशं एकोनविंशतिरित्यर्थः ।
 अस्य रेखा इति पूर्व्यत्वान्वयः । तन्मध्येषु तद्रे खान्नितकोष्ठचतुःशतकमध्ये-
 श्वित्यर्थः । प्राग्बत् ईशादिप्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या । प्राणादिकान्नभोन्तान् ककारा-
 दिसकारान्तान् पञ्चविंशतिवर्णान् । स्वैर्विन्दुभिः स्वरैर्युतान् एकैकं षोडशस्वर-
 विकृतान् । तैः ककारादिसकारान्तैः स्वरविकारभिन्नैः । स्वरैर्भीत्युतैः स्वरवि-
 कृतमकारमहितैः । वङ्गिदशाद्यैः अग्निभूताच्चरदशकेन । लिपिं माहकां
 विलिखेत्प्रत्यस्य लिपिमिति पूर्व्यत्र विशदाकारमित्युत्तरत्र च काकाक्षिवदन्यः ।
 तन्मध्ये मण्डलमध्ये । प्राग्बन्नामन्वोपचारादिभिः । एतदुक्तं भवति ब्रह्मस्ता-
 यामविस्तारमानेन वृत्तं निषाद्य तदह्निरैकाङ्गुलमिति च वृत्तं निषाद्य सर्वमध्ये-
 वृत्तमध्ये कर्णिकायां प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक् च अष्टाभिरष्टभिः रेखाभिः
 समान्तरालाभिरैकाशीतिकोष्ठादिनि निषाद्य तेषु कोष्ठेष्वीशदिगुगतकोष्ठादि-
 प्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या प्रोक्तान्यमृताच्चराणि स्वरविकृत्या अशीतिसंख्यानि
 मायान्तानि विलिख्य शिष्टसर्वमध्येकोष्ठमध्ये ठकारमालिख्य तदन्तरे
 प्राग्बत् स्त्री इत्यन्तरं समाख्यादिकञ्च विलिख्य तदहर्षिर्त्तवीथ्यां स्वरविकारविधुरा-

वृत्तयोरन्तरा तैश्च पञ्चविंशतिवर्णकैः ।

स्वरैर्भान्तयुतैर्वङ्गिदशाणैर्ग्रथितां लिपिम् ॥ ६७ ॥

विलिख्य विशदाकारं त्रिहस्तायामविस्तरम् ।

तन्मध्ये भानुमावाह्य पूजयेत् प्राग्वदीश्वरि ॥ ६८ ॥

पीठे वा सुधया क्लिप्ते भूतले वा शिलातले ।

मुसमेनावृते कृत्वा विम्बान्युक्तानि पूजयेत् ॥ ६९ ॥

एवं सर्वत्र तन्वेस्मिन् ग्रहपूजा समीरिता ।

विशेषादेशरहिते तत्र तत्क्रमतोर्चयेत् ॥ १०० ॥

मृताक्षरपञ्चकग्रथितां माटकां विन्द्यस्य एवमेतन्मण्डलं कर्पूरचन्दनाभ्यां विरच्य प्रोक्तकालेषु प्रोक्तनाममन्त्रेण प्रोक्तोपचाराद्यैः सोममर्चयेत् । ततः प्राग्वन्मानेन वृत्तद्वयं निष्पाद्य प्राग्वत्तत्कर्णिकायां प्राक्प्रत्यक्दक्षिणोदक् च समान्तराला एकोनविंशत्येकोनविंशतिरेखाः समालिख्य चतुःशतकोष्ठानि निष्पाद्य तेषु कोष्ठेष्वीशादिप्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या ककारादिमकारान्तानि पञ्चविंशतिमक्षराणि प्रत्येकं षोडशश्रवविक्त्या षोडशषोडशसंख्यातानि सभ्रूय चतुःशतसंख्यातानि सविन्दुकानि विलिख्य तद्वह्निर्वृत्तवौथ्यां स्वरविकारविधुरककारादिमकारान्तैः पञ्चविंशत्यक्षरैः स्वरविकृतमकाररूपषोडशकेन वङ्गिभूताक्षरदशकेन सभ्रूयैकपञ्चाशदक्षरैः सविन्दुकैरेकान्तरा ग्रथितां माटकां सविन्दुकां विलिख्य एवमेतन्मण्डलं प्रोक्तरक्तचन्दनादिना विलिख्य तत्र प्रोक्तकालेषु प्रोक्तनाममन्त्रैर्द्वादशभिः प्रोक्तोपचाराद्यैर्कर्त्तव्यार्चयेत् । तेन प्रोक्तफलसिद्धिभागिति ॥ ६८ ॥

पीठे इत्यादिभिर्विग्रहा इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैस्तन्वसाधारणनवग्रहमण्डललेखनस्थानविशेषोपदेशं प्रोक्तपूजातिदेशं पटलार्थनिगमनं ग्रहाणां नित्यात्मकत्वोपदेशञ्च करोति । तत्र वा विकल्पे । अनावृते जनाद्यावरकररहिते । तत्र विशेषादेशरहिते तत्क्रमतः विशेषोपदेशक्रमतः विद्यायाः नित्यानामिति

एवं ते देवि विद्यायाः कालदेशात्मतोदिता ।
 सर्वात्मना सर्वदा च सैवार्च्या सर्वविग्रहा ॥ १०१ ॥
 रागतच्चमयी व्याप्तिरिति सम्यक् समीरिता ।
 अस्या निफालनाच्चित्ते तत्तच्चं स्वात्मसात् कृतम् ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमते
 लोकतादात्म्यादिकथनं नाम
 अष्टाविंशं पटलम् ॥

॥ २८ ॥

शेषः । सैव ललितैव अर्चनीया सर्वविग्रहा सर्वदेवताविग्रहा
 इति ॥ १०१ ॥ ॐ ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसार-
 सिंहराजप्रकाशाभिधानेन सुभगानन्दनाथेन विरचितायां
 मनोरमाख्यायां व्याख्यायां षोडशनित्यानां लोककाल-
 तादात्म्यादिप्रकाशनपरं अष्टाविंशपटलं परिपूर्णं

परामृष्टम् ॥ २८ ॥ ॐ तत्सत् ॥

अन्यसंख्या—अष्टाविंशे तु यन्त्राणि प्रोक्तान्येकादशात्र तु ।
 सपादाशीतिरधिका व्याख्याग्रन्थाः शतद्वयात् ॥

पुष्पविभक्त्याऽपि पटले षांशानिथानां बाकाकालनादन्नादि कर्मिदिश्या-
 नन्तरं षांशानिथानां निलहोमाद्यं मण्डपकृच्छ्रादिनिर्माणानि कर्मिदिश्यात ।
 अथ षांशानिथानानि मन्थनादिना वामिच्छरामिथानेन औकाशानकेणैकोननिर्माणेन
 पटलेन । तत्र अथ षांशान्यादिनिर्माणेन कृत्वात्वादिनिर्माणेऽपि षांशान्यादि-
 न्याया करण प्रत्यवायापदेऽपि कर्तव्यं । तत्र मण्डपान्यादिनिर्माणेऽपि षांशान्यादि-
 विषयः । यान्यादीन्यादीनिर्माणेऽपि षांशान्यादिनिर्माणेऽपि कर्तव्यं । तत्रान-
 कर्मिषु मन्थनादिनिर्माणेऽपि तत्रान । तदेवं अथ निर्माणान्यादिनिर्माण-
 कर्मिषु मन्थनादिनिर्माणेऽपि तत्रान । तदेवं अथ निर्माणान्यादिनिर्माण-
 प्रोक्तान्यादिनिर्माणेऽपि । निरयं नरकं देवताप्रानिर्माणेऽपि निलयः ॥ ४ ॥
 भागीरथ्यादिभिः कथयन्तिथान्याः पञ्चभिः शौकैः षांशान्यादिनिर्माण-
 कर्म प्रस्तुतवन्तिथान्याः । तत्र भागीरथ्या आदिनिर्माणेऽपि तत्रान्यादिनिर्माण-
 गतिमुदजायया कथयन्तिथान्याः । कर्मिषु मन्थनादिनिर्माणेऽपि तत्रान्यादिनिर्माण-
 गत्या भागीरथ्याः । कर्तव्यं निलयः । कर्तव्यं निलयः । कर्तव्यं निलयः ।

अथ षांशानिथानां होमाय विधिबिच्छेदः ।
 प्राच्यादिनिर्माणेऽपि मण्डपान्यादिनिर्माणेऽपि तत्रान्यादिनिर्माणेऽपि ॥ १ ॥
 कृच्छ्रादीनां स्थाननिर्माणान्यादिनिर्माणेऽपि तत्रान्यादिनिर्माणेऽपि ।
 मानानि होममन्थनं स्थानं जिह्वादिनिर्माणेऽपि ॥ २ ॥
 होमद्वयाणि सामान्यानिर्माणान्यादिनिर्माणेऽपि ।
 उपकर्मोपसंहारौ फलानि च यथाकर्म ॥ ३ ॥
 कथयन्तिथान्याः प्राज्ञं योक्तव्यं निर्माणेऽपि ।
 यदि कृत्वादिनिर्माणेऽपि यथादिनिर्माणेऽपि ।
 भागीरथ्यादिनिर्माणेऽपि कर्मिषु मन्थनादिनिर्माणेऽपि ।
 तदर्थान्यादिनिर्माणेऽपि ॥ ४ ॥

पुष्पविभक्त्याऽपि ।

सुसमे भूतले कृत्वा वृत्तं भमणरूपतः ।

तन्मध्ये विन्दुमध्यन्तु शङ्कुं संस्थाप्य तस्य वै ॥ ६ ॥

अग्रच्छायान्वयवशाद्वृत्ते पूर्वापरद्वये ।

पूर्वापराह्वयोः कृत्वा चिह्नैतमभितस्तथा ॥ ७ ॥

स्वसमानपरिभ्रान्त्या कृत्वा वृत्तद्वयं पुनः ।

तयोः संश्लेषसञ्जातमध्यदक्षोत्तरस्थिते ॥ ८ ॥

सन्धिद्वये च प्राक्प्रत्यक्सूत्रमध्ये तु विन्यसेत् ।

सूत्रं दक्षोत्तरं तेषां अग्रैः प्रागादि कल्पयेत् ॥ ९ ॥

वृत्तं कृत्वेति यावत् । तन्मध्ये विन्दुमध्यं इत्येतत् क्रियाविशेषणं । वृत्तमध्यस्थ
मर्दविन्दुमध्यं शङ्कुमध्यं यथा तथेत्यर्थः । तुरवधारणे । तस्य शङ्कोर्वृत्ते इत्ये-
तत् पूर्वापरयोरन्वेति । पूर्वापरद्वये पूर्वापरात्मिकयोर्द्वयोर्दिशोः कृत्वा प्राग्व-
च्चिह्ने कृत्वेत्यन्वयः । तदभितः तच्चिह्नद्वयमभितः । तथा तद्वयमवष्टभ्य स्वसमान
परिभ्रान्त्या तच्चिह्नद्वयान्तरालमानस्य खेष्टसाङ्गमानेनान्योन्यतुल्येन परिभ्रान्त्या
कृत्वा वृत्तद्वयं वृत्तद्वयं कृत्वेत्यर्थः । तयोः पूर्वापरयोर्वृत्तयोः । संश्लेषसञ्जातमध्यदक्षो-
त्तरस्थिते इत्यस्य उत्तरतः सन्धिद्वये इत्येतद्विशेषः । प्राक्प्रत्यक्सूत्रमध्ये प्राक्-
प्रत्यागात्मकसूत्रमध्ये । तुः समाहारे । दक्षोत्तरं दक्षिणोत्तरं तेषां मण्डपादीनां सूत्रैः
अग्रैः सूत्राग्रैः । एतदुक्तं भवति जीसूतौघपरिवेष्टितभानौ दिवसे छदिरादिभिरना-
वृते देशे जलयन्त्रादिभिः सूसमीकृतस्य दर्पणोदरसङ्काशस्य भूतलस्य मध्ये विन्दुं
कृत्वा तदवष्टभतः प्रतिदिशं द्वादशाङ्गुलमानं वृत्तं निष्पाद्य तत्र षडङ्गुलमान-
परिणाहमूलमुत्तरोत्तरपरिणाहापचयेन सूचीमात्रैकताग्रपरिणाहमृज्वाकृति
शङ्कुं द्वादशाङ्गुलमानच्छायासहितं वृत्ताकारं शिल्पिवरेण निर्मितं तद्वृत्तमध्यस्थ
विन्दुमध्ये यथा शङ्कुमूलपरिणाहमध्रं भवति तथा संस्थाप्य तच्छङ्कुच्छायाग्रस्य
पूर्वाङ्गे तद्वृत्तरेखापश्चिमभागे यत्र सम्पातस्तत्र च ततोऽपराङ्गे तच्छङ्कुच्छायाग्रस्य
तद्वृत्तरेखापूर्वभागे यत्र सम्पातस्तत्र च चिह्नं विधाय तच्चिह्नद्वयमपि यत् सूत्रं
तत् पूर्वापरं परिकल्पितचिह्नद्वयवष्टभेन तच्चिह्नान्तरालमानस्य खेष्टाधिकेनार्ज-
मानेनान्योन्यसमेन किञ्चिदन्योन्यसंश्लिष्टं पूर्वापरं वृत्तद्वयं विधाय तद्वृत्तरेखा-
दक्षिणोत्तरसन्धिद्वयमपि प्राक्प्रत्यागात्मकसूत्रमध्ये तद्वृत्तमध्यस्थे सूत्रेण यत्सूत्रं तद-

राज्ञां होमाभिषेकादिप्रयोगार्थन्तु मण्डपम् ।
 विदध्यान्नवहस्तेन विस्तारायामसंयुतम् ॥ १० ॥
 षोडशस्तम्भसंयुक्तं चतुर्द्वारं सुतोरणम् ।
 उदुम्बरवटाश्वत्थप्लक्षैश्च दनमालया ॥ ११ ॥
 पिहिताशेषकोणञ्च तत्रै भागैकभागतः ।
 विदध्यान्मध्यतो वेदीं करमावसमुन्नताम् ॥ १२ ॥
 दर्पणोदरसङ्काशमध्यां तदभितस्तथा ।
 प्रागादिदिक्षु कोणेषु वद्ग्रादिषु च कल्पयेत् ॥ १३ ॥

क्षिणोत्तरं परिकल्प्य तत् प्राक् प्रत्यग्दक्षिणोत्तरसूत्रद्वयसम्पातात् वक्ष्यमाणपरि-
 कल्पितसूत्राग्रैस्तैस्तेषां मण्डपकुण्डादीनां प्राक् प्रत्यग्दक्षिणोत्तरात्मकदिक्चतु-
 ष्टयं कल्पयेदिति ॥ ८ ॥

राज्ञामित्यादिभिर्लक्षणमित्यन्तैर्दशभिः श्लोकैः मण्डपनिर्माणक्रमं तत्र वेदी-
 कुण्डनिर्माणस्थानानि चोपदिशति । तत्र नवहस्तेन विस्तारायामसंयुतं नव-
 हस्तमानविस्तारेण नवहस्तमानायामेन संयुतं । षोडशस्तम्भसंयुक्तं प्राक् प्रत्य-
 ग्दक्षिणोदकं च प्रत्येकं समान्तरालं प्रसारितसूत्रचतुष्टयषोडशसन्धिष्विति
 शेषः । चतुर्द्वारं दिक्ष्विति शेषः । छदनमालया दर्भमालया । पिहिताशेषकोणं
 पिहिताशेषकोणभक्तिं । तत्रै भागैकभागतः मण्डपस्य त्रिभागेकभागतः । मध्यतः
 मण्डपमध्यस्थस्तम्भचतुष्टयमध्यतः । तदभितः वेदोमभितः । तथा एकत्रिंशे
 पटले वक्ष्यमाणमेषादिमीनान्तद्वादशराशिस्थानात्मकेषु । चः समुच्चये । कल्पयेदि-
 त्यस्य कुण्डानीत्यनेनोत्तरत्वान्वयः । चतुष्कं कुण्डानामिति शेषः । एतदुक्तं भवति
 प्राक् प्रत्यग्दक्षिणोदकं च नव नवहस्तमानविस्तारायामेन वाह्यकोणचतुष्टये चतु-
 र्भिः प्रतिदिशं द्विद्विक्रमादिक्चतुष्टयेष्टभिर्मध्यभक्तिमभितः कोणचतुष्टये चतुर्भिश्च
 सभ्य षोडशस्तम्भैः संयुतं निःशेषपिहितकोणचतुष्टयं प्रागादिषु मण्डपचतुर्द्वारिषु
 उदुम्बरवटाश्वत्थप्लक्षाख्यदुग्धतरुभिः क्रमात् कल्पितछदनमालयोपेतैः तोरण-
 चतुष्टयेन युतं त्रिहस्तमानविस्तारायामात्मकभक्तिनवकोपेतं मण्डपं विधाय
 तन्मध्यचतुःस्तम्भमध्यस्थभक्तिमध्यै त्वेकहस्तमानोन्नतियुक्तं विहस्तायाम-

कुण्डान्यष्टौ चतुष्कञ्च तेषां रूपञ्च नामकम् ।

निर्माणं सकलं वक्ष्ये यथाविधि तवानघे ॥ १४ ॥

तुलाकुलीरमेषाणां मकरस्य च देशतः ।

विदध्याद्वृत्तकुण्डानि चरराशिचतुष्टये ॥ १५ ॥

वृषे सिंहे वृश्चिके च कुम्भे च स्थिरराशिषु ।

विदध्याच्चतुरस्राणि ततः कुण्डान्यनुक्रमात् ॥ १६ ॥

मिथुने कन्यकायाञ्च चापे मीने क्रमेण वै ।

उभयात्मसु कुर्वीत योनिकुण्डानि मङ्गले ॥ १७ ॥

विस्तारां दर्पणोदरसङ्काशां वेदीं विधाय तत् परितो वाह्यभक्त्यष्टके द्वादशराशि-
स्थानेषु प्रतिदिशं द्विदिक्रमेण कुण्डाष्टकं प्रतिकोणमैकैकक्रमेण कुण्डचतुष्टयञ्च
सम्भूय द्वादशकुण्डानि वक्ष्यमाणक्रमेण नृपाणां होमाभिषेकादिमङ्गलप्रयोगार्थं
विदध्यादिति । तेषां द्वादशानां कुण्डानां रूपं चतुरस्राद्यात्मकं । कुलीरशब्देन
कर्कटराशिरुच्यते । चः समाहारे । देशतः देशे । वृत्तकुण्डानि वृत्ताकाराणि
कुण्डानि । स्थिरराशिषु प्रोक्तवृषादिषु चतुर्षु । विदध्याच्चतुरस्राणि चतुरस्रचतु-
ष्टयं विदध्यादित्यर्थः । कुर्वीत कुण्डानि तानि चत्वारि चतुरस्राणि । अनुक्रमा-
वक्ष्यमाणक्रमात् कुण्डानि कुर्वीदित्यर्थः । उभयात्मसु प्रोक्तमिथुनादिषु चतुर्षु
राशिस्थानेषु योनिकुण्डानि योन्याकारवक्ष्यमाणलक्षणकुण्डानि । मङ्गले प्रयोगे
इति शेषः । अमङ्गलेषु प्रयोगेष्विति शेषः । चरेषु चरराशिस्थानेषु अर्द्ध-
शशाङ्कं अर्द्धचन्द्राकाराणि । स्थिरेषु स्थिरराशिषु । अपि शब्देन पूर्वैकुण्डानौत्ये-
तदाकथ्यते । त्रिकोणानि त्रिकोणाकाराणि । परेषु उभयराशिषु । तुर्विशेषे । चतु-
ष्टये कोणानामिति शेषः । अष्टकोणे अष्टास्रे । एतदुक्तं भवति प्रोक्तमण्डप-
वाह्यस्थभक्त्यष्टके प्रागादिचतुर्दिग्गतासु चतसृषु भक्तिषु एकस्यामेकस्यां द्विदि-
राशिक्रमेण कोणदिग्गतासु भक्तिष्वेकैकक्रमेण सम्भूय प्राक्पङ्क्तिगतस्थानद्वये
तृत्तरस्थानमारभ्य प्रादन्निष्क्रमेणेशानकोणभक्तिपर्यन्तं मेषादिद्वादशराशि-
स्थानानि परिकल्प्य तेषु स्थानेषु मङ्गलप्रयोगे मेषकर्कटतुलामकरराशिषु वृत्त-
कुण्डानि चत्वारि वृषसिंहवृश्चिककुम्भराशिषु चतुरस्रकुण्डानि चत्वारि मिथुन

अमङ्गलेषु कुर्वीत चरेष्वर्द्धशशाङ्कम् ।
 स्थिरेष्वपि त्रिकोणानि परेषु तु चतुष्टये ॥ १८ ॥
 पञ्चास्रञ्च षडस्रञ्च चाष्टकोणे सर्काणिकम् ।
 एवं नवानां कुण्डानां शृणु मानादिलक्षणम् १९ ॥
 मध्यमाङ्गलिमध्यस्थपर्वणः परिणाहतः ।
 तृतीयांशो भवेच्च तन्त्रे सर्वत्र चाङ्गलिः ॥ २० ॥
 तैश्चतुर्भिर्भवेन्मुष्टिर्वितस्तिस्तस्त्रिभिर्गुणैः ।
 अरत्त्रिस्तद्वयेन स्याद्वस्तस्तद्वयतः शिवे ॥ २१ ॥
 तद्द्वयन्तु भवेद्ग्रामः तन्मानं स्यान्नरोन्नतिः ।
 पञ्चवत्यङ्गुला सा स्यात्तन्मानैः कुण्डकल्पनम् ॥ २२ ॥

कन्याधापमीनराशिषु योन्याकाराणि चत्वारि कुण्डानि च पुनरमङ्गलप्रयोगे तन्त्रे-
 षादिचरराशिचतुष्टये अर्द्धचन्द्राकारकुण्डचतुष्टये स्थिरराशिचतुष्टये त्रिकोणा-
 कारकुण्डचतुष्टये उभयराशिचतुष्टये क्रमात् पञ्चास्रषडस्रसप्तस्रष्टास्रात्म-
 काव्येकैक कुण्डानि च कृत्वा सम्भूय वृत्तचतुरस्रयोन्यर्द्धचन्द्रत्रिकोणपञ्चास्र-
 षडस्रसप्तस्रष्टास्राणां नवविधानां कुण्डानां मानादिलक्षणं शृण्वति ॥१८॥

मधमेल्यादिभिः कल्पनमित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकेरङ्गुल्यादिमानक्रमं कुण्डमान-
 वासनाच्चापदिशति । तत्र मधममाङ्गुलोत्यादिना श्लोकेनैतदुक्तं भवति यजमान-
 दक्षिणहस्तस्य मधममाङ्गुलिमधमपर्वप्रदेशपरिणाहमानं त्रिधा कृत्वा तेषां
 द्याशात्मशानामेकोऽंशः सर्वत्रास्मिन् तन्त्रे ऽङ्गुलिमानं भवेदिति । तैश्चतुर-
 ङ्गुलिभिर्तांशैर्मुष्टिरिति नाम वितस्तिः नाम तस्त्रिभिर्गुणैस्त्रिगुणितैर्मुष्टिमानां-
 शैर्द्वादशाङ्गुलमासेत्यर्थः । अरतिः संज्ञा तद्वयेन वितस्तिहयेन । अङ्गुलि-
 चतुर्विंशत्येति यावत् । हस्तः संज्ञा तद्वयतः अरत्त्रिहयेन अष्टचत्वारिंशदङ्गुलि-
 भिरिति यावत् ॥ शिवे अति देवोसम्बुद्धिः । तद्वयं हस्तद्वयं व्यामः नाम तन्मानं
 व्यामन्मानं । नरोन्नतिः नराणां मानमित्यर्थः । सा नरोन्नतिस्तन्मानैः पञ्चवत्यङ्गु-
 लमानैः अथयवैः प्रमाणैश्च । एतदुक्तं भवति सर्वेषां कुण्डानामायाम् वस्तुपरख्यातानां
 प्रत्येकं चतुर्विंशत्यङ्गुलविशिष्टत्वात् सम्भूय द्वासप्तत्यङ्गुलैश्च तैर्मेखलानामुत्-
 सेधकित्वाययोः प्रत्येकं द्वादशाङ्गुलविशिष्टत्वलाभात् ताभ्यां सम्भूय पञ्चवत्यङ्गुलात्म-

प्राक्प्रत्यक् सूत्रमास्फाल्य तन्मध्ये चिह्नकल्पनम् ।
 कृत्वा तत्पूर्वतः पञ्चाद्वादशाङ्गुलमानतः ॥ २३ ॥
 परं प्रमृज्य तत्रापि विदध्याच्चिह्नयुग्मकम् ।
 प्राक्प्रत्यक्चिह्नमानेन तयोरेवावलम्बतः ॥ २४ ॥
 दक्षिणोत्तरतो हंसपदे कृत्वा ततस्तयोः ।
 प्रसार्य सूत्रं तत्रापि मार्जयित्वात्तमानतः ॥ २५ ॥
 ततस्तदग्राण्यालम्ब्य मध्यचिह्नस्य मानतः ।
 कुर्याद्द्वंसपदं कोष्ठान्यभितस्तेषु पातयेत् ॥ २६ ॥

कत्वाच्च परिणाहृतः षष्ठ्यवत्यङ्गुलात्मकत्वाच्च तत्संख्याङ्गुलमितपुरुषदेहोन्नति
 समानानि कुण्डानोति ॥ २२ ॥

प्रागित्यादिभिर्मानत इत्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैः समचतुरस्रकुण्डनिर्माणक्रमं
 तच्चतुरस्रे कुण्डेऽन्यतरकुण्डनिर्माणं प्रस्तावसहितमुपदिशति । तत्र तन्मध्येप्राक्-
 प्रत्यक्सूत्रमधेयं चिह्नकल्पनं कृत्वा चिह्नं कृत्वेत्यर्थः । तत्पूर्वतः पश्चिमाच्चिह्नात्
 पूर्वतः । पञ्चाच्च द्वादशाङ्गुलमानतः प्रत्येकमिति शेषः । परं अधिकं तत्रापि उभ-
 यतः प्रोक्तद्वादशद्वादशाङ्गुलमानेपि । तयोः प्राक्प्रत्यक्चिह्नयोः अवलम्बतः
 अवष्टम्भतः भ्रमादित्यर्थः । तयोर्दक्षिणोत्तरहंसपदयोः तद्दक्षिणोत्तरतिर्यक्सूत्र-
 मानतः द्वादशाङ्गुलद्वादशाङ्गुलमानतः अधिकमिति शेषः । तदग्राणि प्राक्-
 प्रत्यग्दक्षिणोत्तरसूत्रचतुष्टयाग्राणि मध्यचिह्नस्य मानतः द्वादशाङ्गुलमानतः
 पातयेदित्यस्य चतुष्टयमित्यत्रान्वयः । एतदुक्तं भवति प्राक्कल्पितदिकक्रमात्
 प्राक्प्रत्यगागतं सूत्रमास्फाल्य तन्मध्ये चिह्नं कृत्वा तच्चिह्नात् पूर्वतः पश्चिमतः
 च द्वादशाङ्गुलद्वादशाङ्गुलमाने चिह्ने कृत्वा तत्तदधिकांशं मार्जयित्वा तच्चिह्न-
 द्वयावष्टम्भेन तत्सूत्रं तुल्यमानभ्रमेण पूर्वापरतः किञ्चिदन्योन्यसंस्पर्शवृत्तद्वयं
 विधाय तयोर्दक्षिणोत्तरहंसपदप्रापि प्राक्प्रत्यग्द्वयसूत्रमधेयस्य हंसपदसभेदा
 दक्षिणोत्तरं सूत्रमास्फाल्य तत्रापि मध्यचिह्नाद्द्वादशाङ्गुलद्वादशाङ्गुलमाने दक्षिणो-
 त्तरतश्चिह्नद्वयं विधाय तत्तदधिकांशं मार्जयित्वा तत्तत्सूत्राग्रचतुष्टयावलम्बनेन
 द्वादशद्वादशाङ्गुलमानेन चतुर्षु कोणेष्वपि हंसपदचतुष्टयं विधाय तत्तदग्रा-
 त्तत्तद्द्वंसपदप्रापि प्राक्प्रत्यक्सूत्रद्वयं दक्षिणोत्तरसूत्रद्वयञ्च सम्भ्रय सूत्रचतुष्टयमा-

चतुष्टयन्तु सूत्रं च चतुरस्रं भवेत् समम् ।
 तस्मिन्नन्यानि कुण्डानि वदामि तव मानतः ॥ २७ ॥
 तेषां प्रोक्तक्रमेणैव चरादिषु तु राशिषु ।
 माननिर्माणयोग्यैर्वच्च्ये विधानं सुस्फुटं शिवे ॥ २८ ॥
 तन्मध्येष्टादशांशिन प्राक्सूत्राय' विकाशयेत् ।
 तिर्यक्सूत्राद्बहिस्तेन मानेन भ्रमयेत्तथा ॥ २९ ॥
 मध्यचिह्नवल्ग्वे न भवेत्तद्वृत्तकुण्डकम् ।
 चतुरस्राभितः सा तु त्याज्या भूरन्यतस्तथा ॥ ३० ॥
 लभ्यते सर्वकुण्डेषु तेन सर्वाणि सर्वतः ।
 तत्समान्येव जायन्ते पश्चवत्यङ्गुलात्मना ॥ ३१ ॥
 तन्मध्ये दशमांशं तु परित्यज्याधर्जर्हृतः ।
 तेषां शशाङ्कमानेन तन्मध्येद्भ्रामयेत्तथा ॥ ३२ ॥

स्फाल्य समचतुरस्रं कुर्यादिति । तस्मिन् समचतुरस्रे अन्यानि वृत्तादीनि
 मानतः चतुरस्रकुण्डप्रोक्तपश्चवत्यङ्गुलमानान्यनाधिकमानत इति यावत् ॥ २७ ॥
 तेषामित्यादिभिरात्मना इत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः सप्रस्तावं वृत्तकुण्डनिर्माण-
 क्रमादिकमुपदिशति । तत्र तेषां कृष्णानां सुस्फुटं गमकं । शिवे इति
 सम्बद्धिः । तन्मध्येष्टादशांशिन चतुरस्रमध्यासत्रमानस्याष्टादशांशिन । तिर्यक्-
 सूत्राद्बहिर्दक्षिणोत्तरायततिर्यक्सूत्रवये प्राक्सूत्राद्बहिः । तथा अभितः परितः
 कोणेषु चतुर्षु । सा भूः । अन्यतः अन्यस्मिन् दिक्चतुष्टये इत्यर्थः । तेन वक्ष्य-
 माणविधानेन । सर्वाणि कुण्डानि । तत्समानि चतुरस्रपरिणाहमानसमानि ।
 एतदुक्तं भवति प्राग्वत् समचतुरस्रं कृत्वा तन्मध्येष्टादशांशिनमष्टादशा-
 विभज्य तेष्वेकांशमानात् प्राग्गतदक्षिणोत्तरायततिर्यक्सूत्राद्बहिः प्राक्-
 प्रत्यगायतसूत्रं प्रागग्र' निःसार्य तन्मानेन चतुरस्रमध्यासत्रहंसपदमध्यावलम्बनेन
 भ्रमाहत्ताकरं कुण्डमानं कल्पयेत् । एवं कृते कोणचतुष्टये वृत्ताद्बहिर्गतं
 भूमिमानं दिक्चतुष्टये लभ्यते तस्मात् सर्वकुण्डानि वक्ष्यमाणविधानेन पश्चव-
 त्यङ्गुल परिणाहृतचतुरस्रवेत्तसमानि भवन्तीति ॥ ३१ ॥

अर्द्धचन्द्राकृतिर्येन भवेत् कुण्डं तदौरितम् ।
 येन द्वयं चराणां स्याद्द्राशीनां क्रमतः शिवे ॥ ३३ ॥
 तस्यैव षष्ठमंशन्तु पार्श्वयोस्तु विकाशयेत् ।
 प्रत्येकं पश्चिमं सूत्रं तन्मानेनाथ सूत्रयोः ॥ ३४ ॥
 विन्यासाद्ब्रह्मसूत्रान्तं तद्वयाग्रावलम्बनात् ।
 कुण्डं त्रिकोणमुद्धितं चतुर्षु स्थिरराशिषु ॥ ३५ ॥

तन्मधेय इत्यादिना शिवे इत्यन्तेन श्लोकद्वयेनार्द्धचन्द्राकारकुण्डनिर्माण
 विधानोपदेशं तस्य वृत्तकुण्डस्योक्तकाराश्यात्मकत्वनिगमनञ्च करोति । तत्र
 तन्मधेय दशमांशं चतुरस्रब्रह्मसूत्रमानस्य दशमांशं । तुः समाहारे । अध ऊर्द्धतः
 प्राक् पश्चिमतः । तन्मध्यात् पश्चिमदिग्गतित्येकं सूत्रादधोऽष्टांशमाने कल्पित-
 दक्षिणोत्तरायततित्येकं सूत्रमध्यात्तथा तत्सूत्रदक्षिणोत्तराग्रावधीति यावत् । येन
 विधानेन इत्यनेन दक्षिणोत्तरतित्येकं सूत्राग्रद्वयं चतुरस्राहं हिस्त्रींस्त्रींशान्
 प्रसारयेदित्यर्थः । एतदुक्तं भवति चतुरस्रस्य मध्याविष्कम्भमानं दशधा विभज्य
 तेष्वेकैकांशं तत् प्राक् पश्चिमतः परित्यज्य चिह्नद्वयं कृत्वा तत्पश्चिमचिह्नाहं-
 णोत्तरायततित्येकं सूत्रं तच्चतुरस्राहं हिरेप्यंशत्रयत्रयाधिकमास्फाल्य तदग्रद्वया-
 वधि-तत्कल्पितपश्चिमसूत्रब्रह्मसूत्रसन्धिमध्यावलम्बनेन कल्पिताग्रचिह्नावध्याष्टांश-
 मानेन भ्रमादूर्द्धचन्द्राकृति कुण्डं भवेदिति । एतद्वयं वृत्ताकारकुण्डमूर्द्धचन्द्रा-
 कारकुण्डं च क्रमतः मङ्गलामङ्गलयोः । शिवे इति सम्बुद्धिः ॥ ३३ ॥

तस्यैवेत्यादिना राशिष्वित्यन्तेन श्लोकद्वयेन त्रिकोणकुण्डनिर्माणक्रममुपदि-
 शति । तत्र तस्यैव चतुरस्रस्यैव पार्श्वयोर्दक्षिणोत्तरयोः । तन्मानेन प्रसारित-
 सूत्रमानेन । तद्वयाग्रावलम्बनात् प्रसारितपश्चिमसूत्रद्वयाग्रावलम्बनात् ।
 एतदुक्तं भवति प्राग्चतुरस्रं कृत्वा तत् ब्रह्मसूत्रं प्राग्रं वहिर्गत्या प्रसार्य
 तच्चतुरस्रविष्कम्भमानं षोढा विभज्य तेष्वेकैकांशेन पश्चिमतित्येकं सूत्राग्रद्वयं
 पार्श्वयोर्वाहं प्रसार्य तदग्रद्वयात् तत्सूत्रमानोपेतसूत्रद्वयस्य प्राक् प्रसारितब्रह्म-
 सूत्रस्य च यत्र सम्पातस्तदवध्यास्फाल्य त्रयस्रं कुण्डं कल्पयेत् । एतदमङ्गलप्रयोगो
 स्थिरराशिषु चतुर्षुदितमिति ॥ ३५ ॥

तन्मध्यपञ्चमांशेन विकाश्य ब्रह्मसूत्रकम् ।

पूर्वतः पश्चिमद्वन्द्वं कोष्ठयोर्मध्यदेशतः ॥ ३६ ॥

तत्कोणमानेन तथा भ्रामयेत् पश्चिमाग्रकान् ।

उत्तराग्रावधि तथा दक्षिणाग्रावधि प्रिये ॥ ३७ ॥

तन्मध्यतिर्य्यक्सूत्राग्रद्वयावष्टम्भतस्तथा ।

विकाशितब्रह्मसूत्रावधि सूत्रद्वयं भवेत् ॥ ३८ ॥

योनि कुण्डमिदं भद्रे स्याच्चतुर्षु भयात्मसु ।

राशिषु प्रोक्तकल्याणकर्मसूक्तार्थसिद्धिकृत् ॥ ३९ ॥

तन्मध्यसप्तमांशेन ब्रह्मसूत्रं विकाश्य तत् ।

मानेन परितो भ्रान्त्या कृत्वा वृत्तं तथा ततः ॥ ४० ॥

तन्मध्येत्यादिभिः सिद्धिदित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैर्योनि कुण्डनिर्माणसम्बन्धं तदुक्तनिगमनं तत्फलञ्चोपदिशति । तत्र तन्मध्यपञ्चमांशेन चतुरस्रस्य मध्यमानपञ्चमांशेन तत्कोणमानेन तन्मध्यकोणयोरन्तरमानेन पश्चिमाग्रकान् उत्तराग्रावधि ब्रह्मसूत्रपश्चिमाग्रादिमध्यस्थ तिर्य्यक् सूत्रोत्तराग्रावधि तथा दक्षिणाग्रावधि ब्रह्मसूत्रपश्चिमाग्रादि मध्यस्थतिर्य्यक् सूत्रदक्षिणाग्रावधि । प्रिये इति देवीसम्बुद्धिः । तन्मध्यतिर्य्यक् सूत्राग्रद्वयावष्टम्भतः चतुरस्रमध्यस्थदक्षिणोत्तरसूत्राग्रद्वयावष्टम्भेन । भद्रे इति देवीसम्बुद्धिः । एतदुक्तं भवति चतुरस्रमध्यसूत्रमानपञ्चमांशेन ब्रह्मसूत्रस्य प्रागग्रं वह्निर्विकाश्य तत्कोष्ठचतुष्टयात्मकचतुरस्रपश्चिमभागस्थदक्षिणोत्तरकोष्ठयोर्द्वयोः नैऋत्यादौशान्तभाग्नेयादिवायव्यान्तं कोणसूत्रद्वयास्फालनेन लक्षिततत्सूत्रद्वयसम्पातविदितमध्यदेशावष्टम्भतस्तत्तत्कोणावधिमानेनोत्तरकोष्ठे प्राक् ब्रह्मसूत्रपश्चिमाग्रादिदक्षिणोत्तरमध्यतिर्य्यक् सूत्रोत्तराग्रावधि तद्दक्षिणकोष्ठे तत्सूत्रपश्चिमाग्रादि दक्षिणाग्रावधि च भ्रमात्तन्मध्येतिर्य्यक् सूत्राग्रद्वयमारभ्य प्राक् प्रसारितब्रह्मसूत्राग्रावधि सूत्रद्वयास्फालनेन च कल्पिततत्सूत्रलक्षकर्मसूत्रयज्ञश्यात्मकस्थानचतुष्टये प्रोक्तं योनि कुण्डमुक्तफलसिद्धिकरमिति ॥ ३९ ॥

तन्मध्येत्यादिना कुण्डकमित्यन्तेन श्लोकद्वयेन पञ्चास्र कुण्डनिर्माणविधानमुपदिशति । तत्र तन्मध्यसप्तमांशेन चतुरस्रमध्यसूत्रमानस्य सप्तमांशेन तदिति ब्रह्मसूत्रमित्यस्य विशेषणम् । मानेन विकाशितमानेन कृत्वा वृत्तं कृत्वेत्यर्थः ।

तत्रांशमानान्तदृत्ते कृत्वा चिह्नानि तत्र वै ।
 पातयेत् पञ्चसूत्राणि तत् स्यात् पञ्चास्रकुण्डकम् ॥ ४१ ॥
 तन्मध्यषोडशशेन विकाशय ब्रह्मसूत्रकम् ।
 तेन मानेन च तथा कृत्वा वृत्तमतिस्फुटम् । ४२ ॥
 तद्वृत्ते वृत्तमध्यस्य कुट्यादूर्ध्वं न चाङ्गनम् ।
 तत्र षट्सूत्रपातेन भवेत् कुण्डं षड्स्रकम् ॥ ४३ ॥
 तन्मध्यदशमांशेन विकाशय ब्रह्मसूत्रकम् ।
 तेन मानेन सम्भ्राज्या कृत्वा वृत्तं तथा ततः ॥ ४४ ॥
 तच्चतुःषष्टिभागेषु त्रयस्त्रिंशंशमानतः ।
 वृत्ते विधाय चिह्नानि सप्तसूत्राणि पातयेत् ॥ ४५ ॥

तथा ततश्चतुरस्रमध्यस्रहंसपदमध्यावलम्बनत इत्यर्थः । तस्यंशमानात् तच्चतुर-
 स्रमध्यासूत्रविपादमानेन तत्र तेषु चिह्नेषु । एतदुक्तं भवति प्राग्वच्चतुरस्रं कृत्वा
 तन्मध्यमानस्य सप्तमांशेन ब्रह्मसूत्रप्रागग्रं वह्निः विकाशय तन्मानेन तच्चतुरस्र-
 मध्यास्रहंसपदावलम्बनतो भ्रमादृत्तं निष्याद्य तच्चतुरस्रमध्यास्रं चतुर्धा कृत्वा
 तेष्वंशत्रयेणांशत्रयेण तद्वृत्ते ब्रह्मसूत्रप्रागग्रदिपरितः पञ्चचिह्नानि विधाय तत्त-
 च्चिह्नं चिह्नं ज्यारूपाणि पञ्चसूत्रास्थास्मात्स्य तत्तत्रापरुपहृत्तखण्डमार्जनात् पञ्चास्रं
 कुण्डं मङ्गलकर्माणि मिथुनराशिस्थानवह्निदिक् प्रोक्तं भवेदिति ॥४१॥

तन्मध्यप्राज्यादिना षड्स्रकमित्यन्तेन श्लोकद्वयेन षड्स्रकुण्डनिर्माणविधान-
 सुपदिशति । तत्र तन्मध्यषोडशशेन चतुरस्रब्रह्मसूत्रमानस्य षोडशशेन
 विकाशय चतुरस्रावह्निरिति शेषः । तथा प्राग्वत् । इत्तमध्यास्र हंसपदमध्यात्
 ब्रह्मसूत्रमानस्य । अङ्गनं चिह्नं । एतदुक्तं भवति प्राग्वच्चतुरस्रं विधाय तन्मध्यमानं
 षोडशधा विभज्य तेष्वंशशेन ब्रह्मसूत्राग्रं वह्निर्विकाशय तन्मानेन चतुरस्रमध्य-
 स्रहंसपदमध्यावलम्बनेन भ्रमादृत्तं निष्याद्य तन्मध्यविक्षभमानोद्धनं तन्मध्य-
 तित्येकसूत्रदक्षिणाश्रदि परिता वृत्ते चिह्नषट्कं विधाय तत्तच्चिह्नचिह्नं
 ज्यारूपं सूत्रषट्कमास्मात्स्य तत्तत्रापरुपहृत्तखण्डमार्जनात् मङ्गले कर्त्तव्यं कन्या-
 राशिस्थाननिवृत्तिदिक् प्रोक्तं षड्स्रकुण्डं भवेदिति ॥ ४३ ॥

तन्मध्योत्थादिभिः शिवे इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः समाप्तकुण्डनिर्माणविधानं तत्

तत् सप्तास्रं भवेत् कुण्डं चापगं वायुदिग्गतम् ।
 समस्तवैरिनाशाय प्रोक्तं कुण्डमिदं शिवे ॥ ४६ ॥
 तन्मध्यस्य चतुर्विंशमाने वाञ्छे पि पूर्ववत् ।
 विधाय चतुरस्रन्तु पूर्वकोणार्द्धमानतः ॥ ४७ ॥
 कोणादभित एवास्य कृत्वा चिह्नानि चाष्ट वै ।
 तेषु चिह्नेषु कृत्वाष्ट सूत्राणि परितः शिवे ॥ ४८ ॥

फलञ्चोपदिशति । तत्र तन्मध्यदशमांशेन चतुरस्रमध्यसूत्रस्य दशमांशेन विकाश्य चतुरस्राद्वहिरिति शेषः । कृत्वा वृत्तं वृत्तं कृत्वेत्यर्थः । तथा प्राग्वत् । ततः अनन्तरमिति शेषः । तच्चतुःषष्टिभागीषु चतुरस्रमध्यसूत्रस्य चतुःषष्टिभागेषु त्रयस्त्रिंशंशमानतः त्रयस्त्रिंशदंशमानतः । चापगं चापराशिस्थानगतं । एतदुक्तं भवति प्राग्वत् समचतुरस्रं कृत्वा तन्मध्यमानं दशधा विभज्य तेष्वेकांशमानेन तद्वन्नसूत्रं वहिः विकाश्य तन्मानेन तच्चतुरस्रमध्यसूत्रस्य हंसपदमवष्टभ्य वृत्तं कृत्वा तच्चतुरस्रमध्यसूत्रमानं चतुःषष्टिभागीकृत्य तेषु त्रयस्त्रिंशदंशमानेन ब्रह्मसूत्रं प्रागग्रादादरभ्य वृत्ते सप्तचिह्नानि कृत्वा तत्र चिह्नानि चिह्नानि ज्यारूपेण सप्तसूत्राणां स्फाल्य तत्तच्चापरुपवृत्तखण्डमार्जनादेतत् सप्तास्रं वायुदिग्गतचापराशिस्थाने प्रोक्तं वैरिनाशकरं कुण्डं भवेदिति ॥ ४६ ॥

तन्मध्यस्यादिभिः क्रमेण वै इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः अष्टास्रकुण्डनिर्माणविधानं प्रोक्तकुण्डानां मेखलादिनिर्माणविधानकथनप्रस्तावसहितमुपदिशति । तत्र तन्मध्यस्य चतुरस्रमध्यसूत्रस्य । चतुर्विंशमाने चतुर्विंशमाने । वाञ्छे चतुरस्रादिति शेषः । पूर्वकोणार्द्धमानतः पूर्वलिखितचतुरस्रकोणसूत्रस्यार्द्धमानेन । कोणादभितः कोणचतुष्टयादुभयोः पार्श्वयोः । कृत्वा चिह्नानि चिह्नानि कृत्वेत्यर्थः । शिवे इति सम्बुद्धिः । एतदुक्तं भवति पूर्ववच्चतुरस्रं विधाय तन्मध्यसूत्रमानं चतुर्विंशतिधा विभज्य तेष्वेकैकांशमानान्तद्वहिः प्रतिदिशं प्रसारितसूत्राग्रे पूर्ववच्चतुरस्रं प्रोक्तक्रमेण विधाय तत्कोणसूत्रस्यार्द्धमानेन वाञ्छे चतुरस्रे कोणचतुष्टयव्यत्यासावष्टभादुभयतः प्रतिरेखं चिह्नद्वयं क्रमात् सन्ध्याष्टचिह्नानि कृत्वा तत्र चिह्नानि चिह्नानि प्राग्वत् सूत्रचतुष्कमास्फाल्य तद्वहिरिति कोणमार्जनादौशदिक् स्थमीनराशिप्रोक्तमष्टास्रं कुण्डं कल्पयेदिति । एतेषां

कुर्यादष्टास्रकं कुण्डमेतेषां मेखलादिकम् ।
 प्रवक्ष्यामि शृणु प्राज्ञे समुद्दिष्टं क्रमेण वै ॥ ४९ ॥
 वृत्तमध्यभुवो मानं त्रिगुणं विभजेत् क्रमात् ।
 स्ववाञ्छितेन मानेन तदस्त्राणि भवन्ति हि ॥ ५० ॥
 एवं यन्त्रादिषूक्तेषु षट्त्रिंशेषु विधिर्भवेत् ।
 कुण्डेषु च तथा कोटिहोमादिषु समीरितम् ॥ ५१ ॥
 प्रोक्तेष्वन्यतमे कुण्डे नवहस्तप्रमाणके ।
 कारयेत् कोटिहोमन्तु पुरुषैरष्टभिस्तथा ॥ ५२ ॥
 दिग्विदिक्स्थैः क्रमात् पञ्चवासरैः सर्वसिद्धये ।
 तेषाञ्च दक्षिणां दद्यात् पूजाप्रणतिपूर्वकम् ॥ ५३ ॥

कुण्डानां । मेखलादिकमित्यत्रादिशब्दो योन्यादिविषयः । प्राज्ञे इति
 सम्बुद्धिः ॥ ४९ ॥

वृत्तेत्यादिना समीरितमित्यन्तेन श्लोकद्वयेनाष्टास्रयन्त्रकुण्डादिकल्पनोपायो-
 पदेशं प्रोक्तनिगमनञ्च करोति । तत्र वृत्तमध्यभुवः वृत्तमध्यविष्कम्भस्य । त्रिगुणं
 त्रिगुणितं । स्ववाञ्छितेन स्ववाञ्छितास्त्रिमानेन । तदस्त्राणि अष्टास्रयन्त्रकुण्डानि ।
 उक्तेषु पञ्चदशे पटले । चकारः समुच्चये । कोटिहोमादिषु वक्ष्यमाणेषु
 अत्रादिशब्दो महासंख्यहोमादिविषयः । एतदुक्तं भवति प्रोक्तक्रमादुक्तं कृत्वा
 तन्मध्यविष्कम्भमानं स्वाभीष्टास्रिसंख्यया विभज्य तेषु तत्तदंशमानेन वृत्ते परित-
 श्चिह्नानि खेष्टास्त्रिसंख्यानि विधाय तत्तच्चिह्नानि चिह्नं ज्यारूपाणि सूत्राणि खेष्टा-
 स्रिसंख्यान्यास्तालाय तत्तच्चापरूपाणि वृत्तखण्डानि मार्जयित्वा एवं मातृकापट-
 लोक्तषट्त्रिंशादियन्त्रेषु तत्तत्कुण्डेषु च कोट्यादिमहासंख्यहोमप्रोक्तकुण्डेषु
 च विधानं समीरितमिति ॥ ५१ ॥

प्रोक्तेष्वित्यादिभिरास्तिकैरित्यन्तैः षड्भिः श्लोकैः कोटिहोमकुण्डप्रमाणं
 होतसंख्यां तन्नोमप्रकारं होतदक्षिणां गुरुदक्षिणां तत्कोटिहोमकर्त्तव्यकाल-
 विशेषांस्तद्विद्यां होतलक्षणञ्चोपदिशति । तत्र प्रोक्तेषु मङ्गलामङ्गलत्वभेदतः
 अन्यतमे तत्तदनुगुणे । नवहस्तप्रमाणके आश्रातेन विस्तारेण च । तथा वक्ष्य-

गोचर्मद्वयमावन्तु भुवं गां प्रसृतस्तनीम् ।
 महिषीं सप्रजामश्वदासदासौविभूषणाम् ॥ ५४ ॥
 वासांसि हेमनिष्काणां शतं तेषामथैकशः ।
 ततो गुरोश्च तान्येव तैः समानमुदीरितम् ॥ ५५ ॥
 दिव्योत्पातेषु रोगात्तौ घोरं च रिपुनिग्रहे ।
 तथा दिग्विजयेऽन्यस्य परकृत्यादिसम्भवे ॥ ५६ ॥
 कारयेत् कोटिहोमन्तु विद्यया नित्ययाद्यया ।
 सुरूपैश्च मुशीलैश्च नित्याभक्तैस्तथास्तिकैः ॥ ५७ ॥
 प्रोक्तानां सर्वकुण्डानां अरत्निखातमावकम् ।
 कोटिहोमस्य कुण्डस्य खातमूर्ध्वन्तु तस्य वै ॥ ५८ ॥

माणलक्ष्णैर्विद्याविद्धिः । क्रमात् त्रिंशत्पटलवक्ष्यमाणहोमविधानक्रमात् ।
 एतदुक्तं भवति वक्ष्यमाणेत्यादिना समुद्भवप्राक्तकुण्डेषु तत्तदनुगुणं कुण्डं नव-
 हस्तप्रमाणं वक्ष्यमाणमेखलादियुतं कृत्वा प्रतिदिवसं दिवसपञ्चकं दिग्विदिक्-
 स्थैरष्टभिरष्टभिः पुरुषैर्वक्ष्यमाणलक्षणसम्पन्नैर्वक्ष्यमाणविद्यया स्वाभिमतसिद्धि-
 पर्यन्तं होमं कारयेदिति । तेषां होतृणां । दद्यादित्यस्य भुवमित्यादिभिरष्टभिः
 पदैर्द्वि तोयान्तैः प्रत्येकमुत्तरत्वान्वयः । दद्यात् पञ्चसु पञ्चसु दिनेषु । गोचर्मद्वय-
 मात्रं गोचर्ममात्राया भुवः प्रमाणं ब्रह्मस्तिराह ।

सप्तहस्तप्रमाणेन त्रिंशदंशनिवर्तनम् ।

दश तान्येव गोचर्मेति ॥

तद्दिगुणमेकशः एकैकहोत्रे । तान्येव वस्तूनि । तैर्होतृभिः । समानमुदीरितं
 प्रोक्तद्रव्यजातमिति । दिव्योत्पातेषु ग्रहनक्षत्रादिविकृतिषु । आद्यया
 ललितया । नित्याभक्तैः षोडशानित्याभक्तैः । आस्तिकैः नित्यनैमित्तिकादिक्रम-
 भजनपरैः ॥ ५७ ॥

प्रोक्तेत्यादिना श्लोकेन कुण्डानां खातमानमुपदिशति । तत्र अरत्निः चतुर्वि-
 शत्यङ्गुलमानं । तस्य कोटिहोमप्रोक्तनवहस्तमानकुण्डस्य ॥५८॥

सर्वेषां मेखलामानं वितस्त्र्यष्टदद्वकैः ।

विस्तारोत्सेधयोः कुर्याद्योनिहोवासनाग्रतः ॥ ५६ ॥

महाकुण्डस्य तु पुनर्मेखला हस्तमानतः ।

तिसृणामपि विस्ताराः प्रत्येकं षोडशाङ्गुलाः ॥ ६० ॥

तेषामुत्सेधसंख्याश्च षोडश सुः क्रमेण वै ।

योनिनिर्माणमधुना वासनाञ्च शृणु प्रिये ॥ ६१ ॥

वहिष्ठमेखलामध्यादारभ्य निजनालकम् ।

वितस्तिमात्रकां कोष्ठामश्वत्यदलसन्निभाम् ॥ ६२ ॥

सर्वेषामित्यादिना श्लोकेन सर्वकुण्डमेखलामानं योनिनिर्माणञ्चोपदिशति । तत्र वितस्त्र्यष्टदद्वकैः द्वादशाङ्गुलचतुरङ्गुलमानैः एष मानक्रमो विस्तारस्य चाधारादि उत्सेधोर्द्वादिश्च बोद्धव्यः । एतदुक्तं भवति महाकुण्डरहितानां सर्वकुण्डानां परितस्त्र्वेकैकाङ्गुलमानाद्बहिरधो मेखलां द्वादशाङ्गुलद्वादशाङ्गुलमानविस्तारेण चतुरङ्गुलमानोत्सेधेन च युतां कृत्वा तदुपरि वाह्ये परितश्चतुरङ्गुलमानं मुक्त्वा तदन्तरष्टाङ्गुलमानविस्तारेण चतुरङ्गुलमानोत्सेधेन च युतां द्वितीयमेखलां तदुपरि प्राग्वत् वाह्ये चतुरङ्गुलमानं मुक्त्वा तदन्तर्विस्तारोत्सेधाभ्यां चतुरङ्गुलमानमितां तृतीयां मेखलाञ्च कृत्वा तन्मेखलायां होतुरासनाग्रपार्श्वमध्ये वक्ष्यमाणलक्षणं योनिं कुर्यादिति ॥ ५६ ॥

महेत्यादिना प्रिये इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन महाकुण्डस्य मेखलामानं योनिनिर्माणविधानञ्च तद्वासनाकथनप्रस्तावसहितमुपदिशति । तत्र तुर्विशेषे । हस्तमानतः अष्टचत्वारिंशदङ्गुलमानतः । तिसृणां मेखलानामिति शेषः । तेषां मेखलानां दिव्यत्वात् तासामित्यर्थः । षोडशाङ्गुलानौति शेषः । एतदुक्तं भवति महाकुण्डस्य परितो विस्तारेणाष्टचत्वारिंशदङ्गुलमितामुत्सेधेन षोडशाङ्गुलमानमितामधोमेखलां तदुपरि वाह्यतः षोडशाङ्गुलमानं मुक्त्वा तदन्तर्द्वात्रिंशदङ्गुलमानविस्तारां षोडशाङ्गुलोत्सेधां द्वितीयां मेखलां तदुपरि वाह्ये षोडशाङ्गुलं मुक्त्वा तदन्तर्विस्तारोत्सेधाभ्यां षोडशाङ्गुलमानां तृतीयां मेखलां कुर्यादिति । योनिस्वरूपतः निर्माणं तस्या वासनां योनिनिर्माणस्य । प्रिये इति देवीसम्बुद्धिः ॥ ६१ ॥

वहिष्ठेत्यादिभिः समुह्यत इत्यन्तैर्वाह्यैश्चतुर्भिः श्लोकैर्भोनिस्वरूपं तन्निर्माण-

वितस्थायामसंयुक्तां तदङ्घ्रं न तु विस्तृताम् ।

एकाङ्गुलीत्सेधयुतां मेखलोपरि सर्वतः ॥ ६३ ॥

मूलान्निम्नाग्रकां स्त्रीकं कुर्याद्योनिञ्च सर्वतः ।

योनिः कारणभूतस्य तत्त्वस्य स्यात् पदं महत् ॥ ६४ ॥*

तेन तत्रैव हव्यानां विधानं तन्मयत्वतः ।

फलानि पूर्णान्यचिरादयत्नादितरत्यसौ ॥ ६५ ॥

कामं तद्वासनां महाकुण्डस्य योनिरूहेन मानकृमिसौपदिशति । तत्र वहिष्ठ
मेखलामध्यात् प्रथममेखलामध्यभूतभूप्रदेशाद्वितस्त्रिमात्रकां कोष्ठां हादशाङ्गुलीत्
सेधकल्पितनालां अखलदलसन्निभां अखल्यपत्राकारां वितस्थायामसंयुक्तां हाद-
ङ्गुलायामसंयुक्तां तदङ्घ्रं न तु विस्तृतां षडङ्गुलविस्त्वारयुतां । सर्वतः सर्वेषु
कुण्डेषु । स्त्रीकं किञ्चित् । सर्वतः सर्वस्य अस्य कारणभूतस्य इत्युत्तरवान्वयः ।
एतदुक्तं भवति सर्वकुण्डेषु हेतुरासनप्रदेशे प्रथममेखलामध्यप्रदेशभूमौ हाङ्गुला-
यामविस्त्वारमेकाङ्गुलात्सेधं चतुरस्रं पीठं ष्टदा कृत्वा तदाद्युपरितनमेखलयान्त-
मध्यतनमेखलोपरिस्तरणार्थं कृतरन्ध्रान्तर्मेखलास्यार्श्वत्ताकारं नालं कृत्वा तत्राल-
सम्बन्ध्युपरितनमेखलोपरि षडङ्गुलमानविस्त्वारमध्यां तत्प्रदेशाद्भुजपाश्र्वक्रम
सङ्घोचिताग्रहादशाङ्गुलमानायाममेकाङ्गुलीत्सेधामखल्यपत्राकारां मूलात्
किञ्चित् क्रमान्विन्नाश्रां योनिं कुर्यादिति । इतत्कुण्डव्यतिरिक्तकुण्डानां योनिं
जानीयादेवेति सम्प्रदायः । कारणभूतस्य तत्त्वस्य विश्वकारणभूतस्य जातरूप-
तत्त्वस्य पदं उदयविश्रान्तिस्थानं महत् पूर्णत्वात् । तत्रं योन्यां असौ अपरि-
च्छिन्नात्मिका योनिः । महाकुण्डस्य कोटिहोमप्रोक्तकुण्डस्य मान योनिर्नरिति शेषः ।
समूहतः सस्यगूहेन । जहो यथा वितस्त्रिमात्रमेखलस्य कुण्डस्य नालोत्
सेधमानं वितस्त्रिः तद्योनिर्विस्त्वारमानमङ्गुलषट्कं आयाममानं वितस्त्रिः
उत्सेधमानमेकाङ्गुलं तदा हस्तमात्रमानमेखलस्य महाकुण्डस्य तत्त्वानानि
कियतीति तत्प्रकरणतत्त्वानानि लिख्यन्ते । नालमानमष्टचत्वारिंशदङ्गुलमानं ।
योनिः विस्त्वारमरत्निः । आयाममानं हस्तः । उत्सेधमानमङ्गुलचतु-
ष्टयञ्च । योनिः कुण्डस्य तन्मेखलोपरि योनिः कृमिं विनैव तत्फलसिद्धिकृदिति
सम्प्रदायः ॥ ६६ ॥

* योनिः, कारणभूतस्य तत्त्वं स्यात् प्रथमं महत् ।

महाकुण्डस्य चैवैतत् कुर्व्यान्मानं समूहतः ।
नाभिं कुर्व्यात् सव्वत्र कुण्डमध्ये विधानतः ॥ ६६ ॥
अष्टच्छदं सरोजन्तु विदध्याचारुविग्रहम् ।
चतुर्भिरङ्गुलैः कुर्व्यात् कर्णिकां दलमेव च ॥ ६७ ॥
विस्तारादपि चोत्सेधं षड्भिः षड्भिरुदौरितम् ।
प्राग्वन्महति कुण्डे च कुर्व्यादूहेन तत्तथा ॥ ६८ ॥
ध्यानमग्ने द्विधा प्रोक्तं सौम्यकौर्यविभागतः ।
सौम्यं नित्यासमाकारं ध्यानमन्यच्छृणु प्रिये ॥ ६९ ॥

नाभिमित्यादिना तथेत्यन्तेनार्द्धाद्येन श्लोकद्वयेन सर्वकुण्डमध्ये नाभिनिर्माण-
विधानं तद्वक्ष्येणं महाकुण्डस्य प्रोक्तवदूहकल्पनञ्चोपदिशति । तत्र विधानतः
वक्ष्यमाणप्रकारेण । चारुविग्रहं अन्यूनाधिकमानं । चतुर्भिः प्रतिदिशमिति
शेषः । चः समुच्चये । षड्भिः षड्भिः अपि चेत्यनेन अङ्गुलै रिति पूर्वश्लोकादा-
कृष्यते । एतदुक्तं भवति प्रोक्तानां सर्वकुण्डानां कुण्डमध्यस्थहंसपदावलम्बनेन
प्रतिदिशं दशाङ्गुलमानपरिभ्रान्तरा वृत्तं निष्पाद्य तद्वृत्तान्तराले षडङ्गुलोत्-
सेधयुतं पीठं कृत्वा तन्मध्यस्थहंसपदावलम्बनेन प्रतिदिशं चतुरङ्गुलमानेन
वृत्तं निष्पाद्य तद्वह्निः षडङ्गुलमानेन च वृत्तं कृत्वा तदन्तर्वृत्तमध्यं कर्णिकां परि-
कल्प्य तद्वह्निःस्थवृत्तान्तरालवोथ्यामष्टदलविधानेन च सभूय विंशत्यङ्गुलमध्य-
संस्थं नाभिपद्मं कुर्व्यादिति । महति कुण्डे कोटिहोमप्रोक्ते कुण्डे ऊहेन यदा अर-
त्निमानविस्तारायामकुण्डे नाभिपद्मस्याधोदलविस्तारमञ्चे षडङ्गुलात्मके कर्णिका-
मानं चतुरङ्गुलात्मकं तदा नवहस्तविस्तारायाममहाकुण्डे । नाभिपद्मस्य तत्त-
न्मानानि कियन्तीतूहेन तन्मानसंख्या लिख्यते । यथा उत्सेधमानानि अष्टोत्तर-
शताङ्गुलसंख्यानि दलमानानि प्रतिदिशमष्टोत्तरशताङ्गुलानि कर्णिकां विस्तार-
मानानि द्विसप्तत्यङ्गुलानि सभूय पद्मविष्कम्भमानाङ्गुलानि षष्ट्युत्तरत्रिंशत्सं-
ख्यानि भवन्ति । तन्नाभिपद्मं तथा तन्मानेन ॥ ६८ ॥

ध्यानमित्यादिना श्लोकेन सौम्यकौर्यविभागेन अग्नेर्ध्यानद्वयप्रस्तावपुरःसरं
सौम्यध्यानमतिदिश्य क्रूरध्यानं प्रस्तौति । तत्र नित्यासमाकारं ध्यानं तत्तन्नित्या-
प्रोक्तस्थूलरूपध्यानं । प्रिये इति देवीसम्बुद्धिः ॥ ६९ ॥

द्विशोर्षं सप्तहस्तञ्च विपादसप्तजिह्वकम् ।
 विधारूपमतिक्रूरैरुणैः षड्भिरौच्यैः ॥ ७० ॥
 सव्यैश्चतुर्भिर्हस्तैस्तु शतयज्ञस्तुक्स्तुवौ तथा ।
 इतरौसोमरं तालघ्नं सर्पिःसुभाजनम् ॥ ७१ ॥
 निहन्तमनिशं व्यात्तवक्त्रं ध्यायद्विविर्भुजम् ।
 क्रूरेषु सव्वं होमेषु ध्यानैर्भवमौरितम् ॥ ७२ ॥
 वक्त्रैः शिरसि देहे वा शोतेष्वक्षिषु वा तथा ।
 जुहुयाच्चेत्तदा क्षिप्रं तदघ्नं विनाशयेत् ॥ ७३ ॥
 ततस्तद्वक्तृयोजिह्वासप्तकं सम्यगर्चयेत् ।
 जुहुयाच्च समाप्नोति वाञ्छितं सकलं जयात् ॥ ७४ ॥
 हिरण्या कनका रक्ता कृष्णा जिह्वा यथार्थका ।
 दद्यवक्तृगता सव्वं सिद्धिदा तु समर्चनात् ॥ ७५ ॥

द्विशोर्षेत्यादिभिरितमित्यन्तेस्त्रिभिः श्लोकैरग्नेः क्रूरध्यानमुपदिशति ।
 तत्र विधारूपं सखादिगुणभेदेनिति शेषः । सव्यैर्दक्षिणैः । इतरैर्वामहस्तैः सर्पिः
 सुभाजनं सर्पिःपूर्णहोमपात्रं । अत्रायुधक्रमस्तुर्द्विभुजाद्याधरभुजान्तमित्यवगन्तव्यः ।
 व्यात्तवक्त्रं विस्तृतवक्त्रम् ॥ ७२ ॥

वक्त्रैरित्यादिना श्लोकेनाग्नेजिह्वाव्यतिरिक्ताङ्गेषु होमि प्रत्यवायमुपदिशति ।
 तत्र वा समुच्चये । तं साधकम् ॥ ७३ ॥

तत्र इत्यादिना श्लोकेन जिह्वासप्तकार्चनं तत्र होमं तत् फलञ्चोपदिशति ।
 तत्र तद्वक्तृयुगैः अग्नेर्वक्तृयुर्जुहुयात् । चकारात् जिह्वासप्तके इत्यर्थः । क्षणात्
 प्रोक्तमण्डलादिकालालङ्घनम् ॥ ७४ ॥

हिरण्येत्यादिना श्लोकेनाग्नेः दक्षिणवक्त्रजिह्वाचतुष्टयनामानुपदिशति । तत्र
 यथार्थका रूपेणैविति यावत् । सव्वं सिद्धिदा वाञ्छितफलदायिनो ॥ ७५ ॥
 सुप्रमेत्यादिना श्लोकेन वामवक्त्रजिह्वात्रयनामानि तदव्यजिह्वाद्याः सर्वै-

सुप्रभा चातिरिक्ता च बहुरूपा च वामगा ।
 बहुरूपायां जिह्वायां होमः सर्वार्थसाधकः ॥ ७६ ॥
 इतरासु हुनेत् क्रूरकर्मस्वभिमतेषु तु ।
 यस्यां जुहोति तामाद्यां समभ्यर्च्याथ सप्तशः ॥ ७७ ॥
 ततो हुनेच्च जिह्वायामुक्तायां तव कर्मणि ।
 सामान्यतो नित्यहोमि द्रव्याणि शृणु सुन्दरि ॥ ७८ ॥
 आज्यमन्नं पायसञ्च तिलतण्डुलमप्यथ ।
 तद्वयं चेति संप्रोक्तानुक्तान्येतानि नित्यके ॥ ७९ ॥
 शुभैर्दमैः परिस्तीर्यं सर्व्वं तव शुभकर्मसु ।
 अभिचारेषु वान्येषु क्रूरेष्वन्येष्वपि प्रिये ॥ ८० ॥
 नचवह्वैसाद्योनिरक्तौत्यचरुणा तथा ।
 तन्मांसैस्तव तवोक्तैर्द्रव्यैः क्रूरेषु कर्मसु ॥ ८१ ॥

कर्मसु सिद्धिप्रदत्वञ्चोपदिशति । तत्र वामगा वामवक्त्रगता । सर्वार्थसाधकः सर्व्व-
 होमेषु तत्तत्सिद्धिं कर्तुं । नित्यहोमं तस्यामिव कुर्थादिति सम्प्रदायः ॥ ७६ ॥
 इतरास्त्रिव्यादिना सुन्दरीत्यन्तेन श्लोकद्वयेन इतरजिह्वाषट्के क्रूरहोमस्य
 कर्तव्यतां तत्तत्कर्मणि तत्तज्जिह्वापुरःसरं तत्पूर्व्वजिह्वान्तं इतरजिह्वाचर्चनं तस्याः
 होमविधानं सामान्यतो नित्यहोमद्रव्यकथनप्रस्तावञ्च करोति । तत्र इतरासु बहु-
 रूपाख्यजिह्वाव्यतिरिक्तासु षट्सु । यस्यां जिह्वायां । ततः जिह्वाचर्चनानन्तरं । उक्तायां
 तत्तत्कर्मानुरूपयां । सुन्दरीति देवीसम्बुद्धिः ॥ ७८ ॥

आज्यमित्यादिना श्लोकेन नित्यहोमद्रव्याख्युपदिशति । तत्र प्रथमाहोम-
 पञ्चद्रव्याणि कथितानि । तद्वयं तिलसहिततण्डुलं । नित्यके नित्यहोमि ॥ ७९ ॥

शुभैरित्यादिना श्लोकेन शुभकर्मस्वभिचारादिषु च परिस्तरणोयमिदमुपदि-
 शति । तत्र सर्व्वत्र तन्त्रे । अन्येषूच्चाटनादिषु । प्रिये इति सम्बुद्धिः ॥ ८० ॥

नचलेत्यादिना श्लोकेन क्रूरकर्मसु होमद्रव्याख्युपदिशति । तत्र सर्व्वत्र

प्रसूनान्येकमेकान्तु फलानि च तथा हुनेत् ।
 अन्नाज्यादि समस्तान्तु निष्कमावं हुनेत् क्रमात् ॥ ८२ ॥
 स्नातो विशुद्धवसनो धूपस्रगन्धवासितः ।
 प्रसन्नचित्तवदनः कुथ्याङ्घ्रिमन्तु साधकः ॥ ८३ ॥
 प्राङ्मुखो विष्टरासीनः प्राणायामपुरःसरम् ।
 न्यस्तगात्रोऽर्घतीयेन प्रोक्षयेत् कुण्डमध्यकम् ॥ ८४ ॥
 द्रव्याख्यान्यानि तवस्थान्यशेषाणि विशुद्ध्यै ।
 दर्भेण विलिखेत् कुण्डमध्ये रेखाचतुष्टयम् ॥ ८५ ॥

नक्षत्रहृत्तैः एकविंशे पटले षट्सप्ततितमश्लोकादिलिभिः श्लोकैरुक्तैः स्थिरिति
 शेषः । तद्योनिरक्तोत्पचरणा एकविंशे पटले त्वेकोनाशीतितमाशीतितम-
 श्लोकद्वयोक्तारिपुनक्षत्रयोनिरक्तपाचितचरणा । तथा समुच्चये । तस्मात्तैः रिपु-
 नक्षत्रयोनिमांसैः । तत्र तत्र तत्तत्पटले ॥ ८१ ॥

प्रसूनानीत्यादिना श्लोकैर्नैकैकाङ्कितद्रव्यपरिमाणसुपदिशति । तत्र तथा
 एकमेकं । अन्नाज्यादीत्यत्रादिशब्दः पायसतिलतण्डुलादिविषयः । निष्कमाल-
 मिल्यनीनाज्यादीनां प्रस्थमात्रेण षस्रवत्याहुतीः कुर्यादिति यावत् ॥ ८२ ॥

स्नात इत्यादिना श्लोकेन होतुस्वात्कालपरिकर्मोपदिशति । तत्र प्रसन्नचित्त-
 वदन इत्येतन्नित्यनैमित्तिकमङ्गलहोमविषयः ॥ ८३ ॥

प्राङ्मुख इत्यादिभिरुदरित इत्यन्तरध्यर्षैर्देशभिः श्लोकैः सर्व्वमङ्गलहोमानां
 सामान्यपुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च तत्तद्विधिं क्रूरहोमस्यापि तत्तत्साधारणताच्चोपदि-
 शति । तत्र न्यस्तगात्रः तत्तन्नित्याप्रोक्तान्यासमन्वे रिति शेषः । तत्रस्थानि तद्यो-
 निस्थानि कुण्डपरिसरस्थानि च । तत्र नवकोष्ठे । प्रागादिषु कोष्ठेषु । सप्त इत्यस्य
 जिह्वा इत्येतद्विशेषं । मध्ये मध्यकोष्ठे । वक्त्रिं तथा स्मरन् नित्यहीमोक्तप्रकारेण
 वक्त्रिं तत्तन्नित्यारूपं स्मरन् । अस्य पदस्य अनन्तरश्लोकैः पूजयेदित्यनेनान्वयः । प्रोक्तैः
 वक्त्रेर्नान्नेति शेषः । चः समुच्चये । इष्टचरादिकं शक्तिवीजलक्ष्मीवोजइयादिकम् ।
 अष्टानां अग्नेश्च सप्तजिह्वानां । तस्मन्ना यथा ह्यौ अग्नेये स्वाहा ह्यौ श्रीं श्रीं

प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक् च तत्र जिह्वाः समञ्चयेत् ।

प्रागादिषु तु सप्तापि मध्ये वद्धिं तथा स्मरन् ॥ ८६ ॥

पूजयेत् सर्पिषा होमं कुर्व्यात् सप्त क्रमेण वै ।

जिह्वानामभिरैकैकं वहेश्च द्वाक्षरादिकम् ॥ ८७ ॥

स्वाहान्तमन्त्रमुदितमष्टानां क्रमतः शिवे ।

वङ्गं सभाजनं हस्ते गृहीत्वाङ्गारकञ्च तत् ॥ ८८ ॥

क्रव्यादेभ्यो नम इति प्रोक्तान्यत्तु सभाजनम् ।

विपरिभ्राम्य कुण्डन्तु तन्मध्ये विन्यसेत्ततः ॥ ८९ ॥

प्रज्वाल्य ललिताद्याभिर्विद्याभिः परिषेचनम् ।

कृत्वा दर्भैः परिस्तीर्य पलाशाश्वत्यपत्रकैः । ९० ॥

हिरण्यै स्वाहा इत्यादयः । सभाजनं भाजनसहितं क्रव्यादेभ्यो नमः इति शेषः । अन्यत् त्यक्तशेषं अङ्गारं । तन्मध्ये कुण्डमध्ये । दर्भैः प्राक्पश्चिमयोरुत्तराग्रेः दक्षिणोत्तरयोः प्रागग्रेश्च मध्यस्थमेखलास्विति शेषः । पलाशाश्वत्यपत्रकैः पलाशाश्वत्ययोरन्यतरपत्रकैः । तथा घृताहुतीः पञ्चमे पटले एकोनषष्टितम-
श्लोकोत्तरार्द्धेन तदनन्तरश्लोकार्द्धपादेन चोक्तक्रमेण तत्तत् जिह्वानां स्मरणपूर्वं प्रतिजिह्वं नवनवाहुतीः परिवारशक्तौनामेकैकाहुतीश्च । मूलतः तत्तन्नित्या-
विद्यया । नाथनित्यात्मभूतजैः नवनाथपञ्चदशनित्यादिननित्यात्माष्टाक्षरपञ्चभूता-
त्मकैर्मन्त्रै रिति शेषः । स्वान्नास्थानगतां स्वभ्रूमध्यान्तर्गतद्विदलपद्माधारमध्यस्थ-
शक्तिरूपमहावङ्गिस्वरूपतादात्म्यं गतां । परिस्तरणपूर्वकं परिस्तरणं पूर्वदित
उत्तरान्तेषु । भस्मना दग्धपरिस्तरणदर्भाणाम् । एतदुक्तं भवति विष्टरे प्राङ्-
मुखस्थितः प्राणायामपुरःसरं न्यासं कृत्वा स्थापितार्घजलेन कुण्डं होमद्रव्यं
संप्रोच्य कुण्डमध्यस्थनाभिपद्मकर्णिकायां प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक् च दर्भेण
लिखितरेखाचतुष्टयेन नव कोष्ठानि निष्पाद्यार्घतोयेन संप्रोच्य भाजननिहित
मङ्गारं हस्ते गृहीत्वा क्रव्यादेभ्यो नमः इति मन्त्रेण तस्मादङ्गारसकलं दक्षिणस्यां

तथा घृताहुतीः कृत्वा नित्या षोडश मूलतः ।
 जुहुयादेकमेकन्तु नाथनित्यात्मभूतजैः ॥ ६१ ॥
 ततश्च परिषिच्यत्मानं स्वात्मानं † विभाव्य ताम् ।
 स्वाज्ञास्थानगतां बुद्ध्वा परिस्तरणपूर्वकम् ॥ ६२ ॥
 दग्ध्वाग्नौ भस्मना कृत्वा तिलकं न्यस्तगात्रकः ।
 पूजां समाप्य विचरेत् सुखौ तद्रूपवान्नरः ॥ ६३ ॥

दिश्यपास्य सभाजनमङ्गारं कुण्डमभितः त्रिःप्रदक्षिणं परिभ्राम्य तन्मध्ये
 स्थकोष्ठे तं वङ्गं संस्थाप्य प्रज्वाल्य ललितादित तन्नित्याविद्यासु स्वभजनीय-
 विद्यया परिषिच्य तत्कुण्डमध्येखलायाः परित उदग्रैः प्राग्रैश्च दर्भैः
 कुशैर्वा परिस्तीर्य पलाशाश्वत्योरन्वतरस्य पतैर्देवो परिकल्प्य मध्ये वङ्गं
 तदभितः प्रागादिकुण्डकोष्ठेषु स्वाभिमतादिसप्तजिह्वा ध्यात्वा ह्रीं श्रीं अग्नये
 नमः इति मधेयं वङ्गं समभ्यर्च्य ह्रीं श्रीं हिरण्यायै नमः इत्यादिभिः स्वाभि-
 मतादिभिः सप्तजिह्वामन्त्रैः समभ्यर्च्य ललिताहोमे तत्तज्जिह्वास्मरणपूर्वकं
 श्रीविद्याद्वितीयखण्डदिननित्याभ्यां प्रतिजिह्वं नवनवाहुतीर्हुत्वा तदन्यनित्या-
 होमे तत्तज्जिह्वामन्त्रैः स्वाहान्तैस्तासु प्रत्येकं नवनवाहुतीर्हुत्वा नित्यनैमित्तिक-
 मङ्गलहोमेषु वङ्गं तत्तन्नित्याविग्रहं मङ्गलकर्मसु तत्र प्रोक्तविग्रहं तत्पूजा-
 क्रमेणैकैकाहुतिं स्वभजनोयविद्यया नित्यनैमित्तिकयोः षोडशाहुतीश्च घृतेन
 हुत्वा काम्ये तत्तत्कर्म प्रोक्तद्रव्यैस्तत्तत्संख्याहुतीश्च हुत्वा ललिताहोमे
 नाथमन्त्रैस्तिथिनित्यया तद्दिननित्ययात्माष्टाक्षरेण भूतमन्त्रैश्च तदितरनित्या-
 होमे नाथमन्त्रैरेव हुत्वा प्राग्वत् परिषिच्य वङ्गं देवीं विभावयन् स्वाज्ञाधार-
 स्थशक्तिरूपमहावङ्गिना तादात्म्यं विभाव्य परिस्तरणदर्भादिकं तद्दङ्गौ दग्ध्वा
 तद्भस्मना तिलकं कृत्वा तत्तन्नित्याविद्यां हुतसंख्यामावर्त्य प्राग्वन्नग्रामं कुर्या-
 दिति । क्रूरकर्मसु अभिचारादिषु ॥ ६४ ॥

† व्यात्मानं ।

क्रूरकर्मसु होमेषु विधिरेष उदीरितः ।
 तेषु तद्धोमकरणं समाप्ते नित्यशस्तथा ॥ ६४ ॥
 साभ्यङ्गं विद्ययात्मानं कुर्व्यात् सम्पूजयेत्तथा ।
 नित्यक्रमं ततो नित्यं तत्तद्विषयविद्यया ॥ ६५ ॥
 मिथुनानि च पञ्चाशत् पूजयेत् प्रणमेदपि ।
 मङ्गले पूर्वमुदिते पाहि मामितुःपदीरयेत् ॥ ६६ ॥
 एवं ते कथितं सर्वं कुण्डादिषु समीरितम् ।
 होमं तं त्रिविधं प्रोक्तं स्थूलसूक्ष्मपरत्वतः ॥ ६७ ॥
 स्थूलं परञ्चोत्तरस्मिन् पटले सम्यगीरितम् ।
 इतरस्य विधाने तु यानि ज्ञेयानि तानि तु ॥ ६८ ॥
 प्रोक्तानि सकलानीत्यं होमाल्लक्ष्मीमवाप्नुयात् ।
 विनाशयेदरातींश्च होमैः पापानि चात्मनः ॥ ६९ ॥

तेष्वित्यादिभिर्वाञ्छितमित्यन्तरर्द्धाद्यैः षड्भिः श्लोकैः क्रूरहोमानन्तरं तत्-
 क्षान्थर्थं होमः कर्त्तव्यः तदर्थं पूर्वोक्तदिननित्यामिथुनार्चनस्मरणसहितं
 सूक्ष्मपरहोमद्वयस्योत्तरपटले वक्ष्यमाणत्वप्रस्तावसहितमुक्तनिगमनं तत्फल-
 षोपदिशति । तत्र नित्यशः प्रतिदिनं । तथा उक्तप्रकारेण । विद्यया तत्तन्नित्या-
 विद्यया । सम्पूजयेत् तत्तन्नित्यामिति शेषः । नित्यक्रमं तत्तन्नित्याया नित्य-
 पूजाक्रमं । ततस्तन्नित्यापूजानन्तरं । तत्तद्विषयविद्यया पञ्चविंशपटलोक्त-
 तत्तद्विनविद्यया सहैति शेषः । पूर्वमुदिते षोडशपटले प्रोक्तचतुःषष्टि-
 कोष्ठात्मके । पाहि मामिति अक्षरात्मकमन्त्रमिति शेषः । सर्वं क्रूरहोमा-
 नन्तरं साधककर्त्तव्यं । कुण्डादिषु समीरितं कुण्डादिषु मेखलानाभि-
 योन्यादिनिर्माणविधानमीरितं । तुर्विशेषे । उत्तरस्मिन् द्वाविंशे पटले । इतरस्य
 सूक्ष्महोमस्य । तानीत्यस्योत्तरत्र प्रोक्तानीत्येतद्विशेषः । इत्यं होमात् प्रोक्त-

नासाध्यमस्ति होमेन नानवाप्यमपीश्वरि ।
 तस्माद्धोमेन सकलं साधयेत् सर्ववाञ्छितम् ॥ १०० ॥
 विद्यातत्त्वमथौ व्याप्तिरिति सम्यक् समीरिता ।
 अस्या निफालनाच्चित्ते तत्तत्त्वं स्वात्मसात् कृतम् ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमते
 कुण्डलृप्तिर्नाम एकोनत्रिंशं
 पटलम् ॥ २६ ॥ ॐ ॥

प्रकारहोमात् । पापानि अमङ्गलानि । नासाध्यमित्येतदरातिविषयः । नान-
 वाप्यमित्येतदभिमतविषयः ॥ १०० ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसार-
 सिंहराजप्रकाशाभिधानेन सुभगानन्दनाथेन विरचितायां
 मनोरमाख्यायां व्याख्यायां षोडशनित्यानां लोककाल-
 तादात्म्यादिप्रकाशनपरमेकोनत्रिंशपटलं परिपूर्णं
 परामृष्टम् ॥ २६ ॥ ॐ तत्सत् ॥

ग्रन्थसंख्या—न सन्ति यन्त्राख्येकोनत्रिंशस्मिन् पटले कृताः ।
 अध्वर्षत्रिंशदधिका व्याख्याग्रन्थाः शतत्रयात् ॥

त्रिंशत्पटलम् ।

अथ षोडशनित्यानां सामान्या वासुदेवताः ।
तासां चक्रं तत्र पूजाक्रमं सम्यग्वदामि ते ॥ १ ॥
तत्फलानि च तद्धोमविधानानि तथा वलिम् ।
सूक्ष्महोमविधानानि तत्फलानि परं तथा ॥ २ ॥
क्रमेण शृणु देवेशि प्रोक्तानि फलसिद्धये ।
यैर्विना भुवने मन्त्राः सर्वे सुगर्निष्फला ध्रुवम् ॥ ३ ॥
चतुरस्राकृतिः कश्चिदसुरः सर्वनाशकृत् ।
पुरा तस्य वधायैव सर्वे देवाः समुद्यमम् ॥ ४ ॥
कृत्वा निहन्तुमुद्राक्तास्त्रैरवध्योऽभवद्वरात् ।
आवयोस्तन्निरासाय मामेत्याकथयत्तदा ॥ ५ ॥

पूर्वस्मिन्नेकोनविंशे पटले षोडशनित्यानां होमार्थं मण्डपकुण्डादिनिर्माण-
विधानमुपदिश्यानन्तरं षोडशनित्यानां सामान्या वासुदेवताः तासां चक्रं तत्र
तत्पूजनं तत्तत्फलानि तद्धोमविधानानि तद्वलिं सूक्ष्महोमविधानानि परहोम-
विधिञ्चोपदिशति अथ षोडशेत्यादिना अशेषत इत्यन्तेन श्लोकशतरूपेण त्रिंशेन पट-
लेन । तत्राय षोडशेत्यादिभिर्भ्रुवमित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः पटलार्थांस्तज्ज्ञानानुष्ठान-
वैधुष्येण सवमन्त्राणां नैष्फल्यं चोपदिशति । तत्र तासां वासुदेवतानां । तत्र चक्रे ।
ते तव । तत्फलानि वासुदेवतापूजाफलानि । तद्धोमविधानानि वासुदेवताहोम-
विधानानि । तथा वलिं वासुदेवतावलिं । तत्फलानि सूक्ष्महोमफलानि । परं
तथा परहोमात् फलानि क्रमेण उद्दिष्टानीति शेषः । देवेशीति सम्बुद्धिः । यैः
प्रोक्तवद्भ्रान्तानुष्ठितैः । ध्रुवं निश्चितम् ॥ ३ ॥

चतुरस्राकृतिरित्यादिभिस्ते इत्यन्तैः सप्तभिः श्लोकैर्वासुदेवतोत्पत्तिकारणं
तदुत्पत्तिं तत्संख्यां तत्पूजाद्यकरणे प्रत्यवायं पूजाफलञ्च तच्चक्रादिविधान-
कथनप्रस्तावसहितमुपदिशति । तत्र सर्वनाशकृत् सर्वप्राणिनां हिंसातत्परः ।

कथयाम्नाकमधुना तद्वासुपुरुषस्य तु ।
 दर्पशान्तिं नचेत्तेन विप्रवमासीदुपद्रुतम् ॥ ६ ॥
 इतुक्ते तैर्मया प्रोक्तं निधनं तस्य दुःशकम् ।
 खात्वा तमवनौ तस्य शरीरं स्थापयेत्तथा ॥ ७ ॥
 नित्यशस्त्रं विपञ्चाशन्ननिःस्पन्दक्रमणाय वै ।
 नियोज्य तेषां ये पूजाविमुखास्तैः कृतानि तु ॥ ८ ॥
 सुकृतानि समादद्रुदृष्कृतानि च कुर्वते ।
 तस्मात्तेषामर्चनन्तु प्रत्यहं कुर्वतां सदा ॥ ९ ॥
 शुभान्येवाशु जायन्ते नैवाशुभकथापि च ।
 तच्चक्रादिविधानन्तु शृणु सम्यग्वदामि ते ॥ १० ॥
 प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक् च कृत्वा वै दशसूक्तकम् ।
 तैरेकाशीतिकोष्ठानि जातानि मुगः समानि च ॥ ११ ॥

तस्य असुरस्य । देवा ब्रह्मादयः । कृत्वेत्यस्य समुद्यममित्यनेन पूर्व्वज्ञान्यः । तैर्देवैः
 आवयो शक्तिशिवयोः । तन्निरासाय असुरवधाय । मां शिवं । अस्माकं देवा-
 नां । तुर्विशिषि । दर्पशान्तिं अवध्यत्वाभिमानीतुपन्नगर्वनिर्वाणं । नचेर्हृपशान्तिं
 कथयामि । तेन वासुपुरुषासुरेण । उक्ते सतीति शेषः । तैर्देवैर्मया शिवेन । निधनं
 मरणं । तस्य वासुपुरुषस्य । दुःशकं दुष्करं । तं असुरं । तस्य असुरस्य । स्थापयेत्
 स्वार्थे णिच् बहुबलत्तिष्ठेदित्यर्थः । अस्य विपञ्चाशदित्युत्तरत्वान्वयः । विपञ्चा-
 शदेवानामिति शेषः । अथमत्तान्वयः तस्यासुरस्य निधनस्य दुःशकत्वात्तमवनौ
 खात्वा तच्छरीरं निःस्पन्दक्रमणाय देवानां विपञ्चाशत् तिष्ठेदिति मया देवान्
 प्रति नियोज्य प्रोक्तमिति । तेषां देवानां । तैः पूजाविमुखैः । कृतानोत्यस्योत्तरत्व-
 सुकृतानोत्येतद्विशयं । तस्माच्चेतोस्तेषां देवानां । तच्चक्रादीत्यत्रादशब्दस्तत्त-
 द्वेवतास्थितितदर्चात्तच्चक्रप्रतिष्ठादिविषयः । ते तव ॥ १० ॥

प्रागित्यादिभिरीरितमित्यन्तेश्चतुर्भिः श्लोकोर्वासुदेवताचक्रनिर्माणविधान
 सुपदिशति । तत्र तैः आस्ताहितैः सूरैः । समानि समान्तरालानि । तेषु कोष्ठेषु
 नवकोष्ठानोत्यन्वयः । एकं तु कुर्यात् एकोज्ज्व्यादित्यर्थः । तद्वह्निः एकोक्तत-

तेषु मध्ये नवैकान्तु कुर्यात् कोष्ठानि तद्वहिः ।
 एकीकुर्यात्त्रिकोष्ठानि दिक्षु प्रागादिषु क्रमात् ॥ १२ ॥
 ततश्चतुर्षु कोणेषु तिर्यक्सूत्रचतुष्कतः ।
 द्विधा कुर्यात् कोणकोष्ठान्यष्टौ तत्पार्श्वयोः पुनः ॥ १३ ॥
 एकीकुर्यात्तथा द्वे द्वे तद्द्वीथ्यां दिक्षु मध्यतः ।
 एकमेकं भवेच्छिष्टं वहिर्द्वात्रिंशदीरितम् ॥ १४ ॥
 सर्वमध्ये यजेत् सम्यग्ब्रह्माणं कमलासनम् ।
 हेमाभञ्ज चतुर्वक्त्रं वेदाध्ययनशीलिनम् ॥ १५ ॥

नवकोष्ठकाद्वहिः वीथ्यामिति शेषः । चतुर्षु कोणेषु एकीकृतकोष्ठनवकान् वाञ्छ-
 वीथिद्वयोरिति शेषः । तिर्यक्सूत्रचतुष्कतः कोष्ठानीत्यन्वयः । प्रतिकोणं कोष्ठ-
 द्वयस्यैकैकतिर्यक्सूत्रक्रमेण तत्पार्श्वयोः मध्यावधिर्कोष्ठपार्श्वयोः । द्वे द्वे कोष्ठे
 इति शेषः । तद्द्वीथ्यां मध्यवीथ्यां । मध्यतः एकीकृतद्विकोष्ठयोरिति शेषः । वहि-
 र्द्वात्रिंशद्वीथ्यां द्वात्रिंशत् कोष्ठानोति शेषः । एतदुक्तं भवति प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक् च
 समान्तरालं दशदशसूत्रास्फालनेनैकाशीतिसंख्यकोष्ठानि निष्पाद्य तन्मध्यां कोष्ठ-
 नवकमेकीकृत्य तदन्तरवाञ्छवीथ्यां परितः षोडशसंख्यकोष्ठात्मिकायां प्रतिदिशं
 त्रीणि त्रीणि कोष्ठान्येकीकृत्य तद्द्वीथ्यां प्रतिकोणमेकैकक्रमेणावशिष्टकोष्ठचतुष्टयं
 तद्वाञ्छवीथिगतचतुर्विंशतिकोष्ठेषु प्रतिकोणमेकैकक्रमेण कोष्ठचतुष्टयं चैवं
 क्रमात् प्रतिकोणं कोष्ठद्वयं तिर्यक्सूत्रेण द्विधा कृत्वा सम्भूय कोणचतुष्टयस्थाई-
 कोष्ठद्वयाष्टकमेकैकक्रमाद्देवताष्टकस्थानं परिकल्प्य पुनस्तद्द्वितीयवीथ्यां तत्तत्
 कोणोभयपार्श्वयोः कोष्ठद्वयं कोष्ठद्वयमेकीकृत्य पुनस्तद्द्वीथ्यां प्रतिदिशं मध्यां
 शिष्टमेकैकं कोष्ठं वक्ष्यमाणक्रमादक्षरन्यासार्थं परिकल्प्य पुनस्तद्वाञ्छवीथ्यां
 द्वात्रिंशत् कोष्ठानि द्वात्रिंशद्देवतास्थानान्येवं सम्भूयाक्षरन्यासस्थानकोष्ठचतुष्टय-
 वर्जं त्रिपञ्चाशद्देवतास्थानानि भवन्तीति ॥ १४ ॥

सर्वमध्ये इत्यादिभिः समोरिता इत्यन्तेर्द्वादेशभिः श्लोकैस्त्रिपञ्चाशद्वास्तु-
 देवतानामानि प्रोक्तचक्रे प्रोक्तस्थानेषु तासां स्थितिक्रमं तत्तन्नाममन्त्रांश्चोपदि-
 शति । तत्र सर्वमध्ये एकीकृतनवकोष्ठात्मकस्थाने । तद्विहितदन्तरवीथ्यामभि-

प्रागादि तद्वहिष्वापि यजेदेतान् प्रदक्षिणम् ।
 आर्य्यकञ्च विवस्वन्तं मित्तमन्यं महोधरम् ॥ १६ ॥
 कोणाईकोष्ठयोरिक्रमेकमष्टौ च तद्वये ।
 वङ्गादोशान्तमभितः पूजयेत् पूर्ववत् प्रिये ॥ १७ ॥
 सावितः सविता शक्र इन्द्रजिद्रुद्रतज्जयौ ।
 आयापवत्सकौ चेति प्रोक्तास्तेऽष्टौ तु नामतः ॥ १८ ॥
 कोणाईकोणपार्श्वस्येष्वाद्यादोशान्तमर्चयेत् ।
 अष्टौ क्रमेण ताराद्यैर्नमोन्तर्नामभिस्तथा ॥ १९ ॥
 अन्यानपि च चक्रेस्मिन् प्रोक्तान् सर्वांस्तथाचयेत् ।
 सर्व्वं गुहञ्चार्य्यमणं भञ्जकं पितृपिच्छकम् * ॥ २० ॥
 चरकी च विदारो च पृतना च महेश्वरि ।
 वहिरीशादि परिता यजेदष्टौ दिशं प्रति ॥ २१ ॥
 ईशानश्चाथ पर्जन्यो जयन्तः शक्रभास्करौ ।
 सत्यो दृषोत्तरिक्षश्च पूर्वाङ्गाकाष्ठगाः क्रमात् ॥ २२ ॥

तस्वीकोक्तकोष्ठत्रयात्मककोष्ठत्रयात्मकेषु चतुर्षु स्थानेषु । एतानार्य्यकादीन् ।
 अन्यं चतुर्थं । अष्टौ देवतानिति शेषः । महो वङ्गादोशान्तमभितः
 तद्वैकोष्ठद्वये वङ्गकोणमताइकोष्ठद्वयादांशकोणगताइकोष्ठद्वयान्तमित्यर्थः ।
 पूर्व्ववत् प्रादक्षिण्येन । प्रिये इति सम्बुद्धिः । रुद्रतज्जयौ रुद्रो
 रुद्रजयश्च । ते देवाः । अष्टौ अनन्तरश्लोकवच्चमाणसर्वादीन् । ताराद्यैः
 प्रणवाद्यः । नमान्तैरित्यनेन तत्तद्वाङ्मां चतुर्थीविभक्त्यन्तत्वं चाच्यते ।
 तथा प्रादक्षिण्येन । अन्यान् प्रोक्तान् प्रह्लादान् । तथाचयेत् प्रोक्तक्रमेण
 तत्तन्नाममन्त्रैरर्चयेत् । सर्वांसत्यादिनात्तरादीन् पञ्च नामानि । चरकी-
 त्यादिना पूर्वाङ्गान् नामत्रयं । महेश्वरिति सम्बुद्धिः । वहिः सर्व-
 वाह्यवीथयां । अष्टौ देवान् । दिशं प्रति प्रतिदशमित्यर्थः ॥ ईशानित्यादिना

* परिपृच्छकम् ।

अग्निः पूषा च वितथो यमोऽथ गृहरक्षकः ।
 गन्धर्वी भृङ्गराजश्च मृगी दक्षिणकोष्ठगः ॥ २३ ॥
 निऋतिश्च तथा दौवारिकः सुग्रीवकस्तथा ।
 वरुणः पुष्पदन्तश्चासुराख्यशोषरोगकाः ॥ २४ ॥
 पश्चिमाशास्यकोष्ठे पुषुञ्चा एते यथाक्रमम् ।
 वायुर्नागस्तथा मुख्यः सोमो भङ्गातकस्तथा ॥ २५ ॥
 अर्गलो दितिरप्येवमदितिश्च यथाक्रमम् ।
 कोष्ठे षूत्तरसंस्थेषु देवतास्ताः समौरिताः ॥ २६ ॥
 द्वितीयवीथिमध्यस्थचतुष्कं कोणसूत्रतः ।
 कृत्वा चुड्वा तेष्वेव प्रागादिषु यथाक्रमात् ॥ २७ ॥

श्लोकेन नामाष्टकम् । अग्निरित्यादिना श्लोकेन नामाष्टकं । निऋति-
 रित्यादिना श्लोकेन नामाष्टकम् । एते नैऋत्यादयः । (वायुरित्यादिनो-
 त्तारार्द्धेन नामपञ्चकम् । अर्गल इत्यादिना पूर्वार्द्धेन नामत्रयं । तत्र अर्गलः
 दितिरिति पदच्छेदः । ताः वायादयः । एतदुक्तं भवति प्रोक्ते चक्रे एकीकृत-
 नवकोष्ठमध्ये प्रोक्तरूपं ब्रह्माणं तद्वाह्यवीथ्यां प्रतिदिशमेकीकृतत्रिकोष्ठात्मक-
 स्थानचतुष्टये प्रागादितः प्रादक्षिण्यक्रमादार्यकादींश्चतुरस्तद्वीथितद्वाह्यवीथ्योः
 प्रतिकोणं तिर्य्यकसूत्रास्फालनोत्पन्नार्द्धद्वयकोष्ठाष्टके वङ्गादोशान्तं प्राद-
 क्षिण्यक्रमात् सावित्रादीन् अष्टौ पुनस्तन्मध्यवीथीप्रतिकोणं शिष्टकोणपार्श्वद्वये-
 ष्वेकीकृतकोष्ठद्वयद्वयोत्पन्नेषु अष्टसु स्थानेषु वङ्गादोशान्तं प्रादक्षिण्येन सर्व-
 दीनष्टौ पुनः सर्ववाह्यवीथ्यामौशानकोष्ठादिद्वात्रिंशत्कोष्ठेषु प्रादक्षिण्येनेशा-
 दीन् द्वात्रिंशदेवांश्च तत्तन्नाममन्त्रैः प्रणवादिभिर्नमोऽन्तैः पूजयेदिति ॥२६॥

द्वितीयेत्यादिभिस्तानित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः प्रोक्तवास्तुचक्रमध्यवीथ्यां प्रतिदिश-
 मेकैकक्रमादवशिष्टकोष्ठचतुष्टये युगादिवर्णन्यासक्रममुपदिशति । तत्र द्विती-
 यवीथिमध्यस्थचतुष्कं प्रतिदिशमेकैककोष्ठक्रमात् कोणसूत्रतः कोणसूत्रा-
 र्थां तेष्वेव एकैककोष्ठस्थस्थानचतुष्कक्रमात् प्राग्वत् प्रादक्षिण्यात् । प्राचे प्राक-

प्राच्ये युगार्णपर्य्यायनित्यार्णान् लिखित् क्रमात् ।
 प्रागादिषु तथा दक्षे नित्यार्णानुदयार्णकम् ॥ २८ ॥
 पश्चिमे भूमितोयाग्निवायुऋष्मांतिकान् लिखित् ।
 उत्तरे पूजयामीति विद्विख्यात यजेच्च तान् ॥ २९ ॥
 प्रत्येकं तैर्हुनेत् कुण्डे चतुरस्रन्द्रदिङ्मुखः ।
 ब्रह्मिमुद्गयवैः क्षौद्रघृतदुग्धाम्लैः क्रमात् ॥ ३० ॥
 अष्टोत्तरशतं वाष्टोत्तरविंशतिमेव वा ।
 प्रत्येकं तैर्हुनेद्दृव्यैर्मन्त्रैस्तद्वच्च पायसैः ॥ ३१ ॥
 वलिश्च तेषां कुर्वीत पायसैर्व्यञ्जनान्वितैः ।
 ससितैर्दुग्धकदलीफलापूपादिसंयुतम् ॥ ३२ ॥

कोष्ठस्थस्थानचतुष्टये । युगार्णपर्य्यायनित्यार्णान् तत्तत्कालानं युगार्णं पर्य्यायनि-
 त्यार्णत्रयञ्च । क्रमात् प्राग्वत्प्रादक्षिणेन । तथा प्रादक्षिणेन । दक्षे दक्षिणपार्श्वस्थ-
 कोष्ठस्थस्थानचतुष्टये । नित्यार्णानुदयार्णकं उदयार्णं तत्तद्दिननित्यार्णत्रयञ्चेत्यर्थः ।
 पश्चिमे पश्चिमकोणस्थस्थानचतुष्टये भूमोत्वाद्यस्यापि स्वरूपग्रहणम् । कर्मान्तिकान्
 द्वितीयाविभक्त्यन्तान् । उत्तरे उत्तरकोष्ठस्थस्थानचतुष्टये । पूजयामीति चत्वार्य-
 चराणि । अत्र चक्रे । तान् प्राान् ब्रह्मादीन् ॥ २९ ॥

प्रत्येकमित्यादिना पायसैरित्यन्तेन श्लोकद्वयेन वासुदेवतानां होमार्थं
 कुण्डादिकं होमद्रव्याख्याहुतिसंख्याञ्चोपदिशति । तत्र तैः प्रोक्तनाममन्त्रैः
 स्वाहान्तैरित्यर्थः । हुनेत् जुहुयादित्यर्थः । चतुरस्रन्द्रदिङ्मुखः अत्र सन्धि-
 दिव्यत्वात् । इन्द्रदिङ्मुखः प्राङ्मुखः । क्रमात् एकैकक्रमात् । वा विकल्पे ।
 तद्वत् प्रोक्तसंख्यालङ्घनेन । एतदुक्तं भवति चतुरस्रकुण्डे प्राङ्मुखः प्राक्त-
 प्रकारेण वङ्गिस्थापनादिपुरःसरं तत्र (?) क्त्वा क्षौद्रादित्रयाप्लुतैर्ब्रीह्यादिभिस्त्रिभिः
 पायसैश्च ब्रह्मादीनां प्रत्येकमेक कद्रव्येण प्रोक्तसंख्ययोरन्यतमसंख्या आज्याहुतीर्जु-
 ह्यादिति ॥ ३१ ॥

वलिमित्यादिना श्लोकेन तेषां वलिविधानं तद्द्रव्याणि चोपदिशति ।
 तत्र तेषां ब्रह्मादीनां । दुग्धकदलीफलापूपादिसंयुतम् एतत् क्रियाविशेषणम् ।

एवमित्यादिभिर्भवेदित्यन्तः सप्तमिः श्लोकः प्रतिवर्षं सप्तमिं वासुदेवनाचनकालं
 नतद्विवस्व नित्यावक्रमाप्राप्तिक्रमार्त्तं नतद्विवस्व नित्यावक्रमाप्राप्तिक्रमार्त्तं नतद्विवस्व
 कल्पानां नदकरौ मन्वराद्युपदिशति । तत्र एवं प्राक्तनमार्त्तं । सप्तमिं साधक-
 गृहे । मन्वरे प्राक्तनगृहे (प्राक्तनगृहे) । कुर्यादित्यस्य वासुदेवनाचनमित्यनेन पूर्वोक्त-
 न्ययः । तद्विवस्व वासुदेवनाचनप्राप्तिक्रमार्त्तं । नित्यावक्रमाप्राप्तिक्रमार्त्तं । तदा-
 देहीनां पुत्रवधव्यादहेतुना । मन्वराद्युपदिशति । मन्वराद्युपदिशति । मन्वराद्युपदिशति ।
 नान् मन्वान् मन्वराद्युपदिशति । मन्वराद्युपदिशति । मन्वराद्युपदिशति ।

॥ ३२ ॥

अर्पणदालितादिशब्दा इतिविवधः । एतदर्थं भवति लक्ष्मि विपश्चात्प्रसन्नान्
 वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान् वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान् वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान् वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान्
 प्रत्येकं वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान् वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान् वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान् वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान्
 रक्तवर्णान् वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान् वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान् वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान् वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान्
 गौरप्रसन्नान् वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान् वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान् वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान् वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान्
 पश्चादननुचरिभिः साहं श्रित्वाजाप्री यद्वसुधैव नित्यावक्रमाप्राप्तिक्रमार्त्तं देवनागा

अतोऽपि विजयां व्यानाश्वरं जीवति नदंशुहे ॥ ३० ॥

पुत्रपुत्रवधव्यादहेतुना मन्वराद्युपदिशति ।

न संपूर्णं नान् नित्यावक्रमाप्राप्तिक्रमार्त्तं ॥ ३६ ॥

न बालसत्त्वं व्याधिर्भूतप्राप्तिक्रमार्त्तं ।

एवं विदधता गृहे वाकल्यां कदाचन ॥ ३५ ॥

मुक्त्या देहिनां देहादेवशास्त्रि समन्वये ।

वयादेहीनां विपश्चात्प्रसन्नान् वक्रान् विपश्चात्प्रसन्नान् ॥ ३४ ॥

कुर्यात्तद्विवस्व विपान् नित्यावक्रमाप्राप्तिक्रमार्त्तं ।

सप्तमिं वासुदेवनाचनं मन्वरे सवतः क्रमार्त्तं ॥ ३३ ॥

एवं सिंहान् भान् पूषायां प्रतिवत्सवत्सवम् ।

राजविश्वसु सर्वत्र तथा च महिषीगृहे ।
 सचिवामाल्यसिनानौभवनेषु पुरे तथा ॥ ३८ ॥
 विदध्यात् प्रतिवर्षन्तु प्रोक्तसिद्धौ तु देशिकः ।
 न चेदुक्तान्यथारूपफलैः क्लेशोऽनिशं भवत् ॥ ३९ ॥
 त्रिलोहाश्मतलेष्वन्यतमे हस्तप्रमाणके ।
 तत्तद्देवतनामानि मायागर्भं समालिखेत् ॥ ४० ॥
 तत्र तान् पूजयेत् सप्तपञ्चद्विवेकवासरैः ।
 स्थापयेद्देशसु क्वापि नित्यशश्चापि तत्र वै ॥ ४१ ॥
 स्मरितान् देवताबुद्ध्या कुर्यात् पुष्पाञ्जलिं त्रिशः ।
 तद्देशसमङ्गलं ग्रामपुरखर्वटकादिषु ॥ ४२ ॥
 विदध्यादखिलं दृष्टक्लेशशान्त्यै समृद्धये ।

दारिद्र्यादन्यमङ्गलानि । तद्गृहे अर्चितवासुदेवताभिः परिरक्षितगृहे । सर्वत्र
 राजनिवासस्थानेषु मण्डपादिषु । तथा च महिषीगृहे राजमहिषीणां गृहे
 विनिवासस्थानेषु । तथा सर्वदिग्बिदिक्षु मध्ये चेत्यर्थः । तुरवधारणे । नचेत्
 प्रोक्तक्रमाद्वासुदेवतापूजा न कृता चेत् ॥ ३८ ॥

त्रिलोहेत्यादिभिः समृद्धये इत्यन्तेरध्यर्द्धेस्त्रिभिः श्लोकैरधिकारणेषु वासुचक्र-
 निर्माणविधानादिकं गृहादिषु तत्प्रतिष्ठां तत्फलञ्चोपदिशति । तत्र त्रिलो-
 हाश्मतलेषु हिरण्यरूप्यताम्राश्मतलेषु । हस्तप्रमाणके विस्तारायामाभ्यां । तत्तद्देव-
 तनामानि प्रोक्तानि द्वितीयान्तानोति शेषः । तथा द्वितीयान्तत्वं पूजयामाल्यस्य
 तच्चक्रे लेख्यत्वेनोपदिष्टत्वात् भूम्यादिनामचतुष्टयविलेखने द्वितीयान्तत्व-
 विधानाच्च । मायागर्भं हृत्लेखोदरे । तत्र चक्रे । तान् देवान् । क्वापि अनुपहत-
 देशे । तत्र स्थापितदेशे । त्रिशः त्रिवारादहीनः । खर्वटकादिष्वित्यत्रादि-
 शब्दः पत्तनादिविषयः । विदध्यात् प्रोक्तप्रकारेण वासुदेवताचक्र प्रतिष्ठादिक
 मिति शेषः ॥ ४२ ॥

ततः सूक्ष्मैः पराख्यैश्च होमैः सिद्धिं शृणु प्रिये ॥ ४३ ॥
 स्वमूलाधारके वङ्गौ कुण्डलिन्यास्यगामिनि ।
 वाच्यवाचकरूपञ्च प्रपञ्चं जुहुयात्तथा ॥ ४४ ॥
 येनावयोः समो देवि जायते हवनेन वै ।
 तद्विधानं वद प्राञ्ज शम्भो सम्यङ्ममाधुना ॥ ४५ ॥
 आधारे वह्निसंस्थानं कुण्डलिन्याः स्थितिं ततः ।
 तद्रूपं तत्क्रियां सर्वं वद मे विशदं प्रभो ॥ ४६ ॥
 शृणु वक्ष्ये विधानं ते सम्यग्विस्तरतोऽधुना ।
 प्राणाग्निहोत्रविद्येति यत्तूथ्यां श्रूयते परम् ॥ ४७ ॥

तत इत्यादिना वै इत्यन्तेनार्द्धाद्यन्तेन श्लोकेन सूक्ष्मपरहोमैः सिद्धिकथनप्रस्ताव-
 पुरःसरं संक्षेपात् सूक्ष्महोमविधानं तद्वैभवञ्चोपदिशति । तत्र चः समाहारि ।
 प्रिये इति सम्बुद्धिः । स्वमूलाधारके षोडशपटलप्रोक्तरूपे । वाच्यवाचकरूपं वाच्य-
 वाचकात्मकं । तथा वक्ष्यमाणप्रकारेण । येन विधानेन । आवयोः शक्तिशिवयोः ।
 एतदुक्तं भवति मूलाधारस्यकुण्डलिनोशक्तिमुखगामिवङ्गौ वाच्यवाचकात्मकं
 प्रपञ्चं तथा जुहुयात् येन हवनविधानेन आवयोः समः साधको जायते
 इति ॥ ४४ ॥

तद्विधानमित्यादिना प्रभो इत्यन्तेनार्द्धाद्येन श्लोकेन तद्विधानं मूलाधारे
 वङ्गिसंस्थानं कुण्डलिन्याः स्थितिं तद्रूपं तत्क्रियाञ्च देवी पृच्छति । तत्र
 तद्विधानं सूक्ष्महोमाङ्गविधानं । प्राञ्ज शम्भो इति पदद्वयमीश्वरसम्बुद्धिः ।
 अधुना अस्मिन् पटले । तद्रूपं कुण्डलिनोरूपं तत्क्रियां कुण्डलिनोक्रियां ।
 विशदं सुष्यष्टं । प्रभो इति देवसम्बुद्धिः ॥ ४६ ॥

शृण्वित्यादिभिः किञ्चनेत्यन्तेश्चतुर्भिः श्लोकैस्तद्विधानकथनप्रस्तावपुरःसरं
 तद्विद्यानां वेदेषु प्रशस्तिं तद्वैभवादिकञ्चोपदिश्यास्मिन् पटले प्रोक्ततद्वैभवशेषस्य

यज्ज्ञात्वा वनितागर्भं न प्रयाति नरो ध्रुवम् ।
 यद्वायायासरहितमनन्यापेक्षनिर्वहम् ॥ ४८ ॥
 यन्मनः क्लेशविश्रान्तेः स्थानं निःशेषकल्मषम् ।
 सुखास्पदं स्वर्गं विश्वमयं चिद्देववेदनात् ॥ ४९ ॥
 अत्रोक्तशेषमखिलं षड्द्विंशे पटले स्फुटम् ।
 प्रदर्शयते ततस्तत्र वर्णयाभि च किञ्चन ॥ ५० ॥
 नित्यानित्योदितं मूलाधारमध्येऽस्ति पावकः ।
 सर्वे षां प्राणिनां तद्द्वेदये च प्रभाकरः ॥ ५१ ॥
 मूर्धनि ब्रह्मरन्धाधश्चन्द्रमाश्च व्यवस्थितः ।
 तत्तयात्मकमेव स्यादाद्या नित्या त्रिखण्डकम् ॥ ५२ ॥

षट्त्रिंशपटले वक्ष्यमाणत्वं कथयति । तत्र विधानं सूक्तहोमाङ्गं । अधुना
 अस्मिन् पटले । यद्विधानं परं निरतिशयं । वनितागर्भं मातुरुदरं । यत् व्यया-
 यासरहितं चर्याज्यदक्षिणाद्यर्थव्यक्तच्छुचान्द्रायणाद्यायासानपेक्षत्वादनुसन्धान
 मन्त्रत्वाच्च । अनन्यापेक्षनिर्वहं ऋग्विशेषत्विसुपद्रष्टाद्यनपेक्षत्वात् स्वभेद-
 प्रतीतिः स्वान्त्येव विलयनानुसन्धानमात्रत्वाच्च । यन्मनः क्लेशविश्रान्तेः स्थानं
 सङ्कल्पविकल्पविलयरूपत्वात् । निःशेषकल्मषं स्वव्यतिरिक्ताभावात् । सुखास्पदं
 स्वस्मिन्नेव मनसो निर्व्युत्थानविलापकत्वात् । स्वर्गं स्वस्मिन् अन्वर्हितत्वात् ।
 विश्वमयं चिद्देववेदनात् ज्ञातृज्ञानज्ञेयात्मकत्वादिश्वमयं । अत्र अस्मिन्
 पटले । ततस्तस्मात् ॥ ५० ॥

नित्यानित्यदिभिस्तैरित्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैः सूक्तस्वरूपं तदनुसन्धानं तद्वि-
 प्रकारञ्चोपदिशति । तत्र नित्यानित्योदितं नित्यानित्यपटले प्रोक्ते तद्वत् तन्त्रोक्तवत्
 स्थिते हृदये अनाहतचक्रे ब्रह्मरन्धाधः शिरःकपाले* ब्रह्मरन्ध्रप्रदेशाधीभागे त्वधो-
 मुखपद्ममध्ये । तत्तयात्मकं अग्निसूर्यसोमत्मकं । आद्यानित्यात्रिखण्डकं श्रीविद्या-
 खण्डत्रयम् ॥ तेषामित्यादिना श्लोकेनेतदुक्तं भवति मूलाधारे वज्रगामकं श्रीवि-

* शक्तिपाले ।

वङ्गिभानुपुटान्तःस्थैश्चान्द्रैस्तद्वङ्गुनेत् क्रमात् ।
 चन्द्रभानुपुटान्तःस्थैर्वङ्गुणैर्जुहुयात्तथा ॥ ५७ ॥
 भानुचन्द्रपुटान्तःस्थैर्वङ्गुणैर्जुहुयात्तथा ।
 चन्द्रवङ्गिपुटान्तःस्थैर्भान्वणैर्जुहुयादपि ॥ ५८ ॥
 वङ्गिचन्द्रपुटान्तःस्थैरपि तद्वङ्गुनेत्ततः ।
 तथा तेषां प्रातिलोम्यात् षोडशानां हुनेदपि ॥ ५९ ॥

षोडश भानुवर्णाः । हृदिति सकारः । तदासने वङ्गिरेखास्थानामान्नेया-
 च्चराणां प्रतिलोमक्रमात् सकारस्य प्रथमभवितया तद्वाचकरूपहृच्छब्देन तदादि-
 थकारान्ता वङ्गिरूपाः षोडशवर्णा उच्यन्ते । तस्मात् ककारादितकारान्तैः
 षोडशभिर्भानुवर्णैः सकारादिथकारान्तैर्व्युत्क्रमात् षोडशभिरग्निवर्णैश्च ।
 खरान् तत्कुलासने सोमात्मकरेखास्थानकारादींश्चन्द्रात्मकान् । तारेण प्रणवेन
 हुङ्कृतैरित्यत्र हुङ्कारस्यार्थो गुरुमुखादवगन्तव्यः । निश्चलाशयः अनन्यमनाः । तन्म-
 न्ना यथा—कश्चसौ, खत्राषो इत्यादयः तत्रार्थो इत्यन्ताः षोडश । वङ्गि-
 भानुपुटान्तःस्थैः थकारादिसकारान्तानामनुलोमानां ककारादितकारान्तानां प्रति-
 लोमानां वर्णानां पुटान्तःस्थैश्चान्द्रैः खरैः । तद्वत् प्रणवेन हुङ्कृतैरित्यर्थः ।
 क्रमात् अकारादिसर्जनीयान्तक्रमात् । तन्मन्ना यथा—थत्रतो दत्राषो
 इत्यादयः सत्रःको इत्यन्ताः षोडश । चन्द्रभानुपुटान्तःस्थैः अकारादि
 विसर्जनीयान्तानां सौम्यषोडशवर्णानां तकारादिककारान्तानां भानु-
 षोडशवर्णानां पुटान्तःस्थैर्वङ्गुणैः थकारादिसकारान्तैः । तथा तारेण
 हुङ्कृतैरिति यावत् । तन्मन्ना यथा अथतो आदणो इत्यादयः
 अःसको इत्यन्ताः षोडश । भानुचन्द्रपुटान्तःस्थैः ककारादितका-
 रान्तानां भानुवर्णानां विसर्जनीयाद्यकारान्तानां चन्द्रवर्णानां पुटान्तःस्थैर्वङ्गुणैः
 थकारादिसकारान्तैः । तथा प्राग्वत्तारेण हुङ्कृतैः । तन्मन्ना यथा—कथः
 खदं गधौ इत्यादयः तसं इत्यन्ताः षोडश । चन्द्रवङ्गुपुटान्तःस्थैः
 खराणां अकारादिसर्जनीयान्तानां सकारादिथकारान्तानां च पुटान्तःस्थैः ।
 भान्वर्णैः ककारादितकारान्तैः । अप्या तारेण हुङ्कृतैः इत्यनुक्षथते । तन्मन्ना

एवं हादशधा होममन्त्रैः स्यादुदीरितैः ।
 कृत्वा तद्वाच्यमखिलमर्थरूपञ्च तैः समम् ॥ ६० ॥
 तेजस्त्रयात्मरूपं स्यादावयोरपि तद्वपुः ।
 अन्यानि चावयोरिच्छागृहीतानि वपूंषि वै ॥ ६१ ॥
 तान्यन्यदेवतादेहसम्यगिच्छावशानि च ।
 मुक्तिश्च तन्मयीभावस्थैर्यमेव समीरितम् ॥ ६२ ॥

यथा—अकसौ आकषौ इत्यादयः अःतथो इत्यन्ताः षोडश । वक्लिचन्द्र-
 पुटान्तःस्थैः थकारादिसकारान्तानां विसर्जनीयाद्यकारान्तानाञ्च पुटान्तःस्थैः ।
 तदन्तारेण हुङ्गुतैः । अप्या ककारादितकारान्तैः भान्वर्णैः । तन्मन्वा
 यथा—थकःॐ दखःॐ इत्यादयः सतॐ इत्यन्ताः षोडश ।
 एवमुक्तप्रकारेण षड्विधप्रकारप्रोक्तभेदानां मन्वाणां तारेण चतुर-
 ञ्चरात्मकत्वे सत्यपि सम्प्रदायेन ते कृतसन्धिका एव लिखिताः ।
 तेषां षड्विधभेदप्रकारप्रोक्तानां प्रातिलोमयात् षोडशानां षोडशमन्वाणा-
 मिति शेषः । एवमनुलोमविलोमाभ्यां । होमं दिव्यत्वात् होमः
 स्यादित्यर्थः । अक्षरैस्तेजस्त्रयात्मभिरिति शेषः । उदीरितैः प्रोक्तेषु दिन-
 वत्युत्तरशतरूपेष्वभौष्टैः षोडशभिर्मन्त्रैः । अखिलं ज्ञातज्ञानज्ञेयात्मकं । तै-
 र्ज्ञातज्ञानज्ञेयात्मभिर्वाचकरूपैः त्रिभिस्त्रिभिरक्षरैः समं तदपृथग्रूपं ।
 एतदुक्तं भवति एवं प्रोक्तेषु हादशसु भेदेष्वभौष्टभेदमन्वरूपैस्त्रितय
 ज्ञानमयैर्वाचकरूपैस्त्रिभिस्त्रिभिरक्षरैस्तत्ततेजस्त्रयात्मकं वाच्यमखिलमर्थ-
 रूपमपृथग्रूपं कृत्वा मूलाधारस्थनिर्विकल्परूपमात्ममहावक्त्रौ होमः
 स्यादिति ॥ ६० ॥

तेजस्त्रयेत्यादिना समीरितमित्यन्तेन श्लोकद्वयेन शक्तिशिवयोः याथात्म-
 स्वरूपस्य तेजस्त्रयात्मकत्वमितरं पाञ्चभौतिकविग्रहस्वेच्छागृहीतात्मकत्वं मुक्ति-
 स्वरूपञ्चोपदिशति । तत्र आवयोः शक्तिशिवयोः । तद्वपुः अनश्वरं वपुः ।
 अन्यानि पाञ्चभौतिकानि । आवयोः प्राग्वत् । तन्मयीभावस्थैर्यं प्रोक्ततेजस्त्रय-
 तादात्म्यभावस्थैर्यम् ॥ ६२ ॥

तत्र कुण्डलिनीं ब्रूहि स्फुटं मे परमेश्वर ।
 तां वदामि शृणु प्राज्ञे रहस्यं परमाद्भुतम् ॥ ६३ ॥
 भूलाधारस्यवङ्गात्मतेजोमध्ये व्यवस्थिता ।
 जीवशक्तिः कुण्डलाख्या प्राणाकारेण तेन सा ॥ ६४ ॥
 प्रसुप्तभुजगाकारा त्रिरावर्त्ता महाद्युतिः ।
 मायाशीर्षा नदन्ती तामुच्चरन्त्यनिशं स्वगे ॥ ६५ ॥
 सुषुम्नामध्यदेशे सा यदा कर्णाद्वयस्य तु ।
 पिधाय न शृणोत्यस्या ध्वनिं तस्य तदा मृतिः ॥ ६६ ॥
 एवं सा जीवशक्तिस्तु यदा कुण्डलिनीस्थितिम् ।
 विहाय ऋजुतां याति स्वेच्छादण्डाहता सती ॥ ६७ ॥
 तदा विश्वप्रतीतिः स्यात् प्राणिनामन्यदा पुनः ।
 निशान्धकारे भुवनस्थितिवत् स्वात्मनः स्थितिः ॥ ६८ ॥

तत्रेत्यादिना श्लोकपूर्वाङ्गेन कुण्डलिनीस्वरूपं देवी पृच्छति । तत्र स्फुटं
 सुस्पष्टं । तामित्यादिना श्लोकोत्तराङ्गेन कुण्डलिनीस्वरूपकथनं प्रस्तीति ।
 तत्र तां कुण्डलिनीं । रहस्यं देशिककटाक्षादृते ज्ञातुमशक्यत्वात् । परमाद्भुतम्
 ज्ञानात्मकत्वात्तादात्म्यकत्वाच्च ॥ ६३ ॥

भूलाधारेत्यादिभिः साधक इत्यन्तैः षड्भिः श्लोकैः कुण्डलिनीस्वरूपं
 तदनुभावञ्चोपदिशति । तत्र तेन प्राणाकारेण । सा कुण्डलिनी । महाद्युतिः विश्व-
 प्रकाशकत्वात् । मायाशीर्षा विसर्जनोद्यशीर्षा । तां मायां उच्चरन्ती तदात्मना
 जङ्घीङ्घं सञ्चरन्ती । स्वगे इत्येतदुत्तरत्र सुषुम्नामध्यदेशे इत्यस्य विशेषणं । सा
 कुण्डलिनी । तदा अत्यासन्नतः । एवमुक्तरूपा । तुर्विशेषे । ऋजुतां याति भूलाधारा-
 द्विनिर्गत्य तदुपरि श्रोत्रादीन्द्रियगामिनो । स्वेच्छादण्डाहता स्वेच्छाप्रेरणापर-
 वशा । अन्यदा तस्यां प्रसुप्तभुजगाकारतया स्थितायां । निशान्धकारे भुवनस्थितिवत्
 अप्रकाशतया । एतदुक्तं भवति यदा स्वात्मस्फुरत्तारूपिणो बुद्धप्राप्तिका
 कुण्डलिनी शक्तिः भूलाधारात् प्रसुप्तभुजगाकारतां विहाय स्वेच्छाप्रेरिण

एवं तां वेत्ति यो देहे देशिकादेशदर्शिताम् ।
 स वेत्ति ब्रह्म परमं मां त्वामपि च साधकः ॥ ६६ ॥
 जीवन्मुक्तः स विज्ञेयः शुद्धात्मासन्नमानसः ।
 अस्पृष्टपुण्यपापश्च शोकहर्षातिभूमिगः ॥ ७० ॥
 रागद्वेषविनिर्मुक्तस्त्यक्तसर्वक्रियाफलः ।
 निरुपाधिकसन्तुष्टः स्वेच्छाधीनेच्छया युतः ॥ ७१ ॥
 स्वदेहमात्रयावश्च समश्च स्तुतिनिन्दयोः ।
 समारिमित्रकल्याणगुणशीलदयान्वितः ॥ ७२ ॥
 एवं स कथितो जीवन्मुक्तो लोकेषु साधकः ।
 इतरः पूजने देव्या भजने च सकौतुकः ॥ ७३ ॥
 कालेन सिद्धिभागभूयादितरो दुःखभाजनम् ।
 जन्मभिर्वहुभिः क्लिष्टो* मूर्खो विद्याधनोद्भवैः ॥ ७४ ॥

उद्धं गता व्याप्ता विलदेहात्तत्तदिन्द्रियद्वारा विनिर्गत्य विश्वं कबलीकरोति
 तदा विश्वप्रतीतिर्भवति । पुनः स्वेच्छया यदा मूलाधारे सा प्रसप्तभुजगा-
 कारमात्रस्वरूपतां याति तदा निशास्त्रन्धकारे भुवनस्थितिवत् तद्विश्वप्रतीतिः
 न स्यादिति । एवं प्रकाशकरीं । तां कुण्डलिनीं । देशिकादेशदर्शितां देशिको-
 पदेशदर्शितां । मामपि शिवं शक्तिञ्च त्वाम् ॥ ६६ ॥

जीवन्मुक्त इत्यादिभिः साधक इत्यन्ते रध्वर्द्धैस्त्रिभिः श्लोकैर्जीवन्मुक्तलक्षण-
 सुपदिशति । तत्र असक्तमानसः इति पदच्छेदः । शोकहर्षातिभूमिगः
 शोकहर्षयोरपि पारं गतः । निरुपाधिकसन्तुष्टः स्वभावसन्तोषयुक्तः । स्वेच्छा-
 धीनेच्छया युतः अपरप्रेरितबुद्धिः । समारिमित्रः रागद्वेषाभावात् । जीव-
 न्मुक्तः जीवन्नेव मुक्तः परमार्थतः स्वात्मनोन्यायभावादित्यर्थः ॥ ७२ ॥

इतर इत्यादिना योनिष्वित्यन्ते नार्द्धाद्यन्तेन श्लोकैर्नोक्तज्ञानरहितस्यापि
 देव्यर्चनात् कालेन तत्सिद्धिः भक्तितः तदर्चनादिरहितस्य प्रत्यवायञ्चोप-

मुदैरुन्मत्तचित्तः सन्नधोधो याति योनिषु ।
 नित्यासु भक्तिभुवने प्रक्षीणे पापकर्म्मणि ॥ ७५ ॥
 जायते यद्बलाक्षीके भवेत् प्रागुक्तलक्षणः ।
 नरो भवन्ति तां भक्तिं प्राप्य लोक्षिषु देवताः ॥ ७६ ॥
 दृश्यन्ते भानुचन्द्रारबुधजीवसितासिताः ।
 अन्ये च लोकपालाद्यास्तद्भक्तिप्राप्तसम्पदः ॥ ७७ ॥
 बहुना किं परं देवि नित्याभिः सदृशानघे ।
 न सन्ति देवता विद्यास्तस्मात्ता एव सर्व्वदा ॥ ७८ ॥
 भावयाम्यहमद्यापि त्रिकाले विग्रहान्वितः ।

दिशति । तत्र इतरः प्रोक्तज्ञानरहितः । देव्याः सर्व्वकारणभूताया ललितायाः ।
 कालेन भक्त्युपासनादिगौरवलाधववशात् कालद्रौत्यविलम्बनेन । इतरः तद्वत्प्रा-
 दिरहितः । जन्मभिवद्भूमिः अपरमार्थज्ञानसर्व्वस्वैर्विविधजन्मभिः । मूर्खः
 अविवेकी । विद्याधनोद्भवैरित्येतदुत्तरत्र मुदैरित्यस्य विशेषणम् । उन्मत्तचित्तः
 कर्त्तव्याकर्त्तव्यज्ञानरहितः । अधोधो याति योनिषु नीचैर्नीचैर्विषयेषु परवशो
 भवतोत्यर्थः ॥ ७४ ॥

नित्याखित्यादिभिरन्वित इत्यन्तैरर्द्धाद्यन्तेस्त्रिभिः श्लोकैः नित्यासु भक्तौ दौर्लभ्यं
 तद्भक्तिवैभवं नित्यावैभवविग्रहान्वितेनेश्वरेण तदुपास्तिं चोपदिशति ।
 तत्र प्रक्षीणे सदगुरुकटाक्षादिभिः । पापकर्म्मणि अज्ञानदुर्वासनाद्युपहतकर्म्मणि ।
 यद्बलाङ्गित्वलात् । प्रागुक्तलक्षणः जीवन्मुक्तलक्षणः । नरः प्रागुक्तलक्षणो भवेदित्य-
 न्वयः । तां भक्तिं अस्मिन् पटले वक्ष्यमाणरूपां । देवताः—इत्यस्य भवन्ती-
 त्यनेनान्वयः । लोकपालाद्या इत्यत्राद्यशब्दस्त्रयस्त्रिंशत्कोटिदेवताविषयः ।
 तद्भक्तिप्राप्तसम्पदः उक्तरूपभक्तिप्राप्तैश्वर्याः । बहुना भाषणेन । सदृशः अनघं
 इति च पदच्छेदः । भावयामीतरस्य ता एव इत्यनेन पूर्व्वत्वान्वयः । अहं
 शिवः । त्रिकाले सम्भ्रातये । विग्रहान्वितः न्यस्तविग्रहः । अनेन
 लब्धज्ञानानामपि सम्भ्रातयोपास्ते रवश्यकर्त्तव्यता कथितेति सम्प्रदायार्थः ॥ ७८ ॥

तद्वर्णव्याप्तचक्रस्था ग्रहाश्च तव दर्शिताः ॥ ७६ ॥
 विधिविधिषु शिवात्मत्वं तामामिव निजिच्छया ।
 अन्याश्च देवता या यास्नास्नास्नयविग्रहाः ॥ ८० ॥
 पररूपन्तु बद्ध्यामि होमन्ते महदद्भुतम् ।
 यत्सिद्धिः सिद्धरूपाणां प्रागुक्तानां भवितुं सदा ॥ ८१ ॥
 अन्येषां न भविद्भावः तथा सर्वाश्च यो महान् ।
 प्रक्षीणशेषपापानां भक्तिः स्यात्तत्रज्ञसे विनाम् ॥ ८२ ॥

तद्वर्णेत्यादिना श्लोकोत्तराद्देवेन पञ्चविंशपटलपौक्तमाहकाचकारस्थग्रहाणां
 दशानां तत्स्थितिरूपञ्च स्मारयति । तत्र तद्वर्णव्याप्तचक्रस्थाः नित्यात्मकमाहका-
 वर्णव्याप्तचक्रस्थाः ॥ ७६ ॥

विधीत्यादिना श्लोकेन त्रिभूर्त्तीनामन्यदेवतानाञ्च नित्यानां खेच्छाविय-
 हात्मकत्वमुपदिशति । तत्र विधिविधिषु शिवात्मत्वं ब्रह्मविष्णु रुद्रात्मकत्वं ।
 तासां षोडशनित्यानां । निजिच्छया खेच्छया । अन्याः अन्यतन्त्रेषूपदिष्टाः ।
 तन्मयविग्रहाः चक्रान्तरस्थषोडशनित्यामयविग्रहाः ॥ ८० ॥

पररूपमित्यादिना महानित्यन्तेनार्द्धाधिकेन श्लोकेन पररूपहोमकथनप्रस्ताव-
 पुरःसरं सिद्धसाध्यसाधकादित्येषु सिद्धानामिव तत्परहोमयोग्यतामितरेषा-
 मुभयेषां तदयोग्यताञ्चोपदिशति । तत्र तुर्विंशेषे । महदद्भुतं समस्तभेदविलय-
 नात्मकत्वात् । यत्सिद्धिः पररूपहोमभावसिद्धिः । सिद्धरूपाणां प्रागुक्तानां
 अस्मिन्नेव पटले प्रोक्तसूत्रहोमसिद्धानां । अन्येषां साधकसाध्यानां* । भावः
 पररूपहोमस्येति शेषः । तथा सिद्धवत् ॥ ८१ ॥

प्रक्षीणेत्यादिना श्लोकोत्तराद्देवेन तत्परहोमभावसिद्धानां अनुभावं हृदीक्षत्य-
 नित्यासु भक्त्युपलब्धिकरणमुपदिशति । तत्र प्रक्षीणशेषपापानां देशिक-
 कटाक्षादिभिर्दूरीकृतदुर्वीसनानां । तत्रज्ञसेविनां विदितपरमार्थनाथसेवादितत्-
 पराणाम् ॥ ८२ ॥

* सिद्धसाधकसाध्यानां ।

नित्याविद्यासु भक्तानां लक्षणं शृणु सुन्दरि ।
 आमुष्णिकासंशयत्वं सन्तोषो नित्यपूर्णता ॥ ८३ ॥
 सुखिता त्यागिता ज्ञानं कृतज्ञत्वमलुब्धता ।
 अकार्पण्यमदोनत्वं परचिन्तानिरुद्यमः ॥ ८४ ॥
 दयालुता मनस्वित्वमवैषम्यं मनःस्थितौ ।
 लाभहान्योः प्रीतिरोषाभावः कल्याणशीलता ॥ ८५ ॥
 कल्याणाभिनिवेशित्वं सदा कल्याणकीर्तनम् ।
 अकल्याणकथालापवैमुख्यं स्वेच्छया स्थितिः ॥ ८६ ॥
 सदैश्वर्य्यञ्च भोक्तृत्वं नैष्ठिकत्वमजिह्वता ।
 सर्वानुकूल्यं सङ्गीतप्रियत्वं वाञ्छिताप्तयः ॥ ८७ ॥

नित्येत्यादिभिस्ते इत्यन्तैः षड्भिः श्लोकैः सप्रस्तावपुरःसरं नित्या-
 भङ्गलक्षणोपदेशं प्रोक्तनिगमनञ्च करोति । तत्र नित्याविद्यासु षोडशनित्यानां
 विद्यासु । सुन्दरीति देवोसम्बद्धिः । आमुष्णिकासंशयत्वं परमार्थपरिज्ञानात् ।
 सन्तोषः अवाप्तविषये ह्यदयभावात् । नित्यपूर्णता देशकालाद्यनवच्छिन्नभावेन ।
 सुखिता स्वात्मपरमानन्दानुभवरसेन । त्यागिता नैरपेक्षं । ज्ञानं सदानुसन्धानं ।
 कृतज्ञत्वं गुरुचरणनलिनयुगलभजनपरत्वं । अलुब्धता इतरानपेक्षा । अकार्पण्यं
 द्रव्यविषयमुद्दिश्य महाप्रयत्नराहित्यं । अदोनत्वं अचतुर्द्रभावः । परचिन्तानि-
 रुद्यमः भेदराहित्यात् । दयालुता सर्वप्राणिषु । मनस्वित्वं उदारभावः । अवैषम्यं
 मनःस्थितौ लाभहान्योः लाभहान्योः मनस्विताववैषम्यमिति वान्वयः ।
 प्रीतिः रोषाभावः सर्वप्राणिषु प्रीतिः कोपाभावश्च । कल्याणशीलता मङ्गलाचरण-
 स्वभावता । कल्याणाभिनिवेशित्वं मङ्गलकर्मस्वभिनिवेशित्वं । कल्याणकीर्तनं
 मङ्गलस्वभावानां महतां नामानुभावकीर्तनं । अकल्याणकथालापवैमुख्यं
 अकल्याणेषु कर्मसु तदाचारवतां कथालापे च वैमुख्यं । स्वेच्छया स्थितिः
 अपराधीनतया स्थितिः । सदैश्वर्य्यं राजचोरदुर्जनारात्याद्यनुपहतमहिमत्वं ।
 भोक्तृत्वं भोक्तृशक्तिमत्त्वं । नैष्ठिकत्वं सर्वदेवताविग्रहेष्वनुस्यूतनित्यात्मभावा-
 व्यभिचारित्वं । अजिह्वता अकुटिलहृदयता । सर्वानुकूल्यं सुरनरतिर्य्य-

✽राजयोषित् प्रभुप्राज्ञवहुमानममत्सरः ।

सर्वोत्तरत्ववाञ्छा च लक्षणानौरितानि ते ॥ ८८ ॥

यद्विकल्पस्वरूपन्तु मनस्तन्निर्विकल्पके ।

निधानं परहोमन्तु स्थूलसूक्ष्मञ्च यन्मयम् ॥ ८९ ॥

उच्चावचविकल्पानां वस्तूनामग्निदाहतः ।

तन्मयत्वादैकरूपं स्थूलहोममुदीरितम् ॥ ९० ॥

गाद्यभेदेन सर्वविग्रहाणां नित्याविग्रहात्मकत्वप्रतिपत्तेः । सङ्घोतप्रियत्वं नादस्वरूपस्य नित्यात्मकत्वात् । वाञ्छिताप्तयः स्वस्माद्भिन्नविषयाभावात् । राज-योषित्प्रभुप्राज्ञवहुमानं स्वस्याभिरामात्मकभावसिद्धेः । अमत्सरः स्वसमानाधिकराहित्यात् । सर्वोत्तरत्ववाञ्छा देवतातादात्म्यसिद्धिवाञ्छा ॥ ८८ ॥

यद्विकल्पेत्यादिना श्लोकेन परहोमस्वरूपं स्थूलसूक्ष्महोमयोरपि तन्मयत्वं चोपदिशति । तत्र विकल्पस्वरूपं सकलविश्वविकल्पकारणस्वरूपं । निर्विकल्पके परस्वरूपे । निधानं विलापनं । एतदुक्तं भवति संकल्पविकल्पकारणभूतस्य मनसो निर्विकल्परूपे स्वात्मनि विलापनं परहोम इति । यन्मयं परहोममयम् ॥ ८९ ॥

उच्चावचेत्यादिभिः समीरित इत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः स्थूलसूक्ष्महोमयोः परहोमेन तादात्म्यवासनां तदनुसन्धानञ्चोपदिशति । उच्चावचविकल्पानां समित्पुष्पफलादिभेदभिन्नानां वस्तूनां तद्धोमद्रव्याणां । तन्मयत्वात् होममयत्वात् अग्निमयत्वात् । ऐकरूपं अपृथग्भावः । एतदुक्तं भवति समिदादिसकलवस्तूनां स्थूलहोमादग्निमयत्वेनैकरूपमुदीरितमिति । तथा एकोक्त्युर्थादित्यर्थः । एतदुक्तं भवति सूक्ष्महोमात् स्वमूलाधारमध्यस्थकुण्डलिनीमुखसविसर्गमहावक्त्रौ सकलशब्दोदयविश्रान्तिपदे नानारूपवाचकैः शब्दैः तद्वाच्यानर्थान् वेद्यवेत्तु-विदात्मनैकोक्त्यादिति । स्थितिरित्यादिनाद्यार्जेन सर्वभेदविलापनात् स्थितिरिव परहोमो भवतीति मतान्तरमुच्यते । स्वात्मरूपमहावक्त्रिज्ज्वालारूपिषु स्वात्मरूपापृथग्भूता महाशक्तिः स्वात्मरूपवक्त्रिः तज्ज्वाला तदिच्छा स्वात्मरूपमहाशक्तौच्छे-

सूक्तहोमं तथा शब्दैर्नानारूपैस्तु वाचकैः ।
 वाच्यार्थानामशेषेण वेद्यवेत्तृविदात्मना ॥ ६१ ॥
 स्थितिः परो भवेद्धोमः सर्व्वभेदविलापनात् ।
 स्वात्मरूपमहावक्त्रज्वालारूपिषु सर्व्वदा ॥ ६२ ॥
 निरिन्धनेद्धरूपेषु परमार्थात्मनि स्थिरे ।
 निर्व्युत्थानविलापस्तु परहोमः समौरितः ॥ ६३ ॥
 तेषु प्रोक्तेषु कुण्डेषु चतुरस्रे समाचरेत् ।
 होमकर्म समस्तं तु शुभात्मकमुदीरितम् ॥ ६४ ॥
 अशुभात्मकमुक्तन्तु कुर्यात्तस्रे समीरिते ।
 अन्येष्वन्यानि कार्याणि प्रोक्तानि प्रोक्तरूपतः ॥ ६५ ॥
 प्रागुदक्शिवदिग्वक्त्रः कुर्याद्धोमन्तु मङ्गलम् ।
 दक्षिणास्योभिचारन्तु गदे वङ्गिमुखो द्विषाम् ॥ ६६ ॥

तार्थः । सैव येषां रूपाणि ते स्वात्मरूपस्वस्ववक्त्रज्वालारूपिणः तेषु स्वात्म-
 रूपमहावक्त्रज्वालारूपिषु निरिन्धनेद्धरूपेषु अनन्याधिष्ठितप्रकाशरूपेषु पर-
 मार्थात्मनि सत्तामात्ररूपे स्थिरे अविकारिणि निर्व्युत्थानविलापः निर-
 वशेषविलयनभावः । एतदुक्तं भवति स्वरूपमहाशक्तीच्छारूपेषु निरधिष्ठान-
 प्रकाशात्मकेषु सकलरूपेषु परमार्थतः स्फुरिततत्त्वरूपेऽविकारिणि सत्तामात्रे
 स्वात्मनि तेषां निःशेषविलयनभावः परहोमः समीरित इति ॥ ६३ ॥

तेष्वित्यादिना रूपत इत्यन्तेन श्लोकद्वयेनोक्तकुण्डेषु सामान्येन चतुरस्र-
 होमकुण्डेषु शुभकर्महोमविधानमुपदिशति । तत्र चतुरस्रे उक्तरूपे । तत्रस्रे
 प्रोक्तरूपे । अन्येषु कुण्डेष्विति शेषः । प्रोक्तरूपतः प्रोक्तविधानेन ॥ ६५ ॥

प्रागित्यादिना क्तस्रश्च इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन मङ्गलादिकर्मसु होतुर्दि-
 ग्विशेषाभिमुख्यमुपदिशति । तत्र प्रागुदक्शिवदिग्वक्त्रः प्रागभिमुख उदग्भि-
 मुखः शिवदिग्भिमुखश्च । तुर्विशेषे । दक्षिणास्यः दक्षिणदिङ्मुखः । तुर्विशेषे ।
 गदे गदार्षोपक्रमे । वङ्गिमुखः वङ्गदिङ्मुखः । वायुमुखः वायुदिङ्मुखः ।

उच्चाटनं वायुमुखो विद्वेषं राक्षसोन्मुखः ।
 विदध्यात् पश्चिमास्यस्तु क्रूराग्न्यानि कृतस्त्रशः ॥ ६७ ॥
 स्वदेशग्रामगेहादी तानि कर्माणि तद्दिशि ।
 विदध्यादुपविश्योक्तमन्यथानर्थमावहेत् ॥ ६८ ॥
 कुण्डादिकरणाशक्तौ स्थण्डिले होममाचरेत् ।
 गोमयैः परिमृष्टे तु सुसमे भूतले शुभे ॥ ६९ ॥
 वालुकाहस्तविस्तारायाममास्तीर्य तत्र वे ।
 मध्ये विदध्याद्धोमन्तु प्रोक्तमेवमशेषतः ॥ १०० ॥
 कालतत्त्वमयी व्याप्तिरिति सम्यक् समोरिता ।
 अस्या निफालनाच्चित्ते तत्तत्त्वं स्वात्मसात् कृतम् ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमते
 त्रिंशत्तमं पटलम् ॥ ३० ॥

राक्षसोन्मुखः निऋतिदिङ्मुखः । पश्चिमास्यः पश्चिमदिङ्मुखः । अन्यानि
 प्रोक्ततराणि । एतद्रुक्तं भवति होतुराभिमुख्यदिग्भेदेपि तां तां दिशं
 प्राचीं परिकल्प्य कुण्डं निर्माय जुहुयादिति ॥ ६७ ॥

स्वदेशेत्यादिना श्लोकेन स्वदेशादी प्रोक्तकर्म्मसु प्रोक्तदिङ्मुखतया अंश-
 कर्त्तव्यतां तदकरणे प्रत्यवायञ्चोपदिशति । गेहादावित्यत्रादिशब्दः पुरादि-
 विषयः । कर्माणि प्रोक्तानि । तद्दिशि प्रोक्तदिशि । अन्यथा विपरीतकरणे ॥ ६८ ॥

कुण्डादीत्यादिना शेषत इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन कुण्डादिकरणाशक्तानां
 स्थण्डिले होमविधानपुरःसरं स्थण्डिलनिर्माणविधानसुक्तनिगमनसहितमुप-
 दिशति । तत्र तुर्विशेषे । शुभे लोमास्थिलोष्टादिरहिते धूमायनाकुले च ।
 तत्र प्रोक्तप्रकारेण कृतकोष्ठनवके । मध्ये सर्वमध्यकोष्ठमध्ये ॥ १०० ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसार-
 सिंहराजप्रकाशाभिधानेन सुभगानन्दनाथेन विरचितायां मनो-
 रमाख्यायां व्याख्यायां वास्तुदेवताचक्रतत्पूजादि सूक्ष्म-
 परहोमविधानप्रकाशनपरं त्रिंशत् पटलं परिपूर्णं

परामृष्टम् ॥ २६ ॥ ॐ तत्सत् ॥

एकविंशपटलम् ।

सूक्ष्मं परं च होमं ते कथितं परमेष्ठिनि ।
 इदानीं स्थूलहोमन्तु कथयाम्यरिमर्दनम् ॥ १ ॥
 तत्तत्कर्म्मोदिते कुण्डे कुर्याद्दोममुदीरितैः ।
 विधानैर्द्वेषनिधनरोगनिग्रहचाटनम् ॥ २ ॥
 आयुर्दायं रिपोर्ज्ञात्वा लग्नोक्तर्क्षानुगुण्यतः ।
 तदात्मिकग्रहाणाञ्च स्थितिमष्टकवर्गकम् ॥ ३ ॥
 त्रयाणामानुगुण्ये न कुर्यात्तदभिचारकम् ।
 अन्यथा क्रूरकर्म्माणि कुर्वाणं नाशयन्ति हि ॥ ४ ॥
 तान्येव कर्म्माणि तथा तत्त्रयप्रातिकूल्यतः ।
 कुर्यात्तद्देवताभक्तिमास्तिक्यं वर्त्तनं गुह्यम् ॥ ५ ॥

पूर्वस्मिन् द्विंशे पटले षोडशनित्यानां वास्तुदेवताचक्रं तत्पूजादिविधान-
 सहितं सूक्ष्मपरहोमविधानमुपदिशानन्तरं षोडशनित्याभक्तिनिष्ठानां अरि-
 मर्दनकर्म्महोमादिविधानमुपदिशति । सूक्ष्ममित्यादिना विधानत इत्यन्तेन
 श्लोकशतरूपेणैकत्रिंशेन पटलेन । तत्र सूक्ष्ममित्यादिना चाटनमित्यन्तेन
 श्लोकद्वयेन प्रोक्तनिगमनसहितं प्रोक्तकुण्डेषु प्रोक्तविधानेनारिमर्दनविधानकथनं
 प्रस्तौति । तत्र ते तव । कथितं पूर्वस्मिन् पटले । द्वेषनिधनरोगनिग्रह
 चाटनमित्यत्र द्वेषशब्दो मारणविषयः निग्रदशब्दो युद्धादिषु पराजयादि-
 विषयः चाटनम् उच्चाटनम् ॥ २ ॥

आयुर्दायमित्यादिभिरासनाशनमित्यन्तैश्चतुभिः श्लोकैरभिचारकर्म्मकरण-
 काले ज्ञातव्यांश्च तदनवेक्षणं प्रत्यवायञ्चोपदिशति । तत्र लग्नोक्तर्क्षानुगुण्यतः
 त्रयोदशे पटले तज्जन्मेत्यादिना षड्शोतिमश्लोकोत्तरार्द्धार्द्धद्वयेन प्रोक्तनक्षत्र-
 नामानुगुण्यतः । तदात्मिकग्रहाणां तत्प्रयोगकाले गाचरग्रहाणां चः सम-
 चये । अष्टकवर्गकं फलमिति शेषः । त्रयाणां प्रोक्तानामायुर्दायदशा-

तत्पार्श्ववर्त्तिमन्त्रज्ञानालोच्य रिपुनिग्रहम् ।
 विदध्यादन्यथा शक्ता नैष्कल्यं वात्मनाशनम् ॥ ६ ॥
 रिपोरष्टमलग्ने च काले त्वष्टमराशिगे ।
 स्थाने कुर्यादनिष्टानि तद्विनाशाय साधकः ॥ ७ ॥
 प्राच्यां मेघवृषौ वज्रौ मिथुनं दक्षिणे तथा ।
 कुलीरसिंहमथ तन्निःकृत्यां कन्यका स्थिता ॥ ८ ॥

गोचरफलाष्टकानां । आनुगुण्ये आनुकूल्योऽभिचार्यस्य रिपोः प्राति-
 कूल्ये इत्यर्थः । अन्यथा कुर्यात् यदि तान्येव एवकारो भिन्नक्रमः । तत्तय-
 प्रातिकूलप्रत एवेत्यर्थः । एतदुक्तं भवति रिपोरभिचारकाले ज्योतिःशास्त्रे
 होरास्कन्धोक्तप्रकारेण तस्य तात्कालिकमायुर्दायगोचराष्टकवर्गेषु ग्रहाणां
 स्थितिं विचार्य तत्तयानुकूल्ये त्वभिचारकर्म न कुर्यात् । तमनवेक्ष्य क्रूर-
 कर्माणि कुर्वाणं तान्येव नाशयन्ति । तत्तयप्रातिकूल एव तद्विपुनाशाय
 तानि क्रूरकर्माणि कुर्यादिति । तद्देवताभक्तिं रिपोर्देवताभक्तिम् । आस्तिक्यं
 रिपोर्देवब्राह्मणादिविषयनिष्ठं । वर्त्तनं आचारं । आलोच्य तज्ज्ञैस्तेषां अनु-
 भावादिकमित्यर्थः । अन्यथा प्रोक्तान्यथाकरणे । वा विकल्पे । एतदुक्तं
 भवति रिपोरभिचारप्रयोगादिषु तस्य देवताभक्तिमास्तिक्यमाचारं गुरुं तत्पार्श्व-
 वर्त्तिमन्त्रज्ञानं विज्ञाय तेषामनुभावादिकं तद्विद्विभिरालोच्य तत्प्रावर्त्ये तस्या
 भिचारादिकं न कुर्यादन्यथाकरणे तत्फलस्य नैष्कल्यं तत्प्रयोक्तुर्नाशनं वा
 भवतीति ॥ ६ ॥

रिपोरित्यादिना श्लोकेनकूरप्रयोगारम्भकालं गृहादिषु तद्देशविशेषादिकं
 चोपदिशति । तत्र अष्टमलग्ने जन्मर्त्ताराशेऽन्धलग्नराशिवेति शेषः । काले
 तदुदयकाले । अष्टमराशिगे स्थाने अनन्तरश्लोकद्वयवच्यमाणराश्यात्मकेषु
 स्थानेषु द्वादशसु । तद्विनाशाय रिपुविनाशाय ॥ ७ ॥

प्राचामित्यादिना सुस्थितमित्यन्तेन श्लोकद्वयेन मण्डपगृहादिसकलवस्तूनां
 द्वादशराश्यात्मकतामुपदिशति । तत्र वज्रौ कोणे । दक्षिणे दक्षिणदिग्देशे । तन्नि-

तुलाकीटौ पश्चिमतो धनुर्वायौ तु संस्थितम् ।
 नक्रकुम्भावुत्तरतो मीन द्वेषे तु संस्थितम् ॥ ८ ॥
 एवं राशिक्रमं ज्ञात्वा कुर्व्यात् कर्माणि देशतः ।
 काले तु पञ्च पञ्च सुवर्षटिकाः क्रमयोगतः ॥ १० ॥
 चेवादिषु तु मासिषु द्वादशस्वपि भास्वरः ।
 भेषादिराशिनो याति तथान्यैर्ग्रहमण्डलैः ॥ ११ ॥
 देहेषु प्राणिनां तद्दृष्टाङ्गुलिविभेदतः ।
 भूर्द्वादिचरणान्तु तान् द्वादशसु लब्धयेत् ॥ १२ ॥

ऋत्यां विदिशि । पश्चिमतः पश्चिमदिशि । वायौ कोणे । उत्तरतः उत्तरस्थां दिशि ।
 ईशे कोणे । सुस्थितं कालचक्रस्य राशिचक्रवन्न भ्रमतीत्यर्थः ॥ ८ ॥

एवमित्यादिना श्लोकेन प्रोक्तनिगमनं चक्रगतद्वादशराशौनां प्रतिराशुद्दय-
 कालषटिकासंख्याञ्चोपदिशति । तत्र एव उक्तक्रमात् । राशिक्रमं राशौनां
 स्थितिक्रमं । कर्माणि क्रूराणोति शेषः । देशतः देशालकत्वेन । काले तु
 कालचक्रे तु । पञ्चपञ्च स्युः एकैकराशेः । क्रमयोगतः अपक्रमचक्रस्थितिसु
 कालदेशयोर्वैषम्यात् । गणितशास्त्रोक्तक्रमयोगेन खल्वदेशे राशौनामुद्दय-
 षटिकामानवशात् वक्ष्यमाणप्रकारेण सूर्याधिष्ठितराश्यादिक्रमयोगतः ॥ १० ॥

चैलादीत्यादिना श्लोकेन कालचक्रे ग्रहाणां गतिक्रममुपदिशति । तत्र चैला-
 दिषु तत्र दिव्यत्वात् चैलादिशब्दः सौरमासविषयः । तु विशिषे । याति एकैक-
 सौरमासस्यैकैकराशिभुक्तिक्रमेणेति शेषः । तथा तथाविधैः अन्यैश्चन्द्रा-
 दिभिः । ग्रहमण्डलैः ज्योतिःशास्त्रे तत्तद्ग्रहपरिवृत्तिप्रोक्तकालविशेषै-
 रित्यर्थः ॥ ११ ॥

देहे खिव्यादिना श्लोकेन सकलप्राणिनां देहस्य द्वादशराश्यात्मकत्वमुप-
 दिशति । तत्र तद्वत् भेषादिमौनान्ताक्रमेण । तान् राशौनां । द्वादशसु,
 स्थानेषु ॥ १२ ॥

देयं च यत् । अङ्क ३ वामपादाङ्क ३ । देव्यां देविष्यापादाङ्क ३ । अङ्की
 ल्यादिना श्रीकन देयं स्यान्नान । न ल अङ्कीपाखी अङ्कनाङ्क ३
 कथूलदिना ीकन स्यानाङ्क न ल सयकयु वामकयु ॥ जाल-
 मङ्कमखुषु न ल मङ्की मखु । अङ्कवमखुनः अङ्कवमखु अमखु व ॥
 स्यान्नान उपदिशति । सिन अङ्काने । सनाने सिने व गले व । अङ्क
 विपदिशति कनस्य नाना विपदिशति । न ल सिने इत्यादिना श्रीकन इदं
 सिनेयादिमिन्त्न इत्यन्त्न विषिकी सिनेमः श्रीकः पुत्रपायां योनिव
 सवनः कस्युः तया वसामायाप्रकरेण ॥ १४ ॥

नीत्युः । अहिन प्रयोगदिशते । विषयानानि अनन्तरश्रीके वस्यं मायादिना
 प्रोक्तस्य देववाममायाः । प्रितमनां पश्चदेयपश्चदेयस्यानन्दकस्येण स्थिता-
 सुपदिशति । न ल तय लस्यस्यमखुनकानोत्यलावयः । पश्च विपदिश-
 तेषु ल्यादिना श्रीकन पुत्रपायायां देहे विषयस्यस्यनयोन्नात्यल-
 यमपयाने कते ॥ १५ ॥

कृत्येन । अथवा अङ्कान्तेन । एव कते कते प्रकरादिङ्कनेन अमा-
 सुपदिशति । न ल जयायां देयकालविपदात्मकानां । आयुगुण्येन आयु-
 तयायामित्यादिना श्रीकन प्रोक्तकालविपदस्याभिप्रायेण न अमायुमकरणोपल-

अङ्की मखुः जालुगुण्ये नामौ चलि सितनरे ॥ १७ ॥

जालुमखुङ्कीपाखुषु तयाङ्क ३ च देविष्या ।

सयकयुस्यननटे इदि नामौ च गुथिके ॥ १६ ॥

कया नो नामिसकायां वत नो पुत्रपस्य प्ति ।

मङ्कमखुषु न ल मङ्कमखुतः ॥ १५ ॥

सिने इदि सनाने नामाजालि तया अती ।

इत्या विदेभ्याते पुत्रत्याः प्रयोगः सव तस्यया ॥ १४ ॥

तयाहिन विषयानानामखुनस्यनकानि च ।

अमायुमनि सख्यां फलस्य च कते अयमे ॥ १३ ॥

तयायामानुगुण्येन कृत्याते कर्माणि नान्यथा ।

तिष्ठे द्विषकला पुंसि स्त्रियां वामादि वर्त्तते ।
 विषनाद्यां विषस्थाने वेधयेत् कण्टकीन तु ॥ १८ ॥
 सङ्कोचकाख्ये न तदा तीव्रेणास्थिमयेन वै ।
 वदरादिसमुत्थैर्वा तथायमारसूचिभिः ॥ १९ ॥
 पुत्तल्यां यत्र तद्विद्धं तदङ्गं शत्रुदेहजम् ।
 व्याधिना पीडितं कालादविधेयं भवेद्भ्रुवम् ॥ २० ॥
 तत्र तेनार्त्तिना क्लिष्टो जौवितेशपुरं ब्रजेत् ।
 पुत्तलीकरणं वक्ष्ये शृणु निग्रहसिद्धये ॥ २१ ॥

अङ्घ्रिपृष्ठे । सन्धौ तदनन्तरसन्धौ । जानुगुह्ये जानौ गुह्ये । इति उक्त-
 प्रकारेण । सितेतरं कृष्णपक्षे । वामादि वामभागे प्रोक्तहृदयस्थानादि । एत-
 दुक्तं भवति शुक्लपक्षप्रथमादिषु कृष्णपक्षदर्शान्तासु त्रिंशत्तिथिषु पुंसां
 दक्षिणभागे हृदयस्थानादिमूर्द्धान्तेषु नवसु स्थानेषु पुनस्तद्वामपार्श्वे मूर्द्धा-
 दिपादाङ्गुष्ठान्तं पञ्चदशसु स्थानेषु पुनर्दक्षिणपादाङ्गुष्ठादिनाभ्यन्तं षट्सु
 स्थानेषु च सम्भूय त्रिंशत् स्थानेषु च । स्त्रोणां तत्तत्तिथिषु तत्तत्स्थानेषु दक्षिण-
 वामपार्श्वं विनिमयक्रमेण च विषस्य परिवृत्तिर्भवतीति ॥ १७ ॥

विषनाद्यामित्यादिभिः मिडये इत्यन्तैरर्द्धाद्यैस्त्रिभिः श्लोकैः पुत्तलीप्रयोगे
 तद्देधकालं तदङ्गं तत्पाधनं तत्फलञ्च पुत्तलीकरणकथनप्रस्तावाटिसहितं
 उपदिशति । तत्र विषनाद्यां सप्तविंशतिनक्षत्रेषु प्रतिनक्षत्रं विषात्मक-
 प्रोक्तनाडोचतुष्टयकाले । विषस्थाने अनन्तरपूर्वोक्ते पुत्तल्या इति शेषः ।
 तुविशेषे । सङ्कोचकाख्येन सङ्काच इति मत्स्याविशेषः । तीव्रेण अस्थिमयेन
 तद्देहजतीव्रसंज्ञकास्थिमयेन । वदरादिसमुत्थैः कण्टकैरिति शेषः । वा
 विकल्पे । तथा वेधयेदित्यर्थः । यत्र अङ्गे तद्विद्धं कण्टकादिविद्धं तदङ्गं
 व्याधिना पीडितं इत्येतदुत्तरञ्च शत्रुदेहजमित्यस्य विशेषः । कालात् प्रयोगस्य
 गौरवलाघवादिना कालद्वैतविलम्बनात् । भ्रुवं निश्चितं । आर्त्तिना तदङ्ग-
 व्याध्युत्पन्नेनेति शेषः । पुत्तलीकरणं पुत्तलीनिर्माणविधानं ॥ २१ ॥

ख्यः ॥ २६ ॥

ख्याकमस्तथा प्रथमनवके प्राक्तसंख्यामानसेव द्वितीयद्वितीयनवकयोरेषा
लोमानानि समीरितसेव इत्यर्थः । एकविधः सञ्चयेति शेषः । प्राक्तसं-
ननवसं नचलेषु । अन्येषां प्राक्तने कृत्रादीनामंशकानां तयोदेशाङ्क-
संख्यायां प्रचलितानामङ्कलिखितसंख्या इति शेषः । तृतीयं नवकं मूर्त्तान्तरं वल-
मवादिद्व्यष्टान्तरं नवसं नचलेषु । अन्येषां चतुर्दशकं द्विगुणयत्प्रकारानां । अष्टाङ्क-
कषु । सप्तः पुनराः चतुर्दशकं लोमानानं न मिता इत्यर्थः । द्वितीयं नवकं
तत्र प्रथमं नवकं अष्टाष्टान्तरं नचलेषु नवसं नचलेषु । अन्त्यांशकं तु इतरयत्प्रकारं
प्रथमं इत्यादिभिस्त्वष्टान्तरं लिखितः शक्यः । पुनर्लोमानानि त्रयोषष्टिपरिधानि ।

संख्याः ॥ २३ ॥

शतंशकानामष्टान्तरं त्रयोषष्टिपरिधानं प्रकीर्ति । तत्र एतवत्त्वं अष्टान्तरं शत-
नचलेषु अष्टान्तरं शक्यं । प्रथमं नचलेषु चतुर्दशकं सप्तं शक्यं । अष्टान्तरं
सप्तान्तरं शक्यं पतयः ॥ २२ ॥

शक्यं अष्टान्तरं शक्यं चतुर्दशकं सप्तं शक्यं । अष्टान्तरं शक्यं पतयः ॥ २२ ॥
इदंशकानां च कर्मोपाधिपदोपरिधानं । तत्र अंशकाराधिपतः अंशकानां
शक्यं अष्टान्तरं शक्यं चतुर्दशकं सप्तं शक्यं । अष्टान्तरं शक्यं पतयः ॥ २२ ॥

चतुर्दशकयोरेकविधः प्राक्तसंख्याकमस्तथा ॥ २६ ॥

तृतीयं नवकं नचलेषु त्रयोदेश समीरितम् ।

द्वितीयं नवकं नचलेषु त्रयोदेश ॥ २५ ॥

अन्त्यांशकेषु सञ्चयेति समीरितः ।

षोडश इत्येता महासाधनानि लिखितानि ॥ २४ ॥

प्रथमं नवकं चतुर्दशकं अष्टान्तरं शक्यं ।

एतवत्त्वं पुनराष्टिकमस्तथागतः ॥ २३ ॥

नचलेषु चतुर्दशकं सप्तान्तरं शक्यं ।

मूर्त्तान्तरं शक्यं चतुर्दशकं सप्तान्तरं शक्यं ॥ २२ ॥

शक्यं अष्टान्तरं शक्यं चतुर्दशकं सप्तान्तरं शक्यं ।

मनोरमाख्याटीकासहितं नन्दरत्न ।

पुत्तलीकरणे द्रव्यं चक्रिहस्तमृदान्वितम् ।
 चितामृद्भस्मलवणं शुगठीपिप्पलिकायुतम् ॥ २७ ॥
 मरीचं गृहधूमञ्ज लसुनं हिङ्गुसैन्धवम् ।
 गैरिकञ्चेति कथितं पुत्तलीद्रव्यमौषधरि ॥ २८ ॥
 साध्यर्क्षद्वचैः पिष्टैश्च माषचूर्णैश्च सिक्थकैः ।
 वैरिदेहजरोमाद्यैरुपेतैः पुत्तलीक्रिया ॥ २९ ॥
 पुत्तलीदैर्घ्यमानन्तु कृत्वाष्टांशमथैकतः ।
 शीघ्रं त्रयात् कटेरुद्धं त्रयात् पादद्वयं तथा ॥ ३० ॥
 कटिप्रपदयोरैकमंशमे[व]कन्तु पुत्तलीम् ।
 विधाय तन्त्रे सर्व्वं च प्रयोगानाचरेन्नरः ॥ ३१ ॥

पुत्तलीत्यादिभिः क्रिया इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः पुत्तलीनिर्माणद्रव्याण्युप-
 दिशति । तत्र चक्रिहस्तमृदान्वितं कुलालकरमृत्तिकासहितं । चितामृद्-
 भस्मलवणं श्मशानमृद्भस्मसहितं लवणं । शुगठीपिप्पलिकायुतं शुगठीपिप्पलीबू-
 र्युतम् । मरीचं मरीचचूर्णं । गृहधूमं गृहधूमचूर्णं । लसुनं रसोनरसं । एतानि
 शुगठाद्यष्टद्रव्याणि सर्व्वपुत्तलिकासाधारणानि । साध्यर्क्षद्वचैः साध्यनक्षत्र-
 प्रोक्तद्वचैः । पिष्टैरित्येतन्माषचूर्णैरित्यस्य विशेषणं । सिक्थकैर्मधूच्छिष्टैः ।
 वैरिदेहजरोमाद्यैरित्यत्राद्यशब्दो नखपादपाश्र्वादिविषयः । उपेतैरित्येतद्द्वार-
 व्यतिरिक्तेषु चक्रिहस्तमृत्सहितेषु त्रिष्वन्वेति ॥ २९ ॥

पुत्तलीत्यादिना नर इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन पुत्तलीदैर्घ्यमानविभागीकरण-
 वशात् तदवयवमानान्युपदिशति । तत्र पुत्तलीदैर्घ्यमानं तत्तदंशकवशेन
 प्रोक्तपुत्तलीदैर्घ्याङ्गुलमानं । एकतः एकांशेन । त्रयात् अंशत्रयेण । त्रयात्
 प्राम्बत् । कटिप्रपदयोरर्द्धांशेन कटिद्वयमर्द्धांशेन प्रपदद्वयञ्चेत्यर्थः । सर्व्वत्र
 पुत्तलीप्रयोगे । प्रयोगान् प्रोक्तान् ॥ ३१ ॥

पातालयोगे नीचाख्ये विषयोगे च मृत्युजे ।
नाशयोगे च दिनजमृत्यौ क्रकचयोगके ॥ ३२ ॥

पातालेत्यादिभिरवाप्नुयादित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः क्रूरकर्म्मप्रयोगारम्भकाला-
दिकमुपदिशति । तत्र पातालेत्यादिना श्लोकेन षड्विधं क्रूरकालमुपदि-
शति । तत्र मृत्युजे मृत्युयोगे । दिनजमृत्यौ मेषादिराशिस्थनक्षत्रांशेषु तत्तद्राशिरष्ट-
मांशके इति यावत् । चण्डीशेत्यादिना श्लोकेन दशविधक्रूरकर्म्मकालमुपदिशति ।
तत्र चण्डीशचण्डायुषके योगे । काणके काणनक्षत्रे काणके इत्यनेनाम्बनक्षत्रे किं
पुनरित्यर्थः । ज्योतिःशास्त्रोक्तानि तद्वचनानि विलिख्यन्ते । तत्र नीचाख्यः
पातालयोगः ।

तौलिभे दशमांशस्थस्थौल्यो याति यदोदयम् ।

तदा नीचाह्वयो योगः पातालो गर्हितः शुभे ॥

विषयोगाः । चतुर्थी सप्तमी चार्कं चन्द्रे षष्ठ्यष्टमी तथा ।
इन्द्राहिधर्मा भौमे तु (वि) चिक्काद्योरवयोबुधे ॥
* षड्वत् स्वरयो जीवे विष्णुधर्मारुणस्थिते † ।
एकादशी शुभेऽङ्गि च ‡ मन्दे स्युस्तिथयो विषम् ॥
पञ्चद्विराकाः सप्तम्य षडष्टतिथिभिर्विषम् ।
अश्विचित्रा जयास्येन्द्रश्रीणान्तरः सूर्यवारतः ॥
मृत्युयोगा यमर्चाणि मैत्रचित्तामघोत्तराः ।
चित्तात्रोणुः § त्तराषाढा अविष्ठा च पदक्रमात् ॥
चित्ताप्यु § त्तरफाल्गुन्यो मैत्रस्वात्यैन्द्रवैष्णवम् ।
पौष्णतिथ्यादितिश्रीणा मृत्यवोर्कादिवारगाः ॥

नाशयोगाः । पित्तेन्द्राग्नेः शः ३ मूलक्षं वारुणाजाप्यभैरुः ताः ।

सूर्यादिवाराः क्रमशो नाशयोगाः समीरिताः ॥

दिनमृत्यवः । वसुहस्ते विशाखाद्रं [बुध्या] ब्रह्माही याम्यनैः ऋते ।

इन्द्रेष्वेषु चतुर्थांशाः क्रमशो मृत्यवो [हि] ङ्गि चेतु ॥

* मङ्गलस्वरयो । † दुपस्थिते । ‡ एकादशोच्च भेदे च । § पितृ । \$ स्यु । ३ ग्रैस ।

चण्डीशचण्डायुधके महाशूले च काणके ।

रक्तस्थूणे कण्टकाख्ये स्थूणे पञ्चार्कसंज्ञके ॥ ३३ ॥

क्रकचायोगाः ।

तिथेश्च वारस्य च यत्र संख्यया त्रयोदश स्य मिल्नने कृत्वे ऋति ।
स्मृतः स योगः क्रकचाभिधानको विवर्जनीयः शुभकर्मसु ध्रुवम् ॥
चण्डीशचण्डायुधं ।

सूर्याधिष्ठितभाङ्गुजङ्गपित्तभवाङ्गेषु मैत्रे श्रुतौ ।
पौष्णे च क्रमशे भानुगमया * शीतांशुना संयुतम् † ॥
धिष्ट्रे तपतिथे पतत्यवितथं चण्डीशचण्डायुधं ।
तस्मिन्नात्महितच्छुभिर्निजहितं कार्यं न कार्यं बुधैः ॥

महाशूलम् । कृत्ति काद्याः सप्त सप्त ताराः ॥ पूर्वादिषु क्रमात् ।

भं ग्रहादिमुखं तत्र महाशूलमशोभनम् ॥

काणार्द्धं नक्षत्राणि ।

त्यजे दजै कपादादे स्त्रिमस्रवासरात् परे ।

षड्वावानवकाणाः स्थुदौषघ्नं वारभे विना ॥

रक्तस्थूणं । § धान्यस्त्रं चतुरो राशींस्थजद्विघ्नां R३ रूतःस्फुटात् ।

तं जिष्ठलब्धनक्षत्रं रक्तस्थूणमिति स्मृतम् ॥

कण्टकस्थूणं । भौमेनार्केण संयुक्ता दक्षाद्यावति मूलकं ।

मूलान्ता च त्रिभे स्थूणकण्टकाख्ये इमे क्रमात् ॥

धूमाद्यावतिधामूलकण्टकावतिघर्षकं ।

तावन्ति कण्टकस्थूणतत्त्रयमप्यदोषदं ॥

पञ्चार्कदोषाः । वालात् को'गस्तु गोपाले सार्क'शे सर्व'सारधे ।

ल्वकं च पञ्चधूमाद्या लग्ने एतैर्युतैस्तजोत् ॥

* विभाकगणनया । † संयुते । ॥ भागाः । § धान्यस्त्रं । R३ कज ।

कुर्थात् प्रयोगान् प्रत्यर्थिभङ्गाय निधनाय वा ।
 निग्रहाय निरीच्यैवं कुर्थात् सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ३४ ॥
 वश्याकर्षणविह्वेषस्तम्भनोच्चाटमारणे ।
 विदध्यात् पुत्तलीः सम्यक् चतस्रः प्रोक्तयोगतः ॥ ३५ ॥
 पिष्टे न सिक्थेन तथा चक्रिहस्तमृदापि च ।
 साध्यनक्षत्रवक्षेणायुक्तलक्षणसंयुताः ॥ ३६ ॥
 आसने पादयोः स्थाने कुण्डमध्ये च साधकः ।
 पिष्टमृत्तरुजाः खाल्वा स्यापयेत् सिक्थमम्बरे ॥ ३७ ॥
 कुण्डमध्ये उपर्य्यङ्गं पदान्यच्छीर्षिकामपि ।
 एवं साधारणं कृत्वा कुर्थात् कर्म समीरितम् ॥ ३८ ॥

एतदुक्तं भवति रिपोरायुर्दायगोचराष्टकवर्गग्रहेषु प्रतिकूलेषु पातालयो-
 गादिभिः प्रोक्तदोषैर्दुष्टदिवसे तदष्टमराशौ विषनाद्यां वा प्रारब्धं क्रूरकर्म सब-
 फलतीति । वा समुच्चये । एवमुक्तप्रकारेण ॥ ३४ ॥

वश्येत्यादिभिः समीरितमित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैर्व्यश्यादिषु कर्मसु षट्सु
 पुत्तलीप्रयोगप्रक्रियासुपदिशति । तत्र सम्यक् सर्ववयवशोभनं । प्रोक्तयोगतः
 प्रोक्तमानेन रिपुदेहजरोमादियोगतः । अपिः समुच्चये । आसने होतुरासन-
 स्थाने । पादयोः स्थाने होतुः पादविन्यासप्रदेशस्थाधःस्थाने । पिष्टमृत्तरुजाः पिष्ट-
 जा मृत्तजाः तरुजाः पुत्तलीः । खाल्वा होतुरासनादिस्थानवये क्रमात् । अपिः
 समुच्चये । एवं प्रोक्तप्रकारेण साधारणवश्यादिषु प्रोक्तकर्मस्विति शेषः ।
 एतदुक्तं भवति प्रोक्तमानाद्यलङ्घनेन साधारणद्रव्याष्टकरिपुदेहजरोमादिभिः
 सह पिष्टमयीं शिक्थमयीं मृत्तमयीं चैव तिस्रः । साध्यनक्षत्रवक्षेणैका
 प्रोक्तद्रव्याष्टकलेपितां च सम्भूय चतस्रः पुत्तलीः कृत्वा तासु क्रमात् पिष्ट-
 मयीं होतुरासनस्थाधः स्थाने मृत्तमयीं होतुः पादविन्यासप्रदेशस्थाधः स्थाने
 तरुमयीं कुण्डमध्यस्थानामिपद्यस्थाधःस्थाने च स्थापयित्वा शिक्थमयीं कुण्डा-
 दुपरि तोरणार्थिकं विष्कम्भदाखण्डं पादात्मवाक्शशीर्षमम्बरे लम्बमानाम्भकं

सर्पशीर्षसुचा होमं कुर्यादशुभकर्मसु ।
 वैरियोन्यसृजा कृत्वा तथा तु जुहुयात्तथा ॥ ३९ ॥
 त्रिकोणकुण्डे यमदिङ्मुखो भूत्वाऽरातके ।
 श्मशाने निर्जने देशे विदध्यादभिचारकम् ॥ ४० ॥
 यत्राभिचारहोमन्तु करोति भुवि साधकः ।
 तत्राभितो नृपौ रक्षौ कारयेदात्मसिद्धये ॥ ४१ ॥
 न चेदरातिनृपतिश्चारैर्ज्ञात्वा निहन्यमुम् ।
 स्वराष्ट्रसन्धौ कुर्वीत न कुर्वीत स्वमण्डले ॥ ४२ ॥
 यदि कुर्यात् प्रमादेन मान्विको ज्ञानमोहतः ।
 तद्गाष्ट्रं पीडयन्तरे व शनकैर्ब्रिभूभृतः ॥ ४३ ॥

तरुजसूत्रेण वङ्गैव साधारणं कृत्वोक्तानि वश्यादीनि कर्माणि वक्ष्यमाण-
 विधानक्रमेण कुर्यादिति ॥ ३८ ॥

सर्प इत्यादिना श्लोकेन क्रूरकर्मसु सुचं चरुं चोपदिशति । तत्र सर्प-
 शीर्षसुचा सर्पशीर्षकल्पितसुचा । अशुभकर्मसु विद्वेषोच्चाटनमाराणादिषु ।
 वैरियोन्यसृजा वैरिनक्षत्रप्रोक्तयोनिरुधिरेण । तथा इत्यस्य सर्पशीर्षसुचा
 इत्ये तद्विशेषम् ॥ ३९ ॥

त्रिकोणेत्यादिभिर्भूभृत इत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः अभिचारकर्मणि कुण्डं
 होतुरभिमुखीकरणीयां दिशं तद्देशविशेषं होतुर्नृपेण रक्षाविधानं तदकरणे
 प्रयोक्तुः प्रत्यवायं राष्ट्रसन्धिदेशेन तत्कर्मणः तत्करणीयत्वं तदकरणे
 राष्ट्रस्य प्रत्यवायञ्चोपदिशति । तत्र यमदिङ्मुखः दक्षिणदिङ्मुखः । तत्र
 अभिचारभूमौ । आत्मसिद्धये प्रयोक्तुः प्राणादिसिद्धये । अरातिनृपतिः शत्रुराजा ।
 असुं प्रयोक्तारं । कुर्वीत अभिचारमिति शेषः । तद्गाष्ट्रं अभिचारप्रयोगस्थानं
 राष्ट्रं । शनकैः कालक्रमेण ॥ ४३ ॥

अक्षद्रुमसमिद्धेऽग्नौ तत्फलैर्व्या तथाहुतैः * ।
 हैमीदलरसाक्तैस्तु होमाच्छत्रुं विनाशयेत् ॥ ४४ ॥
 नक्तमालसमिद्धेऽग्नौ तत्फलैर्व्या तथा हुतैः † ।
 रिपुरुयोऽपि रोगार्त्तः प्रयाति यमसादनम् ॥ ४५ ॥
 उन्मत्तकाष्ठैः प्रज्वाल्य वङ्गिं तद्वीजकैर्हुनेत् ।
 तत्पत्राम्बुप्लुतैर्भासादरातिभ्रान्तिमाप्नुयात् ॥ ४६ ॥
 आरग्वधसमिद्धेऽग्नौ तत्समिद्धिश्च तत्फलैः ।
 वितस्तिमात्रैस्तैर्हवनाद्वैरिणो मृतिः ॥ ४७ ॥
 अरुष्करसमिद्धेऽग्नौ तद्वीजैस्तद्घृताप्लुतैः ।
 होमादरातेस्तीव्रार्त्तिं ज्वरेण स्यान्मृतिर्ध्रुवम् ॥ ४८ ॥

अक्षद्रुमेत्यादिना श्लोकेन शत्रोरुन्मादकरणविधानहोममुपदिशति । तत्र
 अक्षद्रुमसमिद्धेऽग्नौ अक्षद्रुमभवकाष्ठसमिद्धे वङ्गी । तत्फलैः अक्षफलैः ।
 हैमीदलरसाक्तैः हैमीदलजलाप्लुतैः ॥ ४४ ॥

नक्तेत्यादिना श्लोकेन शत्रोर्मारणप्रयोगहोममुपदिशति । तत्र नक्तमाल-
 समिद्धेऽग्नौ करञ्जकाष्ठवङ्गी । तत्फलैः करञ्जफलैः ॥ ४५ ॥

उन्मत्तेत्यादिना श्लोकेन शत्रोरुन्मादकरणविधानहोममुपदिशति । तत्र
 तद्वीजकैः उन्मत्तवीजैः । तत्पत्राम्बुप्लुतैः उन्मत्तपत्रोत्थरसप्लुतैः ॥ ४६ ॥

आरग्वधेत्यादिना श्लोकेन रिपुमारणप्रयोगमुपदिशति । तत्र तत्समिद्धिभिः
 आरग्वधसमिद्धिभिः । तत्फलैः आरग्वधफलैः । वितस्तिमात्रैः द्वादश-
 फूलमात्रैः ॥ ४७ ॥

अरुष्करेत्यादिना श्लोकेन रिपोस्तीव्रज्वरेण मारणप्रयोगमुपदिशति । तत्र
 अरुष्करसमिद्धेऽग्नौ अरुष्करकाष्ठसमिद्धे वङ्गी । तद्वीजैः अरुष्करवीजैः ।
 तद्घृताप्लुतैः अरुष्करतेलाप्लुतैः ॥ ४८ ॥

* करञ्जकैः ।

† समाह्वनेत् ।

सौवीराक्तैस्तु कार्पासवीजैर्हीमात्तु मन्द्रजात् ।
 अरातीनामथान्योन्यकलहान्निधनं भवेत् ॥ ४९ ॥
 सर्षपाज्यप्लुतैः शुण्ठीमागधीमरिचैर्हुनेत् ।
 वैरिजन्मर्चवृक्षान्नौ मण्डलान्तं मृतिज्वरात् ॥ ५० ॥
 प्रागुक्तैः पुत्तलीं कृत्वा द्रव्यैरुक्तविधानतः ।
 सर्षपारुष्करघृतसंसिक्तैर्जुहुयान्निशि ॥ ५१ ॥
 प्राग्वच्छित्त्वा तदङ्गैस्तु क्रुद्धचित्तोऽरुणाम्बरः ।
 रक्तस्रग्गन्धपुष्पादियुतः शत्रून् विनाशयेत् ॥ ५२ ॥
 अरुष्करघृताभ्यक्तैस्तद्बीजैः सर्पशीर्षकैः ।
 हवनाद् वैरिणो दाहज्वरप्राप्तिस्त्रिभिर्द्दिनैः ॥ ५३ ॥

सौवीरित्यादिना श्लोकेनारातेः कलहान्मारणप्रयोगमुपदिशति । तत्र सौवी-
 राक्तैः आरनालाप्लुतैः ॥ ४९ ॥

सर्षपेत्यादिना श्लोकेन रिपोर्ज्वरान्मारणप्रयोगहोममुपदिशति । तत्र सर्षपा-
 ज्यप्लुतैः सर्षपबीजोत्पन्नतैलाप्लुतैः । शुण्ठीमागधीमरिचैः त्रिकटुकेन । वैरि-
 जन्मर्चवृक्षान्नौ वैरिजन्मनक्षत्रोत्पन्नकाष्ठसमिद्धेनौ । तन्मृतिः शत्रोर्मृतिः ॥ ५० ॥

प्रागुक्तेत्यादिना विनाशयेदित्यन्तेन श्लोकद्वयेन पुत्तल्या होमविधानेन शत्रु-
 विनाशनप्रयोगमुपदिशति । तत्र प्रागुक्तैरित्येतद्द्रव्यैरित्यस्य विशेषणम् । उक्त-
 विधानतः उक्तमानादिकं । सर्षपारुष्करघृतसंसिक्तैः सर्षपारुष्करयोस्तैलाभ्यां
 संसिक्तैः । निशि मध्यरात्रे इत्यर्थः । प्राग्वच्छित्त्वा नवमपटले चत्वारिं-
 शैकचत्वारिंशच्छ्लोकद्वयेन प्रोक्तप्रकारेण द्वादशधा छित्त्वा । तदङ्गैः छिन्नेः ।
 क्रुद्धचित्तः क्रूरचित्तः शत्रुं प्रतीति शेषः । अरुणाम्बरः काषायवस्त्रधरः । रक्त-
 स्रग्गन्धपुष्पादियुतः रक्तस्रग्गन्धरक्तपुष्परक्तासनादियुतः ॥ ५२ ॥

अरुष्करेत्यादिना श्लोकेन वैरिणो दाहज्वरप्राप्तिप्रयोगहोममुपदिशति । तत्र
 तद्बीजैः अरुष्करबीजैः । सर्पशीर्षकैः सर्पशिरःकल्पितस्रुग्भिः ॥ ५३ ॥

वैरिनक्षत्रयोन्युत्थमांसैस्तद्रक्तसंस्तुतैः ।
 हवनात्तत्तद्भूतसमिधां हवनादपि ॥ ५४ ॥
 दिनैः कैश्चिद्रिपुः क्लृप्तो नाशमेति सुनिश्चितम् ।
 द्रुमकुड्यासर्पदंशान्मत्तद्विपादिघातनात् ॥ ५५ ॥
 द्रुमकुड्याकनिर्घातसलिलानलपातनात् ।
 यन्नराक्षसगन्धर्वपिशाचब्रह्मराक्षसैः ॥ ५६ ॥
 अन्यैर्वा कारणैः क्षिप्रं नाशमेति रिपुर्ध्रुवम् ।
 निम्बपत्रैश्च कार्पासवीजैस्तज्जैः कारञ्जैः ॥ ५७ ॥
 हवनात् सर्षपत्रै हसितैर्विद्वेष्टे प्रणं भवेत् ।
 नीचयोगे हुनेदनी रिपुह्वसमेधिते ॥ ५८ ॥
 तद्बृह्मखण्डैस्तैलाक्तैर्निशामध्ये रिपुर्दिनैः ।
 उच्चाटनं प्रयात्येव मन्वशक्त्याभिताडितः ॥ ५९ ॥
 मृत्युपत्रैश्च तत्काण्डैस्तद्वीजैस्तच्छुची हुनेत् ।
 अरातेर्दन्तिनो वाहा रोगैर्नश्यन्ति निश्चितम् ॥ ६० ॥

वरीत्यादिभिर्ध्रुवमित्यन्तै रथर्द्धैस्त्रिभिः श्लोकैर्द्रुमकुड्यानिपातादिव्याजेन रिपु-
 विनाशप्रयोगहोमसुपदिशति । तत्र तद्रक्तसंस्तुतैः वैरिनक्षत्रयोन्युद्भवकर्ताभूतैः ।
 तत्तद्भूतसमिधामपि अपिचेत्यर्थः । निर्घातेन अशनिपातेन सलिले निम-
 क्त्वाग्नि पावके पतनेन अन्यैः अपस्माराद्यैः । वा विकल्पे ॥ ५६ ॥

निम्बपत्रैरित्यादिनार्द्धहयेन विद्वेष्टेणप्रयोगसुपदिशति । तत्र चः समुच्चये ।
 तत्रैर्निम्बजैः वीजैरिति शेषः । कारञ्जैः पत्रैः फलैश्चेति शेषः । सर्षपत्रैश्च
 सिक्तैः सर्षपोद्भवतैलाभ्रुतैः ॥ ५७ ॥

नीचेत्यादिना ताडित इत्यन्तेनार्द्धीयेन श्लोकैर्नोच्चाटनप्रयोगहोमसुपदिशति ।
 तत्र नीचयोगे नीचसंज्ञे पातालयोगे । हुनेत् कुड्यादिति यावत् । तद्बृ-
 खण्डैः रिपुनक्षत्रह्वसखण्डैः । दिनैः प्रोक्तैर्मण्डलादिभिः ॥ ५८ ॥

मृत्युपत्रैरित्यादिना श्लोकैर्न शत्रुवाहनदन्तिनां रोगैर्विनाशप्रयोगहोमसुप-

गैरिकैः पुत्तलीं कृत्वा रिपोरष्टमराशिके ।
 प्रागुक्तकण्टकाद्यैस्तु यदङ्गं वेधयेच्छनैः ॥ ६१ ॥
 विषनाद्यां विषस्थाने तथा च यमकण्टके ।
 अर्द्धप्रहरके शीर्षे प्रहरेद्वा शनैः शनैः ॥ ६२ ॥
 अरातेस्तत्तदङ्गैः स्यान्निधनं प्रहरादिना ।
 ग्रन्थिभिर्व्वा कण्टकादिक्षतवृद्धिविदारुणैः ॥ ६३ ॥
 तन्नक्षत्रोक्तवृक्षोत्थपुत्तलीं स्थापितेरकाम् ।
 गर्दभीमेहसलिले संस्थाप्य क्वाथयेच्छनैः ॥ ६४ ॥
 रिपुर्दाहज्वरयस्तः स निर्याति यमालयम् ।
 मधूच्छिष्टेन तां कृत्वा तापयेन्निशि तां शनैः ॥ ६५ ॥

दिशति । तत्र मृतुपत्रैः विषवृक्षपत्रैः । तत्काण्डैर्विषवृक्षसमिद्धिभिः ।
 तद्बीजैः विषवृक्षबीजैः । तच्छुची विषवृक्षकाष्ठज्वलितवह्नौ । हुनेष्णुयात्
 दन्तिनो गजाः वाहाः हयाः ॥ ६० ॥

गैरिकै रित्वादिभिर्दारुणैरित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः अभोष्टाङ्गोत्पन्नैरोगादिभि-
 र्वैरिनिधनप्रयोगहोममुपदिशति । तत्र अष्टमराशिके अष्टमराश्युदयसमये ।
 कण्टकाद्यैरित्यत्राद्यशब्दोऽस्थिसूत्रादिविषयः । शनैः शनैः क्रमशः । विषस्थाने
 तद्दिनविषयुक्ताङ्गे । यमकण्टके यमकण्टकसंज्ञे काले । अर्द्धप्रहरके अर्द्ध-
 प्रहरसंज्ञे काले । यमकण्टकाङ्गप्रहरसंज्ञयोः कालविशेषयोः स्वरूपं ज्योतिः-
 शास्त्रोक्तमार्गं च लिख्यते ।

सरोगवा (या) तथोर्द्धाङ्गं यामांश्च यमकण्टकान् ।

वासरे मन्दगीताङ्गं यामान्वारक्रमाद्भजेदिति ॥

शीर्षे पुत्तल्या इति शेषः । वा विकल्पे । तत्तदङ्गैः प्रहृतशीर्षेण च । प्रहरादिना
 इत्यत्रादिशब्दः छेदनादिविषयः । वा विकल्पे ॥ ६३ ॥

तन्नक्षत्रेत्यादिना यमालयमित्यन्तेनाध्यर्धेन श्लोकेन दाहज्वरेण रिपुमारण-
 प्रयोगमुपदिशति । तत्र स्थापितेरकां स्थापितप्राणां । गर्दभीमेहसलिले गर्दभी-
 मूत्रे । शनैः कैश्चिद्विषैः ॥ ६५ ॥

तेनोन्मादज्वरग्रस्तः प्रयाति निधनं शनैः ।
 तां तत्कण्टकविद्वाङ्गीं खनेत् पितृगृहे निशि ॥ ६६ ॥
 ब्रणात् पिशाचाविष्टः स रिपुर्याति यमालयम् ।
 प्रागुक्तैरेव तद्दृश्यै रशेषैः पुत्तलीं तथा ॥ ६७ ॥
 निम्नाय कुण्डमध्ये तां चैवारातिमहीरुहैः ।
 समिद्धे ग्नौ तत्समिद्धिसैलाक्तैर्जुहुयान्निशि ॥ ६८ ॥
 सन्निपातज्वरस्तस्य वक्त्र(क्र)जिह्वे(ह्व)ति मूढधीः ।
 प्रलयंशनकैर्देहं त्यजन् याति यमालयम् ॥ ६९ ॥
 तथाविधां तां प्रतिमां निखनेत् कृष्णपक्षके ।
 नवम्यङ्गारदिवसे मातृगेहेग्रपीठके ॥ ७० ॥

मधुच्छिष्टेत्यादिना यमालयमित्यन्तेनार्द्धाद्यन्तेन श्लोकेनोन्मादज्वरेण रिपु-
 मारणविधानमुपदिशति । तत्र तां पुत्तलीं । निशि अर्द्धरात्रे । तां पुत्तलीं । तेन
 तापनेन । तामित्यादिनार्द्धाद्येन पुत्तलीखननप्रयोगाद्रिपुमारणविधानमुप-
 दिशति । तत्र तां पुत्तलीं । तत्कण्टकविद्वाङ्गीं प्रोक्तकण्टकादिष्वन्यतमेन
 विद्वाङ्गीं । पितृगृहे श्मशाने । निशि मध्यरात्रे । चः समाहारे ॥ ६६ ॥

प्रागुक्तैरित्यादिना यमालयमित्यन्तेनार्द्धाद्येन श्लोकद्वयेन सन्निपातज्वरेण
 रिपुमारणहोमविधानमुपदिशति । तत्र प्रागुक्तैः अस्मिन् पटले सप्तविंशति
 श्लोकाभ्यां इति शेषः । तद्दृश्यैः पुत्तलोविधानप्रोक्तदृश्यैः । अशेषैर्द्वादशभिः ।
 तथा प्रोक्तमानेन । तां शत्रुनक्षत्रवृक्षनिर्मितां पुत्तलीं । अरातिमहीरुहैः
 अरातिनक्षत्रवृक्षकाष्ठैः । तत्समिद्धिः रिपुनक्षत्रवृक्षसमिद्धिः । निशि मध्यरात्रे ।
 याति यमालयं रिपुरिति शेषः ॥ ६९ ॥

तथाविधेत्यादिना लक्षितमित्यन्तेन श्लोकद्वयेन पुत्तलोखननविशेषेण रिपु-
 विनाशप्रयोगमुपदिशति । तत्र तथाविधां प्रोक्तक्रमादिभिः प्रोक्तदृश्यद्वादशभिः
 निर्मितां । प्रतिमां पुत्तलीं । नवम्यङ्गारदिवसे नवमीसहिताङ्गारवारि ।
 मातृगेहे चण्डिकायतने । अग्रपीठके अग्रपीठस्थाधः स्थाने । निशि मध्यरात्रे ।

सप्ताहान्निधनं वैरौ प्रयाति निशि ताडितः ।
 भूताद्यैः शिरसि स्त्रौये निर्घातवदलक्षितम् ॥ ७१ ॥
 सर्षपं साध्वर्क्षं च तिलं शालिजतण्डुलम् ।
 पिष्ट्वा साध्यर्क्षं च शकलैरपि संयुतम् ॥ ७२ ॥
 एरण्डबीजैर्भिम्लितं कृत्वा पुत्तलिकां ततः ।
 तद्वच्चोन्तर्निधायारिनाम तालस्य पत्रगम् ॥ ७३ ॥
 संजप्य तां स्पृशन् विद्यां तार्त्तीयप्रतिलोमजाम् ।
 सहस्रवारं साध्यस्य वधर्क्षेऽष्टमराशिगे ॥ ७४ ॥
 निवध्य तां पादयोस्तु भानुवृच्चोत्थतन्तुना ।
 गृहीत्वा जीवहस्तेन तां जपेत् प्रयजेच्चुचौ ॥ ७५ ॥
 हुत्वाग्नी तैः सहस्रन्तु तामूर्द्धाङ्घ्रिमवाङ्मुखीम् ।
 तद्दिने तापवृष्णात्तिर्विह्वलेन ज्वरेण सः ॥ ७६ ॥

भूताद्यैरित्यत्राद्यशब्दः प्रेतादिविषयः । निर्घातवत् अशनिवत् । अलक्षितं एतत्
 क्रियाविशेषणम् ॥ ७१ ॥

सर्षपमित्यादिभिः शिवे इत्यन्तैः षड्भिः श्लोकैस्तापज्वरेण रिपुविनाशाय
 पुत्तलीप्रयोगविशेषमुपदिशति । तत्र सर्षपमित्यध्यर्क्षेन द्रव्यचतुष्टयं । साध्यर्क्षस्य
 वृक्षस्य शकलैः खण्डैः । अपिः समुच्चये । कृत्वेति भिन्नक्रमः । पुत्तलिकां
 कृत्वेत्यर्थः । ततः पश्चात् प्रोक्तद्रव्यषट्केन तद्वच्चोऽन्तः पुत्तलीवच्चःप्रदेशान्तः
 निधयेति भिन्नक्रमः । अरिनाम विधयेत्यर्थः । पत्रगं इत्यस्यारिनाम इत्ये-
 तद्विशेषं । संजप्येत्यस्य विद्यामित्यनेनान्वयः । पुत्तलीं प्रतिष्ठितप्राणां ।
 तार्त्तीयप्रतिलोमजां तार्त्तीयखण्डस्य प्रतिलोमभेदात्मिकासु चतसृषु विद्यास्वन्य-
 तमां । साध्यस्य साध्यनक्षत्रस्य । वधर्क्षे सप्तमनक्षत्रे । निवध्य तां पुत्तलीं निवध्ये-
 त्यर्थः । तुर्विशेषे । भानुवृच्चजतन्तुना अर्कवृच्चोद्भवतन्तुना । जीवहस्तेन प्रवहत्-
 श्वासपुटपार्श्वहस्तेन । तां प्रतिलोमजां विद्यां । शुचौ वक्ष्यी । तैः सर्ष-

अस्तदेहो लुठन् भूमौ विसंज्ञः प्रलपन्मुहुः ।
 प्रयाति निधनं तूष्णं प्रयोगवलयः शिवे ॥ ७७ ॥
 साध्यर्क्षं हृक्षसंभूतां पुत्तलीमर्कदुग्धतः ।
 वज्रीक्षीरेण वा लिप्तां वह्नां प्राग्वदधोमुखीम् ॥ ७८ ॥
 साध्यनामादिसंयुक्तां कुण्डादूर्ध्वं प्रलम्बयेत् ।
 जुहुयात्तत्समिद्भिस्तु तत्क्षीराक्तैर्निशान्तरा ॥ ७९ ॥
 ज्वरार्त्तः स्यादरातिस्तु विभिरेव दिनैस्ततः ।
 यद्यस्ति तस्य रक्षेच्छा तां तटाकोदरे खनेत् ॥ ८० ॥
 जम्बालमध्ये तेनास्मात् सौख्यं तस्य शनैः शनैः ।
 तथा यदि न कुर्वीत चिरं रोगात्मको भवेत् ॥ ८१ ॥
 तथा तामनुभाण्डे तु निर्विश्याङ्गारवासरे ।
 चण्डिकायतने खात्वा तद्योनिं तत्पुरो वलिम् ॥ ८२ ॥

पादिभिर्द्रव्यैः । सहस्रं सहस्रवारं । तुरवधारणे । तां पुत्तलीं । तद्धिने
 प्रयोगदिवसे । स साध्यः । शिवे इति सम्बुद्धिः ॥ ७७ ॥

साध्यर्क्षेत्यादिभिः भवेदित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः ज्वरोन्मादप्रयोगं तद्गृहण-
 विधानादिकञ्चोपदिशति । तत्र अर्कदुग्धतः अर्कहृत्तोत्पन्नदुग्धे न च । वज्री-
 क्षीरेण वज्रीलतोत्पन्नक्षीरेण । वा ससुच्चये । वह्नां तोरणविक्ष्वभ्यदारुणि । प्रागवत्
 अर्कतस्तुसूत्रेण । साध्यनामादिसंयुक्तां वक्षसि लिखितसाध्यकर्मनामयुतां । कुण्डा-
 दूर्ध्वं कुण्डादुपरि । तत्समिद्भिः साध्यनक्षत्रहृक्षसमुद्भूतसमिद्भिः । तुर्वि-
 शेषे । तत्क्षीराक्तैः अर्कवज्रीक्षीराभ्यक्तैः । निशान्तरा मध्यरक्षे । तुरवधारणे । ततः
 तेन प्रयोगेन । तस्य वैरिणः । तां प्रलम्बितां पुत्तलीं । तटाकोदरे तटाकजलो-
 दरे । तेन खननेन । अस्मात् प्रयोगात् । तस्य ज्वरार्त्तस्य । तथा
 प्रोक्तप्रकारेण ॥ ८१ ॥

तथेत्यादिना उपसर्गकैरित्यन्ते नाध्यर्क्षेन श्लोकेन तत्तत् पुत्तलीखननविशेषात्
 रिपुमारणप्रयोगविशेषसुपदिशति । तत्र तथा तां साध्यनक्षत्रहृक्षनिर्भितां

निहत्य दत्त्वारातिन्तु निहन्यादुपसर्गकैः ।
 स्वगेहे वल्यधः खात्वा तदुपर्यग्निवर्द्धनात् ॥ ८३ ॥
 अविच्छिन्नमरातेः स्याज्जरादिगदसम्भवः ।
 तां तथाकृतरूपान्तु रुरुजङ्घास्थिसंयुताम् ॥ ८४ ॥
 निवध्य पूर्वसूत्रेण द्विषद्गेहे खनेन्निशि ।
 राशौ तदष्टमे मासात् प्रयातुद्द्यात्यतोन्वयः ॥ ८५ ॥
 तथाविधं पुत्तलिकायुगं कृत्वोक्तमार्गतः ।
 विडालमूषिकाचर्मनङ्गं साध्याख्यया युतम् ॥ ८६ ॥
 निखनेत्तीरयोर्नद्याः पितृगेहेथवा ततः ।
 मातृगेहे नदीपूर्त्तं विद्वेषः स्याद्वयोस्तदा ॥ ८७ ॥

पुत्तलीं । चण्डिकायतने अग्रपीठाधःस्थाने इति शेषः । तद्योनिं साध्वनक्षत्र-
 योनिं । तत्पुरः चण्डिकाग्रपीठे । निहत्येत्यस्य तद्योनिमित्तिपूर्वत्वान्वयः । दत्त्वे-
 त्यस्य वलिमित्यनेनान्वयः । तुर्विशेषे । उपसर्गकैः क्लेशैः ॥ ८२ ॥

स्वगेहे इत्यादिना सम्भव इत्यन्तेनार्द्धहयेन तत्पुत्तलया ज्वरादिरोगत्यापन-
 प्रयोगविशेषमुपदिशति । तत्र खात्वा पुत्तलो इति शेषः । तदुपरि पुत्तस्युपरि ।
 अविच्छिन्नमित्यस्य काकाक्षिन्यायेनोभयत्वान्वयः । पूर्वत्वाग्निवर्द्धनादित्यनेनोत्तरत्र
 ज्वरादिगदसम्भव इत्यनेन च ॥ ८३ ॥

तामित्यादिनान्यत इत्यन्तेनार्द्धहयेन श्लोकेन पुत्तलीविशेषरचनादुच्चाटन-
 प्रयोगमुपदिशति । तत्र तां साध्वर्षवृक्षसम्भूतां पुत्तलीं । तथाकृतरूपां प्रोक्त-
 मानादितः । तुर्विशेषे । रुरुजङ्घास्थिसंयुतां व्याघ्रजङ्घास्थिसंयुतां । पूर्वसूत्रेण
 अर्कवृक्षतन्तुकृतसूत्रेण । निशि मध्यरात्रे । राशौ तदष्टमे शत्रोरिति शेषः ॥ ८५ ॥

तथाविधमित्यादिना तदा इत्यन्तेन श्लोकहयेन विद्वेषणप्रयोगमुपदिशति ।
 तत्र तथाविधं 'तत्तन्नक्षत्रवृक्षनिश्चितं' । उक्तमार्गतः तत्तदंशकानुगुणमानेन ।
 विडालमूषिकाचर्मनङ्गं विडालमूषिकाचर्मभ्यां परिणङ्गं । हयोः बाधकवाध्यात्म-
 कयोः क्रमादिति शेषः । साध्याख्यया युतं साध्यादिनामत्रययुतं । निखने-
 दित्यस्य पुत्तलिकायुगमित्यनेन पूर्वत्वान्वयः । पितृगेहे श्मशाने । अथवा वि-
 कल्पे । मातृगेहे चण्डिकायतने । नदीपूर्त्तं सत्यामिति शेषः ॥ ८७ ॥

नराणां । तः पुत्रलाः । प्रायिदोतिरतर्वात्तद्वयसिक्ताः अकवज्जोत्तरायां सिक्ताः ।
 क्षीमसुपदिशत । तत्र तन्वसाख्यवृत्तः ईरस्यप्रार्थनजनकवृत्तः । अष्टौ शतं अष्टौ-
 तन्वसाख्यत्वादिना नारायणात्तन्वसाख्यवृत्त आकवयेन ईरस्यप्रार्थनप्रयोग-
 आरातिरिति शेषः ॥ ८१ ॥
 प्रयोगसिद्धयन्तरोत्तराः । तं तत्र । प्रज्ञं वृत्तिं सस्यति । येन प्रयोगेन निकटस्थान्
 वृत्तिविवनकथनादिप्रस्तोत्रसहितं तन्वसाख्यसुपदिशत । तत्र वदसाख्यस्य
 देवीं पृच्छति । तत्र कथं क्वेन प्रकारेण । वदसाख्यत्वादिना ईरस्यप्रार्थन-
 ईरस्यत्वादिना वृत्तिविवन आकवयेन ईरस्यप्रार्थनां विपुलां अभिवारप्रयोगं
 तत्र एवं प्रोक्तपुस्तकविवननादि विवनेन ॥ ८२ ॥
 एवमित्यादिना श्रीकाण्डेन प्रोक्तानां निकटवर्तिविवनप्रयोगसुपदिशत ।
 दत्तं विपुञ्जोत्तरात् ॥ ८३ ॥
 सिद्धयः । प्रजोत्तरात्तन्वसाख्यवृत्तिः सस्यति । पुत्रलाः । तन्वसाख्यवृत्त-
 वृत्तः प्रोक्तानतः । साख्यत्वादीनां तन्वसाख्यवृत्तः । तद्विद्याजप-
 त्सादनप्रयोगसुपदिशत । तत्र तः पुत्रलाः नव नव सस्यताः । प्रार्थनवृत्त-
 ताद्व्यादिना सर्वद्वयान्वाख्यवृत्त आकवेन पुस्तकविवनविवनार्थं विपुञ्जो-

एकासिका वृत्तं विद्विर्मुखिका आशुतः ॥ ८३ ॥
 तन्वसाख्यवृत्तः ।
 तः प्रायिदोतिरतर्वात्तद्वयसिक्ताः सस्यताः ॥ ८२ ॥
 तन्वसाख्यवृत्तः पुस्तिका विद्यायाष्टौ शतं कथान् ।
 येनार्तिनिकटस्थान् प्रार्थन विवने वृत्तं ॥ ८१ ॥
 विनाशेन प्रयोगेन विप्रमत्याभिवारकम् ।
 वदतिम तं आणं प्राज्ञं ईरस्यस्य वृत्तिः ॥ ८० ॥
 ईरस्यप्रार्थना विवने कथं स्यात्प्रार्थनकम् ।
 एवं निकटवर्तिनां अभिवार वदोतिरतः ॥ ८२ ॥
 मस्यद्विर्त्तं तु तथा तन्वसाख्यवृत्तं भवेत् ।
 तद्विद्याजपसिद्धयः खनेद्विर्त्तं पुनः ॥ ८८ ॥
 ता एव प्रार्थनवृत्तय साख्यत्वादिप्रयोगः ।

तत्तदंशककाले वा सुदूरस्थोपि नाशभाक् ।
 कथं वा मान्दिकवलो निहन्तुं शक्यतां ब्रजेत् ॥ ६४ ॥
 तच्छृणुष्व शिवे वच्मि प्रकारं तस्य निग्रहे ।
 तैर्मान्दिकैस्तस्य पूर्व्वं विद्वेषि कारयेत्ततः ॥ ६५ ॥
 तैर्द्विष्टं निधनं तस्मिन् सुशकं स्यादनाश्रयात् ।
 भाग्याधिकं महारक्षाकरं मातृकसङ्गतम् ॥ ६६ ॥
 राजानं राजपात्रं वा कथं हन्यात् प्रयोगतः ।
 तन्मे कथय देवेश यद्युपायन्तु विद्यते ॥ ६७ ॥
 वदामि ते शृणु प्राज्ञे त्वमोघं घोरविग्रहम् ।
 अभिचारमरातीनामाशुनाशकरं परम् ॥ ६८ ॥

संसंज्ञकाः साध्यनामकर्मसमेताः । तत्तदंशकमानापघनाः अस्विनीप्रथमांशादि-
 रेवत्यंशान्ताः अष्टोत्तरशतांशकप्रोक्तामानविनिर्मितदेहाः । ताः पुत्तलोः । वैरिदिङ्-
 मुखः शत्रुनिवासदेशदिङ्मुखः । तत्तदंशककाले तत्तत्पुत्तलीमानानुगुणांशक-
 काले । कथमित्यादिनार्द्धेन वलवत्तरमान्दिकाभिरक्षितवैरिणं निहन्तुमुपायं
 देवो पृच्छति । तत्र कथं वा केन प्रकारेण । मान्दिकवलो प्रवलमान्दिकाभि-
 रक्षितः रिपुरिति शेषः । निहन्तुं शक्यतां ब्रजेत् वध्यतां ब्रजेदित्यर्द्धः ॥ ६४ ॥

तदित्यादिना पूर्व्वार्द्धेन तद्वैरिनिधनोपायकथनं प्रस्तौति । तत्र शिवे इति
 देवोऽसम्बुद्धिः । तस्य अरातः । तैरित्यादिना अनाश्रयादित्यन्तेनार्द्धेन वैरिनि-
 धनोपायमुपदिशति । तैः अरातिरक्षाविधानतत्परैः । तस्य अरातः स्वप्रयोगारम्भ-
 कालादिति शेषः । कारयेत्तरातिपार्श्ववर्त्तिभिरिति शेषः । तैः मान्दिकैः । द्विष्टे
 द्वेषं गते । तस्मिन् अराती । सुशकं सुकरं । अनाश्रयात् रक्षकाभावात् ॥ ६५ ॥

भाग्याधिकमित्यादिना विद्यत इत्यन्तेनार्द्धेन श्लोकेन भाग्याधिक्यादिश्रुतस्य
 राजादिकस्य निधनप्रयोगप्रकारं देवो पृच्छति । तत्र भाग्याधिकं प्रोक्ताशु-
 र्दायादिविधग्रहानुकूलेन देवतोपास्तमादिना चाधिकं । कथं केन प्रयोगतः
 प्रयोगे वा । देवेशेति ईश्वरसम्बुद्धिः । उपायं दिव्यत्वाद् उपायाः ॥ ६७ ॥

वदामीत्यादिना श्लोकेन पृष्ठार्थकथनप्रस्तावपुरःसरं तमर्थं स्तौति । तत्र
 प्राज्ञे इति सम्बुद्धिः । परं प्रोक्तप्रकारादिति शेषः ॥ ६८ ॥

सिद्धमन्वानतिस्त्रिंशान् षोडशतिस्थिराशयान् ।
 तैरवच्छिन्नदर्पन्तु होमयेदधामदिक्-क्रमात् ॥ ६६ ॥
 तेन तन्निधनं ब्रूयाद्रक्षितस्थाप्ययत्नतः ।
 अरातिनिग्रहं कुर्यादेवमुक्त्वविधानतः ॥ १०० ॥
 मायातत्त्वमयी व्याप्तिरिति सम्यक् समोरिता ।
 अस्या निफालनाच्चित्ते तत्तत्त्वं स्वात्मसात् कृतम् ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमते
 होमात् काम्यफलोदयं नाम
 एकत्रिंशत् पटलम् ॥ ३१ ॥

सिद्धेत्यादिना विधानत इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन महामान्त्रिकादिरक्षितशत्रोरभि-
 चारप्रयोगमुक्तनिगमनोपेतमुपदिशति । तत्र सिद्धमन्वान् होतृन् परिकल्पेति
 शेषः । अतिस्थिराशयान् परप्रयुक्तोपायैरभेद्यहृदयान् । तैः सिद्धमन्त्रैः । यामदिक्
 क्रमात् यामद्विद्विक्रमात् प्रतियामं द्विद्विपुरुषक्रमात् इत्यर्थः । तेन प्रयोगेन ।
 तन्निधनं भाग्याधिकराजादेर्निधनं । रक्षितस्यापि अस्य महामान्त्रिकादिभि-
 रित्यर्थः । अयत्नतः इत्यस्य कुर्यादितुप्रत्तरत्वान्वयः । एवं प्रकारेण ॥ १०० ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसार-
 सिंहराजप्रकाशभिधानेन सुभगानन्दनाथेन विरचितायां मनो-
 रमाख्यायां व्याख्यायां अरिमर्द्दनप्रकाशनपरं एकत्रिंशत् पटलं
 परिपूर्णं परामृष्टम् ॥ ३१ ॥ ॐ तत्सत् ॥

ग्रन्थसंख्या—२६८ ।

एकत्रिंशे तु पटले न स्यादध्वन्मुदीरितम् ।
 व्याख्यानग्रन्थसंख्या तु साष्टषष्टा शतद्वयम् ॥

द्वात्रिंशत्पटलम् ।

अथ होमं प्रवक्ष्यामि ललिताविद्यया शिवे ।
 येन मर्त्यापि भुवने प्रख्यातो देवतासमः ॥ १ ॥
 तद्विधानं शृणु प्राज्ञे द्रव्यकालादिभेदतः ।
 प्रोक्तेषु नवकुण्डेषु तत्तत्कर्मसु चोदिते ॥ २ ॥
 जुहुयादुक्तमार्गेण तवाग्निध्यानपूर्वकम् ।
 शुक्लप्रतिपदारम्भात् पूर्णान्ते पङ्कजैर्हृनेत् ॥ ३ ॥
 कैरवैर्हवनान्तरेषु दिनेषु श्रियमाप्नुयात् ।
 मधुरत्वयसंसिक्तैः पुष्पैरयस्त्रैः शुभैः ॥ ४ ॥
 अखण्डितैरब्दमात्रं नरो नृपतिसन्निभः ।
 तेष्वेव दिवसेष्वञ्जैः सितैस्त्रिदशानादुष्टतैः ॥ ५ ॥
 कङ्कारैर्हवनान्तरेषु दिनेषु धनधान्यवान् ।

पूर्वस्मिन्नेकत्रिंशे पटले शतमर्हन्होमविधानादिकमुपदिश्यानन्तरं षोडश-
 नित्याविद्यासिद्धानां सौम्यहोमविधानमुपदिशत्यथहोममित्यादिनोदोरितैरित्यन्तेन
 श्लोकशतरूपेण द्वात्रिंशेन पटलेन । तत्र अथेत्यादिना भेदत इत्यन्तेनाथर्हने
 श्लोकेन पटलार्थकथनप्रकारं तहैभवच्च प्रस्तौति । तत्र ललिताविद्यया श्रीविद्यया ।
 शिवे इति देवीसम्बुद्धिः । येन होमेन । प्राज्ञे इति देवीसम्बुद्धिः । द्रव्य
 कालादिभेदत इत्यादिदिशब्दः कुण्डादिविषयः ॥ १ ॥

प्रोक्तेष्वित्यादिना पूर्वकमित्यन्तेनार्हइयेन सामान्यहोमविधानमुपदिशति ।
 तत्र प्रोक्तेषु एकोनत्रिंशे पटले । चोदिते कुण्डे इति शेषः । उक्तमार्गेण एकोन-
 त्रिंशत्पटलोक्तपरिषेचनपरिस्तरणादिविधानिन ॥ ३ ॥

शुक्लेत्यादिभिर्जीवितोत्यन्तैर्हृद्यैः सप्तभिः श्लोकैः शुक्लप्रतिपदादिपूर्णात्त-
 तिथिष्वैखर्यादिसिद्धिकरहोमं जलजपुष्पभेदैरुपदिशति । तत्र हुनेज्जुहुया
 दित्यर्थः । मधुरत्वयसंसिक्तैः क्षौरसर्पिर्भूमिभिः दधिघृतमधुभिर्वा संसिक्तैः । शुभैः
 अमृकुलापतितान्धानाशोर्णोजन्तुदूषितानाम्नातानङ्गसृष्टादुषितैः । नृपतिसन्निभः

तेष्विवोत्पलहोमेन श्रियमाप्नोति पुष्कलाम् ॥ ६ ॥
 अरुणैरुत्पलैर्होमात् कन्यकां समवाप्नुयात् ।
 सौभाग्यं कीर्त्तिमारोग्यमवाप्नोत्यर्चनादपि ॥ ७ ॥
 तैः षड्भिः कुङ्कुमचोदमुतैस्तद्दिनहोमतः ।
 अचलाञ्च श्रियं प्राप्य सुखी जीवति भूतले ॥ ८ ॥
 तैश्चन्दनाक्तैर्हवनात्तद्दिनेषु यथाविधि ।
 पुवदासौदासयुतश्चिरं जीवति मानवः ॥ ९ ॥
 तैरेवन्दुद्रवाक्तैस्तु होमात् कन्दर्पसन्निभः ।
 वनिताजनसन्दोहविनोदी भुवि जीवति ॥ १० ॥
 कृष्णप्रतिपदारम्भाद्दर्शान्तं जुहुयात् सितैः ।
 घृताक्तैरेवमात्रेण निःसपत्नां लभेच्छ्रियम् ॥ ११ ॥
 तेष्वेव दिवसेष्वग्नौ गुडैः क्षौद्राम्लतैर्हुनेत् ।
 कान्तिलक्ष्मीजयारोग्ययुतो जीवति भूतले ॥ १२ ॥

सम्पन्निरिति शेषः । तेषु शुक्लप्रथमादितिथिरूपेषु । अजैः पद्मैः । सितैः
 सितवर्णैः । तेषु प्राग्वहिवसेषु । अरुणैः उत्पलैः अरुणकुमुदैः । तेषु दिनेषु
 प्राग्वदर्चनादपीत्यनेन प्रोक्तपुष्पहोमप्रयोगेषु तत्तत्पुष्पैस्तत्र तत्रार्चनमपुत्र्यते ।
 तैः षड्भिः अरुणसितपङ्कजदयकङ्कारिन्दीवरकौरवद्वयैः । तद्दिनहोमतः शुक्ल-
 प्रथमादितिथिरूपदिवसेषु होमतः । तैः प्रोक्तषड्भिरिति शेषः । तद्दिनेषु शुक्ल-
 प्रथमादितिथिरूपदिवसेषु । यथाविधि प्रोक्तपरिस्तरणपरिषेचनादिविधानेन ।
 तैः प्राग्वत् षड्भिः । इन्दुद्रवाक्तैः कर्पूरद्रवाक्तैः । तुर्विशेषे ॥ १० ॥

कृष्णेत्यादिभिः हुनेदित्यन्तैरर्धैर्नवभिः श्लोकैः कृष्णपञ्चप्रतिपदादिदर्शान्त-
 पञ्चदशतिथिरूपदिवसेषु होमद्रव्यविशेषैर्लक्ष्मीप्राप्त्यादिसम्पत्करहोमविधानमुप-
 दिशति । तत्र सितैः शर्करादिभिरिति यावत् । तेषु कृष्णपञ्चदशतिथिरूपदिव-
 सेषु । हुनेत् जुहुयादिति यावत् । तद्दिनैः कृष्णतिथिपञ्चदशकरूपैः दिनैः ।

द्राक्षाभिर्दुग्धसित्ताभिस्त्रिद्विनैर्हवनान्नरः ।
 क्षीराहारी चिरं भूमौ जीवत्यकलुषाशयः ॥ १३ ॥
 खर्जूरीफलहोमेन त्रिमध्वत्केन तद्दिनेः ।
 आयुरारोग्यविजयसम्पन्नां श्रियमश्नुते ॥ १४ ॥
 कदलीफलहोमेन तथा तद्विवसेषु तु ।
 पुण्यकीर्त्तिर्नृपस्मान्यो जीविद्वर्षशतं सुखी ॥ १५ ॥
 नारिकेलफलचोदैः सितक्षौद्रसमन्वितैः ।
 हवनात्तद्दिनैरिष्टमखिलं समवाप्नुयात् ॥ १६ ॥
 तैरिन्धुवारिसंसित्तैर्हवनात्तद्दिनेषु वै ।
 वासांसि नानावर्णानि महार्हाणि लभेत सः ॥ १७ ॥
 षड्भिश्च तैस्त्रिमध्वत्तैर्हवनाच्छ्रियमाप्नुयात् ।
 तैः सवत्ससितागव्यपयोक्तैर्हवनादपि ॥ १८ ॥
 महिषीक्षीरसंसित्तैर्होमादिष्टमवाप्नुयात् ।
 अजाक्षीरयुतैस्त्रिंशत् तथाविक्षीरसंभृतैः ॥ १९ ॥

अकलुषाशयः प्रसन्नहृदयः । तद्दिनेः प्राग्वद्दिनेः । तथा शब्देन त्रिमधुराश्रावन-
 सुच्यते । तद्विवसेषु प्राग्वत् । तुर्विशेषे । तद्दिनेः प्राग्वत् । तैर्नारिकेल-
 फलचोदैः । तद्दिनेषु प्राग्वत् कृष्णपञ्चतितिरूपेषु । सः साधकः । षड्भिश्च
 तैः सितायुद्धाक्षाखर्जूरीफलकदलीनारिकेलफलचोदैः । तैः प्रोक्तैः षड्भिः ।
 सवत्ससितागव्यपयोक्तैः समानवर्णवत्ससहितायाः सितवर्णयाः गोः क्षीराक्तैः ।
 अपिः समुच्चये । तैः प्राग्वत् षड्भिर्द्रव्यैः । तथा प्राग्वत् । तैः षड्भिर्द्रव्यैः ।
 अविक्षीरसंभृतैः इति पदच्छेदः । नारिकेलचोदक्षीराक्तैः नालिकेरफलचोदोत्-
 पन्नक्षीराक्तैः । अपिशब्देनेष्टमाप्नुयादित्येतदन्वाप्याह्वयते । तैः प्राग्वत्
 षड्भिः ॥ १९ ॥

नारिकेलफलक्षौद्रक्षीराक्षैरपि तैर्हुनेत् ।
 तथा द्वादशभिर्द्रव्यैरेकैकैः सङ्गतैस्तु वा ॥ २० ॥
 नित्यशो हवनाद्दुग्धक्षौद्रसर्पिःसमन्वितैः ।
 गोभूहिरण्यवासोभिः समृद्धो जीवति क्षिती ॥ २१ ॥
 रविवारे सितान्नैस्तु क्षीराक्षैर्जुहुयात्तथा ।
 अब्दादन्नसमृद्धिः स्याद् घृताक्षैर्ब्वा मधुसुतैः ॥ २२ ॥
 सोमवारे सितोपेतैर्नारिकेलफलैर्हुतैः ।
 सम्पन्नशस्यां पृथिवीमवाप्नोति सुनिश्चितम् ॥ २३ ॥
 अङ्गारवारे क्षौद्राक्षैर्द्वाहीमाच्छ्रियं लभेत् ।
 तैरिष्टहृद्यमिलितैर्हवनात्तां महौ लभेत् ॥ २४ ॥
 बुधवारे घृताक्षैस्तु होमेन तिलतण्डुलैः ।
 श्रियं सकलकल्याणनिलयां लभतेऽब्दतः ॥ २५ ॥
 गुरुवारे दुग्धसिक्तपनसास्थिपरागकैः ।
 जुहुयादब्दमात्रेण लभते गेहमुत्तमम् ॥ २६ ॥
 सितवारे नारिकेलक्षौद्रैः सितसमन्वितैः ।
 गुडान्वितैर्ब्वा जुहुयाच्छ्रिया सुचिरमेधते ॥ २७ ॥

तथेत्यादिना क्षितावित्यन्तेनार्द्धाद्येन श्लोकेन शुक्लपक्षप्रोक्तपुष्पषट्केन कृष्ण-
 पक्षप्रोक्तसितादिद्रव्यषट्केन च सम्भूय द्वादशभिर्द्रव्यैः समस्तरूपैश्च नित्यहोमात्
 गोभूमिहिरण्यवासःसिद्धिकरत्वमुपदिशति । तत्र तथा द्वादशभिः शुक्लकृष्ण-
 पक्षतिथिप्रोक्तद्वादशभिः । वा विकल्पे । नित्यशः प्रतिदिनम् ॥ २१ ॥

रविवार इत्यादिभिर्मनोहरामित्यन्तैः सप्तभिः श्लोकैः अर्कवारादिषु सप्तसु
 सम्पत्करणहोमद्रव्याण्युपदिशति । तत्र सितान्नैः सितोपेतान्नैः । तुर्विशेषे ।
 क्षीराक्षैः गव्याद्युक्तक्षीरेषु चतुर्ष्वन्यतमाक्षैः । तथा प्रोक्तविधानेन । घृताक्षैः

शनिवारि तैलसिक्तैस्त्रिलैः शुद्धै स्तथैतैः ।

हवनाह्नभते लक्ष्मीमब्दादतिमनोहराम् ॥ २८ ॥

तैः समस्तैः समस्ताक्तैर्जुहुयात् सप्तसु क्रमात् ।

तद्विनैरिन्दिराद्यैः स्याद्विद्याहवनवैभवात् ॥ २९ ॥

तद्विनेषु च तद्विद्याभक्तांस्त्रीन् द्वौ सुभोजयेत् ।

द्वृतक्षौरतिलक्षौद्रगुडपूपसमन्वितम् ॥ ३० ॥

अश्विन्यादिषु ऋक्षेषु नवस्वपि हुनेत् क्रमात् ।

शाल्मिस्तण्डुलैर्मुर्गैर्मृगैर्मृगैरिरेस्त्रिलैः ॥ ३१ ॥

तथाविधैः सर्षपैश्च कोद्रवैरिन्दिराप्तये ।

क्षौद्रसर्पिस्त्रिलैर्दुग्धकीरोन्देक्षुरसास्रुतैः ॥ ३२ ॥

प्रोक्ताग्यादिष्वन्यतमष्टताक्तैः । वा विकल्पे । सितोपेतैः शर्करोपेतैः । तैः
अनैः । तां दृष्टां । तिलतण्डुलैः तिलमिश्रतण्डुलैः । दुग्धसिक्तपनसाश्वि-
परागकैः क्षीरमिश्रितपनसवीजपरागैः ॥ २८ ॥

तैरित्यादिना श्लोकेन समस्तद्रव्यैः सप्तवारिषु हवनात् सम्यत्करत्वादिकमुप-
दिशति । तत्र तैः समस्ताद्रव्यैरित्यर्थः । समस्ताक्तैः समस्ताङ्गवनद्रव्याक्तैः ।
सप्तसु वारिष्विति शेषः । तद्विनैः एतद्विनादिमण्डलप्रोक्तद्विनैः । विद्याहवन-
वैभवात् ललिताविद्यावैभवात् होमवैभवाच्च ॥ २८ ॥

तद्विनेष्वित्यादिना श्लोकेन तत्तत्सम्यत्करप्रयोगहोमदिवसेषु कर्त्तव्य-
मुपदिशति । तत्र तद्विनेषु तत्तत्प्रयोगदिनेषु । तद्विद्याभक्तान् ललिता-
विद्याभक्तान् । त्रीन् द्वौ त्रीन् वा द्वौ वा इत्यर्थः । सुभोजयेत् ॥ ३० ॥

अश्विन्यादीत्यादिना क्रमादित्यन्तेनाध्यर्षश्लोकद्वयेनाश्विन्यादिषु नवसु
नचक्षुषु क्रमात् सम्यत्करहोमद्रव्यनवकं तदाङ्गानद्रव्यनवकसहितमुप-
दिशति । तत्र हुनेत् जुहुयात् । क्रमात् एकैकक्रमात् । शालीत्यादिना

महिष्यजाविकाक्षीरप्लुतैस्तैर्नवसु क्रमात् ।
 मघादिषु तथा होमं नवभिः स्यान्नवस्वपि ॥ ३३ ॥
 चणकैश्चणकान्नैश्च मुद्गान्नैः कृशरैस्तथा ।
 माषान्नैश्च हरिद्रान्नैर्गुडान्नैः पायसैस्तथा ॥ ३४ ॥
 दुग्धान्नैः[शुद्धान्नैः]श्च त्रिमध्वक्तैः कीर्त्तिलक्ष्मीजयाप्तये ।
 तथा मूलादिनवके वलिभिर्जुहुयात्तथा ॥ ३५ ॥
 पृथुकैः शक्तुभिर्लाजैरिच्छुकाण्डैः पयःप्लुतैः ।
 शालीचणकमुद्गोत्थैर्माषपिष्टतिलोद्भवैः ॥ ३६ ॥

श्लोकोत्तरार्द्धेन द्रव्यषट्कमुक्तं । तत्र गौरितरेस्तिलैः सितवर्णतिलैः
 कृष्णवर्णतिलैश्च । तथाविधैरित्याद्यर्द्धेन द्रव्यत्रितयं तत्फलञ्च । तत्र
 तथाविधैः सर्षपैः सितसर्षपैः कृष्णसर्षपैश्च । क्षीद्रेत्यादुत्तरार्द्धेन प्लवन
 द्रव्यषट्कं । तत्र केरोन्दशब्देन नालिकेरोदकमुच्यते । महिषीत्यादुत्तरार्द्धेना-
 प्लवनद्रव्यत्रयं तत्क्रमञ्च । तत्र महिष्यजाविकाक्षीराप्लुतैः महिषोक्षीराजाक्षीरा-
 विकाक्षीराप्लुतैः । तैर्द्रव्यैः प्रोक्तैः । नवसु प्रोक्तेषु अश्विन्यादिषु । क्रमात् एकैका-
 प्लुतैः एकैकद्रव्यक्रमात् ॥ ३२ ॥

मघेत्यादिनाप्तये इत्यन्तेनार्द्धाद्येनार्द्धान्तेन च श्लोकेन मघादिषु नवसु क्रमेण
 सम्पत्करणहोमद्रव्याण्युपदिशति । तत्र तथा जुहुयात् । नवभिः अनन्तरवक्ष्यमाणै
 श्चणकादिभिः । अपिः समुच्चये । चणकैरित्यादिनाद्यर्द्धेन द्रव्यचतुष्टयं । माषान्नैः
 इत्याद्यर्द्धेन द्रव्यचतुष्टयमुक्तं । दुग्धान्नैः [शुद्धान्नैः] रित्याद्यर्द्धेन द्रव्यमेकं तदाप्लुतद्रव्यं
 तत्फलञ्च ॥ ३४ ॥

तथेत्यादिना ध्रुवमित्यन्तेनार्द्धादिना श्लोकद्वयेन मूलादिनवनक्षत्रेषु सम्पत्कर-
 होमद्रव्यनवकमुपदिशति । तथा एकैकक्रमात् । तथा प्रोक्तविधानेन । पृथुकै
 रित्याद्यर्द्धेन द्रव्यचतुष्टयं तदाप्लवनद्रव्यञ्च । तत्र पयःप्लुतैः क्षीराप्लुतैः ।
 शालीत्यादिनोत्तरार्द्धेन शिष्टदिवसपञ्चकहोमद्रव्यापूपपञ्चकस्य द्रव्यपञ्चकं ।
 तत्र माषपिष्टतिलोद्भवैः एषां पिष्टोद्भवैश्च । एतानि शाल्यादीनुत्तरतापूपै-

अपूपैर्मधुराभ्यक्तैर्विजयं कौर्त्तिमिन्दिराम् ।
 आरोग्यमायुः सौभाग्यं मान्यताञ्च लभेद्भ्रुवम् ॥ ३७ ॥
 सिद्धयोगेषु यद्द्रव्यैर्जहुयात्तत्समृद्धिमान् ।
 तथामृताख्ययोगेषु जुहुयाद्दोगशान्तये ॥ ३८ ॥
 गुडूचीतिलदूर्वाभिस्त्रिमध्वक्ताभिरादरात् ।
 उच्चयोगेषु जुहुयादरुणैरुत्पलैः शुभैः ॥ ३९ ॥
 उच्चैर्भवति सर्वेषां स्वकुलानां सुनिश्चितम् ।
 पर्वताख्ये हुनेद्योगे यद्द्रव्यैस्तद्धि पर्वतम् ॥ ४० ॥
 भवेदस्याचिरेणैव कालेन परमेश्वरि ।
 अथान्यमद्भुतं होममाकर्णय वदामि ते ॥ ४१ ॥
 स्वक्षेत्रगे स्वोच्चगे वा जुहुयाद्ग्रहदृष्टये ।
 पायसैर्घृतसंसिक्तैः सितमिश्रैस्तु विद्यया ॥ ४२ ॥

रित्यस्य विशेषणानि । विजयादिफलसप्तकं मूलादिनक्षत्रनवकप्रोक्तहोमसाधारणम् ॥ ३७ ॥

सिद्धेत्यादिभिस्ते इत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः सिद्धादिशुभयोगेषु सम्पत्करहोम-विधानमुक्तं होमं हुतहोमकथनप्रस्तावसहितं उपदिशति । तत्र सिद्धयोगेषु त्रिवारारादिसंयोगोत्पन्नेषु । यद्द्रव्यैरवासुमभिमतैर्द्रव्यैः । तत्समृद्धिमान् हुतद्रव्यसमृद्धिमान् । तथा समुच्चये । नक्षत्रवारादिसमायोगोत्पन्नेषु अमृताख्ययोगेषु । गुडूची अमृतालता । आदरात् भक्तिः । उच्चयोगे रव्यादिष्वन्यतमस्मिन् ग्रहे स्वातुप्रचभागं गते लग्नाद्दशमस्थिते । अरुणैरुत्पलैः अरुणैः कैरवैः । शुभैः प्राग्वन्मुकुलाद्यष्टदोषरहितैः । उच्चैः अधिकः । पर्वताख्ये इत्यस्य योगे इत्येतद्विशेषम् । स्वातुप्रचभागस्थिताकोदयराशौ वा यदा मेषतुलाकर्कटकेषु क्रमात् कुजशुक्रचन्द्राः स्थिताः तदा मकरराश्यादये वेति यावत् । हुनेत् जुहुयात् । यद्द्रव्यैरवासुमभिमतैः । तद्द्रव्यं पर्वतं सम्पूर्णं । परमेश्वरीति सम्बुद्धिः ॥४१॥

स्वक्षेत्रेत्यादिना तत्कुले इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन ग्रहदृष्टिकरहोमकालं होम-

सर्वदा यो हुतविधिमेनं कुर्याद् यथाविधि ।
 तत्तत्प्रोक्तेषु कालेषु ग्रहार्तिः स्यान्न तत्कुले ॥ ४३ ॥
 मासेषु जन्मत्रितये होमं कुर्याद् यथाविधि ।
 दूर्वामृतातिलैर्नित्यं यावज्जीवं सुखी भवेत् ॥ ४४ ॥
 तद्दिनेषु जपेद्विद्यां सहस्रं दिननित्यया ।
 न तस्य कुत्रचित् कश्चित् कदाचित् क्लेशसम्भवः ॥ ४५ ॥
 तर्पणं कारयेच्चन्द्रवासितैर्मधुरैर्जलैः ।
 सौरभ्याढ्यैः प्रसूनैश्च पूजयेद्वाथ तद्दिने ॥ ४६ ॥
 अवन्ध्यजन्मत्रितयं स्यात् कदाचिन्न मान्त्रिकः ।
 यदि स्यात्तस्य रोगादिपीडा भवति निश्चितम् ॥ ४७ ॥

द्रव्यञ्च उपदिशति । तत्र स्वच्छे त्रगे एकत्रिंशे पटले भीमेत्यादिना श्लोकेन प्रोक्त-
 स्वस्वराशिगते अर्कादिष्वन्यतमस्मिन् ग्रहे इति शेषः । सोऽङ्गो मेघवृषमकरकन्या-
 कर्कटमौनतुलाराशयो रव्यादिसप्तग्रहाणां क्रमादुच्चराशयः । तेषु रव्यादिष्वन्य-
 तमे ग्रहे स्वस्वप्रोक्तोच्चराशौ यदा स्थितः तत्काले । वा विकल्पे । ग्रहद्वयमे
 तद्ग्रहद्वयमे । सितमिश्रैः शर्करामिश्रैः । त्रिंशेषे । विद्यया जलिताविद्यया ।
 तत्तत्प्रोक्तेषु स्वस्वप्रोक्तोच्चराशिषु स्थिता यदा ग्रहास्तेषु । तत्कुले
 साधककुले ॥ ४३ ॥

मासेष्वित्यादिभिर्निश्चितमित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः त्रिजन्मसु होमजपतर्पणपूजा
 विधानं तेष्वन्यतमस्यावश्यकर्तव्यतां तदकरणे प्रत्यवायञ्चोपदिशति । तत्र
 मासेषु द्वादशस्त्विति शेषः । दूर्वामृतातिलैः तेष्वन्यतमेन द्रव्येणैत्यर्थः । नित्यं
 प्रतिजन्मत्रयं । तद्दिनेषु त्रिजन्मदिनेषु । विद्यां सहस्रं सहस्रवारं दिननित्यया सहिति
 शेषः । तस्य जपितुः । कुत्रचिद्देशे । कश्चिदित्यस्य क्लेशसम्भव इत्येतद्विशेषः ।
 चन्द्रवासितैः कर्पूरमिश्रैः । वा समुच्चये । तद्दिने जन्मत्रितये । अवन्ध्यजन्मत्रितयं
 ह्यमर्तर्पणपूजनेष्वन्यतमेनेति शेषः । यदि स्यादवन्ध्यजन्मत्रितयं । तस्य मान्त्रि-
 कस्य । रोगादीत्यत्रादिशब्दो भूतादिविषयः ॥ ४७ ॥

उच्चस्थे वा स्वराशी वा स्थिते चन्द्रे दिवाकरे ।
 विद्यां जपित् सहस्रं वा शतं वा पूजयेच्छिवाम् ॥ ४८ ॥
 यस्तस्य रोगतो वाधा कदाचिन्न भवेद्भ्रुवम् ।
 तस्मादुक्तेषु कालेषु तथा कुर्वन् सुखी भवेत् ॥ ४९ ॥
 ग्रहरोगादिदारिद्र्यक्लेशयुक्तस्य मन्त्रिणः ।
 मान्विकत्वं भवेन्नोक्ति शोकहासास्पदं भवेत् ॥ ५० ॥
 पलाशपुष्पैश्च फलैः पतैः कारुण्डैश्च मूलकैः ।
 हवनादब्दमात्रेण वाग्मी स्यात् कुण्ठवागपि ॥ ५१ ॥
 अर्कपुष्पैस्त्रिमध्वत्कैर्हीमादिष्टमवाप्नुयात् ।
 मण्डलात्तस्य पतैश्च समिद्धिरपि मूलतः ॥ ५२ ॥
 विव्णुप्रसूनैस्तु फलैः पतैः कारुण्डैस्तथा हुनेत् ।
 मूलैश्च लक्ष्मीसंसिद्धौ मा तदन्वयगा भवेत् ॥ ५३ ॥

उच्चस्थेत्यादिभिर्भवेदित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः सूर्यादिषु स्वचे तस्योच्चस्थेषूप्राप्ति-
 क्रमं तत्फलं तदकरणे प्रत्यवायञ्चोपदिशति । तत्र वाइयं समुच्चये । विद्यां
 ललिताविद्यां । सहस्रं सहस्रवारं । वाइयं विकल्पे । शतं शतवारं । शिवां
 प्राग्वन्त्रियां । यः मान्विकस्तस्य मान्विकस्य रोगतः रोगैः । तथा कुर्वन्
 श्लोकप्रकारभजनं कुर्वन् । शोकहासास्पदं स्वपक्षपरपञ्चयोः ॥ ५० ॥

पलाशपुष्पे त्यादिना श्लोकेन चाग्निवप्रदहोमविधानमुपदिशति । तत्र फलैः
 पतैः कारुण्डैश्च मूलकैः पलाशोत्पन्नैरित्यर्थः । कुण्ठवागपि मूकोपीत्यर्थः ॥ ५१ ॥

अर्कत्यादिना श्लोकेन इष्टाग्निहोमविधानमुपदिशति । तत्र अर्कपुष्पैः
 अर्कहृत्तपुष्पैः । इष्टमग्निमतं । मण्डलात् प्राग्दन्तेकोनपञ्चाशद्दिनैः । तस्य
 अर्कहृत्तस्य मूलतः मूलैः खण्डरूपैः ॥ ५२ ॥

विव्णुत्यादिना श्लोकेन लक्ष्मीप्राप्तिकारहोमविधानमुपदिशति । तत्र फलै-
 रित्यादिना ततोयावहुत्रचनात्तानां चतुर्णां पदानां विव्णुप्रसूनैरिति विशिष्यं ।
 विव्णुप्रसूनशब्देन विव्णुस्यति षष्ठान्तेन सम्बन्धः । तथा त्रिमध्वत्कैः । हुनेत
 जुहुयात् । मा लक्ष्मीः तदन्वयगा साधकस्य वंशगामिनो ॥ ५३ ॥

पद्माक्षैर्मधुराभ्यक्तैर्हीमात्तावद्दिनैर्नरः ।

इन्दिरां लभते रम्यां सर्वलोकचमत्कृताम् ॥ ५४ ॥

चम्पकैर्मधुसंमिश्रैर्जुहुयात्तद्दिनावधि ।

आढ्यः स्यादप्रजः पुत्रानवाप्नोति गुणाधिकान् ॥ ५५ ॥

तैरेवाज्यप्लुतैर्हीमान्मङ्गले तूच्चसंस्थिते ।

लभते सर्वशस्याढ्यां भुवं भोक्ता च जायते ॥ ५६ ॥

तैः क्षौराक्तैर्हुतैश्चन्द्रैस्त्र्योच्चगे तद्दिनैर्भवेत् ।

शतगुः साधकस्तद्वृत्तिमध्वक्तैर्लभेत्त्रयम् ॥ ५७ ॥

पाटलैः क्षौद्रसंसिक्तैर्हीमात् कन्यामवाप्नुयात् ।

तगरोत्थैरपि तथा लाजैश्च कुटजैरपि ॥ ५८ ॥

पद्माक्षैरित्यादिना श्लोकेन लक्ष्मीप्राप्तिकरहोमविधानमुपदिशति । तत्र पद्माक्षैः पद्मफलान्तःस्थमणिभिः । मधुराभ्यक्तैः त्रिमधुराक्तैः । तावद्दिनैः मण्डलदिनैः ॥ ५४ ॥

चम्पकैरित्यादिना श्लोकेन लक्ष्मीपुत्रसिद्धिकरहोमविधानमुपदिशति । तत्र तद्दिनावधि मण्डलदिनावधि ॥ ५५ ॥

तैरेवेत्यादिना श्लोकेन शस्यशालिन्या भूमिः प्राप्तिकरहोममुपदिशति । तत्र तैः चम्पकैः । एवावधारणे । मङ्गले भौमि । तुर्विशिष्टे । उच्चसंस्थिते मकराशिस्थिते । चः समाहारे ॥ ५६ ॥

तैरेवेत्यादिना श्लोकेन गोशतप्राप्तिकरलक्ष्मीपुत्रभूमिनां प्राप्तिकरहोमद्वयविधानमुपदिशति । तत्र तैः चम्पकैः । स्त्र्योच्चगे वृषभराशिगते । तद्दिनैः मण्डलात् । शतगुः गवां शतयुक्तः । तद्वन्मण्डलात् । त्रिमध्वक्तैः तैः चम्पकैरिति शेषः । लभेत् दिव्यत्वात् लभेतेत्यर्थः । त्रयं गोभूमिपुत्रवर्गाणाम् ॥ ५७ ॥

पाटलैरित्यादिना श्लोकेन कन्यासिद्धिकरहोमद्रव्याख्युपदिशति । तत्र तगरोत्थैः प्रागुक्तजलजपुष्पैर्नन्द्रावर्त्तपुष्पैर्वा । कुटजैर्गिरिमल्लिकापुष्पैः । अपिः समुच्चये ॥ ५८ ॥

तैः क्षीरमिश्रैर्हवनाच्चतुर्भिलभते धनम् ।
 अम्बराणि विचित्राणि महार्हाणि च तद्दिनैः ॥ ५८ ॥
 शतपत्रैस्तु मध्वक्तैर्हीमाल्लक्ष्मीमवाप्नुयात् ।
 केशरैश्च कदम्बैश्च कुण्डैर्[न्दै]र्विचकिलैरपि ॥ ६० ॥
 मल्लिकामालतोजातिपुन्नागैश्च नमेरुभिः ।
 जुहुयात् प्रथमारम्भं पञ्चम्यन्तं मधुसूतैः ॥ ६१ ॥
 एकैकशः समस्तैश्च महालक्ष्मीमवाप्नुयात् ।
 तथाज्याक्तैस्तु हवनाल्लभते भूषणैः श्रियम् ॥ ६२ ॥
 प्रसूनैः कर्णिकारोत्थैः क्षीद्राक्तैर्हवनाद्दिनैः ।
 उदितैरचलां लक्ष्मीं अवाप्नोति सुनिश्चितम् ॥ ६३ ॥
 कङ्कारै रक्तकुमुदैरुत्पलैः कमलद्वयैः ।
 प्राग्वन्नन्दादिपूर्णान्तमेकैर्वापि पञ्चभिः ॥ ६४ ॥

तैरित्यादिना श्लोकेन धनवस्त्रप्राप्तिकरहोममुपदिशति । तत्र तैः पाटल-
 तगरजलजकुटजैः । चः समाहारः । तद्दिनैः मण्डलात् ॥ ५८ ॥

शतपत्रैरित्यादिना श्लोकेन लक्ष्मीप्राप्तिकरहोमार्थं पुष्पपञ्चकमुपदिशति ।
 तत्र केशरैर्वकुलैर्विचकिलैः विचकिलो मल्लिकाविशेषः । अप्या पूर्वत्र तद्दिनैरित्ये-
 तदाकथ्यते ॥ ६० ॥

मल्लिकेत्यादिभिः सुनिश्चितमित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः प्रथमादिपञ्चम्यन्ततिथिषु
 सम्पत्करहोमभेदानुपदिशति । तत्र मल्लिकेत्याद्यर्द्धेन पुष्पपञ्चकं । तत्र नमेरुभिः
 सुरपर्णीपुष्पैः । समस्तैस्तास्वकं क्रत्यां तिथौ तत्पुष्पपञ्चकसमुदायैः । च शब्दो
 विकल्पार्थः । तैरेव प्रोक्तपञ्चविधपुष्पैरेव । तथा एकैकशः । समस्तैश्चेति यावत् ।
 भूषणैः सहेति शेषः । दिनैः उदितैः प्रोक्तान्मण्डलात् । एष फलकालावधि
 प्रकरणसमानः ॥ ६३ ॥

कङ्कारैरित्यादिना साधकोत्तम इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन सामान्येन नन्दादि-
 पूर्णान्ततिथिपञ्चके प्राग्वद्वैकैकशः समस्तैश्च सम्पत्करपुष्पहोमविधानमुपदि-

हवनाल्लभते लक्ष्मीं सभूभूषणवाहनाम् ।
 त्रिमध्वत्तैस्तथैकैकैः सर्वैर्वा साधकोत्तमः ॥ ६५ ॥
 केतकीकुसुमैः क्षौद्रप्लुतैर्होमात् तद्दिनैः ।
 वासांसि लभते चित्राख्यनर्घाणि वहून्यपि ॥ ६६ ॥
 सितैः प्रसूनैः क्षौराक्तैर्हीमादाप्नोति तद्दिनैः ।
 सितानि वासांसि तथा मुक्तादामानि रूप्यकम् ॥ ६७ ॥
 हुनेत् कुरुवकैः क्षौद्रप्लुतैर्वाञ्छितसिद्धये ।
 तथा दमनकैः पत्रैर्हवनाच्छ्रियमश्नुते ॥ ६८ ॥
 यद्दर्शानि प्रसूनानि जुहुयाद्विद्यया प्रिये ।
 तद्दर्शान्येव वासांसि लभते साधको भ्रुवम् ॥ ६९ ॥
 मरीचैः सर्षपैस्तैलप्लुतैर्हीमान्निशासु तैः ।
 लज्जामानकुलत्यागलोलामिष्टां समानयेत् ॥ ७० ॥

श्रुति । तत्र कमलद्वयैः रक्तकमलैः सितकमलैश्च । प्राग्वत् क्षौद्राक्तैः । नन्दादि-
 पूर्णान्तं प्रतिपत्षष्ठेयकादश्यादि पञ्चमोदशमीपञ्चदश्यन्तं । वा विकल्पे । तथा
 कङ्काराद्यैः पञ्चभिः ॥ ६५ ॥

केतकीत्यादिना श्लोकेनानर्घविचित्रवासःसिद्धिकरहोमविधानमुपदिशति ।
 तत्र तुर्विशेषे । तद्दिनैः प्राग्वन्मण्डलात् । लभते साधको इति शेषः । अन-
 र्घाणि वरार्घाणि ॥ ६६ ॥

सितैरित्यादिना श्लोकेन सितवासोमुक्तादामरूप्यसिद्धिकरहोमविधानमुप-
 दिशति । तत्र तथा लभते इति यावत् ॥ ६७ ॥

हुनेदित्यादिना श्लोकेन वाञ्छितकरं लक्ष्मीसिद्धिकरं च होमविधानमुपदिशति ।
 तत्र हुनेत् जुहुयात् । तथा क्षौद्रप्लुतैरिति यावत् । पत्रैः तमालस्य ॥ ६८ ॥

यद्दर्शानौत्यादिना श्लोकेनाभोष्टवर्णवासःसिद्धिकरहोमविधानमुपदिशति ।
 तत्र विद्यया ललितया । प्रिये इति सम्बुद्धिः । तद्दर्शानि हुतप्रसूनवर्णानि ॥ ६९ ॥

मरीचैरित्यादिभिः सितान्वितैरित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः वनिताकर्षणवशी-

पाटलीकुन्दमन्दारशफालिकुसुमोद्भवैः ।
 चम्पकाशोकपुन्नागनमेरुकुसुमैः शुभैः ॥ ७१ ॥
 हवनाद्वशयेत् सर्ववनिताः क्षौद्रसंभृतैः ।
 तैरेवाज्यभृतैर्हीमाद्वशयेत् पुरुषानपि ॥ ७२ ॥
 तै राज्यलक्ष्मीं लभते घृताक्तैर्हवनान्निशि ।
 समस्तजीवभुवनं वशयेत्तैः सितान्वितैः ॥ ७३ ॥
 अन्नैर्घृताम्बु तैर्नित्यं हवनादन्नवान् भवेत् ।
 तथैव जुहुयान्नित्यमायुषे तिलतण्डुलैः ॥ ७४ ॥
 मध्यरात्रे तु लवणैः सुश्लिष्टपरिचूर्णितैः ।
 त्रिमध्वक्तैर्हुतैः सर्वान् वशयेदङ्गनाजनान् ॥ ७५ ॥
 तथा दध्यन्वितैर्लीणैर्हीमाद्देष्यं वशं नयेत् ।
 तथा पुण्ड्रे क्षुतोयाक्तैर्हुतैः सुर्वशगा नृपाः ॥ ७६ ॥
 आज्यैस्तु केवलैर्हीमाद्दिनैरुक्तैर्धनी भवेत् ।
 नित्यशो घृतहोमेन श्रीमान् भोगी च जायते ॥ ७७ ॥

करणपुरुषवशीकरणराज्यलक्ष्मीसिद्धिकरसमस्तप्राणिवशीकरणहोमविधानमुपदि-
 शति । तत्र निशासु मध्यरात्रेषु । इष्टां दयितां वनितां । नमेरुकुसुमैरित्यत्र कुसुम-
 शब्दः पूर्वाङ्गसमुद्भवैरित्यत्र वश्ययोगः । तैः पाटल्यादिभिरष्टभिः पुष्पैः । अपि
 शब्दः समुच्चये । तैः अष्टभिः पुष्पैः । निशि प्राग्वदर्द्धरात्रे । तैः प्राग्वत्
 पुष्पैः । सितान्वितैः शर्करायुक्तैः ॥ ७३ ॥

अन्नैरित्यादिभिर्नृपा इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः वश्यसिद्धिकरहोमविधानमुप-
 दिशति । तत्र नित्यहवनात् प्रतिदिनहोमेन । तथैव घृताम्बुतैः । तिलतण्डुलैः
 तिलैस्तण्डुलैश्च । तुर्विशेषे । तथा मध्यरात्रे । तथा प्राग्वत् ॥ ७६ ॥

आज्यैरित्यादिना श्लोकेन केवलाज्यहोमस्य फलमुपदिशति । तत्र तुर्विशेषे ।
 दिनैरुक्तैर्मण्डलात् । चः समुच्चये ॥ ७७ ॥

स्नातोनुलिप्तः स्रग्वी च सितगन्धस्रगम्बरः ।
 संपूज्य देवीं हृष्टात्मा संस्कृते हव्यवाहने ॥ ७८ ॥
 सवत्सायाः सिताया गोः पयसि द्विगुणे पचेत् ।
 प्रस्थमात्रं तण्डुलन्तु शालिजं सितमेव च ॥ ७९ ॥
 सितदुग्धघृतोपेतं कृत्वा वै सिक्थकं महत् ।
 गृह्णीत्वा पाणिना विद्यां जपित्वा शतवारके ॥ ८० ॥
 श्रियं मे देहि देवोति कृत्वा काष्ठोज्ज्वलानले ।
 हुत्वा समाप्य पूजान्तु तथा भुक्त्वा तु तद्दिनं ॥ ८१ ॥*
 निरन्तरं नित्यशश्च जुहुयाच्च तदन्वयम् ।
 न कदाचिद्रमा मुञ्चत्यद्भुता मन्त्रशक्तयः ॥ ८२ ॥
 पायसैर्जुहुयात् पूर्णास्वर्कवारिषु साधकः ।
 निवेद्येच्च पूजायामन्दादाढ्यातमो भवेत् ॥ ८३ ॥

स्नात इत्यादिभिः शक्तय इत्यन्तेः पञ्चभिः श्लोकैः साधकतत्कालकर्तव्यसहितं
 लक्ष्मीप्राप्तिकरहोममुपदिशति । तत्र चः समुच्चये । सितगन्धस्रगम्बर
 इत्यत्र सितशब्दः प्रत्येकमन्वेति । देवीं ललितां । सितायाः सितवर्णायाः ।
 द्विगुणे प्रस्थद्वयमात्रे । तुर्विशेषे । सितमिति तण्डुलविशेषणम् । वा विकल्पे ।
 सितदुग्धघृतोपेतं शर्करादुग्धघृतोपेतं । सिक्थमित्यस्य काकाक्षिन्यायेनो-
 भयत्रान्वयः । कृत्वेति पूर्वत्र गृह्णीत्वेतुर्त्तरत्र च । विद्यां ललिताविद्यां । श्रियं
 मे देहि देवोति सप्ताक्षरीविद्यां हुत्वा । तत्सिक्थकं तथा भुक्त्वा सवत्स-
 सितगोक्षीरपाचितमन्त्रं सितदुग्धघृतसमेतं भुक्त्वा । तद्दिनं हुतदिनं । निरन्तरं
 प्रतिदिवसं । नित्यशः यावज्जीवम् । तदन्वयं साधककुलं । रमा लक्ष्मीः ।
 अद्भुताः अप्रमेयवैभवाः ॥ ८२ ॥

* इतः परमधिकं पद्याङ्गं पुस्तकान्तरे दृश्यते—सौनी तु गमयेदन्दाच्छ्रियं प्राप्नोति पुष्कलाम् ।

सवत्सारुणवर्णाया गोः क्षीरान्नवनीतकम् ।
 तद्दिनान्नन्तु कङ्कारप्रसूने विक्षिपेत्ततः ॥ ८४ ॥
 तदुद्धृत्य हुनेदग्नौ भौमवारे तदुच्चगे ।
 काले तावद्दिनैर्लक्ष्मीं भूम्याढ्यां लभते ध्रुवम् ॥ ८५ ॥
 तथा धवलरूपाया नवनीतं सिताम्बुजे ।
 निधायदाय मौनी तु हुनेदग्नौ भृगोर्दिने ॥ ८६ ॥
 सप्तवारप्रयोगेन महतीमाप्नुयाच्छ्रियम् ।
 नृपमान्यां सर्वहृद्यां नानाभोगान्वितां शुभाम् ॥ ८७ ॥
 तथारुणासमुद्भूतं नवनीतं रवेर्दिने ।
 निधाय विकचे पद्मे कणिकायां ततस्तु तत् ॥ ८८ ॥
 जुहुयादष्टभिर्वारैराढ्याः स्यात् साधकः शिवे ।
 कर्णिकारस्य पुष्पाणि तथा चम्पकजानि वै ॥ ८९ ॥

पायसैरित्यादिना श्लोकेन लक्ष्मोप्राप्तिकरं पूर्णास्वर्कवारेषु च होममुपदिशति ।
 तत्र निवेदयेत् पायसमिति शेषः । चः समुच्चये ॥ ८३ ॥

सवत्सेत्यादिभिर्गामिनोत्पन्नैरध्वर्जैः सप्तभिः श्लोकैः सम्पत्प्राप्तिकरं नव-
 नीतसहितकङ्कारादिपुष्पहोममुपदिशति । तत्र तद्दिनान्नं अनुषितं । तुर्विशेषे ।
 कङ्कारप्रसूने दीर्घिकास्थविकसितकङ्कारप्रसूनोदरे । ततः दीर्घिकायाः ।
 तद्विक्षिप्तनवनीतकङ्कारप्रसूनं उद्धृत्य मौनेनेति शेषः । हुनेत् जुहुयात् । अग्नौ
 संस्कृते इति शेषः । तदुच्चगे काले मङ्गलाधिष्ठितराशेश्चतुर्थराश्युदयकाले ।
 तावद्दिनैर्मण्डलात् । तथा धवलरूपायाः सवत्साया धवलवर्णाया गोः नवनीतं
 तद्दिनान्तमित्यर्थः । सिताम्बुजे प्राग्वत् सितपद्मे । भृगोर्दिने तत्रापि तदुच्चकाले ।
 सप्तवारप्रयोगेन भृगुवारसप्तकप्रयोगेन । तथारुणासमुद्भूतं सवत्सारुणगोसमु-
 द्भूतं नवनीतं तद्दिनान्तमिति शेषः । ततः दीर्घिकायाः उद्धृत्येत्यर्थः । तुर्वि-
 शेषे । तत् पद्मं प्राग्वन्मौनेनेत्यर्थः । अष्टभिर्वारैः रवेरिति शेषः । शिवे
 इति सम्बुद्धिः । तथा गुरुवारे नवनीताक्तानि नवनीतरुषितानि । उच्चै रवि-

जुहुयान्नवनौताक्तानुञ्चे सूच्यगते गुरौ ।
 निरातङ्गी महार्घाञ्च राजचोरापहारकैः ॥ ६० ॥
 प्राप्नोति महतां लक्ष्मीं मा तदन्वयगामिनी ।
 केवलं नवनीतेन सितोपेतेन होमतः ॥ ६१ ॥
 कीर्त्तिलक्ष्मीधनारोग्यविजयैरायुराप्नुयात् ।
 वन्धूकैः किंशुकैश्चूतैस्त्रिमध्वक्तैर्हुतक्रिया ॥ ६२ ॥
 सौभाग्यलक्ष्मीविजयकान्तिप्रज्ञावहा भवेत् ।
 दध्यन्नहोमादन्नाढ्याः साधकः स्यात्त्रिमासतः ॥ ६३ ॥
 आर्द्रेषु तालपत्रस्य खण्डेषु निजवाञ्छितम् ।
 विलिख्य नवनीतेन समेतं जुहुयान्निशि ॥ ६४ ॥
 मण्डलान्मासतो वारात् प्राप्नोत्येव स्ववाञ्छितम् ।
 तथा पलाशपर्णेषु विलिख्य दरदैर्हुनेत् ॥ ६५ ॥
 कुङ्कुमैश्चूतपत्रेषु लिखित्वा वा हुनेन्निशि ।
 चन्दनैः पानसे पत्रे विलिख्य जुहुयात्तथा ॥ ६६ ॥

मध्यस्थलग्नाद्दशमराशिस्थिते इत्यर्थः । सूच्यगते कर्कराशिगते । तदन्वय-
 गामिनी साधककुलगामिनी ॥ ६१ ॥

केवलमित्यादिनाङ्गद्वयेन केवलं सितोपेतनवनोतहोमफलमुपदिशति । तत्र
 केवलं पुष्परहितं । सितोपेतेन शर्करोपेतेन । कीर्त्तिलक्ष्मीधनारोग्यविजयैः सहति
 शेषः ॥ ६२ ॥

वन्धूकैरित्यादिना मासत इत्यन्तेनार्द्धाद्येन श्लोकेन किंशुकचूतपुष्पदध्यन्न-
 होमफलमुपदिशति । तत्र चूतैः सहकारपुष्पैः । दध्यन्नहोमात् दधिमिश्रिता-
 न्नहोमात् ॥ ६३ ॥

आर्द्रेष्वित्यादिभिरुदीरितैरित्यन्तैः सप्तभिः श्लोकैः निजवाञ्छितसिद्धिकर
 तल्लिखितपत्रहोमविधानं तद्विद्याह्वनवैभवञ्चोपदिशति । तत्र निशि अर्द्धरात्रे ।

पक्ष्णोद्वैर्विलिख्येष्टं नागवल्लीदलैर्युतैः ।
 हुतैरवाप्नोति निजं वाञ्छितं प्रोक्तकालतः ॥ ६७ ॥
 कस्तूरोलिखितन्विष्टं पत्रे चम्पकभूरुहः ।
 तैर्हुतैस्तदवाप्नोति तद्दिनैस्तद्विधानतः ॥ ६८ ॥
 एलालवङ्गकक्कोलजातीफलसमन्वितैः ।
 सितैरालिख्य च खेष्टं पत्रे पद्मसमुद्भवे ॥ ६९ ॥
 जुहुयात्तस्य संसिद्धैर्वहुभिः किमिहोदितैः ।
 नासाध्यमस्ति भुवने विद्याहोमैरुदीरितैः ॥ १०० ॥
 शुद्धविद्यामयी व्याप्तिरिति सम्यक् समीरिता ।
 अस्या निफालनाच्चित्ते तत्तत्त्वं स्वात्मसात् कृतम् ॥
 इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमते होमात् काम्य-
 फलोदयो नाम द्वाविंशपटलम् ॥ ३२ ॥ ० ॥

इति यावत् । मण्डलाश्वासतो वारात् कार्यगौरवलाघवानुगुह्यतः । तथा
 नवनीतसमेतं । विलिख्य निजवाञ्छितमिति शेषः । वा समुच्चये । निधि
 मध्यरात्रे । तुर्विशेषे । तैः नागवल्लीदलैः । प्रोक्तकालतः प्रागुक्तमण्डलादिनः ।
 चम्पकभूरुहः चम्पकवृक्षस्य । तैः चम्पकपत्रैः । तद्दिनैः प्राग्वत् । तद्विधानतः
 प्रोक्तहोमविधानतः । सितैः शर्कराभिः । खेष्टं स्ववाञ्छितं । जुहुयात् तत्पद्मपत्रैरिति
 शेषः । तस्य स्वाभिमतस्य ॥ १०० ॥ ॐ ॥ ० ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसार
 सिंहराजप्रकाशाभिधानेन सुभगानन्दनाथेन विरचितायां मनो-
 रमाख्यायां व्याख्यायां सौम्यहोमविधानप्रकाशनपरं द्वाविंशत्
 पटलं परिपूर्णं परामृष्टम् ॥ ३२ ॥ ॐ तत्सत् ॥

ग्रन्थसंख्या—द्वाविंशे पटले प्रोक्ता व्याख्याग्रन्थाः शतात् परम् ।
 एकाधिका सप्ततिस्तु न स्युर्ग्रन्थाणि चात्र वै ॥

त्रयस्त्रिंशपटलम् ।

अथ षोडशनित्यानामाद्या या ललितोदिता ।
तस्या यन्त्राणि कथ्यन्ते तद्विद्याभेदसम्भवेः ॥ १ ॥
रूपैः षष्टिसमोपेतैर्नवशत्या यथाविधि ।
समस्तवाञ्छितावाप्तिकारणानि कृतात्मनाम् ॥ २ ॥
ललितानित्यपूजायां यन्त्रं विप्रवात्मविग्रहम् ।
षोडशानाञ्च तस्याश्च पूजाकमलचक्रकम् ॥ ३ ॥
अमृताख्यघटं यन्त्रं सिद्धवज्रमतः परम् ।
कोष्ठवज्रं वज्रलिङ्गं मेरु[सितु]लिङ्गं यथाविधि ॥ ४ ॥

पूर्वस्मिन् द्वात्रिंशे पटले षोडशनित्याविद्यासिद्धानां सौम्यहोमविधानमुप-
दिश्यानन्तरं तेषां वाञ्छितप्राप्तिकारणि ललिताविद्यायाः स्वरूपभेदसमुत्थानि
कानिचिदयन्त्राण्युपदिशत्यथषोडशनित्यानामित्यादिना यन्त्रसिद्धाभिभागमे
इत्यन्तश्लोकशतरूपेण त्रयस्त्रिंशेन पटलेन । तत्र अथ षोडशेत्यादिभिः
क्रमादित्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैः पटलार्थकथनप्रस्तावपुरःसरं तदर्थानुद्दिशति ।
तत्र आद्या सकलकारणभूता प्रधानित्वर्थः । ललिता संज्ञेति शेषः । उदिता
द्वितीयपटले । तस्या ललितायाः । तद्विद्याभेदसम्भवेः तत्तन्त्रविद्यातार्त्तीय
खण्डभेदसमुत्थैः । रूपैः षष्टिसमोपेतैर्नवशत्या । एतदुक्तं भवति त्रिविद्यायाः
तार्त्तीयखण्डस्य चतुरक्षरभेदाः चतुर्विंशतिः । तत्पञ्चाक्षरविद्याभेदा विंशत्य-
धिकशतं । तत्षडक्षरभेदा विंशत्यधिकसप्तशतं । अपुनरुक्ताक्षराणां षष्ठां प्रत्येकं
षोडशस्वरयोगतो भेदाः षष्ठवतिः सम्भूय षष्ट्युत्तरनवशतभेदाः तैरिति ।
एतेषां भेदनप्रकारं पञ्चत्रिंशे पटले वक्ष्यतेति । यथाविधि अनूनाधिक
प्रमाणादिति । कृतात्मनां गुरुचरणकमलभजनभय्यचेतसां । यन्त्रं त्र्योचक्रं ।
विश्वात्मविग्रहं पञ्चभूतत्रिधामकालात्मकत्वात् । षोडशानां नित्यानां निर्धारणे
षष्ठी । तस्या ललितायाः । चः समाहारे । पूजाकमलचक्रकं कमलरूपं पूजा-

महालिङ्गं योनियन्त्रं तथा तद्वज्रवज्रकम् ।
 तदेव च महाकारं कोष्ठयन्त्राणि च क्रमात् ॥ ५ ॥
 नवहस्तं त्रिहस्तं वा श्रीचक्रमभिषेचने ।
 कुर्यात् स्थण्डिलपूजायां हस्तमात्रेऽतिसुन्दरम् ॥ ६ ॥
 रत्नादिषु तु निर्माणे मानमिच्छावशाद्भवेत् ।
 सदा सुविहिते पूजा शुभान्यस्मिंस्तथान्यथा ॥ ७ ॥
 भ्रमेण वृत्तं निष्पाद्य सुसमे चतुरस्रके ।
 प्रमृज्य तिर्यङ्मध्यस्थं सूत्रं तिर्यङ्घ्रिपातयेत् ॥ ८ ॥

चक्रम् । अमृताख्येत्यादिना श्लोकेन यन्त्रपञ्चकं । तत्र अमृताख्यघटं अमृत-
 घटाख्यं । अतःपरं सिद्धवज्रयन्त्रविधानोपदेशात् परं । यथाविधि प्राग्वत् ।
 महालिङ्गं महालिङ्गाभिधानं । योनियन्त्रं योनिसंज्ञं यन्त्रम् । तद्वज्रवज्रकं
 वज्रवज्रयन्त्रमित्यर्थः । तदेव च महाकारं महावज्रं महावज्राभिधानं यन्त्र-
 मित्यर्थः । कोष्ठयन्त्राणि कोष्ठाकाराणि समविषमभद्राद्यात्मकान्यनन्तानि
 यन्त्राणि । क्रमात् उद्दिष्टक्रमात् ॥ ५ ॥

नवहस्तमित्यादिभिः सिद्धिमित्यन्तैः षोडशभिः श्लोकैः ललिताया अभिषेक-
 नित्यपूजाश्रीचक्रनिर्माणसमुदायमात्रादिकमुपदिशति । तत्र नवहस्तेत्या-
 दिना श्लोकेनाभिषेके स्थण्डिलपूजायां च श्रीचक्रस्य मानमुपदिशति । तत्र
 वा विकल्पसमुच्चये । हस्तमात्रे स्थण्डिले इत्यर्थः । एतदनुक्तश्रीनाथादि-
 सकलार्चाचक्रसाधारणं । अतिसुन्दरं वक्ष्यमाणमानाद्यलङ्घितं कुर्यादि-
 त्यर्थः ॥ ६ ॥

रत्नेत्यादिना श्लोकेन रत्नाद्यधिकरणेषु विनिर्माणे श्रीचक्रस्य स्वेच्छामानत्वं
 तस्य समीचीनविनिर्माणे फलं तदकरणे प्रत्यवायञ्चोपदिशति । तत्र तुर्विशेषे ।
 सुविहिते समीचीनविनिर्मिते श्रीचक्रे । अन्यस्मिन् उक्तलक्षणादिरहिते तथा
 पूजा अन्यथा अशुभा ॥ ७ ॥

भ्रमेणेत्यादिभिरुत्तममित्यन्तैः सप्तभिः श्लोकैः श्रीचक्रस्य कर्णिकान्तर्गतत्रि-

वरादिशाखात्याजकं स्थितिसंस्काराजकं प्रत्येकं पञ्चोकारात्तद्विषयं मध्य
 वक्रद्वयमुपदिशति । तत्र चतुर्वक्त्रे एकान्तलिप्यात्तद्विषयं । तत्र त्रिसप्त
 तिल्यागद्विषयोत्तरं निपातयदित्यस्य संज्ञात्तद्विषयः । न च नव-
 संख्यात् । तेषु तिल्याकसंज्ञेषु नवसु । इ पञ्चमादित्तदीयसप्तमे संज्ञे । इतस्तुष्टोभया
 न्तके इतस्तुष्टोभयात् । तद्व्याः इतस्तुष्टसंज्ञयोः । अन्तरे अथचतुर्वक्त्रे आर-
 म्यति शेषः । मध्यसंज्ञान्तः प्राकप्रत्यगायनवक्रसंज्ञस्य प्रागायान्तं पञ्चमा-
 ध्यात् । क्रमात् प्रोक्तव्यासक्रमान्तं । संज्ञचतुर्वक्त्रे मध्ययुक्त्यः । गिरवधारात् ।
 पदकोष्ठात् । तिसप्तकं वक्रसंज्ञस्य प्राकप्रत्यगायान्तं तदीयसप्तमतिल्याकं
 संज्ञकद्विषयोत्तरायान्तं पदकोष्ठात् स्यात् स्यात् स्यात् । गिरवधारात् । चतुर्वक्त्रे
 ग्राह्यतः पूर्वोक्तविषय पदकोष्ठात्तद्विषयमनुवृत्त्यनुद्वेन नवमप्रथमायाभ्यां पञ्चमादि-
 नवमतिल्याकसंज्ञाप्रद्वयान्तं प्रथमतिल्याकसंज्ञाप्रद्वयान्तं आरभ्यत्यर्थः । तिल्या-
 सप्तमकारादिषु तिल्यासप्तमसंज्ञाप्रद्वयान्तं स्यात् । तद्विषयः । तद्विषयः । तद्विषयः ।
 वारमात् । तद्विषयः । तद्विषयः । तद्विषयः । तद्विषयः । तद्विषयः । तद्विषयः । तद्विषयः ।

चतुर्वक्त्रादिग्राह्यतः ततः पञ्चमकारान्तयोः ॥ १३ ॥
 तिल्यागव्य संज्ञायां चतुर्वक्त्रे प्राग्विषयात् ।
 ततश्चतुर्वक्त्रे प्रथमात्तद्विषयः ॥ १४ ॥
 क्विपान्तं संज्ञचतुर्वक्त्रे तु मध्योक्तविषयसंज्ञान्तं ।
 नवमप्रथमायाभ्यां तिल्याकं सप्तमकारादिषु ॥ १५ ॥
 क्विपान्तं संज्ञचतुर्वक्त्रे चतुर्वक्त्रादिग्राह्यतः ।
 इतिप्रायतः सप्तमकारादिषु प्रथमान्तयोः ॥ १६ ॥
 क्विपान्तं संज्ञचतुर्वक्त्रे तु पदकोष्ठात् सप्तमकारान्तं ।
 विषयान्तं तद्विषयान्तं मध्यसंज्ञान्ततः क्रमान्तं ॥ १७ ॥
 संज्ञायां नव तेषु इ इतस्तुष्टोभयात्तद्विषयः ।

तृतीयगं सूत्रयुगं कुर्यान्मर्मद्वयाश्रयम् ।
 मार्जयेन्मध्यगं ब्रह्मसूत्रं स्याच्चक्रमुत्तमम् ॥ १४ ॥
 वहिरष्टच्छ्रदाभोजं तथा तद्विगुणच्छ्रदम् ।
 विधाय षड् भिवृत्तैश्च चतुरस्रे तथाष्टभिः ॥ १५ ॥
 सूत्रैर्विधाय तस्यैव प्राक्प्रत्यग्द्वारसंयुतम् ।
 दक्षिणोत्तरतो रेखावयात् स्थानद्वयात्तथा ॥ १६ ॥
 कोणेषु तिर्यक् सूत्रैश्च चतुर्भिस्त्रान्यनुक्रमात् ।
 द्विधा कुर्याच्च चत्वारि पदानि परमेश्वरि ॥ १७ ॥

मध्यान्तश्च । तथा व्यासक्रममात् । पञ्चमकान्तयोः पञ्चमतिर्यग्रेखाश्रयोः
 आरम्भात् तृतीयगं तृतीयसूत्रमध्यगं ॥ १४ ॥

वहिरित्यादिभिः परमेश्वरीत्यन्तैः त्रिभिः श्लोकैः तद्वाह्यस्यसृष्टात्मकपद्मद्वय-
 चतुरस्रनिर्माणद्वयमुपदिशति । तत्र वहिः प्रोक्तचक्रवाह्यगतवृत्ताद्बहिः । अष्ट-
 छ्रदाभोजमित्युक्त्या तत्कर्णिकोदरे प्रोक्तचक्रस्य विलिखनीयत्वात्तद्वहिरपि
 केशरार्थमेकं वृत्तं निषाद्य तद्वहिरष्टपत्राणीति यावत् । तथा तद्विगुणच्छ्रदं षोडश-
 पत्रं पद्मं । अष्टपत्रकमलाद्बहिःस्थत्तत्राह्ये षोडशपत्रकमलस्य केशरार्थमेकं वृत्तं
 निषाद्य षोडशपत्राणि षड्भिवृत्तैः कर्णिकोदरे प्रोक्तमध्यचक्रद्वयनिर्माणार्थ-
 मेकं तद्वहिस्तत्संलग्नतया कर्णिकार्थमेकं तद्बहिः षोडशपत्रपद्मकेशरार्थमेकं तत्
 पद्माद्बहिस्तत्पर्यन्तसायार्थमेकं तद्बहिः षोडशपत्रपद्मकेशरार्थमेकं परिवेषार्थ-
 मेकं च समभ्य षड्भिवृत्तैरित्यर्थः । अष्टभिः सूत्रैः अष्टसूत्रैः पूर्वोक्तचतुरस्ररेखा-
 चतुष्टयेन सार्द्धमस्य सूत्रैरित्प्रात्तरत्नान्यः । तस्य चतुरस्रस्य । प्राक्प्रत्यग्द्वार-
 संयुतं प्राक्प्रत्यक्पार्श्वयोश्चतुरस्रविस्तारमानस्थानद्वयद्वारसंयुतमित्यर्थः । दक्षि-
 णोत्तरतः चतुरस्रस्य रेखावयात् चतुरस्रविस्तारमानेन मध्ये तत्प्राक्पश्चिम-
 तिर्यग्प्ररेखाद्वयेणेत्यर्थः । तथा विधाय । कोणेषु तिर्यक्सूत्रैश्चतुर्भिः । तान्यनु-
 क्रमात् द्विधा कुर्याच्चत्वारि पदानि इत्यन्तेनैतदुक्तं भवति चतुरस्रकोणकोष्ठ-
 चतुष्टये प्रतिकोष्ठं सूत्रास्मालनेन द्विधा कुर्यादिति । परमेश्वरीति
 सम्बुद्धिः ॥ १७ ॥

ललिताच्चाचक्रमिदं लभ्यं सद्गुरुतः क्रमात् ।

सुन्दरं सुसमं सर्वलक्षणैश्च समन्वितम् ॥ १८ ॥

ललितेत्यादिभिः सिद्धिदमित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः ललिताचक्रस्य सद्गुरु-
प्रसादात् लभ्यत्वं तल्लक्षणादिकञ्चोपदिशति । तत्र इदं प्रोक्तं लभ्यं सद्गुरुतः
क्रमात् अविच्छिन्नपारम्पर्यक्रमसंसिद्धक्रमागमसमयाचारनिरतात् कृतपूर्णाभि-
षेकान्तस्त्वविदो गुरोर्द्वितीयपटले उक्तलक्षणेत्यादिभिर्धनादिभिरित्यन्तैर्द्विपञ्चाश-
त्तमश्लोकादिषड्भिः श्लोकैः उक्तक्रमात् । लब्धविद्येन साधकेनेत्यर्थः । सु-
समं अन्यूनाधिकप्रमाणं । सर्वलक्षणैः अनन्तरवच्यमाणैः । अधोमुखैः
त्रिकोणैः । नवभिः सभूय । एकसूत्रस्थैः ब्रह्मसूत्रस्थिताग्रैः । एतच्छ्रीचक्रं अति-
सुन्दरं । अतएव वृत्तस्मृष्टषड्भ्रं वाह्यगतचतुर्दशारागेषु प्रोक्तप्रकारेण प्रथम-
लिखितषट्कोणाग्रषट्कं । तदस्मृष्टाष्टकं वृत्तास्मृष्टतदितरास्त्राष्टकं । तथा
उक्तप्रकारेण । नर्मभिः अनन्तरवच्यमाणलक्षणोपेतैः षड् रेखासन्धिस्थानमिति
शेषः । द्वयसङ्गमात् रेखयोरिति शेषः । चतुर्विंशतियुतं सन्धिवचतुर्विंशतियुतं ।
अयमत्र कुम्भस्थापनपक्षे त्रिहस्तमानचक्रस्य विरचनाक्रमः । सुसमे शुद्धे भूतले
मध्ये हंसपदं विधाय तत्सदृशस्थानमारभ्य प्रतिपार्श्वं षट्त्रिंशदङ्गुलत्राङ्गुल-
दशाङ्गुलमानभ्रमेण वृत्तं निष्पाद्य तद्वह्निस्तत्संलग्नं वृत्तं तद्वह्निस्त्राङ्गुलदशा-
ङ्गुलमानक्रमेण सभूय प्रथमनिष्पादितेन वृत्तेन सह वृत्तषट्कमलान्तरात्
वाह्यतो विधाय तत्र प्राक्प्रत्यग्र्ब्रह्मसूत्रं दक्षिणोत्तरतिर्य्यङ्मध्यसूत्रञ्च सर्व-
वाह्यवृत्ताद्वह्निः प्रतिदिशं दशदशाङ्गुलमानावध्यास्फाल्य तत्सूत्राग्रचतुष्टयस्य
तत्सर्व्ववाह्यवृत्ते यत्र यत्र सम्पातस्तत्तत्सृष्टास्मृष्टिकया मानं तत्सूत्राग्र-
चतुष्टयस्मृष्टास्मृष्टिकया च चतुश्चत्वारिंशदधिकशताङ्गुलमानैरष्टभिः सूत्रैः
परितोन्तर्वह्निर्विभागेन समचतुरस्रद्वारद्वयं कोणकोष्ठसहितं कृत्वा चतुरस्रस्य
पश्चिमप्राचीनवीथोद्वये मध्यसूत्राद्वह्निोत्तरयोः पञ्चपञ्चाङ्गुलमानेन त्वेकैकां
तिर्य्यग्रेखां कृत्वा तयोर्मध्यस्थाङ्गुलदशकमानेन समचतुरस्रद्वारद्वयं विधाय
तयोर्द्वारयोर्द्विहोत्तरतो दशदशाङ्गुलमाने तिर्य्यक्सूत्रमेकमेकमास्फाल्य तच्चतुरस्र-
दक्षिणोत्तरवीथ्योर्मध्यसूत्रात् प्राक् पश्चिमतो दश दशाङ्गुलमाने तिर्य्यक्सूत्रमेकैकं
कृत्वा तच्चतुरस्रकोणकोष्ठचतुष्टये तिर्य्यग्रूपं कोणसूत्रमेकमेकं सभूय तच्चतुष्टयं
वाह्याभ्यन्तरतो विधाय तदन्तर्दशाङ्गुलमानवृत्तवाह्यवौथ्यां दिग्विदिह्यु तदन्त-

अधोमुखैः पञ्चभिश्च चतुर्भिश्च तयोर्द्वैः ।

नवभिस्त्वेकसूत्रस्थैः स्यादेतदतिसुन्दरम् ॥ १९ ॥

वृत्तस्यष्टषडस्रञ्च तदस्पृष्टाष्टकं तथा ।

मर्मभिश्चाष्टदशभिर्युतं चक्रं सुलक्षणम् ॥ २० ॥

रालेषु च सभूय षोडशदलान्यन्यान्यतुल्यमानानि सोपदलानि षोडश निष्पाद्य तदन्तर्दशाङ्गुलमानवृत्तवोष्ठां दिग्विदिच्छष्टदलानि प्राग्वहिविधाय ततः सर्व्व-
मध्यस्थवृत्तमध्ये दक्षिणोत्तररेखां मार्जयित्वा द्विसप्तत्यङ्गुलमानात्मकं तत्सर्व्व-
मध्यमस्मिन् पटले चतुर्विंशश्लोकादिवच्यमाणक्रमादष्टचत्वारिंशदंशं कृत्वा-
तदब्रह्मसूत्रे प्रागादिषट्षट्पञ्चाशमानि तिर्यक्सूत्रत्रयं कृत्वा पुनरपि पश्चि-
मादिषट् षट् षडंशमानि तिर्यक्सूत्रत्रयञ्च विधाय तत्प्रागादितृतीयसूत्रस्य
सप्तमसूत्रस्य च मध्ये वच्यमाणमर्मानुगुणतिर्यक्सूत्रत्रयस्य स्थानं कर्त्तव्य-
तया मनसा परिकल्प्य तैः सह नवसु तिर्यक्सूत्रेषु सर्व्वपश्चिमस्थं सूत्रं प्रथमं
परिकल्प्य तत्(सं)क्रमात्तेषु तृतीयसप्तमरेखाद्वयं वृत्तस्पर्शिं कृत्वा तत्तृतीय-
सूत्राग्रद्वयादिव्रह्मसूत्रप्रागग्रवृत्तसम्पातं सूत्रद्वयं तत्सप्तमसूत्राग्रद्वयादिव्रह्म-
सूत्रपश्चिमवृत्तसम्पातान्तं सूत्रद्वयञ्च सभूय सूत्रचतुष्टयमास्फाल्य षट्कोणं
कृत्वा पुनस्तन्नवमरेखामध्यादिप्राग्विलिखितषट्कोणपश्चिममर्मानुगुणगतविशेषेन
यावद्वितीयरेखोभयपार्श्वगतं सूत्रद्वयं तत् प्रथमरेखामध्यादि षट्कोणप्राचीन
मर्मद्वयानुगुणगतविशेषेन यावदष्टमरेखाग्रद्वयान्तं सूत्रद्वयं सभूय सूत्रचतुष्टयं
मर्मचतुष्टयानुगुणमास्फाल्य पुनर्ब्रह्मसूत्रप्रागादिप्रसारितरेखाद्वये त्वष्टमसूत्रो-
भयपार्श्वयोः सम्पातस्य नवमसूत्रमध्यात् प्रसारितरेखाद्वये सप्तमसूत्रोभयपार्श्वयोः
सम्पातस्य चानुगुणान्नवमसूत्रोभयपार्श्वोदिव्रह्मन्तञ्च सभूय मर्मचतुष्टयानुगुणं
सूत्रद्वयमास्फालयेत् । तत्सूत्रद्वयस्य ब्रह्मसूत्रे यत्र सम्पातः तत्पश्चिमादिचतुर्थ-
तिर्यक्सूत्रस्य स्थानं भवति । पुनस्तत्सप्तमसूत्रमध्यादिपश्चिमत उभयपार्श्वस्थमर्म-
द्वयानुगुणेन यावत् प्रथमतिर्यक्सूत्रोभयपार्श्वं सभूय चतुर्मर्मानुगुणेन सूत्रद्वय-
मास्फाल्य पुनरष्टमतिर्यक्सूत्रमध्यमारभ्य प्रथमसूत्रमध्यात् प्रसारितसूत्रमध्यद्वया-
वधि प्रसृततुर्य्यतिर्य्यरेखाद्वयान्तं सूत्रद्वयं विन्यसेत् । पुनरष्टमरेखामध्यादि-
पश्चिमतः प्रसृतसूत्रद्वयस्य तुर्य्यरेखामध्यादि प्राक्प्रसृत सूत्रद्वयस्य च सम्पातद्वया-

पश्चिमात् षट्त्रयेऽप्येवं तन्मध्ये मर्मयुक्तितः ।

विदध्यात्तीणि सूत्राणि कुर्यात्तेनातिसुन्दरम् ॥ २५ ॥

पश्चिमात् पश्चिमत्रयसूत्राग्रस्य सर्वमध्यवृत्तस्य च सम्पातमानमारभ्येत्यर्थः । षट्त्रये षट्षड्शमानस्थानत्रये । अपिः समुच्चये । एवं त्रीणि सूत्राणि तन्मध्ये प्रागादित्तोयसूत्रस्य पश्चिमादित्तोयसूत्रस्य च मध्ये । मर्मयुक्तितः मर्मभेदयुक्तिवशात् तत्तत्सूत्रस्य ब्रह्मसूत्रस्य च सम्पातस्थाने । तेन विधानेन । एवं सर्वमध्यस्थचक्रस्यैव मानोपदेशात्तन्मध्यचक्रतुल्यमानं वाह्यमपि प्रतिपादयित्वा चतुर्विंशत्यंशं कृत्वा अष्टसंशेषु केशरदलपरिवेषचतुरस्रादीनां श्रवान्तरमानं कलशस्थापनानुगुणं यथाशोभनमिति सम्प्रदायः । विद्याप्राप्त्यादिसकलाभिषेकेष्वेककुम्भस्थापनपक्षे त्रिहस्तमानं चक्रं कर्त्तव्यं । विद्याप्राप्त्यभिषेके कलशानां नवकस्य चतुष्टयस्य वा स्थापनपक्षे पूर्णाभिषेके षष्वतिकलशस्थापनपक्षे नवहस्तप्रमाणं चक्रं परिकल्पनीयं । एककुम्भस्थापनपक्षे सर्ववृत्तमध्यान्तर्भूतानि नवनाथहेतिव्यतिरिक्तानि देवतास्थानानि केशरदयं परिवेषं दलानि उपदलानि द्वारद्वयव्यतिरिक्तचतुरस्रश्च प्रोक्तरजसा रञ्जयेत् । पूर्णाभिषेके षष्वतिकलशस्थापनपक्षे सर्वमध्यस्त्राभिमुखत्रिकोणे प्रतिरेखं समान्तरालमेकमेकं चिह्नं विधाय त्रिभिः सूत्रैर्मध्ये त्वेकं परितस्त्रिकश्च सम्भूय त्रस्रचतुष्टयं कुर्यात् । विद्याप्राप्त्यभिषेके कलशचतुष्टयस्थापनपक्षेऽप्येवं कुर्यात् । पुनः पूर्णाभिषेके तु एकतिर्य्यग्रेखान्योन्याभिमुखं त्रस्रद्वयं चतुर्षु हेतिचतुष्टयस्थापनद्वयप्रदेशेषु त्रिकोणानि विधाय अष्टदलेषु चतुरस्रादिप्रापि वहिस्त्रास्रं विधाय तान्यपि रञ्जयेत् । महाशङ्करकलशस्थापनपक्षे प्रोक्तक्रमेण महाचक्रं कृत्वा प्राग्वत् सर्वमध्यहेतिचतुष्टयस्थानद्वारप्रदेशेषु त्रिकोणानि विधाय अष्टदलेषु चतुरस्रगतदेवताष्टकस्थानेषु च वहिरग्रं त्रिकोणानि विधाय सम्भूय षष्वतिकत्रिकोणेषु प्रतिरेखं समान्तरालं चिह्नत्रयं कृत्वा चिह्नाच्चिह्नं नवसूत्रास्फालनेन प्रतिकोणं वाह्याभ्यन्तरान्तं षोडश त्रिकोणानि कृत्वा तान्यपि रञ्जयेत् । तत्र सर्वमध्ययोन्यां लेखनप्रकारो द्वितीयपटले व्याख्यातोऽस्माभिः । अत्र नवकुम्भस्थापने नवयोनिषु चतुष्कुम्भस्थापने मध्ययोनिस्थत्रिकोणचतुष्टये सर्वत्र सर्वमध्यस्थापनीयकुम्भेषु खारिमाणतोयपूरणोयः । इतराः कलशाः द्विदिप्रस्थमानतोयपूरणीया इति सम्प्रदायः ॥ २५ ॥

त्रस्रं वृत्तं पञ्चदश च्छदानि च ततो वह्निः ।
 अष्टपत्राम्बुजं वाह्ये दशच्छदसरोरुहम् ॥ २६ ॥
 पुनर्दशच्छदं पद्मं चतुर्दशदलं ततः ।
 अष्टच्छदाजं द्विगुणच्छदमष्टादशच्छदम् ॥ २७ ॥
 विधाय तस्य मध्ये तां समावाह्य यजेत्तथा ।
 पश्चान्नाथान् पापर्वयोश्च हेतोरन्यास्तथाचयेत् ॥ २८ ॥

त्रस्रमित्यादिभिराप्रुयादित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैर्लितायाः पद्मरूपसकलशक्त्या-
 वरणपरिपूर्णं पूजाचक्रं तत्र पूजाफलञ्चोपदिशति । तत्र त्रस्रं स्वाभिमुखमित्यर्थः ।
 वृत्तत्रस्राद्वह्निस्तत्कोणत्रयस्यष्टाष्टिकयेति यावत् । पञ्चदशच्छदानि च ततो
 वह्निः इत्यनेनैतद्भुक्तं भवति वृत्ताद्वह्निः केशरार्थं वृत्तं त्रस्राद्वह्निः तत्कोणं कृत्वा
 तत्र वाह्ये पञ्चदश च्छदानि लिखेदित्यर्थः । अष्टपत्राम्बुजमित्युक्त्या केशरार्थं वृत्तमा-
 लिख्य तद्वह्निः अष्टपत्राणि विलिखेदित्यर्थः । वाह्ये अष्टपत्रपद्मवाह्ये पुनर्वह्नि-
 श्चतुर्दशदलं पद्मं । तद्विगुणच्छदं षोडशदलपद्मं अष्टादशच्छदं प्राग्वद्विशेषं । सर्वत्र
 चक्रेषु दलानामवान्तरमाणं कुण्डपटलोक्ताष्टास्रमानवत् तत् कल्पयेत् । तत्र
 पुराभागे ब्रह्मसूत्रं दलमध्वं यथा तथा कुर्यात् । विधायेत्यस्य त्रस्रमित्यादि-
 भिरिदितोयान्तपदैरन्वयः । तस्य पद्मचक्रस्य । मध्ये सर्व्वमध्वत्रिकोणमध्ये । तां
 ललितां । तथा नित्यत्वेन ऋतिकाद्युक्तक्रमेण पश्चात्तथा । अन्तस्त्रिकोणस्य
 प्राग्ने खावृत्तयोर्मध्ये पार्श्वयोः अन्तस्त्रिकोणपार्श्वरेखाद्वयमध्यत इत्यर्थः । अन्याः
 तिथिनित्या अग्निमादयश्च । तथा युक्त्या । एतद्भुक्तं भवति सुसप्ते भूतले हंस
 पदं विधाय तत् सन्दंशस्थानमारभ्य प्रतिदिशमष्टादशाङ्गुलमानेन भ्रमेण वृत्तं
 निष्पाद्य तद्वृत्तमध्ये स्वाभिमुखां योनिं समरेखां निष्पाद्य तद्वह्निर्द्व्यङ्गुलपञ्चा-
 ङ्गुलमानक्रमेण पूर्व्वनिष्पादितवृत्तेन सह सप्तदशवृत्तानि निष्पाद्य तत्रैकैकान्त-
 रितान् पञ्चाङ्गुलवैयिष्वष्टस्त्राभ्यन्तराद्वाह्यगत्या पञ्चदशदलाजोऽग्रादिप्रादन्निख्येन
 तिथिनित्याः सर्व्वेवाह्यस्याष्टदशदलेषु प्राक्प्रत्यग्दलद्वयं द्वारस्थानं परिकल्प्या
 एवं क्रमाद्वह्निवद्विचक्रमेण प्राग्वच्चतुरावृत्त्याग्निमादींस्तदन्तःषोडशदलेषु प्राग्व-
 न्नित्याकलाः तदन्तरष्टदलेषु प्राग्वदनङ्गकुसुमादींस्तदन्तश्चतुर्दशदलेषु प्राग्वत् सं-

एतस्मिन् पद्मचक्रस्य मध्ये तासां प्रपूजनात् ।
 महतीं श्रियमाप्नोति ज्ञानान्माञ्च समाप्नुयात् ॥ २६ ॥
 पूर्वस्मिन् पूजयेद्देवीमुक्तक्रमसमन्वितम् ।
 श्रियं ज्ञानात्तथावाञ्च संयाति परमेश्वरि ॥ ३० ॥
 घटद्वयं समालिख्य वाह्याभ्यन्तरभेदतः ।
 तन्मध्ये नवधा कृत्वा कोणेषु प्रथमं लिखेत् ॥ ३१ ॥
 द्वितीयं दिक्षु संलिख्य मध्ये तार्क्षीयमालिखेत् ।
 घटयोरन्तरा कृत्वा तिर्य्यग्रेखाः समन्ततः ॥ ३२ ॥

चोभिष्णादींस्तदन्तर्दशदलेषु प्राग्वत् सर्वसिद्धिप्रदादींस्तदन्तर्दशदलेषु प्राग्वत्
 सर्वज्ञादींस्तदन्तरष्टदलेषु प्राग्वत् वाग्देवताः सर्वमध्यस्थवृत्ततन्मध्यवत्प्रसार्धं
 रेखान्तराले प्राग्वद्देतोस्तदन्तरस्त्रये प्राग्वत् पोठेश्वरीं सर्वमध्ये प्राग्वद्देवीं चैवं
 क्रमात् प्रोक्तक्रमेणार्चयेदिति । एतस्मिन् ऐहिके प्रपूजनात् । अस्य पदस्य
 श्रियमाप्नोतीत्यनेनान्वयः । तासां सपरिवारिकाया देव्याः । महतीं राजादिभि
 रनवहार्थां । ज्ञानात् परमार्थादितिशेषः । मां शिवम् ॥ २८ ॥

पूर्वस्मिन्नित्यादिना श्लोकेन पूर्वोक्तश्रीचक्रे समर्चनफलमुपदिशति । तत्र
 पूर्वस्मिन् प्रोक्ते श्रीचक्रे । उक्तक्रमसमन्वितं चतुर्दशपटलत्रयप्रोक्तार्चनक्रमसम-
 न्वितं । श्रियं ऐहिके इत्यर्थः । ज्ञानात् षट्त्रिंशपटलवच्च्यमाणात् । तथा
 अपृथग्रूपेण । आवां शक्तिं शिवं च । चः समुच्चये । स साधकः । परमेश्वरोति देवी
 सम्बुद्धिः ॥ ३० ॥

घटद्वयमित्यादिभिरपमृत्युजिदित्यन्तैर्नवभिः श्लोकैरमृतघटाख्यं यन्त्रं तत्
 प्रयोगान् फलानि चोपदिशति । तत्र घटद्वयं वाह्याभ्यन्तरवृत्तद्वयं तन्मध्ये
 नवधा कृत्वा प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोत्तरद्विदिरेखाभ्यामिति शेषः । कोणेषु कोण-
 कोणकोष्ठेष्वित्यर्थः । प्रथमं श्रीविद्यायाः प्रथमखण्डं । द्वितीयखण्डं दिक्षु
 प्राग्वत् कोष्ठेषु । मध्ये प्राग्वत् कोष्ठे तार्क्षीयं खण्डं । घटयोर्वाह्याभ्यन्तरवृत्तयोः ।
 तिर्य्यग्रेखाः समेत्यर्थः । समन्ततः परितस्तेषु कोष्ठेषु विद्यातार्क्षीयाक्षरसप्तकं

तेषु प्रदक्षिणं विद्यातार्त्तीयोच्चरसप्तकम् ।
 लिखेद्विन्दुविसर्गाभ्यां मुखे पञ्चामृताम्बुजम् ॥ ३३ ॥
 आद्यनालमयं इन्द्रपत्रकेशरकर्णिकम् ।
 विधाय च घटाधस्ताद्विदध्याद्विनियोगकम् ॥ ३४ ॥
 मध्ये साध्याच्चरोपेतं कृत्वा तममृतं घटम् ।
 विभृत्यादभिषिञ्चेच्च जन्मर्क्षध्वायुराप्तये ॥ ३५ ॥
 कुहूपरागसंक्रान्तिदोषेष्वखिलशान्तये ।
 अभिषिञ्चेदशेषार्त्तिशान्त्यै सिद्धौ च सम्पदा ॥ ३६ ॥

श्रीविद्यातार्त्तीयखण्डस्य व्यस्तरूपाच्चरसप्तकं विन्दुविसर्गाभ्यां अनुस्वारेण विस-
 र्जनीयेन च सहेति शेषः । पञ्चामृताम्बुजं अष्टमे पटले ज्याकमित्यादिना
 सप्तत्रिंशत्श्लोकोत्तरार्द्धेन प्रोक्तामृताच्चरपञ्चकसहितमम्बुजं । आद्यनालमयं
 आद्यामृताच्चरसहितनालं । इन्द्रपत्रकेशरकर्णिकं अत्र इन्द्रशब्दः पत्रे समष्टितः
 इतरयोर्व्यष्टिरूपतश्च योज्यः । द्वितीयतृतीयाच्चरसहितं पत्रं चतुर्थामृताच्चर-
 सहितकेशरं पञ्चमामृताच्चरसहितकर्णिकमित्यर्थः । चः समाहारे । तेनाम्बुज-
 मित्याकथ्यते । घटाधस्तात् घटस्याधःस्थाने । मध्ये सर्वमध्यकोष्ठस्थतार्त्तीय-
 खण्डोदरे साध्याच्चरोपेतं साधकसाध्यकर्मोपेतं कृत्वा तममृतघटं अमृतघट-
 संज्ञं तद्यन्त्रं कृत्वेत्यर्थः । अयमत्र विरचनाक्रमः । सुसमे भूतले अभीष्ट-
 मानभ्रमेण वृत्तं कृत्वा तद्वह्निकेकाङ्गुलमाने च वृत्तं कृत्वा तदन्तर्मध्ये प्राक्प्रत्य-
 ग्दक्षिणोदक्कसमान्तरालं द्विद्विसूत्रास्फालनाच्चव कोष्ठानि निष्पाद्य तेषु कोण-
 कोष्ठचतुष्टये ओविद्याप्रथमखण्डं तद्विक्कोष्ठचतुष्टये तद्वितीयखण्डं तत् सर्व-
 मध्यकोष्ठे तार्त्तीयं खण्डं साधकसाध्यकर्मोपेतं चालिष्येत् । तत् प्राग्गत
 कोष्ठमध्ये चतुरङ्गुलमानेन प्राग्वद्वृत्तयोरन्तरालवीथ्योः समान्तरालं सप्तधा
 कृत्वा तेषु सप्तसु कोष्ठेषु ओविद्यातार्त्तीयखण्डस्य व्यस्तरूपाच्चरसप्तकं प्रागादि-
 प्रादक्षिण्यक्रमात् विलिख्य तत् प्राग्गतकोष्ठमध्ये चतुरङ्गुलमानेन प्राग्गत
 कुम्भमुखं कृत्वा तद्घटमुखेऽधोमुखं पङ्कजं घटस्याधः स्थाने तूर्द्धमुखं पङ्कजं
 चालिष्ये तदम्बुजयोः क्रमान्त्राले जं जः इत्यन्तरद्वयं तयोः पत्रे जं जः जं ठः

अपमृत्युमहारोगक्षयापस्मारशान्तये ।
 त्रिवर्षमभिषेकन्तु कुर्याज्जन्मत्रये तथा ॥ ३७ ॥
 सर्व्वक्लेशविनिर्मुक्तः सुखी वर्षशतं भुवि ।
 आरोग्यो विजयी विश्ववन्द्यो भवति मानवः ॥ ३८ ॥
 सुवर्णे राजते ताम्ने कृत्वैतत् सिक्थलिङ्गम् ।
 विधाय स्थापयेत् चौद्रे यजेत् सर्व्वापमृत्युजित् ॥ ३९ ॥
 तार्त्तीयविद्यापुटितं नामालिख्य तु साधकः ।
 जर्मिकादा वहेत् सर्व्वसम्पदे रिष्टशान्तये ॥ ४० ॥

इत्यक्षरचतुष्टयं तयोः केशरस्थाने वं वः इत्यक्षरद्वयं तयोः कर्षिकायां सं सः
 इत्यक्षरद्वयञ्चालिखेत् । एतदमृतघटात्मकं यन्त्रं भवतीति । जन्मर्षेषु त्रिष्विति
 शेषः । अखिलशान्तये इत्यत्राखिलशब्देन क्रूरदशागोचरेत्यादय उच्यन्ते । चः
 समाहारे । महारोगशब्देन वाताद्यष्टरोगा उच्यन्ते । त्रिवर्षमित्यन्तसंयोगे
 द्वितीया । तुर्विशेषे । तथा द्वितीयपटलोक्ताभिषेकप्रकारेण । विजयी वादयूत
 युद्धादिष्विति शेषः । सुवर्णे राजते ताम्ने तेषु त्रिथन्यतमे पट्टे इत्यर्थः । सिक्थ-
 लिङ्गं मधुच्छिष्टमयलिङ्गान्तर्भूतं । चौद्रे कलशान्तर्गते । एतदुक्तं भवति सुवर्ण-
 रजतताम्रैश्चन्यतमाधिकरणे तदमृतघटद्वयं यन्त्रं विधाय गुलिकीकृत्य प्राण-
 प्रतिष्ठादिकं कृत्वा तत् सिक्थमयलिङ्गान्तर्निधाय तस्मिन् कलशमध्ये सं-
 स्थाप्य तत्कलशं चौद्रेणापूर्य्य तत्कलशसुखं शरावेण पिधाय तत् क्वचित्
 संस्थाप्य तदुपरि मृतुपीठं विधाय तत्र प्रोक्तविधानेन स्वाभिमतफलपर्यन्तं
 देवीं सपरिवारामभ्यर्च्य पुनः प्रोक्तफलसिद्धौ सत्यां उदास्य क्षमस्वेति तत् चौद्रा-
 दिकं विसर्जयेदिति ॥ ३९ ॥

तार्त्तीयेत्यादिना श्लोकेनोर्म्मिकादिषु सर्व्वरक्षाविधानमुपदिशति । तत्र
 तार्त्तीयविद्यापुटितं श्रीविद्याया इति शेषः । नाम साधकसाध्यकर्षणां ।
 तुर्विशेषे । जर्मिकादावित्यत्रादिशब्दः केयूरादिविषयः । एतदुक्तं भवति । कनक-
 मये पट्टे श्रीविद्यातार्त्तीयखण्डमनुलोमप्रतिलोममन्योन्यं रेफांशिन रेफो
 मायांशिन मायांशश्च यथा पुटितो भवति तथा तथालिख्य तन्मायांशि साधकं

कृत्वाश्मनि तथा यन्त्रं तडागादिषु मध्यतः ।
 स्थापयेत्तत्र ये स्नाता नराः स्युः सुखिनोऽनिशम् ॥ ४१ ॥
 प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक्क सूत्रैरष्टभिराहतैः ।
 कोष्ठान्येकोनपञ्चाशत्तेषु कोणेषु मार्जयेत् ॥ ४२ ॥
 चतुर्विंशतिकोष्ठानि शेषेषु विलिखेत् क्रमात् ।
 दिक्ष्वेकतस्त्रिकोणानि प्रागारम्भात् प्रवेशतः ॥ ४३ ॥
 तार्तीयस्य च भेदोत्थचतुर्विंशतिमालिखेत् ।
 विलोमेनाथ मध्यस्थे तत् ससाध्यं समालिखेत् ॥ ४४ ॥
 सिद्धवज्राभिधं यन्त्रं अशेषशुभदायकम् ।
 विनाशनमनिष्टानां जयसौभाग्यदायकम् ॥ ४५ ॥

तद्रेफांशे साध्यं तयोरन्तराले प्राग्वत् कर्म चालिख्योर्मिकाभूषणान्तर्भूतं कृत्वा
 प्राणान् प्रतिष्ठाप्य समभ्यर्च्य तद्धारणात् प्रोक्तफलसिद्धिभागिति ॥ ४० ॥

कृत्वेत्यादिना श्लोकेनामृतघटाख्ययन्त्रस्य तडागादिषु स्थापनं तत्फलञ्चो-
 पदिशति । तत्र तथा प्रोक्तप्रकारेण । तडागादिष्वित्यत्रादिशब्दो नदीकूपादि-
 विषयः । मध्यतः मध्ये यत्राधिष्ठिततडागादिषु ॥ ४१ ॥

प्राक्प्रत्यगित्यादिभिश्चेतन इत्यन्तैर्नवभिः श्लोकैः सिद्धवज्रयन्त्रनिर्माणं तत्प्रयो-
 गांस्तत्तत्फलानि च तत्स्त्वनसहितमुपदिशति । तत्र तेषु कोष्ठेषु कोणेषु
 चतुर्विंशति शेषः । मार्जयेदित्यस्य चतुर्विंशतिकोष्ठानीत्युत्तरत्वान्वयः । चतुर्विं-
 शतिकोष्ठानि प्रतिकोणं कोष्ठषट्कं षट्कं सम्भूयेत्यर्थः । शेषेषु कोष्ठेषु निर्द्धारणं
 सप्तमी । विलिखेदित्यस्य त्रिकोणानीत्यनेनान्वयः । एकतः कोष्ठतः इतिशेषः ।
 सम्भूय चतुर्भिः । प्रागारम्भात् प्राक्त्रिकोणारम्भात् । प्रवेशतः प्रवेशगत्येति
 यावत् । तार्तीयस्य श्रीविद्यातार्तीयखण्डस्य भेदोत्थचतुर्विंशतिं पञ्चत्रिंशत्पटल-
 वक्ष्यमाणप्रकारेण । चतुरक्षरात्मिका भेदोत्थचतुर्विंशतिसंख्याता विद्याः । विलो-
 मेन अप्रादक्षिण्यान्मध्यस्थे कोष्ठे । तत् श्रीविद्यातार्तीयखण्डं ससाध्यं साधकसाध्य
 कर्मोपेतं । सिद्धवज्राभिधं सिद्धवज्रसंज्ञं । अयमत्र विरचनाक्रमः । प्राक्प्रत्यग्-

समरे विजयप्राप्तौ विभ्रयात्तद्विवादेजे ।
 समस्ते धारयेत् क्लेशे विजयं सुखमाप्नुयात् ॥ ४६ ॥
 प्रतिमासञ्च पूर्णायामभिषिञ्चेच्च तत्र वै ।
 स्थापयित्वा घटं प्राग्वत् समस्ताभ्युदयाय वै ॥ ४७ ॥
 पुत्राप्तौ कन्याकावाप्तौ वराप्तौ कन्यका तथा ।
 धराधनपशुप्राप्तौ नरनारीनृपादिनाम् ॥ ४८ ॥
 वश्यायाविघ्नसंसिद्धौ वाक्सिद्धौ गेहसिद्धये ।
 धारयेत् सिद्धवज्रन्तु समस्तेषु प्रसिद्धये ॥ ४९ ॥
 ललिताविद्यया विद्यामन्यां यन्त्रेण वामुना ।
 यन्त्रमन्यत् समं वेत्ति योऽसौ स्यान्मूढचेतनः ॥ ५० ॥
 प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक् सूत्राण्यष्टादश क्षिपेत् ।
 तैस्तत्र कोष्ठानि तथा नवाशीतिशतद्वयम् ॥ ५१ ॥

दक्षिणोदकसमान्तरालाष्टसूत्रास्फालनेनैकोनपञ्चाशत् कोष्ठानि निष्पाद्य तेषु
 प्रतिकोणं षट् षट् सम्भूय चतुर्षु कोणेषु चतुर्विंशति कोष्ठानि शिष्टमध्ये वज्रा-
 कारं यथा तथा मार्जयित्वा शिष्टेषु पञ्चविंशतिकोष्ठेषु प्रतिदिशमेकैककोष्ठेन
 सम्भूय चतुर्भिः चतसृषु दिक्षु चत्वारि त्रिकोणानि विधाय तेषु प्रागग्रादिप्राद-
 क्षिण्यप्रवेशगत्या श्रीविद्यातार्तीयखण्डप्रथमभूतांश्चतुर्विंशतिभेदान् क्रमेणालिख्य
 शिष्टसर्वमध्यकोष्ठे तार्तीयखण्डं लिखित्वा तन्मायांशे साधकं तद्रेफांशे साध-
 तयोः सन्धौ कर्म चालिखेदेतत् सिद्धवज्राभिधं यन्त्रमिति । अनिष्टाजां अमङ्गला-
 नां । तत् सिद्धवज्राभिधं यन्त्रं । विवादेजे इत्यस्य क्लेश इत्येतद्विशेष्यं । तत्र यन्त्रे
 प्राग्वत् द्वितीयपटलोत्क्रमेण अभिषिञ्चेत् । नरनारीनृपादिनामित्यस्य वश्याय
 इत्यनेनान्वयः । नृपादिनामिति स्वातन्त्र्योक्तिः । तुः समुच्चये । अमुना सिद्ध-
 वज्रयन्त्रेण समं वैभवात् । असौ एवं वेत्ता मूढचेतनः । अन्यथाज्ञानाविष्टहृदयः ।
 अन्येषामधिकत्वेन वेदनात् किं पुनरित्यर्थः ॥ ५० ॥

प्राक्प्रत्यगित्यादिभिः प्रिये इत्यन्तैः षड्भिः श्लोकैः कोष्ठवज्रयन्त्रनिर्माण-

तेषु कोणेषु कोष्ठानि मार्जयेत् पूर्ववत् प्रिये ।
 षट्त्रिंशच्छिष्टवज्रे तु चतुर्भिर्दिकत्रिकोणकम् ॥ ५२ ॥
 विधाय प्राग्वहिर्भ्रम्यात् प्रादक्षिण्यप्रवेशतः ।
 विलिखितद्वितीयाङ्गे भेदात्तु विलिखेत्ततः ॥ ५३ ॥
 त्रिकोणेषु च तार्क्षीयं ससाध्यं मध्यतस्तथा ।
 नवसु विलिखेद्विद्याकूटत्रयमथ त्रिशः ॥ ५४ ॥

विधानमेतत्पटलोक्तयन्त्रफलकथनप्रस्तावसहितमुपदिशति । तत्र तैः सूत्रैः ।
 तत्र यन्त्रे । तथा जायते । नवाशीतिशतद्वयं एकोननवत्यधिकं शतद्वयं । तेषु कोष्ठेषु
 निर्धारणे समी । कोष्ठानीत्यस्य षट्त्रिंशदित्यनेनान्वयः । पूर्ववद्ब्रह्माकारं
 यथा भवति तथेत्यर्थः । षट्त्रिंशत् प्रतिकोणं सभूय चतुश्चत्वारिंशदधिकशत-
 संख्यानीत्यर्थः । शिष्टवज्रे शिष्टपञ्चत्वारिंशदधिकशतसंख्यकोष्ठात्मके वज्रे ।
 तुर्विशेषे । चतुर्भिः कोष्ठैः प्रतिदिशमित्यर्थः । दिकत्रिकोणकं प्रतिदिशमेकं
 त्रिकोणं । विधायेत्यस्य दिकत्रिकोणकमिति पूर्व्वान्वयः । प्राग्वहिर्भ्रम्यात् प्राच्यां
 दिशि वहिर्भ्रतपंक्तिमधस्यकोष्ठात् प्राक्त्रिकोणं तत्तद्भ्रतपंक्तिस्थकोष्ठपञ्चके
 मधकोष्ठात्तदारभ्येत्यर्थः । प्रादक्षिण्यप्रवेशतः प्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या । द्वितीयाङ्गे
 भेदात् श्रीविद्यातार्क्षीयखण्डस्य पञ्चत्रिंशत्पटलोक्तपञ्चाक्षरोत्पन्नभेदात् विंश-
 त्युत्तरशतसंख्यातान् । तुर्विशेषे । ततः अनन्तरं । चः समाहारि । तार्क्षीयखण्ड-
 मिति शेषः । ससाध्यं साधकसाधकसंश्लेषुक्तं । मधतः तद्वज्रयन्त्रस्य । तथा
 अनन्तरश्लोकवच्यमाणक्रमेण । नवसु शिष्टेषु कोष्ठेषु । त्रिशः त्रिराहत्तया । दक्षत्रये
 दक्षिणभागकोष्ठत्रये । मधे मध्यकोष्ठत्रये । तथा समुच्चये । वामत्रये द्वितीयं
 कूटं साधेयं तृतीयकं मध्यत्रये पूर्व्ववह्नेख्यद्वितीयकूटं ससाध्यादिकं लिखेदित्यर्थः ।
 तुर्विशेषे । अयं अत्र यन्त्रविरचनाक्रमः । प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक्षसमान्तरा-
 लाष्टादशाष्टादशसूत्रास्फालनादेकोननवत्युत्तरशतद्वयकोष्ठानि निष्पाद्य तेषु-
 प्रतिकोणं षट्त्रिंशत् षट्त्रिंशतकोष्ठक्रमेण सभूय चतुश्चत्वारिंशदधिकशतकोष्ठानि
 शिष्टमधे वज्राकारं यथा तथा मार्जयित्वा पुनः शिष्टवज्राकारे पञ्चत्वारिंश-
 दधिकशतकोष्ठात्मके प्रतिदिशं वहिरेकत्रिकोणेण सभूय कोष्ठचतुष्टयेन कोष्ठ-

दक्षत्रये त्वाद्यकूटं मध्ये तार्त्तीयकं तथा ।
 वामत्रये द्वितीयञ्च लिखित् साध्ये तृतीयकम् ॥ ५५ ॥
 एतत् कोष्ठवज्राख्यं यन्त्रमिष्टार्थदायकम् ।
 फलानि सर्वयन्त्राणां पटलेऽस्मिन् शृणु प्रिये ॥ ५६ ॥
 तन्वेऽस्मिन्नयन्त्रेषु यस्य यन्त्रस्य यत् फलम् ।
 प्रोक्तं तदेषामेकैकं योजयेत् सर्वमेव च ॥ ५७ ॥
 तेनात्र यन्त्रनिर्माणमानमेवोच्यते मया ।
 फलानि वाञ्छयावाप्तोप्ययन्त्रानामयोजनैः ॥ ५८ ॥
 अतः फलानि तन्त्राणामिह नोक्तानि कृतस्त्रयः ।
 सर्वञ्च सर्वदा सर्वसमोहितफलासिद्धत् ॥ ५९ ॥
 प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक्कषड् विशल्या समाहृतैः ।
 सूत्रैः कोष्ठानि जायन्ते षट्शतं पञ्चविंशति ॥ ६० ॥

चतुष्टयेनैकैकं त्रिकोणं कृत्वा तच्छ्रैकोनत्रिंशदुत्तरशतकांठेषु प्रागगतपंक्तिस्थ-
 कोष्ठपञ्चके मधकांठमारभ्य श्रीविद्यातार्त्तीयखण्डस्य द्वितीयभेदात् विशल्युत्तर-
 शतरूपान् प्रादक्षिण्यप्रवेशगया विलिख्य शिष्टमधकांठेषु नवसु दक्षिणपंक्तिस्थ-
 कोष्ठत्रये श्रीविद्याप्रथमखण्डं वामपंक्तिस्थकांठत्रये मधखण्डं मधपंक्तिस्थकोठ-
 त्रये दिग्गतत्रिकोणवतुष्टये तार्त्तीयखण्डं त्रिलिख्य तार्त्तीयखण्डं प्रागवत् साधक
 साधकस्त्रीणि विलिख्य एतत् कोष्ठवज्रयन्त्रमुक्तविनियोगादभिमतसिद्धिमिति ।
 प्रिये इति देवीसम्बुद्धिः ॥ ५६ ॥

तन्त्रे इत्यादिभिरासिद्धादित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैरतत्पटलोक्तानां यन्त्राणां सर्वेषां
 फलान्यतिदेशतः स्वरूपतद्योपदिशति । तत्र तन्त्रे स्मिन्नयन्त्रेषु अस्मिन् तन्त्रे
 न्यतन्त्रेषु च । तत् फलं । एषां अस्मिन् पटले प्रोक्तानां यन्त्राणां एकैकस्य यन्त्रस्य
 सर्वं फलं । तेन हेतुना अत्र अस्मिन् पटले । नामयोजनैः साधकसाधककर्म-
 योजनैः । अतः अस्मात् । इह पटले । सर्वं यन्त्रं ॥ ५८ ॥

प्राक्प्रत्यगित्यादिभिरुद्दिष्टैः इत्यन्तैस्त्रयोदशभिः श्लोकैर्वज्रलिङ्गाभिधानयन्त्र-

तेषु कोष्ठेषु परितो मार्जयेदष्टसप्ततिम् ।
 शिष्टे चतुर्भिस्त्रास्रञ्च विदध्याद्द्विज्जु पूर्ववत् ॥ ६१ ॥
 तेषु तार्तीयविद्यान्तु ससाध्यां प्राग्वदालिखेत् ।
 शिष्टेषु सप्तनवति द्विशते मध्यतस्तथा ॥ ६२ ॥
 सर्वमध्यस्थकोष्ठस्य पाश्र्वयोरुभयोरपि ।
 कोष्ठानि त्रीणि तिर्यक् च समीकृत्य तयोस्तथा ॥ ६३ ॥
 उपर्यधश्च द्वे द्वे तु समीकुर्यात्ततस्तथा ।
 तयोरधोर्द्धं च तथा द्वे द्वे कुर्यादथैकधा ॥ ६४ ॥

निर्माणविधानमस्मिन् पटले प्रोक्तयन्त्राणामनुभावञ्चोपदिशति । तत्र षट्शतं
 पञ्चविंशति पञ्चविंशत्यधिकं षट्शतमिति यावत् । तेषु कोष्ठेषु अष्टसप्तति
 कोष्ठानि प्रतिकोणमित्यर्थः । शिष्टे त्रयोदशाधिकशतत्रयकोष्ठरूपे वज्रे । चतुर्भिः
 कोष्ठैः । पूर्ववत् एकत्रिक्रमेणेत्यर्थः । तेषु चतुर्षु अस्त्रेषु । तुः समुच्चये । ससाध्यां
 साधकसाध्यकर्मीपितां । प्राग्वत्तथा मायावक्त्रिमध्यांशेषु क्रमादिति यावत् ।
 शिष्टेषु कोष्ठेषु । सर्वमध्यस्थकोष्ठस्य पश्चिमाद्येकादशात्मकतिर्यक् पंक्तिस्थ
 एकविंशतिकोष्ठेषु मध्यकोष्ठस्य । तिर्यग्दक्षिणोत्तरं । समीकृत्य एकीकृत्य । तयोः
 एकीकृतकोष्ठयोः । तथा प्राग्वत्तयोः । तथा यथाधिष्ठानपिण्डके भवतः । द्वे द्वे
 कोष्ठे तिर्यगिति शेषः । एतदुक्तं भवति पश्चिमादि द्वादशदशमपंक्तयोस्त-
 त्तन्मध्यकोष्ठस्योभयपार्श्वयोः एकैकं सुक्ता तदन्तरकोष्ठयोर्द्विपत्रवृत्तयोर्मार्जये
 दिति । ततः अनन्तरं । तथा प्राग्वत् । तयोः एकीकृतकोष्ठद्वयोः । अधोर्द्धं
 दिव्यत्वाद्दध जड्वृमिति यावत् । चः समाहारे । तथा उभयपार्श्वयोः । एत-
 दुक्तं भवति नवमत्रयोदशपंक्तयोस्तत्तन्मध्यकोष्ठस्योभयपार्श्वयोः कोष्ठयोर्द्वयं
 द्वयं सुक्ता तदन्तरकोष्ठयोर्द्वयं द्वयं मार्जयेदिति । तदधश्चोपरि अनन्तरपूर्व-
 मेकीकृतयोः कोष्ठयोरधश्चोपरि च । तथाष्टमचतुर्दशपञ्चदशपंक्तिषु तत्तन्मध्य-
 कोष्ठयोरुभयपार्श्वयोः कोष्ठानां त्रयं केवलतिर्यग्रे खामार्जनेन । त्रिविंशते । उप-
 रितेनकोष्ठद्वयमार्जनं केवलमूर्द्धत एव तिर्यगित्यर्थः । एकैकञ्च द्वयं द्वयं

साधकसाध्यकमापूतं प्राणिनिवृत्तगतात्पिक्तमित्यर्थः । सर्वत्र यन्मत्तं । लिङ्-
 मित्यतश्च । सञ्जस्य अविष्टानामपिक्तमित्यर्थः । ससाधक-
 दशकोत्तमिकायां तान्ति कृते । कर्त्तुं कर्त्तुं कर्त्तुं कर्त्तुं कर्त्तुं कर्त्तुं कर्त्तुं कर्त्तुं
 एकविंशत्युक्तं एकत्रिंशत्युक्तं । ससाधकमित्यर्थः । ससाधकमित्यर्थः ।
 शतदशमित्यर्थः । पाण्डुरोक्तं । ससाधकमित्यर्थः । ससाधकमित्यर्थः ।
 इत्येतद्विद्वत्प्रकारं (स) द्योतयति मध्यतः । तस्मात् साधकमित्यर्थः ।
 लोकौतमिन् व कोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः । द्विधत्तं दश पञ्च व अत्र वकारस्य समा-
 चरित्वात् । अविष्टानामपिक्तमित्यर्थः । कोष्ठात् । द्विधत्तं लिङ् ।
 लिङ् भवेत् । तथा नवकोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः । पञ्चकोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः ।
 दशकस्य । तथा इत्यस्य सप्तपञ्चमेतिद्वयमेव सन्त्येव । यथा सप्तपञ्चमे-
 कोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः । द्विधत्तं । कोष्ठात् । पञ्चकोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः ।
 चत्तु नवकोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः । चत्तु नवकोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः ।
 लिङ्प्रकारं नवकोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः । दशकोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः ।
 अन्त्येवमित्यर्थः । न कोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः । न कोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः ।
 पुनश्चाह पुनश्चाह कोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः । न कोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः ।
 मयपञ्चयोः कोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः । न कोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः ।
 यथात्मनः । एतद्वत् भवति अष्टमवर्गद्विधत्तं सप्तकोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः ।

तस्य लिङ्गस्य मध्यस्थपठनात् तान्तिमात्रिवृत्ते ॥ ६८ ॥

लिङ्गस्य पाण्डुरोक्तं अविष्टानामपिक्तमित्यर्थः ।

दशकोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः । द्विधत्तं । कोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः ॥ ६९ ॥

एव लिङ्गः समाख्यातश्चत्तुवृत्तिरेव च ।

दशकोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः । लिङ्गं स्य लिङ्गं भवेत्तथा ॥ ६६ ॥

ततो मत्तं नवकोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः ।

एकौत्तम्य पुनश्चाह इ इ तु सप्तपञ्चमेतिद्वयं ॥ ६५ ॥

नवकोष्ठात्सुक्तमित्यर्थः ।

कश्चिन्मया बलात्प्रियाः कौस्तुभः सावित्र्यलिङ्गं बहिर्वृत्तं प्रोत्थितं प्रोत्थितं-
 नवकीर्तित्याद्यैश्वर्यात्कौस्तुभः सुमयायुक्तवर्तिरप्रियं
 तलस्य साक्षात्कृत्य लिङ्गकृपकोष्ठनवकल्पामयपुण्यं योकेति च दशरुचिमात्रं
 कौस्तुभं प्रतिपत्तिरननपुण्यं योकिंत्त्यं पुण्यं कौस्तुभं यो कौस्तुभं-
 कथाकोष्ठस्त्रोत्थिताः कौस्तुभं यो मुक्ता लोकात् कौस्तुभं पुनश्चोक्तं-
 सुक्ता लिङ्गं पुण्यं प्रार्थयन् कथं कथं पश्चिमाद्यद्युक्तवर्तिरप्रियं तल-
 गतपश्चिमादिदशरुचिमात्रं कौस्तुभं यो ननकथाकोष्ठस्त्रोत्थिताः कौस्तुभं-
 तलस्य साक्षात्कृत्य लिङ्गकृपकोष्ठनवकल्पामयपुण्यं योकेति च यन्मूर्तिर्भो-
 गच्छेदसमनवलिङ्गप्रियं कौस्तुभं यो पश्चिमादिदशरुचिमात्रं कौस्तुभं-
 लिङ्गं कथाः तेषु तासु प्रियैर्वा प्रार्थयन् साधकसाधकमूर्तिर्वा सावित्र्य-
 दशरुचिमात्रं कौस्तुभं प्रतिपत्तिरननपुण्यं योकेति कौस्तुभं यो कौस्तुभं-
 लयकोष्ठं लिङ्गं बलात् कथं यथा तया सावित्र्यं पुनः प्रोत्थिताः तया-
 लिङ्गं तेषु प्रतिपत्तिरननपुण्यं कौस्तुभं यो प्रतिपत्तिरननपुण्यं-
 न्तरालं च द्विलिङ्गं च द्विलिङ्गं च द्विलिङ्गं च द्विलिङ्गं च द्विलिङ्गं च द्विलिङ्गं-
 तल बलात्प्रियं । अयमल विरचनाक्रमः । प्रार्थयन् प्रोत्थिताः समा-
 पन्ते बलात्प्रियं । द्विलिङ्गं प्रोत्थिताः । द्विलिङ्गं प्रोत्थिताः । द्विलिङ्गं-
 प्रजा साधकौस्तुभं तया प्रोत्थिताः प्रोत्थिताः प्रोत्थिताः प्रोत्थिताः प्रोत्थिताः-
 च क्रमादिनि यान् । प्रार्थयन् कौस्तुभं यो प्रोत्थिताः प्रोत्थिताः प्रोत्थिताः-
 विद्यायां अविद्यायाः प्रथमकौस्तुभं द्विलिङ्गकौस्तुभं यो साक्षात्कृत्य-
 प्रतिपत्तिरननपुण्यं । प्रोत्थिताः प्रोत्थिताः प्रोत्थिताः प्रोत्थिताः प्रोत्थिताः-
 केषु प्रोत्थिताः प्रोत्थिताः प्रोत्थिताः प्रोत्थिताः प्रोत्थिताः प्रोत्थिताः-

द्विलिङ्गं यज्ज्ञेयं सावित्र्यं प्रतिपत्तिरननपुण्यं ॥ ७१ ॥

विद्याद्विलिङ्गं तद्विद्याद्विलिङ्गं ॥

विद्यायां प्रोत्थिताः प्रार्थयन् ॥ ७० ॥

लिङ्गकृपं नवमं पाठ्यं पठ्यन् ॥

सर्वं तासु विद्यां सवित्र्यं ॥ ६९ ॥

कश्चित् सावित्र्यं सवित्र्यं ॥

स्थापयेद्विनियोगेषु प्रोक्तेषु परमेश्वरि ।
 नासाध्यमस्ति भुवने यन्त्रैरेतैर्मयोदितैः ॥ ७२ ॥
 एकादिद्वयसंख्यया पार्श्वयोः कोष्ठवर्द्धनम् ।
 एकोनविंशकोष्ठान्तं कृत्वा लिङ्गं तद्योपरि ॥ ७३ ॥
 कृत्वा प्राङ्मध्यतः प्राग्वच्चत्वारिंशद्भिरेव वै ।
 तेषु मूलादिपरितो मध्यान्तं विन्यसेत् क्रमात् ॥ ७४ ॥

धिकशतद्वयकोष्ठानि च यथा तथा मार्जयित्वा तस्मिन्चत्वारिंशत् कोष्ठमध-
 गतोर्द्धाधःक्रमरूपपंक्तिस्थकोष्ठदशके श्रीविद्यातार्तीयखण्डमुक्तप्रकारेणालिख्य
 तस्य सर्वमध्रकोष्ठे लिखिततार्तीयविद्याह्रस्वेखोदरे साधकं साधकं च
 पिण्डिकोपरि नवकोष्ठात्मके दक्षिणपार्श्वस्थकोष्ठत्रये श्रीविद्यायाः प्रथमकूटं
 वामपार्श्वस्थकोष्ठत्रये द्वितीयकूटञ्च सम्भूय षोडशसु कोष्ठेषु विलिख्य परि-
 शिष्टं लिङ्गगतकोष्ठचतुर्दशत्या सहितेषु चत्वारिंशदधिकशतद्वयकोष्ठेषु
 प्राक्त्वप्रस्तान्तगतपंक्त्या मध्रकोष्ठमारभ्य प्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या तार्तीयविद्या
 द्वितीयभेदोत्पत्तिं शत्यधिकशतत्रयद्विहारमालिखेदिति । परमेश्वरीति देवी-
 सम्बुद्धिः ॥ ७२ ॥

एकादीत्यादिभिस्तामिल्यन्तैरष्टभिः श्लोकैर्मेरुलिङ्गनिर्माणविधानं तत् प्रयोगां-
 स्तत्फलानि चोपदिशति । तत्र एकादिद्वयसंख्यया एककोष्ठादि प्रतिपंक्तिं
 कोष्ठद्वयकोष्ठद्वयवर्द्धनेन उपर्युपरि इति शेषः । एकोनविंशकोष्ठान्तं एकोन-
 विंशसंख्यकोष्ठपर्यन्तं एवं क्रमाभिवृद्ध्या दशमपंक्त्यामेकोनविंशतिकोष्ठानि
 भवन्ति तदवधौत्यर्थः । प्राग्वत् वज्रलिङ्गोक्तक्रमेण । मध्रतः सर्वमध्रपंक्तिमध्र-
 गतसप्तकोष्ठानुसारेणेत्यर्थः । चः समुच्चये । चत्वारिंशद्भिः कोष्ठैरित्यर्थः । एवाव-
 धारणे । तेषु कोष्ठेषु । मूलादि सर्वाधःस्थितप्रथमकोष्ठादि । परितः अधिष्ठानो-
 परितनपंक्तिपर्यन्तं प्रादक्षिण्येन । मध्रान्तं मूलादिसप्त पंक्तिमध्रकोष्ठान्तं
 विन्यसेदित्यत्रोत्तरश्लोके विद्या इत्यनेन सम्बन्धः । तथा क्रमात् प्रवेशगत्या
 विंशशतं विंशत्यधिकशतं । प्रिये इति देवीसम्बुद्धिः । लिङ्गस्य मध्रकोष्ठान्तं
 लिङ्गमध्रकोष्ठपर्यन्तं तदधोगतकाष्ठेषु सर्वेषु क्रमात् विन्यस्य तदन्ते तस्मिन्

पुनं यथा नया विधाय न तत्र प्राग्वहिनोयुग्मोत्थं विधाय विधाय विधायास्वच्छं
 वधिकम् सम्यग्भ्रमिः सूतैः परिणः समवगुणैरेव प्रतिकोयसकैककोष्ठ-
 शतिकोष्ठममापोषणं प्राकल्पनायैकं सूतं नद्विः परितस्वतन्त्रेवसाया-
 सूकं सूतं पुनश्चमयपण्ययुगैरेवमपुकेवैरेवकोष्ठममापोषणं द्रविण्योत्तर-
 कोष्ठान्युत्तरं विधाय व विधायिकोष्ठममापोषणं द्रविण्योत्तर-
 कोष्ठः साविष्टानपिष्टकं लिङ्गं नद्विष्टानेयानन्दविधायोत्तरं यथा
 कोष्ठानि सूताना नवमयासुकोष्ठममापोषणं नद्विष्टानेयानन्दविधायोत्तरं यथा
 पञ्चासुकोष्ठानि विधायिकोष्ठानि यथा नया कला न त्वेदं मयापुनश्चामयत् ७८ ७८
 प्रतिकोष्ठममापोषणं सम्यग्भ्रमिः लिङ्गं कोष्ठकममापोषणं सस्युग्मनद्विष्टान-
 मयमवगुणैरेवनामः प्रथमसुके वगुणैरेव कोष्ठं विधाय नद्विष्टानमयपण्ययुगैः
 सम्यग्भ्रमिः नया प्रथमयासु। कलैव सुकलिङ्गं सुकलिङ्गं कलेत्युः। पुरिविश्वे।
 कोष्ठानां प्रागेव विनयुक्तत्वे। सविष्टानेयानन्दविधायोत्तरं कोष्ठं विधाया कलेन
 मयाकोष्ठममापोषणं यदुः। अमितः प्रद्विष्टानेयानन्दविधायोत्तरं यथा
 मया समकोष्ठं मयासु। पुः सम्यग्भ्रमिः लिङ्गं मयायान् लिङ्गापुपुपुकि-
 यतिकोष्ठममापोषणं विधाय। अयुक्तान् वगुणैरेव विधाय। निरपुष्टान् वगुणैरेव विधाय।
 समकोष्ठं वगुणैरेवनामवगुणैरेव विधायोत्तरं कोष्ठं मयायान् विधायोत्तरं कोष्ठं
 मयायान् विधायोत्तरं यथा। समानि विधायोत्तरं यथा। मयायान् विधायोत्तरं यथा
 वद्विष्टानेयानन्दविधायोत्तरं यथा। नद्विष्टानेयानन्दविधायोत्तरं यथा। मयायान्
 मयायान् विधायोत्तरं यथा। मयायान् विधायोत्तरं यथा। मयायान् विधायोत्तरं यथा
 मयायान् विधायोत्तरं यथा। मयायान् विधायोत्तरं यथा। मयायान् विधायोत्तरं यथा

विधायोत्तरं यथा ॥ ७७ ॥
 प्रथमः समकोष्ठं मयायान् विधायोत्तरं यथा ॥ ७८ ॥
 सवृद्धौ नद्विष्टानेयानन्दविधायोत्तरं यथा ॥ ७९ ॥
 विधाय वगुणैरेवनामवगुणैरेव विधायोत्तरं यथा ॥ ८० ॥
 लिङ्गस्य मयायान् विधायोत्तरं यथा ॥ ८१ ॥
 विधायोत्तरं यथा विधायोत्तरं यथा ॥

मध्ये युगोदयार्णे तु लिखेत् प्रोक्तक्रमेण वै ।
 लिङ्गाग्रमध्यादभितः पिण्डिकायाञ्च संलिखेत् ॥ ७८ ॥
 विद्याः प्रथमभेदोत्थाश्चतुर्विंशतिकास्तथा ।
 कृत्वैवं मेरुलिङ्गन्तु यन्त्रं तत्रैव तां लिखेत् ॥ ७९ ॥
 ममस्तवाञ्छितप्राप्तौ जयारोग्यायुराप्तये ।
 पटादौ तत् समालिख्य पूजयेन्नित्यशश्च ताम् ॥ ८० ॥
 प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक्कसैकविंशतिसूत्रतः ।
 चतुःशतानि कोष्ठानि भवन्ति सुसमानि वै ॥ ८१ ॥

मूलकोष्ठमारभ्याधिष्ठानोपरितनपंक्त्यवधि पञ्चदशोत्तरशतसंख्यकोष्ठेषु प्राद-
 क्षिण्यप्रवेशगत्या तन्मध्रकोष्ठान्तं प्रत्यावरणं षट्त्रिंशदष्टाविंशतिविंशति-
 चतुर्दशदशषड्भेदक्रमादावरणसप्तके च तदनन्तरमेकं लिङ्गाधिष्ठानपिण्डिका-
 न्तगलमध्रकोष्ठे च ततः परिशिष्टविद्याचतुष्टयं वहिश्चतुरस्रकोणचतुष्टये
 वायव्यादिनैऋत्यन्तमेकैकक्रमाच्चैवं सम्भूय विंशत्यधिकं शतं विद्या विन्यस्थानन्तरं
 तल्लिङ्गपिण्डिकाकोष्ठचतुर्विंशत्के लिङ्गाग्रपंक्तिमध्रकोष्ठमारभ्य पिण्डिकाधःस्थ
 पंक्तिपर्यन्तं प्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या त्वमुक्तक्रमं तार्तीयविद्याचतुरचरमेदांश्चतुर्विं-
 शतिमालिख्यानन्तरं वहिश्चतुरस्रस्य प्राचीनवीथीं समान्तरालां सप्तधा विभज्य
 तेषु सप्तसु कोष्ठेषु पंक्तिशो वामपार्श्वस्थकोष्ठत्रये क्रमात् पर्यायनित्याविद्याचर-
 त्रयं दक्षिणपार्श्वस्थकोष्ठत्रये दिननित्याविद्याचरत्रयं मध्रकोष्ठे युगार्णसहितं
 षट्कार्णञ्च विन्यसेदिति । तत्र यन्त्रे । एवावधारणे । तां ललितां सपरिवारां ।
 पटादावित्यत्रादिशब्दः कनकरजतताम्राश्मादिविषयः । तदयन्त्रं । नित्यशः अनु-
 दिनं । तां ललितां प्राग्वत् ॥ ८० ॥

प्राक्प्रत्यगित्यादिभिः इष्टदा इत्यन्तैः षड्भिः श्लोकैर्महालिङ्गयन्त्रनिर्माण
 विधानादिकमुपदिशति । तत्र सुसमानि आयासविस्तारवैषम्याभावात् । तस्य
 कोष्ठसमुदायरूपस्य । एकपार्श्वार्धोभागे अधः पंक्त्यामेकस्मिन् पार्श्वे । ततः तस्याः
 पंक्तेरित्यर्थः । चः समुच्चये । उपरि उपर्युपरीति यावत् । षट्सप्तत्येकैका-
 दशावधि षट्सप्ताष्टनवदशैकादशसंख्यावधौति यावत् । मार्जयेत कोष्ठानीत्यर्थः ।

तस्यैकपार्श्वार्धोभागे पञ्च कोष्ठानि मार्जयेत् ।
 ततश्चोपरि षट्सप्तैवमेकादशवधि ॥ ८२ ॥
 मार्जयेदुपरिष्ठाञ्च तस्यैव प्रतिलोमकम् ।
 तथा कुर्यात् पार्श्वयोश्च तेनाधिष्ठानपिण्डके ॥ ८३ ॥
 भवतश्चोपरिष्ठात्तु पञ्चविंशतिकोष्ठकैः ।
 लिङ्गमन्यानि पार्श्वस्थमार्जनाद्भवति प्रिये ॥ ८४ ॥
 अधिष्ठाने पिण्डकायां तद्वितीयविभेदजाः ।
 लिङ्गे प्रथमभेदोत्पन्नमध्यस्थे स्ववाञ्छितम् ॥ ८५ ॥

उपरिष्ठात् अष्टमादिषु षट्सु पंक्तिष्विति शेषः । चः समुच्चये । तस्य पञ्चषडादि-
 क्रमस्य । एवावधारणे । प्रतिलोमकं दशादिपञ्चकान्तक्रमादित्यर्थः । तथा कुर्यात्
 यथाधिष्ठानपिण्डके षष्ठा षष्ठा कोष्ठैस्तत्र लेख्यत्वेन वक्ष्यमाणविंशत्यधिकशत-
 विद्याभेदसमसंख्यकोष्ठे भवतः । पार्श्वमन्यत्तेनाधिष्ठानपिण्डके भवतः । येन
 क्रमेण मार्जनादधिष्ठानपिण्डके भवतः । तेन क्रमेण तदन्यत् पार्श्वं मार्जये-
 दिति । चः समुच्चये उपरिष्ठात्तयोदशपंक्तेरित्यर्थः । तुर्विंशते । पञ्चविंशति-
 कोष्ठकैः लिङ्गं अस्योत्तरत्र भवतीत्यत्रान्वयः । अन्यानि लिङ्गरूपाणि
 तानि कोष्ठानि । पार्श्वस्थमार्जनात् पार्श्वस्थकोष्ठमार्जनादवशिष्टानीत्यर्थः । प्रिये
 इति देवोसम्बुद्धिः । तद्वितीयविभेदजाः विद्या इत्यर्थः । लिङ्गे पञ्चविंशति-
 कोष्ठात्मके प्रथमभेदोत्पन्ना तार्त्तीयस्येति शेषः । तन्मध्यस्थे लिङ्गमध्यस्थे कोष्ठे ।
 स्ववाञ्छितं प्राग्वत् साध्यादिकं । मध्य अधिष्ठानपिण्डकयोरन्तरालस्थकोष्ठत्रये ।
 तद्दिनजां प्राग्वद्विद्याप्राप्तिदिनजां प्रयोगदिनजां वा । अनघे इति देवीसम्बुद्धिः ।
 तत्र यन्त्रे । अयमत्र विरचनाक्रमः । प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदकसमान्तरालमेक-
 विंशत्येकविंशतिसूत्रस्फालनाच्चतुःशतानि कोष्ठानि निष्पाद्य तदधःपंक्त्या-
 मेकपार्श्वे पञ्चकोष्ठानि तस्मिन्नेव पार्श्वे द्वितीयादिसप्तमपंक्त्यवधि षट्सप्ताष्टनव-
 दशैकादशकोष्ठाणि च मार्जयित्वा पुनस्तस्मिन्नेव पार्श्वे अष्टमादित्रयोदशान्त-
 पंक्तिषट्के दशनवाष्टसप्तषट्पञ्चकोष्ठानि पुनस्तस्मिन्नेव पार्श्वे चतुर्दशाद्यष्टादशान्त
 पंक्तिपञ्चके दशदश कोष्ठानि तदुपरिगतमेकोनविंशविंशात्मकं पंक्तिद्वयं च

मध्ये तद्दिनजां विद्यामिति प्रोक्तं तवानघे ।

महालिङ्गाभिधं यन्त्रं तत्र पूजाखिलेष्टदा ॥ ८६ ॥

समत्रिरेखां निष्पाद्य योनिं तस्यास्तु मध्यतः ।

तत्तत्सूत्रवशात् कुर्याद्दश त्रिषु तथा समम् ॥ ८७ ॥

एवं कृतेव परितो लिखेत्तां विंशतां शतम् ।

शिष्टमध्यत्रिकोणे तु लिखेद्वाञ्छितमात्मनः ॥ ८८ ॥

मार्जयेत् । अनन्तरमन्यस्मिन् पार्श्वेऽपि यथा षष्ट्या षष्ट्या कोष्ठैः तदुपरिगतमेकोन-
विंशतिं शतकपंक्तिद्वयं अधिष्ठानपिण्डके भवतस्तथावशिष्टकोष्ठानि युक्त्या
मार्जयेत् । एवं कृते षष्ट्या षष्ट्या कोष्ठैरधिष्ठानपिण्डके त्रिभिः कोष्ठैः तयोरन्त-
रालं पञ्चविंशतिभिः कोष्ठैर्लिङ्गमध्येव क्रमान्महालिङ्गं निष्पाद्याधिष्ठानपिण्ड-
कयोः पश्चिमपंक्तिस्थमधरकोष्ठादि प्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या विद्याद्वितीयभेदांस्तस्मिन्-
गतपञ्चविंशतिकोष्ठेषु अग्रपंक्तिमध्यकोष्ठादिप्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या विद्या-
प्रथमभेदांस्तन्मध्यकोष्ठे स्ववाञ्छितमधिष्ठानपिण्डकयोरन्तरालकोष्ठत्रये पंक्त्या
दिननित्याञ्चालिखेदिति ॥ ८६ ॥

समत्रिरेखामित्यादिभिरनुभावात् इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैर्योनिचक्रनिर्माणादिक-
मुपदिशति । तत्र योनिं स्वाभिमुखत्रयं । तस्या योन्याः । तुर्विशेषे । मध्यतः
मध्ये । तत्तत्सूत्रवशात्तत्तद्रेखानुगुणतः कुर्यात् । दश सूत्राणि । त्रिषु सूत्रेषु । तथा
यथैकविंशत्यधिकशतयोनयः सम्भवन्ति तथेत्यर्थः । समं समान्तरालम् अन्त-
रालसाम्यादृते मर्मणामसम्भवात् । अत्र योनिचक्रे । परितः अग्रादिप्रादक्षिणेन ।
ताः द्वितीयभेदजा विद्याः । तुः समुच्चये । अयमत्र विरचनाक्रमः स्वाभिमुखं समत्रि-
रेखात्मिकां योनिमुक्तवन्निष्पाद्य तद्रेखात्रयं दशभिर्दशभिश्चिह्नैः समान्तरालमेका-
दशधा विभज्य तद्रेखाचिह्नेषु चिह्नाच्चिह्नं तत्तत्सूत्रानुगुणाद् यथा मर्मभेदं
सम्भूय त्रिंशत्सूत्रास्फालनादेकविंशत्यधिकशतयोन्यात्मकं चक्रं विधाय तद्योनिष्व-
ग्रादिप्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या तार्तीयविद्याद्वितीयभेदान् शिष्टमध्ययोन्यां स्ववाञ्छितम्
विन्यसेदिति । तत्र योनिचक्रे । तां ललितां विद्यां सपरिवारमित्यर्थः । प्राग्व-

तथा विधाय दशभिर्दशभिः सूत्रपातनैः ।

द्वितीयभेदाः विलिखेत्तथा साध्यसमन्विताः ॥ ६३ ॥

तत्रापि पूजनाद्यैस्तु सिद्धेयुः निजवाञ्छिताः ।

एवमूह्यं तृतीयोत्थविद्याभिरपि कल्पयेत् ॥ ६४ ॥

तेपि वाञ्छितसंसिद्धौः कुर्युररेव मुनिश्चितम् ।

कोष्ठयन्त्रविभेदानि शृणु वक्ष्ये यथाविधि ॥ ६५ ॥

तथेत्यादिना मुनिश्चितमित्यन्तेनाज्ञाद्येन श्लोकद्वयेन महावज्रवज्राभिधानं यन्त्रमेवमूह्यपरतोयं यन्त्रनिर्माणविधानादिकञ्चोपदिशति । तत्र तथा विधाय प्रागन्योन्यसङ्गतं त्रस्रयोनिं विधाय । द्वितीयभेदाः विद्याः । तथा शिष्टमध्ये । अयमत्र विरचनाक्रमः । प्राग्वदन्योन्यसङ्गतं त्रस्रयोनिचक्रं विधाय तन्मध्ये प्राग्वद्दशसूत्रास्फालनादेकविंशत्यधिकशतवज्रकोष्ठानि निष्पाद्य प्राक्त्रस्रमारभ्य प्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या विद्याद्वितीयभेदान् शिष्टमध्ये स्ववाञ्छितञ्चालिखेदिति । तत्र महावज्रवज्रयन्त्रे । पूजनाद्यैरित्यत्रादाशब्दः स्थापनादिविषयः । एवमुक्तप्रकारेण । तृतीयोत्थविद्याभिः तार्तीयविद्यातृतीयभेदविद्याभिः । ऊहनप्रकारे त्वेकं यन्त्रमुदाहरणत्वेन लिख्यते । प्राग्वत्त्रस्रं योनिचक्रं विधाय तन्मध्ये षड्विंशतिषड्विंशतिसूत्रास्फालनादेकान्त्रिंशदधिकसप्तशतं वज्रकोष्ठानि विधाय तत्र प्राग्गतशृङ्गादिप्रादक्षिण्यप्रवेशगत्या वासनापटले वक्ष्यमाणतार्तीयविद्यातृतीयभेदान् विंशत्यधिकं सप्तशतं परिशिष्टेषु पुनर्नवसु कोष्ठेषु त्रिविकोष्ठक्रमेण श्रौविद्याकूटत्रयं मध्यस्थतार्तीयकूटे प्राग्वत् स्वमनीषितं च विन्यसेदिति । एवं कोष्ठवज्रादिष्वपि ऊह्यकोष्ठानि परिकल्प्य विद्याभेदान् विषमान् न्यसेत् । ते ऊह्य परिकल्पिता यन्त्रभेदाः । एवावधारणे ॥ ६४ ॥

कोष्ठत्यादिभिरागमे इत्यन्तैरर्द्धाद्यैः पञ्चभिः श्लोकैर्विषमसमकोष्ठचतुरस्रचक्रेषु पंक्तिस्थमनीषितसंख्यमङ्गानालिख्य तदनुरूपसंख्यविद्याकूटलेखनादनन्तानि यन्त्राण्यमौषां सर्वेषां तन्त्रान्तरोक्तत्वञ्चोपदिशति । तत्र यथाविधौत्थनेन कोष्ठेषु विवक्षितसंख्याकलेखनस्य तन्त्रान्तरोक्तत्वं द्योतयति । नवषोडशकोष्ठादि नवकोष्ठं षोडशकोष्ठं षोडशकोष्ठचक्रं चारभ्येति यावत् । सम्बर्धय पूर्वोक्तपूर्वोक्तचक्रवाह्ये परितः । विषमं विषमसंख्यकोष्ठात्मकं चतुरस्रं । समं

नवषोडशकोष्ठादि संवर्द्धा विषमं समम् ।

तेष्वङ्गानि समं कृत्वा पंक्तौ तेषु समालिखेत् ॥ ६६ ॥

समसंख्यकोष्ठात्मकं चतुरस्रं । तेषु चक्रेषु । समं समसंख्यं कृत्वा तन्वान्तरोक्त-
क्रमादित्यर्थः । तेष्विद्येत् पंक्ताविति पूर्व्वत्र समालिखेदित्युत्तरत्र चान्वेति ।
तेन पंक्तौ स्थितेषु कोष्ठेष्वित्येकं तेषु विद्याभेदान् समालिखेदित्यन्यः । तेषां
कोष्ठानां । मध्यस्थकोष्ठतः विषमकोष्ठे चतुरस्रे सर्व्वमध्यस्थकोष्ठे समकोष्ठे
चतुरस्रे मध्यस्थकोष्ठचतुष्टये च । सर्व्वेभिरसाध्याभावात् । अयमत्र विरचना-
क्रमः । प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदकचतुःपञ्चसूत्रास्फालनाच्च क्रमान्नवकोष्ठात्मकं षोडश-
कोष्ठात्मकं चक्रं विषमं समञ्च विधाय तत्तत्परितस्त्रयोश्च प्रतिदिशमेकैकपंक्ति-
वर्द्धनक्रमात् सम्भूय पंक्तिचतुष्टयपंक्तिचतुष्टयवर्द्धनेन विषमसमसंख्यकोष्ठात्मक-
समचतुरस्राणि चक्राणि स्वाभिमतानुगुणं चिह्नं निष्पाद्य तेषु प्रतिपंक्तिकं कोष्ठेषु
वाच्छितसंख्यादिवाच्छितसंख्यादिक्रमेण यदङ्गादूर्द्धाधःपंक्तिक्रमान्तिथ्येकपंक्ति-
क्रमाद्विविधपंक्तिकोणक्रमाच्च समसंख्यमालिख्य तत्तत्कोष्ठेषु तत्तदङ्गानुगुणं
तार्त्तीयविद्याभेदेऽश्वेकमेकमालिख्य मध्ये निजवाच्छितं चालिखेदिति । अत्राङ्गानां
लेखनक्रमस्यातिरहस्योपि पारंपर्याविच्छिद्यर्थं श्रीनाथपादाज्ञया यथासम्प्रदायं
विलिख्यते । अत्र विषमभद्रालेखनक्रमे अर्द्धश्लोके ।

विषमे विलिखेद्भद्रे भुजमध्यात् स्वदक्षिणात् ।

इष्टादिष्टोत्तरैरङ्गै (रैकै) र्द्धनजाद्युत्तरैस्तु वा ॥

कोष्ठानि पूरयेन् मन्त्रिगत्या पतति चेद्दहिः ।

प्रतिराशेरूर्द्धकोष्ठे लिखेदङ्गमनन्तरम् ॥

द्विधाप्यालिख्य कोष्ठाङ्गः संस्थाप्य पूर्व्ववामतः । इति ।

अत्र विषमभद्रादलक्षणमुत्तरत्र वक्ष्यति । विषमे भद्रे जर्द्धाधोरूप-
तस्त्रिथ्यग्रूपतश्च विषमे कोष्ठे पंक्तिरूपेण समचतुरस्रचक्रे । भुजमध्यात्
स्वदक्षिणात् स्वस्य सर्व्वदक्षिणार्धस्थपंक्तिकाष्ठेषु सर्व्वमध्यस्थकोष्ठादारभ्या-
ङ्गान् लिखेदिति । इष्टादिष्टोत्तरैः परिकल्पितयोरिष्टमादौ विलिख्य
ततः प्रतिकोष्ठमुत्तराधिकै (भिधै)स्त्रैरङ्गैर्द्धनजाद्युत्तरैस्तु वा अभीष्टसंख्याध-
नोत्पन्नैराद्युत्तरैर्षा एकपंक्तिधनसमुदायेन आद्युत्तरानयनं वक्ष्यति । तदा-

विद्यातृतीयभेदोत्थांस्तत्तदङ्गानुगुण्यतः ।

मनोषितञ्च संलिख्य तेषां मध्यस्थकोष्ठतः ॥ ६७ ॥

विदध्याद्वाञ्छितं सर्व्वं तैर्यन्त्रैः कल्पितैस्तथा ।

वश्याकर्षणविद्वेषस्तम्भनोच्चाटनादिकम् ॥ ६८ ॥

दुप्रत्तरैरङ्गैर्वेत्यर्थः । काष्ठानि पूर्येदित्यस्य अङ्गेरित्यनेनान्वयः । मन्त्रिगत्या पूर्व्वलिखितपंक्तिकोष्ठानन्तरानन्तरदक्षिणपंक्त्यामुद्धृतः सचिवगतिकोष्ठेऽनन्तरमनन्तरमङ्गं लिखेदित्यर्थः । पतति चेद्वह्निः सर्व्वदक्षिणपंक्तिकोष्ठे सर्व्वोद्धृतं पंक्तिकोष्ठे चालिखिते सतीत्यर्थः । द्विधापौत्यादि मन्त्रिगत्या च । प्रतिराशिगत्या लब्धे स्थाने सति लेखनोपमनन्तरमङ्गपूर्व्वकं लिखितकोष्ठस्य वामकोष्ठे लिखेदित्यर्थः । एतदुक्तं भवति विषमभद्रे निजसर्व्वदक्षिणपंक्तिमध्यस्थकोष्ठे आद्यमङ्गं विन्यस्य तिर्य्यकपंक्तौ सर्व्ववामकोष्ठस्योद्धृतं कोष्ठे द्वितीयमङ्गं सर्वाधः स्थपंक्तिमध्यकोष्ठे तृतीयं तद्वामे चतुर्थं पश्चात् सचिवगत्या चालिष्य उपरितनकोष्ठेष्वेकैकमस्मिन् लिखिते सति अनन्तरमङ्गं तत्प्रतिराशिदक्षिणकोष्ठे विलिख्य ततः सचिवगत्या विलिखेत् । एवमुभयतोप्यलम्बस्थाने स्वपूर्व्वलिखितकोष्ठस्य वामकोष्ठात् प्राग्बद्धिलेखनात् सर्व्वतः साम्यं भवतीति । विषमगर्भलेखने चार्द्धाद्यं श्लोकचतुष्टयम् ।

गर्भं तु विषमे वर्गचतुष्के वज्रतो लिखेत् ॥

वर्गपंक्तिं त्रिभिर्हृत्वा फले त्वेकं विनिक्षिपेत् ।

शेषश्चेत्तत्समं कोष्ठं व्यत्यस्येत् प्रतिपंक्तिकम् ॥

आद्यन्तवर्गयोरुद्धृत्वाधःपंक्तिषु यथाक्रमम् ।

अयं विशेषो व्यत्यस्ते विद्यातद्द्वर्गपंक्तिः ॥

त्रिभिर्हृत्तफलं कोष्ठं पूर्वं तत्कर्णयोः क्रमात् ।

व्यत्यस्य शेषकोष्ठानि कर्णादितरतस्तथा ॥

द्वितीयफलशेषो यस्तत्संख्यां पंक्तिमन्वयोः ।

व्यत्यस्येद्द्वर्गयोस्तिर्य्यक् समाङ्गं सर्व्वपंक्तयः ॥ इति ॥

अस्यार्थः । गर्भं तु विषमे विषमभद्रेचतुष्टयसम्प्राप्ते विषमगर्भः तस्मिन् । वज्रतो लिखेत् अस्मिन् गर्भचतुष्टये अभीष्टमेकं प्रथमं संकल्प्य तत्कोणस्थं द्वितीयं तत्तत्पार्श्वस्थं तृतीयं तत्कोणस्थं चतुर्थं संकल्प्य प्रतिवर्गं विषमभद्रेोक्तक्रमादङ्गान-

मुक्तक्रमाद्विलिखेदित्यर्थः । वर्गपंक्तिष्वपोत्यादि । एषु चतुष्कवर्गेषु एकपंक्ति-
संख्यां त्रिभिर्हृत्वा लब्धं फलं क्वचित् संस्थाप्य भागहारशेषश्चेदेकमेतत् फले योज्यं
तदाज्यं फलं सम्भवति । तत्र फलसंख्यानि कोष्ठानि प्रथमचतुर्थवर्गयोरुद्धाधः
पंक्तिषु प्रतिपंक्ति तत्तत्पंक्तिकोष्ठक्रमानतिलङ्घनेन विन्यस्येदित्यर्थः । अयं
विशेष इत्यादिनाद्धाद्येनैकेन व्यत्यस्तकोष्ठविशेषः कथितः । यथा एकवर्ग-
पंक्तिसंख्यां द्विगुणोक्तव्य त्रिभिर्विभज्य तत्फलं द्वितीयसंज्ञं भवति । शेषसंख्या
क्वचित् स्थातव्या तत्र द्वितीयफलमुभयकर्णकोष्ठेष्वेकानुक्तक्रमेण प्रागिव व्यत्यस्य
तत्तत्पंक्तिषु प्रथमफलोपान्तसंख्यावशिष्टसंख्या क्वचित् स्थातव्या । तथा तावत्
स्वकर्मकोष्ठव्यतिरिक्तकोष्ठेष्वङ्गान् प्राग्वत् क्रमात् व्यत्यस्येत् । तद्वितीयेत्यादि-
पूर्वस्थापिता द्वितीयफलशेषसंख्या यावत् संख्यामभीष्टपंक्तिद्वयत्तोर्यवर्गयोस्ति-
र्थग्रूपासु पंक्तिषु पंक्तिकोष्ठक्रमानतिलङ्घनेन व्यत्यस्येदित्यर्थः । एवं कृते
सर्वतः साम्यं भवतीत्यर्थः । विषमगर्भालङ्घने लघूपायश्लोकद्वयं ।

यद्दान्यफलसंख्यातां पंक्तिमारभ्य पंक्तिशः ।

स्वकामफलसंख्यातः तिर्यग् व्यत्यस्य तत्परम् ॥

क्रमादुभयकोणान्तं कोणान्येवोभयोरतः ।

आद्यन्तवर्गयोः प्राग्वद्व्यत्यस्येदन्यवर्गयोः ॥

अस्यार्थः । सर्वप्रथमचतुर्थवर्गयोस्तिर्थग्रूपपंक्तिषु ऊर्ध्वपंक्तिमधः-
पंक्तिं वा समारभ्य गणयित्वा तास्वेव पंक्तिषु एकहीनाद्यफलसंख्यां पंक्तिं
तिर्यग्रूपतश्चान्योन्यं पंक्तिशः प्राग्वद्व्यत्यस्यानन्तरमेकां पंक्तिमुभयकर्णकोष्ठा-
वधि व्यत्यस्य तदवशिष्टपंक्तिषुभयकोष्ठस्थानङ्गानेव व्यत्यस्येत् । एवं कृते
प्रथमचतुर्थवर्गयोरुद्धाधःपंक्तिषु प्रतिपंक्ति प्रथमफलसंख्यकोष्ठान्येव व्यत्यस्तानि
भवन्ति । द्वितीयद्वितीयवर्गयोः पूर्वोक्तद्वितीयफलशेषसंख्यापंक्तिमपि तिर्यग्व्य-
त्यस्येदित्यर्थः । समभद्रलेखने अर्धवर्द्धश्लोकः ।

समे भद्रे वतानकान् पूर्वमश्वस्य वर्त्मना ।

यस्यैवैकान्तरेणाथ पुनश्चास्य च संलिखेत् ॥

तत्तच्छिरस्था वान्यादितदत्तद्वद्वगजाध्वना । इति ॥

अस्यार्थः । षोडशकोष्ठात्मके समभद्रे स्ववामभागाधःस्थकोष्ठे आदिम-
मङ्गं विन्यस्य तस्मादश्वमार्गेण ऊर्ध्वादि द्वितीयतिर्यकपंक्तौ वामतो द्वितीयकोष्ठे
द्वितीयमङ्गं तत् पंक्तावेव सर्व्वदक्षिणकोष्ठे तृतीयं सर्व्वीधःस्थ पंक्तौ वामतस्तु-

पत्न्याः समुदाया मवतीति ।
 संशयान् नसिवादि संशयान् नदेकपत्निकोऽसंख्यया गृह्यते । नतर्फलसूक्त-
 अस्यायमर्थः । नत मर्दं सर्वं पत्निकोऽसंख्येकमपस्य नदद्वैकित्य नतर्फलसंख्यया
 इत्यर्थान्मिमंसादिदोषान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् कथितं ।
 गृह्यते पत्निकोऽस्य नतर्फलसंख्यया ।
 श्लोकसर्वपदादौ यमिति पुनः ।
 मवति मताङ्गारशुभ्रमिति मवतीति ।
 पत्निको संख्येकमपस्य नदद्वैकित्य नतर्फलसंख्यया विमर्शते । नतर्फलसंख्यया
 तदद्वैकित्यसंख्यया विमर्शते नतर्फलसंख्यया विमर्शते । यथा
 इत्यर्थान्मिमंसादिदोषान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् कथितः । यथा
 श्लोकसर्वपदादौ न फलशेषो व पादिको ॥
 उद्वेष्टे पत्निकोऽस्य नतर्फलसंख्यया पुनर्द्वैते ।
 प्रथमाङ्गान् विविधनतर्कान् गजमानान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् ।
 नामदकं अदकं प्रथमं विमर्शते अन्वयान् विविधनतर्कान् प्रथमवर्गान् विविधन-
 इत्यर्थान् प्रथमवर्गान् मवति । समानं तु मर्दप्रकारं प्रतिवर्गं मर्दा-
 काङ्क्षककमानं प्राग्वत् प्रतिवर्गं विविधनं वा ।
 कमान् विविधनं व इति ।
 दन्त्याङ्गान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान्
 मर्दाङ्गान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान्
 अस्याः । प्राङ्गान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान्
 अन्वयान् गजमानान् वा नतर्कान् ॥ इति ॥
 प्रतिवर्गं चतुःकोटिं पुञ्जीकमानो विविधनं ॥
 समानं तु वृत्तं वा गान् प्राङ्गान् मर्दाः ।
 समानं तु विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् ।
 काङ्क्षानां गजमानान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् ।
 काङ्क्षं पञ्चमाद्यसंख्येकान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् ।
 तदुक्तं चतुर्ध्वं विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् ।

स्थापनाङ्गारशुभ्रमिति मवतीति ॥ ८८ ॥
 अयमर्थोऽयं विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् विविधनतर्कान् ।

उद्योगोपबन्धनान्तरात् नया कोष्ठमवति च ॥
 श्रवकाद्यानि यन्त्राणि प्रोक्तान्येकादेश क्रमत् ॥
 साध्यैपादादादिषुका नवतिष्ठ वृत्तिःशतम् ॥
 यन्त्ररत्ना—तयस्त्रिंशो तु पटले व्याख्यायन्ता वदेतिराः ।
 पटलं परिपूर्णं पराशरम् ॥ ३३ ॥ ॐ नवसत् ॥
 ख्यायां व्याख्यायां लिङ्गयन्त्रप्रकाशानपरं तयस्त्रिंश
 विष्टराजप्रकाशाभिधमार्जनं सुमगानन्दनद्येन विरचितेनयां मनोरमा-
 इति षोडशानिखानन्तु श्रौकादिमताख्यासु परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसार
 शेषः । यन्त्रविष्टाभिधमार्जनं यन्त्रविष्टसञ्ज्ञं आगच्छे ॥ १०० ॥ ० ॥
 भूम्यादि विषयः । श्रौतविष्टकादिभिः । देवीनि सञ्ज्ञैः । प्रोक्तं प्रोक्तवति
 उच्यतेनादिकं इत्यादिशब्दो निधनादि विषयः । विधुं ख्याद्यानिखलं आद्यशब्दो
 वृत्तिश्चरुष्काश्च पञ्चानरं भद्रं समगमभूषणं चति । अथ सूत्रयन्त्रव्याख्या लिख्यते ।
 पञ्चादि चरुष्कःकोष्ठपञ्चानरं भद्रं विषमगमभूषणं तद्वचश्चरुष्कःकोष्ठपञ्चादि-
 दिष्टिकोष्ठपञ्चानरवृत्तं विषमभद्रं च भवति । प्रतिवाङ् भद्रं पदेकोष्ठ-
 इत्यष्टौन श्लोकान् विषमभद्रंदिष्टवत् कथितं । प्रतिवाङ् तिलकोष्ठपञ्चादि-
 तद्वचश्चरुष्कं पञ्चानं भद्रं ख्यात् समगमभूषणम् ॥
 चरुष्कस्य भद्रं विषमगमभूषणम् ॥
 यादिदिष्टवृत्तं भद्रं विषमं पञ्चिकोष्ठः ।

पटलम् ॥ ३३ ॥ ० ॥

इति षोडशानिखानन्तु श्रौकादिमते तयस्त्रिंश शतं
 अस्या निपातनादिषु तन्त्रं खान्तमार्जनं क्रमम् ॥
 ईश्वरान्तमया व्यापितं सत्यं समीरता ।
 अथैवं देवि ते प्रोक्तं यन्त्रविष्टाभिधमार्जनम् ॥ १०० ॥
 इति देव्या यन्त्रभूदेस्तुवाक्ताः सञ्ज्ञैः सदिष्टैः ।

मनोरमाख्याटीकासहितं नन्दराजै ।

चतुस्त्रिंशपटलम् ।

अथ षोडशनित्यानां विद्याकौतुकिनामिह ।
चमत्कारकरौ विद्यां वक्ष्यामि शृणु सुन्दरि ॥ १ ॥
सिद्धसारस्वतं मृत्युञ्जयं त्रिपुटगारुडं ।
अप्रखारूढामन्नपूर्णां नवात्मानं नवात्मिकाम् ॥ २ ॥
ततश्च देवीहृदयं गौरौविद्याञ्च लक्ष्मदाम् ।
निष्कलत्रयप्रदामिष्टदायिनीञ्च मतङ्गिनीम् ॥ ३ ॥
राज्यलक्ष्मीं महालक्ष्मीं सिद्धलक्ष्मीमनन्तरम् ।
गोपालभेदानौषधान् वदाम्युक्तक्रमेण वै ॥ ४ ॥
शुचिः स्वेन ततो माया वियद्वाहस्ववर्जियुक् ।
हंसहृत्तेजसां योगाद्युतिदाहचरस्वकैः ॥ ५ ॥

पूर्वस्मिंस्त्रयस्त्रिंशे पटले षोडशनित्याविद्यासिद्धानि वाञ्छितप्राप्तिफलानि ललिताविद्यायाः स्वरूपभेदसमुत्थानि कानिचिद्दयन्त्रारण्यपदिश्यानन्तरं तेषां लोकचमत्कारकरान् प्रयोगान् विद्याभिरुपदिशत्यथ षोडशनित्यानामित्यादिना आत्मवानित्यन्तश्लोकशतरूपेण चतुस्त्रिंशपटलेन । तत्र अथ षोडशेत्यादिभिः क्रमेण वै इत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः सप्रस्तावपटलार्थानुपदिशति । तत्र इह पटले सुन्दरोति सम्बुद्धिः । सिद्धसारस्वतमित्यादिना श्लोकेन विद्याष्टकमुपदिशति । तत्र त्रिपुटगारुडं त्रिपुटाविद्यां गारुडविद्याञ्च । ततश्चेत्यादिना श्लोकेन विद्याष्टकं । राज्यलक्ष्मीमित्यर्द्धेन विद्यात्रयं । गोपालभेदान् समेत्यर्धः । सप्तधा इति तदुद्धारक्रमे वक्ष्यमाणत्वात् । औषधानि सकलभुजङ्गमविषहराणि स्वेच्छोत्क्रान्तिकरणानि च ॥ ४ ॥

शुचिरित्यादिना विग्रहेत्यन्तेन श्लोकद्वयेन सिद्धसारस्वतविद्यास्वरूपमुपदिशति । तत्र शुचिः ऐकारः स्वेन विन्दुना सहिति शेषः । ततः अनन्तरम-

पयोधन इत्यादिभिर्मनुष्यैर्नितान्मन्त्रैस्त्रिभिः शौकैर्विद्यासाधनप्रकारं सिद्धविद्या-
 सारखनविदया दिव्यप्रयोगाञ्चापदिशति । तत्र पयोधनः शौर्यवृद्धौ । कुलसुन्दरौ
 आत्मा पञ्चदशे पटले प्राक्कुलसुन्दरौ विषयहं आत्मेत्यर्थः । सिद्धमन्त्रः सिद्धविदयाः ।
 अनया सिद्धसारखनविदया । मन्त्रैः दिव्यलोकान्निमित्तं यावत् । पुत्रि-
 श्रेष्ठे । कल्पकां अत्रिचञ्चलिन्यामिति यावत् । चः समुच्चये । तां कल्पार्थं यावत् ।

तत्रदेवतानां आत्मसम्बन्धोऽप्यन्यतः ॥ ७ ॥

समुच्चये । अत्रिचञ्चलिनोऽप्यन्यतः । एतदर्थकं भवति अत्रिचञ्चलिनोऽप्यन्यतः सति
 सिद्धयुक्त्याः । वा विकल्पे । आद्यात्मनविषयत्वात् आत्मानमित्ति यावत् । चः
 विभिन्नदेवतायावृत्तौ न युक्तिकामनुत्थल्यर्थः । मायया हृदयेषु देवैस्वरसदृश-
 ल्यात् । तत्र अत्रिचञ्चलिनोऽप्यन्यतः । विजविद्यया स्वस्वविद्यया धर्मा-
 पटलेत्यादिना शौकान्निमित्तं पटले प्राक्तानां विद्यानामङ्गल्यानयोः परिभाषा-

विशेष आनविशेषः प्राक्तन्य तदुत्थल्यर्थः ॥ ६ ॥

विषयत्वात् समविशयानिपटले प्रागुक्त्यात्मनोऽप्यन्यतः प्राक्काल्यानविषयत्वात् । प्रयोग-
 शौकारिविषयज्ञानात्प्रत्ययः समभिन्नसदृशः पञ्चमं शौकमित्ति यावत् । असत्-
 अनन्तरसदृशं हंसहंससदृशदत्तदत्तनृपि समयोः हकारसकारहकारहकार-
 सकारसकाररूपकाररूपकाररूपकाररूपकाररूपकाररूपकाररूपकाररूपकाररूपकार-
 शकारः शौकान्निमित्त्यर्थः । हंसहंसज्ञानयोः योग्याद्यादिदत्तदत्तसदृशकः हकार-
 शरमित्ति श्रेष्ठः । माया हृदयेषु । विषयदेवस्ववर्तित्युक्तं रूपं हकारिविन्दुसहितः

पापयित्वा च तां श्रेयान् शौकयति समाहितः ॥ ६ ॥

अनया मन्त्रैर्नृपिः शोधयित्वा तु कल्पकाम् ।

आत्मा सिद्धमन्त्रः पश्चाद्विद्वेद्याद्विनिर्वाणकाम् ॥ ८ ॥

पयोधनः पञ्चलक्षं जपित्वा कुलसुन्दरौ ।

मायया वा विद्वेद्याच्च आत्मानं वाद्यात्तदौचिते ॥ ७ ॥

पटलेऽभिधत्तकानामङ्गानि निजविद्यया ।

समायुक्तदिना विद्या पश्चात्प्राप्तनविषयत्वात् ॥ ६ ॥

पुनश्च हंसहंससदृशदत्तदत्तनृपि ।

गङ्गाप्रवाहवत्तस्या भारतो निःसरेन्मुखात् ।
 आचष्टे च त्रिकालस्थानर्थान् पृष्टा महाद्भुतम् ॥ १० ॥
 भूः खेन ज्याधराखेता ह्यन्मायया समन्वितम् ।
 पालयेति द्विरुक्त्वा तत् प्रतिलोममुदौरयेत् ॥ ११ ॥
 विद्या मृत्युञ्जयाख्यासौ दीर्घस्वरयुजा हृदा ।
 विद्ययाङ्गानि नियतं स्वात्मानं चिन्तयेदिति ॥ १२ ॥
 आद्यमध्यतृतीयार्णनालपद्मसुकर्णिके ।
 समासीनं सुधार्द्राङ्गं मौलाविन्दुकलायुतम् ॥ १३ ॥

श्लोकयेति । अत्र भिन्नक्रमेणान्वयः । श्लोकयेति ब्रूयादिति । समाहितः अन्यबुद्धि-
 व्यापारादिरहितः । तस्याः कन्यायाः । चः समुच्चये । त्रिकालस्थानर्थान् भूत-
 भविष्यद्वर्त्तमानकालस्थान् । पृष्टा कन्येत्यर्थः । महाद्भुतं महाचमत्कारभूतं
 यथा ॥ १० ॥

भूखेनेत्यादिना श्लोकेन मृत्युञ्जयविदयास्वरूपमुपदिशति । तत्र भूः ओकारः
 खेन विन्दुना सहितेति शेषः । ज्या जकारः धरा खेता उकारविन्दुभ्यां सहिता ।
 हृत् सकारः मायया समन्वितं विसर्जनीयेन समन्वितं । पालयेति द्विरुच्चार्यं
 पालय पालयेत्यर्थः । तत् उद्धृताक्षरत्रयं । प्रतिलोमं प्रतिक्रमात् । अत्र प्रयोगेषु तु
 प्रथमं प्रणवादाक्षरत्रयमुच्चार्यान्तरं पालनोयस्याख्यां द्वितीयान्तामुच्चार्यं ततः
 पालययुगं ततो व्युत्क्रमेणादाक्षरत्रयञ्चोच्चरेदिति सम्प्रदायार्थः ॥ ११ ॥

विद्येत्यादिभिरेधत इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैः मृत्युञ्जयविदयाध्यानस्वरूप-
 मुपदिशति । तत्र दीर्घस्वरयुजा हृदा दीर्घस्वरषड्भिन्नेन सकारेण
 सविन्दुनेति सम्प्रदायः । स्वात्मानं निजविग्रहं चिन्तयेदिति वक्ष्यमाण-
 प्रकारेण ॥ १२ ॥

आद्येत्यादिनाद्यर्द्धेनैतदुक्तं भवति आद्यक्षरनालं द्वितीयाक्षरदलं तृतीयाक्षर-
 कर्णिकमूर्द्धाधोमुखं सितकमलद्वयं सङ्ख्यप्रतयोरन्तराले सितकमले इति । सुधा-
 र्द्राङ्गं तत् पद्मद्वयाक्षरमौलिस्थचन्द्रकलानिःसृतसुधार्द्राङ्गं । सुसितं वर्णतः । हरिषे-

मुसितं हरिणाक्षस्रक्चिन्तापाशकरं हरम् ।
 स्वैक्येन भावयेन्नित्यं जयदीर्घायुरधते ॥ १४ ॥
 तृतीयममृताख्याया द्वितीयं तदनन्तरम् ।
 रसावङ्गिस्वसहितप्राणास्तैस्त्रिपुटोदिता ॥ १५ ॥
 त्रिभिर्द्विरुक्तैरङ्गानि कृत्वा विद्यान्तु नित्यशः ।
 जपेदङ्गो मुखे स्वैक्यं भावयंस्त्रिसहस्रकम् ॥ १६ ॥
 तेन विद्यां श्रियं कान्तिं कवितां गानकौशलम् ।
 नरनारौन्टपाणाञ्च वाह्यभंगं लभते नरः ॥ १७ ॥
 अरुणामरुणाक्षस्यां प्रसन्नवदनाम्बुजाम् ।
 मुष्ये ष्वङ्कुशपद्मानि पद्मपाशेक्षुचापकान् ॥ १८ ॥
 दधानां वाह्यभिः षड्भिः माणिक्यमुकुटोज्ज्वलाम् ।
 शृङ्गारभूषापिक्ववाक्चामरादर्शपीडकाः ॥ १९ ॥

त्याद्यायुधचतुष्टयं वामोर्द्ध्वकरादि तदधःकरान्तमप्रादक्षिण्यक्रमेण । तत्र चिन्तेति
 व्याख्यानमुद्रा । स्वैक्येन स्वापृथक्त्वेन ॥ १४ ॥

तृतीयेत्यादिना श्लोकेन त्रिपुटाविद्यास्वरूपमुपदिशति । तत्र तृतीयममृति-
 शब्थाः सिद्धसारस्वतविद्यातृतीयवीजं श्रौवीजमित्यर्थः । एतच्छ्रीत्रिपुटाविद्यायाः
 प्रथमं वीजमित्यर्थः । द्वितीयं तदनन्तरं सिद्धसारस्वतविद्याया द्वितीयं
 वीजं । रसावङ्गिस्वसहितप्राणाः लकार ईकारविन्दुभिः सहितः ककारः । तेन
 कामवीजमुच्यते । तैस्त्रिभिर्वीजैः ॥ १५ ॥

त्रिभिरित्यादिभिः स्मरेदित्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैस्त्रिपुटाविद्यायाः षडङ्गानि
 साधनक्रमं सिद्धविद्यस्य प्राप्यानि फलानि तद्गानं तत्परिवारध्यानञ्चोपदिशति ।
 तत्र त्रिभिर्वीजैर्द्विरुक्तैर्वारद्वयमुच्चारितैः । तुर्बिशेषे । त्रिसहस्रकं वाराणा-
 मिति शेषः । तेन जपेन । चः समुच्चये । नरः साधकः । अत्रायुधक्रमस्तु
 दक्षिणाधोहस्तादिषामाधरहस्तान्तं प्रादक्षिण्येन वोद्वयः । षड्भिः
 सभूयेत्यर्थः । दधाना इत्यस्यानन्तरपूर्वश्लोकोत्तराङ्गेन सम्बन्धः । तस्या देव्याः ।

दधानाः परितस्तस्या गायन्त्यश्चापि शक्तयः ।
 परिवार्य्यं स्थितास्ताभिर्वृतां तां स्वैक्यतः स्मरेत् ॥ २० ॥
 भूः खेन हंसदाहाभ्यां मरुद्वह्निक्षया युतौ ।
 वैरिमोहीत्यक्षराणां चतुष्कं गरुडेति च ॥ २१ ॥
 जवी सवह्निग्रासश्च हंसहिंसद्वयन्तथा ।
 स्वाहान्तो गदितो मन्त्रस्तार्क्ष्याखिलरक्षितुः ॥ २२ ॥
 त्रयोविंशार्णको मन्त्र उपरागे सुसाधितः ।
 फणिदृष्टान् पिशाचाद्यैः क्षिष्टानन्यांश्च रोगिणः ॥ २३ ॥

स्थिताः नचा(न्ना)सीना इत्यर्थः । देव्या एवासीनत्वं । ताभिः शक्तिभिः । तां देवीं ।
 स्वैक्यतः अपृथग्भावेन ॥ २० ॥

भूः खेत्यादिना सुसाधित इत्यन्तेनाध्यर्धेन श्लोकद्वयेन गारुडमन्त्रस्वरूपं
 तत्साधनप्रकारञ्चोपदिशति । तत्र भूः ओकारः खेन विन्दुना सहिता इति
 शेषः । एतत् काकाच्चिवत् पूर्वापरयोरन्विति । हंसदाहाभ्यां हकाररेफाभ्यां
 अन्योन्यसुम्निष्टाभ्यां । मरुद्वह्निक्षया क्षया सहितौ मरुद्वह्नी मरुच्च वद्वह्निश्च क्षया
 चेत्यर्थः । ते वाकार ईकार ऊकाराः तेन मरुदादिवर्णाः पृथक् पृथगिति
 सम्प्रदायः । तेन ह्रं ह्रीं ह्रूं इत्यक्षरत्रयं निष्पन्नं । वैरिमोहीत्यक्षराणां चतुष्कं
 वैरिमोहीति अक्षराणां चतुष्टयस्य स्वरूपग्रहणं । गरुडेति च चकारेण गरुड
 इत्यक्षरत्रयस्य च स्वरूपग्रहणत्वं द्योत्यते । जवी पकारः सवह्निग्रासः वह्निना
 सहितो ग्रासः वह्निरतीकारस्य संज्ञाप्याग्नेयत्वसामग्रात् सम्प्रदायाच्च ईकारः ।
 ग्रासः इति ञकारः ईकारसहितः ञकार इत्यर्थः । हंसहिंसद्वयं हंस इत्यक्षर-
 द्वयं हिंस इत्यक्षरद्वयञ्च । तथा स्वरूपग्रहणं । त्रयोविंशार्णः त्रयोविंशतिवर्णा-
 त्मकः । उपरागे चन्द्रसूर्ययोरिति शेषः । सुसाधितः भवेदिति शेषः । जप-
 तर्पणहोमाच्चादिभिरित्यर्थः ॥ २२ ॥

फणीत्यादिना जपेदित्यन्तेनार्धाद्येन श्लोकद्वयेन गारुडमन्त्रसिद्धस्य प्रयोग-
 विशेषात् फलानि तद्दानञ्चोपदिशति । तत्र पिशाचादिरित्यत्रादृशब्दो भूत-
 प्रेतापस्मारकृत्यादिविषयः । चः समुच्चये । त्रिविधैरुचैः स्थिरकृतिमजङ्गमा-

विषात्तान् त्रिविधैरुग्रैर्मूर्च्छितांश्च गतासुकान् ।
 पालयेच्छतजप्तेन तोयेनाभ्युक्षणात् क्षणात् ॥ २४ ॥
 कुर्वतस्ताण्डवं शम्भोरग्रे मेरुसमं विभुम् ।
 अहितानि च खादन्तं स्मरंस्तार्क्ष्यमनुं जपेत् ॥ २५ ॥
 पद्माक्षवौजतैलिनाप्याशु नश्येन नाशयेत् ।
 गरलं भुजगानाञ्च समस्तानामयत्नतः ॥ २६ ॥
 प्रणवं चरहंसाग्निजवौदाहो नभश्चरौ ।
 शून्याम्बु रसदाहोग्निहृदम्बुमरुदन्वितः ॥ २७ ॥
 हंसश्च मरुता युक्तः प्रोक्ता विद्या दशाक्षरी ।
 षडङ्गं मायया कृत्वा जपेदक्षरलक्षकम् ॥ २८ ॥

ख्यैर्विषविशेषैः । मूर्च्छितान् गतसंज्ञान् । गतासुकान् देहे कस्मिंश्चित् प्रदेशे
 विषवेगेन सङ्कुचितप्राणान् । शतजप्तेन शतवारमभिमन्वितेन । कुर्वतस्ताण्डव-
 मित्यत्र भिन्नक्रमान्वयः । ताण्डवं कुर्वत इत्यर्थः । मेरुसमं विग्रहस्य महत्तया
 वर्णतया च । विभुं तत्त्वतः । अहितानि प्रागुक्तविषादीनि ॥ २५ ॥

पद्माक्षेत्यादिना श्लोकेन सकलभुजङ्गमविषनाशनमौषधं तत्प्रयोगञ्चोप-
 दिशति । तत्र पद्माक्षवौजेभ्यस्तैलं लब्धं तेन । उपायो गुरुमुखादवगन्तव्यः ॥ २६ ॥

प्रणवमित्यादिना दशाक्षरोत्यन्तेनाध्यर्जेन श्लोकद्वयेनाश्वारूढाविद्यामुप-
 दिशति । तत्र चरहंसाग्नी इति मध्यपदलोपो समासः । तेन चरयुतहंसाग्नी
 इत्यर्थः । चर एकारः हंसाग्नी इकारसहितो हकारः जवौ पकारः दाहो रेफः
 नभश्चरौ मकारसहितो एकारः । शून्याम्बु दिव्यत्वात् शून्याम्बुनो इति यावत् ।
 अत्र विद्यच्छब्दस्य पर्यायत्वात् सम्प्रदायाच्च शून्यमिति शकारः वकारसहितः
 शकार इत्यर्थः । सदाहोग्निः इकारसहितो रेफ इति यावत् । हृदम्बुमरुद-
 न्वितः हृत् सकारः अम्बु वकारः आकारसहितः स्वकारः । हंसः हकारो मरुता
 युक्तः आकारसहितः ॥ २७ ॥

षडङ्गेत्यादिभिर्विद्वयत्यन्तरङ्गादयैः षड्भिः श्लोकैरश्वारूढाविद्याया अङ्गानि

ततो यमुद्दिश्य जपं निशि कुर्यादयत्नतः ।
 समानयेत् स्वगेहे तमानाशात् प्रोक्तकारिणम् ॥ २९ ॥
 वश्यमाकर्षणं लक्ष्मो सुवर्णं वाञ्छितानि च ।
 प्राप्नोत्ययत्नादनया विद्याया सिद्धयानिशम् ॥ ३० ॥
 लोहितां लोहिताश्वस्थां लोहिताम्बरभूषणाम् ।
 चतुर्भुजां त्रिनयनां प्रसन्नवदनाम्बुजाम् ॥ ३१ ॥
 भल्लां दक्षेण वामेन चर्मयष्टिं समुज्ज्वलाम् ।
 अन्याभ्यां हेमपाशेन कण्ठे वद्धा स्वसाध्यकम् ॥ ३२ ॥
 हेमवेत्नाहतं वद्धा करयुग्मकृताञ्जलिम् ।
 दासोहमिति भाषन्तं पतितं निजपादयोः ॥ ३३ ॥
 स्वरन् विद्यां जपेन्मर्त्यो वशे कुर्यादयत्नतः ।
 समस्तं जीवभुवनमश्वारूढाख्यविद्याया ॥ ३४ ॥
 प्रणवं नमसा युक्तं तथा भगवतीति च ।
 माहेश्वरीति प्रोक्तान्नपूर्णे स्वाहेति तन्मनुः ॥ ३५ ॥

साधनप्रकारं सिद्धविद्यास्य प्रयोगान् तद्ग्रानं तत्फलविशेषांश्चोपदिशति ।
 तत्र मायया प्राग्वत् हृल्लेखया । अक्षरलक्षकं विद्याया अक्षरसंख्यालक्षकं दश-
 लक्षमित्यर्थः । ततो विद्यायां सिद्धायामिति यावत् । तं साध्यं । आनाशात्
 यावच्छरीरं । प्रोक्तकारिणं दासवदित्यर्थः । अनया अश्वारूढाख्यया विद्याया ।
 लोहिताश्वस्थां लोहितवर्णाश्वस्थां । दक्षेण दक्षिणकरेणेत्यर्थः । वामेन प्राग्वत् ।
 समुज्ज्वलां विविधवर्णां । अन्याभ्यां ऊर्ध्वकराभ्यां । हेमपाशेन तयोर्वामकरस्थेने-
 त्यर्थः । हेमवेत्नाहतं तयोर्दक्षिणकरस्थहेमवेत्नाहतं । स्वरन् उक्तरूपां देवीं ॥३४॥

प्रणवमित्यादिना श्लोकेनान्नपूर्णाख्यां सप्तदशक्षरविद्यामुपदिशति । तत्र
 नमसा नमः पदेन प्रणवादनन्तरं नम इत्यक्षरद्वयं । तथा समुच्चये । भगवतीति
 भगवति इति चतुरक्षराणि माहेश्वरीति माहेश्वरि इति चतुरक्षराणि अन्नपूर्णे
 स्वाहेति अन्नपूर्णे स्वाहा इति षडक्षराणि तन्मनुः अन्नपूर्णाविद्या ॥ ३५ ॥

विधाय माययाङ्गानि जपेद्विद्यामहर्मुखे ।
 सहस्रवारं नियतं न तस्य स्याद्हरिद्रता ॥ ३६ ॥
 भुजङ्गत्रासकरणनृत्यासक्तावलोकिनीम् ।
 स्मितवक्त्रां हेमपात्रात् पायसं दधतीं करे ॥ ३७ ॥
 भवानो सर्वदा विद्याजपवान् कदाचन ।
 बुभुक्षितो भवेदेव न कदाचिच्च कुत्रचित् ॥ ३८ ॥
 तथा नृत्यस्थितं मां त्वां तदालोकनकौतुकाम् ।
 आभ्यां भजेन्नित्यशो यो मन्वाभ्यां याचते वरम् ॥ ३९ ॥
 तस्यावयोः प्रसादेन सिध्यत्येवाशु चिन्तितम् ।
 तिष्ठेच्चोपरि सर्वेषां सर्वथा सर्वतः सदा ॥ ४० ॥
 हंसहृद्ग्रासनभसां रसाम्बुव्याप्तदाहकैः ।
 क्ष्मास्त्रयोगान्नामतश्च नवात्म नवभिश्च तैः ॥ ४१ ॥

विधायेत्यादिभिः कुत्रचिदित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैरन्नपूर्णादिव्या अङ्गानि ध्यानं
 विद्यासाधनप्रकारं विद्यासिद्धस्य लभ्यानि फलानि चोपदिशति । तत्र मायया
 प्राग्बुद्धेखया । विद्यां अन्नपूर्णाख्यां । अहर्मुखे प्रातःकाले । तस्य जपितुः ।
 भुजङ्गत्रासकरणनृत्यासक्तावलोकिनीं ताण्डवविशेषासक्तपरमेश्वरावलोकनशोलां ।
 हेमपात्रात् हेमपात्रादिति ल्यब्लोपे पञ्चमो । हेमपात्रमापूर्य्य स्थितां । विद्या-
 जपवान् अन्नपूर्णायाः ॥ ३८ ॥

तथेत्यादिना सदित्यन्तेन श्लोकद्वयेनानन्तरवच्यमाणनवात्मविद्ययोर्ध्यानं
 तत्फलानि चोपदिशति । तत्र तथा नृत्यस्थितं भुजङ्गत्रासननृत्यपरं । तदा-
 लोकनेन कौतुकां नृत्यावलोकनकौतुकां । आभ्यां वच्यमाणाभ्यां । वरमभीष्टं ।
 तस्य याचितुः । एवावधारणे ॥ ४० ॥

हंसेत्यादिना सिद्धिदावित्यन्तेन श्लोकद्वयेन नवात्मकयोर्विद्यास्वरूपमुप-
 दिशति । तत्र हंसहृद्ग्रासनभसां हकारसकारक्षकारमकाराणां । रसाम्बु-
 व्याप्तदाहकैः लकारबकारयकाररैः सहितानामिति । तैरक्षरैः । तस्य नवात्मक-

वाकाण्डहृत्कः तदाहोति भवामुख । नल आलिमखानलवे लिखनमायकः
 शुभं नद्विद्विधोषकरकीटादिरेरितं । नलिषाडाकाण्डहृत्कः प्रोक्तोषधयलिषा-
 वादिषा खण्डुपुष्पीपलवारिया । मूर्ध्ना देभुसखरे सगलवि वेति सख्यदेयः । सु-
 सखुमङ्गलां ख्यातेरिख्यः । अलौषधयाः सखा गुकसुखोदवगलख्या । नपपल-
 अमुखाः अखा देवोहृदयविद्याया खान पवसुक्तमिति यावत् । पुर्वशुभे ।
 मन्त्रविद्यामिस्वित्तदेवनानां सधकधनफलवावख्यारिकव्योपदिशति । नल ख्यासुक्त-
 खानमिख्यादिमिस्वित्तययवहैखन्तैः वरुमिः शोक्तैः देवोहृदयख्यानं सकल-
 खरभुवन वरुवर्तनी सख्युयति यावत् ॥ ४३ ॥

हृदयविद्याया हिनोयाखरमिख्यः । नमसा नम इत्यखरहृदयन हनोयवगुष्पी-
 प्रथममखरं लिपुटान्याखं लिपुटाविद्यायासुक्तोयाखरं कामवेजं । एतदेवो-
 प्रखवमिख्यादिना शोकेन देवोहृदयविद्याखरुपसुपदिशति । नल प्रख-
 नवात्मिका प्रावत् । पुर्वशुभे । ते विद्या देख्याखर विद्या ॥ ४२ ॥
 मन्त्र । एवावधारेण । ख्या अकारः । वक्त्रं ईकारम् । नल अकाराखरख्यानं ।

आजाखिलं (ना) तथा सा नं वहेदेखामिभविच्छनम् ॥ ४६ ॥

नलिषाडाकाण्डहृत्कखलवालिखिलमायकः ।
 मूर्ध्ना खयोल नां रातिं विजनं सुशुभं यहे ॥ ४५ ॥
 पिष्टां शुद्धिः पायसाणो विद्याजापो जितेन्द्रियः ।
 सिनकृष्टं खण्डुपुष्पीखलं नपपलवारिया ॥ ४४ ॥
 खानमृक्तमसुख्याखि सनलं सवुसङ्गलम् ।
 देवोहृदयसंखासो विद्या सवर्षिसिद्धिदा ॥ ४३ ॥
 प्रखव लिपुटान्याखं नमसा वरुवर्तनी ।
 नवात्मिका तु ते विद्या हावेनी सवर्षिसिद्धिदा ॥ ४२ ॥
 नखुव खानारं हित्वा वक्त्रं नल प्रयाजयेत् ।

देवीहृदयविदेयं स्त्रीणां सदाःफलप्रदा ।
 सौभाग्यलक्ष्मीकीर्त्तगायुरारोग्यविजयावहा ॥ ४७ ॥
 प्रणवं रुद्रदयिते तथा योगेश्वरोति च ।
 स्वाहान्तिका तु विद्येयं कथिता द्वादशाक्षरी ॥ ४८ ॥
 गौरीविद्येत्यसौ प्रोक्ता लक्षजप्ता सुसाधिता ।
 ध्यात्वा प्राग्वज्ज्यारूढा देवौ साधयतीप्सितम् ॥ ४९ ॥
 निशामध्ये तु निशया निजवामोरुदेशतः ।
 साध्यनामसमोपेतामालिख्यैतान्तु तन्मनाः ॥ ५० ॥
 ध्यायंस्तथा जपेद्विद्यां तदैवाकषेयेन् प्रियाम् ।
 नानया सदृशी विद्या विद्यते वनितावशे ॥ ५१ ॥
 राजवश्ये तथा लोकवश्ये स्त्रीवशकर्मणि ।
 न विद्याः सन्ति भुवने ह्यगौरीमनुद्वयात् ॥ ५२ ॥

लिखितहृत्क्षेत्रः । आज्ञास्थितं भूमध्यस्थितं । तथा समुच्चये । सा देवी । तं
 साधकं । अस्य साधकस्य सौभाग्यादिफलप्रदकप्रोक्तफलम् ॥ ४७ ॥

प्रणवमित्यादिना श्लोकेन गौरीविद्यास्वरूपमुपदिशति । तत्र रुद्रदयिते
 इत्यक्षरपञ्चकं योगेश्वरोत्यक्षरचतुष्टयं स्वाहेत्यक्षरद्वयं द्वादशाक्षरी सम्भूयेति
 यावत् ॥ ४८ ॥

गौरीत्यादिभिर्द्वयादित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः गौरीविद्यायाः साधनं ध्यानं सिद्ध-
 विद्यस्य प्रयोगविशेषान् फलभेदादिकञ्चोपदिशति । तत्र ध्यात्वेत्यादिनोत्तरार्द्धेन
 एतदुक्तं भवति प्रागुदीरिताश्चारूढास्वरूपविद्यान्ता गौरीदेवी निजमनीषितं
 साधयतीति । तुर्विशेषे । निशया हरिद्रया । निजवामोरुदेशतः साधकस्य
 वामोरुदेशे । साध्यनामसमोपेतां साध्यसाधककर्मणा समोपेतां । एतां गौरीविद्यां ।
 तन्मनाः साध्यमना इत्यर्थः । तथा यथासम्प्रदायभावनया । विद्यां गौर्या इति
 शेषः । तदैव अनया गौरीविद्यया । ह्यगौरीमनुद्वयात् अश्चारूढाविद्या गौरी-
 विद्याइत्यतः अधिकाश्च सदृशाश्चेति यावत् ॥ ५२ ॥

निष्कलयपदां प्राग्वज्जामनश्चाथोत्त ॥ ५६ ॥

वराणि स्वाहा इत्यन्तरय उच्चरेदिति शेषः । इदंशार्था सम्भूयति यावत् ।
कथां नवकेशामिति चलायुचरामि । कनकवलिंसुयत् कनकवलि इति पञ्चा-
मणवमिथ्यादिना श्रीकन निष्कलयपदांविद्यास्वरूपमुपदिशति । तत्र नव-

देवीं लज्जां लज्जामपदां । तिनैः प्राग्वज्ज ॥ ५५ ॥

कदलीवृक्षमस्य पूजयन्मस्य वा । तिसस्याश्वासिमापनमिति क्रियाविशेषणम् । सा
लज्जापदां देवीं सर्वमङ्गलां सर्वमङ्गलां समामानविशेषः । कदलीपूजामखतः
विश्वविद्यास्य फलसिद्धिर्ज्ञोपदिशति । तत्र मायया प्राग्वत् ङ्क्षेत्रेण । तां देवीं
ऊतङ्गां इत्यादिना दिव्यैरिन्दुनागैर्दृष्टान् श्रीकनार्ङ्गानि खान् साधनकर्म

सम्भूयति यावत् ॥ ५३ ॥

नीलवराणि सुविद्यास्वाहा इति चलायुचरामि पञ्चदशाक्षरा ।
षडवर्णाव व ममामहमी स्थानामिति यावत् । काकायुति काकायु इति
द्वितीयं अस्मिन्मन्त्रे द्वितीयमन्त्रस्य षडमन्त्रमिति लक्ष्यः । नौ स्थानां पञ्चम-
वर्णवर्णा मवत् इत्यर्थः । नमोवरी उकारसहितो मकार इति यावत् । एत-
युक्तः । नौ प्राक्तौ । एवावराणाम् । अस्मिन्मन्त्रे द्वितीयवर्णावत् द्वितीय-
स्वरूपमुपदिशति । तत्र अतिनः इकारः । नाट्यं तदयुक्तं इकारेण (उ)रकारो
अतिनित्यादिना पञ्चदशाक्षरान्नामन्त्रं श्रीकन लक्षसुवर्णापदांविद्या-

स्वाहांत्वा इदंशार्थां विद्यां निष्कलयपदां ॥ ५६ ॥

प्राग्वत् नवकेशां च कनकवलिंसुयत् ।

तिसस्याश्वासिमापनं सा प्रीता लज्जां तिनैः ॥ ५५ ॥

जपुद्विद्यां मौनयुतः कदलीपूजामखतः ।

ऊतङ्गां मायया खान्ता तां देवीं सर्वमङ्गलाम् ॥ ५४ ॥

सुविद्यास्वाहा इति विद्या यमुक्ता पञ्चदशाक्षरा ।

एतद्विद्यं नौ स्थानां काकायुति ततः परम् ॥ ५३ ॥

अतिनर्देष तयुक्तः नावराण नमोवरी ।

नित्यशो गिरिशृङ्गस्थवटमूले त्रिलक्षकम् ।
 जपित्वा वर्णशो विद्यां फलमुक्तमवाप्नुयात् ॥ ५७ ॥
 चरः प्राणो मरुद्भुक्तो व्याप्तं प्राणो धरान्वितः ।
 व्योमद्वयं मरुद्भुक्तं रयश्च धरया युतः ॥ ५८ ॥
 चरः प्राण इति प्रोक्त्वा विद्याभौष्टं वदेन्मिथः ।
 जातिपुष्पैर्निशामध्ये पूजिता मङ्गलाकृतिः ॥ ५९ ॥
 सिद्धसारस्वतस्यादौ त्र्यक्षराणि ततः परम् ।
 मातङ्गिन्यै तथा स्वाहा पुनस्त्रीणीति तन्मनुः ॥ ६० ॥
 द्वादशार्ण्यमचिरात् सौभाग्यं कवितां श्रियम् ।
 गानाभियोगं विश्लेषां मान्यताञ्च प्रयच्छति ॥ ६१ ॥

नित्यश इत्यादिना श्लोकेन निष्कत्रयप्रदाविद्यासाधनप्रकारं सिद्धिञ्चोप-
 दिशति । तत्र त्रिलक्षकं जपित्वा वर्णशः सम्भूय षट्त्रिंशत्क्षवारं जपित्वे-
 त्यर्थः । उक्तनिष्कत्रयमितं स्वर्णमित्यर्थः । अवाप्नुयादित्यस्य नित्यश इत्यनेन
 च सम्बन्धः ॥ ५७ ॥

चर इत्यादिना कृतिरित्यन्तेन श्लोकद्वयेनाभीष्टवादिनीविद्यास्वरूपं तत्फलं
 तत्साधनक्रमं तद्विधानञ्चोपदिशति । तत्र चर एकारः । प्राणो मरुद्भुक्तः आकार-
 सहितः ककारः । व्याप्तं यकारः । प्राणो धरान्वितः उकार सहितः ककारः । व्योम-
 द्वयं मरुद्भुक्तं सुश्लेषोच्चारित एकारद्वयं आकारयुक्तं । रयश्च धरया युतः उकार-
 सहितः तकारः । चर एकारः । प्राणः ककारः । विद्या अष्टाक्षरैति यावत् ।
 मङ्गलाकृतिः सर्वमङ्गलादेव्याः प्रोक्तविग्रहा ॥ ५९ ॥

सिद्धेत्यादिना श्लोकेन मातङ्गेश्वरीविद्यास्वरूपमुपदिशति । तत्र सिद्धसार-
 स्वतस्यादौ त्र्यक्षराणि सिद्धसारस्वतमन्त्रस्याद्यानि त्र्यक्षरानि मातङ्गेश्वरी-
 विद्याया अपि प्रथमभूतान्यक्षराणि त्रीणि तानि वाग्भवहृत्स्वाश्रीवीजानि ।
 मातङ्गिन्यै इति चत्वार्यक्षराणि । स्वाहा इत्यक्षरद्वयं । त्रीणि प्रथमभूतानि वाग्-
 भवादीनि प्रतिलोमानि । तन्मनुः मातङ्गेश्वरीविद्या ॥ ६० ॥

द्वादशेत्यादिभिः स्मितामित्यन्तैः पञ्चभिः श्लोकैः तद्विद्याक्षरसंख्यां तदङ्गानि

सर्वथा समुत्ति यावत् ॥ ६७ ॥

राज्यदे राज्यलक्ष्मीं समाचरति ह्यथा वा व्यनक्तमाद्यम् ।
राज्ये । व्यनक्तमाद्यं आद्याद्येव प्रतिज्ञासकसमाद्यम् । षोडशोऽथ षोडशो-
दति । वागवती अकारश्च इकारश्च इवकं पृथगिति यावत् ॥ ६६ ॥

सर्वदं भवति । रसावस्वः लकार एकारविवर्त्येभिरुपलब्धं वकारः तु न भू-
दित्येवमेव । इति राज्यादिना समीरिता इत्यनेन श्रीकवयेन राज्यालक्ष्मीविरा-
सुपदिशति । तत्र सातद्विधा इत्यङ्गुलीनर्तकं भवति । सातद्विधोविराया-
वत्सर्वेष्वपिदिमः शक्तिमः ॥ ६५ ॥

सर्वेष्वपिदिमः शक्तिमः ॥ ६५ ॥
कर्मसमुद्भवाः सौमित्रकैः कर्मप्रारोमाः । स्वसमानाङ्गनाजैः स्वसमानाकार-
व्यापका इत्येवम् । रक्तवसनानामरणाज्जला रक्तवसनरक्तमरणाज्जला । त-
जपन । अमुं विद्या । सर्वं वाञ्छन्तिमिति शेषः । अस्मिन् श्रीके प्रथमपादे लका-
सातद्विधोविराया । सायाज्जङ्गः प्रगावत् इतिवद्यथा अस्ववर्द्धः । न विद्या । तु न
नद्विद्यासिद्धस्य फलानि विद्यासाधनप्रकारदेवताख्यानवैपदिशति । तत्र दं

विद्यासौ राज्यालक्ष्मीं षोडशोऽथ समीरिता ॥ ६७ ॥

राज्यदे राज्यलक्ष्मीं ह्यथा वा व्यनक्तमाद्यम् ।

रसावस्वैरुत्तं स्यादिति नदनन्तरम् ॥ ६६ ॥

सातद्विधा इत्येव नदनन्तरम् ।

संयमानाश्च परतो व्यादेवोऽथिभिर्मात्रम् ॥ ६५ ॥

वादेवलो महोवाः स्वसमानाङ्गनाजैः ।

कर्मसमुद्भवाः सौमित्रकैः कर्मप्रारोमाः स्वसमानाङ्गनाजैः । ६४ ॥

नन्तुसमुद्भवाः सौमित्रकैः कर्मप्रारोमाः स्वसमानाङ्गनाजैः ।

प्रलम्बव्याप्तिसद्विद्यसौमित्रकैः स्वसमानाङ्गनाजैः । ६३ ॥

इत्येवमेव । रक्तवसनानामरणाज्जला ।

सहस्रवारं तेषां विद्या सर्वं प्रयच्छति ॥ ६२ ॥

सायाज्जङ्गः प्रगावत् इतिवद्यथा अस्ववर्द्धः ।

ध्यात्वा तां विजयां विद्यां जपेन्नित्यञ्च पूजयेत् ।
 राज्यं प्रयच्छति प्रीता साधकायाविलम्बितम् ॥ ६८ ॥
 प्रणवं श्रीपुटां मायां कमले तदनन्तरम् ।
 कमलातो लये पश्चात् प्रसौदद्वितयं पुनः ॥ ६९ ॥
 आद्यत्रयं महालक्ष्म्यै नमः प्रोक्ता महेश्वरि ।
 विद्या ते सप्तविंशत्यां समस्ताभीष्टदानिशम् ॥ ७० ॥
 वीजत्रयैः षडङ्गानि द्विरुक्तैर्विहितानि वै ।
 ध्यानञ्च विजयारूपं प्रजपाद्दिनशस्तथा ॥ ७१ ॥
 कौर्त्तिलक्ष्मीधनारोग्यविजयादाखिलेष्टदा ।
 तुलास्थे भास्करे पूजा पूर्णायां सकलेष्टदा ॥ ७२ ॥

ध्यात्वेत्यादिना श्लोकेन तद्ग्रानं तदुपासनक्रममुपासितुः फलावाप्तिञ्चोप-
 दिशति । तत्र तां राज्यलक्ष्म्यै विजयां विजयानित्यासमानविग्रहां ॥ ६८ ॥

प्रणवमित्यादिनाऽनिशमित्यन्तेन श्लोकद्वयेन महालक्ष्मीविद्यास्वरूपमुप-
 दिशति । तत्र श्रीपुटां मायां श्रीवीजपुटितह्लेखां कमले इत्यक्षरत्रयं कमलातो
 लये कमला इत्यक्षरत्रयात् परं लये इत्यक्षरद्वयं । प्रसौदद्वितयं प्रसौद प्रसौद इति
 षडक्षराणि । आद्यत्रयं श्रीवीजपुटितह्लेखेति यावत् । महालक्ष्म्यै नमः
 इत्यक्षरषट्कं । महेश्वरीति देवीसम्बुद्धिः । सप्तविंशत्यां सम्भूय इति
 यावत् ॥ ७० ॥

वीजत्यादिनेष्टदा इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन तद्ग्रानि तद्ग्रानं तदुपासनक्रमं
 तत्फलानि सर्व्वाभीष्टसिद्धिकरभजनकालञ्चोपदिशति । तत्र वीजत्यादादङ्गै-
 तदुक्तं भवति अस्या विद्याया द्वितीयादाक्षरत्रयस्य द्विरावृत्त्या षडङ्गानि
 विहितानि स्युरिति । ध्यानञ्च विजयारूपं विजयानित्याया ध्यानमस्या अपि
 ध्यानमिति यावत् । विजयादोत्यत्रादिशब्दो विविधमङ्गलत्रयगृहक्षेत्रादि-
 विषयः । तुलास्थे तुलाराशिगते भास्करे । पूर्णायां पौर्णमास्याम् ॥ ७२ ॥

श्रीति देवोसर्वाः । मङ्गले प्रयोगे मङ्गलासमानविषयः । युद्धमार्गादौल्यादि-
 कालादौल्यादिप्रभेदे रोगप्रथमयादिविषयः । नस्याः । सिद्धलक्ष्याः । देव-
 वीजे न प्रागवत् खरनिभवेन । नदश्याशक शतवारिसिद्धः । सा सिद्धलक्ष्याः ।
 फलानि नस्या नित्योपास्त्रान् प्रयोगोपास्त्रानादिकीर्तयति । नत आदेन
 आदेनौल्यादिभिर्भुवमित्यन्तः षड्भिः श्रीकृष्णैर्दङ्गानि नर्दपामनकसं नतत्-
 यावत् ॥ ७४ ॥

हंसस्य मायया विमर्जनीयेन संहितां वकारः । समदश्यावरा संशुभं इति
 वकारेण संहितां वकारः । कालौसम्यान् वयाः कालौसम्यान् इति पञ्चव्याः ।
 रजः इत्यन्तरवृद्धयः । मङ्गलवृद्धयः । मङ्गलवृद्धयः । मङ्गलवृद्धयः । मङ्गलवृद्धयः ।
 सुखादौल्यादि यावत् । नमः मकारः । वसां मकरैर्यतः आकारसंहितां वकारः । वरु-
 दिशति । नत आसकदाहवर्षावत् । नकार रकारैककारे विन्दुभिः प्रथमं वीज-
 व्यासकालादिनाचरत्यन्तं श्रीकवलेन सिद्धलक्ष्याविद्यास्त्रिकेपि

युद्धमार्गादौल्यादिभ्यो वस्ये यथाविधि ॥ ७८ ॥

यानान् नस्या देवेषु मङ्गले मङ्गलासमा ।

करोति मातुं कान्तरिगिर्कैर्कर्मिभरति ॥ ७७ ॥

भूतपत्न्युपासनादौल्यादिवारणम् ।

प्रयच्छति जयं युद्धे द्वियं सर्वानिशातिवन्तम् ॥ ७६ ॥

प्रसवा वषट्का नित्यपूजायां साधकस्य सा ।

प्रातः सहस्रवारान् नपथेतदश्याशकम् ॥ ७५ ॥

आदेन काला वाङ्गानि जपेदद्यान् नित्यशः ।

सिद्धलक्ष्यादिविदेयं प्राजा समदश्यावरा ॥ ७४ ॥

योसामाना कालौसम्यान् वयां हंसस्य मायया ।

वारुतेजस्य मङ्गलवृद्धयः स्युर्दत्तनन्तरम् ॥ ७३ ॥

व्यासकदाहवर्षावसां मकरैर्यतः ।

कोशीख्ये अहम कोष्ठप्रार्थिनादित्थि न तदाहोव्यादित्कोष्ठवैद्ये प्रागेव
 लोकोकाल आहसपदेशकोष्ठे सन्मभ्यल्लकोष्ठे साध्यादिमैत प्रथमं बोजं तदाहो-
 कोष्ठप्राज्ञेकं प्रतिक्लामसुक्तमेकं नतर्दमपायल्लकोष्ठे सवे लोषि लोषि कोष्ठा-
 चरुविशायां प्रतिदेशं सभ्यल्लमभ्यल्लकोष्ठपञ्चकसुक्तोक्तं नतर्दवोषुशा-
 सुकानादेकोनपञ्चाशत् कोष्ठमेकं समचरुवत् कोष्ठमेकं विधाय तत्तदाहोवोषिगतकोष्ठा-
 श्यमेव चरुवनाकम् । प्राकेपत्यगोदेविज्यादेकेकसमाप्तान् चैवाहकाहका-
 वल्लमात्त्वान् । प्रादेविज्याकमानं विज्यादेति पूज्यत्वान् । तत्र चके-
 दोना प्रागेवभ्यल्लकोष्ठविज्यादेवोष्ठादेरु इति यावत् । सन् इत्यनन्तराद्यैके
 यथा तद्यथुः । सन्ववर्णात् षोडश अवशिष्टानि यावत् । नाम साध्या-
 माज्युदेति । साध्यादि एतत् किंप्रातिशयम् । सन्मभ्यल्लकोष्ठे आद्यासत्
 एतदेकं भवति । विनोवोष्यां प्रतिदेशं सन् एकमेकं कोष्ठमवशिष्टं नया
 सुक्तमेकं कोष्ठमवशिष्टं नयाथ । तदेतः वीष्यामिति शेषः । तद्व कोष्ठवत् ।
 दिष्टि । तत्र क्वे सवाहकं समान्तरविशयः । तथा यथा प्रतिक्लाम-
 प्राग्यादितिभित्तय इत्यन्येत्तिभिः सौकरित्वात्तद्वनावकानिषाणादिकसुप-
 ष्टिकां नतर्दमपायानागुयामिति यावत् ॥ ८० ॥
 मयानां मौष्याष्टयम् । अनन्तुः दिव्यादात्नन्तानिभिति यावत् । साधकामोष्ठ-
 शब्दे प्रािकान्तरादिपञ्चल्लवपयः । श्रुतिखल्लविशयः । श्रुतिखल्ल व्यानिति पूज्यत्वान् ।

मध्यादि विज्यान्यन्यवर्णात् षोडश नाम च ॥ ८१ ॥
 तदेतदि कोष्ये तयमेकोष्ठी ततः ।
 मात्रोष्ठाहोवोष्यै पञ्चपञ्च तद्युक्ता ॥ ८१ ॥
 प्राकेपत्यगोदेविज्यादेकेक क्वे सवाहकं ततः ।
 व्यात्वेमच्चुदित्तमवशात्तद्विषुत् सवम् ॥ ८० ॥
 विलानन्तुष्टैषु साधकामोष्ठैर्विक्ताम् ।
 इतिहासतस्युक्तां स्वसमाकराशाक्तैः ॥ ७९ ॥
 शतशोषां विनयनां प्रतिवर्ती मयानकाम् ।

सुभवेन च । प्रणवद्वयमख्यः प्रणवमुदिनः ॥ ८८ ॥

अथानवसूः गकारजकारयकार्थकारविरुद्धिभिः कूटकृष्णैः । सहासुः संधया

स्त्रिदशदिना शौकेन सिद्धगोपालमन्त्ररूपमुपदिशति । नत स्त्रिदश-

सहति यावत् । अस्मिन् शौके प्रथमपादे लक्षदशिका दिव्यात् ॥ ८७ ॥

कालियशोविजयारोन्धसंयुतः साधका इति यावत् । अनावाविनिघोक्तैः

सशक्तिभिः त्रिदशदिनाभिः मन्त्रैः । तिन वपुषा । तेषां वपुषा । तेषां चतुर्षु

नत आद्या त्रिदशानां ललिता । पुं कृपा कृष्णवियदा परमार्थकृष्णशः प्राप्तवत् कृष्णः

सकृत्तन्मूर्तदंस्वर्तुपास्तिककलान तन्मन्त्रोच्चारणमस्त्रिदशदिनसमुपदिशति ।

कदाचिदिदशदिनेषु विविधविधैर्नित्यमन्त्रैस्तन्मन्त्रैश्चतुर्भिः शौकेल्लज्जितविधया गोपाल-

दशार्थान् क्रमशः चित्रितेति ॥ ८६ ॥

क्रमान्तद्वैश्वीष्या कथाकोष्ठवद्वये वायव्यादिदिनकालान् च विद्यायाः सम-

प्रणवद्वयमख्यः सिद्धगोपालकामिधः ॥ ८८ ॥

स्त्रिदशदिनाऽथानवसूक्तोर्ध्वमहासुः ।

शुभं तान् षट्कमान्मन्त्रान् अनावाविनिघोक्तैः ॥ ८७ ॥

भवति लक्ष्मीकालिशोविजयारोन्धसंयुतः ।

तैर्वन्द्यपुजाहवनजपतर्पणसंयुतैः ॥ ८६ ॥

तेषां षष्ठा चै वन्मन्त्राः समस्तमोष्टदेवकाः ।

तदा तिन विनादेव स्वं षोडशकल्पयदपुः ॥ ८५ ॥

ततः स गोपुंसशक्तिमरुतमोर्ध्वसशक्तिभिः ।

सर्वान्मोसमारुथारुतकरोहिषषां जयत् ॥ ८४ ॥

कदाचिदेतया पं कृपा कृष्णवियदा ।

समस्तमोष्टसंशुद्धिं सिद्धलक्ष्मीं च विद्यायाः ॥ ८३ ॥

प्रादेविद्यकमान्मन्त्रैर्पूजयेत्तत्र तां सदा ।

प्राक्कित्यादिभिः क्रमादित्यल्लिखिभिः श्लोकाः षड्विधगोपालमन्त्रस्वरूप
 तदङ्गान् तद्वाराधनकर्मशोपदिशति । तत्र प्राक्कः समस पठते षड्विधादिना
 पद्यलिखादेनाप्यङ्कश्लोकव्युत्पत्तिं यावत् । एकैकतः प्रत्येककर्मकश्लोकेन ।
 नामतः समस पठते प्रथम इत्यादिना लिखादेनाप्यङ्कश्लोकेन प्राक्ककर्मश्लोकेन ।
 दिनामादिना प्राक्कैतस्यादिना यावत् । वारुः कामराजस्य षड्विधगोपालस्यैः । तूः षड-
 कामश्लोके । अत्र प्रकारः समाहारः । वृद्धयः समुच्चये । एवं उक्तकामात् ।
 एतदङ्कं भवति प्रथमेन पुरितो महासर्गः षड्विधगोपालस्यैः मन्त्रः । षड्स काम-
 श्लोकात्कैकश्लोकेन प्राक्कैतत्तत्कामात् कामराजगोपालमन्त्रस्यथगोपाल-
 कन्दशोभापालमन्त्रकृतनगोपालमन्त्रगोपालस्यैः । षड्समन्त्रेषु सम्भवे तासु-
 काकाः षड्समन्त्राः प्रथममन्त्रेषु सह षड्विधगोपालमन्त्रः सन्ति । आद्य-
 क्षेत्रे षड्विधगोपालमन्त्र इत्यर्थः । षड्द्वैकः शैल्युत्पत्तिं इति यावत् ।
 इतरै षड्समन्त्राः कामराजगोपालाद्याः । तत्तद्विजादिकेन महाभगवतेन शेषः ।
 स्वादेव्यत्वात् स्मृतिं यावत् । यथाविधौ तद्देवैरपठत्कर्मिभक्तसमुच्चयैः ।
 अष्टपदाणां मन्त्राणां षड् षड्समन्त्रमन्त्रानां ॥ २१ ॥

प्राक्कैः षड्भिः काममन्त्रैकैकतः क्रमात् ।
 पुरतनादानागतसंश्लोकाद्वाङ्मैः पुरतनाद्देवे ॥ २२ ॥
 समोहनत्स्वेवञ्च समधार्मन्महासर्गः ।
 आद्यः षड्द्वैका मन्त्रस्त्रितरे स्तः षड्द्वैकाः ॥ २० ॥
 तत्तद्विजादिकेन स्यात् षड्द्वैकेन यथाविध ।
 अष्टपदाजमन्त्रेषु पूर्जयत् समानिक्रमात् ॥ २१ ॥
 यन्त्राण्य तान् तन्मन्त्रयुतमप्यन्यविक्रमान् ।
 वारुष्य मन्त्रराशेषु तेषां पूर्जा क्रमेण वृ ॥ २२ ॥

दवगन्तव्यानि । सप्त सञ्ज्ञानसमभ्यानि इत्यर्थः । सिद्धेन शक्येया । तत्रिस-
 सप्त कर्तृकारिभिरित्यादिना श्रौकैर्नौषधानि दशा । तदौषधनामान्यासाञ्छसुखा-
 कानि वा (व) श्रौषधप्रयोगैरेकपरिदशानि । तत्र त्रयस्यमित्यादिना श्रौकैर्नौषधानि
 त्रयस्यमित्यादिभिरात्मवर्तित्वमित्यादिभिः श्रौकैर्वर्तमानानामपरोक्षं चोक्तं-
 ॥ ८६ ॥

हृत्कण्ठशालिपननः प्राग्वत् । अत्रैतत् प्रयोगविधानं सुकर्मिणोऽप्यनु-
 सुपदिशति । तत्र सुव्युत्थासुसमौषधं प्राग्वत्प्रवृत्तव्यं । निजवार्तिना प्राग्वत् ।
 सुव्युत्थादिना श्रौकैर्न सकलदेवतानामपरोक्षोपायाश्रययोगादिर्विधान-
 दिव्याकर्मणः । शक्तिप्रयोगोपश्रयवर्तिभिरिति यावत् ॥ ८५ ॥
 अधरकराभ्यां यद्वैश्या । अत्र पाशाद्याद्युषधवद्विषयसङ्घर्षिदि वामदक्षिणवाम-
 अक्षयमित्यादिना श्रौकैर्न विषां व्यनसुपदिशति । तत्र अक्षयं वयं । वंशवर्तिनं
 शक्यैरोपनैः नातिक्रमैः इत्यर्थः ॥ ८४ ॥

नित्यं प्रतिघटं । इष्येद्यौदृशनावकैः इष्यैः यौदृः इति । इति । अत्रैश्व । सप्तैः
 समस्य । तेषां सिद्धयोगादिनां । सकलैः प्रदेवतानां पूजा इत्यनेन पूर्वोक्तं समस्यः ।

आपवधं मुष्टिर्नौ च शक्यैः * जलं भूजकर्म ॥ ८७ ॥
 त्रयस्यं च नौषां च धानकौफलसंयुतम् ।
 हृत्कण्ठशालिपननो देवतादशैर्न सवैर्न ॥ ८६ ॥
 सुव्युत्थासुसमौषधं निजवार्तिना ।
 पुष्टौ चैवापपुष्टौ चैव दधानं शक्तिभिः स्मरते ॥ ८५ ॥
 अक्षयं षड्भुजं वंशवर्तिनं पाशासङ्घर्षणम् ।
 कर्तव्यैः सप्तमित्यैः सर्वमिष्टमवाप्तुं याते ॥ ८४ ॥
 कर्माकारं नैवेद्यं देवादिष्टादिभिः ।
 पापसैनैः कर्तव्यैः कर्तव्यैः ॥ ८३ ॥
 सकलैः प्रदेवा नित्यं इष्येद्यौदृशनावकैः ।

कर्णिकारिं हंसपदौ वाराहौ मृगराजकम् ।
 कोरगटं पिप्पलं मूलं त्रिफलं चूर्णयेत् समम् ॥ ६८ ॥
 सितेनाज्येन मधुना दग्ध्वा तल्लिप्ततत्रयः ।
 भावयंस्तन्मयो भूयाद्विवसैः कैश्चिदात्मवान् ॥ ६९ ॥
 सदाशिवमयी व्याप्तिरिति सम्यक् समीरिता ।
 अस्या निफालनाञ्चिते तत्तत्त्वं स्वात्मसात् कृतम् ॥
 इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमते चतुस्त्रिंशत्
 पटलम् परिपूर्णम् ॥ ३४ ॥

तत्रयः तत् सप्तदशौषधलिप्ताञ्जादितयः । तन्मयः देवतामयः । आत्मवान् भाव-
 नाख्यर्थात् ॥ ६९ ॥

अस्मिन् पटले सप्तविंशश्लोकात् परं एकः श्लोकः पतितः ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसार-
 सिंहराजप्रकाशाभिधानेन सुभगानन्दनाथेन विरचितायां मनोरमा-
 ख्यायां व्याख्यायां लिङ्गयन्त्रप्रकाशनपरं चतुस्त्रिंशं
 पटलं परिपूर्णं परामृष्टम् ॥ ३४ ॥ ॐ तत्सत् ॥

ग्रन्थसंख्याः २३६—चतुस्त्रिंशे तु पटले व्याख्याग्रन्थाः शतद्वयम् ।

षट्त्रिंशतायुतं प्रोक्तं यन्त्राख्यष्टौ च तत्र वै ॥

जनकवदतिमभवस्य स्वभवनकरो यतिरिति यावत् । कुक्कुषा माला
 पञ्चमी शशांगतिष्ठ पञ्चमालात् वाराहीत्यर्थः । जनकात्मिका साधकानां
 सम्प्रदायः । स्वमायाः अतस्त्वितिष्ठे जनिविला उन्माद्यप्रवर्तिकाः शक्तयः ।
 आलक्ष्य वाक् च तिल्यं त्वयं देवदेवमुपस्यं च सिद्धं उत्तरतयं मातृशक्तिमिति
 विमशुपरमार्हस्य गुरोः कटाक्षे साधकानां अधुप्रवृत्तिरनद्यदुपरितिष्ठ । अत्र
 लन । एतदुक्तं भवति यथा रज्जुर्कृपादेयप्रवृत्त्यस्यजपपादेयसोचनस्य क्रियते तथा-
 भवति आद्याविमशुविवशवा शक्तिरुचयतिरिति । तस्य गुरोः । रज्जुत्वेन नवरज्जु-
 यकालात् । सा कसुवैद्यस्यैवैत्यर्थः । विमशुमयो विमशुमातृविवशवा । एतदुक्तं
 प्रत्यया अपरोक्षानुभवविवशया । आद्याविमशुमन्तरेण किञ्चित्पि सुस्युतं शक्तिम-
 प्रतीयमानात्मकस्यैव । यथा वासनया । तन्मायगतिसिद्धिः । तिल्यात्मगतिसिद्धिः ।
 तत्र शोडशनिखानां परिवारारदिसाहचरानां । साकले देहेन्द्रियमनःप्राणाद्याकाशेषु
 तिल्यास्यैवपरिवारान्यासजपनपुण्यैर्वासाभिरुक्तोपवारादीनां वासनसुपरिदशति ।
 शोडशशालादिभिः प्रपञ्चतेत्यन्तः तयोविशाला शौक्यैर्गुरुपुञ्जदिकं सुदृष्टानानां
 अथ शोडशशालादिना सिद्धय इत्यन्तं शौक्यशतकेषु पञ्चशिशुं न पटलेन । अथ
 साकलेन वासनदिकं विद्यास्यैवमुदेन प्रस्तारप्रकारादिकञ्चोपरिदशति
 गानं विद्याभिरुपरिदश्यान्तं शोडशनिखानां तत्तत्परिवारशालादीनां पञ्च
 पूर्वस्मिन् पञ्चशिशुं पटले शोडशनिखानिद्याविद्यासिद्धानां लोकवसनकरानं प्रयो-

कुक्कुषा भवन्माला पुकषाशुक्ति सागराः ॥ ३ ॥
 वलित्व्यः स्वमायाः स्यः पञ्चमी जनकात्मिका ।
 नवलं तस्य देहस्य रज्जुत्वेनावभासते ॥ २ ॥
 गुरोराद्या भवैक्यिकाः सा विमशुमयो मता ।
 यथा तन्मायगतिसिद्धिः प्रत्यया भवति श्रवमे ॥ १ ॥
 अथ शोडशनिखानां साकले वासनं श्या ।

पञ्चशिशुपटलेन ।

रत्नद्वीपो भवेद्देहो नवत्वं धातुरोमभिः ।

सङ्कल्पाः कल्पतरवः स्वाधारा ऋतवः स्मृताः ॥ ४ ॥

ग्रहर्चराशिचक्रेण कालात्मा पश्चिमामुखः ।

तेन पूर्व्याभिमुख्यं स्यादन्यत्ते कथितं मिथः ॥ ५ ॥

ज्ञाता स्वात्मा भवेज्ज्ञानमर्थ्यं ज्ञेयं वहिःस्थितम् ।

श्रीचक्रं पूजनं तेषां एकीकरणमीरितम् ॥ ६ ॥

मातृरूपा शक्तिः साधकानां मातृवदभिमतप्रदा शक्तिरित्यर्थः । एतदुक्तं भवति स्वात्मत्वेन परिभावनायां जनकजनन्योरंशत्वेन देहेन्द्रियबुद्ध्यादिषु संक्रान्तौ धर्माधर्मौ वाराहीकुरुकुलात्मकौ भावयेदिति । पुरुषार्थं धर्मादयः । तुरवधारणे । सागराः महत्त्वया निरवसानतया च । रत्नद्वीपो भवेद्देहः देहत्वं स्वात्मोपलब्धेः । नवत्वं नवखण्डात्मकत्वं द्वीपस्येति यावत् । धातुरोमभिः श्रीजःशुक्रमज्जास्थिमिदोमांसरोमत्वयुधिरैर्मध्यप्रागादिक्रमैः । सङ्कल्पाः कल्पतरवः । सङ्कल्पपुरःसरं कर्मणि प्रवृत्त्या फलसिद्धेः । स्वाधाराः षोडश पटले विशुद्धाख्ये इत्यादिभिरिकषष्टादिनवभिः श्लोकैर्डाकिन्यादीनां निवासस्थानत्वेन प्रोक्तमूलाधाराद्यान्नापर्थ्यन्तानि सुषुम्नान्तर्गतानि स्थानानीति यावत् । ऋतवः वसन्ताद्यः सुषुम्नाया इडापिङ्गलात्मकचन्द्रार्कसंयोगादनुमितकालात्मकत्वात्तत्स्थानाधाराणाम्त्वात्मकत्वमित्यर्थः । ग्रहर्चराशिचक्रेण ग्रहनक्षत्रसहितराशिचक्रेण । कालात्मा कालस्वरूपात्मा पश्चिमामुखः पश्चिमदिङ्मुख इति यावत् ज्योतिश्चक्रस्य प्रत्यङ्मुखत्वात् । तेन कारणेन । पूर्व्याभिमुख्यं कालात्मकदेवताभिमुख्यापेक्षया पूर्व्याभिमुख्यं साधकस्येति यावत् । अन्यत् कालस्य तात्त्विकं स्वरूपं । कथितं षट्त्रिंशे पटले काल इत्यादिना चत्वारिंशदश्लोकपूर्व्याङ्गेनेति यावत् । मिथः अत्युपह्वरं अन्यत् ते कथितं । मिथ इत्यनेनैतदुक्तं भवति इन्द्रियादीनां स्वात्मत्ववासना तत्तन्मन्त्रस्वरूपार्थस्वरूपे तव कथिते इति । अत्र कालचक्रेश्वर्यादीनां चत्वारिंशदश्लोकेन प्रत्येकं नवधात्ववासना पञ्चमे पटले व्याख्याता ॥ ५ ॥

ज्ञाता स्वात्मा पूजक इति यावत् । ज्ञानं स्वकीयं अर्थ्यं पूजोपकरणमिति

याथा नरविषयेषु प्रकल्पे । इत्येयाथा नदीनां मनसश्च प्रवेत्तिकेषु
पुकेषुपनया वा । मनससि इह भवः विषयपरमाद्युक्तकेपया । आरमभिरि-
रसगन्ताः पञ्चतन्त्रकेपः । तेषां प्रथसायकत्वं प्रसूते अभिसिखरकेपनया परिष्णासु-
रित्यादिना पञ्चायनास्तेन श्रौतः । गुणः सत्वादेयः । नसाताः अन्वेस्युक्तकेप-
सप्त दौषु तथश्च सभ्यं दशति यावत् । संश्रौतः अस्मिन्नपटले उत्तरतानि-
अतानिरुक्त्याथाः स्यात्तानिवासाविमश्रुत्याः । इत्येयाः । वक्ष्यामि तेषां
वानादेयः । प्रोक्ताः सप्तविंशतिपटले इति यावत् । संश्रौतः प्रोक्तपटले ।
नानि षोडश । कर्मस्त्रियाथाः वचनानिवावदस्त्रियसगानन्तः । दौषा-
कक्षुणा सभ्यं याद्युः । अतोस्त्रियमनां चि अंतानि पञ्चस्त्रियाथा देयं च मनसा सदि-
देयं शक्यं इत्युक्तं । जस्यैः वृत्तित्वापुसायां कमांडा इत्येयः । पुर्यापपु-
रसाः अर्द्धमादेयो नव । त्रियतिस्त्रियतः त्रियतिस्त्रियतः आत्मा सतिता वा सभ्यं
तेषां बोधात्मकत्वेनपुयगोमयः पुंजनमित्ति । श्रौचकं सिद्धय इति आश्रियमायाः ।
मानं चानं पुंजोपकरणं अर्थं स्ववाङ्मतेन प्रतीयमानं इयं पुंजं श्रौचकं ।
केषु त्रिषुपि सात्मसुकेपत्वेन प्रतीयमानो ज्ञाना पुंजकः स्वकीयत्वेन प्रतीय-
निति यावत् । एतदुक्तं भवति सात्मना भिन्नत्वं प्रतीयमानज्ञानज्ञानज्ञाना-
पुंजनं श्रौचकस्यति यावत् । तेषां ज्ञानज्ञानज्ञानां एकीकरणं बोधात्मकत्वे-
यावत् । इयं त्रिः स्थितं सापुत्तिति शेषः । श्रौचकं पुंजमित्ति यावत् ।

श्रौतानिषुसुखरुः खड्या गुणाः प्रोक्ताः कस्युवा च ॥ १० ॥

वक्ष्यामि देयं संश्रौतः सवर्त्तुयासासु शक्यं ।

वायवो देयं संश्रौतः सवर्त्तुसादिशक्यं ॥ ११ ॥

नास्तुतुदेयं प्रोक्ताः सानिषुयासासु शक्यं ।

कस्युस्त्रियाथां दौषाश्च इत्यां स्याः शक्तयोः च ॥ १२ ॥

अतोस्त्रियमनां चि व कस्युत्तुयासासु पुनः ।

जस्यैः पुर्यापपु च आश्रियाया सातः सातः ॥१३॥

श्रौचकं सिद्धयः प्रोक्ता रसा त्रियतिसंयुतः ।

वशिन्याद्याः शक्तयः स्युस्तन्मात्राः पुष्पसायकाः ।
 मनो भवेद्विद्धधनुः पाशो राग उदौरितः ॥ ११ ॥
 द्वेषः स्यादङ्गुशः प्रोक्तः क्रमेण वरवर्णिनि ।
 अव्यक्ताहङ्कृतिमहदाकाराः प्रतिलोमतः ॥ १२ ॥
 कामेष्वर्यादि देव्यः स्युः सम्बित् कामेश्वरः स्मृतः ।
 स्वात्मैव देवता प्रोक्ता ललिता विश्वविग्रहा ॥ १३ ॥
 लौहित्यं तद्विमर्शः स्यादुपास्तिरिति भावना ।
 सिद्धिस्त्वनन्यचित्तत्वं मुद्रा वैभवभावनम् ॥ १४ ॥
 उपचाराश्चलत्वेपि तन्मयत्वाप्रमत्तता ।
 प्रयोगास्तु विकल्पानां हेतोः स्वात्मनि नाशनम् ॥ १५ ॥

बोभयक्रियात्मकत्वात्तद्विहिरुपादानं तेन न पुनरुक्तिदोषः । पाशो रागतत्वरूप
 इति यावत् तयोर्वन्धकत्वं सामान्यात् ॥ ११ ॥

द्वेषः स्यादङ्गुशः द्वेषादारकत्वात् । वरवर्णिनीति सम्बुद्धिः । अव्यक्ताहङ्कृति-
 महदाकाराः प्रतिलोमतः महदहङ्कृतिः अव्यक्तक्रमात्तदाकारा इत्यर्थः ।
 अत्राव्यक्तशब्देन प्रकृतितत्त्वं महच्छब्देन बुद्धितत्त्वं अहङ्कृतिशब्देनाहङ्कारतत्त्व-
 मुच्यते । सम्बित् कामेश्वरः सकृलात्मकं चैतन्यं कामेश्वर इति यावत् । स्वात्मा
 विविधविश्वविकल्पात् स्वस्वरूपतया विलाप्य सद्ब्रह्म भासते स स्वात्मा देवता
 द्योतमानत्वात् । ललिता निरवदररूपत्वात् विश्वविग्रहा ज्ञानज्ञानज्ञेय-
 विग्रहा । तद्विमर्शः स्वात्मविमर्शः स्वात्मानुसन्धानमिति यावत् । एतदुक्तं
 भवति सर्वस्य स्वात्मन्यनुरागात् कस्मिंश्चिद्विषयेत्यनुरागादेव मनसः स्थित्य-
 भावाच्च तदनुरागो लौहित्यमिति । इति भावना स्वात्मभावनासिद्धिः । फल-
 मुपास्तेरिति यावत् । तुरवधारणे । अनन्यचित्तत्वं स्वात्मत्वे साधनास्थैर्या-
 दिति यावत् । मुद्राः योनिमुद्रादिसकलमुद्राः । वैभवभावनं उत्तरत्र वच्य-
 माणप्रकारात् आत्मन इति यावत् । चलत्वेपि अननुसन्धानसमयेपि स्वप्रादाव-
 पीत्यर्थः । तन्मयत्वात् अप्रमत्तता स्वस्वरूपभावस्थैर्यं । (?) एतदुक्तं भवति । सतीति
 सम्बुद्धिः । असत्कारः स एवोपचार इति यत्तस्मात् सति सम्बुद्धिः सत्कारः

स एवोपचार इति (?) । प्रयोगाः अभिमतनसिद्धकम् । अनभिमतनिरकारः
 क्रियाविशेषः । पुरवधारणे । विकल्पानां हेतुः विकल्पानां हेतुरविवेकः
 नस्य । स्वात्मनि विमर्शकम् । एतदुक्तं भवति स्वात्मत्ववासनया दृष्ट्वासा-
 नयाः । प्रयोगा इति यन्मात्रं सन्तः प्रयोगसाधनानि यन्मात्रं सन्तः
 सञ्चल विषयुः । स्वात्मत्वे स्वात्मत्ववासनयायामित्यर्थः । यत् सञ्चलसाधनं सञ्च-
 कम् । एतदुक्तं भवति स्वात्मत्ववासनसञ्चलसाधनं विमर्शः । नडासनसञ्च-
 लपरमाद्यप्रयोगसाधनसञ्चलानां यत्नसन्तः । स्वात्मनोरेकावकाञ्चिन्या
 विकल्पपरत्वेन विमर्शात्मकत्वानि नडासनसञ्चलसाधनानि । तत्र सकल-
 सन्तः । स्वात्मिकायाः स्वात्मिकायास्त्वेदृशप्रयोगविषयनिर्देशपरत्वेन वदन्ति ।
 सकलयन्त्रात्मकस्य श्रवकस्यापि नदात्मकत्वे 'कालो धामानि भूतानि नववका-
 लवृत्तकमादिति' 'निर्वाणार्थशिकार्यावृत्तानि' । आदिमख्यानसम्जनं (वर्जनं) अथ
 सान्नेयनया लपरिच्छिन्नत्वसम्जनं । एतदुक्तं भवति देव्याः सन्त्यासि भजनं
 स्वात्मनः लपरिच्छिन्नं पृथिवि । अन्तः सुप्रयोगित्यः । वकाशमित्यः श्रवक-
 स्या या सन्तविभवपदप्रकाः नाः प्रकायः । पुः ससुच्यते । विश्वविकल्पानां
 हेतवः विश्वस्य विश्वविकारप्रतीतिकार्यः प्रकाय इत्यर्थः । पुरवधारणे ।
 स्वात्मनः स्वस्य । एतदुक्तं भवति स्वस्य । एतदुक्तं भवति स्वस्य । एतदुक्तं भवति स्वस्य ।
 एतदुक्तं भवति स्वस्य । एतदुक्तं भवति स्वस्य । एतदुक्तं भवति स्वस्य ।

[तेषामन्त्याससम्भवेन तेषां भवेत् ॥ १८ ॥
 हेतो विश्वविकल्पानामानन्त्यासस्यो मतः ।
 वपस्यन्त्यासवतश्चिपमभवन सस्यगौरितम् ॥ १८ ॥
 त्यासस्य देवतात्वेन स्वात्मनो देहकल्पनम् ।
 तस्य विश्वविकल्पानां हेतवः समुद्भूतितः ॥ १७ ॥
 अन्त्यास्य शक्तयश्चक्रगामित्या याः समन्ततः ।
 सन्त्यासि भजनं देव्या आदिमख्यानसम्जनम् ॥ १६ ॥
 यन्त्राणि सन्तः सञ्चल स्वात्मत्वे सञ्चलसाधनम् ।

वयुष्पटले कामकलाकेपुण श्रीविद्यात्मकत्वं प्रथमपटले मन्त्राणां विद्यति-
 दोषपरिवृत्तारत्नकत्वेन साहकामयत्वं च । तत्र षट्त्रिंशो पटले प्रोक्तोऽय-
 विश्वान्तरेपारुषस्यनित्यधुः । अस्मभ्यः विश्वान्तः । एतदर्थं भवति
 कनकसत्तामाहै शृणुणादोनामिव खरुपसत्तामाहै विषयविकल्पानां नित्यस्थान-
 विवर्षणं होम इति । तेषां प्रोक्तानां सर्वेषां । अत्योच्यतेसमुदेभावनेन अत्योच्यक-
 भावनेन । ननु च । खाजने विषयकारयत्नास्यानृभवसञ्ज्ञाना लभित्व्यधुः । सोहा-
 र्शानातिर्दृष्टानां कामातिष्ठतया कर्तव्यत्वात्तन्वद्यानामावा मोहाः विषयार्श-
 प्राममद्यन्तम् आदिशब्दस्त्वन्यथाज्ञानसाहास्योऽतिविषयः । तेषुपवर्तःखानां
 आख्यात्मिकादीनां आत्मनि विमयाप्रतीतिराहित्यात् नट्टकानिष्ठात्तत्त्वे । अस्ति-
 मयः खयान्तः । इदं अपुनःप्ररोहयोग्यं । त्रिविशेषः । सर्वान्धयः तादात्म्यात् ।
 महान् विमलत्वं सञ्ज्ञाशक्तिवत्त्वम् । खयानां देहादिदेविकारकरूपधर्मताः सत्तादि-
 गुणोत्पाद्यः तेषां । त्रिविधं खात्मन इति शेषः । एतदर्थं
 भवति रजःपङ्कतिर्भिरकाराशयस्त्वं सत्तादिर्गुणस्त्वेतद्वैतविकारिभ्योऽज्ञा-
 मवनीयत्वेऽयं इति । इति च गुणः । भूदेभ्योऽत्यन्तं तद्विषयसम्पन्नात् । श्रीशेषा
 पुरीः श्रुत्य आत्मज्ञानस्य इति यावत् । तद्विषयेषु विद्यतेतद्वैतवयोः परि-
 शानावावकाशेन चन्द्रमण्डले विद्यतेतद्वैतवकल्पनं । एतां नित्याः पञ्चदश कामेश्वरी-
 नित्याद्याः । एतदर्थं भवति चन्द्रमण्डले विद्यतेतद्वैतवकल्पनं । इति चन्द्रमण्डले विद्यते-
 कलः काल इति यवत्कस्मान्निविद्येपकात्तद्विद्यकाः कामेश्वरीत्या इति ।
 किञ्च तद्विद्यतेतानामवनात्कारकात्तद्विद्यकात् । तानिभिरवनात्कारकात्तद्विद्यकात्तद्विद्यका-
 मण्डलेनोपलब्धत्वेन प्रपञ्चस्य काल्युत्पाद्यत्वं तासां महानित्यतात्मकत्वं चोच्यते ।

मीमांसानातिर्दृष्टानामान्यस्त्वमया इदम् ।
 अभिव्यक्तयः विद्या स्याताता सञ्ज्ञायता महत्त्वं ॥ २० ॥
 खयानां त्रिविधं श्रुत्य स्यात्तद्वैतवकल्पनम् ।
 नित्या पञ्चदशैताः स्तिरिति प्रोक्तानि वासनाः ॥ २२ ॥

पृथिव्यादीनि भूतानि कनिष्ठाद्या क्रमान्मता ।

तेषामन्योन्यसम्भेदप्रकारैस्तत्प्रपञ्चता ॥ २३ ॥

ॐः या भि लि र्व ता स्त्रि ल ते र्थी धी क य ला भि स ।

न्तु दे रू षे प ण वी शे तं दि मी न रि स्या द ते ॥ २४ ॥

स्त्रं तो गत् शे क्तत् ष ज अ रि त्म मी ल्ले श्व खा क ह ।

तः र्थं क स्या थि श्चा स्तु त तः न्वे गो र्व पि त षु स ॥ २५ ॥

त्वं का मा म्ना न प्र श व्यो ना न म स ग्नि मा त्व य ।

रो म ई यो का र्शि र्शं त नं त फान्दु ल ना न्नि वि ॥ २६ ॥

अङ्गुल्यात्मकपञ्चभूतानां । अन्योन्यसम्भेदप्रकारैः अन्योन्यसम्बन्धप्रकारभेदैः । तत्-
प्रपञ्चता स्वात्मनो मुद्रापरमार्थरूपभेदयोगविशेषः प्रपञ्चता ॥२३ ॥

ललिताया इत्यादिभिः तन्निफालनमित्यन्तैर्व्याकुलाचरक्रमलिखितैस्त्रिभिः
श्लोकैराद्याया ललिताविद्याया अक्षरवाच्यमर्थमुपदिशति । तत्र ललितायाः
श्रीविद्यातार्त्तीयखण्डस्येति यावत् । त्रिभिः परिमितः सकलार्थः सकल-
शब्दार्थः । शेषेण अक्षरेण । तुः समुच्चये । तेन प्रोक्तप्रकारावयवार्थाः
तार्त्तीयखण्डसमुदायभावात् । इदं अनन्तरवक्ष्यमाणार्थस्वरूपं । अशेषतो
जगत् क्तत्स्त्रं तेन समष्टिरूपं । व्यष्टिरूपं जगदिति यावत् । ह्रल्लेखात्मकं
शक्तिमयं । ईश्वरोति देवीसम्बुद्धिः । तस्याः ह्रल्लेखायाः । चः समुच्चये । अर्थः
अक्षरवाच्यः । तुरवधारणे । कथितः अनन्तरवक्ष्यमाणश्लोके । सर्वतन्त्रेषु
एतस्मात् तन्त्रादान्त्रेषु गोपितः अतिरहस्यत्वात् । व्योम्ना आकाशाक्षरेण प्रथमेन
प्रकाशमानत्वं आकाशस्य स्फुरणात्मकत्वात् । स्वातन्त्र्येण इतरप्रकाशनैर-
पेक्ष्यं । आसमानत्वं स्वस्वरूपतया । अग्निना अक्षरेण द्वितीयेन अग्नेरपि तादा-
त्म्येन आसात्मकत्वात् । तयोः प्रकाशआसरूपयोः । विमर्शः तादात्म्य-
परमार्थमेलनं । निफालनं तादात्म्यविमर्शनिर्णीतिः । एतदुक्तं भवति ।
ह्रल्लेखास्थेन व्योमाक्षरेण स्वात्मनः प्रकाशरूपत्वं वङ्गप्रक्षरेण आसात्मकत्वं
तदुभयपरमार्थविमर्शरूपेण शिवशक्तिमेलनात्मकेन चतुर्थस्वरेण तदात्मकत्वेन
तस्य परमार्थस्वरूपविन्दुना तद्वै विध्यप्रतीतिराहित्यात् तदेकनिर्णीतिश्च क्रियत

अथ मन्त्रविनिर्माणविधानमभिधीयते ।
 मन्त्रवीर्य्यसुसिद्धानामितरेषां विशेषकृतत् ॥ २७ ॥
 मन्त्रा एकाक्षराः पिण्डाः कर्त्तर्य्यीं द्वाक्षराः स्मृताः ।
 वर्णत्रयं समारभ्य नवार्णाविधि वीजकाः ॥ २८ ॥
 ततो दशार्णमारभ्य यावद्विंशति मन्त्रकाः ।
 तत ऊर्द्धं गता मालास्तासु भेदो न विद्यते ॥ २९ ॥
 तथैव पिण्डकर्त्तर्य्यीं भेदो वीजेषु वर्णतः ।
 पदैर्मन्त्रेषु भेदः स्यात् तेषां संख्याः शृणु क्रमात् ॥ ३० ॥
 षट् चतुर्विंशति तथा शतं विंशतिसंयुतम् ।
 सविंशति सप्तशतं चत्वारिंशद्विरन्वितम् ॥ ३१ ॥

अथेत्यादिभिः क्रमादित्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः पिण्डादिमालान्तानां मन्त्राणां
 त्रैविध्यं तेषामक्षरपदविन्यासेन बहुरूप्यञ्च तत्संख्यां प्रस्तावसहितमुपदिशति ।
 तत्र मन्त्रवीर्य्यसुसिद्धानां अस्मिन् पटले वक्ष्यमाणमन्त्रवीर्य्यज्ञानसुसिद्धानां ।
 इतरेषां मन्त्रवीर्य्यज्ञानसिद्धिरहितानां । पिण्डाः नाम्नेति यावत् । कर्त्तर्य्यः
 प्राग्वत् नाम्ना । वीजकाः वीजसंज्ञा मन्त्राः । मन्त्रकाः प्राग्वन्नाम्ना । मालाः
 मालामन्त्राः । तासु मालासु । तथैव न विद्यत एव इत्यर्थः । तेषां भेदानां
 क्रमात् त्र्यक्षरमन्त्रभेदादिनवाक्षरमन्त्रभेदान्तमिति शेषः ॥ ३० ॥

षडित्यादिभिः समुन्नयेदित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैस्त्र्यक्षरमन्त्रमारभ्य नवाक्षरमन्त्रा-
 -वधि सप्तविधस्य वीजाभिधानस्य मन्त्रजातस्य अक्षरसन्दर्भविकल्पजनितसंख्या-
 क्रममुपदिशति । तत्र षट् त्र्यक्षरमन्त्रस्य भेदाः । एतदुक्तं भवति एकस्य
 द्वाभ्यां त्रिभिश्च संगुणनाज्जाताः षट्संख्याः त्र्यक्षरभेदा इति । चतुर्विंशति दिव्य-
 त्वाच्चतुर्विंशतिरित्यर्थः । चतुरक्षरमन्त्रस्येति यावत् । त्र्यक्षरभेदषट्कं चतुर्भिः
 संगुण्य चतुर्विंशतिसंख्या लब्धा इत्यर्थः । शतं विंशतिसंयुतं पञ्चाक्षरमन्त्र-
 भेदा इति यावत् । चतुरक्षरभेदानां पञ्चभिः संगुणनाज्जाता इत्यर्थः (१२०) ।
 सविंशति सप्तशतं विंशत्यधिकं सप्तशतमित्यर्थः (७२०) षडक्षरमन्त्रभेदा इति

मुदतिव्यासु पञ्चपट,समाष्टनवदशरूषाः क्रमात्त्रिभुवित्यर्थः । तदेषां षड्विंशद्वैश्याः
 एष तान्तरमुदतिव्यासयन्त्यप्रकारः । पञ्चैवसृज्जाकारा दशावधि चतुरशरादि-
 तित्यलदशकङ्कैरुपा कल्प्यः । रूषाञ्जनसः एकैकार्कजालान्तरान्तिमित यावत् ।
 स्यदतिव्यासुषाद्वय । एकैकार्कजालान्तरान्तिमित । तत्र रूषाद्वयोस्य । अथाष्टौः
 प्रकारैः । एतवधारा । मन्त्रपदमुदान् मन्त्रेषु पदानां मुदान् । त्रिभुव्याषाद्वय
 मुदानां प्रस्तरक्रमानुपदिशति । तत्र एतेषां मुदानां । देवैति सञ्चिः । एतैः
 प्रस्तरैरितिदिशिभिः इत्यन्तैर्दशभिः शौकैस्तेषां मन्त्रान्तरसन्म-
 दशावरादिमुदसंख्याः ॥ ३३ ॥

इत्येकप्रकारेण । समानां तान्तरादिनवावराजानां । तान्तिभिः संख्याभिः । अन्त्या
 लभ्यः (३६२८०) । प्राग्वदष्टावरासुदन्तानुवर्तिमूर्त्तौ जातः संख्या इत्यर्थः ।
 साधुलक्षणान्तिमित । अथान्येतरादशानुवर्तिमूर्त्तौ प्रसिद्धसद्वयत् । तिलवर्ति-
 नवावरासन्मन्त्रसंख्येति यावत् । तिलव्या समन्वित । द्विषष्टिश्च सद्वसायां
 (४०३२०) । प्राग्वत् समान्तरमुदान् अष्टमूर्त्तौ जातः संख्या इत्यर्थः । ततः
 सद्वस्येकं विधानं विधानं विधानं विधानं विधानं विधानं विधानं विधानं विधानं
 जातः इत्यर्थः (५०४०) । पञ्चानु अष्टावरासन्मन्त्रसंख्येति यावत् । वलामिश्र-
 सद्वस्येकं समान्तरमुदान् इति यावत् । प्राग्वत् षड्वरासुदन्तं समान्मूर्त्तौ
 यावत् । पञ्चावरासन्मन्त्रमुदान् षड्मूर्त्तौ जातः संख्या इत्यर्थः । वलामिश्रविन्त-

रूषाञ्जनसः पञ्चैवसृज्जाकारा दशावधि ॥ ३५ ॥
 त्रिभुव्याषाद्वयं क्त्वा तत्राथाष्टौ लिखेत् क्रमान् ।
 एतैरुवरासुदन्तानुवर्तिमूर्त्तौ क्रमान् ॥ ३४ ॥
 प्रस्तरक्रमानुवर्तिभ्यां श्रुत्वा देवि यथाक्रमम् ।
 मुदसंख्येत् समानां तान्तिभ्यः समुद्यते ॥ ३३ ॥
 द्विषष्टिश्च सद्वसायां साधुलक्षणान्तिमित ।
 विधानं विधानं ततस्त्रिभुव्या समन्वितम् ॥ ३२ ॥
 सद्वस्येकं पञ्चावरासुदन्तानुवर्तिमूर्त्तौ

द्वितीयादिष्वपि तथा शेषान् खण्डेषु पूरयेत् ।

[तृतीयपंक्तौ तु शेषैस्त्वेवमेव समालिखेत् ॥ ३६ ॥

चतुर्थादिष्वपि तथा नवमान्तं समालिखेत् ।]

तिर्य्यक्पंक्तिष्वनभ्यस्तक्रममङ्गास्तु सर्वतः ॥ ४० ॥

ष्वायं त्वाद्ये कोष्ठे द्वितीयाद्यङ्गमेदं क्रमादाद्याद्यकोष्ठाकारिणोर्द्धाधःक्रम-
पंक्त्यां चोदितानङ्गान् पूरयेदिति । द्वितीयपंक्तौ प्रतिपंक्तिकं द्वितीयकोष्ठा-
त्मकोर्द्धाधःक्रमपंक्तौ । प्रथमे खण्डे शेषांस्तु पूरयेत् आद्यखण्डलिखितं व्यतिरिक्तै-
रङ्गैः प्राग्वदवान्तरखण्डानि च परिकल्प्य तत्तदवान्तरात्मकैकैकखण्डे त्वेकाङ्ग-
क्रमात् शेषाङ्गान् पूरयेदिति यावत् । द्वितीयादिष्वपि तथा शेषान् खण्डेषु
पूरयेत् । द्वितीयादिखण्डेष्वपि प्राग्वदवान्तरखण्डानि च परिकल्प्य तत्तदाद्य-
पंक्तिविलिखिताङ्गादनन्तरा(ङ्गा)द्याङ्गान् लिखितान् सर्व्यास्तत्तत्खण्डेष्वेव
पूरयेदित्यर्थः । तृतीयपंक्तौ प्रतिपंक्तिकं तृतीयतृतीयकोष्ठात्मकोर्द्धाधःक्रमपंक्तौ ।
तुः समुच्चये । शेषैः आद्यद्वितीयकोष्ठयोः प्रतिखण्डप्रलिखिताङ्गैः । तुरवधारणे ।
एतदुक्तं भवति तृतीयतृतीयकोष्ठात्मकोर्द्धाधःक्रमपंक्त्यामपि तत्तत्खण्ड-
पंक्तिषु लिखिताङ्गसंख्या भागहारेण परिकल्पिततत्तदवान्तरावान्तरखण्डानि
लिखेत् शेषाङ्गैः पूरयेदिति । चतुर्थादिषु प्रतिखण्डचतुर्थपञ्चमादिकोष्ठात्म-
कोर्द्धाधःक्रमरूपपंक्तिष्वित्यर्थः । तथा तत्तच्छिष्टाङ्गानुगुणं तत्तदवान्तर-
खण्डानि परिकल्प्य तत्तत्खण्डानि तत्तच्छिष्टाङ्गैः पूरयेदित्यर्थः । नवमान्तं
एवं क्रमात् प्रागुक्तनवमकोष्ठात्मकपंक्तिपर्यन्तं । अनभ्यस्तक्रमं विभिन्नक्रमं ।
अथमत्र प्रस्तारक्रमः । आदिनवाक्षराभीष्टाक्षरसंख्याकोष्ठात्मकात्मकांस्तत्तद्दे-
संख्याः पंक्तौस्तिर्य्यग्रूपेण निष्पाद्य तत्तत्पंक्तिसंख्यां तत्तदभीष्टाक्षरसंख्याया
विभज्य तत्तत्संख्याभिः पंक्तिभिरकैकखण्डक्रमात्तत्तदक्षरसंख्यानि खण्डानि
परिकल्प्य तत्तत्खण्डपंक्तिष्वायं त्वाद्ये कोष्ठे प्रथमाद्यङ्गानक्षरसंख्योपलक्षि-
तान् विन्यस्य पुनस्तत्तत्खण्डपंक्तिसंख्यामपि तत्तच्छिष्टाङ्गसंख्याया विभज्य
तत्तत्संख्याया तत्तदवान्तरतत्तदवान्तरादिखण्डानि चैवं क्रमादूर्द्धाधः क्रमरूपो-
पान्थकोष्ठपंक्त्यामेकैकतिर्य्यक्पंक्त्यैकखण्डं यथा तथा परिकल्प्य तेष्वङ्गान्

नित्यानित्याभिदाश्चापि तद्दुयन्त्रपटलोदिताः ।
 अन्यास्तु तत्र तत्रैव द्रष्टव्या यत्र चोदिताः ॥ ४३ ॥
 एषां पञ्चप्रकाराणामर्थाः कौटुम्बिधा मताः ।
 सम्यक्त्वमेषां केन स्यात् सर्वेषामप्ययत्नतः ॥ ४४ ॥
 असम्यक्त्वञ्च केन स्यात्तत्सम्यक्करणं कथम् ।
 कानि सिद्धस्य चिह्नानि का वा सिद्धिरुदाहृता ॥ ४५ ॥
 रेखाः षडालिखित्तिर्यत्केष्वधोर्द्ध्वा लिखित् क्रमात् ।
 एकादश ततश्चक्रं पञ्चाशत्कोष्ठकं भवेत् ॥ ४६ ॥

प्रोक्तानि त्रयस्त्रिंशे पटले प्रोक्तानोत्तर्यः । नित्यानित्याभिदास्तद्दुयन्त्रपटलोदिताः
 नित्यानित्यापूजापटले षोडशे तद्दुयन्त्रप्रस्तारे प्रोक्ताः । अन्या इतरनित्याविद्या-
 भिदाः । तुः समुच्चये ॥ ४३ ॥

एषामित्यादिनोदाहृतेत्यन्तेन श्लोकद्वयेन षड्विधं देवीप्रश्नमुपदिशति । तत्र
 एषां पञ्चप्रकाराणां मन्त्राणां पिण्डकर्त्तरीवीजमन्त्रमालारूपाणां । अर्थाः स्थूल-
 सूक्ष्मपररूपा इति यावत् । एषां मन्त्राणां । सर्वेषां पिण्डादिपञ्चविधानां ।
 तत्सम्यक्करणं मन्त्राणां सम्यक्करणं । सिद्धस्य मन्त्रविद्यादिषु । वा
 समुच्चये ॥ ४५ ॥

रेखा इत्यादिभिः शिवात्मन इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैर्मन्त्राणामक्षरवाक्यार्थ-
 ज्ञानार्थमकारादिचकारान्तानां मातृकाक्षराणां पञ्चभूतात्मकत्वप्रतिपादनपरं
 पञ्चाशत्कोष्ठं चक्रं तत्र तेषां लेखनक्रमं भूतात्मकक्रमञ्चोपदिशति । तत्र
 तिर्यग्दक्षिणसम्यमित्यर्थः । तेषु दिव्यत्वात् तास्त्रित्यर्थः । रेखास्त्रिति यावत् ।
 अधोर्द्ध्वदिव्यत्वादधजर्द्ध्वा इत्यर्थः । रेखा इति यावत् । ततस्तेन लेखनेनेति
 यावत् । तत्र चक्रे । सव्यादिदक्षान्तं सव्यकोष्ठमारभ्य दक्षिणकोष्ठान्तं । अर्णान्
 तत्तदर्णान् भूताक्षराणीति यावत् । अनुक्रमादेकैकपंक्त्यामिकैकभूताक्षर-
 दशकक्रमादिति यावत् । मायाशक्त्यभिधः मायेति शक्तिरिति च संज्ञितः ।
 सर्गःविसर्गः विसर्जनीयस्य भूलाधारादविवक्षितपूर्वमुत्पत्तेः । तस्मात् कारणा-
 त्तस्य विसर्जनीयस्य । अत्र चक्रे । शिवात्मनः शिवस्वरूपस्य शक्त्यात्मन इति

व्यासनां वशीनां आकाशात्मकानां ॥ ५३ ॥

वशीनां अक्षराणां । आद्यानामपसक्त्वस्थिनां वशीनां । व्यासकृषिणां प्रवर्तव्य
दशानामक्षराणां । रसाद्वजा दिव्यत्वात् न सतिः कनः । भीमानां भूमिसक्त्वस्थिनां
दशानामिन्द्रः । वशीनां नृजवाभिनि दिव्यत्वात्सर्वाभिन्द्रः । आर्तदशानां
प्रत्येकं क्रमण्य दश दशोपदिशति । तत्र वशीनां सत्त्वात् वायव्यानामक्षराणां
शोकैः अस्मिन्सत्त्वात् समस्तमन्त्रव्याख्यकृपाभिधानसङ्केतकृपाणि भूतनामानि
वान इत्यादिभिः व्यासकृषिणाभिन्द्रः शुक्याशुभ्रकामनिश्चितैः पञ्चभिः
दशदशैर्पञ्चशतैः पञ्चपञ्चानां क्रमादिनिश्चितैः ॥ ४८ ॥
दक्षिणस्यस्यकृपकोष्ठदशकं प्रायुक्तकामत् प्राणातनीलास्त्रखोत्राणि सर्वदृक्कानि
राजसूक्तदशवदस्रैरस्त्रात्मकानां पञ्चशतकोष्ठात्मकं चकं विधाय प्रतिपत्तिकं
यावत् । अथमत्र विरचनक्रमः । प्राक्पत्यार्दक्षिणोदकं च क्रमात् समान-

विनात्ये स ता स मा हं णां व्यां क से पि ण म क्र ॥ ५३ ॥

व ख र भः भं ख टा वि यत् न्त् भो म वि भू न व्यो ।
ना ता व मा णां न्ये वि ना मं स्ये या या क्र नां व्ये मा ॥ ५२ ॥
कं वि न लं वाः वा व ज हने यं सो य ख्यो र पा ।
नां ता व मा णां न्ये वि ना मं स्ये या मा क्र नां यं भौ ॥ ५१ ॥
क्रैः भूः रा रा ज्या ऋा सि ख ला भौ सा ता इ भू र गो ।
वि स ना हो मा या अ टा पि नौ सा णां म नां ज व ॥ ५० ॥
जः क्रिः वि वि न से वं भू अ तिः वः खौ भा टा टा शि प्र ।
वि भू ना भः मा स्प स्य व्ये या म नां णां दे नां क व ॥ ४९ ॥
णा क रः तो प्रा म स वा वौ दो यो ज नां र वा ।

तस्मान्नास्त्रात् विद्यासा नैकदेशः शिवानमनः ॥ ४८ ॥

मायाशक्त्यभिधः सगैः सर्वभूतानामकः प्रभुः ।
प्राणातनीलास्त्रखानामनः पक्षयः पञ्च कौर्त्तितः ॥ ४७ ॥

तत्र स्याद्विदेवानां लिखितेष्वभिन्द्रकामानि ।

एतैर्नाभभिरेवात्र मन्त्रोद्धारः कृतः शिवे ।

तस्मादतीव गोप्यानि नामान्येतानि सर्वदा ॥ ५४ ॥

उक्तनिह्वययोगेन लिखेत्तत्र तु पुस्तके ।

पद्यमेकं वदेत् कर्णे शिष्यस्यैवोक्तरूपिणः ॥ ५५ ॥

कै र्णान् खे त्त द जा लि वृ तः क्र यो त्य ग स्त म व्यं ।

र्यात् यो ने र्भे कु द ज तै तर्णाशेषर्भामसं (?) ॥ ५६ ॥

एतैरित्यादिना रूपिण इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन प्रोक्तानामेषां नाम्नामस्मिंस्तन्त्रे मन्त्रोद्धारकथनपरत्वेन गोप्यत्वादस्य मन्त्रस्य च परमार्थाभिधायित्वे गोप्यत्वाच्च परमेश्वरैवायोग्यविषयत्वासिद्धैः श्लोकाक्षराणां व्याकुलक्रमलेखनप्रकारः प्रस्तूयते । तत्र एवावधारणे । अत्र तन्त्रे । शिवे इति देवीसम्बुद्धिः । तस्मात् कारणात् । उक्तनिह्वययोगेन अनन्तरवच्यमाणश्लोकोक्तनिह्वयप्रकारेण । तुः समुच्चये । पद्यं निह्वयरूपार्थगर्भमिति यावत् । एवावधारणे । उक्तरूपिणः प्रथमपटले “चतुर्भिराद्यैः संयुक्तः” इत्यादिना त्रयोविंशतिश्लोकद्वयेनेति यावत् ॥ ५५ ॥

वृत्तेत्यादिना व्याकुलाक्षरक्रमालिखितेन श्लोकेन गद्यपद्यभाषात्मनां सकल-सन्दर्भाणामिद्वारूपं व्याकुलीकरणसमप्रकरणयोरैकाकारमुपायमुपदिशति । तत्र वृत्तजार्णान् अनुष्टुवादिहत्तोत्पन्नाक्षराणि । अङ्कैः अक्षरसंख्यासमान-संख्यैः । व्यत्यस्तक्रमयोगतः परस्परमिति यावत् । तैरङ्कैः । भेदयोजने व्याकुली-करणसमप्रकरणे । एतदुक्तं भवति अभीष्टाभीष्टवृत्तश्लोकस्य पादाक्षरपादाक्षर-संख्यानगुणमेकद्वित्रयाद्यङ्गान् पंक्तिरूपेण विलिख्य तेषु द्वौद्वावङ्कौ परस्परसर्व्व-मङ्गं भिन्नक्रमं यथा तथा विन्यस्य तत्तत्क्रमाङ्गगर्भं पद्यं कृत्वा तेन व्याकुली-करणं समप्रकरणञ्च कुर्यादिति । तस्योदाहरणमनुब्रुवतेति लिख्यते । अनुष्टुभः पादाक्षराख्यष्टौ तत्संख्याङ्गाः पंक्तिरूपेण लिखिताः । १२३४५६७८ । तेष्वङ्केषु प्रथमाष्टमौ द्वितीयचतुर्थौ तृतीयषष्ठी पञ्चमसप्तमौ च परस्परं व्यत्यस्य जाताः क्रमाङ्गाः पंक्तिरूपेण लिखिताः कटपयादिक्रमेण तत्तत्क्रमाङ्गगर्भश्लोकैः ।

श्लोकेनानेन जनयेदनन्तान् सम्प्रदायतः ।
 नानावृत्तानभीष्टार्थान्निह्नुवाय तु देशिकः ॥ ५७ ॥
 अनुष्णशीते विजने सुसमे रम्यविग्रहे ।
 गृहे वा मण्डपे स्थित्वा पीठं धवलितोदरम् ॥ ५८ ॥
 विन्यस्य तस्मिन् पूर्णायां शुभर्त्ने वा शुभोदये ।
 कुचन्दनैः कुङ्कुमैर्वा दरदैर्वीपदेशतः ॥ ५९ ॥
 कृत्वोक्तं मण्डलं सागं तत्रावाह्य यजेच्छिवाम् ।
 नित्यशो मातृकां जप्यात् सम्प्रदायानुसारतः ॥ ६० ॥

देवोत्सवार्थगामी यस्तत्पदाम्बुजशेखरः ।

तन्त्रे ऽस्मिन् व्याकुलान् श्लोकान्वाचयेन्नैव केवलः ॥ इति ॥ ५६ ॥

श्लोकेनेत्यादिना श्लोकेन तस्य श्लोकस्य सम्प्रदायवलानुभावात् सर्व्वकृन्दःसु वृत्तेषु इच्छानुरूपानर्थान् तत्तत्श्लोकान् सन्दर्भव्याकुलीकरणपरमार्थान् कर्त्तुं देशिकानां सामर्थ्यमुपदिशति । तत्र अनेन अन्योन्यव्यत्यासभेदक्रमेण । अनन्तान् श्लोकान् व्याकुलीकरणक्रमभेदगर्भानिति यावत् । अभीष्टार्थान् निह्नुवाय व्याकुलीकरणक्रमनिह्नुवार्थमर्थान्तरद्योतकानित्यर्थः ॥ ५७ ॥

अनुष्णशीतेत्यादिभिर्योगत इत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैर्नित्याविद्यासिद्धस्य तन्त्रनिष्णा- तस्य मनोषितदेवतात्मत्वसिद्धेः तत्तद्देवतानामिच्छानुरूपानां मन्त्राणां निर्माणा- प्रकारमुपदिशति । तत्र अनुष्णशीते । उष्णशीतद्वयरहिते । रम्यविग्रहे हृदयङ्गमे । एतद्विशेषणचतुष्टयं मनःस्थिरीकरणपेक्षया देवतानिवासयोग्यापेक्षया च । वा विकल्पे । स्थित्वा प्राङ्मुखः इति सम्प्रदायार्थः । पीठमित्यस्यान्तरवक्ष्यमाण- श्लोके विन्यस्येत्यनेन सम्बन्धः । धवलितोदरं श्वेतवर्णानुलेपनेनेति यावत् । तस्मिन् पीठे । पूर्णायां पूर्णमास्यां । वा विकल्पे । शुभोदये शुभराशुदये शुभग्रहोदये च । अस्य सम्प्रदायार्थो लिख्यते । इडायामिव प्रवहतः श्वांसस्य प्रवेशावस्थायामिति । कुचन्दनैः रक्तचन्दनैः । वा विकल्पे । दरदैः जातिलिङ्गैः । वा विकल्पे । उप- देशतः उपदेशक्रमात् श्रीभूतलिपीनामिति यावत् । कृत्वोक्तं मण्डलं पञ्चा-

एवमब्दे तु सम्पूर्णेभीष्टदेवाय मन्त्रवित् ।
 कुर्व्यान्मन्त्रमभोष्टार्थगमकं प्रोक्तयोगतः ॥ ६१ ॥
 नभोग्निवायुप्रायाणाः क्रूराः क्षोभकरा मताः ।
 भूतोयप्रचुराः सौम्याः सेव्याः सिद्धिकरा मताः ॥ ६२ ॥
 एषामन्योन्यसम्भे देवाहुल्याद्ब्रह्मवोर्णवाः ।
 तैः तथा भजनात् सिद्धाः फलन्ति स्वैक्ययोगतः ॥ ६३ ॥
 मन्त्रार्थास्त्रिविधा ज्ञेया ज्ञातव्याः सिद्धिकाङ्क्षिभिः ।
 पूजापटलसंप्रोक्तास्त्रिविधाः स्युरुपासकाः ॥ ६४ ॥

शत्कोष्ठात्मकमुक्तमण्डलं कृत्वेत्यर्थः । सार्णमित्यस्य पूर्वश्लोके उपदेशत
 इत्यनेन सम्बन्धः । एतदुक्तं भवति प्रागुक्तं पञ्चाशत्कोष्ठात्मकं चक्रं विधाय
 तत्रोर्द्धादिपंक्तिपञ्चके तिर्य्यग्यूपेण दशकोष्ठेषु यथोपदेशं श्रीभूतलिपीन् क्रमा-
 दिन्वित्यस्य देवीमर्चयेदिति । सम्प्रदायानुसारतः सविन्दुकमकारादिचकारान्त-
 मनुलोमक्रममन्त्रं सविसर्जनीयं ङकारायकारान्तं चकारं चैवं क्रमात्
 प्रतिलोमक्रमञ्चेत्यर्थः । एवं प्रतिदिनं भजनजपादिनेत्यर्थः । कुर्व्यान्मन्त्रं मन्त्रं
 रचयेदित्यर्थः । अभीष्टार्थगमकं व्युत्पत्त्यादिसिद्धमागणैति यावत् । प्रोक्त-
 योगतः वक्ष्यमाणं मन्त्रवीर्यस्वरूपानुसन्धान योगतः ॥ ६१ ॥

नभ इत्यादिना स्वैक्ययोगत इत्यन्तेन श्लोकद्वयेन सकलमन्त्रव्यापकं क्रूरत्वं
 सौम्यत्वं मिश्रत्वञ्चोपदिशति । तत्र नभोऽग्निवायुप्रायाणाः आकाशाक्षराग्नेयाक्षर
 वायुक्षरप्रचुरा मन्त्राः क्षोभकरा विश्वस्येति यावत् । भूतोयप्रचुराः भूमरक्षरतोया-
 क्षरप्रचुरा मन्त्रा इति यावत् । सेव्या उपास्याः सर्वैः सर्वदा सर्वत्रेति यावत् ।
 सिद्धिकराः अभिमतार्थस्येति यावत् । एषां क्रूरभूताक्षराणां सौम्यभूताक्षराणाञ्च
 अन्योन्यसम्भेदेवाहुल्यात् अन्योन्यसंयोगप्रकारभेदेवाहुल्यात् । अर्णवा मन्त्राः । तैः
 अर्णवैः । तथा निजनिजक्रूरसौम्यमिश्रादिस्वभावानुगुणं । एतदुक्तं भवति
 क्रूराक्षराणां सौम्याक्षराणाञ्च न्यूनाधिकयोगवशाद्बहुविधभेदा मन्त्राः स्वैक्ययोगतो
 भजनात् सिद्धाः स्वस्वक्रूरसौम्यमिश्रादि स्वभावानुगुणं फलन्तीति ॥ ६३ ॥

मन्त्रार्था इत्यादिभिः इष्टसिद्धिदा इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकै मन्त्राणां सर्वेषा-

शोचन्तस्य (जीवन्तस्य) मन्त्रव्युत्थितानस्य परमाद्यस्य खरूपं नतजज्ञानेन
 मन्त्रव्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य
 मन्त्रानां इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य ॥ ६६ ॥

अथ इति यावत् । एषा मन्त्राणां पञ्चमकाराणां प्रत्यक्षकर्मोद्भवोत्थितानस्य मन्त्राणां
 भावनमित्यर्थः । एतत् साधकविषय इत्यर्थः । इतिरा इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य
 कतया वाचकत्वात्प्राप्तमन्त्रानां तदव्यक्तान्तरात् परमाद्यस्य मन्त्राणां नादात्प्रा-
 विषय इत्यर्थः । वाच्यवाचकसम्भवेभावनं वाच्यत्वात्प्राप्तमन्त्राणां पञ्चमकाराणां
 प्रकृतित्वमित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य
 अन्तः अथ इति यावत् । मन्त्रानां सिद्धयर्थेपत्त्यर्थमित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य
 विज्ञान्या व सञ्चमन्त्राणां परास्विकत्वात् सञ्चमन्त्राणां इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य
 मन्त्रकं परास्विकत्वात्प्राप्तमन्त्राणां इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य
 एतदर्थकं भवति सञ्चमन्त्राणां मन्त्रसमूहस्यैतदव्यक्तान्तरात् परमाद्यस्य मन्त्राणां
 वृत्तिनिवृत्तौ तदव्यक्तान्तरात् नादात्प्राप्तमन्त्राणां इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य
 इत्यर्थः । उदयविश्रान्तिपदे उदयविश्रान्तिपदे परास्विकत्वे इति यावत् ।
 यावत् । तत्रैव सिद्धयर्थेपत्त्यर्थमित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य
 यावत् । इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य
 भावनं नतत् फलश्चाप्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य
 मन्त्राणां प्रकृतित्वेन तत्रैव सिद्धयर्थेपत्त्यर्थमित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य

येन ज्ञानव्युत्थितानस्य जीवन्तस्य मन्त्राणां भवत्परः ॥ ६७ ॥
 मन्त्रव्युत्थितानस्य अथ प्राप्ते कथयामि सुखास्मत्सम् ।
 एषा पञ्चमकाराणां मन्त्राणां प्रत्यक्षकर्मोद्भवोत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य ॥ ६६ ॥
 वाच्यवाचक सम्भवेभावनमित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य ।
 एकोन्यः सञ्चतः सिद्धयर्थेपत्त्यर्थमित्युत्थितानस्य इतिरित्युत्थितानस्य ॥ ६५ ॥
 वृत्तिनिवृत्तौ उदयविश्रान्तिपदे वृत्तिनिवृत्तौ

केवलहृत्कृत्वापयवभूतैरितरमन्त्रमजने
 कृत्वाकौशल नदाभना भजन मन्त्रवोद्योगजनप्रकार इति । इतरनिन्त्यामजने
 कृत्य नर्तययमनुष्णाशौचं वाद्येदाभ्यन्तरमाभ्यन्तरवाद्यैर्मिति क्रमान् खड्गैः ।
 श्रुतिवापयवभूतैःसकलतैःशक्तिर्मुक्तिर्गुरिरित्नाति नवदेकी-
 कामकलाख्यानेन योगेन षट्तिंशोपटले वक्ष्यमाणपरमार्थतया सद्यं शक्तिर्भूत्वा
 सकाळ्यकरत्वात् । सप्तदशविष्णुस्यै नवप्रकारो नाथाशया लिखते । प्रथम-
 अनभिमुखमन्त्राणामसकाळ्यकरत्वात् मन्त्रवोद्योगाद्यानामन्त्रेषु मन्त्रविद्याना-
 स्यै वापयकत्वेनानुसन्धानमितिः । समाज्ञा शक्तिमूलकरत्वात् । जीवः प्राणा ।
 केवलमिति । नवखण्डपरिसन्धानमितिः सकलकारणभूतैश्चाशक्त्यात्मना विद्यया
 कारणा भावत् । उदाहृतं अष्टविंशोपटले "कारण" परमेशानि नवैकैव तु
 असौषां गुणानां । वः समाहारे । अनेन गुणानां तैःशक्तिर्भूतैर्गुणैः ।
 स्वमांसि ते यस्मिन् । भूतानां प्रपञ्चस्य च त्रिविध्यशुभलयादिषु खरूप इत्यर्थः ।
 रूपस्य । अपिचन्दः ससिद्धये । कारणं भूतैर्विषयस्ति शेषः । गुणतयं सस्वरज-
 त्वाद्यानांनिक्रियारुद्रौषां ब्रह्मविष्णुकर्माणांमिदमर्थः । प्रपञ्चस्य बालशान्तये-
 समस्यैर्नितिसंभूतानां शक्तिर्भूतानां शक्तिर्भूतानां शक्तिर्भूतानां शक्तिर्भूतानां शक्तिर्भूतानां
 शक्तिः जीवैव शक्तिः । याथात्म्याशानादसङ्घैः प्रपञ्चस्यैव परमेशानि । तैःशक्ति-
 शान्तयभूतेन केवलं शानमात्मनरेणात्मवपद्वैवमपिना सत्यर्थः । जीव-
 प्राप्ते इति देवोसङ्घैः । सुखास्यत् परमार्थस्यैवत्वात् । येन मन्त्रवोद्योगा ।
 तेषां सर्वेषां समाकरणाद्यैर्पटितानि । नत मन्त्रवोद्यै मन्त्राणां परमार्थस्यैव ।

नमन्त्रवोद्यैर्मुद्रैश्च मन्त्राणां जीव ईरितः ॥ ६८ ॥
 नवखण्डपरिसन्धानमितिः सप्तकौमुदितम् ।
 गुणवयमभाषाद्यै यत् कारणाभूदुदाहृतम् ॥ ६८ ॥
 तैःशक्तिर्भूतानां प्रपञ्चस्यापि कारणम् ।

अथमाज्ञानमित्यादिभिरीतिमित्यनैस्त्रिभिः श्रौकैर्मन्त्रविद्यादीनां तद्योदश-
 विधसमाज्ञाकारणं प्रायुक्तसमाज्ञानसमसहितसंप्रतिश्रुति । नत असमाज्ञा-
 अकाल्यकारणत्वमन्त्राफलत्वं वा । मन्त्राणां मन्त्रविद्यानां अयोग्यकथनेन प्रथम-
 पदप्रोक्तमन्त्रावहितमित्यन्त्राद्युद्देशेन । सदा प्रयोगान् नित्यनैमित्तिक-
 मजनकमस्युपेक्ष्य कामतोऽनवरतप्रयोगान् । मजनोदकाले नित्यनैमित्तिक-
 कांक्षासु प्राक्तकालसुपेक्ष्य इतरकालमजनान् । संशयात् उक्तकाले सांभिमन-
 कलप्रदत्ते च । युरीरवश्या युरीरनभिमनानुष्ठानान् । पापान् प्रथमपदले
 विद्युश्चादिश्रौक्यकथयोक्ताविरपरोऽनुष्ठानान् । निविद्याव्यायोगान् ; नत्तन्-
 पदलोकाप्रियावाराख्यान्यानुष्ठानान् । देवनादीहृतः देवनाभूदप्रतिपत्तेः । सव्य-
 परिदातवस्थया सव्यजनपरिव्राटेन जपान्तिद्वनवस्थया वा । असम्प्रदायान्
 अनभिमन्त्रस्य युरीरवो परान्तिद्विज्याहा लब्धमालस्यत्वेत् । असानादेवनायुक्त-
 मन्त्राणां परमार्थस्यत्वेत् । अनेकमजनान्मन्त्रविद्यादीनां । नत्तसमाज्ञां प्राक्ता-
 दोषैरनभिमन्त्रमन्त्रविद्यानामानामभिमन्त्रकारणं । काल्यं नत्तमन्त्रविद्याविषयत्वान्
 नित्यधुः ॥ ७२ ॥

अथमाज्ञानमित्यादिभिरीतिमित्यनैस्त्रिभिः श्रौकैर्मन्त्रविद्यादीनां तद्योदश-
 विधसमाज्ञाकारणं प्रायुक्तसमाज्ञानसमसहितसंप्रतिश्रुति । नत असमाज्ञा-
 अकाल्यकारणत्वमन्त्राफलत्वं वा । मन्त्राणां मन्त्रविद्यानां अयोग्यकथनेन प्रथम-
 पदप्रोक्तमन्त्रावहितमित्यन्त्राद्युद्देशेन । सदा प्रयोगान् नित्यनैमित्तिक-
 मजनकमस्युपेक्ष्य कामतोऽनवरतप्रयोगान् । मजनोदकाले नित्यनैमित्तिक-
 कांक्षासु प्राक्तकालसुपेक्ष्य इतरकालमजनान् । संशयात् उक्तकाले सांभिमन-
 कलप्रदत्ते च । युरीरवश्या युरीरनभिमनानुष्ठानान् । पापान् प्रथमपदले
 विद्युश्चादिश्रौक्यकथयोक्ताविरपरोऽनुष्ठानान् । निविद्याव्यायोगान् ; नत्तन्-
 पदलोकाप्रियावाराख्यान्यानुष्ठानान् । देवनादीहृतः देवनाभूदप्रतिपत्तेः । सव्य-
 परिदातवस्थया सव्यजनपरिव्राटेन जपान्तिद्वनवस्थया वा । असम्प्रदायान्
 अनभिमन्त्रस्य युरीरवो परान्तिद्विज्याहा लब्धमालस्यत्वेत् । असानादेवनायुक्त-
 मन्त्राणां परमार्थस्यत्वेत् । अनेकमजनान्मन्त्रविद्यादीनां । नत्तसमाज्ञां प्राक्ता-
 दोषैरनभिमन्त्रमन्त्रविद्यानामानामभिमन्त्रकारणं । काल्यं नत्तमन्त्रविद्याविषयत्वान्
 नित्यधुः ॥ ७२ ॥

खट्वेहमातयातेच्छे परचिन्ताविवर्जनम् ॥ ७४ ॥

नातित्यसन्नवर्तित्वं सुविद्यता किष्टकारिता ।

नातिशोका नातिहर्षो नातिखेदो न मत्सर्गः ॥ ७३ ॥

नातिहर्षो नातिरगा नातिभोगो सुहृतिः ।

नत्तसमाज्ञां युन भवन् काल्यं नत्त पूर्वसौरितम् ॥ ७२ ॥

असम्प्रदायादेवादेनैकमजनान्ति ।

देवनादीहृतः सर्वपरिव्राटेनवस्थया ॥ ७१ ॥

युरीरवश्या पापान्निविद्याव्यायोगान् ।

सदा प्रयोगान् नित्यनैमित्तिके संशयाद्देवने ॥ ७० ॥

असस्यक्तान् मन्त्राणामयोग्यकथनेन च ।

एकरूप्यं लाभहान्योः सदा सन्तुष्टचित्तता ।
 भोक्तृत्वं शक्तितो दानमिति सिद्धस्य लक्षणम् ॥ ७५ ॥
 मनोरथानामक्लेशसंसिद्धिः सिद्धिरीरिता ।
 रात्रः प्रसादः सर्वेषां मान्यत्वं पुण्यसिद्धयः ॥ ७६ ॥
 ख्यातिर्वाहनभूषादिलाभः सुचिरजीवितम् ।
 आरोग्यमविसंवादः सच्छिष्यत्वं कृतज्ञता ॥ ७७ ॥
 विषाणां जरणं ज्ञानं स्वस्थस्याविदनं तथा ।
 प्रत्यक्षाः सिद्धयः प्रोक्ता मनोः सिद्धस्य सर्वतः ॥ ७८ ॥
 एताः स्युः सिद्धयः प्रोक्ताः सिद्धमन्त्रस्य सूचकाः ।
 सिद्धमन्त्रेण कर्त्तव्याः प्रयोगा नान्यथा प्रिये ॥ ७९ ॥
 नराणामिव मन्त्राणां देवतानाञ्च पार्वति ।
 अन्योन्यवैरमस्तोव गुणभूतसमन्वयात् ॥ ८० ॥
 आग्नेयानाञ्च भौमानामाप्या मन्त्रास्तु वैरिणः ।
 वायव्यानां जलानाञ्च भौमानां स्यात् परस्परम् ॥ ८१ ॥

व्यसनवर्त्तित्वमित्यादिना श्लोकेन पञ्च सिद्धचिह्नानि । एकरूप्यमित्यादिना
 श्लोकेन चत्वारि चिह्नानि प्रोक्तनिगमनञ्च ॥ ७५ ॥

मनोरथानामित्यादिभिः प्रिये इत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैर्मन्त्रसिद्धेश्चतुर्दशविधत्वं
 प्रयोगेषु गुणविधानादिकं चोपदिशति । तत्र पुण्यसिद्धयः चिरकालस्थायीनि पर-
 प्रयोजनानि यानि कर्माणि तानि पुण्यानि तेषां सिद्धयः । वाहनभूषादीत्य-
 तादिशब्दो महार्हवस्त्रादिविषयः । अविसंवादः दृष्टादृष्टयोरिति यावत् ।
 सच्छिष्यत्वं स्वस्येति यावत् । विषाणां जङ्गमस्थावरकृत्त्रिमादीनां । ज्ञानं
 आत्मन इति यावत् । मनोर्मन्त्रविद्यादेरित्यर्थः । सर्वतः सर्वा इत्यर्थः । नान्यथा
 असिद्धमन्त्रेण न कर्त्तव्या इति यावत् । प्रिये इति देवीसम्बुद्धिः ॥ ७९ ॥

नराणामित्यादिभिश्चकृत इत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैर्मन्त्रविद्यादीनामन्योन्यं
 सकारणं वैरमुपदिशति । तत्र चः समुच्चये । पार्वतीति देवीसम्बुद्धिः । एवाव

स्त्रीदैवत्या वैरिणः स्युः पुंदैवत्यस्य भूयसा ।
 स्त्रीदैवत्येषु सौम्यानां क्रूराणां स्यात् परस्परम् ॥ ८२ ॥
 तथैव पुं देवतानां त्वरितानरसिंहयोः ।
 शस्त्रानुयन्त्रिणीनां स्याद्घोरास्त्रस्य चक्रतः ॥ ८३ ॥
 मन्त्राणां देवतानाञ्च वैरीकरणमीश्वरि ।
 कथयामि शृणु प्राज्ञे येन लोकोतिसीदति ॥ ८४ ॥
 वैषम्यभजनं पुंसामज्ञानादाशयाथवा ।
 तेन मन्त्रा देवताश्च क्रुद्धा हन्युरुपासकम् ॥ ८५ ॥
 तस्मात् सर्वस्य लोकस्य मन्त्रवीर्यं हि जौवितम् ।
 यन्निष्ठानाममी दोषा न स्पृशन्ति कदाचन ॥ ८६ ॥

धारणे । गुणभूतसमन्वयात् सत्त्वादिगुणानां भूतानाञ्च समन्वयात् । आग्ने-
 यानां आग्नेयाक्षरप्रचुराणां अग्निदेवतानामित्यर्थः । मन्त्रविद्यादीनामिति
 यावत् । चः समुच्चये । भौमानां प्राग्वत् । आप्याः प्राग्वत् । तुरवधारणे ।
 वायव्यानां प्राग्वत् । चः समुच्चये । भौमानां प्राग्वत् भौमाक्षरप्रचुराणां
 भूमिदेवतानाञ्च । स्यात् वैरिमिति यावत् । स्त्रीदैवत्या मन्त्रविद्यादय इति यावत् ।
 पुंदैवत्यस्य मन्त्रविद्यादेरिति यावत् । स्त्रीदैवत्येषु मन्त्रविद्यास्त्रिति यावत् ।
 सौम्यानां प्राग्वन्मन्त्रादीनां । क्रूराणां प्राग्वत् । स्यात् वैरिमिति यावत् । तथा
 क्रूराणां सौम्यानाञ्च परस्परं वैरं स्यादिति यावत् । एवावधारणे । त्वरिता-
 नरसिंहयोः परस्परं वैरं स्यादिति यावत् । शस्त्रानुयन्त्रिणीनां वैरिमिति ।
 चक्रतः सुदर्शनेनेति यावत् ॥ ८३ ॥

मन्त्राणामित्यादिभिः कदाचनेत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैरुपासकदोषैर्मन्त्राणां
 देवतानां च वैरीकरणं तेषामनर्थप्राप्तिं तत्परिहारोपायञ्चोपदिशति । तत्र
 प्राज्ञे इति देवीसम्बुद्धिः । येन वैरीकरणेन । वैषम्यभजनं अनुदिनभजनक्रम-
 भेदादधिकचुद्धादिभावभेदादिति यावत् । अज्ञानात् परमार्थस्वरूपस्येति यावत् ।
 आशया फलैष्विति यावत् । तेन वैषम्यभजनेन । चः समुच्चये । तस्मात् कारणा-
 ज्जीवितं अधिष्ठानमिति यावत् । यन्निष्ठानां दिव्यत्वान्मन्त्रवीर्यनिष्ठानित्यर्थः ॥ ८६ ॥

गुरोः शुश्रूषया काले दीक्षया लब्धमादरात् ।
 तदाज्ञया भजेदेकरूपं मन्त्रं स्वसिद्धये ॥ ८७ ॥
 अन्यथा साधकं हन्याच्छस्त्रेण रिपुतो भयात् ।
 दारिद्र्याद्दीर्घरोगाद्वा व्यसनेष्वतिसर्जनात् ॥ ८८ ॥
 यो यो मन्त्रस्तस्य तस्य वर्णौषधिविनिर्मिता ।
 तत्तद्वर्णौष्यसंख्याभिर्गुलिका मन्त्रसिद्धिदा ॥ ८९ ॥
 तथाभिषेकस्तद्धारणं तत्स्वादस्तद्विलेपनम् ।
 तत्पूजा च तथा सिद्धिलाभाय स्यान्न चान्यथा ॥ ९० ॥

गुरोरित्यादिनातिसर्जनादित्यन्तेन श्लोकद्वयेन गुरुमन्त्रदेवतानां समग्र-
 भजनक्रममुपदिशति । तत्र गुरोः सत इत्यर्थः । काले द्वितीयपटले स्थिरे
 इत्यादिना चत्वारिंशदश्लोकद्वयेन प्रोक्ते इति यावत् । दीक्षया अभिषेक-
 कटाक्षादिप्रकारेण इति यावत् । आदरात् गुरुशिवयोरित्यर्थः । तदाज्ञया
 नाथाज्ञया । एकरूपं अनुदिनमिति यावत् । हन्याद्देवतेति यावत् । रिपुतः
 रिपोः भयात् । येन केनचिद्द्वाराजेन हन्यात् नवा केवलभयात् । वा विकल्पे ।
 व्यसनेषु स्वरादिषु सप्तस्त्रित्यर्थः ॥ ८८ ॥

यो य इत्यादिना श्लोकेन सकलतन्त्रोक्तमन्त्रविद्यादीनां समग्रं सिद्धिकर-
 मक्षरौषधिगुलिकारूपं प्रस्तौति । तत्र तस्य मन्त्रस्येति यावत् । वर्णौषधि-
 विनिर्मिता गुलिकेति यावत् स्यादित्यर्थः ॥ तत्तद्वर्णौष्यसंख्याभिः तत्तन्मन्त्रेष्वे-
 कैकाक्षरस्य यावत्यो यावत्यः परिवृत्तयस्तावन्तीभिस्तदक्षरौषधीनां अंशसंख्या-
 भिरिति यावत् । गुलिका मन्त्रसिद्धिदा तत्तन्मन्त्रसिद्धिदा इत्यर्थः ॥ ८९ ॥

तयेत्यादिना श्लोकेन गुलिकाविनियोगक्रममुपदिशति । तत्र तथा गुलिकया ।
 तद्धारणं गुलिकाधारणं । तत्स्वादः तद्गुलिकाभक्षणं । तद्विलेपनं तद्-
 गुलिकाविलेपनं । तत्पूजा तस्यां पूजा तथा पूजा च । तथा सिद्धिलाभाय प्रागुक्त-
 लक्षणसिद्धिलाभाय । न चान्यथा न संशय इत्यर्थः । अस्मिन् श्लोके प्रथमपादे
 त्वेकाक्षराधिक्यकरणं दिव्यत्वात् ॥ ९० ॥

सितरक्ते चन्दने च भांसी पिप्पलकस्तथा ।
 लज्जातुका शिखिशिखा दर्भाः पाटलभृङ्गकौ ॥ ६१ ॥
 श्रीदेवीति समुद्दिष्टा वायुवर्णौ प्रधानि वै ।
 क्रमाद्दशानां वर्णानां तैः कुर्यात्तत्तदूर्चनम् ॥ ६२ ॥
 लघुश्चन्द्रो मुरो विल्वोदुम्बरः प्लक्षकस्तथा ।
 कृष्णशङ्खप्रसूनञ्च चित्राफान्ता इति क्रमात् ॥ ६३ ॥
 वज्रिवर्णौषधानि स्युः पत्रं सर्गस्य कीर्तितम् ।
 तैस्तेषामूर्चनं कुर्याद्गुरुपादाूर्चने रतः ॥ ६४ ॥
 उशीरकुष्ठौ चौरगुह्ये अस्मरीकाग्निमन्यकौ ।
 रोहिणस्तुलसी पोत्री सदामद्रेति च क्रमात् ॥ ६५ ॥
 भूमेर्वर्णौषधान्युक्तान्येभिस्तेषां समर्चयेत् ।
 तत्तत्कार्यार्थसंसिद्धौ कुर्यात् सद्गुरुदक्षिणाम् ॥ ६६ ॥
 सलिलं घुसृणं ग्रन्थिपर्णी शोणट्णं तथा ।
 कुशो बृहती दुलता दूर्वा लक्ष्मीरिति क्रमात् ॥ ६७ ॥
 श्रीदेवीति जलाणानामौषधानि क्रमेण वै ।
 तेषां समर्चनं कुर्यादोषधैरेभिरादरात् ॥ ६८ ॥

सितेत्यादिभिः सिद्धयः इत्यन्तैर्दशभिः श्लोकरकारादिक्षकारान्तानाम
 क्षराणामितत्तन्वोदितपञ्चभूतक्रमेण वर्णानां दशदशौषधिविधानान्युपदिशति । तत्र
 सितरक्ते चन्दने सितचन्दनं रक्तचन्दनं च । पिप्पलः अश्वत्थः । लज्जातुका
 कुम्भिचन्दनी । तैरीषधैः तत्तदूर्चनं तत्तदक्षराणां तत्तद्देवतानाञ्चार्चनमेतत् । लघुः
 अगुरुः । विल्वोदुम्बरः अत्र दिव्यत्वात् विल्व उदुम्बर इति पदच्छेदः । सर्गस्य
 विसर्जनीयस्य अस्य भूताक्षरानन्तर्भूतत्वात् पृथग्ग्रहणं । क्षकारस्य ककारषकार
 योगात्मकत्वात् पृथगौषधमनुक्तं च । तेषां प्राग्वत् । पोत्री वाराही मुशलीत्यर्थः ।
 एभिरीषधैः । तेषां प्राग्वत् । तत्तत्कार्यार्थसंसिद्धौ तत्तत्कार्यार्थसिद्धार्थं ।

* कक्कोलञ्च तथा रोचनाकलकिङ्कक (?) ।

सिंहो दुन्दूकयुगलमपामार्गाञ्जलिः सह ॥ ६६ ॥

इत्युक्तानि खवर्णानामौषधानि क्रमेण वै ।

तैस्तेषामच्च न कुर्व्यात्तत्तत्कार्यार्थसिद्धये ॥ १०० ॥

सदाशिवमयी व्याप्तिरिति सम्यक् समीरिता ।

अस्या निफालनाञ्चित्ते तत्तच्च स्वात्मसात् कृतम् ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमते पञ्चस्त्रिंशत्

पटलम् परिपूर्णम् ॥ ३५ ॥

* कक्कोल रोचनया लवङ्गोदरपुष्पिका इति वा ।

अञ्जलिः अञ्जलिकरी प्रसारिणी । तैरौषधैः । तेषां प्राग्वत् । कक्कोलित्यादि
श्लोकस्यान्तपादस्याक्षराधिक्यकरणं दिव्यत्वात् । अत्रौषधानामव्याख्यातानि नामा-
न्याराध्यसुखादवगन्तव्यानि । तत्र यथासिद्धिं प्रागुक्तविधानेनेत्यर्थः ॥१००॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसार-

सिंहराजप्रकाशाभिधानेन सुभगानन्दनाथेन विरचितायां मनोरमा-

ख्यायां व्याख्यायां नित्यानां स्वात्मत्ववासनायास्तत्तद्व्याख्यस्वरूपभेद

प्रकारप्रस्तारादिकस्य स्वरूपप्रकाशनपरं पञ्चत्रिंशत्पटलं

परिपूर्णं परामृष्टम् ॥ ३५ ॥ ॐ तत्सत् ॥

व्याख्यान ग्रन्थसंख्याः—पञ्चत्रिंशे तु पटले यन्त्राष्टकमुदीरितम् ।

समाधिका च नवतिः व्याख्याग्रन्थाः शतत्रयम् ॥

किमाकारमिति । एष ततोयः प्रश्नः ॥ २ ॥
 तथाप्यपरमाद्यैस्त्वेष विषयं शान्तकृत्स्नमितिदवत् संशामात्रमन्तरैषुव दृश्यते तत्र
 कारश्च दृश्यते इत्यनौनतर्कं भवति । परमाद्यैस्त्वेषुव प्रकाशो युज्यते
 परमाद्यैस्त्वेषुवप्रकाशोपायः दृश्यते । कथमिति द्वितीयः प्रश्नः । विषयं किमा-
 ख्येषु परमाद्यैस्त्वेषु किमिति यावत् । एषः प्रथमः प्रश्नः । अनन्तरं
 मम देशः शिष्यस्युत्तरायः । अन्येषां सकलवैदेगामोर्षुपरिदृष्टव्येषुपाशाः । यथायतः
 लादेव्याह्यं शिष्यं मर्यादबधायति । [यत् यस्मात् यत्परिति यावत् ?] से
 शिष्यस्य । अत्र तच्छब्देन निर्यावृत्तव्याह्यसकलं यत् मच्छब्देनानादिदमायकाकल्पित-
 ख्येषु प्रकाशकारिणेषु देवो दृश्यते । तत्र तासां षोडशानित्यानां । ते तत्र
 तासांमितादिना शौकेन परमाद्यैस्त्वेषु तत्त्वेषुप्रकाशोपायः परमाद्यै-

सर्वत्रिः ॥ १ ॥

देवो नियमयति । तत्र तांनि विधानानि । वः समुच्चये । महेश्वरैर्नोष्वर
 रूपतस्त्वेषुप्रकारत्वेषुपरिदृशति । अथ षोडशानित्यादिना शौकेन तन्वाकाशान्
 नियमनपरः सत्त्वित्वेषु प्रश्नं तर्कतस्त्वेषु वक्ष्यमाणस्य स्वतन्त्रं स्वस्व-
 तिशन पटलेन । तत्र अथ षोडशानित्यादिभिः सदा इत्यन्तुर्दशभिः शौकेस्त्वेषु
 दिक्मुपदिशति । अथ षोडशानित्यादिमदंशक इत्यन्तुर्दशानुपदिशति ।
 दिक्मुपदिशानन्तरं षोडशानित्यादिव्याप्तिषडानां तन्त्रं परमाद्यैस्त्वेषु-
 पूर्वस्मिन् पञ्चविंशे पटले षोडशानित्यानां सपरिवारानां स्वात्मत्वे वासना-

स्वेषु किं कथं विषयं किमाकारश्च दृश्यते ॥ २ ॥
 तासां ते से* तथात्येषां देवतानां यथायतः ।
 कथितानि मया तांनि अतानि च महेश्वर ॥ १ ॥
 अथ षोडशानित्यानां विधानानि त्वयापिना ।

षट्त्रिंशोपटलम् ।

प्राणिनां पुण्यपापानि किंरूपाणि च कैस्तथा ।
 तेषां जन्मानि केन स्युः का मुक्तिः संसृतिश्च का ॥३॥
 कस्य मुक्तिः कथं बन्धः केन तस्य च मोचनम् ।
 किं मूलं संसृतेरस्राः कानि तत्त्वानि का च धोः ॥४॥
 कानीन्द्रियाणि के प्राणाः को जीवः कः परस्तथा ।
 कः कालः के ग्रहाः सर्वं यथावन्मे वद प्रभो ॥५॥
 येन वेदैश्च शास्त्रैश्च पुराणैरागमैरपि ।
 कथ्यते तत् स्फुटं ब्रूहि नातिसङ्कोचविस्तरम् ॥ ६ ॥

प्राणिनामित्यादिना श्लोकेन प्राणिनां पुण्यपापैरसम्बन्धं तत् पुण्यपापस्वरूपं
 जन्मकारणं मुक्तिस्वरूपं जन्मकारणस्वरूपं संसृतिस्वरूपञ्च पृच्छति । तत्र
 प्राणिनां सम्बन्धे षष्ठी । किंरूपाणि किंरूपेणेति यावत् । एतदुक्तं भवति
 प्राणिनां पुण्यपापात्मकत्वं केन युज्यते इति चतुर्थः प्रश्नः । कैः कर्मभिरिति
 शेषः । तथा पुण्यपापत्वमिति यावत् । इति पञ्चमः प्रश्नः । तेषां प्राणिनां ।
 केन कारणेनेति षष्ठः प्रश्नः । का मुक्तिरिति सप्तमः प्रश्नः । संसृतिश्च का
 इत्यष्टमः प्रश्नः ॥ ३ ॥

कस्येत्यादिना श्लोकेन प्रश्नषट्कं । तत्र तस्य बन्धस्य । चः समुच्चये ॥४॥

कानीत्यादिना श्लोकेन प्रश्न षट्कं । तत्र कः परस्तथा वस्तुतो जीवपदाधिकः
 कः पर इति यावत् । सर्वं विंशतिविधान् पृष्ठानर्थानिति यावत् । यथावत्
 यथार्थतः मे नित्यांनुग्राह्याया अन्तेवासिन्या इति यावत् । प्रभो इतीश्वर
 सम्बुद्धिः ॥ ५ ॥

येनेत्यादिना श्लोकेन दृष्टार्थानां वेदशास्त्रैरपि सम्बादि स्फुटकथनं प्रार्थयति ।
 तत्र येन प्रकारेणेति यावत् कथ्यते । यदि विशेषः तत् स्वरूपं स्फुटं अनुभव-
 योग्यं नातिसङ्कोचविस्तरं अतिसङ्कोचातिविस्ताराभ्यां ज्ञातमशक्यत्वात् ॥६॥

यत्त्वया विंशतिविधः कृतः प्रश्नः शिवेऽधुना ।
 तेषामुक्तक्रमेणैव कथयामि तवोत्तरम् ॥ ७ ॥
 यैरुत्तरैः स्वस्वरूपं ज्ञायते सम्यग्ज्ञसा ।
 यदितोऽन्यत्र सर्वत्र प्रोक्तं निङ्गवचक्रतः ॥ ८ ॥
 अत्राज्ञसा प्रोच्यते तद्दुर्वचं तु निदर्शनैः * ।
 तैर्मयोक्तक्रमाज्जित्वा दुर्जयां वासनां शनैः । ९ ॥
 सत्यशुद्धस्फुटाशेषस्फुरत्तात्मा भवेद्भ्रुवम् ।
 गुह्यं रहस्यं परमं गोपयेत् सर्वतः सदा ॥ १० ॥

यत्त्वयेत्यादिभिः सदा इत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैः पृष्ठार्थकथनपीठिकापुरः-
 सरं तदनुभावं तदुपकरत्वञ्चोपदिशति । तत्र यत् इति हेतोः । शिवे इति
 देवीसम्बुद्धिः । तेषां प्रश्नानां । एवावधारणे । कथयामि तस्मादिति शेषः ।
 यैरुत्तरैर्विच्छ्रमाणैरिति यावत् । स्वस्वरूपं परमार्थस्वरूपं । लभ्यते प्रकाशते ।
 सम्यक् अनुभवयोग्यं । अज्ञसा यथावत् । यत् हेतोः । इतस्तन्नादिति शेषः ।
 अन्यत्र सर्वत्र इतरेषु तन्त्रेषु वेदेषु चेति यावत् । निङ्गवचक्रतः अति-
 रहस्यत्वादिति यावत् । अत्र अस्मिंस्तन्त्रे । अज्ञसा प्राग्वत् यथावत् ।
 तत् स्वरूपं । दुर्वचं वाचामविषयम् । तुर्विशेषि । निदर्शनैः तत्तत्प्रकाशन-
 परैरिति यावत् । तैरुत्तरत्वेनोपदेष्टव्यैरर्थैः । उक्तक्रमाद्विच्छ्रमाणोपाययोरन्य-
 तरेणिति यावत् । दुर्जयां अनादिसिद्धत्वात् । शनैः कालक्रमात् अभ्यास-
 वलादित्यर्थः । सत्यशुद्धस्फुटाशेषस्फुरत्तात्मा सत्यत्वं परमार्थतया शुद्धत्वमलेपक-
 त्वात् अशेषस्फुरत्तात्वं तत्तदात्मकत्वेन भासमानत्वात् । अत्रात्मशब्दश्चतुर्वि-
 योजनीयः । एतदुक्तं भवति । साधको द्वितीयप्रश्नस्योत्तरत्वेन विच्छ्रमाणो-
 पाययोरन्यतरेण दुर्जयां वासनां शनैर्जित्वा सत्यशुद्धस्फुटाशेषस्फुरत्तात्मा भवे-
 दिति । गुह्यं गुह्यायां निहितं अन्तःप्रकाशमानत्वात् । रहस्यं केवलं गुरु-
 कटाक्षादेव लभ्यत्वात् । परमं स्वयतिरिक्ताभावात् । गोपयेत् अभक्तेभ्य
 इत्यर्थः । सर्वतः प्रकारत इति यावत् ॥ १० ॥

भूरिदर्शनैरिति वा ।

यज्ज्ञानमिदमो ज्ञानं यज्ज्ञानमहमस्तथा ।
 द्वयोरपि च यज्ज्ञानं तज्ज्ञानं विद्धि मे वपुः ॥ ११ ॥
 तासां तव तथान्येषां चैतन्यात्म यथार्थतः ।
 लाभादेवं वासनाया विनाशादन्यथा तथा ॥ १२ ॥
 स्थिरः स्वात्मप्रकाशः स्यान्नित्योऽप्रतिभटो महान् ।
 नित्याहृदयसंप्रोक्तस्फुटोपायेन वा भवेत् ॥ १३ ॥

यज्ज्ञानमित्यादिना यथार्थत इत्यन्तेनाध्यर्सेन श्लोकेन प्रथमप्रश्नस्थोत्तरत्वेन परमार्थतः स्वरूपमुपदिशति । तत्र यज्ज्ञानं वाङ्मनसयोरविषयं चैतन्यं । इदमो ज्ञानं इदमः प्रतीतियज्ज्ञानं प्राग्वत् । अहमस्तथा अहमः प्रतीतिरिति यावत् । अत्र तथा इत्यस्य कार्काचन्यायेन पूर्वैव परत्र च सम्बन्धः । तथा तस्माद्द्वयोरिदन्नाहन्तयोर्मिदमस्याहं इदमेवाहमहमिदमित्यादि प्रतीतिसम्बन्ध इति यावन् । अपि च किञ्चेति यावत् । तज्ज्ञानं वाङ्मनसयोरविषयं ज्ञानं विद्धि विजिज्ञासस्व इति यावत् । मे शिवस्य गुरोः । यथार्थतः यथास्वरूपत इति यावत् । एतदुक्तं भवति प्रतप्तलोहि निरवयववत् व्याप्तविषयस्य चैतन्यस्य भूतिन्द्रियादियोगात्मकेषु देहेषु बुद्ध्याल्मनोपलब्धिस्थानात्मकं तद्देहमात्रमहमिति तदिति तद्द्वयमिज्ञानं विश्वमिदमिति । किञ्च ममिदमित्याद्याकारेण तयोर्द्वयोरन्यान्यसम्बन्धं चानुसन्दधाति । तत्र तत्र तत्तदाकारज्ञानतया यच्चैतन्यमात्रमिव स्फुरति तच्चैतन्यं यथार्थतो मे वपुर्विद्धीति । तासां षोडशनित्याना । अन्येषां देवतानामिति यावत् । चैतन्यात्म चैतन्यस्वरूपं वपुरिति शेषः ॥ ११ ॥

लाभादित्यादिना भवेदित्यन्तेनाद्वाद्येन श्लोकेन द्वितीयप्रश्नस्थोत्तरत्वेन परमार्थस्वरूपप्रकाशस्थोपायं तन्वान्तरप्रोक्तोपायान्तरञ्च निगमनसहितमुपदिशति । तत्र एवं वासनाप्रोक्तप्रकारेण समस्तभेदेषु चैतन्यस्वरूपमावागुसन्धानं । वासनायाः विनाशादन्यथा तथा अत्र एव दुर्वासनाया विनाशादिति यावत् । स्थिरः कटकमुकुटादिविकारिषु कनकसत्तामात्रप्रकाशवदिति यावत् । नित्यः कालानवच्छेदात् । अप्रतिभटः सत्यत्वात् । महान् देशानवच्छेदात् । नित्याहृदयसंप्रोक्तस्फुटोपायेन नित्याहृदयमिति षोडशनित्यात्मकेषु कस्य-

पापवृत्ति भवतीति । तथा अथवाऽऽज्ञाननिमित्तं यावत् । नानाकृपाणि जगत्-
 न्यायानामात्मनिपत्तिमन्त्रस्य पूर्वनिमित्तकत्वात् । तत्र मनःसंयोग एव
 इत्यस्य अर्थसंकेत इत्यनेन पूर्वोक्तं सत्यम् । एतदुक्तं भवति विषयेषु शब्दै-
 मात्मन्त्रस्य पूर्वनिमित्तत्वात् । अर्थसंकेतः याथात्मवृत्तिः । मनसा
 व्यापारः पूर्वनिमित्तो भवतीति । अतदुक्तं अर्थः शब्दैः तत्र न्यायानामात्म-
 निपत्तिविषयेषु न्यायानामात्मनिपत्तिविषयेषु न्यायानामात्मनिपत्तिविषयेषु
 न्यायानामात्मनिपत्तिविषयेषु न्यायानामात्मनिपत्तिविषयेषु न्यायानामात्म-
 निपत्तिविषयेषु न्यायानामात्मनिपत्तिविषयेषु न्यायानामात्मनिपत्तिविषयेषु
 न्यायानामात्मनिपत्तिविषयेषु न्यायानामात्मनिपत्तिविषयेषु न्यायानामात्म-
 निपत्तिविषयेषु न्यायानामात्मनिपत्तिविषयेषु न्यायानामात्मनिपत्तिविषयेषु

पूर्वनिमित्तत्वात् । अतदुक्तं अर्थः शब्दैः तत्र न्यायानामात्मनिपत्तिविषयेषु

नित्यव्यतिरेकनिमित्तत्वात् । अतदुक्तं अर्थः शब्दैः तत्र न्यायानामात्मनिपत्तिविषयेषु

प्रकाशते इति ॥ १४ ॥

भवति परमाद्यवदपरमाद्योपि शब्दैर्वर्णाः प्रवृत्तस्यैव प्रकृतौ नामक्यायाः
 अनयोः शब्दैर्वर्णाः परमाद्यवदपरमाद्यवदपरमाद्यवदपरमाद्यवदपरमाद्यवदपरमाद्यवद-
 प्रकृतौत्तरकथनप्रसङ्गात् प्रकृत्यैव प्रकृत्यैव प्रकृत्यैव प्रकृत्यैव प्रकृत्यैव प्रकृत्यैव-
 सुप्रदयाति । तत्र द्वैतत्वात् उभयात्मकत्वात् । इत्यनेनोक्तं विप्र-
 शब्दस्त्व्यतिरेकनिमित्तत्वात् । अतदुक्तं अर्थः शब्दैः तत्र न्यायानामात्मनिपत्तिविषयेषु

इति यावत् । एतदुक्तं अर्थः शब्दैः तत्र न्यायानामात्मनिपत्तिविषयेषु

जगत्पति नानाकृपाणि धैर्यनिमित्तं ज्ञेयमज्ञानम् ॥ १६ ॥

अतदुक्तं अर्थः शब्दैः तत्र न्यायानामात्मनिपत्तिविषयेषु

यथात्मजाततोष्येषु व्यापारः पूर्वनिमित्तकः ॥ १५ ॥

तत्रैव प्राणिनां पूर्वनिमित्तत्वात्

इत्यनेनोक्तं सत्यात्मसममत्तत्वात् ॥ १४ ॥

शब्दस्य पूर्वनिमित्तत्वात् प्रकृत्यैव

शिवस्यै नमः । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् । [श्रीमद्भक्त-
 शिखरे पठते श्रीमद्भक्तस्यै नमः । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 श्रीमद्भक्तस्यै नमः । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 कर्तव्योक्तिविमर्शः । कर्तव्योक्तिविमर्शः । कर्तव्योक्तिविमर्शः ।
 पठते सुन्दर इत्यादिनामविमर्शकानां प्रोक्तव्यस्यैति । पुरवधात् ।
 पूर्णविमर्शकत्वमिति पठते श्रीमद्भक्तस्यै नमः । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 पठते विमर्शोक्तिविमर्शकानां प्रोक्तव्यस्यैति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 दोषान्तरं श्रुत्वातिथ्येति यावत् । सर्वगुरोरेति श्रुत्वातिथ्येति यावत् ।
 बोधयति । नत कर्तव्यत्वात् श्रुत्वातिथ्येति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।

श्रुत्वातिथ्येति यावत् ॥ १७ ॥

यावत् । मोक्षं वृत्तः श्रुत्वातिथ्येति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 विमर्शसामान्यतयापि कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 मर्शानां मुक्तिः श्रुत्वातिथ्येति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 मुक्तिः श्रुत्वातिथ्येति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 यथाप्येति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ॥ १६ ॥

नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।
 नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।

मोक्षं सर्वजनानां नमो कर्तव्येति यावत् ॥ १८ ॥
 कर्तव्योक्तिविमर्शः । कर्तव्योक्तिविमर्शः ।
 संसर्गविमर्शं वृत्तविमर्शं वत्तु इति ॥ १७ ॥
 यथाप्येति यावत् । नमो कर्तव्योक्तिविमर्शेति यावत् ।

संसृतेः कन्दमुदितमविवेकः परो महान् ।
 यदायत्तमिदं जीवभुवनं परिवर्त्तते ॥ १६ ॥
 तत्त्वानि तत्त्वान्युक्तानि सर्वैः सर्वत्र सर्वदा ।
 ज्ञात्वाज्ञानज्ञेयमयान्यन्यथान्यानि सर्वदा ॥ २० ॥
 का च धीरिति यत् पृष्ठं तदुर्वचमपि स्फुटम् ।
 काथयामि शृणु प्राज्ञे यदायत्ता च विंशतिः ॥ २१ ॥

त्तरप्रकारेण शिष्ये या स्वरूपानुसन्धानं तस्मात् काटाक्षीकृत्विमशैरिति यावत् ।] एतदुक्तं भवति भूतयोगविशेषभाबदेशेषु चित्स्फुरणवशादेव जन्तुत्व-
 बुद्धिः । तद्विकारादेव देशगताहन्ता अथवा बुद्धीन्द्रियाणां व्यापाराः पुण्य-
 पापानि मनःप्राणदेहानां धर्मास्तात्फलानि एतस्य सर्वस्य सदगुरुकटाक्षो-
 पदेशविमर्शपरमार्थत्वात् सर्वजन्तूनां मोचनं सम्भवतीति । इतरैरुपायै-
 रिति यावत् । कदाचन यावदाहूतसंज्ञमिति यावत् ॥ १८ ॥

संसृतिरित्यादिना श्लोकेन द्वादशप्रश्नस्योत्तरत्वेन संसृतेः परमकारणं
 तत्स्वरूपं तद्वैभवञ्चीपदिशति । तत्र कन्दं दिव्यत्वात् कन्दः परमकारण-
 मित्यर्थः । अविवेकः देहात्मविवेकाभावः । परो दिव्यत्वात् । महान् ब्रह्मादि-
 स्वरत्वात्मेषु सकलजन्तुषु संतन्यमानत्वात् । यदायत्तं यत् यस्य पराधीनं अविवेक-
 पराधीनमिति यावत् । जीवभुवनं जीवलोकः । परिदृच्छति जन्मजरामरणाद्या-
 वृत्तिभ्रान्तिरूपेणेति यावत् ॥ १९ ॥

तत्त्वानीत्यादिना श्लोकेन तयोदशप्रश्नस्योत्तरत्वेन स्वरूपविमर्शसाधनभूतानां
 ज्ञात्वाज्ञानज्ञेयानां त्रयाणां तत्त्वात्मकं तदितरस्वरूपाणां अतत्त्वात्मकत्वञ्चीप-
 दिशति । तत्र तत्त्वानि संज्ञयेति यावत् । तत्त्वानि सत्यानि चैतन्यस्य
 तादात्म्येन स्फुरणत्वात् । सर्वैरागमादिभिरिति यावत् । सर्वत्र सर्वदेहिष्विति
 यावत् । ज्ञात्वाज्ञानज्ञेयमयानि ज्ञात्वाज्ञानज्ञेयात्मकानि । अन्यथा अन्यानि
 तदितरतात्मकत्वेन प्रतीतानि अन्यानि असत्यानीति यावत् ॥ २० ॥

का च धीरित्यादिभिर्दिग्ब्रह्मत्यन्तैः सप्तदशभिः श्लोकैश्चतुर्दशप्रश्नस्योत्तरत्वेन
 बुद्धेः ससाधिकायतगुणांस्तदनुभावञ्चीपदिशति । तत्र तद्वृत्तिरिति शेषः ।

मनोबुद्धिरहङ्कारचित्तमित्यादि नामभिः ।
 वस्तुभेदादभेदाच्च यदुक्तं सर्वतः सदा ॥ २२ ॥
 तदेकमक्षयं स्थूलं सूक्ष्मं दुर्लभमतिस्फुटम् ।
 विषमञ्च समं विश्वं विश्वातीतमनामयम् ॥ २३ ॥
 अरूपं सर्वरूपञ्च सर्वल्लेशकरं हरम् ।
 सर्वल्लेशाकरहरं सर्वेषां सर्वतः सदा ॥ २४ ॥
 सत्त्वरूपं रजोरूपं तमोरूपमतन्मयम् ।
 संसाररूपमुत्तीर्णविग्रहं सुस्थिरं चलम् ॥ २५ ॥
 अपापं पापरूपञ्च जीवरूपं परात्मकम् ।
 अतीन्द्रियं चेन्द्रियात्मानिर्देश्यं (वं) सर्वदैवतम् ॥ २६ ॥

दुर्वचं वाचामविषयत्वात् । स्फुटं अनुभवयोग्यं । प्राज्ञे इति देवीस्त्वुद्धिः ।
 विंशतिः प्रश्नानामिति यावत् । इत्यादीत्यत्रादिशब्देन प्रोक्तनामचतुष्टयस्य
 धीप्रज्ञादिवत् पर्यायमात्रत्वं कथयति । यदित्यस्य वस्त्वित्यनेनान्वयः । सर्वत
 आगमादितः ॥ २२ ॥

तदित्यादिना श्लोकेनैकादशगुणाः । तत्र तद्वस्तु एकं स्वरूपमिति थावत् ।
 अक्षयं चिदुपलभात्मकत्वात् । स्थूलं विश्वव्याप्तेः । सूक्ष्मं पिपालिकादिसूक्ष्म-
 देहैश्वर्यत्यन्तस्फुरणरूपत्वात् । दुर्लभं दुर्ज्ञेयं अतीन्द्रियत्वात् । अतिस्फुटं ज्ञान-
 स्वरूपत्वात् । विषमं वक्ष्यमाणवैवध्यात् । समं सकलजन्तुषु वैविध्यसाम्यात् ।
 विश्वं तादात्म्यात् । विश्वातीतं यथार्थत इति यावत् । अनामयं अशरोर-
 त्वात् ॥ २३ ॥

अरूपमित्यादिना श्लोकेन षड्गुणाः । तत्र सर्वल्लेशकरं हरं दिव्यत्वात्
 सर्वल्लेशकरं सर्वल्लेशहरमिति च । सर्वल्लेशाकरहरं सर्वल्लेशाकरं सर्व-
 ल्लेशाहरञ्च । सर्वेषां प्राणिनामिति यावत् । सर्वतः प्रकारत इति
 यावत् ॥ २४ ॥

सखेत्यादिना श्लोकेन दश गुणाः । तत्र अतन्मयं निर्गुणमिति यावत् ॥ २५ ॥

अपापमित्यादिना श्लोकेनाष्टगुणाः । तत्र अपापं पुण्यरूपमिति यावत् ॥ २६ ॥

सर्वथा प्राणिनामिति यावत् ॥ ३३ ॥
 त्रिद्वेष इत्यादिना श्लोकान्तर्यामिणाः । नत सर्वदोषात्मा वानादितिदोषात्मा ।
 मायमित्यादिना श्लोकान्तर्यामिणाः ॥ ३२ ॥
 अपकृष्टमित्यादिना श्लोकान्तर्यामिणाः । नत अगाधं दुर्दव्याहं ॥ ३१ ॥
 षडंशुपरद्विधम् ॥ ३० ॥
 कौषमित्यादिना श्लोकान्तर्यामिणाः । नत अस्मद्वेषं कौषादि-
 कृष्टंति ॥ २९ ॥
 त्रिद्वेषमित्यादिना श्लोकान्तर्यामिणाः । नत सुखासुखं सुखकथं दुःख-
 वसात्कामित्यादिना श्लोकान्तर्यामिणाः । नत भङ्गकथं पराजयकथम् ॥ २८ ॥
 स्वकथम् ॥ २७ ॥
 सर्वित्यादिना श्लोकान्तर्यामिणाः । नत विवेकपरमार्थकं विवेकपरमार्थ-

सङ्कीर्णकथः सर्वेषां तथा सर्वप्रकाशकः ॥ ३३ ॥
 त्रिद्वेषः सः दोषात्मा सर्वविरुद्धवियुक्तः ।
 अतिसूक्ष्मसूक्ष्मकथं कान्तं वीरवियुक्तम् ॥ ३२ ॥
 मायकथममायात्म तिमिरं समं तथा ।
 अगाधमित्यादिना श्लोकान्तर्यामिणाः । नत ॥ ३१ ॥
 अपकृष्टं तथाप्येकं स्वकाकारं तथाविरुक्तम् ।
 अस्मद्वेषं गृह्यं षण्डः वानात् पुंशुषकाया ॥ ३० ॥
 कौषलमासददोहमानसं सलकासावियुक्तम् ।
 अमशुद्धिपमनात् सर्वदोषं सुखासुखम् ॥ २९ ॥
 त्रिद्वेषं सदोषकं सावलेपमगर्वकम् ।
 शोकात्मकं त्रिःशोकं सकौटुिकमकौटुिकम् ॥ २८ ॥
 उत्तारकं पातनकैर्द्वेषं जयात्मकम् ।
 सददवशाविवेकानां विवेकपरमार्थकम् ॥ २७ ॥
 सर्वदोषात्मा सर्वशान्तिकथं त्रिद्वेषम् ।

अस्तेयरूपस्तेयात्मा वश्योऽवश्यस्यरो मृदुः ।
 सरसं विरसं क्रूरं सौम्यं तैर्वहुभिस्तु किम् ॥ ३४ ॥
 त्वन्मयी धीः समाख्याता मन्मयी चिदुदौरिता ।
 उभयैक्याद्विवेकात्मा जीवोऽन्यस्तद्विवेकवान् ॥ ३५ ॥
 तस्यास्तु बुद्धेर्यो वेत्ति याथात्म्यं विकृतौरपि ।
 सामर्थ्यं स्वाविभेदित्वं सिद्धे प्राप्यफलानि च ॥ ३६ ॥
 योगी ज्ञो ब्रह्मविज्ञानौ शिवयोगौ तथात्मवित् ।
 तेनैव विहितं सर्वं प्रपञ्चात्मैक्यविग्रहम् ॥ ३७ ॥
 स्वात्मनस्तु मनो वृत्त्या विषयग्रहणाय वै ।
 सृष्टानि भूतशक्त्यात्मविग्रहाणीन्द्रियाणि तु ॥ ३८ ॥

अस्तेयमित्यादिना श्लोकेन दश गुणाः । तत्र अवश्यः स्वतन्त्रः । तैर्गुणैः ॥३४॥
 त्वन्मयी शक्तिमयोति यावत् । एतदुक्तं भवति चित्स्वरूपस्य स्वेच्छुयोप-
 लब्धिर्बुद्धिरिति । मन्मयी शिवमयी स्वात्मिकेति यावत् । एतदुक्तं भवति
 उपलब्धिस्वरूपमन्त्रेण तरुगतवह्निवत्, सैव यदा स्थिता तदा चिदिति संज्ञेति ।
 उभयैक्याद्विवेकात्मा धीचित्स्वरूपयोरपृथक्तात् चिदात्मानं विमृशतीति यावत् ।
 अन्यः परः तद्विवेकवान् धीचित्स्वरूपयोरपृथक्तां विमृशतीति यावत् ।
 स्वाविभेदित्वं स्वात्मापृथग्भावत्वं । सिद्धं याथात्मस्वरूपे । प्राप्यफलानि
 अवाप्तव्यफलानि । चः समुच्चये । ज्ञः बुद्धेर्याथात्मवेत्ता । योगीत्यादिनाम-
 पञ्चकं वेदेष्वागमेषु च परमार्थविदस्तत्तन्मतानुगुणं प्रोक्तमनेन तत्सर्वं बुद्धप्रवीन-
 मिति यावत् । तेन बुद्धेर्याथात्मविदा । एवावधारणे ॥ ३७ ॥

स्वात्मन इत्यादिना श्लोकेन पञ्चदशप्रश्नस्योत्तरत्वेनेन्द्रियाणां स्वरूपमुप-
 दिशति । तत्र स्वात्मनः स्वस्य मनोवृत्त्या मनोव्यापारेण सृष्टानि उपलब्धानीति
 यावत् । भूतशक्त्यात्मविग्रहाणि पञ्चभूतशक्तिस्वरूपाणि । सुरवधारणे ।
 एतदुक्तं भवति स्वस्य मनावृत्त्या स्वस्यविषयग्रहणार्थमुपलब्धानि भूतशक्तिस्वरूपा-
 णीन्द्रियाणीति ॥ ३८ ॥

शब्दे भौमादि विषयः । तेन कारणेन । तन्मयतारूपकथनं शब्देरात्रादि रूपतया
 दोषात्तद्विषयः । पूर्वमप्यत्रादि विषयः । विः समुच्चये । चर्त्वाकारादौ लोकादि-
 तयापि अत्रात्मपुत्रि यावत् । समञ्जसा च्छेदान इति यावत् । शब्देरात्रा-
 मित्रादिभिर्मिति यावत् । यतो युष्वादिभिः ततः युष्मत्सम्बन्धेन समस्युत्पत्तौ ।
 कालखरूपमिति कथयति । तत्र त्रिवर्षात् । पूर्ववद्विषयमप्यस्मान् नरे नरेक-
 काल इत्यादिभिस्तत्र वै इत्यन्तरदिभिः शब्देरात्रादिभिर्वाप्यस्मान्तरत्वेन
 भावात्कृत्रिष्वखरूपेण विभक्त्या तदा परसंबन्धात्तत्र इति ॥ ३९ ॥
 परामर्थान् देहेन्द्रिययोर्नामयथास्मान्नातदात्मकत्वेनानुसन्धानमपत्तेर्निवृत्त्या दौष्या-
 योक्तव्यम् । एतदुक्तं भवति यदा चिदप्यलम्बित्वेन चिद्विः खरूप-
 देहादि रूपतया अनुसन्धानमपत्तेर्निवृत्त्या जीवसंबन्धात्तत्र इति । तदात्मकतः तदय-
 नुसन्धानमपत्तः । एतदुक्तं भवति चिदप्यलम्बित्वेन चिद्विः खरूप-
 चैतन्यस्य विषयभूतः प्राणा इति । तदप्यलम्बित्वेन चिद्विः खरूप-
 चैतन्यस्य विषयभूतः भवति पञ्चमूलखरूपया । बुद्धिश्च संवातवासात्मक-
 त्वेन प्राणानां जीवस्य च खरूपमिति । तत्र भूतत्ववृद्धिसंवातवासात्मकत्व-
 भूतत्वोक्त्यादिना श्लोकेन शब्देरात्रसमदशाष्टादशानां मन्थानां तयाणां चत्तर-

कालस्य रूपं तत्र प्राक् यदेनाद्यनविद्यमानं ॥ ४३ ॥
 तदर्थं च्छेदादेवा यत्तदात्मनो खरूपकस्य तत्र ।
 तेन तन्मयतारूपकथनं जीवितं ततः ॥ ४२ ॥
 शब्देरात्रादिभेदे चर्त्वाकारादि समसत्वेन ।
 तयापि तत्र यत्किञ्चिदप्यस्मिन् समञ्जसा ॥ ४१ ॥
 न शक्यतेऽस्मिन् वक्तुं तथा देहादिभिः तत्र ।
 काल इत्यत्र तदवस्थादेवार्थं तदप्यस्मिन् ॥ ४० ॥
 कालस्य पूर्ववत्तु बुद्धेर्बुद्धेर्गुणसमसत्त्वात् ।
 प्राणास्तत्तदात्मनो हि जीवस्य तन्मयः परः ॥ ३९ ॥
 भूतत्ववृद्धिसंवातवासात्मकत्ववृत्त्यात् ।

लवत्रुव्यादिकं ब्रूहि यैः कालो ज्ञायते मया ।

नलिन्या पत्रनिचये सूचीविद्धे ऽथ तस्य वै ॥ ४४ ॥

एकैकदलभेदोत्थावस्था लव उदाहृतः ।

तत्रिंशद्गुणितं प्रोक्तं त्रुटीत्यादिशरीरवान् ॥ ४५ ॥

काल इत्युदितं तस्य स्वरूपं किं कथं भवेत् ।

इति पृष्टेन तद्वक्तुं शक्यते सुस्फुटं मया ॥ ४६ ॥

स्ववुद्ध्या प्रोक्तमात्रस्य भावनाद्यत्तु लभ्यते ।

तत्तस्य वपुरुदृष्टं नान्यास्ति गतिरत्र वै ॥ ४७ ॥

कालस्वरूपकथनं । एतदुक्तं भवति चन्द्रार्कादियद्गतिवशात् कल्पिताहोरात्रा-
दिविषयः कालस्य तत्त्वतो ऽपुनं भवतीति । ततः तस्मात् । लवत्रुव्यादीत्यत्रादि-
शब्दः कलाकाष्ठादिविषयः । यत् तत्स्वरूपं भाष्यन्ते अतन्मयत्वात् खण्डकाः
परिच्छेदकाः विश्वस्येति यावत् । तुरवधारणे । तत् कालस्य रूपं कालस्य
तत्स्वरूपमित्यन्वयः । अत्र तच्छब्देन तन्त्रादौ प्रोक्तं कालस्यानुभावं स्मारयति ।
तत् चिद्रूपं । एतदुक्तं भवति अनाद्यन्तविग्रहं तच्चित्स्वरूपं यत्तदेव
कालस्य स्वरूपमिति । लवत्रुव्यादीत्यत्रादिशब्दः प्राग्वत् कलाकाष्ठादिविषयः ।
यैः लवत्रुव्यादिभिर्ज्ञायते अनुमीयते । तस्य नलिनीपत्रनिचयस्य लव इति
संज्ञा । तत्रिंशद्गुणितं लवादिस्वरूपं त्रिंशत्त्रिंशद्गुणितमिति यावत् । त्रुटीत्या-
दिशरीरवान् त्रुटिकलाकाष्ठादिसंज्ञावान् इति यावत् । एतदुक्तं भवति
त्रिंशद्गुणितं त्रुटिः त्रिंशत्त्रुटिभिः कला त्रिंशत्कलाभिः काष्ठा त्रिंशत्-
काष्ठाभिर्निर्मेष्टः अष्टभिर्निर्मेष्टैर्मात्रा सा मात्रा एकः श्वास इति । एकश्चासमारभ्य
दिवसान्तस्वरूपं सप्तविंशे पटले कथितं दिवसादिचतुर्युगान्तस्वरूपं पञ्च-
विंशे पटले कथितं तस्मादिह नोच्यते । इति उक्तप्रकारेण । तस्य कालस्य ।
तत् स्वरूपं प्रोक्तमात्रस्य तन्त्रादावस्मिन् पटले वा स्वरूपस्येति शेषः । भावना-
दिर्मर्शतः । यत् स्वरूपं तत्तस्य कालस्य स्वरूपमिति यावत् । अत्र काल-
स्वरूपकथने ॥ ४७ ॥

ग्रहास्तु चिन्मयाः काले कापि चक्रभ्रमात् पुनः ।
 भूतादीनि समस्तानि विकृतानि वितन्वते ॥ ४८ ॥
 नानाविधास्तथाकाराः प्रपञ्चो दृश्यते सदा ।
 तैरेव तेषां नाशश्च मरुतेव हविर्भुजः ॥ ४९ ॥
 प्रश्नानामुत्तरं देव त्वया च कथितं विभो ।
 तथापि मे प्रपञ्चात्मविवेकोऽभून्न मेऽधुना ॥ ५० ॥
 जननं मरणञ्चेति द्वयं कस्य कथं भवेत् ।
 अरूपस्य विभोस्तस्य जीवञ्चेत्तत् कथं स्थितिः ॥ ५१ ॥

ग्रहा इत्यादिना विभो इत्यन्तेनाध्यर्जेन श्लोकद्वयेन विंशप्रश्नस्योत्तरत्वेन
 ग्रहाणां स्वरूपाद्युपदेशपुरःसरमुक्तनिगमनं करोति । तत्र तु चिन्मयाः काला-
 पृथग्रूपचिद्रूपाः । काले कापि कापि काले कापि देश इति यावत् । चक्रभ्रमात्
 स्वस्वगतिवशात् इति शेषः । पुनः पुनः पुनरिति यावत् । भूतादिनीत्यत्रादि-
 शब्दो बुद्धीन्द्रियप्राणादिविषयः । तद्विकारा भूतादिविकाराः प्रपञ्चसंज्ञयेति
 शेषः । एतदुक्तं भवति अत्र ज्योतिश्चक्रे ग्रहगतिवशात् भूतादीनां नानाविध-
 विकारः प्रपञ्चसंज्ञया दृश्यत इत्यत्र प्रसङ्गात् तृतीयप्रश्नस्योत्तरशेषं प्रपञ्चस्वरूप
 मुपदिष्टं । तैः ग्रहैः । एवावधारणे । तेषां भूतादिविकाराणां । देव विभो
 इति द्वयमपीश्वरसम्बुद्धिः ॥ ४९ ॥

तथापीत्यादिनोत्तरार्द्धेन प्रश्नान्तरावतारस्य पीठिकावन्धं करोति । तत्र
 तथापि मे कथितमपि । अधुनापीति शेषः । अद्यापीति यावत् ॥ ५० ॥

जननमित्यादिभिरुपदेशत इत्यन्तैश्चतुर्भिः श्लोकैर्द्वादशविधप्रश्नस्वरूपादिक-
 मुपदिशति । तत्र जननमित्यादिना श्लोकार्द्धेन प्रश्नचतुष्टयं । अरूपस्येत्यादिनार्द्ध-
 द्वयेन प्रश्नद्वयं । तस्य स्वात्मन इति यावत् । कुतो हेतोः । तत्कालपर-
 मात्मनोः अनाद्यन्तविग्रहयोः कालपरमात्मनोः । मुक्त इत्यादिनोत्तरार्द्धेन
 प्रश्नद्वयं । तत्र मुक्तः जीव इति शेषः । परे जीवा इति शेषः । वा विकल्पे ।
 एतदुक्तं भवति एते जीवाः प्रतिमैकैकमुक्ता (?) यद्यपि कालस्थानादित्वात् प्रपञ्च-
 भावो युज्यते तथापीदानीं प्रारब्धवत् प्रपञ्चः प्रसरतीति यत्तस्मात् प्रसरणार्थं

कुतः स्थितिः कथं वा स्यात्तत्कालपरमात्मनोः ।
 मुक्तो वा जायते किन्तु परे वा सम्भवन्ति किम् ॥ ५२ ॥
 कथं वा पञ्चभूतानां स्थितिर्देहेषु वान्यतः ।
 देहेषु जीवसंप्राप्तिः कीदृशीत्यादि मे वद ॥ ५३ ॥
 येन श्रुतेन चित्ते मे प्रुश्रूषान्यस्य नो भवेत् ।
 तथा मे सर्वसन्देहांश्रुत्स्मि पूर्णोपदेशतः ॥ ५४ ॥
 प्रागुक्तबुद्धिवैविध्यारब्धकर्मविपाकतः ।
 जननं मरणञ्चेति द्वयं देहपरिग्रहात् ॥ ५५ ॥
 प्रतप्तलोहपिण्डेऽग्निस्थितिवत् परविश्वयोः ।
 अवस्था कालपरयोस्तादात्म्यादेव वर्तनम् ॥ ५६ ॥

मुक्ता एव जीवाः पुनर्जाताः किमथवा परे जीवाः सम्भवन्तीति किमिति ।
 कथमित्यादिना श्लोकाद्यार्जनं प्रश्नद्वयं । तत्र अन्यतः देहाद्दहिरिति यावत् ।
 देहेष्वित्यादिना उपदेशत इत्यन्तेनार्द्धाद्येन श्लोकेनैकः प्रश्नः । तत्र कीदृशी
 कस्यां अवस्थायां केन प्रकारेणेति यावत् । इत्यादीत्यत्रादिशब्दो जीवदेहेभ्यो
 विनिगमनप्रकारस्य तत्तत्सुगतित्वात् ज्ञानकालस्य च प्रश्नविषयः । येन
 श्रुतेनोत्तरेण । अन्यस्य प्रश्नस्येति शेषः ॥ ५४ ॥

प्रागुक्तेत्यादिना श्लोकेन प्रश्नचतुष्टयस्योत्तरं कथयति । तत्र प्रागुक्तबुद्धि-
 वैविध्यारब्धकर्मविपाकतः भूतादियोगात्मके देहे प्रागुक्तबुद्धिवैविध्येन जीव-
 स्थाविर्भावः । प्रारब्धकर्मस्तद्विपाकस्तद्विश्चान्तिः ततश्च । एतदुक्तं भवति
 प्रागुक्तबुद्धिवैविध्येनारब्धजीवोपलब्धिवर्त्मस्तद्विपाकतश्च । जननं मरणञ्चेति इति
 द्वयं देहपरिग्रहात् । इत्येतद्वयं देहे स्वात्माभिमानात् । एतदुक्तं भवति जीवस्य
 जननमरणकारणं देहाभिमानमात्रमेवेति ॥ ५५ ॥

प्रतप्तेत्यादिना श्लोकेन पञ्चमादिप्रश्नस्योत्तरं कथयति । तत्र अवस्थे-
 त्यस्य काकाक्षिन्यायेन पूर्वत्रोत्तरत्र च सम्बन्धः । एतदुक्तं भवति प्रतप्तलोह-
 पिण्डेऽग्निस्थितिवत् परविश्वयोरवस्थानमिति पञ्चमस्योत्तरं कथितं । जड-
 विषये परस्यावस्थानकारणं कुत इति प्रोक्तस्य षष्ठप्रश्नस्योत्तरं तादात्म्या-

मुक्तास्तु जीवा न कदाप्याविर्भूयुः कुतश्चन ।

न वापूर्वाः सम्भवन्ति बुद्धेः कृत्यमशेषतः ॥ ५७ ॥

मुद्रिकारूपमुद्रेव मधूच्छिष्टादिविग्रहम् ।

जीवादिरूपतो बुद्धिर्विशेषयति तत्परम् ॥ ५८ ॥

भूमेरेवास्फुटं स्थानं कुतश्चित् सुस्थिरं सदा ।

जलाग्न्योस्तत्र चान्यत्र व्यक्ताव्यक्तस्थितिः सदा ॥ ५९ ॥

देवेति कथितं । कालपरयोरन्योन्यावस्थानं कथमिति प्रोक्तस्य सप्तमप्रश्नस्योत्तरं तादात्म्यादेव वर्त्तनमिति कथितमिति ॥ ५६ ॥

मुक्ता इत्यादिना तत्परमित्यन्तेन श्लोकद्वयेनाष्टमनवमप्रश्नयोरुत्तरं कथयति । तत्र जीवा जन्तवः । तुरवधारणे । आविर्भूयुः दिव्यत्वादाविर्भूयासुरित्यर्थः । कुतश्चन हेतोरिति शेषः । अपूर्वाः जीवा इति यावत् । बुद्धेः कृत्यं अन्यथा-प्रतिपत्तिरिति यावत् । अशेषतः जन्मादितत्सर्वमिति यावत् । मुद्रिकारूप-मुद्रा मुद्रिकासमानरूपा मुद्रा मधूच्छिष्टमुद्रादिस्वारोपितेति शेषः । मधूच्छिष्टा-दिविग्रहं मधूच्छिष्टमुद्रादिस्वरूपं विग्रहं । स्वविग्रहं जीवादिरूपतः तेजोरूपतः स्वजन्तुरूपतश्चेति यावत् । बुद्धिः चित्स्वरूपस्य भूतयोगविशेषेषु उपलब्धिरिति यावत् । विशेषयति भेदयति । तत्परं तस्मादन्यं उपादानस्वरूपादन्यमित्यर्थः । एतदुक्तं भवति मधूच्छिष्टाद्यधिकरणे स्वारोपितया मुद्रिकया समानविग्रहा मुद्रा स्वाधिकरणात्मकतन्मधूच्छिष्टादिना स्वरूपात् स्वविग्रहकारणभूतमुद्रिकास्वरूपार्थस्वरूपमित्याविशेषयतीव भूतयोगविशेषेषु चित्स्वरूपस्योपलब्धिस्वरूपात्मिका बुद्धिः स्वाधिकरणात्मकभूतसमवायात् स्वकीयोपादानात्मकं चित्स्वरूपाच्च स्वस्वरूपमन्यं विशेषयतीति यत्तस्मादेतत् सर्वं बुद्धेः कृत्यमिति ॥ ५८ ॥

भूमेरित्यादिना सदेत्यन्तेन श्लोकद्वयेन दशमप्रश्नस्योत्तरादिकं कथयति । तत्र कुतश्चित् इच्छाशक्तिवैभवादिता यावत् । तत्र भूम्यां । चः समुच्चये । अन्यत्र भूमिरिति शेषः । व्यक्ताव्यक्तस्थितिः व्यक्तरूपेण चाव्यक्तरूपेण च स्थितिः । एतदुक्तं भवति भूमग्रामव्यक्तरूपं जलं त्वनन्तरं दृश्यते वह्निरपि व्यक्तरूपं जलं कर्षणादृश्यते । भूमग्रामव्यक्तरूपोग्निः सूर्यकान्ते काष्ठादिषु मथनादिना दृश्यते

वायोः सर्वत्र सततमवस्थानं त्वनेकधा ।
 व्योम सर्वगमेव स्यात् कालताद्रूप्यतः सदा ॥ ६० ॥
 देहेषु सस्फुटं तेषामवस्थानन्तु पञ्चधा ।
 जीवानामागतिर्देहे मातापितृस्तु वीर्य्यतः ॥ ६१ ॥
 तादात्म्यं सङ्गतं तत्र जृम्भते सा चिदात्मना ।
 तत्र प्रारब्धविरमान्मरणं निद्रया समम् ॥ ६२ ॥
 सिद्धानां सर्वदा देहत्यागे भेदो न विद्यते ।
 प्रागेव तस्य देहात्मविवेकान्मनसि स्वगे ॥ ६३ ॥

वहिरशनाद्याकारिण च दृश्यते । अनेकधा गत्यादिभेदादिति शेषः । काल-
 ताद्रूप्यतः कालात्मकत्वेनेति यावत् ॥ ६० ॥

देहेष्वित्यादिनाद्यार्द्धेन श्लोकेनैकादशप्रश्नस्योत्तरं कथयति । तत्र तेषां पञ्च
 भूतानां पञ्चधा तत्तदाकारिणेति शेषः । एतदुक्तं भवति देहेषु घनरूपं
 भूमिः द्रवरूपं जलं उष्णरूपमग्निः प्राणो वायुः सुषिराणि नभ इति ।
 जीवानामित्यादिनार्द्धेनैकादशप्रश्नस्योत्तरं कथयति । तत्र आगतिः प्राप्तिः ।
 तुरवधारणे । वीर्य्यतः शुक्रशोणितयोगादित्यर्थः । आरभ्येति शेषः । एतदुक्तं
 भवति मातापितृः शुक्रशोणितयोगादारभ्यैव देहे जीवस्य प्राप्तिरिति ।
 तादात्म्यं जीवात्मभावं सङ्गतं दिव्यत्वात् संगतेति यावत् । तत्र देहे जृम्भते
 उपलभ्यते । सा आगतिरिति शेषः । आत्मना स्वेन स्वातन्त्र्यादिति यावत् ।
 एतदुक्तं भवति मातापितृः शुक्रशोणितसंयोगादारभ्ये देहे तत्र देहे त्वनवच्छिन्न-
 रूपा चित् स्वातन्त्र्याज्जीवात्मभावमुपगता उपलभ्यत इति यावत् । देहे
 जीवानामागतिः सेति ॥ ६१ ॥

तद्वेत्यादिभिः अयमित्यन्तैरर्द्धाद्यैश्चतुर्भिः श्लोकैर्द्वादशप्रश्नावसानप्रोक्तादि-
 शब्दस्य तात्पर्य्यप्रश्नयोरुत्तरद्वयं कथयति । तत्र तत्र देहे । प्रारब्धविरमादह-
 मित्युपलब्धिः प्रारब्धकर्म तद्विरमात् तदभावात् । मरणं जीवानां देहान्निष्कान्ति-
 प्रकार इति यावत् । मरणं निद्रया सममित्यस्योत्तरत्र श्लोके सिद्धानामित्यनेन
 सम्बन्धः । एतदुक्तं भवति अनवच्छिन्नस्य चित्स्वरूपस्य स्वेच्छया देहेषूप-

देहविशेषः । सञ्जदे सञ्जतः देहात् । प्रकाशतश्चिदं शेषः । तथा यथात्तरायुः
 शालपरमाद्यः । विविशेषः । पूर्वोक्तं मुक्ताः तत्र द्वेषिना अस्मिन्निवर्तन
 पूर्वोक्तानि तद्युग्मं च सत्त्वादिनां तत्त्वस्य सापेक्षमिति कथितं । सिद्धः
 सुगतित्वस्य सापेक्षमत्यन्तं देहिनायानं कथ्यादिसुतराद्वैदेयैः अङ्कानाम्
 अङ्कानादिसुतराद्वैदेयैः अङ्कानाम् पूर्वोक्तानि तद्युग्मं यत्तत् ।
 भवति । पुण्यादिषु तु मासुषु षट्सु वत्तरायण इति यत्तत् । साकोपकत्वेन
 साध्यानां साधकाणाञ्च देहात्मविवेकाभावाद्देहविशेषत एव देहिनिमानत्यागो
 कालः कालवधुः शरीरविवेकानामिति यत्तत् । एतदेकं भवति परमात्मा ।
 परमाद्युक्तव्यवहारेणैतन्मत्तां सत्यां अपि तिनः शेषापरिसिद्धव्यवहारेणैतन्मत्तां च । सः ससुषुप्तौ ।
 क्रियावातराद्युक्तं देहात्मविवेकविशेषानां । साधकाणां सदैविकेकटात्सापेक्ष-
 नात्तरत सत्त्वः । साध्यानां सदैविकेकटात् सत्त्वानामिति देहव्यवहारेणैतन्मत्तां च ।
 यत्तत् । इतरथा परमात्मा । सः देहिनिमानत्यागः । अस्मिन् काले काले
 भावात् देहविशेषत एव देहिनिमानत्यागः देहिनिमानत्यागः देहात्मविवेकानामिति
 देहत्यागो पूर्वोक्तव्याया मुदो न त्वद्यत्त इति न देहात्मविवेकाद्देहात्मविवेक-
 विवेकाद्देहात्मनाः स्वरूपविवेकानां । स्वानुसन्धेयं यत्तं सति पञ्चादे काले
 इति शेषः । प्राक् सदैविकेकटात्समये । एवावधारणे । तस्य सिद्धस्य । देहात्म-
 प्रतीतिरथा एतत् सत्त्ववैदित्येन सिद्धा कर्तव्यव्या भवति । मुदः पूर्वोक्तव्याया
 निदया समित्यवैतन्मत्तरेण परमाद्यो जीवस्य देहात्मविवेकानामिति-
 तन्मत्तात् त्विच्छेपस्य वृद्धिच्छेपस्य देहात्मविवेकानामिति मत्तात्
 इदं यत्तं निवृत्ता सपरमाद्यवैतन्मत्तस्यैव विद्यात्मनि तदा सुषुप्तव्यवहारे ।
 इत्येव देहात्मा तन्निवृत्तान् सति तदा सदावस्था यदा पुनरसु-
 यदा विषयानुभवति तदा जाग्रदवस्था यदा पुनः सा तन्निवृत्तव्या निवृत्ता
 तन्निवृत्तव्या जाग्रदवस्थायां वृद्धिच्छेपस्य वृद्धिच्छेपस्य वृद्धिच्छेपस्य

सिद्धस्य पूर्वोक्तं मुक्तां देहेन्द्रियमनःस्थितः ॥ ६५ ॥

मत्तात् सुगतित्वस्य सापेक्षं सुगतित्तरफटम् ।

पुण्यादिषु तु मासुषु षट्सु साकोपकत्वेन ॥ ६४ ॥

नतरथां स साध्यानां साधकाणाञ्च कालः ।

यतस्तेनास्य निधनं सर्वदा सर्वतस्तथा ।
 सुगतित्वं व्यन्यत्येव जीवन्मुक्तो यतस्त्वयम् ॥ ६६ ॥
 देहवत्त्वे समानेऽपि प्रणितां सर्वतः सदा ।
 वृद्भवैर्विध्वरूपस्य कारणं किं वद प्रभो ॥ ६७ ॥
 भूमिष्ठत्वे समानेऽपि तोयानां रसभेदवत् ।
 जायते त्वाश्रयवशात् स च कर्मभिरेव वै ॥ ६८ ॥
 यथाश्रवत्यगतो वङ्गरूपयैरितरैः क्वचित् ।
 नोपलभ्यो भवितुं शुष्कमथनव्यापृतं विना ॥ ६९ ॥

राकोपकण्ठे काले च वाराणस्यादिषु चेत्येषु शृगुपतनादिप्रकारतश्चेति यथा
 तथेत्यर्थः । एवावधारणे । तुविशेषे । अयं सिद्धः ॥ ६६ ॥
 देहवत्त्वे इत्यादिना स्त्रीकेन प्राणिनां बुद्भवैर्विध्वकारणं सोपपत्तिकं
 देवी पृच्छति । तत्र सर्वतः प्रकारतः इति शेषः । प्रभो इतीश्वर-
 सम्बुद्धिः ॥ ६७ ॥

भूमिष्ठत्व इत्यादिना स्त्रीकेन तदुत्तरं सनिदर्शनं कथयति । तत्र आश्रय-
 वशात् दृष्टान्तस्थलविशेषवशात् दार्ष्टान्तिके प्रकृतिविशेषवशादिति यावत् ।
 एतदुक्तं भवति भूमिष्ठत्वे समाने आश्रयवशात्तोयानां रसभेदवद्देहवत्त्वे समाने
 प्याश्रयप्रकृतिविशेषवशाद्बुद्भवैर्गुणवैविध्यं जायत इति । अनन्तरमाश्रयविशेषः
 केन जायत इत्यादिशङ्कायामाह स च कर्मभिरेव वै तत्र स च आश्रयविशेषश्च
 जायत इति शेषः । कर्मभिः कर्मदृष्टान्ते तोयकार्यै रसादिभिरिति यावत् ।
 दार्ष्टान्तिके बुद्धिकार्यैरिति यावत् । एतदुक्तं भवति तोयानां रसादिभिरेव
 स्थलविशेषवशाद्बुद्भवैः कार्यैरेव प्रकृतिविशेषो भवतीति ॥ ६८ ॥

यथेत्यादिभिः स्वस्वरूपकमित्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैर्गुरुमुखादेव प्राप्यं विध्यादिक-
 मपि सनिदर्शनं प्रतिज्ञामुपदिशति । तत्र अश्रवत्यगत इति तरुसामान्यग्रहण
 मन्तरेण विशेषग्रहणात् गुरोरप्यधिकारिविशेषमुपलक्षयति । इतरैः छेदनाद्यैः ।
 क्वचित् देशे काले चेति शेषः । शुष्कमथनव्यापृतमित्यत्र शुष्कशब्देन
 देहात्मविवेकात् गुरोर्देहादिषु तारपर्य्यं । मथनव्यापृतिशब्देन शिथलस्य तदुपास्था-

सुखमलमिथ्यादिना शोकं लज्जपदकर्म ॥ ७४ ॥

सद्विचरता । अदृश्यामावादिनि यावत् ॥ ७३ ॥

स्वातन्त्र्येणा परिपूर्णत्वसकृपतया नैरुपस्थात् । दयाद्विचरता रागाद्विषयादना-
दिति यावत् । शून्ये वा । असन्देहः विकल्पशून्यमिदं निरूपितं यावत् । सन्तोषः
दिना शोकं लज्जपदकर्म । तत्र आत्मिकं अमितः सकृपभावः सर्वोत्तमभाव
व्यतिरेकशुभशयान्तीन्द्रिया नृत्वादिनादिकर्तृपरिदंशति । तत्र आत्मिकमित्या-
आत्मिकमित्यादिभिः प्रवर्तते इत्यन्तैर्नवभिः शोकैकैर्दन्तत्वेनात्मवर्ता सम-

अत्र अन्यद्वैभः यथावदन्वयानानां द्वैभः ॥ ७२ ॥

सद्विचरित्वादिना शोकं सद्गुरुसुखेवाप्रामासकृपस्य विशुद्धं देवो पृच्छति ।

यावत् । विशुद्धः कृतीः । स्वसकृपकं आत्मदानं ॥ ७१ ॥

प्राज्ञलज्जपदकर्मसुखेति यावत् । प्रतिज्ञा सप्तति शेषः । ईश्वरस्य प्रतिज्ञेति
दिष्टं तात्पर्यव्यापन्नयति । कस्यापि प्रथमं पटले चरुमिमाद्युदित्वादिना

कृतज्ञता सत्यता च परविचरानिवर्तनम् ॥ ७४ ॥

सुखमलमगावित् सदा निवर्तशीलता ।

दयाद्विचरता रागाद्विषयादिवचनता ॥ ७३ ॥

आत्मिकलज्जपदकर्मसन्देहः सन्तोषः परिपूर्णता ।

विशेषः कौ*भवदन्वैभः सत्यविग्रहः ॥ ७२ ॥

सद्गुरोः पादसेवातः सम्प्राप्तोत्तमसकृपिणः ।

तथा सद्गुरुसुखेवां संप्राप्त स्वसकृपकर्म ॥ ७१ ॥

खननाद्वै गतं तोषं यथा समुपलभ्यते ।

न कस्यापि भवेदेवा प्रतिज्ञा विषयतोऽनियमं ॥ ७० ॥

तथात्मदानसंप्राप्तिः सद्गुरुप्राप्तौ विना ।

अर्जवञ्चावित्तलौल्यं विषयानतिसङ्गिता ।
 अदैर्घ्यसूत्रामक्षौद्रां नात्यगाधाशयात्मता ॥ ७५ ॥
 वृथालापेष्टशक्तिश्च वृथाव्यापारवर्जनम् ।
 वृथाविनोदराहित्यं जिह्मचित्तैरसङ्गतिः ॥ ७६ ॥
 पुरुषार्थार्थकथनचिन्ताकरणकौतुकम् ।
 अस्तेयशक्तिरास्तिक्यं परलोकानुचिन्तनम् ॥ ७७ ॥
 देवतापूजनस्तोत्रवैभवालापशीलता ।
 पापानां वर्जनं पुण्यकरणे कौतुकं सदा ॥ ७८ ॥
 परस्तवननिन्दासु विरतिर्वीतरागिता ।
 निस्पृहत्वमलोलत्वमनाच्चेपोऽजडात्मता ॥ ७९ ॥

अर्जवमित्यादिना श्लोकेन लक्षणषट्कं । तत्र अवित्तलौल्यं अर्थार्थमपार-
 तन्त्राम् । विषयानतिसङ्गिता शरीररक्षणमात्रमन्तरेण विषयेषु रागतः प्रवृत्तिः
 सिद्धस्य न स्यादिति यावत् । अदैर्घ्यसूत्रं अचिरक्रियत्वं । नात्यगाधाशयात्मता
 मौलभ्यादिति यावत् ॥ ७५ ॥

वृथेत्यादिना श्लोकेन लक्षणचतुष्टयं । तत्र वृथाशब्देन दृष्टादृष्टानुपयोगित्व-
 मुक्तं । जिह्मचित्तैः कपटहृदयैः ॥ ७६ ॥

पुरुषार्थेत्यादिना श्लोकेन लक्षणषट्कम् । तत्र पुरुषार्थार्थकथनचिन्ताकरण-
 कौतुकं पुरुषार्थार्थकथनं पुरुषार्थचिन्ताकरणं पुरुषार्थकौतुकञ्चेत्यन्वयः । अस्तेय-
 शक्तिः स्तेयकर्मण्यशक्तिः । आस्तिक्यं शास्त्रार्थेष्विति यावत् । परलोकानुचिन्तनं
 परस्वरूपावलोकनगुणचिन्तनं । आगमाभ्यास इति यावत् ॥ ७७ ॥

देवतेत्यादिना श्लोकेन लक्षणपञ्चकं । तत्र देवतापूजनस्तोत्रवैभवालाप-
 शीलता देवतानां पूजनालापशीलता देवतानां वैभवालापशीलता चेति ग्रन्थ-
 योजना । पापानां निषिद्धकर्मणामभिचाराद्युत्पन्नकर्मणां च स्वस्थ च परिषां
 चाहितानामिति यावत् । पुण्यकरणे स्वस्थ च परिषाञ्च हितकरणे । प्राणिनां
 संसारक्लेशनिवृत्त्यर्थं स्वरूपसिद्धयर्थञ्चेति यावत् ॥ ७८ ॥

परस्तवनेत्यादिना श्लोकेन लक्षणषट्कम् । तत्र परस्तवननिन्दासु परस्तवनेषु
 परनिन्दासु च ॥ ७९ ॥

अगोपनं स्वभक्तानामभक्तानाञ्च गोपनम् ।
 गुरुविद्यागमाचारस्तवनं तत्प्रवर्तनम् ॥ ८० ॥
 सिद्धचिह्नानि चैतानि भवन्त्यात्मवतां ध्रुवम् ।
 न भवन्तीतरेषान्तु प्रद्विषन्तोऽव तांश्च ते ॥ ८१ ॥
 तत्कृत्यं शृणु वक्ष्येऽहं यो लब्धस्वात्मवैभवः ।
 निरस्ताशेषसंसारमौर्ख्याज्ञानाविवेकवान् ॥ ८२ ॥
 देशकालकुलाचारान् गुरुराजादिकल्पितान् ।
 पालयन् मुस्मितमुखः पूजापूजनकौतुकी ॥ ८३ ॥
 देहास्थैर्यं तथाज्ञानं व्यापारान् कालतः क्षणात् ।
 पतितान्वभ्युचित्तान्नादुर्लङ्घ्यान् स्वचयस्थितीन् ॥ ८४ ॥
 खेन्द्रियाणाञ्च सामर्थ्यं स्वकर्माणि कृतानि च ।
 मुहुर्मुहुश्च विमृशेद्विरमेदशुभात्मनः ॥ ८५ ॥

अगोपनमित्यादिना श्लोकेन लक्षणसप्तकं । तत्र अगोपनं आगमादीनामिति यावत् । गोपनं प्राग्वदागमादीनां । गुरुविद्यागमाचारस्तवनं गुरोर्विद्याया आगमानामाचाराणाञ्च स्तवनं ॥ ८० ॥

एतानि प्रोक्तानि सप्तचत्वारिंशत्क्षणाणि । तुर्विशेषे । एवावधारणे । तान् आत्मज्ञानवतः । ते आत्मज्ञानरहिताः ॥ ८१ ॥

तदित्यादिभिः सदेत्यन्तेर्नवभिः श्लोकैरात्मज्ञानवतां समाचारक्रममुपदिशति । तत्र तत्कृत्यं आत्मज्ञानवतां कृत्यं । निरस्ताशेषसंसारमौर्ख्याज्ञानाविवेकवान् निरस्ताशेषसंसारवान् । निरस्ताशेषमौर्ख्यवान् । निरस्ताशेषाज्ञानवान् । निरस्ताशेषाविवेकवान् । इति ग्रन्थयोजना । अतस्मिंस्तद्विषयः संसारः । अतस्मिंस्तदभिमानो मौर्ख्यं । तस्मिन्नतद्विद्विज्ञानं । तद्विद्विज्ञानानिरविवेकः । देशकालकुलाचारानित्यत्र देशाचारः कालाचारोऽवस्थानुगुणाचारः कुलाचारस्तानिति यावत् । गुरुराजादिकल्पितान् । गुरुराजादीत्यत्रादिशब्दः प्रथमे पटले “गुरुं तदग्रतः” इत्यादिना श्लोकेन प्रोक्तपूज्यविषयः । राजादीत्यत्रादिशब्दः तत्समानपुरुषविषयः । देहास्थैर्यं स्वभावत इति यावत् । अत्र

वृथा न कालं गमयेद्द्यूतस्त्रीस्वापवादतः ।
 गमयेद्देवतापूजाजपयोगस्तवादिना ॥ ८६ ॥
 गुरोः कृपालापकथास्तोत्रागमविलोकनैः ।
 गमयेदनिशं कालं न वदेत् परद्रूषणम् ॥ ८७ ॥
 प्रत्यक्षे च परोक्षे च स्तुवीत प्रणमेद्गुरुम् ।
 तद्गुणैस्तत्कृपाधिक्यैः पुण्यैश्चर्यैश्च सत्यतः ॥ ८८ ॥
 रागलोभमदक्रोध*पापपैशुन्यवर्जनैः ।
 †सन्तोषाचारनियमशान्तिज्ञानादिभिस्तथा ॥ ८९ ॥
 मिताहारो मितालापो विविक्तसमवर्तिता ‡ ।
 नित्याचिन्ता स्वात्मशुद्धिः कृत्यमात्मवतां सदा ॥ ९० ॥

द्वितीयान्तानां पदानामुत्तरत्र श्लोके विमृशेदित्यनेनान्वयः । अन्यान् व्यापारान्
 दृष्टादृष्टानुपयुक्तानिति यावत् । कालतः क्षणात् पतितान् वन्मुचिच्छाद्दुर्लब्-
 ध्यान् वन्मुभिः चित्तैः राजादिभिरपि दुर्लब्ध्यान् कालतः क्षणात् पतितान्
 पुरुषादीनिति यावत् । अशुभात्मनः अशुभस्वभावान् । द्यूतस्त्रीस्वापवादत
 इत्यत्र द्यूतशब्दो निर्जीवद्यूतसजीवद्यूतविषयः । स्त्रीशब्दस्तु धर्मपत्नी-
 व्यतिरिक्तविषयः । स्वापशब्दः प्राप्तेरविषयः । वादशब्दो जल्पवितण्डादि-
 विषयः । स्तवादिना इत्यत्रादिशब्दः प्रदक्षिणनमस्कारादिविषयः । गुरोः
 कृपालापकथास्तोत्रागमविलोकनैः गुरोः कृपायाः गुरोरालापानां च गुरोः
 कथाभिः गुरोः स्तोत्रैः गुरोर्लब्धागमविलोकनैश्च । तद्गुणैः गुरुगुणैः । अस्मिन्
 श्लोके चोत्तरश्लोके च तृतीयान्तानां पदानां स्तुवीतेत्यनेनान्वयः । तत्कृपा-
 धिक्यैः गुरुकृपाधिक्यैः । तद्गुणैरित्यादि तृतीयान्तेषु त्रिषु चानन्तरश्लोके तृतीया-
 न्तयोः पदयोः च गुरोरित्यध्याहार्यं । तत्र सत्यतः सत्येन वाङ्मनः-
 कर्मणामेकरूपेणेति यावत् । ज्ञानादिभिरित्यत्रादिशब्दो दानादिविषयः ।
 नित्याचिन्ता षोडशनित्यानां स्वरूपचिन्ता । स्वात्मशुद्धिः स्ववाङ्मनःकायानां
 शुद्धिरिति यावत् ॥ ९० ॥

* क्रौर्यं ।

† सन्तोषज्ञान ।

‡ विविक्ता सर्ववर्तिता ।

पूर्वीक्तद्वादशास्रस्य मध्ये कृत्वा यथाविधि ।
 योनिं तन्मध्यतो देवीं ललितां पृष्ठतो गुरुन् ॥ ६१ ॥
 पार्श्वयोरायुधान्यष्टौ कोणेषु परितः क्रमात् ।
 कामेश्वर्यादिकास्तत्र तद्वह्निर्द्वादशस्वपि ॥ ६२ ॥
 द्वादशान्या यजेत्तन्नित्याविद्याभिरेव वा ।
 तन्नामविद्याभिर्वा ताः पूजयेत् सार्धकल्पनम् ॥ ६३ ॥
 सन्धात्रयं षष्टिसंख्यं जपेत्तद्दिनविद्यया ।
 नान्यत् कृत्यं भवेत्तस्य नित्यनैमित्तिकादिकम् ॥ ६४ ॥

पूर्वीक्तेत्यादिभिरभूदित्यन्तैः षड्भिः श्लोकैः आत्मवतां जीवन्मुक्तानां ललिता-
 पूजाक्रममुपदिशति । तत्र पूर्वीक्तद्वादशास्रस्य एकोनविंशपटलप्रोक्ताद्वादश-
 स्रस्य मध्ये सर्वमध्यस्थवृत्तमध्ये अन्यूनाधिकमानमिति यावत् । योनिं
 स्वाभिसुखाद्यत्रिकोणं । तन्मध्यतः योनिर्मध्ये । पृष्ठतः योनिः प्राग्नेखाद्यवृत्तरेख-
 योरन्तराले । गुरुन् देवीरूपतयेति यावत् । पार्श्वयोः पार्श्वरेखाद्यवृत्तरेखा-
 न्तरालद्वये । आयुधान्यष्टौ पूजापटलोक्तवाह्यादिप्रातिलोम्येनेति यावत् । कोणेषु
 मध्ययोनिरयादिषु त्रिकोणेषु । परितः क्रमात् प्रदक्षिणक्रमात् । कामेश्वर्यादिकाः
 कामेश्वरीं भगमालिनीं वज्रेश्वरीं च । तद्वह्निर्द्वादशसु अस्त्रेष्विति यावत् ।
 अन्याः कामेश्वरीभगमालिनीवज्रेश्वरीव्यतिरिक्ताः । तत्तन्नित्याविद्याभिः
 तृतीयपटलप्रोक्ताभिरिति यावत् । एवावधारणे । वा बिकल्पे । तन्नामविद्याभिः
 एकोनविंशपटले प्रोक्ताभिरिति यावत् । ताः नित्याः । एतदुक्तं भवति
 एकोनविंशपटलप्रोक्तविधानेन द्वादशास्रचक्रं विलिख्य तन्मध्यवृत्तमध्ये
 स्वाभिसुखं समत्रिरेखं त्रिकोणं विलिख्य तन्मध्ये ललितां तन्मध्ये
 त्रिकोणप्राग्नेखाद्यवृत्तरेखान्तराले नाथशक्तीः तदुभयपार्श्वरेखाद्यवृत्तरेखान्-
 रालद्वये वायुाद्यप्रादक्षिण्येन हेतीर्मध्ययोनिरयादिषु त्रिषु कोणेषु कामेश्वरी-
 भगमालिनीवज्रेश्वरीश्च तद्वह्निर्द्वादशास्रेषु अन्या द्वादश नित्याश्च प्रादक्षिण्येन
 तत्तन्नित्याविद्याभिर्नामविद्याभिर्वा यजेदिति । तस्य आत्मवतः । नित्यनैमित्तिका-
 दिकमित्यत्रादिशब्दः काम्यविषयः । तन्मध्ये द्वादशास्रस्य मध्ये । नवयोनिं

तन्मध्ये नवयोनिं वा विधायावस्थशक्तिभिः ।
 पूजयेत् प्राग्वद्भयप्रकारादेकयोगतः ॥ ६५ ॥
 यावज्जीवं विधिस्त्वेष गदितः सिद्धये सदा ।
 सिद्धानामपि सर्वेषां येनासौ स्वात्मवानभूत् ॥ ६६ ॥
 समस्तमेतत्तन्त्रन्ते कथितं परमेश्वरि ।
 यत्परामर्शतो भावस्त्वावयोरैक्यमश्रुते ॥ ६७ ॥
 तद्दद्यात्तन्त्रमेतत्तु नाभक्ताय कदाचन ।
 नाशिष्याय न दम्भाय प्रच्छन्नानयशीलिने ॥ ६८ ॥
 नायाचते नास्तिकाय न लुब्धाय न मानिने ।
 न पापाय न वित्ताय नादन्नाय च भेदिने ॥ ६९ ॥

पञ्चदशपटले प्रोक्तामिति शेषः । वा विकल्पे । अत्रस्थशक्तिभिः सहिति
 शेषः । प्राग्वत् अथाद्यप्रादक्षिणेन उभयप्रकारादेकयोगतः द्वादशास्त्र-
 मध्ये केवलं योनिं नवयोनिं वा लिखेदिति यावत् । सिद्धये आत्मज्ञान-
 स्येति शेषः । सर्वेषां आत्मज्ञानसिद्धानां श्रीविद्यासिद्धानामिति यावत् ।
 योगसिद्धानामाज्ञासिद्धानामिति यावत् । येन विधानेन । असौ सिद्धेषु चतुर्ष्वन्य-
 तमः । स्वात्मवान् स्वरूपज्ञानवान् ॥ ६६ ॥

समस्तमित्यादिभिर्भेदिन इत्यन्तैस्त्रिभिः श्लोकैस्तन्त्रार्थवेदिनः फलं तन्त्र-
 दाने सम्प्रदानभूतस्य वर्जनीयस्य त्रयोदशदोषांश्चोपदिशति । तत्र परमेश्वरोति
 देवीसम्बुद्धिः । यत्परामर्शतो भावः तन्त्रार्थविद् इति शेषः । आवयोरैक्य-
 मश्रुते शिवशक्त्योरभेदस्वरूपो भवति । तच्छब्देन तन्त्रस्थानुभाव उच्यते ।
 तुरवधारणे । कदाचन आपत्स्वपीत्यर्थः । दम्भाय मिथ्याचाराय । प्रच्छन्नानय-
 शीलिने प्रच्छन्नाय अनयशीलिने चेति यावत् । नायाचते नास्तिकाय चेति
 यावत् । वित्ताय अर्थार्थमिति यावत् । अदन्नाय जडाय । भेदिने द्विधाभाव-
 शीलाय ॥ ६९ ॥

यस्तन्वमेतत् सकल नित्याविद्यास्तु षोडश ।
 शक्त्या संगृह्य विधिवद्भजते स मदंशकः ॥ १०० ॥
 शिवतत्त्वमयी व्याप्तिरिति सम्यक् समीरिता ।
 अस्या निफालनाच्चित्ते तत्तत्त्वं स्वात्मसात् कृतम् ॥
 इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमते तन्त्रराजे
 स्वात्मकथनं नाम षट्त्रिंशत् पटलम्
 परिपूर्णम् परामृष्टम् ॥ ॐ तत्सत् ॥
 ॥ ३६ ॥ ॐ तत्सत् ॥

यस्तन्त्रमित्यादिना श्लोकेन यथाविधि प्राप्ततन्त्रार्थवतः फलमुपदिशति ।
 तत्र विधिवत् नित्यनैमित्तिकादिप्रोक्तक्रमात् स भजनपरः । मदंशकः चित्स्वरूप
 ईश्वर इति यावत् ॥ १०० ॥

इति षोडशनित्यातन्त्रेषु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्णस्य तन्त्रस्य प्रपञ्चसार-
 सिंहराजप्रकाशाभिधानेन सुभगानन्दनाथेन विरचितायां मनोरमा-
 ख्यायां व्याख्यायां देवतादेशिकशिष्यप्रपञ्चादीनां परमार्थ-
 स्वरूपप्रकाशनपरं षट्त्रिंशत्पटलं परिपूर्णं
 परामृष्टम् ॥ ३६ ॥ ॐ तत्सत् ॥

ग्रन्थसंख्याः—षट्त्रिंशे पटले ज्ञेयाः शिवतत्त्वमयेऽत्र च ।

अध्यर्द्धसप्तषष्टिश्च व्याख्याग्रन्थाः शतत्रयम् ॥ २६७ ॥

तन्त्रे प्रकरणान्यत्र श्रीमत्कादिमताह्वये ।

शतानां नवकां त्वेकत्रिंशता च समन्वितम् ॥ ८३१ ॥

भुक्तिभूमानमाधुर्यभाग्यगन्धेर्हसिद्धिगाः ।
 संसत् सुरश्रीरित्येकविंशत्यक्षरसंख्यया ॥
 २२७७७३८७८८३१४१८५०५४६४ ।
 यन्त्राणि स्युः कादिमते तन्त्रे प्रोक्तानि तत्र तु ।
 दक्षिणापथपुण्यौघपरिणामाह्वयोदधिः ॥
 कोष्ठयन्त्राण्यनन्तानि आदिवर्णोत्थितानि च ।
 सम्भूय श्रीकादिमते तन्त्रे व्याख्यानसंख्यया ॥
 सहस्राणां द्वादशकं न्यूनं पञ्चाशतेरितम् ।
 काश्मीरराजस्य गुरुः श्रीकण्ठेशो द्विजेश्वरः ॥
 कदाचिदागतो द्रष्टुं रामसेतुं स्वलीलया ।
 तेनैवानुगृह्यतोभून्मध्ये मार्गे नृसिंहराट् ॥
 मन्त्राण्यधीतवांस्तस्मान्नित्यानां तेषु निर्मिता ।
 व्याख्या मनोरमाभिख्या तेन कादिमतस्य तु ॥
 शुभगानन्दनाथेन द्वाविंशपटलावधि ।
 तदान्नयावशिष्टानां पटलानां विनिर्ममे ॥
 चतुर्दशानां तच्छिष्यः प्रकाशानन्ददेशिकः ।
 तां सुन्दरवरक्ष्माभृद्ग्राख्यां प्राक् सम्प्रदायतः
 समाप्ता चेयं तन्त्रराजटीका मनोरमा ॥ ॐ ॥